

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Den danske Bi-Tidende
Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af

Danmarks Biablersforening.

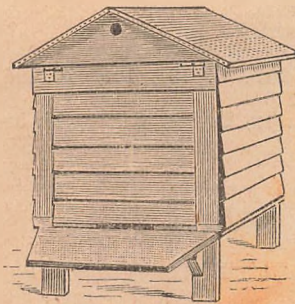
Redigeret

af

N. S. Kristensen.

1900.

3te Aargang.

Med 43 i Teksten indtrykte oplysende Billeder.

Roskilde.
Roskilde Avis' Bogtrykkeri.
1900.

Forfattere.

- Allen, Henry 173.
 Andersen, Chr. 304.
 Andersen, N. M. 256.
 Andersson, J. P. 397.
 Beyer, W. 288.
 Bjerregaard, C. 85, 148, 164.
 Bohn-Rehbrücke 72, 110.
 Bonde, Chr. 116.
 Borrum, K. J. 179, 307.
 Buchholz, Th. 34, 48, 51, 68, 103,
 109, 149, 186, 193, 195, 227,
 277, 275, 353.
 Christensen, Hans 18.
 Coak, A. J. 252, 283.
 Coban Th. Wm. 268.
 Doolittle, G. M. 174, 192, 207,
 237, 243, 255, 300, 339.
 Dadant, C. P. 223, 265.
 Dathc, Rudolf 292, 308.
 E. F. 148.
 Fahle, N. 14, 38, 65, 79, 98, 128,
 217, 233, 269.
 Filomella 337.
 Grønning, C. J. 141, 175, 239,
 257, 267, 286, 336.
 Haagen, A. C. 31, 116, 134,
 196, 275, 307.
 Hansen, S. P. 196.
 Hansen, D. 116.
 Hansen, R. 18, 48, 76.
 Hansen, Laurids 48.
 Hansen, P. 42, 196, 275, 296.
 Hansen, Rasmus P.
 Holbeck 67.
 Howley, W. L. 270.
 Hoyer, Bodil 140, 157.
 Hoyer, J. L. 116.
 H. P. E. 126.
 Jntyre, J. K. M. 188.
 J. C. J. 115, 148, 196.
 Jensen, Anders Søren 275.
 Jensen, J. 324.
 Jens Jensen, Lund 340.
 Jens Jensen, Rantsømagle 255.
 Jens Jensen 338, 339.
 J. J. 164.
 Jensen, Ar. 77, 149, 177, 321.
 Jensen, N. 116.
 Jensen, Peder, P. 275, 221,
 350.
 J. K. K. 307, 351.
 Jøfessen, G. 164.
 Jørgensen, Chr. P. 307.
 K. 195.
 Kofod, S. D. 313.
 Knudsen, P. J. 275.
 Larsen, Anders 54.
 Larsen, Niels 176, 321.
 Lehgen 208.
 Lund, S. 47, 179, 210, 306.
 Mathiasen, G. 36, 100, 189, 203,
 205, 221, 238, 241, 248, 298,
 300.
 Merril, Selaf 290.
 M. J. 259.
 Mikkelsen, Chr. 314, 328.
 Moore, J. P. 205.
 Mortensen, J. P. 82.
 Møller Nielsen, J. 305.
 Nielsen, A. 134, 164, 179, 195,
 276
 Nielsen, Brødre, Ollerup 11, 35,
 44, 61, 96, 105, 116, 122, 144,
 154, 159, 184, 200, 216, 219,
 282, 235, 251, 273, 280, 285,
 289, 301, 302, 315, 321, 322,
 331, 338.
 Nielsen, Brødre, Nydam 134.
 Nielsen, Byron 116.
 Nielsen, M. 134.
 Nielsen, P. 54, 94, 134.
 N. P. 276.
 N. R. A. 21.
 O. F. 17, 299.
 Olin, N. R. 129, 341.
 Olsen, Jacob 29, 108, 131, 275,
 297, 317, 343.
 O. O. 208.
 Peder, Anders 148.
 Peder, Kristian 83, 140, 142.
 Peder, N. 85, 195.
 Peter, Aug. 71, 73, 107, 124,
 143, 157, 160, 170, 171, 206.
 P. J. 259.
 R. B. 276.
 Rittmeyer, 242.
 Root 330.
 S. 259.
 Sagulin, Nina 195.
 Seberin, F. 115.
 Skarvta, W. 282.
 Smith, B. C. W. 70, 319, 334.
 S. K. 292.
 Therkildsen, Tage 99, 211, 275.
 T. R. 116.
 Wells, G. 139.
 Wolff, Lebrecht 264.

Indholdsfortegnelse.

- Aalborg Amts BF.** 85.
Uffparingsgitter 181.
Uffstandsmaalere 347.
Amerikanfte 149.
August Eftersynet 244.
At danne Ufflaggere 243, 255.
Aarsffiklet 345.
- Barfe Herreds BF.** 292.
Behandling af Udtrommede Bier 264.
Bemærninger 128.
Biaaret 1899 2.
Biaaret 1900 322.
Biavlen i det gamle Palæstina 290.
Biavlen i Sydafrika 162.
Biavl i Australien 211.
Biavl i Østria 242.
Biavlsffolen i Roskilde 84, 212, 231, 344.
Biavlsudstillingen 256.
Biavlsdriften paa LüneburgerHeide 43.
Biavlsforeningen f. d. nordlige Del af Frederiksberg Amt 53, 304.
Biavlslærer 84.
Biavlslærernes Lon 71.
Biavlsmuseum 118.
Biavlen i Sibirien 82.
Biavlen paa Landmandsfor­samlingen i Odense 137, 224, 314, 329.
Bien (Sang) 321.
Bien en Sommermorgen (Sang) 81.
Bierne paa Bornholm 1899 17.
Biernes Overvintring 241.
Biernes Forbedring 184.
Biernes Pafning 63.
Bifolk i en Hvedemark 338.
Bilaver­nes Føde 283.
Bilaver­nes Hundbrædder 108.
Biprøft 149, 169, 212, 293. 336
Biæg med Posten 260.
Borbing og Omegns BF. 62.
Bornholm BF. 133.
Braadne Kar i alle Lande 51.
Brevfæse 23, 55, 86, 118, 135, 151, 166.
Bundbrædderne i et Bistade 79.
- Cellerne og Dronningen** 109.
Centralmødet 3, 215.
Cytisus Laburnum 163.
- Danske Bigaarde** 8, 31, 304
DBF.s Biavlsffole 231, 247. 344
DBF.s Bogfamling 325.
DBF.s Emblemer 118.
DBF.s Honningffilt 118.
DBF.s Regnskab 1899 194.
De bosniffe Bier 282.
De japanesiffe Bier 149.
De udbyggede Tavler 291.
Den ny Vilghvdm i Nordamerika 251.
Den Breughffe Metode 72, 110.
Det ny Rammemaal 140, 205.
Diskussionsmødet 23, 58, 90.
Drijsfor­ding 117.
Dronningavl 11, 40, 144, 159.
Dronningavl og Dronningffifte 94.
Dronningavl og Italienerne 319, 334.
Dronninggitter foran Fests­tader 259.
Dronningindførelse 279.
Dronningløshed 150.
Dronningffifte 42, 196.
Dronningtab om Forraaret 231.
Droneslaget 245.
Døde Bier paa Flyvebrættet 21.
Dødsdomte Bier 293.
Død Yngel 285.
- Eftersyn** 117, 135.
Egenffaber hos Bierne 143, 160.
Efto fra Langeland 18.
Efto fra Staderne 21, 53, 85, 115, 148, 179, 195, 210, 227, 259, 275, 292.
Efto m. fl. herre­ders BF. 114.
En anonym Ven 23.
En Kritik over Wellsmctoden 103
En ny Foreningsramme 221.
En ny Loddelampe 96.
En Reforb. 308.
En Rettelse 269.
Et Dronningtab 260.
Et ensartet Rammemaales Indførelse 36.
- Et Forjbar af Dronningavlerne 173.
Et og Andet 51, 85, 148, 164, 179, 211, 227, 259, 276, 292, 309.
Eystrup, Lyffland 292.
- Faaborg og Omegns BF.** 21.
Fodring 86, 100, 135, 150, 211, 259, 276, 309, 325.
Forbedring af bore Biracer 183.
For Begyndere i Vestjylland 141, 175, 239, 267, 286.
Forening 261.
Forhindring af Forraarsvinsot 307.
Forhindring af Røveri 237.
Forchungret eller sort Yngel 270.
Forsendelsesburer til Dronninger 311.
Forraad 269.
Forskellige Betragtninger 47.
Forsøg 84, 257.
For 42 Aar siden 149.
Fyltning af Bier 207.
Fra Skaane 129, 341.
Fremtidens Ramme 107, 124, 157.
- Galvanifere­de Hængsler** 177.
Gave til DBF. 23.
Gave til DBF.s Biavlsffole 257.
Gavnlig­e Binf 21, 54, 86, 117, 135, 150, 165, 179, 196, 227, 244, 259, 309, 352
Gitterffydere 347
Gf. Roskilde Amts BF. 21, 85, 146, 274.
- Gaderslev og Omegns BF.** 85.
Hindring af Sverne 196.
Hjerring Amts BF. 146, 268.
Holbæk Amts BF. 305.
Holdere af „E. f. B.“ 197.
Honning-255.
Honning-Indførelse til Hamburg 1898 83.
=Rage 346.
=Salg 228.
=Salg og Brug af Honning 70.
=Tavler 277.
=Træffets Forbedring 300.

Honning Udbyttet 293.
 Honning for Fattedørn 227.
 Svad fremfalder Byggedriften hos
 Bierne 35.
 Svad jeg hørte og saa 73, 206.
 Hvide Bier 117.
 Hvorfor afriager Antallet paa
 DBF's Medlemmer 313.
 Hvorledes Dronninger tabes 99
 Hvorledes jeg fangede en Sværm
 339.
 Hvorledes kommer Myrrehyren i
 Honningen 271.
 Hørsholms BF. 323.

De forenede Stater 308.
 Gæsterækfølgen 293, 309.
 Indførelse af Dronninger 330.
 Indgangen 22, 310.
 Indgangens Retning 339.
 Indskrænkning af Vinterfejlet 118.
 "Part Raadgiver" 308.
 Schweitz 260.
 Tjenst, N 89
 Jubileum, 25 Mars 89.

Kan bestemte, udbrægede Gæ-
 staber fremadles hos Bierne
 143 160.
 Kandsfoder 261.
 Kandsfager 22, 325.
 Kapitelstak 85.
 Karbolshyre mod Røveri 301.
 Kredsformænd i DBF. 111.
 Krydsningernes Modstandskraft
 mod Bipest 99.
 Kunstige eller naturlige Sværme
 223.
 Kunstsværme 180, 228.
 Kunsttavler 180.
 Kvinderne og Biavlen 25, 121.
 Københavns Amts BF. 162, 195,
 227.

Landmandsforsamlingen i Odense
 83.
 Lemvig og Omegns BF. 20, 348
 Lidt af Honningbiens Naturhistorie
 248.
 Lidt fra min Biavl 67.
 Lidt om Bifolkets Behandling
 189, 203.
 Lidt om Bipest 154.
 Lidt om Honningen og dens An-
 vendelse 45.
 Lidt om Krydsningsdronninger 82
 Læ 150.

Langtende Numre 23.
 Magasinrummernes Bredde 343
 Mere om Dronningstifte 200.
 Mere om Krydsningerne 176, 315.
 Mere om Rammepørgsmaalet 235.
 Mine Erfaringer 126.
 Mod Røveri 308.
 Mus 304.

Møde i Fredericia 309.
 i Frederiksværk 304.
 i Gadsbjerg 209.
 i Græsted 304.
 i Helsingø 304.
 i Hillerød 304.
 i Hornshjld 20.
 i Roskilde 348.
 i Scengløse 85.
 i Skovlunde
 i Solrød 19.
 i Varnæs 258.
 i Briegsted 20.

Møl 135, 150, 294.
 Møller, F. 328.

Naturligt Dronningstifte 171.
 Nedbygning 150, 228.
 Nogle Bankeligheder der staar i
 Forbindelse med Bipesten 268.

Om at fordre Bier med Krænde-
 vinsblandet Honning 265.
 at saa Rødkløberbier 302.
 Bierens Indvitring 273,
 289.
 Bipest 170, 336.
 Dannelse af Kunstsværme 216.
 det rette Maal for et Bifolk
 186.
 Forsøg med Krydsnings-
 dronninger 321.
 Honningens Anvendelse og
 Salg 331.
 kunstigavlede Dronninger 188.
 Krydsning 217, 233.
 Planterens Vækst 252.
 Rammemaal 14, 38, 76, 98.

Opraab til Biavlerne 145.
 Oversigtning 150.
 Overgamte Honningstavler 150.

Pakning 135, 276, 309, 325.
 Papdække 48.
 Plan (18 DL. i Odense) 49.
 Plantning for Bierne 77.

Rammemaal 76.
 Rammers Afstandsmaalere 238.
 Rammemalet 17, 105, 298.
 Rønderis Amts BF. 178, 323.
 Renselsudflugt 54.
 Rensning af Bunden 86.
 Ro 22.
 Rundskrivelse 352
 Røveri 228, 299

SABF. 113.
 Sang for Biavlerne 48.
 Selskabet „De fynske Bienenner" 86.
 Sildige Sværme 245.
 Skanderborg Amts BF. 20, 84,
 305, 349
 Slet Herredes BF. 194.
 Smaafrister og Love 23.

Smeltning af Bivoks 174.
 Sene 22, 55.
 Synthetiseringen 337.
 Spørgsmaal og Svar 54, 114,
 134, 147, 163, 178, 211, 259,
 309, 324.
 Staderne 150.
 Statistik 145.
 Stikkelystende Bier 250.
 Store Tavler 52.
 Stor Honninghøst i Florida 808.
 Sundebed BF. 146, 258,
 Svage Stader 261.
 Sværmenes Antal 228.
 Sværmeningen 212.
 Sværme og svage Stader 196.
 Sømrammen 285.

Tablet-Syldeapparat 263.
 Tagene 277.
 Til Begynderne 140, 157.
 Til Overvejelse 199, 295.
 To Dronninger i et Stade 34, 68.
 Tomme Tavler 261.

Udflygning af Honning 196 212
 Udflygende Tavler 196, 245, 260.
 Udflytningen i Hjørring 258.
 i Horsens 306.
 i Hørsholm 323.
 i Randers 328.
 i Odense 1900 83,
 131, 142, 175, 224,
 256, 314, 328.
 Udbrugning af Hønslæg 338.
 Understøttelse til DBF. 84, 162.
 Udtrommede Hebebier 288.

Vallø Stifts BF. 53.
 Vand 135.
 Vandfødning 22.
 Varme 86, 150.
 Vends Herredes BF. 52
 Vigtige Betingelser for Dronning-
 avl 205
 Vejle Amts BF. 20, 208.
 Vinterfejlet 259.
 Vokstavlerne 340
 Vore Love om Bier 242.
 Vorbeck S. 1

Wells og hans Bigaard 57
 Wellsmetoden 29, 139, 280, 297.

Yngelredens Udvikling 228
 Yngeludviklingen 212

Zinkfalsk 317
 Zinktag 48

Ældre Aargange 310
 Æglæggende Arbejdere 219, 296.

Dufter m. S. t. Told 208
 Østerrig 276

Den danske Bi-Tidning
Tidsskrift for Biavl.

STIFTET 1866

Udgivet af
 „Danmarks
 Biavlerforening“.

Redigeret af
 N. S. Kristensen,
 Albershvile, Roskilde.

PAUL. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Wintermaaned. der 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

N. H. Vorbeck.

Er der nogen af Danmarks nulevende Biavlere, der tilføjer Navnet Opfinder, saa maa det være N. H. Vorbeck, Holstebro, hvis Billede „T. f. B.“ i Dag bringer.

W. er født 25. Juni 1838 paa Herregaarden Allinggaard ved Silkeborg, som hans Foder den Gang ejede; efter sin Skoletid kom han ind paa polyteknisk Lærestanstalts mekaniske

Verksted, og her har W. sikkert faaet en udmærket Uddannelse, der senere er kommet den tæn-

ksomme og haandsnilde Mand meget til gode under hans senere Virksomhed som Biavler,

saa han netop derved har kunnet berige Biavlerne med sine mange og i flere Tilfælde værdifulde Opfindelser. Efter 2 Aars Ophold i København kom han ud og lære Landvæsen. Paa den Tid fremkom Bruns første Vibog, der vakte en betydelig Opsigt, og W., der fra sin tidligste Barndom var fortrolig med Bier, læste den med megen Interesse.

Han besøgte ogsaa Løjtnant

Lh. Thorsens Biavlsskole ved Hald Teglgård, for til Gavn at lære Biavl. Han

tænkte den Gang paa at drive Biavlen som Hovederhverv, men paa Grund af Forholdene saa han sig nødt til at tage fast Blads. Efter at have lært Fotograferi, nedsatte han sig som Fotograf i Holstebro. Tilfældig fandt han en Avis paa Disten i en Butik, hvori der indfaldtes til et Biavls-møde hos Postmester Theils i Herning. Ved dette Møde traf B. sammen med Trafikchef F. Møller, der ved sit Foredrag fuldstændig vandt B. for Biavlsjagen. B. fik kort efter oprettet en Biavlsforening i Holstebro, som hjalp meget til at fremme Biavlen der i Eggen.

I Slutningen af 70. valgte B. ind i Bestyrelsen for DBF, hvori han i mange Aar har haft Sæde. I Fjor meldte han sig ud af Bestyrelsen paa Grund af Svag-hed og Overlæselse af Arbejde.

At B. har gjort en Mængde Forsøg er en Selvfølge, og lang er den Række af Opfindelser, som han har gjort. Af hans mange Opfindelser i Aarenes Lob vil vi særlig fremhæve: En Dampvoksmelter, Brugen af Færtraad i Vokstavlerne, Anvendelse af store rummelige Viboliger, en ny Cylinder-Udstygningsmaskine, en selv-vendende Udstynger, Benyttelsen af lave Honninggrammer over Yngelreden, Dyttablet-Systemet med 2" tykke Dronetafler i Honningrummet, for at den jette Lynghonning lettere kan udstynges, den stærke Begrænsning af Yngelrejet lige inden og under Hovedtrækket, de hvide Vinyuser, som Rende-tegn paa Tilstedeværelsen af Voksmøl, Risp-stadet for lettere at føre Tilsyn med Bierne (Patent 1888) og Honningløseren. B. har om næsten alle sine vigtigste Opfindelser skrevet Artikler i „T. f. B.“, ligesom ogsaa DBF's fortrinlige Smaatidst. Nr. 4, „Biavlsens Grundtræk“, en lille Bog paa 52 Sider, er fra hans Haand. I 1894 udkom B.s „Veiledning i den moderne Biavlsdrikt“, en udmærket og godt udstyret Bog paa 218 Sider med 50 oplysende Billeder. Denne Bog betegnes af mange fremragende Biavlere, som den mest originale og tids-parende Bog om Biavl, der findes i Norden.

Som det af ovenstaaende kan ses, er det et meget betydeligt Arbejde at B. har udført paa Biavlens Omraade, og vi maa haabe, at B. endnu i en lang Aarrække maa være i Stand til at give en Del af sin Tid paa Biavlsjagen, og vi er sikker paa, at alle danske Biavlere med os vil sige B. Tak for det Arbejde han har udført for Biavlsjagen, og vil ønske ham et rigtig glædeligt Nyt Aar.

Biaaret 1899.

Aaret 1898 var et daarligt Biaar, Honningudbyttet var langt under Middelhøst, og mange Stader maatte gives et ret betydeligt Tilskud, for at saa et ti strækkelig stort Vinterforraad. Men Vinteren blev meget mild med kun lidt Frost og saa godt som ingen Sne. Vejret tillod Bierne at flygte sig efter Foderet endog i de egentlige Wintermaaneder. Bierne overvintrede særdeles godt, og der blev kun læret lidt af Foderet i de egentlige Wintermaaneder. Foraaret var koldt og blæsende og ikke særligt gunstigt for Bifolkens Udvikling, og det varede til ind i Maj Maaned inden der blev megen Yngel i Staderne. Sommeren blev meget varm og tør, og der var mange Dage med stille Vejr, saa det blev et godt Biaar for de frugtbare Egenes Vedkommende, men paa Grund af den stærke Tørke sluttede Trækket langt tidligere end ellers. For Eftertræks-egnene blev det, paa Grund af Tørken, kun et daarligt Honningaar. Det lange og milde Efteraar gav Biavlerne god Lejlighed til at ordne deres Stader til Winter.

Sværme faldt der kun saa af, men det er for den viderekomne Biavl heller ingen Stade, da han med storst Fjerdel kan formere sit Stadeantal ved Kunstsværme.

Sommertrækket paa Agertaal og Hvidløver var særdeles godt, men Trækket hørte tidligere op end under normale Forhold, men paa Grund af de mange Dage med stille Vejr gav det tidlige Træk i de fleste Egne et særdeles godt Udbytte, saa Aarets Udbytte var langt over Middelhøst.

Linden blomstrede tidligere end almindeligt og blev meget stærkt besøgt af Bierne, og gav et særdeles godt Udbytte, men paa Grund af Tørken og den stærke Varme varede Trækket kun kort.

Boghvede- og Lyngtrækket gav paa Grund af den stærke Tørke kun et ringe Udbytte, saa det blev igen et daarligt Biaar for Hedeegnene.

Udbyttet er i de frugtbare Egne over Middelhøst, og kan vel anslaaes til ca. 40 Pd. Honning pr. udvintret Folk, hvad der maa betragtes for at være særdeles godt, naar man husker paa, at Biavlens af det store Flertal kan drives som Bierhverv ved Siden af Hovederhvervet. For Hedeegnenes Vedkommende kan Udbyttet vist næppe sættes højere end til 10 a 15 Pd. Honning pr. Stade.

Udstillinger har der været holdt ikke saa faa af, deriblandt var der flere særdeles vellykkede Kredsudstillinger, hvoraf

den i Zoologist Have førte til, at der blev dannet en ny Amtsforening for Københavns Amt, hvor der i de senere Aar ingen Forening har været. Udstillingen i Silkeborg, som blev afholdt sammen med Foreningen af jydsk Landbforeningers Dyrstue, var alt for tarvelig en Udstilling til paa en værdig Maade at kunde repræsentere DBF. paa et Sted, hvor der var saa mange Besøgende fra alle Egne af Landet.

Foreningen har i 1899 arbejdet paa jævnlig Maade, dels ved Udgivelsen af „T. f. B.“ og dels ved Afholdelse af Møder i Kredse, samt ved at yde Tilskud til de forskellige Kredse. Desværre er der en Del Smaaforeninger, hvoraf der særlig fandtes mange i Ringkøbing, Viborg og Randers Amter, som i Løbet af de sidste 4 a 5 Aar helt er rykket hen og ikke længere giver noget Livstegn fra sig.

Biaavls-skolen var besøgt af omtrent samme Antal Elever som i de foregaaende Aar, men Besøget af tilrejsende Biaavlere var langt større end noget tidligere. Aar.

I Aaret 1900 vil DBF.s Virksomhed blive fortsat i samme Spor som i det forløbne Aar. Der vil i Juli Maaned blive afholdt Biaavlskole i Roskilde, og DBF. vil saa sin Biaavlsudstilling paa den 18. danske Landmandsforsamling i Odense. Til Præmier skal der nu være bevilget et tilstrækkeligt stort Beløb. Da DBF.s Forhold nu atter er ordnede, er det at vente, at saavel Biaavls mødernes Antal, som Tilskuddene til Kredse vil blive større end i 1899.

Vi haaber, at ikke alene Kredsformændene, men ogsaa Foreningens Medlemmer vil virke for „T. f. B.“s Udbredelse til Gavn saavel for Biaavlerne som for Biaavlsagen. Vi haaber, at det kommende Aar maa blive et rigtig godt Biaar for Biaavlerne, saavel i de magre som i de fede Egne af Landet, og ønsker vi alle „T. f. B.“

Læsere et rigtig godt og glædeligt Nytaar.

Centralmødet.

Referat.

IV.

7d. Biaavlskolen.

Kristensen. Dengang vi holdt Bestyrelsesmøde i Foraaret, tegnede det ikke til noget stort Skolehold, paa Biaavlskolen i Aar, kun saa havde søgt om fri Undervisning paa Skolen, og der var Grund til at vente, at de daarlige Biaar ogsaa paa

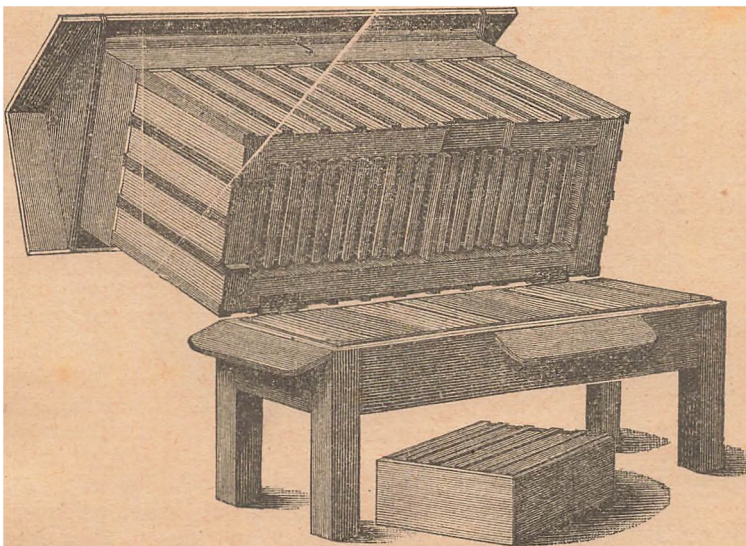

Fig. 2. Vorbecks Kipstade 1888.

dette Omraade vilde gøre sin Indflydelse gældende. Det viste sig dog at være en unyttig Sorg, idet Skolen i Aar havde samme Antal af faste Elever som i Fjor, og Besøget af tilrejsende Biaavlere, var i Aar en Del større end i Fjor, og flere af dem opholdt sig paa

Skolen, og deltog i Undervisningen i 2 eller flere Dage. I en Retning skiller dette Kursus sig fra de tidligere afholdte, idet Skolen var besøgt af 2 Elever fra Finland, og 1 Elev fra Sverrig. 1 Nordmand der havde meldt sig som Elev, sendte Afbud paa Grund af at han ikke kunde komme tilstede paa den Tid, at Skolen holdtes. De 3 udenlandske Elever har givet Skolen en Indtægt paa 52 Kr. Samtidig har det været en Værd for os, at Elever fra Udlandet har søgt hertil for at saa Vejledning i Biaavl. Af Eleverne her fra Landet, havde 5 tidligere været paa Biaavlskolen, for den enes Bedkommende var det endog det 3. Kursus, han var Elev ved. Undervisningen i Aar, har været ledet i samme Spor, som det foregaaende Aar, dog har der i Aar været lagt endnu mere Vægt paa Dronningeavl,

dog blev det praktiske Arbejde paa dette Omraade, hemmet ikke saa lidt paa Grund af det stærke Hønningstræk, som bevirkede at alle Cellerne bleve fyldte med Hønning. Som de Delegerede vilde læst i „E. f. B.“, har Undervisningen bestaaet dels i Foredrag og Overhøring, dels ved praktisk Undervisning i Bigaarden, samt ved Diskussionsmøder. Skolen har haft en god Støtte i Foreningens Bibliothek, og tillige i den Samling af Stader og Kredsaber, som hæves paa Skolen, og som det er min Afgt stadig at forøge, jeg har ogsaa fra forskellige Steder faaet Tilsgaen om Gaver til et saadan Biavlsmuseum, hvad der vilde have en Del Betydning for Undervisningen paa Skolen, kun Skade, at der skal saamegen Blads til at huse det paa en passende Maade, saa det tager sig ordentligt ud. Jeg har som Red. af „E. f. B.“ haft en god Støtte af en stor Del af de Elever den har været paa Biavlskolen, og jeg er sikker paa, at af alle de Maader hvorpaa DBF. arbejder, for at fremme den danske Biavl, saa er Biavlskolen et af de vigtigste Led i Ræden. Jeg vil anbefale de Delegerede at stemme for, at Biavlskolen ogsaa i Aaret 1900 fortsættes paa samme Maade som hidtil.

Bjerregaard. I 1898 blev det vedtaget, at Skolen i Aaret 1899 skulde afholdes paa samme Betingelse som i det foregaaende Aar.

Præsidenten. Denne Oplysning, at der har været Elever paa 2., ja endog en paa 3. Kursus, paa Biavlskolen er glædelig, da man deraf kan se, at de har haft Udbytte af deres Ophold paa Skolen, og at ældre og yngre Elever fra forskellige Egne af Landet samles paa Biavlskolen, har en meget stor Betydning, da de derved faar deres Øjne aabne for meget ved Biavl, som det ellers vilde tage lang Tid at lære.

Joselfen anbefalede Biavlskolen, da den giver et stort Udbytte for de Besøgende, jeg er Skyld i at N. Hansen er kommet paa Biavlskolen, vi har i Aar anvendt 135 Kr. til Understøttelse af Elever, der vilde besøge Biavlskolen, da vi derved kan danne en fast Stab af virkelig dygtige Mænd, der forstaar at de ikke skal være Virgtere og lade Gjerens sidde inde i sin Stue, medens de arbejder med Bierne, men tager ham med ud i Bigaarden.

Grønning. Jeg tillægger Biavlskolen en stor Betydning, og de Grundregler som vi har indarbejdet, har en uhyre stor Betydning for Eleverne.

Houliind. Det glæder mig meget at det gaa saa godt med Biavlskolen, da jeg var den første der sloj Lyd for den. Det var paa en meget indeluttet Blads at Skolen holdes i Kallundborg og det var ogsaa uheldig at Erstev ikke selv var praktisk Biavler.

Kristensen troede at det havde en stor Betydning, at der ved Biavlskolen, foruden et større Antal befolkede Biboliger, var et Museum, af alle de forskellige Stadesformer og Biavlskredsaaber, der havde været i Brug her i Landet, han var sikker paa, at det vilde have sin Interesse for Eleverne og tillige kunde det have sin Betydning ved Undervisningen. Begyndelsen var gjort, idet der allerede var flere Stader og ældre Biavlskredsaaber, og han havde faaet Løfte om en Staalmaasine, samt et ægte Nielsens Patentstade.

Houliind. Gartner Jensen, „Sølyst“, har en stor Samling af saadanne gamle Sager.

Aug. Petersen havde tænkt, at det kunde være heldig, om der ved den paatænkte Husmandsskole blev oprettet et Museum af Biavlsgenstande.

Præsidenten slutter sig til Forslaget, at der dannes en Samling af Biavlskredsaaber og Biboliger ved Biavlskolen. Han mente tillige, at Biavlerne maa være giade ved Husmandsskolen.

Grønning ønskede Oplysning om, hvor de Kasser er blevet af, hvori der var Modelrammer. Er de gaaet tabt.

Smith. Er der kun Tale om een Husmandsskole, men hvor skal den være?

Aug. Petersen. Angaaende Skolens Beliggenhed, saa er der endnu ingen Bestemmelse taget derom.

Det oplystes at en Kasse med Modelrammer var hos en Biavler i Odsherred.

Vicepræsidenten satte under Afstemning: Skal Biavlskolen afholdes som sædvanlig, og paa de samme Betingelser som hidtil, hvilket enstemmig vedtoges.

Præsidenten: ønskede at høre Centralmødets Udtalelse om Husmandsskolen. Selv var han meget glad over at Skolen havde optaget Biavl paa sit Program.

Smith. Skal vi ikke give Penge til

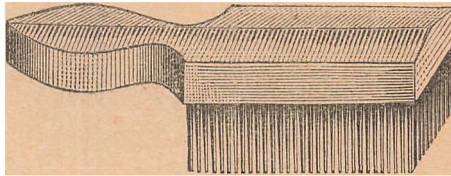

Fig. 3. Vorberets Hønningløjer.

Skolen, saa jeg vil gerne slutte mig til Sagen.

Aug. Petersen. Læreren som arbejdede for at saa Husmandsskolen oprettet, ønskede kun at Foreningen skulde hjælpe Skolen, ved at yde den sin Anerkendelse og mulig ved at støtte den ved at give Undervisning ved sine Lærere.

Houliind troede at Centralforeningen gjorde bedst ved, ikke at gribe ind i denne Sag.

Forhandlingerne om den paa-tænkte Husmandsskole, sluttedes med at Centralmødet udtalte sin Sympati for den paa-tænkte Skole.

7e. Hefning af ældre Aargange af „T. f. B.“

Kristensen. Det har vistnok hidtil været overladt Redaktøren, at lade „T. f. B.“ heste i Aargange, saa snart det sidste Nr. i Aaret var trykt. Naar der kun er nogle saa hundrede Eksemplarer at heste, saa er det kun en ringe Udgift pr. Aar, selv om ogsaa der betales ret anseeligt for Hefningen af hvert Eksemplar. Men i 1896, da Holberantallet var dalet ret betydeligt, maa der være givet en ret betydelig Sum ud til dette Djemed. Men nægtes kan det ikke, at ved at blive hestet, er det først at de ældre Aargange faar nogen Værdi. Naar Aaret er omme og Bladet ikke bliver hestet, lider det alt for meget, vi har en sorgelig Erfarung herfor i Aargangene 1897—98, hvoraf mange Eksemplarer af de forskellige Nr. er blevet kasserede, fordi de vare ødelagte ved at blive flyttede fra et Sted til et andet. Foreningens nuværende Bogbinder har lovet at jortere, heste og lægge „T. f. B.“ i Omflag, samt bestøre det for 6 Ore pr. Eksemplar, men dertil kommer jo Udgiften til Trykningen af Omflag. Jeg foreslaar Centralmødet at bevillige de fornødne Penge, saa Aargangene 1897—98 kan blive hestede. Beløbet der vil medgaa hertil, vil vist næppe blive over 100 Kr., og de Penge antager jeg, maa kaldes godt anvendte. Ligeledes maa det anses for heldigt, at Aargangene herefter bliver hestede, saasnart December Nr. er trykt.

Det vedtoges med alle St. mod 1 at lade de ældre Aargange af „T. f. B.“ heste.

Kristensen oplyste at Foreningen havde mange ældre Aargange, som alle vare hestede, og dette Antal vilde jo blive forøget ret betydeligt, naar Aargangene 1897—99 kom til, og det var langt heldigere, at disse ældre Aargange kom ud til virkelige Bavlere, end at de blev uddelte til Folk, der ikke havde Interesse af at læse dem.

Smith. Skal de ældre Aargange af Tidsskriftet ikke uddeles saaledes, som det blev bestemt paa Centralmødet i Aalborg i Fjor.

Kristensen. Hvorledes skal disse ældre Aargange uddeles. Centralmødet bør fastsætte en Regel, hvorefter de skal uddeles, da det vel ikke er Meningen at Kredse kun saa ligesaamange Eksp. de ønsker. Kunde der ikke passende uddeles indtil 1 Eksp. for hver Tidsskriftholder, der findes i vedkommende Kreds.

Smith. Har vi saa mange ældre Aargange, saa det kan lade sig gøre.

Kristensen. Naar de omtalte Aargange bliver hestede, saa har vi over 3000 Eksemplarer. Men hvem skal betale Forsendelsen. Smaapakker er det jo billigst at sende som Grimærkepakker. Hidtil har jeg skrevet Forsendelsen paa DBF. Regning.

Houliind. Det simpleste vilde jo være, at Kredse henvendte sig til Red. naar de ønsker at saa ældre Aargange, og Aargangene saa blev sendt paa Eksterkrav.

N. Jensen. Det blev ogsaa bestemt i Aalborg, at Kredse selv skulde betale Forsendelses Udgifterne.

Det vedtoges med 20 St. mod 4, at enhver Forening kunde saa ældre Aargange af „T. f. B.“ til Uddeling blandt sine Medlemmer, mod at betale alle ved Forsendelsen forbundne Udgifter, dog kan ingen Forening saa mere end 1 Eksemplar for hver Tidsskriftholder, der er i Foreningen.

8. Bavlslærerne.

Bjerregaard. De i 1898 afholdte Bavlsmøder, er betalt med omtrent 600 Kr. og Modernes Antal vil nok beløbe sig til henimod 200, dette Antal er en Del mindre, en der er afholdt i de foregaaende Aar.

Vicepræsidenten. Grunden til, at Beretningen om Bavlslærerne og Bavlsmøderne, ere saa tarvelig, er den, at der ingen Redegørelse er aflagt, af den afgaaede Sekretær.

Kristensen. Da Bestyrelsen jo ikke vidste hvorledes at DBF. Status stod, var det ikke saa underlig, at der paa Bestyrelsesmødet i Korsør i Foraaret, blev der taget den Beslutning, at Tilskuddet til Kredse som i de foregaaende Aar havde været 50 Ore pr. Medlem, blev nedsat til 33 Ore, Bestyrelsen vedtog, at istedetfor at der hidtil var bevilget et Møde af DBF. faste Bavlslærere, for hver 10 Tidsskriftsholdere, saa blev der kun bevilget et Møde for hver 25 Holdere. At dette betydelige Afslag i Tilskuddene til Kredse i Forbindelse med Forholdene i

Hvor i høj Grad, har maattet virket hemmende paa Kredsenes Virksomhed er en Sælsølg. Det har da ogsaa vist sig i Aar, og naaget at det for Sommertræksægnene har været et udmærket Bjaar, er der dog kun kommet faa nye Holdere til i Sommermaanederne. Jeg tror derfor, at vi bør søge at spare paa andre Omraader, og lægge alt ind paa at fremme Virksomheden i Kredsen saa meget som mulig, ved til næste Aar at give Kredsen samme Bidrag pr. Tidsskriftholder, som de har faaet i de foregaaende Aar. Med Hensyn til Biavslærerne, saa har de Møder der er afholdt med vore faste Biavslærere, som Foredragsholdere haft en meget stor Betydning for Biavlsdriften og for Udbredelsen af Foreningens Organ. Biavlslærerne ere jo paa en Maade rejsende Agenter for „T. f. B.“, derfor tror jeg ikke at det gaar an, at indstrænke disse Møder. Det var vist heldigt aarlig, at lade afholde et eller 2 Møder i hver Forening, saaledes som B. Hansen, Espe, har anbefalet i „T. f. B.“, jeg vil anbefale, at man i Foreningerne lader Møderne med praktisk Vejledning afholde ved Hjælp af lokale Kræfter, og benytter de faste Biavslærere til nogle flere Foredrag, særlig ved Udstillinger og saadanne Vejligheber, hvor der kommer mange Folk sammen.

Bjerregaard. Er endnu den samme Regel gældende, at der til de faste Biavslærere, nu vi har faaet 3 betales 10 Kr. for hver af de første 20 Møder og 8 Kr. for Resten af Møderne, samt at de skal have fri Rejse til Centralmødet.

Kristensen. De faste Biavslærere er bevilget fri Rejse til Centralmødet og ligeledes har Centralmødet fastslaaet Betalingen for Møderne. Denne Bestemmelse staar fast indtil Centralmødet tager en anden Bestemmelse.

Witch-Lauriøn. Jeg vilde anbefale at Kredsen fik Penge, da man saa maasse kunde faa udrettet noget mere, men i Aar er vi blevet forbausset, ved kun at faa $\frac{1}{3}$ Kr. pr. Holder af „T. f. B.“, medens vi de foregaaende Aar har faaet $\frac{1}{2}$ Kr. Forøvrigt vil jeg foreslaa at Sagen gaar sin Gang, da vi har saa stærkt Brug for de faste Biavslærere. Der vil være nok til dem at bestille. De almindelige Møder med at give Vejledning for Begynderne, er der mange Biavlere omkring i Kredsen der kan holde.

R. Jensen. Vi formindskede sidste Aar Tilskuddet til de store Foreninger, men til Gengæld fik de smaa omtrent det samme Antal Møder, som de foregaaende Aar.

Witch-Lauriøn. De Kredse der

arbejdede paa egen Haand, kan godt gøre et stort Arbejde. De kunde ogsaa godt have Gavn af at faa fremmede Foredragsholdere en Gang imellem.

Kristensen. Bidraget til Kredsen blev i Aar nedjat til $\frac{1}{3}$ Kr. pr. Holder af „T. f. B.“. Grunden dertil var at Bestyrelsen, den Gang ikke vidste hvorledes at Foreningen var stillet med Penge, men til næste Aar har vi vist Penge i Kassen igen, saa bør man igen give Kredsen 50 Øre pr. Holder.

Ladegaard. Naar vi igen har Penge, vil vi atter støtte Kredsen med et større Tilskud, og benytte Biavslærerne noget mere.

Grønning. Glædede jeg meget ved at høre, at Forsamlingen fatte saa stor Pris paa Biavlsmoderne, der bleve afholdte af de faste Biavslærere. Men man maa passe paa, at disse Møder ikke kommer til at ligge saa spredte, saa Biavslæreren næsten kommer til at rejse alle Pengene op, fordi at der nu er saa mange Kredse som jaar Pengetilskud i Stedet for Møder.

Præsidenten er ogsaa sikker paa, at det ofte kan være heldigt at Kredsen faar Penge, til selv at holde Møder for, saa kunde man faa flere Møder, da disse kunde faas til en billigere Pris, naar de holdes af lokale Biavslærere, men det vilde de faste Biavslærere være at foretrække. Det var maasse heldigst, at de smaa Kredse fik en Lærer, og de store Foreninger fik Pengetilskud, da der iblandt deres Medlemmer var Biavlere nok, som kunde lede et Møde. Vi har mange Eksp. paa, at Biavslærerne har samlet mange Medlemmer i en død Egn.

Ladegaard. I Følge Præsidentens Udtalelser, vil jeg stille det Forslag at de Kredse, som ikke har over 20 Medlemmer faar Pengetilskud, Kredse med under 20 Medlemmer, skal derimod have Møde ved Foreningens Biavslærere.

Witch-Lauriøn. Troede ikke at det for Tiden var saa daarlige en Betaling, at Biavslærerne fik, nu kunde der jo rejses langt billigere paa Jernbauen, end for nogle Aar siden, og han var sikker paa at saavel Grønning, som de andre Biavslærere blev vel modtaget alle Vegne, han troede derfor nok, at 5 Kr. pr. Dag kunde blive ren Indtægt. Han troede at Foreningen stod sig bedst ved, at lade hver Kreds arbejde paa sin Maade.

Kristensen. Vi har hidtil kun set Sagen fra en Side, men den har ogsaa en anden Side, mange af de smaa Kredse er lige ved at sove hen, og nogle Steder gaar der en Virgter omkring og passer Bierne,

medens Biejeren passer sit Arbejde i Værkstedet eller Marken, og det er ikke DBF. Maal. Det er Foreningens Opgave at lære saamange som mulig, selv at påse deres egne Bier.

P. Nielsen. Da det har vist sig, at det Arbejde der udføres i Kredse, har en meget stor Betydning for Biavlssagen, vilde han anbefale, at give de Kredse som arbejde godt, et større Tilskud, og saa give dem Tilladelse til at bruge Pengene paa den Maade, som de mener, at de bedst kan fremme Biavlssagen.

N. Jensen troede, at det var heldigst, at de smaa Kredse blev støttet paa samme Maade, som de store Kredse, derfor vilde han anbefale, at de smaa Kredse maa have lige saa stor Ret som de store Kredse.

Mads Hansen mente, at de hjemlige Forebrugsholdere virke ligesaa meget for „E. f. B.“s Udbredelse, som de faste Biavlslærere. Derimod var det forfæstelig, at de smaa Kredse skulde begunstiges paa de større Kredses Bekostning.

P. Christensen troede nok, at han var den første der havde lagt Planen til, at benytte lokale Biavlslærere. Grunden dertil var, at vi helst vilde have vore Møder holdt om Søndagen, da der var mange Arbejdsfolk, som ikke kunde komme til Møder paa Søndage. Derfor anbefalede han, at de smaa Kredse ogsaa faar Lov til at arbejde paa egen Haand.

Ladegaard tog sit Forslag tilbage, men Houliind optog det, det blev forfæstet med 16 Stemmer mod 9.

Tilskuddet til Kredsene vil i det kommende Aar blive fordelt efter samme Regler som hidtil, og hvis der er Penge dertil, saa gives der 50 Ere pr. Tidskrifts-holder istedet for 33 Ere som i Aar.

9. Stedet for næste Centralmøde.

Kr. Pedersen. Hvis vi kommer til at holde Udstilling paa Landmandsforsamlingen i Odense, saa vilde det være heldigst om Centralmødet blev afholdt der under Landmandsforsamlingen.

Josessen foreslog ogsaa, at holde Centralmødet i Odense under Landmandsforsamlingen, de flere af de Delegerede skal derover alligevel. Men hvis vi ikke faar nogen Udstilling i Odense, saa vilde han foreslaa at Mødet blev holdt paa Sjælland.

N. Jensen sluttede sig til Josessens Forslag, ellers vilde han anbefale, at næste Centralmøde blev holdt i Nykøbing F., det var mange Aar siden der var holdt noget Centralmøde i Maribo Amt.

Det vedtoges med 19 Stemmer for, 5 imod, at Centralmødet skal holdes i Odense under Landmandsforsamlingen, hvis DBF. deltager i Udstillingen imodfat Tilfælde, saa vælger Bestyrelsen et passende Sted paa Sjælland til Centralmødet.

10. Tilskud til Amts og Herredsforeninger og til Birøgt.

P. Nielsen syntes at de smaa Kredse har for smaa Midler at arbejde med, han anbefalede, at de smaa Kredse faa et forholdsvis større Tilskud end de store Kredse.

Grønning troede, at det var en meget jærlig Ekstraplan, at komme ind paa at støtte de smaa Kredse mere end de store, i nogle af de smaa Kredse bestod Virksomheden i, at et enkelt af Kredsens Medlemmer gif omkring og påsede Bierne for de andre Medlemmer i Kredsen.

Andersen vil ikke anbefale, at de smaa Kredse skal have mere i Tilskud end de store, han troede at DBF. stod sig bedst ved at give dem et mindre Tilskud, for derved at bewirke, at de sluttede sig sammen i Amtsforeninger, saa vil der blive langt større Virksomhed, og Møderne kan saa holdes i en Rækkefølge, og der kan langt lettere naas at saa Tilskud til en stor Forening, end til flere mindre Kredse. Det gælder ikke om at danne mange selvstændige Kredse, men om at saa store levedygtige Amtsforeninger.

Kristensen. Vort Maal bør være at søge, at saa de smaa Kredse til at slutte sig sammen til større Foreninger. Vi ser jo hvorledes de smaa Foreninger i flere af Jyllands Amter jygne her. Havde disse Smaaafredte været janset paa samme Maade som Tilfældet er i Roskilde og Ribe Amter, saa vilde Virksomheden ikke saaledes være ophørt.

K. Pedersen kan ikke finde, at der kan være noget tilhinder for, at de smaa Kredse slutter sin jansmen, de kan jo godt arbejde selvstændig hjemme i Kredsen alligevel, Sammenlutningen kan jo nærmest være, for at saa Tilskud fra forskellige Steder, for at holde Udstillinger, samt for at sende Delegerede til Centralmøderne.

Bjerregaard meddelte, at der sidste Aar var 38 Kredse, som ikke havde sendt Andragende om Understøttelse, af disse var de 14 døde.

Andersen. De smaa Kredse har ingen Magt, hverken til at lave Udstillinger eller til noget andet, derfor vil jeg atter anbefale, at vi ikke skulde have flere Foreninger, end der er Amter, da disse store Foreninger bliver støttede af mange Institutioner, dette gaar de smaa Kredse

glib af. De store Foreninger vilde bringe Sagen langt mere frem. (Hør!)

B. Christensen. De daarlige Bjaar, har sikkert skadet de smaa Foreninger brtydeligt. Faar vi gode Aar, saa vil der nok komme mange Begyndere til.

B. Nielsen. Hvis vi vilde indbyde til et Møde, for at samle Smaakredsene, saa vilde der sikkert ingen give Møde.

Vicepræsidenten mener, at denne Sag maa vi se at faa uddebateret, da den har saa stor Betydning for Foreningen.

Joseffen sluttede sig ogsaa til, at de store Kredse havde langt større Betydning end de smaa, vi har paa Bornholm 5 Herreder, vi faar mange Penge, ca. 200 Kr. til Støtte aarlig, saa vi har mere Magt end de smaa Herredsforeninger.

Grønning. Vi maa se at faa større Kredse, vi maa stadig arbejde i den Retning. Det er galt, at man lader Birøgtere gaa rundt i Kredsene og pasje Bierne, saa Kredsens Medlemmer ikke lærer at pasje deres egne Bier, og derfor taber al Interessen for Biavl. Vi maa særlig sørge for, at faa Bipesten slaaet ned, der bør sørges for, at den kommer ind under Lovgivningen, saa vi kan faa Støtte til at bekæmpe den.

Smith. Holbæk Amts BF. er ikke saa lille, vi har alle de smaa Kredse ordnede ind under Amtskredsen, vi faar ogsaa et ret betydeligt Tilskud.

Præsidenten meddelte, at det ikke var nogen ny Tanke, at man skulde have en Mand til at pasje sine Bier, idet Fleischer allerede i 1777 anbefalede, at man stod sig bedst ved at have en Mand i hver By til at pasje Bierne.

Andersen. Den Maade at en Birøgter skal arbejde paa, er at tage Ejeren med ud til Staderne, og sige til ham, tag nu bare fat paa at arbejde med Bierne, saa skal jeg sige naar de tager fejl. Saaledes bør Birøgteren vejlede Bieieren. Vi har selv set paa Fyn, at det gælder om at slutte sig sammen om Udstillinger og Bivavlsmøder.

N. Jensen. I 1887 udkom der en Lov, om at Staten skal yde et Bidrag til Præmier ved Udstillinger, men Vedkommende Forening skal tælle 300 Medlemmer, men dette Tilskud kan kun sjældent blive udbetalt, uden naar den lokale BF. slutter sig sammen med en anden Forening. Hjorning Amts BF. holder derfor sine Udstillinger sammen med Landbosforeningens Dyrskue, og saa giver vi lige saa meget til Præmier, som vi faar i Tilskud.

Det vedtoges med alle Stemmer mod 1, at der ingen hyderligere Tilskud i Form

af Penge eller Møder, skulde gives til Kredsene udover det, som er vedtaget under Punkt 8.

11. Om Udflugt.

Det bestemtes at foretage en Spafertur Søndag Morgen, for at besøge Fabrikant Kr. Pedersens Distadefabrik.

12. Optagelse af forskellige Foreninger som Medlemmer af DBF.

Præsidenten meddelte, at en anonym Ven af Biavlen vilde bestille „T. f. B.“ for 5 eller 10 Aar, og lade det uddele til 61 Landbosforeninger i Sylland, med 2 eller 3 Eksemplarer til hver Forening, for at Foreningerne kunde raade over disse Tidsskrifter, og uddele dem til fattige Biavlere. Præsidenten ønskede at vide, til hvad Pris vi kunde overlade Vedkommende disse Tidsskrifter, vi har jo intet derom i Lovene, derfor vilde han gerne høre Forsamlingens Udtalelse derom. Den billigste Pris, at nogen fik Tidsskriftet for, var 1 Kr. pr. Eksemplar.

Kristensen meddelte, at Foreningen godt kunde overlade Vedkommende 2 a 3 Eksemplar til de omtalte Foreninger a 1 Kr. Distributionen og Porto af Bladet var kun 25 Ore pr. Eksemplar, og Prisen for Papir og Trykning af et Eksemplar, var vel næppe over en 40 a 50 Ore, saa DBF. tabte ingen Penge derved.

R. Pedersen. Hvis vi har Bladet til den Pris Red. opgiver, saa kan vi godt overlade Vedkommende Bladet for 1 Kr. pr. Eksemplar. Det vedtoges at overlade Vedkommende „T. f. B.“ for 1 Kr. aarlig pr. Eksemplar.

Vicepræsidenten udtalte en Tak til den anonym Giver for den smukke Tanke, som han herved lagte for Dage.

Da Dagsordenen var udtømt, sluttede Præsidenten Centralmødet med Tak til alle dem, der havde deltaget i Mødet.

Danske Bigaarde.

IV.

Den Bibolig, som „T. f. B.“ i Dag bringer et Billede af, er beliggende i en Skov ikke ret langt fra Nyslunge Station. Den er bygget af Træ, Taget er dækket med Pap og der er Cementgulv. Inde i Huset er der Plads til 20 Familier, 7 ved hver Side og 6 i den ene Gavl, i den anden Gavl findes Indgangen. Langs de tre

Vægge er der en Hylde og paa den er saa de egentlige Bihuse anbragt, disse bestaar blot af en Kasse af gennemstaarne Brædder, og Flyvehullet er en Lude paa hele Kassen's Bredde, det gaar ud gennem Stopperummet og Væggen og støder til Flyvebrættet. Mellem Væggen og Kasserne saa vel som mellem disse indbyrdes er der en Plads paa 3", der er fyldt med Haffelse, og mellem Hylben og Kasserne's Bund er der ogsaa et Lag Haffelse paa $1\frac{1}{2}$ ". Stopningen er saa dækket med Brædder som i et almindeligt Bihus, og der ovenpaa kan saa Magasinerne anbringes eller Kuber stilles til Redbygning. Ved det at Kasserne staar løse, kan jeg godt

at Bierne staar saa godt beskyttet, og det har jo ikke saa lidt at sige, naar man som jeg anbringer dem langt borte fra mit Hjem, hvor der ikke kan være Tale om daglig Tilsyn, men her er der uden om Huset et Hejn af Staaltraadsgitter med en Pigtraad foroven, og Laas baade for Laagen og Døren, saa de Udbedkommende der vil ind til Bierne maa bryde ind, og de skal da have Værktøj med. Saa er der jo ogsaa med det samme Plads inde i Huset, til at opbevare Tavler og Redstaber, og midt i Huset er der god Plads, til at staa og slaae Honning ud. Og fordi Bierne i et saadant Bihus sidder saa varmt, overvintrer de særdeles billigt og

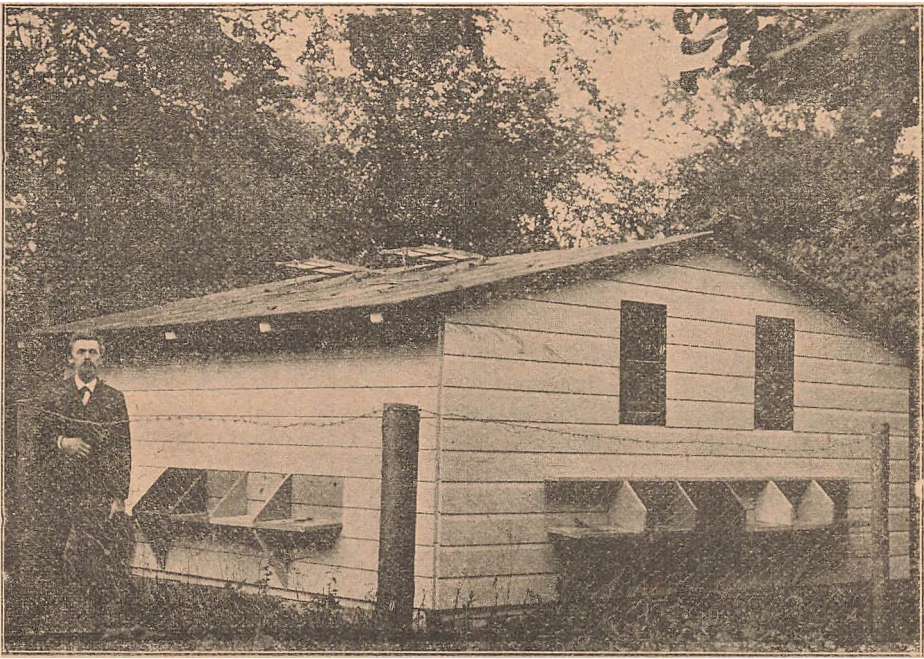

Fig. 4. B. Hansen's Espe. Bihus.

lade dem bytte Plads i samme Hus, eller flytte dem fra en Biplads til en anden. Kammemaalet jeg benytter er 10×12 " og i Magasinerne benyttes den virkelige Halvramme 12×5 ". Til Pakning bruger jeg Puder, dem jeg benytter bagved Binduet er stoppet med Rohaar, og Overdelen af dem er et Bræt der passer i Falsen, og dem jeg benytter ovenpaa Kammerne er lavet af uldne Klude og Hø lagt i Lagvis, de er temmelig tykke, men ikke stoppet haardere, end at de kan falde til over det hele naar de bliver lagt, og jeg bruger dem hele Varet igennem, mine Bier faar det aldrig for varmt. Som Fordele ved et saadant Hus kan nævnes,

godt, billigere end i Enkeltstader. Ligeledes er det behagelig at arbejde med Bifolkene i et saadant Hus, man er her fuldstændig fri for Robber fra andre Stader, og fri for de Bier der ellers ofte kommer fra Flyvehullet, saasnart en Familie bliver gjort urolig. Og saa er man heller ikke saa afhængig af Vejret, Arbejdet kan godt fortsættes selv om der kommer en Byge, og det er jo en stor Fordel, at kunde beregne sin Tid, naar man skal passe mange Bier. Som noget mindre heldig ved et saadant Hus maa siges, at det er temmelig dyrt, dette har kostet godt 300 Kr. saa det bliver jo over 15 Kr. for hver Familie, der er Plads til.

Det blev bygget sidste Foraar og jeg flyttede straks 10 jævnt gode Familier derind. Da det er beliggende $1\frac{1}{2}$ Mil fra mit Hjem, benytter jeg for det meste Banen naar jeg skal tilse dem, det er jo ikke saa let at faa anbragt Sværme der. Det var derfor min Plan at disse Bier skulde have Lov til at yngle lidt rigelig, jaaledes at de hen i Juli Maaned kunde afgive en Del Yngeltavler, for saa naar Sværmetiden var forbi at tromme Bierne ud af mine Kuber, og sætte dem paa disse Tavler, derved var jeg istand til at kunne danne nogle ganske fortrinlige Kunststader, der ved at blive fodret en Maanedstid, godt kunde komme paa Højde med de gamle Stader, og derved saa Besætningen komplet. Men der kom Forhindringer for denne Plan, sidst i Maj begyndte der at vije sig Bipest i flere Stader, 2 blev slaaet sammen og fik Kur, og 4 blev sat paa saa kneben Plads som mulig. Det hjalp for saa vidt, at midt i August var der kun et Stade hvor Yngelen var syg og det slog jeg saa ihjel. Men det var jo en Tilbagegang i Stedet for Fremgang, og hele Udbyttet blev kun godt 300 Pbd. Honning. Og Kubebierne skulde jeg have flyttet over, da jeg havde købt ny Kuber som jeg skulde modtage til Efteraaret. Men da jeg heller ikke var sikker paa, at de andre Familier havde været fuldstændig fri for Sygdom, saa havde jeg ikke brugt Tavlerne, som det var bestemt, i hvert Fald ikke dem der, havde været Yngel i, men jeg sat saa nogle Kunsttavler ned bagved i Husene, baade i denne og i en anden Bigaard, og fik ogsaa en Del nogenlunde vel udbyggede Tavler, og i enkelte en lille Klaf Honning. Disse Tavler brugte jeg saa til Kubebierne, jeg skar saa meget ud af deres egne Tavler, at det kunde fylde en eller to Kammer, Næsten var disse halvt udrutne Tavler, og saa fodrede jeg med Sukkeropløsning, omtrent saa rask som de kunde tage fra, og det var fornøjelig at se, hvor rask de Bier kunde arbejde, Tavlerne blev truffet helt ud og belagt med Yngel, det er de jo ellers ikke villige til ved den Aarstid. Men da det var temmelig sent det blev udført, blev der alligevel kun smaa Familier af dem, en sidder paa 7, to paa 5 og de øvrige paa 4 Tavler. Det er jo næsten et Forløb jeg derved blev tvungen til at gøre, dette at føde Bierne over paa Sukkerfoder og næsten uden Blomsterstøv, men da de naaede at faa deres Foder pænt forjæglet, saa tvivler jeg ikke om at de kan klare dem i Vinter, og da de vor lige i Skoven, kan de jo faa Blomsterstøv nok, saa snart de begynder at flyve ud. Det

var 8 Stader jeg lavede af den Slags, der er 8 af de gamle, og en Sværme har jeg faaet anbragt, samt en Familie der skal bo i Kuben i Vinter, det er ialt 18 Familier der for Tiden bor i Huset.

Om min øvrige Biavl, er der heller ikke meget glædelig at meddele, da jeg har haft Bipest at slaaes med i de sidste to Aar, og selv om den ikke just har været ondartet, saa har jeg dog mistet nogle Familier og faaet mange sat slem tilbage ved det. Maaeste jeg ogsaa har været for lemsældig overfor Sygdommen, men nu er det min Afgt, hvis den viser sig igen til Foraaret, at tage saa kraftig fat at jeg kan blive færdig med den, hvad det saa end skal koste. Nu i Efteraaret har jeg købt en Del Kuber, og iblandt dem er der nogle store der vejer 30—40 Pbd. Det er min Plan at tromme Bierne ud af dem til Foraaret, saa tidlig som de kan trække Kunsttavler ud. Jeg prøvede med en sidste Foraar, og det gav et saa overraskende godt Resultat, saa jeg fik Lyst til at undersøge nærmere, om det altid bliver saadan, eller det kun har beroet paa tilfældige Omstændigheder. Jeg har tænkt at prøve med en 7—8 Stykker, og falder det godt ud skal jeg nok meddele noget nærmere om det.

P. Hansen, Espe.

Medens de Bigaarde „I. f. B.“ tidligere har haft Billeder af, har staaet deres Prøve, saa er dette ikke Tilfældet med den Bigaard „I. f. B.“ idag bringer et Billede af, da det er et nyt Bihus, som først er taget i Brug i Sommeren 1899. Vi finder derfor at det kunde være paa sin Plads, at udtale vor Mening om dette Slags Biholiger.

Efter vore Erfaringer kan der godt drives en lønnende Biavl i saadanne Biholiger, eller Pavilloner og for de Biavlere der af en eller anden Grund maa have deres Bier paa Steder, som ere beliggende et længere Stykke Vej fra Hjemmet, og hvor der ikke kan føres daglig Tilsyn med Bierne, tror vi nok at saadanne Pavilloner kan benyttes med Fordel.

Vi har fundet, at Bierne i en saadan Pavillon i Reglen ere noget senere til at udvikle sig om Foraaret, end naar de ere i de almindeligt benyttede Stader. Grunden dertil er antagelig den at den indesluttede Luft i Pavillonen er koldere end Luften udenfor. Pavillonen bør ligge godt i Væ, ellers vil der gaa mange Bier tabt ved de første Udflyvninger om Foraaret, da Vinden har en stor Magt over Bierne, naar den stryger hen over saadan en stor Flade som en Bipavillon frembyder.

Red.

Dronningavl.

Af Brodr. Nielsen, Ålerup.

Blandt de vigtigste og mest Betydningsfulde Arbejder ved Biavlen anser vi Dronningavlens for at indtage en fremragende Plads. Dog bliver dette vigtige Biavl-arbejde endnu ikke udført af ret mange af de danske Biavlere; men vi tror sikkert, at det efterhaanden vil gaa op for flere og flere, at det har sin store Betydning, og at det er nødvendigt for at faa et godt Udbytte af Biavlen, at kunstigt Dronningstifte bliver foretaget, og der sørges for, at Staderne altid indeholder gode Dronninger. Er der noget, vi kan lære af de amerikanse Biavlere, saa er det Dronningavl. I Amerika findes der store Mestre paa dette Omraade, og iblandt dem kan vi særlig nævne Doolittle, der er bleven verdensberømt blandt Biavlerne for sin Dronningavls Skyld. Allerede i Aaret 1889 udgav han sin bekendte og i fremmede Bibrade meget omtalte Bog „Scientific Queen-Rearing“ (Videnskabelig Dronningavl), der siden den Tid har vaakt megen og berettiget Opmærksomhed i de fleste biavlensdrivende Lande. I „E. J. B.“ Aarg. 1892 har en stor Del af denne Bog været aftrykt. Den deri beskrevne Metode benyttes nu af mange af Udlandets største Dronningavlere, og det har vist sig, at der ved Hjælp af den kan frembringes de mest sukdannede Dronninger, som det hidtil har været muligt at avle ved nogen kendt Fremgangsmaade. Da denne Maade at drive Dronningavl paa er meget interessant, og da det tillige altid gælder om at blive i Stand til at avle de bedste Dronninger, saa tænker vi, det kan være af Interesse for største Parten af dette Blads Læsere at høre noget mere om denne Fremgangsmaade, der i de senere Aar saa godt som ikke har været omtalt her i Landet.

I Hovedsagen bestaar Doolittles Dronningavlsmetode i, at der benyttes støbte Dronningcellekopper, som fastklæbes paa en Trælifte, (se Fig. 4). I hver af disse Kopper overføres der lidt Dronninglarvefoder og i dette en lille under 36 Timer gammel Arbejderlarve. Naar Cellerne eller rettere sagt Cellerkopperne er saaledes tilberedte, indsættes Listen, hvorpaa de sidder, i en Kamme. Denne indhænges i et stærkt Stades Ovrerum, der maa være adskilt fra Yngelrummet ved et Dronninggitter. Bierne bygger saa en Del af de indhængte tilberedte Celler færdig, Larverne faar en usædvanlig Mængde Foder, og Dronningerne

bliver derfor, naar de udklækkes, store, smukke og gode.

I Sommeren 1893 forsøgte vi første Gang at avle Dronninger efter denne Metode; men Resultaterne, vi opnaaede derved, vare saa daarlige, at vi atter opgav Fremgangsmaaden, og det førte til, at vi kom til at betragte den med mindre velvillige Øjne. Vi tænkte, at det var unaturligt at overføre de smaa Larver i det gamle Dronninglarvefoder, hvad det for den Sags Skyld ogsaa er, og tillige antog vi, at Arbejdet i sig selv var saa vanskeligt, at almindelige Biavlere ikke kunde udføre det. Men paa Biavlens Omraade skal man efter vore Erfaringer ikke være for hurtig til at drage Slutninger eller til at komme til Resultater; der tages saa grumme let fejl. Det har vi haft flere Eksempler paa i den Tid, vi har drevet Biavl. Senere er vi da ogsaa bleven overbeviste om, at Aarsagen til, at vi var uheldige ved vort første Forsøg med Doolittles Metode, var den, at vi havde støbt Cellerkopperne for store, saa at Bierne byggede Skillerum i dem. Ved vort sidste Forsøg, hvor vi gjorde Kopperne mindre, har vi intet mærket til denne Ubehagelighed. Om dette sidste Forsøg, om Aarsagen til, at vi foretog det, og om hvordan, vi udførte det, er det, vi i denne Artikel nærmest vil udtale os.

I en Artikel, i „Bienenzeitung“, beskriver Tylleren Reidenbach sin Fremgangsmaade med at flytte Biæg over i tomme paabegyndte Dronningceller. Denne Plan tiltalte os meget, og det varede ikke længe, før vi fik vor gamle Støbevind frem og fik lavet et Sæt Dronningcellekopper, 12 i alt. I disse fik vi saa med en Del Besvær overflyttet Biæg. Listen, Cellerne sad paa, blev indsat i en Kamme, og denne indhængtes i en dronningløs Familie, der var i Færd med at bygge Dronningceller. Kopperne, vi overflyttede Eggene i, havde vi dog denne Gang i Modsætning til tidligere gjort noget mindre, da vi nemlig, efter at have læst Engländeren Prices Artikel om Dronningavl, var kommen til at indse, at første Gang, vi benyttede disse kunstige Apparater, havde vi lavet dem for store. Allsaa indhængte vi Kammen i et dronningløst Stade og afventede Udfaldet. Efter 2 Dages Forløb var Eggene fjærmede af alle Cellerne undtagen af en, og den tredje Dag var den ogsaa tom. Dette Slags Resultater opnaar man tit, naar man gør Forsøg. Nu, Tavlen blev udtaget af Stadet, og Listen med Cellerkopperne paa blev atter taget ud af Kammen og fik Lov til at blive liggende bag i Stadet til

hen imod Slutningen af Sommeren, da vi atter fik Brug for den.

I de senere Aar har vi tildeels anvendt den Fremgangsmaade ved vor Dronningavl, som vi har beskrevet i „T. f. B.“ Aarg 1898. Denne Metode har gennemgaaende givet os meget gode Resultater; men engang imellem har det dog hændt, at vi har faaet udlækket Dronninger, der har været mindre vel udviklede. Dette har hidvort fra, at vi ikke altid har kunnet faa Bierne til at begynde paa Dronningcellerne, netop naar vi ønskede det. Særlig under ugunstige Vejrforhold har dette forvoldt os adskillige Vanskeligheder. Og intet er mere fedeligt for en Dronningavl, end naar han nødsages til at udsende Dronninger, som han tvivler om er saa gode, som de kan være. En anden Ulempe ved denne Dronningavlsmetode er den, at det ikke altid er nemt at faa Tavler med passende Yngel i til at bygge Dronningceller paa; særlig er dette Tilfældet, hvor Dronningavl drives hele Sommeren igennem. Denne Ulempe var den egentlige Aarsag til, at vi atter gav os til at gøre Forsøg med Doolittles Metode.

Den Dronning vi benyttede til Koldsdyr sidste Sommer, havde vi gaaende i en Sværm. I en saadan er det nemlig i Reglen muligt til enhver Tid hele Sommeren igennem at faa Kunsttavler med Yng, dette har sin store Betydning, naar man driver Dronningavl paa den Maade, som vi hidtil har gjort. Sidste Sommer var dog en Undtagelse fra Regelen i denne Henseende; Trækket var for godt til, at vi kunde faa Kunsttavlerne ordentlig belagt med Yng. Et lille Stykke af Tavlerne kunde vi nok faa belagt med Yng; men Resten blev straks fylbt med Homing. Dette førte til, at vi omkring ved Midten af Juli Maaned paa en Maade blev nødte til at prøve en ny Fremgangsmaade; thi ved den gamle kunde vi ikke længere uden alt for meget Besvær faa et tilstrækkeligt Antal Dronningceller færdige. Vi besluttede da at gøre nok et

Forsøg med Doolittles Metode. Nu fik vi atter Brug for Listen med de støbte Dronningcellekopper. Et Par af disse, der var gaaet i Stykker, erstattedes med ny. Fra et Smaaested, der havde været dronningløst nogle Dage, fik vi fat i noget Dronninglarvesoder. Lidt af dette anbragtes paa Bunden af hver af Cellerne. Af en Tavle i vor udvalgte Dronnings Stue udstar vi derefter et lille Tavlestykke med smaa Larver i. Med en i Enden fladskaaen Fjer overflyttede vi saa forsigtig en lille Larve i Foderet i hver af Cellerne. Listen indfattes i en Ramme, og denne blev indhængt i et stærkt Stades Overrum mellem to Yngeltavler. Ved en Undersøgelse næste Dag

viste det sig, at Bierne havde antaget 6 af Cellerne. Disse blev bygget færdig og forseglet i rette Tid. Men endnu har vi aldrig set, at Bierne har fylbt en saadan Mængde Foder i

Dronningceller, som de gjorde i disse. Efter at Dronningerne var fødte, var der en usædvanlig stor Klump Foder tilbage i hver af Cellerne. Nogle Dage efter blev nok et Sæt Celler forberedt og indhængt i det samme Overrum; men af dette Sæt blev kun 3 Celler antaget. Disse blev ogsaa

ligejom det første Sæt forsynet med en rigelig Mængde Foder og udbygget til en usædvanlig Størrelse.

Da de opnaaede Resultater i Overrummet ikke var særlig gode, og da Aars-tiden var noget langt fremrykket, forsøgte vi ikke at faa flere Sæt Celler udbygget der, men da vi havde Brug for mange flere Dronningceller, agtede vi at fortsætte Forsøget. Det næste Sæt Celler, vi tilberedte, indhængte vi derfor i Yngelrummet af et Wellstades ene Afdeling, hvorfra Dronningen var fjærnet. Af dette Sæt Celler antoges der 11 af 13, hvilket var et meget godt Resultat. Dog opnaaede disse Celler ikke en saadan Størrelse og fik heller ikke saa rigelig en Foderforsyning, som de der udbyggedes i Overrummet.

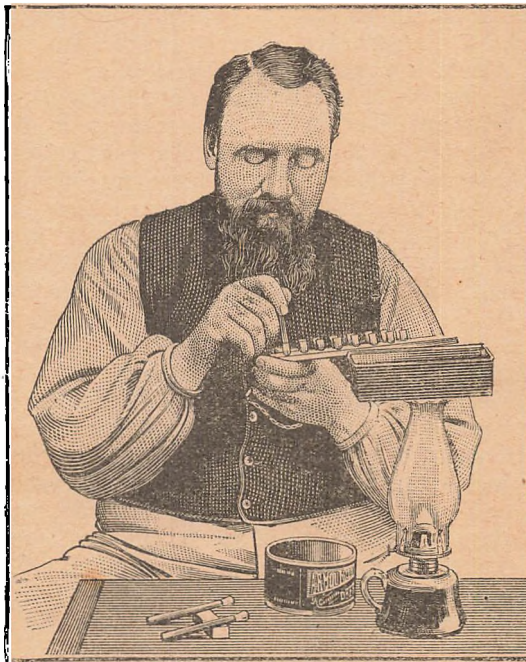

Fig. 5. Doolittle befarer Dronningkopper.

Det næste Sæt Celler, altsaa det fjerde, indhængtes i et Stæde, hvori vi havde Droner gaående til Efteraarbrug. Paa Listen havde vi anbragt 18 Cellekopper. Af disse blev de 17 antaget. Det var et smukt Syn at se denne Række Celler, da de var forseglede. Men — Glæden var kun kortvarrig; thi et Par Dage før Cellerne skulde udfæres, var de alle ødelagte. Før de tilberedte Celler indhængtes havde vi nemlig ikke grundigt nok undersøgt Yngeltavlerne i Stedet for at se, om der fandtes Dronningceller paa nogen af dem. En eller flere Dronningceller maa der altsaa have været til Stede, og den første unge Dronning, der udflåkkedes, har da straks ødelagt alle de andre forhaanden værende Dronningceller. Dette var en Lærefreg for en anden Gang. Et Held i Uheldet var det dog, at vi paa den Tid

ikke havde Brug for ret mange af Cellerne; ellers vilde Tabet have været større.

Vi var nu naaet til de sidste Dage i Juli Maaned. Paa den Tid opdagede vi, at den Familie, der indeholdt vor udbalgte Dronning, var i Færd med at foretage et natur-

ligt Dronningstifte. Dronningen var over 3 Aar gammel. Der var Anledning til at gøre et Forsøg. Vi fik en Liste med 15 Cellekopper paa lavet i Stand og indhængt i Familien. Et Par Dage efter, da vi undersøgte Stedet, fandt vi, at Bierne havde antaget 12 af Cellerne. Men det mærkeligste var, at Dronningen havde lagt et Æg i en af de Cellekopper, hvoraf Bierne havde fjærnet Larven og Foderet. Vi havde altsaa paa denne Liste 12 Celler af en Alder, og en der var ca. 5 Dage bagefter i Udvikling, 3 Dage efter indhængte vi nok en Ramme med kunstige Celler i dette Stæde; men af disse antog Bierne kun de 3. Da vi saa dette, tog vi Listen ud af Rammen og overførte en passende Larve i hver af de tomme Cellekopper. Larverne lagdes lige ned paa Bunden af de tørre Kopper, uden at der

var fyldt Dronninglarvefoder i. Ved et senere Eftersyn viste det sig, at 3 til af disse Celler var blevet antaget.

Det næste Stæde, vi gjorde Forsøg med, borttog vi Dronningen af om Formiddagen tillige med de Tavler, der indeholdt aaben Yngel. Her imod Aften samme Dag indhængte vi et Sæt kunstige Celler, hvoraf de 12 blev antaget og bygget færdig.

Den 10. August tilberedte vi det sidste Sæt Cellekopper, som vi lod udbygge sidste Aar. Det blev indhængt i Stedet, der vilde stifte Dronning. I Forvejen havde vi fjærnet det først indhængte Sæt Celler. Af det sidste Sæt Cellekopper blev der ligesom af det første, der udbyggedes i denne Familie, antaget 12. Da Cellerne var modne, blev de fordelt til Smaaastader; en lod vi dog blive tilbage, for at Stedet deraf kunde faa sig en ny Dronning.

Desuden interesserede det os at se, om den gamle Dronning vilde forsvinde. Straks efter at den unge Dronning var udflåkket, undersøgte vi Stedet. Den gamle Dronning var endnu læggende, som om intet var sket. Både den gamle og den unge Majestæ-

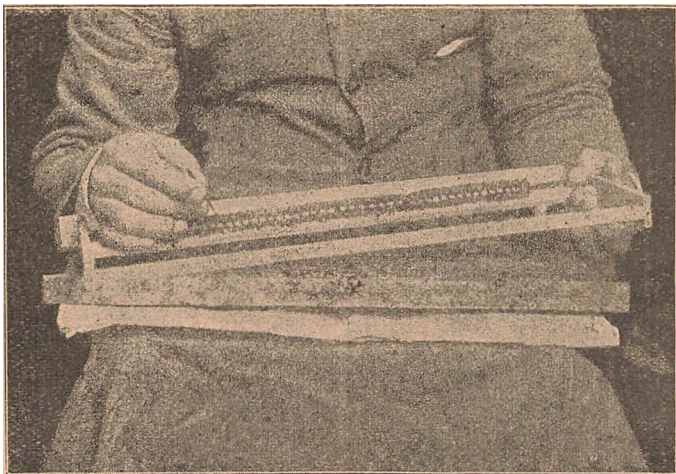

Fig. 6. Omlarvning.

stæt saa vi yndre nok saa fredeligt paa den samme Tavle. Den gamle Dronning vedblev at leve og lægge Æg, indtil den unge omkring ved den 10. September var bleven befrugtet; om den efter den Tid endnu fandtes i Familien, ved vi ikke, da vi, efter at den unge Dronning havde begyndt at lægge Æg, ikke saa mere til den.

Af disse Forsøg synes det at fremgaa, at Cellerne bliver bedst plejet i et Overrum over en stærk Familie med en æglæggende Dronning i Yngelrummet, men at det største Antal bliver antaget i dronningløse Familier. Den samme Erfaring har andre gjort, som har forsøgt Doolittles Cellekopper. For at opnaa den størst mulige Fordel af dette Forhold har vi tænkt til næste Aar at ville holde en stærk Familie dronningløs udelukkende til at begynde paa Cellerne; disse vil vi saa, jaa-

snart de er godt paabegyndt, flyttes over i et stærkt Stades Ovrerum for at blive bygget færdig. Derved vil vi kunne opnaa at faa et stort Antal Celler antaget og udbygget under de heldigste Betingelser. Ved at følge denne Plan behøver vi kun at anvende 2 Familier til at bygge Celler hele Sommeren igennem. Dette har sin store Betydning; thi derved bliver det muligt, uden alt for store Ulemper, at komme til at fodre de cellebyggende Stader under mindre gunstige Trækforhold. Og for at kunne aale gode Dronninger er stærk Fodring nødvendig, naar Trækket ikke er godt. Doolittle skriver, at de Familier, der anvendes til at bygge Dronningceller, skal fodres saa stærkt, hvis Trækket ikke er godt, at Bierne begynder at bygge Tavlerne hvide i den øverste Del. Men for at faa Bierne til at gøre dette, skal der meget Foder til, og det vilde være mindre behageligt, om man skulde fodre ret mange Stader saa stærkt i Træktiden; thi derved vilde vi faa for meget sukkerblandet Honning, der ikke er til at anvende til stort andet end til Vinterfoder for Bierne. Naar derimod kun to Familier bruges til at bygge Celler, saa gør det ikke saa nøje, om der i disse bliver nogle Tavler med Sukkerfoder, for dem kan der saatens blive Brug for i Smaastaderne. Ved at følge denne Fremgangsmaade tror vi, at det vil blive muligt at kunne frembringe Forsteklases Dronninger med Fordel, til den samme lave Pris, som Dronninger sælges for nu om Stunder her i Landet.

For at undgaa at holde nogen Familie droningløs til at begynde paa Cellerne, benytter Amerikaneren W. C. Gathvight en særlig Fremgangsmaade. Nogle faa Timer eller en halv Dag for h:n onsker at indhænge et Sæt Celler, løfter han Ovrerummet af sit cellebyggende Stade og anbringer det paa et Bundbræt. Stadet drejes derefter om til Siden, saa at Indgangen kommer til at vende den modsatte Vej, og Ovrerummet flyttes hen paa Stadets Plads. Paa den Maade faar han en droningløs Familie, som i Løbet af nogle faa Timer vil være rede til at tage imod et Sæt kunstige Celler. Nogle faa Timer efter at Cellerne er bleven indhængte, vil der i Reglen være godt begyndt paa dem. Ovrerummet, der nu indeholder et Sæt paabegyndte Celler, anbringes da atter paa Stadet, og dette flyttes tilbage paa sin Plads. Imellem Ovrerummet og Yngelrummet anvendes der selvfølgelig Dronninggitter.

Samme Amerikaner paastaar, at det er unødvendigt at anbringe Dronninglarvefoder i Cellekopperne, naar de indhænges i

dronningløse Familier. Kan dette undgaaes, saa vil det i mange Tilfælde være en Lettelse, særlig for de Biavlere, der kun onsker nogle faa Celler; det er nemlig undertiden vanskeligt at faa skaffet Foder til det første Sæt Celler, naar man ikke vil gøre en Familie droningløs.

Ved at anvende Doolittles Cellekopper opnaas der adskillige Fordele, hvoraf vi her skal nævne nogle af de vigtigste:

1. Man kan uden Omstændigheder aale Dronninger fra hvilken som helst Familie man vil, og dette har stor Betydning, naar man onsker at forbedre sin Bistamme.
2. Man behøver ikke at skære en Yngelstavle i Stykker, saa at den bliver ødelagt, for at faa et Sæt Dronningceller bygget; et lille Stykke Tavle paa en Kvadrattommers Størrelse indeholde mange flere Larver, end der behøves til et helt Sæt Celler.
3. Man faar udlækket ensartet gode Dronninger.
4. Man faar Dronningceller udbygget, der er stærke, lette at behandle, og som passer godt i Cellebesytterne.
5. Man er sikker paa, at Dronninglarverne faar det rette Slags Foder i den Tid, de skal have det, hvad der har stor Betydning for at faa gode Dronninger.

Alt dette er Fordele, som er af ikke ringe Betydning, særlig for den, der driver Dronningavl som en Specialitet.

(Sluttes.)

Om Rammemaal.

Af N. Fahlé.

Da Dzierzons Methode eller Stader med bevægelig Tavlebygning i Midten af Halvtreserne begyndte at brede sig i Danmark, blev det almindeligt anbefalet, at give Kammerne en Længde af 1" (26 mm.) og Afstandsmaalerne — som den Gang kun kendtes i Form af de saakaldte Drev — et Fremspring af 3''' (6½ mm.), herved blev Bidden af Rummet mellem Kammerne, naar de hængte i Orden i Staderne 6''' (13 mm.). Disse Maal kunde alle gaa op i hele Tal efter Inddelinger — Tommer (") og Linier (") — som findes paa vort gangbare Aalenmaal, der blandt Haandværkerne sædvanlig benævnes Tommestof; derfor vare de bekvemme for dem, der skulde forfærdige Kammer efter Maal, som bleve dem opgivne i benævnte Tal; desuden

vare de lette at erindre fordi det største var det dobbelte af det næststørste og dette atter det dobbelte af det mindste.

Kammer af den anførte Tykkelse bruges i mange Aar, uden at der høres noget om, at de vare utilfredsstillende. Det oplystes imidlertid, at der med Maalet 1", var ment en udenlandsk Tomme, der var mindre end en dansk Tomme og navnlig kun Syvottendedele af denne. Efter den Tid anbefaledes det at indstrænke Tykkelsen til $\frac{7}{8}$ " ($22\frac{3}{4}$ mm.), om hvilket Maal, der da snart blev almindelig Enighed blandt danske Biavlere. Det var paa denne Maade, at den første Brok kom ind i vore Kammermaal. Formodentlig maa Brokfrekning rigtig være falden i Biavlernes Smag; thi da man kort efter fandt, at der ogsaa burde foretages en Forandring ved det hidtidige Maal paa Mellemrummets Bidde, kom de Maal, som herved indførtes alle til at gaa i Brok, ikke alene efter Inddelingerne paa vor Tommestof, men endog efter det forjættede Maals eller Metermaalets Tusinddele, der som bekendt kaldes Millimetre. Brokdele af en Millimeter er en saa ringe Størrelse, at den slet ikke kommer i Betragtning ved de grovere Haandværkere, hvor til Forfærdigelsen af Bihuse jo hører. I Teksten ere slige Brokdele imidlertid ofte opførte, og de ere beregnede efter Forholdet 1" = 26 mm., hvilket som bekendt ikke er ganske nøjagtigt.

Men medens Forandringen af Maalet paa Kammerens Tykkelse blev en Indstrækning, hvorom der snart blev almindelig Enighed blandt vore Anførere i Biavl, blev den for Mellemrummets Vedkommende en Udvidelse, om hvis Størrelse man endnu er uenig, i det mindste uovigtes den forskellig i forskellige nye Skrifter om Biavl. Det gamle Maal var som anført 6"; men efter Ersløv Fører (Side 31 i sidste Udgave) bør det være $\frac{7}{16}$ " ($14\frac{3}{8}$ mm.) eller $\frac{1}{16}$ " ($1\frac{5}{8}$ mm.) større end efter det gamle, hvorimod det efter Vorbeck (Side 32) lader sig udregne, at det ny Maal bør være $\frac{21}{40}$ " ($13\frac{3}{20}$ mm.) hvilket er $\frac{3}{80}$ " ($\frac{39}{40}$ mm.) mindre end efter Ersløv.

Med Hensyn til Fremspringet af de modsat siddende Afstandsmaalere, gore de ny Maal, Brokerne endnu sværere. Efter Ersløv er Maalet paa disse Fremspring $\frac{9}{32}$ " ($7\frac{5}{16}$ mm.) og efter Vorbeck $\frac{21}{80}$ " ($6\frac{3}{80}$ mm.), hvilket giver en Forskel af $\frac{3}{160}$ " ($\frac{39}{80}$ mm.)

En nærmere Betragtning af alle disse Vidtløftigheder viser os imidlertid, at det hele løber sammen til en stor Ubetydelighed. Man har rigtignok taget $\frac{1}{8}$ " fra Kammerens Tykkelse; men siden har man efter den ene,

lagt $\frac{1}{16}$ " og efter den anden $\frac{1}{40}$ " til Mellemrummets Bidde. Følgen heraf er, at Afstanden mellem Kammerne fra Midte til Midte, der før var 1" 6" blev, i det ene Tilfælde indskrænket med $\frac{3}{4}$ " ($1\frac{15}{24}$ mm.), i det andet med $1\frac{1}{5}$ " ($2\frac{3}{5}$ mm.).

Naar man nu ved, at Bierne, nagtet de ere bekendte som meget akkurate Bygmestre, dog ikke tage det saa nøje med Hensyn til Tykkelse af Tavlerne; men at de efter Omstændighederne bygge dem snart tykkere og snart tyndere, uden Hensyn til om Kammerne ere tykke eller tynde, samt at det er langt fra, at de under i øvrigt lige Forhold gore Mellemrummene ens vide, saa maa det paa Forhaand synes, at den omtalte vidtløftige, men i Virkeligheden, kun saare ringe Forandring ved Kammerens Maal, maa blive uden nogen kendelig Indflydelse paa Bierens Velvære. Denne Slutning stammer da ogsaa fuldt ud med hvad Erfaring har lært: nemlig at Bierne kunne trives meget godt ved de gamle Maal, og at det selvsamme er Tilfældet ved de ny.

Men for dem der besatte sig med Forfærdigelse af Kammer, og kun kende Maalene i benævnte Tal, saaledes som disse kunne udtrages af vore Boger, ere de ny Maal meget ubekvemme, fordi de ikke — som de gamle — gaa lige op i de Inddelinger, som findes paa Tommestoffen, og heller ikke i dem, der findes paa Metermaalet. Dette er imidlertid ikke noget nødvendigt Onde; men et Onde som let kunde have været undgaaet, naar Førerne i rette Tid havde taget de tilbørlige Hensyn. *)

*) I Dzierzons Skrifter staar der et Sted, at Bimestre selv maa forfærdige alle de Træsager, de have Brug for. I Betragtning heraf indeholde Skrifterne udvortes, eller i det mindste vidtløftige Anvisninger til Træarbejde, og det siges, at man ved selv at forfærdige sine Sager, saar dem baade billigere og bedre end ved at bestille dem hos Haandværkere. Herved gøres det gældende, at selv om de Haandværkere man henvender sig til ere flinke i deres Sag, ere de desuagtet uvandte til at lave Bittader o. d. l. hvorfor de herved maa arbejde langsomt og derfor dyrt. Endvidere siges det, at da Haandværkerne ikke rigtig vide, hvad Genstandene stude bruges til, have de inter selvstændigt Begreb om, paa hvilke Punkter det kommer an paa Nøjagtighed, eller hvor denne er ligegyldig, hvorfor de ere meget udjatte for at begaa Fejl, som det senere vilder en Del Bryderi at faa ændrede. I hine Dage da der ikke fandtes Fabrikker for Tilvirkning af Biavlsredskaber, kunde ovenanførte Betragtninger maasse holde Stik! det vil da siges, naar der kun toges Hensyn til Biavlere, som havde i det mindste huslig Færdighed i Træarbejde; men i vore Dage vil en Biavler, neppe — selv om han maatte være opdraget som Træarbejder — kunne tjene

Ellers bemærkes, at ligesom de ny Dykkelsemaal ere ufyldige af Hensyn til Biernes Velvære, saaledes er dette ogsaa Tilfældet af Hensyn til Brug. Kammerne hvis Dykkelse svarer til det ny Maal, kunne nemlig uden nogen som helst Ulempe, bruges i Forening med dem, der ere forfærdigede efter de gamle.

Paa de andre to Leder, nemlig paa Bredde og paa Højde, have Kammemaalene ogsaa undergaaet adskillige Forandringer. Oprindelig var Bredden 8" (210 mm.) og Højden 9" (236 mm.), alt udvendigt Maal.

Disse Maal, der ved hele Tal kunde angives efter Hovedinddelingerne (Tommerne) paa vort Alenmaal, vare sikkerlig saaledes afskaffede i den Hensigt at gøre dem bekvemme for dem der skulde forfærdige Kammer, hvilket i hine Dage maasse havde større Betydning end nu til Dags, fordi Kammerne den Gang tilvirkedes af Husflidsmænd og andre stedlige Træarbejdere, om hvilke det maatte forudsættes, at de i Reglen ingen Øvelse havde i at omgaa indviklede Maal.

Dernæst var den Omstændighed, at Maalene vare tagne udvendigt, saa naturlig, at det vilde have været sært om det havde været anderledes; thi Kammens udvendige Maal er Grundmaalet ved et Bistabe, og navnlig det Maal, hvorfra der gaas ud ved Bestemmelsen af det andet faste Maal, nemlig Stadsens indvendige Bidde, der blandt Haandværkere sædvanlig kaldes dets Ulysning.

Den 8 × 9" Kamme brugtes i mange Aar, og det er vist, at Bierne ofte trivedes fortrinligt paa den, og gav et stort Udbytte af Honning, men det er dog ogsaa sandt, at der indtraf mange Uheld, som man tilskrev Kammerne; navnlig foregav man, at deres Flademaal var saa indskrænket, at Bierne — især naar Familierne vare store

Daglønnen ved forfærdige sine egne Stader, med mindre, han indretter sig fabrikmæssig. Hermed skal det imidlertid ikke være sagt, at det er utidsvarende for Biavlere at være belavet paa at kunne udføre Træarbejde; tværtimod saadant er næsten nødvendigt, eller i det mindste meget nyttigt. Kapitan Thorjon f. Eks. besad ingen saadan Færdighed, i hvilken Anledning han en Gang beslagede sig overfor en anden Biavler, i det han jagde, at han ikke kunde haandtere hverken Hovl eller Sav, og derfor ofte stod som hjælpeløs over for ubetydelige Ændringer, o. s. v. I øvrigt bemærkes, at ved Husflid regnes det ikke saa nøje med Daglønnen; men man regner, at de Penge der spares, ere saa godt som mindne. Efter denne Maade at regne paa, vil en Biavler ofte finde sin Fordel, ved selv at forfærdige sine Stader o. s. v., og dette selv om Daglønnen kun bliver lille, naar Arbejdet vurderes efter Fabrikpris.

— under deres Ophold i Stedet maatte sprede sig mere end tjenligt for deres Velvære. Maasse var det alene af denne Grund nødvendigt, at ombytte den 8 × 9" Kamme med en større, og det traf sig nu saa heldigt, at det selvsamme var om just ikke nødvendigt, saa dog ønskeligt af Hensyn til Biavlernes Bekvemlighed; thi en fylbt Kamme der er betydelig større end den oprindelige, kan uden Vanskelighed haandteres af en haandfast og nogenlunde øvet Mand, og naar der i Tavlen er indlagt et passende Antal af ordentlig stramme Træde, vil den i Almindelighed meget godt kunde taale at strælles, vendes og udslynges o. s. v. Da det nu er selvfølgerigt, at under i øvrigt lige Forhold kan det samme Flademaal af Tavler behandles hurtigere, naar Tavlerne ere større end naar de ere mindre, saa forstaar det sig, at dette er en Grund hvorfor større Kammer maa attraas. Tid efter anden har man jo ogsaa foreslaaet og indført større Maal paa Kammernes Bredde og Højde; men da enhver saadan Forandring af Kammemaal nødvendiggor en tilsvarende Forandring af Staderne, forstaar det sig, at Biavlere ikke uden Betænkelse indlader sig paa saadanne Forandringer. I en Del Tilfælde kunne de tilstedeværende Stader, maasse nok ombygges saaledes, at de kunne komme til at passe efter andre Kammemaal; men naar Ombygningerne ikke kunne udføres ved Husflid, blive de i Almindelighed saa dyre, at man heller maa kassere de tilstedeværende Stader og anstaffe helt ny.

Hvis der ved Biavlen kun brugtes Kammer af samme udvendige Maal, vilde man kunne købe, laane og tilbytte sig saavel Kammer som Stader hvor som helst, uden Fare for at det Materiale som erhvervedes et Sted, ikke kunde passe til det man allerede besad eller erhvervede paa andre Steder. Saalænge man kun kendte de 8 × 9" Kammer, og mente at Maalene absolut skulde være saaledes, var der paa de anførte Omraader intet andet i Vejen, end hvad der hidrørte fra den Uønsketighed, der jo ofte klæber saavel ved Husflidsarbejde som ved stedligt Haandværkerarbejde; men efter at Kammer af andre Maal ere komne i Brug er dette Forhold helt andreledes. Blandt Biavlere er der imidlertid almindelig Enighed om det ønskelige i, kun at bruge Kammer af samme udvendige Maal, og man har paa Forhaand tillagt dem det betydningsfulde Navn „Enhedsrammen“, men Rammen selv har man endnu ikke faaet, hverken anstaffet eller bestilt, hvilket har sin Grund i, at man til Dato har været uenig om, hvilke Maal der

vare de fordelagtigste. Man har brugt og prøvet, og bruger og prøver fremdeles Rammer af forskellige Maal, af hvilke et-hvert har faaet sine Tilhængere som sine Modstandere, men for den upartiske Tilskuer har det hidindtil nærmest set ud, som om Grundene for eller imod denne eller hine Slags Rammer (den 8 × 9" undtagen) ikke er stort andet end Haartrækkeri, samt at Sandheden er, at man med Held kan drive Biavl med en hvilken som helst Slags af de Rammer, som ere i Brug, medens omvendt, der iblandt dem ikke er nogen som sikrer imod Uheld.

Dank Biavlerforening har nedlagt et ret betydeligt Arbejde, i den Hensigt at faa indført en Enhedsramme i Danmark; men hidintil har dette været uopnaaeligt, og man har derfor maattet nøjes med at faa tre Slags Rammer, som man kalder Foreningsrammer, hvilket betyder, at Rammer og Stader, der ikke tilhøre en af de tre Slags, ikke maa udstilles som præmieaefsende ved DBF.s Udstillinger. (Fortsættes).

Rammespørgsmaalet.

Dette Spørgsmaal har jo ellers været behandlet i lang Tid, og er bleven belyst fra forskellige Sider, jeg kunde dog have Øyst til at fremsøve et Par Bemærkninger til den førte Diskussion.

Engang i Sommer var der en Biavler, der skrev, som Indledning til en Artikel her i Bladet, „at det syntes at ligge i Luften, at vi snart kom til at indføre en ny anbefalet Ramme“. Men mon det nu egentlig ligger i Luften, at der skulde være saa stor Trang til at faa den nye Ramme indført; mon det ikke mere er jagen efter „nyt“ fra enkelte Biavlernes Side der kan være Grunden; thi saalænge der knap er to Biavlere, der kan blive enige om at give en Ramme Fortrinet frem for en anden, da kan jeg ikke med min bedste Villie indse, at der er saa overmaade stor Trang til at faa indført den saakaldte Enhedsramme. Nej, lad os foreløbig i den Retning være tilbageholdende og se Tiden an, til der muligvis engang skulde fremkomme en ny Ramme, som viser sig mere hensigtsmæssig end nogen af de nu benyttede Rammer, hvad jo sandsynligvis vil vare længe endnu efter den Diskussion at dømmes, der har været ført i Tidsskriftet. Eftersom at saavel de høje som den lave Rammes Fordele hver for sig er lige store, saa at det ikke gaar an at styde nogen af dem ud.

Jeg for min Part vil give den lave

Normalramme min bedste Anbefaling, da den efter det Kendskab jeg har til Biavlens, er den Ramme der er lettest at behandle, og som i Regelen giver et godt Honningsudbytte, og Honningsudbyttet er vel det endelige Maal for de fleste Biavlere. Jeg vil nu ganske vist ikke henregne mig blandt de store fremragende Biavlere, ligejom jeg heller ikke har nogen lang Erfaring at bygge paa; thi jeg har kun været selvstændig Biavler i 6 Aar, og er endnu ikke naaet længere frem, end til at være Gjer af 4 Bisfolk, som jeg har høstet Honning af sidste Aar. I Udbytte af disse 4 Familier fik jeg 440 Pd. Honning, altsaa i Gennemsnit 110 Pd. af hver, dertil har det ene endda afgivet en halv Snes Tavler med Honning og Yngel til Dannelsen af en Kunsthørm. De 440 Pd. Honning er ubelukkende taget af Magasinerne i Overrummet, jeg har nemlig ikke taget noget af Tavlerne nede i Staderne sidste Efteraar, med Undtagelse af de Tavler som jeg benyttede ved Dannelsen af den førnævnte Kunsthørm. Det er maaste nok uøkonomisk, at lade Bierne beholde et saa stort Winterleje, men naar der er mange Bier, og de er godt tilbækket, hvad jo netop Lavnormalstadet egner sig udmærket til med det store Rum over Winterlejet, saa antager jeg ikke, at det kan skade Bierne at have rigeligt med Forraad, ligejom der vist heller ikke er nogen Fare for, at Bierne skal ødsle Honningen bort. Alt i alt er jeg udmærket tilfreds med Lavnormalrammen, og ønsker af den Grund ikke at bytte den med nogen anden Ramme, og da andre Biavlere er lige saa godt tilfreds med en af de højere Rammer, hvorfor saa freimtinge Indførelsen af et helt nyt Rammemaal; nej, lad os vente med at kaste det gamle bort, indtil vi har noget nyt at sætte i Stedet, som vi virkelig ved er bedre end det vi har.

Enten der arbejdes med et eller flere Rammemaal Landet over, forekommer mig at være omtr. ligegyldigt, naar blot enhver er dygtig til at behandle Bierne paa sit Rammemaal. Det som er det vigtigste, synes mig at være, at den enkelte Biavler kun benytter et Rammemaal i sin Bigaard, det vil altid have sine Fordele, lad ham saa selv om hvilket Maal der passer ham bedst.

D. F.

Bierne paa Bornholm 1899.

Her paa Bornholm har Bierne i Aar givet et, efter vore Forhold, ret tilfreds-

stillende Udbytte. Ganske vist er det ikke noget stort vi har faaet, men et Overstøb af 25 a 30 Pd. pr. Stade kalder vi ret godt, og det har vi haft i Aar.

Sidste Vinter var mild men ustadig med Storm og Regn, samt enkelte Frostperioder. Den 10. og 11. Februar var Bierne en Del ude, hvor Staderne stod i Læ, men først d. 28. Februar holdtes den egentlige store Foraarsudflugt. I den første Uge af Marts bares Blomsterstøv ind fra Vintergæf og Dorthællise, hvor saadanne høves i Nærheden. Den 21. havde vi ÷ 6° N. og d. 27. var det udmærket Kaneføre. Trods Skyggebrædderne kneb det i denne Tid svært med at holde Bierne inde, og for nogle Staders Vedkommende, maatte jeg gribe til det radikale Middel at lægge Sne op mod Forjiden af Stadet, saa Indgangen paa den Maade blev helt spærret. Den 3. April havde jeg første Gang aabnet for Staderne og sandt alt i god Stand. Hos en Familie var der udløben Yngel, hos en anden begyndte Uglægningen først nogle Dage senere. I de Aar, jeg har været Biavler, tror jeg ikke, jeg paa den Tid af Aaret, har set saa stor Part af Vinterfoderet i Behold, som Tilfældet var i Aar; og andre ældre Biavlere har udtalt sig i lignende Retning. Midt i Maanedes løj Bierne livligt hver Dag, men der var i denne Tid en følelig Mangel paa Blomsterstøv, saa de med Begærlighed bar Hvedemel ind, som jeg anbragte paa et Par Tallerkener mellem Krokusblomsterne i Haven. Hele Forsommeren var kold og blæsende, saa der blev nu god Brug for den, fra Vinteren levede Honning og mere til. I Ugen før St. Hans Dag maatte jeg fodre alle mine Stader, og enkelte Familier, som ikke bleve efterset, døde i denne Tid paa Grund af Fodermangel. Sidst i Juni fik vi rigelig Regn og derefter Varme, og havde nu godt Træk i ca. 3 Uger. Om trent af den Honning vi fik, hjerpedes i de Dage. Senere var det alt for tørt, saa Eftertræk blev der intet af. Havde vi haft et godt Eftertræk, havde vi let faaet dobbelt saa stort Udbytte, som vi fik.

I de to sidste Aar har Biavlerforeningen ikke afholdt nogen Udstilling; men Frugtavlereforeningens Formand, har vist os den Velvilje at optage ogsaa Biavlsprodukter paa Programmet, for denne Forenings Udstillinger. Og det er gladeligt at se, at Biavlerne har været ret slinke, til at benytte Lejligheden til at udstille, trods det, at der selvfølgelig ikke har kunnet udbetales Pengepræmier i denne Afdeling. Det viser sig saaledes, at det ikke er Ud-

sigten til Præmie, men allene Lyst og Interesse, der har kaldet Udstillerne frem. Kr. Hansen.

Ekko fra Langeland.

Af Hans Christensen, Bindeby pr. Rudkøbing.

Fr. A. Nielsen, Ollerup, har i Novemberheftet for 1899, skrevet en efter min Mening ret interessant Artikel om Bipest, og meddeler deri om en afvigende Art af Bipest som han saa herovre ifjor, idet saa godt som ubelukkende det er de forseglede Yngelceller Besten er yndlig paa. Dette er meget rigtigt. At Bipesten efter Fr. Nielsens Mening ved Mac Evovs Methode, og ved omhyggelig Udvalg af gode Bier, ogsaa her paa Langeland kan besejres, om end ikke altid saa let, som det af ham herfra anførte Eksempel, betvivler jeg ikke. Vi har herovre ogsaa Eksemplar paa at den første Kur ikke har hjulpet, men det maan ogsaa tages i Betragtning, at paa denne Egn, hvor Besten har hærget saalænge og hærger noget endnu, men dog aftagende, skal der nogen Tid til, da det ikke er saa let at saa alle Biavlere til strafs at gøre noget ved deres syge Bier, en væsentlig Hindring for Udryddelsen af Besten. Her synes jeg trænges til et Lovbud.

Jeg har i femten Aar drevet Biavl, de første fire fem Aar var mine Bier raske og sunde, og jeg høstede ofte megen Honning, de sidste ti Aar har jeg haft Pest, først nu i Aar synes det som om Besten er forsvundet. Som bekendt var her i Landet i mange Aar ingen, som kunde give en paalidelig Vejledning til Helbredelse af Bipest end ikke DBF. Lærere. Besten bredte sig derfor, og mange Bier og Biavlere bukkede under. Jeg slæbte mig igennem som jeg bedst kunde, saasnart jeg opdagede Besten i det første Stade dræbte jeg Bierne og borttog Stadet, senere viste det sig at være Pest i flere, men jeg dræbte ingen Bier mere, jeg har nu forresten altid ment at det ikke skulde være nødvendigt, jeg gav stadig Bierne hele Sommeren igennem ny Kunststavl, og borttog saa om Efteraaret, naar den Yngel var løbet ud, som kunde løbe ud, de ældste Tavler tilligemed dem som der havde været Yngel i, og afsmeltede Vokset og fodrede derefter Bierne, og paa den Maade har jeg holdt det gaaende i alle de Aar, og Bierne have efter Omstændighederne givet et godt Udbytte, Familierne bleve ikke saa store som før Besten.

Jeg sørgede for at høste saamegen Honning som mulig i Magasinrammerne. Jeg har aldrig i de femten Aar mistet en Bisamitie, den dræbte undtagen, Ramme-maalet er 10×12 ". Det var jo en Behandling noget henimod den nu anbefalede, kun ikke fuldt ud, da denne nu er gjort og Pesten synes forsvunden, saa kan jeg kun ogsaa anbefale at følge Mac Evoy's Methode. Jeg begyndte at drive Biavl med et Stade og naaede at faa udvidet til 6 Stader, saa havde jeg Pesten, saa blev jeg staaende ved det, nu agter jeg at udvide noget. Jeg har i de forløbne femten Aar høstet 2000 Pbd. Honning.

Mit Raad er nu særlig til Langelands Biavlere, hvem der har Pest og vil have noget mere ud af deres Bier, iag nu sat til Foraaret og brug Mac Evoy's Methode, se samtidig at faa gode modstandskraftige Bier, og tænk ikke at fordi der kun er saa Celler angrebet af Eygdommen, gaar det nok over, for det gør det ikke, det er langt bedre straks at begynde ved Begyndelsen, end vente til hele din egen og Nabo's Bigaard er smittet. Jeg vil nedenfor give en Skildning af en dygtig Biavler, som ogsaa har haft Pest, og meddele hvad Resultater han har naaet ved sin Dygtighed og Ihærdighed.

I Sommer har vi afholdt nogle Møder her i Kredsen. Det første afholdtes den 10. Juli Fmd. Kl. 10 hos Træksmand og Biavler Chr. M. Christensen, Stevne, ved Biavlskærer Aug. Petersen, Bregninge pr. Nysted. Der var ikke mødt ret mange Biavlere, hvad der var saa meget mere fedeligt, efter som det er en af de mest veldrevne Bigaarde man træffer paa. Taleren fortalte om adskillige Ting vedrørende Biavlen, blandt andet om Dannelsen af Kunstvarme, som han foretog paa en god Træddag midt i Hovedtrækket, ved at opsoge Dronningen i et Stade, og tage en Table med paasiddende Bier og flytte hen i et nyt Stade, som sættes paa det Stades Plads hvor Dronningen er fratagen, dette gives en ny Plads, og Kunstvarmen bliver saa forstærket med Moderstads Trædvier.

Hos Chr. M. Christensen blev der dannet to Kunstvarme, paa den Maade, at en + a 5 Tavler (til hver Sværm) med paasiddende Bier, (foruden Dronning), fra forskellige Stader blev sat sammen i et nyt Hus, Dagen efter gaves der saa hver Sværm en befrugtet Krydsningdronning, ved Aftentid. Endvidere forevises det billige og ret praktiske Foderapparat, som, om jeg husker ret, er beskrevet i „L. f. B.“, hvorfor jeg ikke nærmere skal omtale det, kun skal

bemærkes at alle tilstedeværende syntes godt om det. Jeg har selv prøvet det i Efteraaret, og kan paa det bedste anbefale det, det er praktisk og koster næsten ingen Ting. C. M. E. har ogsaa i flere Aar haft Bipest, men ved ihærdigt Arbejde lykkedes det ham til dels efter Mac Evoy's Methode og Anskaffelse af Krydsningdronningen, at bekæmpe den, saaledes at han nu har 12 kraftige Bisamilier (Kunstsværmene medregnet) han har i Aar af de (3) Krydsningstader høstet af hver af disse 140 Pbd. Honning, desuden er der taget fra de samme Familier en Del Ungeltavler med paasiddende Bier til Kunstsværmene og Op-hjælpning af andre Bisfolk, endda vare de saa virige, at de knap kunne pakkes ind i Efteraaret paa 16 Tavler 10×12 " ved Indvintringen. Salt har denne Mand i Aar høstet 775 Pbd. Honning. De brune Bier gav ikke nær saa megen Honning som Krydsningerne.

Samme Dags Eftermiddag Kl. 3 afholdtes Møde hos Gmd. M. Jensen, Brandsby — hans Bier efterfaas, men vare som han selv sagde, ikke passet saa godt i Aar som de plejede — grundet paa særlige Omstændigheder, der forklaredes væsentlig det samme her som hos Chr. M. Christensen. Efter Mødet viste M. Jensen os med stor Forekommenhed omkring i sin af ham selv nydelig anlagte Have. Derefter bød J. os ind i sit hyggelige Hjem, hvor hans Hustru med stor Elftværdighed bød os nyde Bordets Glæder, særlig ikke at forglemme en god hjemmelavet Mjød, a propos Mjød, det var rart om flere Biavlere ville skænke Honningen, og de Produkter som deraf udvindes lidt mere Opmærksomhed, lad os særlig i Aar da der er megen Honning, selv bruge endel, og den er billig, smurt paa Brød særlig til Børn. Vore Børn for Eksempel spiser daglig Honning istedet for Smør eller god Margarine, som i Aar jo er temmelig dyrt — Saa tog vi da afsked efter at have haft en for Biavlen god Dag.

Fra Kredsjene.

Rands-Tune Herreds BF. afholdt 17. Decbr. sin aarlige Generalforsamling i Forsamlingshuset i Solrød. Formanden Smeder J. Jensen, Randsmagle, aabnede Mødet og fremlagde Regnskabet for Aaret 1899. Det udviste et Overskud paa 10 Kr. 97 Øre. Regnskabet

godkendtes uden Omtale. Til Sogneformænd genvalgte Skomager Jakob Jensen, Grebe, Tømrer Ole Hansen, Tune, Sadelmaager C. Jensen, Ørsted, og Høker Anders Jensen, Haudrup.

Optællingen der var foretaget af Sogneformændene havde vist at der var 171 Huse og 11 Kuber i Foreningen og Honningudbyttet havde i 1899 været 6600 Pd. Der var en meget stor Forskel paa Udbyttet af de forskellige Stader og hos de forskellige Biavlere. En Biavler i Solrød havde kun et Stade, og det gav ham 90 Pd. udslagnet Honning. En Biavler i Rildebrønne, der havde 11 Stader havde faaet et Gennemsnitsudbytte paa 66 Pd. pr. Stade. En Biavler i Tune havde af 31 Folk høstet 1700 Pd. Honning, men nogle Biavlere havde ikke høstet mere end 13 a 15 Pd. pr. Stade. Gennemsnitsudbyttet for Foreningen var 39 Pd. pr. Stade. Efter nogen Diskussion vedtoges det med alle Stemmer, at de af Foreningens Medlemmer, der i Aaret 1900 vil holde „T. f. Biavl“, kun skal give 1 Kr. pr. Eksemplar af Bladet. Hovedforeningens Tilskud, der jo uddeles efter Holderantallet af „T. f. B.“, vil altsaa efter denne Ordning kun komme Holdere af Lidsstriftet tilgode. Man mente ikke at der var nogen Grund til at give DBF. Tilskud i Præmie, til de Medlemmer af Foreningen som ikke holdt „T. f. B.“.

I Maj Maaned vil der paa de jædvanklige Betingelser, blive bortlobdet et Bihus. Det bestemtes at afholde Bortlodningen i Rildebrønne.

Efter Generalforsamlingens Slutning holdt Ned. af „T. f. B.“ Foredrag, og foreviste sine smukke Lysbilleder. Det maa meget beklages at kun saa faa ikke Biavlere var kommet tilstede. Da sikkert alle vilde kunne haft Interesse af at høre Foredraget, og set de saa interessante Lysbilleder.

Veje Amts BF. holdt Generalforsamling d. 18. Novbr. i Vejle.

Snedker Boesen, Vejle, aflagde Beretning fra Danmarks Biavlereforenings Delegeretmøde i Svendborg i September.

Megnstabet fremlagdes og godkendtes. Foreningen tæller 80 Medlemmer, hvoraf 35 tillige er Medlemmer af Danmarks Biavlereforening. Amtsföreningen har i det forløbne Aar uddelt 4 Bihuse paa billige Betalingsvilkkaar til mindre bemidlede Biavlere.

De afgaaede Bestyrelsesmedlemmer, Lærer Holm, Søndermarksfolen, og Foretningsfører Andersen, Vejle, genvalgte. Ligeledes genvalgte Snedker Boesen og

Partifuller N. P. Danielsen, Vejle, til Revisorer og Snedker Boesen som Delegeret til Hovedforeningens Delegeretmøde. Som Suppleant valgtes Lærer Holm.

Birkshomheden i det kommende Aar drøftedes.

Der stillede Forslag om, at Foreningen skulde lade en af sine flinkeste Biavlere uddanne til Biavlslærer paa Biavlsskolen, men i Betragtning af, at Foreningen endnu er saa ung og ikke har videre Midler til sin Naadighed, udsattes Sagen til senere. Derimod vedtog man i Lighed med i Aar at uddele indtil 4 Bihuse paa lempelige Betalingsvilkkaar til mindre bemidlede Biavlere (Foreningen betaler $\frac{1}{4}$ og vedkommende Medlem betaler $\frac{3}{4}$ i Løbet af 3 Aar). Det bestemtes ligeledes at lade afholde 2 a 3 Foredrag om Biavl. Det ene Foredrag vil blive afholdt i Gæbbjerg, medens Bestyrelsen senere tager Bestemmelse om, hvor de andre skal afholdes.

Lemvig og Omegns BF. afholdt d. 16. Decbr. i Lemvig sin aarlige Generalforsamling. Megnstabet fremlagtes og godkendtes. Kassierer og Sekretær afgik efter Tur, og blev enstemmig genvalgt. Til Revisor genvalgte enstemmig Tolbasassistent Christensen. Som Delegeret, til Hovedforeningens Centralmøde for 1900 genvalgte Formanden, og til Suppleant J. Borum, Faberg.

Endvidere valgtes til Sogneformænd Gaardejer B. Lykke, Bøvling, Gartner Madsen, Møborg, Maskinmester S. Christensen, Harboøre, Smed Jacobsen, Gudum, J. Borum, Faberg og J. P. Petersen, Ferring.

Det vedtoges at afholde et 4 a 5 Dages Kursus i Biavl med Undervisning af Formanden imod et Vedertag af 4 Kr. pr. Dag.

Standerborg Amts BF. Til Møderne i Hornshyd og Brigsted 9. og 10. December, var der kommet særdeles mange Biavlere tilstede, hvoraf enkelte endog havde gaaet over $1\frac{1}{2}$ Mil for at komme til Møde.

Redaktør N. S. Kristensen holdt et meget lærerigt Foredrag, og fremviste de særdeles smukke Lysbilleder, saavel om praktisk Biavl, som om Biens Naturhistorie og om Riffender. Flere af de tilstedeværende Biavlere udtalte, at det var de interessanteste Biavlsmøder de endnu have været til. Kun stude at saa faa af Egnens Beboere have benyttet Vejligheden, og var kommet tilstede ved disse interessante og lærerige Møder, som sikkert ogsaa kunde fængsle og belære ikke Biavlere.

Sl. Roskilde Amts BF. afholdt d. 4. December sin Efteraarsgeneralfor­samling. Til Formand for Foreningen genvalgtes Proprietar Hansen, Rymølle. Til Revisor genvalgtes Købmand Joh. M. Bigler, Roskilde og som Suppleant Murer Pedersen, „Wilhelmsminesminde“ Roskilde. Til Delegerede genvalgtes Proprietar H. Hansen, Rymølle og valgtes Gaardejer J. Olsen, Driftbrohus, Røge, til Suppleanter valgtes N. S. Kristensen, Roskilde og Gæstgiver D. Hansen, Herthadalen.

Virksomheden i 1899 havde dels be­staaet i Afholdelse af en Del Møder paa forskellige Steder i Foreningen og dels i Afholdelse af en særdeles vellykket Udstilling i Zoologisk Have, og særlig om Søndagen var der mange Besøgende i den smukke Biavlsubstilling. En Følge af denne Udstilling var, at der blev dannet en Bi­avlsforening for København og Omegn.

Virksomheden i Aaret 1900 bestemtes til at bestaa i Afholdelse af Møder. Stedet for disse Møder vil dog ikke blive bestemt, før paa Foraarsgeneralforsamlingen der skal afholdes i April Maaned i „Ålders­hvile“.

Hvis der fremsættes Luste derom, vil der i Løbet af Vinteren blive afholdt nogle Møder med Foredrag og Forevisning af Lysbilleder.

Faaborg og Omegns BF. afholdt d. 17. December sin aarlige General­forsamling. Regnskabet revideredes og god­kendtes. Den samlede Indtægt med Kasse­beholdning fra f. A. var 62 Kr. 73 Ore og Udgiften 50 Kr. 40 Ore. Foreningen tæller 24 Medlemmer, som tilsammen har 80 Familier i Kunststaber og 7 Kuber. Høsten 1899 har givet 3580 Pbd. Honning og 30 Pbd. Voks. Da en Del af Staderne ere Sværme fra Sommeren og Afstromninger fra Efterhøsten, som tildels ikke har bidraget til Udbyttet, maa samme betragtes som meget godt. En enkelt Biavler, Ungkarl Niels P. Jensen, Horne, har endog af 4 Familier høstet 457 Pbd., og deraf var den ene en Sværm, som faldt den 5 Juni, som gav 111 Pbd. Alle hans Stader havde endda tilstrækkelig Vinterforraad, og der har ingen Fodring hos ham funden Sted hverken Foraar eller Efteraar.

Som Bestyrelse genvalgtes Landmand Lund, Bjerne, som Formand, Bødker Jørgensen, Svanninge, som Rættformand og som Sekretar og Kasserer Uhrmager Hansen, Faaborg. Siden Generalforsam­lingen er der anmeldt flere nye Medlemmer, og der kan ventes en god Tilgang. A.

Ekko fra Staderne.

Stenum, Brønderslev d. 30. November.

Bierne udviklede sig trevemt i Foraaret her paa Egnen, men Sommeren var god, jeg naaede dog at faa 45 Pbd. Honning pr. Stade. Det bedste Stade gav 125 Pbd. Honning og beholdt endda 30 Pbd. til Vinterforraad. Hvis Tørtten ikke var bleven saa langvarig, havde vi ogsaa faaet en Del Honning af Yngen, hvilket imidlertid rent udeblev. Paa mine Strefflog, — jeg har nemlig ogsaa ført lidt Tilsyn med andres Bier — har jeg udslynget 1300 Pbd. Honning af 28 Stader, det er udelukkende af brune Bier. Men jeg var en Dag i en Viggaard, hvor der ogsaa fandtes Italiener, og værre Røvere og Slikmunde har jeg aldrig set før. Jeg har indvintret 8 Folk paa 10 × 12 " Rammer og 7 Kuber.

Villa Ahlsted, (Staaen), 5. December.

Vi har her ved Trelleborg haft det bedste Bjaar, jeg har oplevet som Biavler. Her er kun Hovedtræk paa Algerkaal ved Midssommertid; slaar den Fejl, saa faar vi ingen Honning det Aar. 3 Aar havde vi det bedste Vejr, som tænkes kan for Bierne under Hovedtrækket, og jeg havde Bisolk, som gabe mig over 80 Pbd. Honning. Talt har jeg indvintret 22 Bisolk, de fleste i de saafaldte Wellsstader.

N. N. A.

Savnlige Vink.

Vejret (26. Decbr.) Med December Maaned som Vinteren i hele sin Strenged med Sne og Frost endog indtil 14 Graders Kulde. Men for Biernes Vedkommende gør det ikke noget at Vinteren er streng nu, da der endnu i 3 Maaneder i alle godt ordnede Stader bør være tilstrækkelig med Foder i de Tavlegaber Bierne sidder i. Sørg for at Flyvehullerne ikke bliver stoppede af Is, fast Sne eller af Vokslog og døde Bier, samt at Fugle ikke forstyrer Biernes Ro. Da Bierne støj ud indtil ind i November Maaned, saa kan de taale en længere Tids Indespærring i Huset, inden de trænger til at holde Rensningsudflugt. Selv om Vinteren bliver lang og streng, vil Bierne over­vintre godt naar de er indvintrede godt.

Døde Bier paa Flyvebrættet. 3 mildt Vintervejr, hænder det ikke saa sjældent, at man hos enkelte Stader ser nogle (5—20) døde Bier liggende paa Flyvebrættet. Dette hidrører da oftest fra, at Bierne have holdt en Udflugt, og paa deres Vej inde paa Stadets Bund truffet disse døde Bier liggende. At de levende da slæbe de døde ud, er nærmest Legn paa, at Familien er stærk. De døde Bier ere i Almindelighed gamle og ublidte, saa at de alligevel ikke havde nogen

Barbi for Familien. Hvis de udsælte Biers Antal er meget større, og disse ere tilføiede af det bekendte brune Skarn, da kan dette tyde paa Bugløb hos Bierne. I dette Tilfælde bør man i stille Vej forigtig aabne Stedet, rense Bund, brættet og Indgangen, derefter lægges ca. $\frac{1}{2}$ Pdb. blød Randisstage i Foderaabningen og derefter pakke Stedet meget omhyggelig, ogsaa oven over Fodret.

Randisstage. I en Grube hælbes 3 Pægle Vand og dertil kommes 6 Pdb. lyst Randis eller lyst rent Randisgrus og $\frac{1}{2}$ Pdb. Honning. Smelt det under jævnlig Omrøring over en svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, som ses ved, at den bliver lysere, bør man røre i den paany og derefter hælde den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter saa Timers Forløb har man da i hver Tallerken en sprød Kage, som let kan brydes i Stykker eller deles med en Knib. Papiret anbringes for, at Kagen ikke skal klæbe ved Tallerkenen. I Stedet for at benytte Tallerkener til at støbe Randisstage i, har vi i de senere Aar benyttet smaa Træforme, der har været $1\frac{1}{2}$ " høje, 5 a 6" brede og haft samme Længde som Kammens Overflist i Huset (altsaa til 10×12 " Stedet er Kassen 12 " lang, til " Stedet 14 " og til Lavnormal 15 ""). Grunden til, at vi har støbt Randisstage i saadanne Smakasser, er den, at vi meget ofte har haft svært ved at saa tætnet ordentlig i Stedet, naar der er lagt et større Stykke Randisstage oven paa Kammerne. Men er Randisstage i saadan en Form eller Kasse, ja er det saa let at tætte baade foran og bagved Kassen, enten med Tæppet eller med Dæksbræderne.

Fodring. I enhver vel-pasjet Bigaard vil der ikke være nogen Grund til at fodre med Honning eller Sukker i Januar, da Biernes Forbrug paa denne Aarstid kun er meget ringe (ca. 1 Pdb. maanedlig), og hvis Bifamilien derfor ved Indvintningen 1. Oktbr. endogfaa kun har haft 12 Pdb. Forraad, vil den næppe endnu lide nogen Nød, hvis dette da findes nogenlunde heldigt anbragt i Tavlerne. Hvis en Biavler imidlertid har et Stabe, der er indvintret med endnu mindre Forraad, eller hvis Forraadet er uheldig fordelt i Tavlerne, da kan han ogsaa paa denne Aarstid fjerne Familien fra Hungersdøden ved i Foderaabningen lige over Biernes Søde at nedlægge en Randisstage eller Honningtable. Bierne maa naturligvis have fri Udgang til dette Foder; men Foderaabningen bør ibrigt tildekkes omhyggelig med Klude eller Sækketøj, for at Biernes Varme ikke skal undvige. Efter høist 14 Dages Forløb maa man se til Foderklumpen og jørnh den, hvis det meste af den er forbrugt.

Vandfodring. Hvis en Bifamilie er rigtig indvintret, vil den efter vor Anskuelse aldrig mangle Vand i Vintertiden. Det sker alligevel ikke saa sjældent i danske Bigaarde, at et eller flere Stader lider af Tørstnød. Dette viser sig derved, at et stort Antal Bier i koldt Vejrs bruse stærkt op og komme frem paa Flyvebrættet ud n at flyde op til Henselsesubflugt. Da det samme Legn kan antyde Luftmangel, bør man i dette Tilfælde først rense Indgangen for Smuld og døde Bier og aabne den helt, samt efterse, om Indfudsvinduet fremdeles er løst $\frac{1}{8}$ " = 3 mm.

fra Bunden, ja at der er Udgang til en svag Luftveksel ogsaa ad denne Vej. Hvis Bierne derved komme i No i Løbet af en Timestid, kan det ikke antages, at de lide af Tørst. Vædbliiver derimod Uroen, da bør man vandfodre Bierne. Hertil anvendes en almindelig Medicinflasker eller anden snæverhalsket Flaske, der nummer $\frac{1}{2}$ —1 Pægl = $\frac{1}{8}$ — $\frac{1}{4}$ l. Den flaskes omhyggelig og fylbes derpaa helt med kogt Vand, der er afkølet til 30 — 40° . Halsen overbindes med et ent l. Lag tætt Lærred, og Tømmelingeren sættes over Mundingen, medens man vender Flasken med Bunden opad. I denne Stilling anbringes Flasken i Foderaabningen, som derefter tilpækkes omhyggelig. Tørstnød hidrører uden Tvivl fra en uheldig Anbringelse af Forraadet saaledes, at der er for lidt i de Tavler, hvorpaa Bierne ere lejrede. Naar Bierne da søge Forraad paa de yderste folde Tavler, finde de dette krystalliseret. Det kan da ikke opløses uden Tilfætning af Vand. Da Vandfodring om Vinteren meget let fremfalder for tidlig Ugelansætning, bør den ikke uden Nødvendighed anvendes før i den milde Aarstid (Foraaret).

Indgangen bør holdes aabne for at sikre den daglige Luftfornyelse. Hertil udtræves vel ikke nogen meget stor Vabning, men jo mindre denne er, des lettere skr det, at den tilstoppes af døde Bier og Voks-smuld. Derfor foretrække vi at holde Indgangen aaben paa denne Aarstid i en Bredde af 6 a 8" = 16 a 21 cm. Hos Stader, der staar stærkt udsatte for Blæst, kan der dog være Anledning til at indskrænke Bredden til 2 a 4"; men man bør da jævnlig med en i Vinkel bøjet Jerntraad rense Indgangen, for at Luftfornyelsen kan foregaa uhindret. I modsat Fald udjætter man sig for, at Bierne blive urolige og komme frem i koldt Vejrs, hvorved mangen gaa til Grunde.

Sne er der faldet ikke saa lidt af, og efter Aarstiden maa vi vente, at der snart vil falde mere. Naar Solen i koldt Vejrs skinner klart paa Sneen omkring Staderne, tilbagekastes Solstrålerne ofte saaledes, at de lyse gennem Stadets Indgang og løfte Bierne frem til Henselsesubflugt. Dette bør saa vidt muligt hindres, forbi et stort Antal Bier ville stivne paa Sneen. Indgangen til Stabet bør dog ikke lukkes, da dette vil hindre Luftfornyelsen i Stabet. Derimod kan man anbringe et Styggebræt (se Fig 4) paa Flyvebrættet saaledes, at Solstråler holdes ude, medens Luften har fri Udgang til Indgangen.

Er der ingen Sne, og Vejret egner sig til en Henselsesubflugt, bør Styggebrættet fjernes og sættes paa Kraas før Jordan op imod Stadets Flyvebræt se Fig. 5).

Det saaledes opstillede Bræt vil forhindre mange Bier i at falde ned paa Jorden, hvor de stivner af Kulde og dør.

No er en af Hovedbetingelserne for, at Bierne kan overvintre godt, derfor bør Biavleren sørge for, at Bierne blive saa lidt som muligt forstyrrede i Vintertiden. Og særligt gælder det at have fuldstændig No i Bigaarden, naar det er stærk Frost, for enhver Bi, som forlader Biflyngen, skidner af Kluden og hver Gang Bierne blive forstyrrede i deres Vintertage tage de mere Røring til sig og vil derfor let komme til at lide af Bugløb. Derfor bør særligt Stød mod Husene

Fig. 7. Et Styggebræt.

og Oplukning af Tagene undgaas. Flyver Hønsene op paa Husenes Tage, bør man indhegne Bihusene med et Staaltraadsnæt, eller hvis Bihusene staar i en Række og omtrent er ens høje kan man beskytte dem mod Hønsenes Opfyndning ved at anbringe et Staaltraadsnæt over Husenes Tage. Mod Angreb af Insektædende Fugle (Musvittens med flere) beskyttes Bierne ved at anbringe et Par Skruer i Husets Forside en 12" over Flyvehullet. Paa dem hænges et Stykke Fiskebånd, der er saa langt, at det naar ned over Flyvebrættet. Det fastholdes til Flyvebrættets Under med et Par Skrue eller med et Par smaa Søm. Se til Staderne en Gang imellem, om der ikke er et eller andet at rette, men husk paa ikke at lukke op for Staderne, uden det er nødvendigt. Ligger der flere døde Bier i Flyvehullet, saa rens det, brug til at rense med et Stykke af en Negutraad, der er bøjet i en Vinkel.

Brevkasse.

Manglende Numre. Overbestyrelsen for Postvesenet har under 9. Februar 1889 meddelt DBF's Sekretær, at „det saavel med Hensyn til uabonnerede som abonnereede Aviser er en Tjenesteplicht for Posthusene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af Bladet kommer til hjem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnenten, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Affendes Posthuset“.

Hvis et Postkontor eller et Landpostbud altsaa nægter at skaffe et saadant manglende Nummer, fordi Bladet er bestilt hos Redaktøren (dette kaldes „anmeldt“) — da bede vi Vedkommende om at vise Postbudet eller Posthuset denne Skrivelse. Nægtes det da alligevel at skaffe Nummeret, bede vi om at faa Meddelelse derom, vi skulle da sørge for, at vedkommende Embedsmand bliver draget til Ansvar for sin Pligtforsømmelse.

Artikler. Nogle indsendte Artikler samt „Spørgsmaal om Biavl“ have vi af Mangel paa Plads maatte gemme til Nr. 2.

Smaastryker og Love. De Krebsjormænd som ikke have tilstrækkelig Dplag af Smaastryker, Love og Medlemskort kunne erholde saadanne hos Red. af „T. f. B.“, naar de opgiver det Antal, som de formentlig ville faa Brug for. DBF's Medlemskort maa kun benyttes til de Medlemmer som er holder af Tidstrykker.

Biavlsudstilling afholdes under Landmandsforsamlingen i Odense, og varer fra 30 Juni til 8 Juli 1900. Anmeldelses-Skemaer kan sees hos Landinspektør W. N. Andersen, Albanigade 12, Odense, og skal være tilbagesendte inden 1. April. Nærmere i næste Nr.

Diplomerne som tilkendtes ved Aalborg Amts Biavlforenings, Udstilling i Juli Maaned 1899. Kunne afhentes hos Foreningens Sekretær

F. C. Beck, Danmarksgade 90, Aalborg, efter den 15. Januar 1900.

Gave til DBF.

Den 15. Decbr. 1899 har DBF. modtaget som Gave fra Hr. Agent E. Kriel, Aalborg, 9 forskellige Bøger om Biavl, samt forskellige ældre originale Smaaredskaber til Brug ved Biavl.

Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for denne værdifulde Gave.

B. B. B.
F. Møller.

En anonym Ven af Biavl har for Aaret 1900 hos DBF. bestilt 122 Eksemplarer af „T. f. B.“, som vil blive uddelt i 2 Eksemplarer til enhver af Foremændene i de 61 Landboforeninger, som er Medlemmer i Foreningen af jydsk Landboforeninger. Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for denne værdifulde Støtte.

B. B. B.
F. Møller.

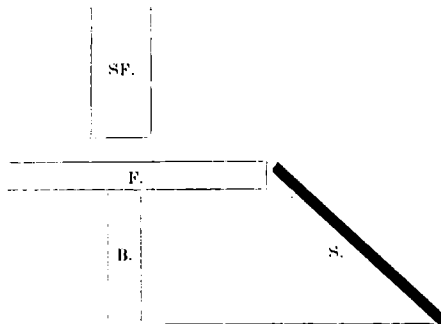

Fig. 8.
SF. er Stadets Forside. B. Stadets Ven. F. Flyvebrættet. S. det fraaet stillede Skjagebræt.

Kundgørelser.

En Justage paa 150 Pbd. sin hvid Donning, er til Salg hos J. Dinesen, Bierge pr. Brunnstov St.

Eys Honning købes. Pris og Prøve bedes sendt til

Uretkræmmer Chr. Hansen,
Besterbrogade 11. København V.

En Balsemastine

med særdeles dyb Tellepræg, og 13 $\frac{3}{4}$ " Længde er til Salg hos undertegnede. Pris 140 Kr.
P. J. Knudsen, Ansager pr. Varde.

Honning.

Et Parti sin udslynget Honning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konsul Helstrup, Thisted.

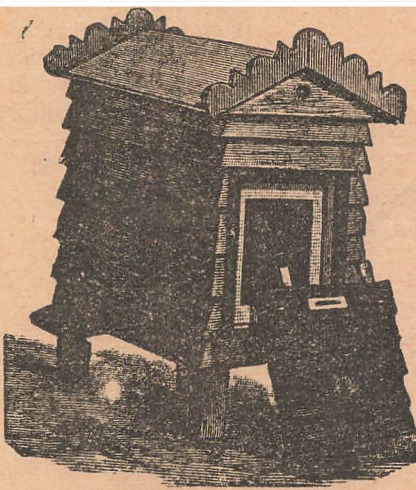
Fin udslynget Honning

ønskes tilkøbs, Prøver med Pris bedes sendt til Gartner M. Nielsen, Vorup Kjer ved Randers.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

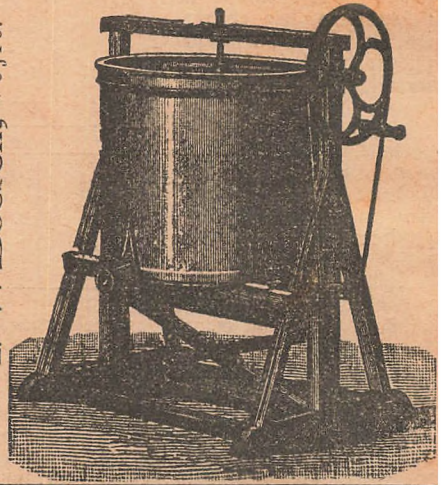
Prøveglas i Træhylstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima aflebet Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod
 70 Ø.
 Prima Papgitter, pr. Fod 90 Ø.
 Ersteds fuldtomme Fodrer, 70 Ø.
 Pipise (Grønnings Model), 2 Kr.
 Koerbs Fodrer, 60 Ø.
 Bibehatter, 20 Ø.
 Røgblæsere (thst) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrøgere 2,30.
 Biflor 19" højt 0,65.
 Strællekniv (Woods Model), 75 Ø.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Spartler, 5" langt Blad, 45 Ø.
 Tablespore, 40 Ø.
 Tabletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pd. 0,70.
 Porters Bitnummer, 0,50.
 Keus Bitnummer, 0,40.
 Lodbefande, dobbelt 1,00.
 Bihandster, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fin Bestanker, af Blik 22 Øre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr.
 40 Ø.
 Dronningcellebekhyttere, 0,08.
 Amerikanske Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk.
 5 Kr.

Strællebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Honningløser, 80 Ø.
 Amerikanske Zinkfatte, 30" lange, 0,22.
 Galvaniserede Bihængsler, pr. Par .10.
 Engelske Honninghøner, Patent, af fortinnet Jern
 1,00.
 Udfligningspande med Patent Haner, 2,85.
 Honningst til Spanden, 60 Ø.
 Solvoksmelter, 16 X 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Voksenjer, 30,00.
 Kunsttableformer af Kobber pr. Kv. " 0,18.
 Howard's Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylinder Udtømningsmaskine, 2 Tavler 12 X 12"
 Snortræt, Sødenes Afstand 13 1/2, 22 Kr.
 Porcellæns Rebeag, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønsjerige, pr. 100 Stk. 0,60.
 Honningglas til Overbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk.
 9,50, pr. Stk. 10 Øre. 2 Pd. pr. 100 Stk.
 14,50, pr. Stk. 15 Ø.
 Abbotts Honningglas (vigtig Facon), 1 Pd. pr.
 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14 1/2. 2 Pd. pr.
 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentspapir, 30" bredt, pr. Al. 0,05 1/2.
 Propper af prima Kort til Abbotts Glas, 1 Pd.
 pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Pd.
 pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlredskabs-
 fabrikks Prislister, som indeholder alt til
 Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

De billigste, bedste og mest akkurate **Vi-
 boliger** og **Udflynere** samt de mest
 brugte **Suaaredstaber**, ægte **Vivokst-
 tabler** have af Tid paa Lager.
 Illustreret Prislister franko.
 Tved pr. Svendborg.

Kristian Pederсен.

Vorheks fortrinlige Foderapparat samt Bi-
 hog anbefales.
 Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

160 Pd. lysegul Honning, er til Salgs hos
 N. P. Hansen, Bremerhøve pr. Korinth.

Fin udslignet Honning

faas i større og mindre Partier ved Henvendelse
 til Skræder R. Chr. Pedersen, Sødunge pr.
 Ringe St.

Foreningsmeddelelser.

Karhuş og Omegaş BF. ajholder en

ekstraordinær Generalforsamling, Lørdag d 13.
 Januar Kl. 1 paa Hotel Dagmar i Aarhus.
 Dagsordenen: Valg af en Sekretær. Medlems-
 bidrag for Aar 1900 modtages. J. Møller.

Fudhold af dette Nummer:

Blaaret 1899	2
Viene paa Bornholm 1899	17
Brevkasse	23
Centralmøde	3
Danske Vigaarde IV	8
Dronningavl, af Brødr. Nielsen, Øllerup	11
Ekko fra Staderne	21
Ekko fra Langeland, af H. Kristensen	18
Fra Kredene	19
Foreningsmeddelelser	24
Gave til DBF	23
Gavnlige Bink	21
Kundgørelser	23
Om Rammemaal, af N. Fajse	14
Rammepørgsmaal	17
N. S. Vorbeck	1

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Kvinderne og Biavlen.

Det er meget ofte bleven sagt, at naar en Sag skal føres frem og blive til noget virkeligt stort, saa gælder det særligt om at faa Kvinderne med. Først naar Kvinderne er vundet for Sagen, er det, at den først rigtig skyder Fart. Men er der nogen Sag, hvor det særligt gælder om at faa Kvinderne med, ikke alene for at fremme selve Sagen, men ogsaa for at gavne Kvinderne selv, saa er det ifølge vor Mening Biavlsagen. I en Tid som vor, hvor Kvinderne stadig trænge sig frem og allerede har befatt mange Pladser og deltaget i saa mange forskellige Arbejder i Samsundet, som indtil for kort Tid siden var overladt til Mændene alene, maa det forundre Alle, at kun saa faa Kvinder heri Landet beskæftige sig med Biavl, og kun ganske faa Kvinder drive en selvstændig Biavl. Det er jo en bekendt Sag, at Kvindernes Arbejde i Reglen ikke bliver betalt nær saa højt som Mændenes, ja, i nogle Fag betales Kvindernes Arbejde kun med 25 a 50 pCt. af den Løn, der gives Mændene. Da Udbyttet af Bierne, naar de passeres med samme Dygtighed, er ens for Kvinder og Mænd, saa maa som en Følge deraf Biavlen være langt mere værdifuld for Kvinderne end for Mændene, og da Kvindens Gerning i de fleste Tilfælde

er i og ved Hjemmet, saa har hun ogsaa langt bedre Lejlighed til at passe Bierne end Manden, der ofte er borte fra Hjemmet i længere Tid ad Gangen. Hvem er det, der driver Biavl her i Danmark? Det store Flertal af Biavlere er Haandværkere fra Land og By, samt en Del større og mindre Jordbrugere og ikke faa Lærere. Kvinder, Præster og Indsiddere træffes der kun faa af paa DBF.s Medlemslister. Købstadhaandværkernes Løn er i de senere Aar steget ret betydeligt, saa vi kan ikke vente, at de af Købstadhaandværkerne, som ikke har særlig Interesse for Biavlen, vil vedblive at drive Biavl. Den Haandværker i Byen, der til daglig faar 40 a 50 Ore pr. Time for at arbejde, giver sig næppe af med passe Bier. Men hvorfor er der saa faa Kvinder her i Landet, som driver Biavl? Ja, der er flere Grunde, og vi vil pege paa et Par af dem, som forekommer os at være meget nærliggende.

1. Der skal bruges Nøg under Arbejdet med Bierne, og vi danske benytte paa enkelte Undtagelser nær kun Bipiben, men det er kun saa af vore Kvinder, der syntes godt om Tobaksrøgen eller finder det passende at staa ude i Haven ved et Vihus med en Pibe dinglende i Munden.
2. En anden Hovedgrund er vistnok, at kun saa af vore Kvinder har haft Lejlighed til at blive fortrolig med

Bierne, langt mindre lært at pasje dem. Endog Kvinder, der ere komne fra Hjem, hvor der i lang Række af Aar er drevet Biavl, kender i Reglen kun lidt eller intet til Biavlens eller Biavlsdriften, grundet paa, at de aldrig har deltaget i Arbejdet med Bierne.

For dem, der til Grundighed fortaar at pasje Bierne, er Biavlsdriften vistnok ikke alene det bedst lønnende, men ogsaa det letteste Arbejde ved vort Landbrug; derfor synes Biavlens særligt at egne sig for Kvinderne, og vi ere sikre paa, at det i høj Grad vil gavne Biavlsagen, naar vi faa Kvinderne med.

Hvad bør der gøres for at faa Kvinderne med?

1. Vi maa se at faa et Røgapparat, Røgkuffert, Haandbrøjer eller hvad det bliver, som fuldt ud kan erstatte Bispiben.
2. Vi bør købe et Visker og give vor Kone eller Datter og faa tage hende med ud i Haven, naar der skal arbejdes med Bierne, og sige dem, hvorfor dette eller hint Arbejde bliver udført, og vi vil snart mærke, hvilken virksom Støtte, Kvinderne kan yde os ved Biernes Pasning.

Kvinderne har selv gjort Begyndelsen, idet flere Kvinder har besøgt DBF's Biavlskole. Sidste Aar var her 3 Kvinder paa Biavlskolen, deraf var den ene fra Finland. Men Kvinderne bør kende noget til Biavl, inden de kommer paa Biavlskolen. Det Maal, der bør stræbes efter, er ikke at uddanne Kvinder til at rejse Landet rundt og holde Foredrag, men derimod at lære Kvinderne at drive en lønnende Biavl. De Kvinder, hvis Hensigt er at blive i deres Hjem og pasje Bierne, for derigennem at faa en forøget Indtægt til egen eller Hjemmets Brug. •

Diskussionsmødet

for DBF, afholdt efter Centralmødets Slutning den 24. September i Svendborg.

Punkt 1. Fodring.

Aug. Petersen. Er Fodring i det hele taget nødvendig eller formaalsløs? Ja, den store Mængde af de forskellige Slags Foderapparater siger det næsten bedre end noget andet; thi var der ingen Nødvendighed derfor, saa vilde Fodrerne sikkert forsvinde ganske af sig selv. Men desuden lærer mange dygtige Biavlere Erfaring os, at man særligt i Egne uden

Ejtertræk, altsaa de egentlige Sommertræksegne, i Reglen ikke kan drive rentabel Biavl uden at fodre. Er man klar herover, da bliver det næste Spørgsmaal, hvilken Fodrer man skal vælge. De Fordringer man kan stille til en god Fodrer er, at den er billig, nem at arbejde med, let at rense og saaledes indrettet at man ved Brugen af den ikke let kommer til at spille Barmen for Bierne og endelig, at man ikke ved Brugen af den foranlediger Røveri. Da man snart onsker at fodre med smaa Portioner ad Gangen, snart med store Portioner, maa den helst være indrettet dertil.

Naar man ser paa alle de Slags Fodrer, der er i Gang, ses det let, at de adskiller sig ligesom i to Grupper, idet nogle ere indrettede til Fodring foroven og andre forneden, og af disse to Hovedformer holder jeg mest af de saakaldte Underfodrer, fordi man ved Brug af dem kommer de førnævnte Fordringer nærmest. Med dette for Øje har jeg medtaget det Foderapparat, som jeg efter Forsøg med mange forskellige Slags, har følt mig særligt godt tilfreds med, og som jeg under Navn af „den billige Fodrer“ har beskrevet i „T. j. B.“ Side 10, Martsang 1898.

Den er billig, thi Udgiften til Blibakken er kun ca. 3 Ore; den er nem at arbejde med, thi naar jeg vil fodre om Foraaret, stikker jeg den ind af Flyvehullet, saa at godt i Tomme (3 cm.) rager udenfor, lægger et lille Bræt, der paa alle Sider rager $\frac{3}{4}$ "-2 cm. ud over Kanten, ovenpaa, og saa kan jeg blot tage en Kande eller Flaske med Foder med om i Bihaven, hæle den lille Portion i hver Bakke og paa den Maade blive særdig med at fodre i et Par Minutter og vel at mærke uden at spille en eneste Smule Varme fra Bijamilien. Dette er i mine Øjne en Hovedfordel. Naar jeg ikke skyder Bakken helt ind og saaledes undgaar at have den staaende med et Stykke udenfor, da er det fordi jeg ofte har set ved stærke Stader, som har ikke for stor Plads at sidde paa, at Bierne hænger nede under Bundlisten paa Kammerne, og naar jeg da traf Bakken ud, ved jeg de nederste Bier med, og saa blev vi somme tider Uvenner, ialfald bragte det Uro i Familien. Ved at fodre om Aftenen efter at Bierne har holdt op med at flyde eller om Morgenens tidligt før de begynder har jeg aldeles undgaet Røveri. Men mine Bier har ikke italiensk Blod i sig; om der ved Brug af disse Bier skulde være Fare for Røveri ved min Fodringemaade, ved jeg

ikke. Kanste en eller anden dygtig Biavler med italienske Bier, rene eller Krydsninger, vil forsøge og saa meddele Resultatet.

Om Efteraaret fodrer jeg en Del med Sukkerfoder til Vinteren. Saa sætter jeg Bassen bag i Stedet, saa at Indstuds-vinduet staar paa den, og nu tager jeg en Flaske, fyldt med Foder, i Proppen skæres en $\frac{1}{4}$ " = 6—7 mm. stor Rende, saa at Foderet kan løbe ned i Bassen, Proppen rager $\frac{1}{4}$ " op over Flaskehalsen, Flasken vendes med Bunden iveauet og stilles paa Bassen op til Vinduet og Sidevæggen. Her kan jeg bruge alle Slags Flasker og har saa en god Hurtigfodrer paa denne Maade uden anden Udgift en den gennemskaarne Prop.

Naar jeg har nævnt Foraars- og Efteraarsfodringen og ikke f. Eks. Vinterfodring med Kandislager, da er det fordi jeg ikke bruger at fodre paa andre Tider en fra sidste Halvdel af April og til Kløvertrættet er i Gang omtrent den anden Uge af Juni, samt i Slutningen af August, idet jeg mener, at det er de eneste Tider man skal fodre paa. Det er absolut forkasteligt at indvintre sine Bier med saa lidt Forraad, at man skal løbe Fare for at de dø om Vinteren af Sult, og den Biavler, der mod bedre Vidende gør det fortjener ikke en Anvisning til at fodre midt om Vinteren. Ligeledes er Fodring sidst i September og ind i Oktober aldeles ikke paa sin Plads i Egne uden Eftertræk; man skulde der forlænge det i Begyndelsen af August aftagende naturlige Træk ved at begynde Fodringen i August med det Kvantum Sukkeropløsning man skal bruge; saa kan man lade Bierne i en 8 Dages Tid sliffe Tavler rene, derved vil de yngles noget senere end ellers, og samtidigt er man sikker paa at de saa forseglet Forraadet. Dette, at der yngles sent, har ved mine planlagte Forsøg for DBF. klart vist mig, at hvor stor Betydning det er at have unge Bier i Staderne om Foraaret, idet de sukkerfodrede Familier hver Gang viste en større Evne til at gaa fremad end de, der var indvintret uden Fodring om Høsten, med Honning alene.

Tilbagegangen viste sig begge Aar for de Familier, der vare indvintret med bare Honning, fra Midten af Maj og til hen i Juni. De stod i den Tid næsten stille i deres Udvikling, medens de sukkerfodrede gik jævnt fremad og derved naaede indtil 3 Yngeltable foran de andre. Jeg kunde ikke se anden Aarsag heril end den, at Bierne i de efteraarsfodrede Stader var lige ved at blive for gamle uetop i den

kritiske Periode i Slutningen af Maj. Der indvendes mod Sukkerfoderet, at Honningen er Biernes naturlige Produkt og derfor det bedste. Ja, men det er ligesaa sikkert, at Bierne paa Sukkeret overvintret aldeles fortrinligt faar ikke let Bugløb og er dygtige til Arbejdet om Vaaren. Dette er for Biavleren en Ting af Betydning. Om de har mere eller mindre Mavepine af det, kan vi jo ikke saadan bestemme og det behøves da heller ikke.

Man nævner ogsaa det større Arbejde ved Fodringen om Høsten; men det synes mig bliver betalt i Kr. og Ore, idet man ved at ombytte de sidste 10 Pd. Foder hos en Familie tjener 3 Kroner og altsaa ved en halv Snes Stader kan tage yderligere 30 Kr. ind. Er det ikke værd at gøre noget for naar man saa i Tilgift faar de ofte nævnte unge Bier med det samme.

Endvidere siger man, at Efteraarsfodringen hænger sammen med Namme-spørgsmaalet (de lave Nammer); nej, den hænger efter min Mening kun sammen med Biavlerens Fordel.

Saa er det Foraarsfodringen. Ja jeg bruger som nævnt at fodre ret stadigt fra omkring Midten af April til hen i Juni med en lille Portion, i Begyndelsen opvarmet Sukkeropløsning. Mange er imod dette, som man siger, unyttige Arbejde. Men de samme Biavlere indrommer dog, at en Trætdag fremmer paa Yngelvirksomheden, og mange flere ved, at en Portion Foder gør samme Nytt, hvorfor skal vi dog saa ikke benytte os af dette Middel til at saa tidligt stærke Familier i Fortrækssegne? Naar man ofte synes at se Tilbagegang af denne Fodring istedetfor den forventede Fremgang, mon saa ikke Skylden ligge i — Foderapparatet? Der er virkelig mange, som spiller en stor Mængde Varme ved at benytte Overfodringen om Foraaret. Ofte er man længe om at skifte den tomte med en fyldt, der skal tages lidt ned til Bierne; ofte er Foderet koldt eller mindre vel tilberedt; men oftest undlader man at pakke forhydeligt ved Fodrerens, og vi ved jo, at tabt Varme er det samme som spildt Honning og spildte Bistrækter og Arbejde. Alt dette er jeg fri for ved at benytte min Foderbakke i Flyvehullet. Ingen Nyften af Familien ved Flytningen af Pakkematerialet med derpaa følgende Uro, ingen Tidsforbrug med at skifte og fylde Fodrerne, er det ikke en Fordel ved Underfodringen?

Sluttelig er der en Slags Foraarsfodring, som jeg maa tage Afstand fra. Det er den saakaldte Fodring til Vinter-

forraad før Hovedtrækket, som enkelte har gjort sig til Talsmænd for. Hvorfor jeg er imod dette er alene af den Grund, at jeg ikke ønsker, at Bivavleren selv skal bidrage til, at Bestyrelserne for Forsøksning af Honningen kommer til at ramme ham. Thi det vil sikkert blive Følgen, at naar Kundterne hører, at vi køber store Partier Sukker paa den Tid til vore Bier; saa vil de tro, at vi blander Honningen med Sukker, og saa køber de ikke hos den Bivavler, der har det Rygte. Det har jeg let ved at nævne Eksempler paa.

Jeg kan for Resten slet ikke se, hvad Fordel vi eller Bierne skulde have af at vinterfodre i Maj—Juni fremfor i August—September. Vi kommer jo saa til at undvære de ofte nævnte unge Bier til Brug i Foraaret, Bierne faar unødige Sværmenykker med paafølgende Drivveri og Bivavleren faar, foruden Urgrelse og forøget Arbejde et daarligt Rygte som Honnings-sælger; lad os dog være fri derfor lidt endnu.

H. Jensen anbefalede en Bakke hvis forreste Kant stod en 3" op, og anbefalede at slyde Bakken ind saasnart den ikke brugtes, derved undgik man at den ved Regnstyl fyldtes med Vand. Han syntes ikke om at fodre ved at løfte Vinduet og fandt at der var Ulemper ved at fodre med Flasker. Han syntes godt om den jødbaanlige Overfodrer, men den burde have samme Længde som Tablebærerne og være dækket med Glas.

Bjerregaard troede at næst efter en god Dronning var Fodring det vigtigste. Han anbefalede Fodring efter Hovedtrækket for at kunne have mange unge og kraftige Bier til det kommende Aar og for at saa en god Overvintring var det ogsaa nødvendigt at fodre efter Hovedtrækkets Slutning. Om Foraaret galdt det om at indstrænke Ungeløbet og fodre med et Par Pd. tyndt Sukkerfoder, siden kunde man fodre ved at strælle Cellelogene af paa en Del af en Honningstavle. Det gælder om at Staderne har godt passende Foder saa de i den kolde Foraars-tid ikke behøver at udsende Bier for at hente Vand. Den senere Spekulationsfodring turde han ikke anbefale da han var bange for at det ikke egnede sig for Bivavlerens store Flertal.

Kristensen anbefalede altid at fodre i rette Tid og sørge for at Bierne aldrig kom til at mangle passende Føde. For at et Foderapparat skal kunne tilfredsstille alle berettigede Fordringer bør det:

1. være billigt at anskaffe og hurtig at arbejde med.
2. det maa være saaledes indrettet at

der ikke kan indtræffe Uheld saa Bierne bliver slet til ved Fodringen.

3. der maa ingen Varme gaa tabt for Bierne ved Fodringen.

Enhvert Foderapparat, der er i Besiddelse af de nævnte Egenskaber er et godt Foderapparat, hvad enten det er en Oven- eller en Underfoder.

Præsidenten. Der er 2 Fodring-perioder nemlig Efteraars- og Foraarsfodring. Før han begyndte at fodre havde han ikke store Biskol. Ved Foraarsfodringen bør der spares paa Varmen. Bierne bør ikke have flere Tavler end nødvendigt, og der bør være saa lidt Plads saa Bierne sidder i alle Tavlegader og paa Siderne i Huset. Dronningen vil derfor fylde alle Tavlerne med Ug. Han havde benyttet et Foderapparat med borede Huller, der vare forenede med Rønder, det var indsmurt i Linolie og passede som Indstudsbræt i Stedet. Bierne gik fra oven og ned i Foderen. Foderet bør altid være godt varmt naar det gives til Bierne. Naar Bierne ikke sidder stærkt passede bør de fodres fra oven af. Hvorledes at Fodringen bliver udført beror ofte paa Bivavlerens Tid. Naar man begynder at fodre om Foraaret bør det være med tyndt Foder, der bør være Forraad nok i Stedet for Vinteren. Naar Bierne slyve ud efter Blomstertavlen bør Foderet være sværere. Bierne bør fodres i Haven med lunkent Vand i et Kar, hvori der er Mos, for at Bierne ikke skal drukne. Dronningen er kun en Uglægningsmaskine, jo varmere at Bierne sidder og des stærkere de fodres, des flere Ug lægger hun, hun er slet ikke istand til at tilbageholde Uggene, hvad man kan se naar man lægger et sort Klæde under en Kube, hvori der er en Forsværm, sikken en Mængde Ug der vil komme paa Klædet i Løbet af en kort Tid. Vi bør sørge for at Dronningen i den første Ungelperiode ikke mangler Plads. I 1878 havde han et Folk, som udbyggede 32 store Tavler og afgav Ungeltavler til 4 Uglæggere. Han anbefalede at høre Rammerne, saa de kom over 1/2" fra Bunden af Stedet. Bierne bygger ikke under Rammerne uden i Mangel paa Plads.

Houlin syntes at Foreningens Røphæst er Fodring og Foderapparater, han havde ogsaa fodret meget, men er nu gaaet fra det og har i Aar høstet 1120 Pd. Honning af 18 Familier. Han anbefalede at fodre ved Honningtavler om Foraaret, ved at tage Tavler fra de stærke Folk og give de svagere. Har man ingen Tavler med Honning saa bør man fodre med Sukker, men

En anjaa det for heldigt at fodre rigeligt og med store Portioner. Det der passer paa den ene Egn passer ikke paa den anden. Sværme og suaa Folt, der er tilbage sidst i Juni bør fodres med tyndt Foder. Der bør fodres om Efteraaret saasnart Træffet er sluttet og ikke vente til ind i Sep:emb:r. Han var bange for at benytte det stærkt opvarmede Foder. Han havde fundet at Dronningen var gaaet over 3 fulde Honningtavler og ind i Honningrummet naar der var Dronevoxs i Tavlerne i Honningrummet.

Kristensen troede at man med stor Fordel kunde anbringe $\frac{1}{2}$ " brede amerikanske F:lse i alle ældre Stader, derved opnaaede man at Bierne kunde gaa omkring Tavlebærernes Ender, derved hindredes Fastkittningen af Rammerne og Voksmøttet blev berøvet det Skjul de havde der. Rammerne ere i de Huse, hvor disse Falske benytt des, altid meget lette at udtage, da de aldrig bliver bundet fast med Klæbvoxs og i alle Stader med Vinkelsals naaede man at faa Rammerne hævet $\frac{1}{4}$ " højere i Bejret fra Stadets Bund, hvad der i mange Tilfælde var en stor Fordel. De som ikke havde prøvet disse Falske kunde næppe danne sig nogen Mening om hvor behageligt det var at arbejde med Stader, hvori disse Falske vare anbragte.

Mads Hansen anbefalede Efteraarsfodring. Man kan paa Grund af Træffets bratte Slutning komme til at tage Bierne fornær. Han anbefalede en Overfodrer som et særdeles godt Foderapparat.

Hou Lind flygede Honningen ud saasnart den var forseglet, derved opnaaede han at faa et stort Udbytte af Bierne.

Aug. Petersen var ikke fuldt enig med N. Jensen. Bierne røvede ikke fordi der blev fodret ind ad Flyvehullet. Der bør fodres om Aftænen. Han havde siden 1891 i Gennemsnit høstet 33½ Pd. Honning pr. Stade.

N. Jensen sluttede dette Punkt af Forhandlingen med en Tak til Indlederen og til alle dem, som havde deltaget i Diskussionen. (Fortætted.)

Wellsmetoden.

Af Jacob Olsen, Driitebrohus.

—

Gaar vi nogle faa Aar tilbage vil man finde at ovennævnte Spørgsmaal ofte har været Genstand for Drøftelse i „T. f. B.“

Dette Forhold har imidlertid forandret sig noget i de senere Aar, saaledes at det nu næsten hører til en Sjældenhed, at manjer Beretninger fremdragne, som omhandler denne Biavlsmetode.

Vil man nu spørge hvilke ere de væsentlige Grunde dertil, er Metoden ikke prøvet i saa stor Udstrækning her i Landet, at man med Sikkerhed kan udtale om man i Almindelighed kan anbefale den til videre Udbredelse. Eller er den i sin Helhed af saa ringe Værdi, at der ikke er Fordel ved at drive Bier med denne Fremgangsmaade for Øje.

I det følgende skal jeg fremdrage de Erfaringer, som jeg har indbundet og haaber da at andre Biavlere vil gøre ligesaa. Det er da maasse ikke helt umuligt at der vil kunne drages Slutninger, som kan have Indflydelse paa ovennævnte Metodes mere eller mindre praktiske Brugbarhed.

Af Aarsberetningerne fra Mr. Wells fremgaar det jo klart, at han har opnaaet særdeles smukke Resultater, og den Omstændighed at han i fire paafølgende Aar har kunnet opvise et langt større Gennemsnitsudbytte af sine Dobbeltstader, end han selv eller Omegnens Biavlere vare i Stand til, at kunde naa tilnærmelsesvis af Enkeltstader, taler jo tydelig for Metodens praktiske Anvendelse.

Ved vare Mr. Wells første Beretninger langt de bedste, hans Udbytte aftog jo ligesom Stadeantallet Aar efter Aar blev noget mindre. I den sidste Aarsberetning omtaler han, at Bipesten havde sneget sig ind i hans Vigaard, hvilken han formentede at være bleven Herre over og haabede det paafølgende Aar, at kunde fremkomme med Meddelelser om fuldstændig Sejr over denne Sygdom.

Imidlertid har der ikke været optaget noget derom i „T. f. B.“, ligesom Udsaldet af de senere Aars Forsøg, som Mr. Wells formentlig har forsat ej heller har fundet Vej her til Danmark. Som Grund til det aftagende Stadeantal angiver Mr. Wells adskillige, men det er maasse ikke usandsynlig at antage, at han har glemt nogle, som har haft langt den største Indflydelse paa hele Driiften.

Dette at han i sin sidste Beskrivelse omtaler, at han har mistet to Familier af Sukt, forekommer mig ligesom et Bevis for at der er sløjet noget af og ikke anvendt den tilstrækkelige Omhu, som der rimeligvis maa være lagt for Dagen ved de første Aars fortrinlige Resultater.

Ved at gennemgaa foranstaaende vil man maasse udtale, at England og Danmark er jo saa stærkt beliggende fra hver-

andre at det som passer for en betalbar Biaol i det ene Land, kan der slet ikke være Tale om at anvende med Fordel i det andet, og det kan jo være at der til en vis Grad kan være nogen Mening deri. Men naar nu Wellsmetoden allerede har været kendt her i Landet i en Række af Aar, saa er der vel megen Berettigelse i at forudsætte, at der i hvert Fald paa enkelte Steder er prøvet i saa lang Tid, at der med temmelig Sikkerhed kan udtales en Dom over hvorvidt den med Fordel vil kunde anvendes.

I Nummer 17 af „T. f. B.“ for Aar 1899 har Redaktøren udtalt at jeg hørte til de saa Biablere her i Landet, som med stor Forkærlighed havde kastet mig over at drive Biaol efter Wellsmetoden.

Naar jeg derfor gentagende har fremdraget Spørgsmaalet om denne Metode i „T. f. B.“ saa skal jeg gerne indrømme, at det for en væsentlig Del har haft sin Grund deri, at det var min Overbevisning at Wellsmetoden dreven paa reite Maade, virkelig havde Fortrinnet for almindelig Biaol i Enkeltstader.

Om mit Syn paa denne Sag er fejlagtig eller om Tilfældighederne kan være medvirkende til de forskellige Forsøgs-Udfald, er jeg imidlertid paa dette Tidspunkt ikke i Stand til at kunde afgøre med fuld Sikkerhed. I hvert Fald har jeg dog saa megen Eltro dertil, at jeg i de senere Aar kun har bygget Stader alene med denne Dristmaade for Dje, ligesom det fremtidig er min Hensigt saavidt det er muligt kun at drive Biaol i Stader med to Yngelrum.

Det hænder undertiden at den ene Afdeling bliver dronningløs, der er saa ikke andet at gøre end at ændre sig efter Forholdene paa de forskellige Aarstider, enten give dem en Dronning eller forene dem med Nabofamilien til et Bisolk, eller ogsaa lade dem selv udklæfte en Dronning hvis Aarstiden passer dertil.

Med Hensyn til at forene to Familier i et Wellsstade hvor Flyvehullerne er anbragte som paa mine Stader langs begge dets Bredsidder modsat det gennemhullede Stillerum, da har jeg brugt den Fremgangsmaade at lade Bierne forene sig over Tavlebærerne, altsaa mellem disse og Dækbrædderne, hvilket er foretaget paa den Maade, at en Liste af ca. en halv Tomme i Firkant, som er anbragt ovenpaa det tynde Indsfud og gaar op imellem Dækbrædderne og derved kommer til at give Stel mellem de to Yngelrum paa de Lider af Aaret hvor Fællesarbejdet ikke finder Sted, bliver fjernet i nogen Tid.

Foreningen har da langsomt foregaaet i største No, uden at man har kunnet spare Tab af en eneste Bi. De samme Tab som her er Tale om indtræffer jo ogsaa i Enkeltstaderne, men der er Foreningen forbunden med langt større Besværligheder, da Bierne skal overskyttes til helt andre Stader, og kun ved forsættelige Forsigtighedsregler bliver forenet med et saadant fremmed Bisolk i nogenlunde god Stand.

I Foraaret udbintrede jeg ti Wellsstader, hvoraf de 3 bleve dronningløse forinden Hovedtrækkets Begyndelse, hvilket maa siges at være et ikke saa ganske lille Procentantal, at miste 3 Dronninger af tyve. Aarsagen til Tabet af de 10 tror jeg imidlertid at kunde temmelig nøjagtig, nemlig for den enes Vedkommende Alderdom, idet den var tilført min Vigard for fire Aar siden, fra en noget fjernere Egn, og havde derfor faaet Lov at leve saa længe, da den i det hele taget havde udfyldt sin Plads tilfredsstillende.

Den anden blev straks efter et Efter-syn fundet frybende paa Stadets Buid i halvdød Tilstand da den havde mistet omtrent to af sine Ben, hvilket maa hidrøre fra et Uheld under Behandlingen.

Der var ikke andet at gøre end slaa den ihjel. Den tredies Død er mig ubekendt, efter min Formening var den 2 Aar gammel. Da de mistede Dronninger havde Plads i tre forskellige Stader fik jeg altsaa paa den Maade kun syv Wellsstader at arbejde med i Sommerens Løb.

For omtrent et Aar siden har jeg i nærværende Blad omtalt, at mine Forsøg med Wellsstader alene havde omfattet mindre god Honningaar, men desuagtet havde disse givet en Trediedel større Udbytte pr. Bisolk end Enkeltstaderne. Jeg sluttede da deraf, at denne Metode ogsaa i de gode Aar vilde have Overtaget.

Det sidste Aar har jo afveget en Del fra de foregaaende, det usædvanlige stadige Vejr havde til Følge at Bierne næsten aldrig kunde findes ube omkring og derved drage fuld Nytte af de Blomster, som fandtes. Men Vejret var næsten alt for godt, idet Regnen udeblev, saa at Græsmarkerne omtrent fuldstændig tørrede hen paa denne Egn. Algerfaalen afgav den største Mængde Honning, medens Aljise og Hvidkløver bleve saa tidligt slaaet at de kun gav en ringe Honningmængde.

Aaret maa siges at høre til de bedre, da Gennemsnitsudbyttet, saavidt mig bekendt, har været mellem 30 og 40 Pund pr. Enkeltstade. Forholdet mellem Wellsstaderne og Enkeltstaderne stiller sig saaledes, at Wellsstaderne har givet 111 Pund gennem-

snitligt pr. Stade, medens Enkeltstaderne kun har opnaaet 37 Pund i Gennemsnit, altsaa netop en Trediedel mindre pr. Bisfolk. Man vil maasse synes at et saadant Udbytte kun er ringe naar Aaret skal regnes blandt de bedre, men naar der tages i Betragtning, at jeg har formeret Bisfolken 3 Antal med otte ved Hjælp af Kunstsværme, og kun fodret med lidt over tre Pund Kandis pr. Bisfolk, for at sætte dem god Vinterstand, samt grundet paa Overgangen til mit ny Rammemaal har maattet lade Bierne udbygge en meget betydelig Mængde Kunsttavler hvoraf Wellsstaderne langt har udført det største Arbejde, saa forekommer det mig at der er al Grund til at være tilfreds med Forsøgenes Udfald.

Sluttelig skal dog anføres at de to af Wellsstaderne udviklede sig forholdsvis mindre stærkt fra Foraaret af og bleve derfor ikke saa bistærke som de andre fem, til Hovedtrækets Begyndelse, hvorfor deres Udbytte blev noget mindre, dette tror jeg for en Del var grundet paa at de hver havde en tre Aar gammel Dronning.

Regner jeg Gennemsnittet efter fem, hvilket maasse ikke er meget rimeligt at gøre, naar det er 126 Pund pr. Stade. Jeg ved meget vel at man undertiden har opnaaet at faa et Hundrede Pund eller endog derover af et Enkeltstade, men jeg tror det hører til Sjældenhederne, i hvert Fald har jeg aldrig kunnet komme saa vidt med noget eneste Bisfolk, langt mindre i Gennemsnit af flere Bisfamilier.

Egnens Belliggenhed har selvfølgelig betydelig Indflydelse paa det Udbytte man i de forskellige Aar er i Stand til at kunne opnaa af Biavlens og i det Tilfælde formener jeg ikke at være heldigst stillet, da den ene Side hvortil Bierne skal opsøge deres Næring er begrænset af Røgebugt i temmelig kort Afstand.

Danske Bigaarde.

Af A. E. Haagensen.

V.

At Biavlens er en rentabel Forretning er der ingen Tvivl om, endstønt jeg ikke kan sige at jeg har været særdeles heldig, da jeg har haft flere større Uheld begrundet paa min Uvidenhed.

Jeg var jo Banebryder for den rationelle Biavl her paa Samsø og har derfor prøvet mig frem med meget. Vel holdt

jeg „E. f. B.“ fra Forstningen af det udgift i sine smaa Hester, men da var jeg kun Kubebjæveler, jeg begyndte først i Aaret 1880 med Huse.

Den første Kube (Forsværm) købte jeg i Aaret 1859, om Efteraaret, og den klarede sig godt igennem Vinteren, men jeg syntes det var saalidt at begynde med en Kube, hvorfor jeg købte 2 Kuber til om Foraaret.

Jeg gjorde mine Beregninger over hvormange Stader jeg kunde faa naar de sværmede 2—3 Gange hver, saa vilde jeg til Efteraaret kunne sætte 6, maasse 9 Kuber til Vinter til næste Aar.

Men jeg blev meget stuffet. Hele Juni og langt ind i Juli gik, og der kom ingen Sværme, ved de 2 Kuber sad Bierne og pojede, men vilde ikke sværme, alle de andre Biavlernes Bier her i Byen havde sværmet, men mine vilde ikke. Saa en Dag kom Gartner Jensen fra Besler ind til mig, jeg havde været hos ham og spurgt om gode Raad, fordi han var den klogeste Biavlervidenskabsmand, han havde overvintret 50 Kuber det Aar, og det var hans Agt at vilde have 100 Kuber ialt til næste Aar. Han brugte stadigt at tromme sine Sværme fra Kuberne, saa fløj de ikke bort, det samme raadede han mig til.

Jeg havde Betænknelighed derved for saa fik jeg kun en Sværm af hver Kube, og det var ikke efter min Bergrning. Men en Dag da det var godt Vejr, trommede jeg en Sværm ud af hver af de 2 Kuber og det gik meget godt.

Jeg var selvfølgelig godt udstyret, da jeg gik ud til Bierne havde jeg Bukkerne inde i de lange Stovler, Staaltraadsmasker for Ansigtet og lange Uldvantler paa Hænderne. Bipibe kendtes ikke dengang.

Bierne blev rasende og jeg fik mange Bistik, hvor godt jeg end var pakket ind, men Bierne fik jeg godt udtrommet og sat paa et Standbræt, men Tromlingerne naaede ikke at faa bygget Kuberne fulde. Det var for silde paa Aaret. Udtrømningen blev foretaget sidst i Juli, og jeg tænkte dengang ikke paa at fodre. Men da Vinteren kom satte jeg de 2 Tromlinger op paa Loftet i en stor Kasse, for de skulde have det rigtig godt lunt om Vinteren, og de levede ogjaa begge 2 til om Foraaret, saa satte jeg dem ud i Haven igen.

Jeg fodrede dem saa, med en Blitbakke, som havde en Tud bagud, til at hælde Foderet i, men alligevel døde det ene Folk for mig. Det ene af de 3 gamle Kubefolk døde første Aar i August Maanedet det blev til sidst bare Hænder. Det var selvfølgelig blevet Dronningløst.

Altjaa havde jeg kun 3 Kuber igen til Sommeren 1861. Men det gik dog lidt bedre saa jeg fik 6 Vinterstader.

I det følgende Aar gik det temmelig godt, med mere og mindre Held, efter den Tid's Biavl, til i Aaret 1870 da de

vilde have mig til i Forening med sig at købe en Kube med Bier, saa maatte den staa i hans Have, hvor der med megen Held havde været holdt Bier i hans Formands Tid.

Jeg sagde naturligvis ja, for jeg havde

Fig. 9. N. E. Naangenien, og en af hans Bigaarde.

sidste Stader døde eller rettere de vare saa daarlige om Efteraaret, at jeg maatte tage dem alle op.

Det var da min Bestemmelse ikke mere at holde Bier, men en Dag i Foraaret derefter kommer der en god Ven af mig, og

ikke rigtig faaet Vinykkerne ud af Hovedet. Vi gik saa en Dag hen og saa paa Bierne og det endte med, at vi købte 2 dejlige Kuber i Stedet for 1 og nu skulde det rigtig til at gaa, som det ogsaa gjorde.

I 5—6 Aar høstede vi ikke saa lidt

Honning, selvsølgelig affvoilede Kuber, men i Aaret 1877 vare Bierne meget daarlige og i 1878 sagnede de rent hen, saa vi maatte tage det sidste op om Efteraaret. Trods dette Uheld købte jeg alligevel samme Efteraar en Kube igen, og satte den i min egen Have og fra den Tid og til nu kan jeg sige, at jeg har havt ikke saa lidt mere Glæde og Indtægt af Bierne end jeg havde tilforn.

Efter den Tid kommer det andet Afsnit af min Biavltsdrift. Vi havde her paa Samsø en Birkedommer Schubart, der havde forskrevet en Del Højtader baade til sig selv og til flere andre Biavlere. Jeg besluttede ogsaa at vilde have et Bihus, men jeg syntes de vare for dyre at købe (de kostede 14 Kr.), hvorfor jeg lod en Smedfer lave mig et saadant Bihus.

Jeg fik mit første Bihus i Foraaret 1880 og det stod parat til Sværmetiden. Den første Sværm, der kom blev selvsølgelig sat i Huset paa bare Rammer, men jeg var saa forsigtig at lade løbe en Stribe smeltet Boks rundt indeni hver af Rammerne til Andvisning for Bierne at bygge efter og det gjorde de ogsaa meget pænt. Nu jeg havde faaet et Hus fik jeg ogsaa Lust til at faa et Hus til, hvorfor jeg 8 Dage efter at jeg havde sat den første Sværm i Hus købte mig et brugt Hus for 10 Kr. og satte det paa Plads med det samme. Dagen efter kom anden Sværmen og fløj lige ind i det tomme Hus, og Bierne i begge Husene arbejdede og udviklede sig saa godt at de havde nok til Vinterforraad.

Om Foraaret udviklede de dem godt og da den gode Træktid kom, hængte jeg Rammer ind og de byggede og fyldte Honning i efterhaanden, saa de fik snart Husene fyldte. Af Undensværmene høstede jeg 80 Pd. Honning, hvorimod Førstesværmene ikke gav stort Udbytte, da den sværmede for mig. Nu tog jeg den B slutning at for det Overflud Bierne gav vilde jeg købe nye Huse, jeg lod saa Smederen lave mig 2 Højtader, hver til 3 Familier, og Aaret efter 1882 fik jeg alle 6 Bihuse befolkede, saa nu havde jeg 8 Stader med Bier — foruden 4 Kuber.

Jeg skrev til en dengang bekjendt Biavler og Biavlslærer, Karetmager Torkelsen fra Nyum om at komme til Samsø og lære os noget om Biavl.

Jeg indvarslede alle Biavlerne paa Samsø til et Møde. Der mødte mange Biavlere og jeg fik dannet en Forening paa 24 Medlemmer. Torkelsen holdt Foredrag og gav praktisk Undervisning. Jeg havde anskaffet mig forskellige Med-

staber, Tavletang, Skrællekniv og Vipibe. En Slynngmaskine, som var bleven solgt paa en Auktion efter Birkedommer Schubart havde jeg faaet opspurgt og købt, men den var kun en firfattet Kasse, lavet af Brædder, med 2 Remstiver, den var rigtignok tung at trække, men den kunde dog saa Honningen ud. Der blev foretaget Udflngning og det var ikke lidt Honning jeg fik og da alle de andre tilstedeværende saa den megen Honning, var der mange, som vilde anskaffe sig Huse, men Torkelsen anbefalede at vi skulde lave Trugstader da de var meget lettere at arbejde med og Enden blev at han skulde lave et Trugstade og sende mig som Modelstade og anbefalede mig at det skulde have samme Rammemaal som jeg havde i Højtaderne (Rammen 9×9") Det gjorde ikke noget, de vare suaa. Der kunde høstes lige saa meget Honning, af de smaa Rammer som af de store. Men Fejl var det, hvilket jeg og flere andre Biavlere siden fik at føle.

Jeg fik altsaa Trugstader med 9×9" Rammen sendt en Tid efter, jeg lod straks nogle flere Huse lave og blev ved dermed et Par Aar efter som Bierne gav Penge til flere saa jeg om Efteraaret 1885 havde 8 Højtader og Trugstader befolkede, men en Kendsgerning er det at jeg saa at sige ingen Honning fik af Trugstaderne, hvorimod Højtaderne altid gav godt med Honning. Grunden laa deri at der var for lidt Plads der var ikke engang en Kasse til Honningtavler, knap nok til Vinterforbrug, for alt blev fylt med Yngel om Sommeren saa naar jeg skulde indvintre var der kun lidt Honning foroven i alle Tavlerne i Huset, saa det kneb om Efteraaret med at saa Bierne til at sætte Honningen sammen til et nogenlunde godt Vinterleje.

I Efteraaret 1887 skrev jeg til Hr. Pedersen, Tved, og bad ham lave mig 11 Højtader af samme Rammemaal (9×9") for nu havde jeg bestemt at alle Familierne i Trugstaderne til Foraaret skulde sættes over i Højtaderne altsaa om Foraaret 1888. Først i Maj Maaned paa en stille varm Dag flyttede jeg alle 11 Familier fra Trugstaderne over i Højtaderne alle Tavlerne med Forraad, Yngel og paafiddende Bier og alt gik særdeles heldig, og de fandt dem snart tilrette i deres nye Boliger. — Samtidig anskaffede jeg mig 2 nye Trugstader med 10×12" Rammer og fik dem befolkede om Sommeren, men de havde ikke samlet nok til Vinterforraad saa jeg bestemte at føre dem ud paa Heden paa Slyngrættet, hvor de fyldte baade foroven og forneden i Husene, endstent de maatte

bygge ny Tavler, det saa jo ud til at Lyn-gen skulde blive en Guldgrube for os. Men det gif ikke jaaledes hvert Aar. Lyn-gen giver ikke ligemeget eller ligegod Honning til at overvintre paa.

Jeg kørte i flere Aar 18 Familier ud paa Lyngen, selvfølgelig bleve Staderne tomte for Honning inden de bleve flyttede. Til Vinteren 1896—97 var de indvintrede paa Lynghonning ligesom de foregaaende Aar og ved den første Rensningsudflugt i April Maaned, vare de alle i bedste Velgaaende. Men 3 Uger efter var Forholdene fuldstændig forandret, vi havde nemlig haft et meget koldt og daarligt Vejr saa Bierne maatte sidde inde hele Tiden, og jeg kunde ikke komme til at rense under dem. Alle de Bier, der havde Lynghonning sad i en Pøl af Bugløb, hvormod de 9 Familier, som ikke havde været paa Heden ikke fejlede noget. Enden blev at af de 18 Familier, som var indvintret med Lynghonning, ihjguede de 12 efterhaanden hen og uddøde saa jeg reddede med stort Besvær kun 6 af de 18 Familier.

Straks da jeg saa at det var galt sat fodrede jeg med Kandisopløsning og tog al den værste Lynghonning fra dem, alle Gellerne vare oprevne og Tavlerne tilføjet, og der var en ilde Lugt ved dem, saa havde jeg haft tomme Huse at sætte dem, i saa havde jeg maasse kunnet redde dem. Efter den Tid er jeg færdig med Lynghonning til Overvintring. Nu i de 3 sidste Aar efterjer jeg alle Tavlerne hos Bierne i sidste Halvdel af August, og lader hver Familie beholde 15 Pd. Honning, er der ikke saa meget dafaar de det manglende fra dem, der har for meget. Resten af Vinterforraadet giver jeg som Kandisfoder, saa hver Familie har 30 Pd.

3 Aar har jeg indvintret 18 Højtader $9 \times 9''$ 6 Trugstader $10 \times 12''$. 1 Labnormalkstade og 2 Kuber. Af min Biavl kan jeg ved en længere Aarvætte, med bøde og daarlige Vinter beregne mig en Nettoindtægt af 10 Kr. pr. Stade aarlig, og jeg har tillige haft megen Fornøjelse af mine Bier.

Jeg vilde ønske at langt flere, særlig af Smaakaarsfolk, kunne saa Tjenerne op for Biavlens store Betydning da den vistnok overgaar hvad Høns og Rindavl kan indbringe.

To Dronninger i et Stade.

Angaaende ovennævnte Spørgsmaal skriver Professor Alfonso, Wien, i sit

Biskrift følgende, som hvad Spørgsmaalets Kerne angaar, væsentlig adskiller sig fra mange andre erfarne Biavlere's Ansuelser og Erfaringer. Professoren mener, at det forekommer langt oftere, end mange tror, at der findes to Dronninger i et Stade, og naar at Biavleren en enkelt Gang finder et saadant Tilfælde, saa ster dette netop tilfældigt. En Bidronning kan opnaa en Alder af 4, ja endog 5 Aar. Hvad ster nu med et Bisolk, som har en meget gammel Dronning? S de fleste Tilfælde vil Dronningen dø, og Bierne ville af den forhaandenværende Yngel eller Æg opklæffe sig en ny Dronning, og Stadet bliver derved atter sat i normal Stand. Et andet Tilfælde er følgende: Dronningens Forraad af Eedfinn bliver hos en gammel Dronning lidt efter lidt opbrugt og ikke ethvert Æg, som lægges, bliver befrugtet, hvorfor der mellem Arbejdsyngelen findes Puffelyngel. Lidt efter lidt taber Dronningen ganske Evnen til at befrugte Æggene; den kan nu kun afsætte Droneæg, og Bisolket er sin Undergang nær og vil gaa tilgrunde, dersom Biavlren ikke griber hjælpende til. Det synes dog, som om Bierne i de allerfleste Tilfælde selv have en Følelse af Dronningens hjælpeløse Tilstand og ville raade Bod derpaa ved at bygge en Dronningecelle og nøder Dronningen til at lægge et Æg i den. Nu byder altjaa denne Dronningecelle en Garanti for Føllets Bestaaen. Men trods dette dræbe Bierne ikke straks den gamle, uduelige Dronning, men først efterat Cellen er bleven tilluftet, indnøgler Bierne hende, hvorved hun kvæles og bringes som død ud af Stadet.

Men der forekommer mange Tilfælde, hvor den gamle Dronning, selv i lang Tid efterat den unge Dronning er bleven befrugtet, ikke blot bliver i Stadet, men endog sammen med den unge Dronning fortsætter Æglægningen.

Dette er efter Professorens Mening den eneste rigtige Forklaring af to befrugtede Dronninger i et og samme Bisolk. Den Antagelse, at i en Efterjværm to Dronninger samtidigt kunne blive befrugtede og i Forening begynde Æglægningen i et og samme Bisolk, er efter Alfonso's Mening totalt falsk og ikke bevist. To Efterjværmndronninger vilde straks bekæmpe hinanden paa Liv og Død, hvad der ikke synes at være Tilfældet med en ung og en gammel Dronning.

Professoren fortæller om et Tilfælde ved en Udstilling i Wien, hvor en Hr. Gatter havde indstillet et Sagtagelsesstade med to befrugtede Dronninger, og han saant

flere andre Biavlere saa ganske tydeligt, at de to Dronninger gensidig rakte Tungerne ud og slikkede hinanden. Men han forsikrede tillige, at han i mange andre Tilfælde har iagttaget, at Bierne indnøglede den gamle Dronning og kvalte hende. Men at to befrugtede og ved Siden af hinanden levende, aeglæggende Dronninger have kæmpet med hinanden, har efter hans Mening endnu ingen Biavler iagttaget. Derimod er det ganske rigtigt, at de to i samme Stade værende Dronninger anlægger hver sit Yngelleje særskilt, hvad vistnok ogsaa mange af vore Biavlere have bemærket. I langt de fleste Tilfælde indretter den ene Dronning sin Yngelrede i Honningrummet, eller ogsaa, hvis de bægge ere forneden i Stedet, saa har den unge Dronning sædvanlig sin Yngelplads nærmest ved Flyvehullet, hvis Stedet har Varmbygning.

De fleste af den Slags Tilfælde kan man se om Efteraaret, især efter en daarlig Honninghøst. Derimod er det sjældnere, at to Dronninger gaa Vinteren igennem i samme Bisolk.

Th. Buchholz.

Hvad fremkalder Byggedriften hos Bierne?

Af Brødr. Nielsen, Mørup.

— — —

I et af de sidste Numre af nærværende Blad bliver ovennævnte Spørgsmaal draget frem i en Artikel, skreven af en udenlandsk Forsatter, der ved sine Undersøgelser og Iagttagelser mener at være kommen til det Resultat, at det ikke er Honningen, men derimod visse ejendommelige Egenstaber ved det indsamlede Blomstestøv, der hos Bierne fremkalder Driften til at frembringe Voks og bygge Tavler. Dette er en ny Teori, og derfor er der Grund til at spørge, om den er rigtig. Vi for vort Vedkommende deler ikke ovennævnte Miskuesse og skal i det efterfølgende søge at forklare hvorfor.

De fleste, der har grundigt Kendskab til Biavl, er vist enige om, at det er Indsamlingen af Honning og ikke visse Egenstaber ved Blomstestøvet, der bevirker at Bierne frembringer Voks og opfører Tablebygning. Denne Opfattelse er vi af. Naar der lægges Mærke til Bierne, vil det ses, at der en vis Tid om Foraaret bliver indbaaret store Mængder af Blomstestøv, men selv om der paa samme Tid findes rigelig Forraad af Honning i Staderne,

saa bevirker dette dog ikke, at der bliver produceret Voks. Saalænge Honningtrækket ikke er begyndt, er det kun ganske undtagelsesvis, at Bierne giver sig af med Byggearbejde. Undertiden kan det dog hændes, at stærke Familier opfører lidt Tablebygning i Foraarstiden før Honningtrækkets Begyndelse. Men dette sker i de fleste Tilfælde kun, naar Tavlerne ikke ere fuldt udbyggede, og naar Dronningen mangler Voks til Uglægningen. Naar det manglende i Tablebygningen bliver udbygget under saadanne Forhold, saa er det ikke, fordi ejendommelige Bestanddele ved Blomstestøvet fremkalder Byggedrift hos Bierne, men derimod fordi der er for lidt Voks til Ugelansætningen. Helt ny Tavler ud over det Antal, Bierne har overvintret paa, paabegyndes sjældent saa tidligt af Aaret, undtagen der fodres, eller der er noget Honningtræk. Det vil heraf ses, at Blomstestøvet ikke har nogen direkte Indflydelse paa, at der i dette Tidsrum opføres ny Tablebygning; det er nærmest for Ugeludviklingen, at det har Betydning.

Naar man paa denne Egn naar den Tid, da Frugttræerne blomstre, saa er Bierne, naar Frugttræblomsterne afgiver lidt mere Honning end til det daglige Forbrug, i Reglen meget ivrige efter at opføre ny Tablebygning. Hvad fremkalder denne stærke Byggedrift? Er det Honningen, Blomstestøvet eller andre Aarsager? For der siges noget bestemt om dette, er der adskillige Ting, der maa tages i Betragtning. Bisolkene er nemlig ikke i samme Tilstand nu som tidligere paa Foraaret. Biernes Antal er tiltaget betydeligt, og Ammebiernes Tal har langt overskredet Trækbiernes. Dette fører med sig en stærk Trang til mere Ugel.

Men for at saa mere Ugel er det nødvendigt, at der bliver bygget flere Tavler. Af denne Grund er det sikkert, at de unge Bier gør sig saa store Anstrængelser for at saa Tablebygningen udvidet. Sørger Biavleren ikke for at staffe Voks ved at indhønge Kunsttavler eller udbyggede Tavler, saa bygges der Tavler paa Vinduerne og andre Steder i Staderne, hvor der kan blive en Smule Voks dertil. Naar alt dette tages i Betragtning, og vi derefter fremsætter Spørgsmaalet om, hvad der fremkalder den stærke Byggedrift hos Bierne i Frugttræernes Blomstringstid, saa maa Svaret blive: Det er en Indsamling af Honning saa rigelig, at den svarer til mere end det daglige Forbrug, i Forbindelse med en hos Bierne paa den Tid stærkt fremtrædende utilfredsstillet Ugel-drift. Blomstestøvet har i dette Tilfælde lige-

som tidligere paa Foraaret kun ringe Indflydelse paa Bierne's Voksproduktion. Honningen derimod er den drivende Kraft; thi finder der ingen Indsamling af Honning Sted, saa frembringes der kun lidt Voks, Ingedriften gør sig ikke saa stærkt gældende, og ny Tavlebygning opføres i Reglen ikke. For os staar det klart, at i Frugttræernes Blomstringstid er Indsamlingen af Honning i Forbindelse med en stærk Ingedrift den egentlige Aarsag til, at der frembringes Voks og opføres ny Bygning.

Om Sommeren i Hovedtrætiden, naar Træket er godt, og der indsamles rigelig Honning, da frembringer Bierne meget Voks. Dette anvendes til Opførelse af ny Tavlebygning, til Forlængelse af Honningcellerne og til Forsegling af Honningen, naar den er moden. Paa den Tid er Honninget den eneste væsentlige Drivkraft til, at der frembringes Voks. Voksfrembringelsen retter sig efter Honningsindsamlingen. Indsamles der lidt Honning, saa frembringes der kun lidt Voks; er Indsamlingen derimod rigelig, saa frembringes der meget. Et stærkt Blomstetræk i Forbindelse med et svagt Honningtræk giver kun lidt Voks. Men omvendt giver et stærkt Honningtræk i Forbindelse med et svagt Blomstetræk, saaledes som vi undertiden kan have det i Bindetrætiden, meget Voks.

Uf dette fremgaar det tydeligt, at det i Hovedtrætiden alene er Honningindsamlingen, der forarsager Bierne til at frembringe Voks; det er for at skaffe Plads til Honningen, der indsamles, at der bygges nye Tavler.

Rigtigheden af dette kan der let faas Bevis for; man behøver blot at sætte et Dvercum med ikke færdigbyggede Tavler paa et stærkt Stade før Trækets Begyndelse. Det vil da vise sig, at Bierne ikke paabegynder Udbygningerne af Tavlerne i nogen større Grad, før Honningindsamlingen er begyndt, selv om ogsaa Vejret i Mellemtiden er af en saadan Bestaffenhed, at der kan indsamles rigeligt Blomstestøv.

Det bedste Bevis for, at det er Indsamlingen af Honning, der tilskynder Bierne til Frembringelse af Voks, faar man om Efteraaret efter Trækets Slutning. Naar man da fodrer en kraftig Familie stærkt enten med Honning eller Sukkerfoder, saa vil man saa at se, at Bierne, selv om Vejret er køligt og regnsfuldt, kan formaas til at frembringe Voks og det endda i temmelig stor Mængde til at forsegle det nedbaarne Foder med.

Under saadanne Omstændigheder, hvor

der slet ikke bliver indbaaret noget Blomstestøv, kan man da ikke godt sige, at det er disse fugtige Stoffer ved Blomstestøvet, der indbærer, som fremkalder Byggedriften hos Bierne.

Naar man drager en fornuftig Slutning ud af den foreliggende Sag, saa tror vi nok, at man i disse Tilfælde ligejom overser Dicke's Teori om Rønsudviklingen gør klogest i at indtage et afventende Standpunkt og holde sig til de gamle Læresætninger, indtil Rigtigheden af de ny Paastande er bleven beviset ved uomstødelige Rønsøgninger.

Et ensartet Rammemaals Indførelse.

Uf G. Mathiesen.

— — —

Det er med Tilfredshed at jeg i den senere Tid, i „T. f. B.“ ikke har set ny Rammestørrelser blive anbefalet, thi Maalet for vor Stræben i denne Henseende, bør heller ikke være, at gøre Forvirringen større, men ved en høflig, saglig Diskussion at opnaa Enighed om, at DBF. kun anbefalede et Rammemaal, da det har sin store Betydning for Bivlsjagens Vel i sin Helhed.

En tidligere Artikel, Fremskridt, har jeg derfor tilladt mig at fremkomme med et Forslag om, at indføre en ny Foreringsramme 33 cm. bred og 28 cm. høj, (12⁵/₈ " × 10¹¹/₁₆ ") udbvendigt maalt; Idet jeg har tilladt mig at mene, at en saadan Rammestørrelse tager saavidt som det er muligt, tilbørligt Hensyn til Landets Bivavlere saavel i Sommertræk som i Eftertræksegnene.

I nævnte Artikel, har jeg ogsaa omtalt de Vanskeligheder der indtræffer i Sommertræksegnene ved Bierne's Indvintring, idet dette vigtige Bivavsarbejde bør udføres i August Maaned, netop i Landboern's travligste Aarstid, og af den Grund fremhævet et højt Rammemaals Fortrin fremfor den lave Normalramme, fordi der i Reglen i de høje Ingedtavler efter Honninghøstens Afslutning, vil findes en Del forseglet Honning, hvilket for mange af Landets Bivavlere, har en stor Betydning ved Indvintringen af Bierne, da disse i saa Tilfælde kun behøve et større eller mindre Tilskud af Randsfoder for at faa tilstrækkelig Vinterforraad.

At gaa til saadanne Yderligheder som at virke for den lave Normalrammes Ud-

bredelse billigere jeg ikke, da der løbes altfor stor Risiko ved, at Bierne i alt for høj en Grad, — ja hvis denne Ramme blev almindeligt udbredt, vilde efter min Mening, aarlig hundrede af Bisfolt flere end der nu sker — komme til at lide under, at Biavleren, af Uvidenhed, Skodesløshed, Mangel paa Tid, Fattigdom eller andre Aarsager, ikke faar givet dem tilstrækkelig Vinter- og Foraarsforraad, thi „At rette Smed for Vager“ som Digteren Besjæl siger i et Digt, — er ikke smukt og den Slags Nærfærdighed er jeg en Modstander af, enten den udøves over for Mennesker eller Dyr.

Jeg tror ikke at den fattige Biavler som maa arbejde for andre, kan faa saa megen Tid tilovers, til at passe sine egne Sager, saa det kan betale sig for ham, at arbejde efter bedste Evne for at tage Honningen, saa nær som det er muligt fra Bierne, for derpaa at give Kaudisfoder istedet for; Biavleregnskabet's Honningudbytte kommer til at se smukkere ud paa Papiret, ved den Fremgangsmaade, men det tommer saa fedeligt i Pengekassen, naar Udgifterne til Sukkerfoderet tages. Forøvrigt ser vist Arbejdsgiveren heller ikke gerne at hans Sæd skal staa paa Marken og vente, fordi Biavleren er bleven hjemme og fodrer sine Bier.

I den tidligere nævnte Artikel, har jeg forsvaret de høje Rammer, med Anker som tidligere er rettet mod dem, idet jeg har paavist at man ved fornuftig stærk Fodring kort før Magasinerne er paasat, kan — tvinge — Bierne til at bære den indsamlede Nektar op i Magasinerne, det er let forståeligt at denne Fodring, har en meget stor Betydning for Bisfolket ogsaa i en anden Henseende, da Tiden for Hovedtrækket netop er den Tid, da der i Bistadet findes mange „Munde“, men ofte ikke meget Forraad, odelæggende Forhold kan da nemt opstaa blandt det talrige Bisfamsund, i Særdeleshed hvis den ventende Indsamling af Honning paa Grund af Vejrligets Indflydelse udebliver.

Den Slags Fodring som benævnes „Rod-Fodring“ bør affattes hos alle Biavlere thi der er stor Fare paa Jærde for Bisfolket ved den Slags Fodring, det er for sent at fodre Bierne, naar Vg og den unge Angel er fortæret, og en Del af den tilbækkede Angel ligger ude paa Glyvebrættet, der er ingen tænkende Biavler der kan forlange at en saadan stakkels forsulten Bifamilie, selv skal stifte Dronning.

Det er en Selvfølge at denne stærke Fodring kun misbruges, men — heldigvis for Biavleren er Bierne ikke saa meget

villige til at bære deres Forraad bort fra Yngellejets Tavler, naar Biavleren ikke benytter alt for lave Rammer i Underrummet, thi, ellers kunde der ikke godt blive Tale om at — tvinge — dem til at bære den indsamlede Honning op i Overrummene.

Det har glædet mig at se Brodrene Nielsen i deres Artikel. „Den lave Normalramme“ S. 257, Aarg. 1898, har anbefalet Fodring af Bierne efter Honningens Afslutning, for at Bierne kunde vedblive med Yngelansætningen i Sommertræegnene til et sildig Stadium, hvorved der indvindes flere unge Bier i Bisfoltene til Overvintring, men vi behøve virkelig ikke af den Grund Lavnormalrammen i Sommertræegnene, for det Arbejde kan ligesaa godt udføres, ved at benytte et lidt højere Rammemaal, som imødekommer de Fordringer som kræves af Biavlerne i Egne med sildigt Træk.

De tre anerkendte Rammer som findes, har gjort sin Nytte til Biavlens Fremme her i Landet, men det er en Selvfølge at naar DBF. anbefaler tre forskellige Maal, saa følger det ganske af sig selv, at flere Biavlere tænker „Det gør vist ikke saa nøje med Rammemaal, lad mig lave en Rammestørrelse, som falder i min egen Smag“. Saadanne Fremstrid ere ikke heldige for Biavlens Udveckling i Fremtiden. En Mand som laante min Udlyngningsmaske i sidste Aar, fortalte at han havde fire Bistader, men han havde ogsaa fire forskellige Rammemaal. Jeg er naturligvis ogsaa af den Mening at en Enhedsramme kan ikke godt indføres for vi har faaet Metermaalet indført, men der kan ingen Grund være til, at vente det meste af en Menneskealder, efter at Meteren er kommen, med Indførelsen af et enkelt Rammemaal, de Husflidsmænd som kan lave gode Bisboliger, tror jeg ogsaa kan se, f. Eks. 33 cm. og 28 cm. paa Meterstokken, al den Stund denne Maalestok ogsaa har Tommemaal paa den anden Side, om de store Fabrikanter af Bistader, er ikke værd at strive, de vil, uden Tvivl, nok vise deres Kunder blandt Biavlerne, at de „kan klare Bynten“ naar blot Ravnet „Danmarks Rammemaal“ eller hvad man nu vil kalde Enhedsrammen, nævnes.

For di et enkelt Rammemaal bliver indført, er der naturligvis ingen Grund til straks at kassere de nuværende Bistader, førend de efterhaanden falder for Aldersgrænsen, men Enhedsrammens Indførelse er et nødvendig Onde, for at der dog endelig en Gang kan komme Orden i Sagerne paa dette Punkt. Begynderen i

Biavl kan ikke have andet Bælg end at støtte et eusartet Rammemaal's Indførelse, thi naar dette Maal er naaet, kan der med større forenede Kræfter tages fat paa at løse andre vigtige Opgaver til Gavn for Biavlerne. Der er ikke Raad til at holde stille, men naar Sagen betragtes fra en anden Side, bør der gives Nøt paa, at Fremstridtet sker i den rigtige Retning, at den danske Biavl ikke ledes "for langt" frem paa den kunstige Biavl's Vej.

Den Ramme, som jeg har foreslaaet, vil uden Tvivl have det Fortrin, at der i Neglen ikke behøves ret megen Sukkeroplosning om Forjommeren for at tvinge Bierne til Opbæring i Magasintavlerne af den indjamlde Honning og ikke heller saa megen Sukkerfordring ved Biernes Indvintning, som helst for Sommertrækgne's Bedkommende bør være afluttet i første Halvdel af August Maaned.

Nogle af Læserne vil maaske sige: „Kan Biavleren ikke faa indvintret sine Bier med tilstrækkelig Vinterforraad inden Midten af August Maaned, saa kan Fodringen udføres i sidste Halvdel af August eller første Halvdel af September Maaned“.

Dertil kan svares: „Denne silbige Fodring har sine Vanskeligheder, idet Bejret paa den Tid af Aaret ofte begynder at blive saa koldt, at Bierne ikke ere meget villige til at hente Foderet. Biavlerne i Est. træksegnene maa uden Tvivl ofte bekymre, at det er vanskeligt at faa Bierne til at hente Foder silbig om Efteraaret; det drejer sig derfor om ved Indførelsen af en ny Foreningsramme, at der tages Hensyn, ligesaa vel til Biavlerne i Lyngtrækgne som til Biavlerne i Sommertrækgne.“

Om Lavnormalrammen eller den af mig foreslaaede Ramme er bedst at overvintre Bisolket paa, er vist ikke værd at spille mange Ord paa. Den ene Ramme vil jo blive lidt højere end den anden, men saa er den til Gengæld lidt smalle.

Det er flere Gange blevet fremhævet, at det er et stort Gode ved Lavnormalrammen, at Honningen kan tages saa nær fra Bierne. Det bliver dog vist et Fremtidsspørgsmaal, om ikke Faren for Bidroningen vil stige i høj Grad ved denne nærgaaende Honninghøst.

Der er naturligvis mange Punkter endnu ved Rammespørgsmaalet, som trænger til Belysning. Jeg vil slutte med at sige, at det efter min Mening var et Skridt fremad i den rigtige Retning, da det i 1893 blev vedtaget at afskaffe de personlige Navne paa de anerkendte Rammemaal. I mine Dine var det dengang et smukt Træk af DFB's nuværende Præsident, at denne

Mand, som har arbejdet meget for den danske Biavl's Fremme, ikke ønskede, at 12×12" Rammen skulde benævnes med hans Navn; ganske vist kunde der være noget kært i jaadanne personlige Benævnelser, der mindede om nogle af den danske Biavl's mest fortjente Mænd, men i vor oplyste Tid ser man med et friere Blik paa alle Livets Forhold. Naar en god Sag skal føres fremad, da gælder det om at se bort fra det jmaa og slutte sig omkring det sammenbindende Støtte.

Der kan ikke være Tvivl om, at naar der blot vises en god Villie fra alle Sider, da kan Spørgsmaalet: et eusartet Rammemaal finde sin Løsning. Senere faar jeg nok Lejlighed til at udtale mig noget udførligere, end sket er i denne Artikel, om en ny Foreningsramme..

Om Rammemaal.

Af N. Fahl.
(Fortsat).

De tre Foreningsrammer ere efter Forbehold.

Nr. 1. Kvadratskramsrammen (□)

Indvendigt Maal (paa bejge Læder)	12" (313 mm.).
Bredden	12 ¹ / ₂ " (326 mm.).
Udvendigt Maal	Højden (fra Bundlistens Underflade til Tavlebærerens Underflade) 12 ¹ / ₄ " (320 mm.).
Tavlebærerens Tykkelse	3/8" (9 mm.).

Nr. 2. 10×12" Rammen.

Indvendigt Maal (Bredde)	10" (261 mm.).
Højde	12" (313 mm.).
Udvendigt Maal (Bredde)	10 ¹ / ₂ " (274 mm.).
Højde (fra Bundlistens Underflade til Tavlebærerens Underflade)	12 ¹ / ₄ " (320 mm.).
Tavlebærerens Tykkelse	4" (Viniér) (9 mm.).

Nr. 3. Lavnormalrammen.

Indvendigt Maal (Bredde ikke angivet)	
Højde (Højde ikke angivet)	14 ¹ / ₂ " (379 mm.).
Udvendigt Maal (Højde fra Bundlistens Underflade til Tavlebærerens Underflade)	8 ¹ / ₄ " (216 mm.).
Tavlebærerens Tykkelse	3/8" (9 mm.).

Det kan være, at de Folk, som fastjatte disse Rammemaal, vare brave Mennesker, gode Musikanter og dygtige Biavlere, men de vare slette Pædagoger, thi ellers vilde de have leveret mindre indviklede Forstrifter. Navnlig vilde de næppe have brugt Broker opraalt ved de udven-

dige Maal — der jo ere Grundmaal — og endnu mindre vilde de have maalt den, udvendige Højde paa den stedfundne Maade. Disse Maal ere nemlig tagne fra Bundlistens Underflade til Tavlebærerens Underflade, men dette er ikke den ægte eller sande Højde. Denne gaar nemlig fra Bundlistens Underflade til Tavlebærerens Overflade eller omvendt. En Rammes sande Højde maa naturligvis kendes, før det tilsvarende Stades Lysning kan bestemmes, og dens Maal kan nok udledes af Forskrifterne. Naar man nemlig adterer Tavlebærerens Tykkelse til den uægte Højde, saa angiver Summen den ægte Højde, men denne Regning, der gaar stærkt i Brøker, kunde godt være undgaaet.*)

Side 35 siger Vorbeck nogle Ord til Forsvar for den anførte Maade at maale den udbvendige Højde paa, men det er langt fra, at det er tykkedes ham at retfærdiggøre denne Fremgangsmaade. For Resten bemærkes, at de indvendige Maal, som findes anførte i de to første Forskrifter, ere ganske overflodige, men derfor ikke ganske uskyldige, thi de kunne let foranledige Misforstaaelser. Tages der nemlig Hensyn til dem, saa viser det sig, at Sidelisterne kun ere $\frac{1}{16}$ tykke, hvormod det (Side 32) findes anført, at deres Tykkelse

*) At der meget ofte ude i blandt Biavlerne er taget fejl af Kammemaalene, naar Biavlerne selv vilde lave sine Bihuse, og rettede sig efter Angivelserne i „T. f. B.“ eller efter Bibogerne, har vi meget ofte haft Lejlighed til at erfare, at ikke alene enkelte Husflidsmænd har taget fejl, men endog hele Kredse har faaet indført et forkert Maal, naar de vilde indføre et af de anbefalede Kammemaal. I en af Biavlskredsene her paa Sjælland er 10×12 Rammen kun 10×12 udbvendigt Maal i Stedet for indvendigt. For at disse Fejl ikke skulde gentage sig havde BDF for en Del Aar siden anskaffet sig 3 Kasser, hver indeholdende 1 Kamme af hver af de anbefalede Maal. Disse Kasser ere til Udlaan iblandt Biavlerne. Enhver Biavler, som vil lave sig et Hus og ikke har noget Modelstade at tage Maal efter, bør derfor laane en af disse Kasser, som opbevares af „T. f. B.“ Red. Derved er det at haabe, at disse Fejlstagelser kan undgaaes. Nu findes der jo gode Stader i alle Egne af Landet, saa nu haabe vi, at der ikke ofte begaaes Fejl af den Art. Red.

er $\frac{3}{8}$ eller $\frac{1}{8}$ mere end efter Forskrifterne. Noget lignende gælder med Hensyn til Bundlisterne. Paa anførte Side er deres Tykkelse angivet at være $\frac{3}{16}$ medens det efter Forskrifterne kan udregnes, at de kun ere $\frac{2}{16} = \frac{1}{8}$ tykke. Af de anførte Grunde er det intet Savn, men tværtimod en Fordel, at de indvendige Maal ikke ere angivne i Forskriften for Nr. 3.

En fjerde Kamme, nemlig Højnormalrammen, der efter Vorbeck var dansk Foreningsramme fra 1885 til 1892, omtales kun her, fordi den Maade, hvorpaa dens Maal ere beskrevne, udmærker sig ved Klarhed og Klarhed i Modsatning til det andet indviklede Tøjeri.

Forskriften lyder som følger:

Udbvendigt Maal	Bredden Højde (med Tavle- bæveren)	8 $\frac{1}{2}$ " (222 mm.)
		14 $\frac{1}{8}$ " (369 mm.)

Spørges der imidlertid, om de omtalte Særheder ved DBF.s Kammemaal dog ikke ere affattede efter Biernes naturlige Byggelov, saa maa der svares, at dette Punkt, saavidt vides, slet ikke har været taget i Betragtning ved Maalenes Fastsættelse, men at det rigtignok er sandt, at Bierne i Almindelighed bygge deres Celler i regelmæssig Form og efter bestemte Maal, og at de sammenstille dem saaledes, at der at Droneceller gaar 4 og af Arbejderceller 5 paa Tommen, jaavel paa Bredden som paa Højden, hvorefter der i \square ' gaar 48 Celler af den ene og 60 af den anden Slags i hver Række, samt at et lignende Regnestykke ogsaa gaar op med hele Tal ved 10×12 Rammen, men ikke ved Lavnormalrammen hertil maa det imidlertid bemærkes, at Biernes Nøjagtighed dog ikke er saa stor, at 4 eller 5 Celler paa Tommen passer ved Multiplikation, s: at det f. Ex. er højst usikkert, at der gaar 40 Droneceller paa en Række, der er 10" lang, fordi man regner, at der gaar 4 paa 1" — og endvidere, at dette for Resten slet ikke afstedkommer nogen Ulempe ved Cellerækkernes Afslutning: passer Pladsen saaledes for en Række, at den lige kan afsluttes med en regelmæssig Celle, saa er det godt, og saa sluttes der med en regelmæssig Celle; passer det sig derimod ikke, saa er det ogsaa godt, saa sluttes der med en uregelmæssig Celle, der da ikke bruges til Yngel, men til Forraad. Hvis det imidlertid var saaledes, at Bierne byggede efter Maal, der vare matematisk nøjagtige, vilde det dog være betydningsløst, om der toges Hensyn hertil ved Kammemaalenes Fastsættelse, thi da de almindelige Celler som bekendt ere regelmæssigt firkantede, og

Række for Række stillede sammen i Firkant saaledes*), at Cellevæggene hver for sig bliver jælles for 2 Celler, saa fortaar det sig, at hvis Rammens Bredde alkurat kunde udfyldes med den første Række af regelmæssige Celler, kunde dette ikke finde Sted med den næste, der maatte nemlig blive Bladser for en halv Celle ved hver Ende, som da maatte optages af Afslutningsceller. Det er formentligt umuligt, at tilvejebringe noget Rammemaal, hvorved dette Forhold kunde bortfalde, men, som sagt, det synes for Næsten ikke, at det volder Bierne nogen Ubehagelighed at anbringe Afslutningsceller paa slige Bladser, i saalænge Rækkerne af regelmæssige Celler ikke blive betydeligt kortere end dem, hvorom her er Tale.

Spørges der videre, om det af Hensyn til Bivarens Bequemmelighed ved selve Driften, har nogen Betydning, om en Ramme er en Ubehagelighed bredere eller smallere, højere eller lavere end en given, maa der svares nej. Men for en Mængde af dem, der have Lyft og Lejlighed til selv at forarbejde Rammer, og som besidde den dertil fornødne Færdighed i Træar-

Dronningavl.

(Sluttes.)

Til Slutning skal vi lige omtale, hvordan vi bære os ad med at støbe Cellekopperne og at foretage Dmlarvningen.

Støbepinden, vi benytter, er lavet af haardt Træ, er afrundet i Enden og ca. 4 Linier tyk. Det er bedre at gøre den en lille Smule for tynd end for tyk; er den nemlig for tyk, udsætter man sig for, at Bierne ikke vil antage Cellerne. Det bedste er, naar man kan afpasse dem efter en naturlig Dronningcelle. Cellekopperne støbes af rent smeltet Boks; dette maa ikke være for varmt, kun over Smeltepunktet, ellers kan der ikke støbes Kopper af det. Naar vi støber Cellekopper, saa har vi en Kop med koldt Vand staaende ved Siden af os til at dyppe Støbepinden i; den skal nemlig være vaad i den Ende, der dypes i Boks, da Boks-kopperne ellers ikke vil slippe den. Naar vi har Boksset smeltet og Pinden vaad, saa er vi rede til at begynde paa Støbningen. Første Gang vi dypper Pinden

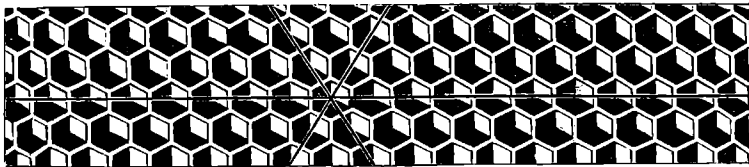

Fig. 10. Et Stykke af en Tavle.

bejde, er det en Ulempe, at Grundmaalene ikke ere angivne i hele Tal, thi de kunne af denne Grund ikke lave Rammer af de rigtige Maal, med mindre de have Mønstre eller Modeller, hvorfra faste Maal kunne tages. (Fortsættes).

*) Vi have alle i vor Skolegang lært, at Bierne byggede deres Boksstaver af regelmæssig sekstantede Boksstaver, der vare saa nøjagtige, at de i denne Henseende ikke kunde overtræjes af Mennesker. Dette er rigtignok en Fejlagelse, men beundringseværdig er Bienes Byggefærdighed, og den Omstændighed, at de bruge den regelmæssige Sekstant som Form paa deres almindelige Celler, synes at tyde paa, at de have mere Kundskab til Geometri end Biværnerne i Almindelighed, thi blandt disse er der kun et Mindretal, som vide, at den regelmæssige Sekstant er den eneste regelmæssige Mangelkant, som har den Egenkab, at de Flertal af dem kan stilles saaledes sammen, at der ingen raabne Rum bliver tilbage. Dette Forhold spiller sikkerlig en Rolle i Bienes Husboldning, saavel af Hensyn til Besparelse af Materiale som af Hensyn til Besparelsen paa Ulejligheden ved dets Andringelse.

i Boksset, dypper vi den ca. $\frac{1}{2}$ Tomme; den tages straks hurtigt op og drejes rundt mellem Fingrene, til Boksset er stivnet; derved fordeles det ligelig paa Enden af Pinden. Næste Gang dypes der en Smule mindre dybt, Pinden tages atter hurtigt op og drejes mellem Fingrene, for at saa Boksset fordelt. Der dypes igen, men atter en Smule mindre dybt end forrige Gang, og saaledes fortsættes der 6—8 Gange, indtil vi har en Boks-kop af en passende Tykkelse. Naar vi har det, saa dypper vi Pinden i det kolde Vand, for at Boksset kan afkøles, tager saa ved Boks-koppen med Fingrene og drejer den løs paa Enden af Pinden uden at tage den helt af. Dypper saa en Gang til, og ved Hjælp af det smeltede Boks, der hænger ved Koppen, fæster vi den med det samme til Risten hvorpaa den skal udbygges. Paa denne Maade fortsætter vi, indtil vi har et passende Antal Cellekopper færdige. Paa Risten, der er af samme Bredde som en Rammeliste, anbringer vi Cellekopperne i to Rækker, Kopperne i den ene Række lige ud for Mellemrummene i den anden, derved

bliver der bedre Plads for Bierne at komme til at udbygge Cellerne.

Listen, Cellekopperne anbringes paa, er lavet saadan, at den passer løst indvendig i en Ramme. Rammen til at anbringe den i indrettes paa følgende Maade: 2 Tommer fraoven, indvendig, indsættes der en Liste, som slaas fast med Stifter gennem Rammens Sidelister. Godt $\frac{1}{2}$ Tomme derunder fasthømmes der to smaa Træklodser paa Sidelisterne til Listen med Cellerne til at hvile paa. I den ene Ende af hver af Klodserne indslaas der en Stift, som bøjes opad, saa at Listen derved hindres i at kunne glide ud af Rammen til den ene Side. $1\frac{1}{2}$ Tomme under Cellelisten anbringes der nok en Liste, der ligesom den første stiftes fast til Sidelisterne. Abningerne mellem den øverste Liste og Tavlebæreren og den underste og Bundlisten udfyldes med passende Tavlestykker. Den midterste Afdeling i Rammen benyttes altsaa til Dronningcellerne. Dette synes vi er den mest praktiske Maade at indrette en Ramme paa, i hvilken man ønsker at faa Dronningceller udbygget; der er rigelig Plads til Cellerne, og Listen, de sidder paa, er altid let at udtage og indsætte; den bliver aldrig bygget fast, naar der, som i dette Tilfælde, er en Fjerdedel Tommes Plads mellem den og Listen oven over.

Naar vi har Listen med Cellekopperne paa og Rammen til at indsætte den i i Orden, og vi ønsker at foretage Omlarvningen, saa ordner vi det Stæde, hvori vi ønsker at faa Cellerne udbygget, saaledes, at der midt i Stædet bliver Plads til, at en Ramme kan nedskydes imellem Tavlerne. Efter at dette er besørget, fikrer vi os noget Dronninglarvfoder, enten fra et Smaastæde, der har været dronningløst nogle Dage, eller fra en dronningløs Familie. I en eller to uforseglede Dronningceller vil der i Reglen være Foder nok til at fylde i et Sæt Kunstceller. Vi udfører en eller to saadanne uforseglede Dronningceller med rigeligt Foder i og bringer dem med os ind. Saa tager vi Listen med Kunstcellerne og lægger dem foran os paa et Bord. Derefter fjærnes Larverne af de medindbragte Dronningceller, og Fodret, de indeholder, omrøres, saa det bliver ens tykt. Ved Hjælp af Omlarvningsfjeren og en Bind overfører vi saa en Smule Foder paa Bunden af hver af de kunstlige Cellekopper. Dette lader sig let gøre. Vi tager lidt Foder op af en af Dronningcellerne med Fjeren, anbringer det paa Enden af Binden, fra denne tages det igen med den yderste Ende af Fjeren, og derfra er det nemt at overføre til Bunden af en Cellekop.

Det er ikke nødvendigt at anbringe ret meget Foder i hver Kopp; thi Bierne fjærner det straks, saa snart de faa Cellerne under Behandling. Naar vi har undersøgt et Sæt Celler et Par Timer efter, at de har været indhængt til Bierne, saa har vi altid fundet, at Foderet har været borte. Dette kommer af, at det er unaturligt for de smaa Larver at leve ved saa gammelt Foder. Bierne sørger derfor straks for at faa det fjærnet, og for at faa noget andet bragt der i Stedet for, af en passende Betskaffenhed. Det ses heraf, at Foderet anbringes ikke i Cellerne, for at Dronninglarverne skal leve deraf, men derimod for at give Bierne en Anvisning paa, at det er Dronningceller, de har med at gøre.

Naar vi har Cellekopperne saaledes tilberedte og Stædet i Orden til at indhænge dem i, saa er vi rede til at foretage Omlarvningen. Af en Ingentable i vor udvalgte Dronnings Stæde udfærer vi saa et lille Stykke Tavle med smaa Larver i, ca. 18 Timer gamle. Overføringen af Larverne foretages med en Fjer, der i Rodenden er tilskaaen saaledes, at den er saa flad, glat og højelig, at den let kan føres ind under de smaa Larver uden at beskadige dem. Er Larverne i et nyt Tavlestykke, saa lader det sig let gøre at brække Cellevæggen ned, saa at Fjeren kan føres ind under Larverne fra Siden af; er de derimod i et gammelt sejt Tavlestykke, saa vil det i Almindelighed være nødvendigt at udfære Cellerne saa nær til Bunden som muligt med en skarp Kniv, for at det paa den Maade kan lade sig gøre at komme til Larverne; men det maa paases, at Knivskindet ikke kommer til at berøve Larverne, da disse derved kan tage Stæde.

Naar man kan komme til Larverne paa den Maade, som vi her har beskrevet, saa er det ikke vanskeligt at flytte dem over i de tilberedte Kunsttavler. Vi udfører dette Arbejde paa den Maade, at vi forsigtig fører den tilskaaene Fjederende ind under en Larve, løfter den op, og medens den hviler paa Enden af Fjederen, sænker vi den ned i en af de tilberedte Cellekopper, indtil den berører Foderet, saa trækker vi langsomt Fjederen til os, og Larven vil glide af og komme til at ligge i samme Stilling i Foderet, som den laa i Arbejdercellen, før den blev flyttet. Efterhaanden som man faa Dølse i dette Arbejde, gaar det hurtigt fra Haanden, hvad det ogsaa helst skal, da det ikke er heldigt for de smaa Larver at være ude af Stæderne længere end højst nødvendig. Saa snart vi er færdig med at flytte Larver over i et Sæt tilberedte Celler, saa anbringer vi straks

Risten, hvorpaa de sidder, i den dertil indrettede Kamme, og denne indhænges hurtigst mulig i den Familie, hvori vi i Forvejen har gjort Blads til den.

Den laveste Varmegrad, vi har omkrævet i, har været 18 Grader Reamur i Skyggen. Om Omlarvning heldig kan lade sig udføre ved en endnu lavere Varmegrad, ved vi ikke; men ellers kan der jo benyttes kunstig Varme.

Dronningskiste.

Af P. Hansen, Espe.

Naar jeg ved mit forrige Indlæg om ovennævnte Emne søgte at faa en Diskussion igang, og derfor satte Spørgsmaalet stærkt paa Spidsen, saa var det ikke saa meget for at modarbejde uundværdigt Dronningskiste, som for at komme den Overtro tillids, der ofte er knyttet til unge Dronninger. Det er jo en almindelig menneskelig Svaghed, at naar noget ikke vil gaa for os, saa faar vi saa travlt med at søge Grunden til det alle mulige andre Steder end hos os selv, hvor den dog for det meste findes, og Biavleren er slet ikke bedre end andre Folk i det Stykke. I Rubernes Tid klarede de sig med at sige, at de vare uheldige, naar Biavlens ikke gik godt for dem, men siden vi har faaet Bierne i Hus er det jo ikke tidsparende længere at give Uheldet Skylden. Nu er det særlig de daarlige Dronninger, der saa Skylden, og det kan jo ogsaa nok i endel Tilfælde se jaadan ud. Og naar Ingelen ligger spredt i Tavlerne, kan det umulig blive ret mange Bier i Stedet. Ved at henbije til Uheldet eller til daarlige Dronninger, tror Bedkommende, at de kan redde deres Vre som Biavler, selv om Staderne ellers er nok saa daarlige, og Dronningskistet bliver saa gerne opfat og for det meste glemt. Men spredt Ingel kan have andre Navnager end netop en gammel Dronning. For det første daarlige Tavler med gammelt Blomstestøv i mange af Cellerne; i saadanne Tavler kan selv den bedste Dronning ingen Begynde komme. For det andet er der Møllarverne; de kan tidt sprede og odelægge Ingelen slem, uden at den mindre opmærksomme Biavler kan se, hvad det er. Og saa er der en Ting til, som det ikke er saa let at forklare, men mange Biavlere har nok lagt Mærke til, at naar der i Foraaret indtræffer daarligt Vejr i længere Tid, saa kommer Ingelen

til at se spredt og daarligt ud, hvis vi ikke fodrer. Selv gode Stader, der har rigelig Forraad inde, kan det mærkes paa. Det er ligesom, der ikke rigtig er nogen Livskraft i Bierne under saadanne Forhold, og det er jo ogsaa i den Tid, at Ingelen oftest angribes af Ripeft. Men mon det ikke er denne Tilstand, der bliver stadig hos Familierne, naar de sidde paa for stor Blads, eller paa anden Maade er sat under daarlige Forhold, saa at lige saa lidt som man kan sige, at Dronningerne i de gode Stader bliver daarlige under uheldigt Vejr, ligesaa lidt kan man sige om en Dronning, at den er daarlig, naar den ikke har tilstrækkelig af Arbejdsbier om sig.

Brødr. Nielsen, Ollerup, er jo ikke enig med mig om det Spørgsmaal, og de anføre til Støtte for deres Paastand, at deres egne Familier ere blevne betydelig større, siden de har indført planmæssig Dronningskiste, skønt deres Behandling af Bierne i øvrigt „væsentlig“ er den samme. Men dette „væsentlig“ er jo et lidt bevægeligt Begreb. Jeg tror, at N. har lært mere end at avle og stifte Dronninger i den Tid. Det er ikke nok, at vi kan sige, vi følge den Regel, men det er Avendelsen af Regelen, der kommer an paa, den fine Forstaaelse af Biens Natur, som vi lære paa, saa længe vi leve; det kan være, den har større Part i Fremgangen, end de selv tror. Saa nævner N. sit Gennemsnitsudbytte for iijor, og det indrømmer jeg er glimrende, men samtidig gør de opmærksom paa den store Forskel, der er mellem Staderne, at nogle har givet henad det dobbelte, og andre altsaa har været temmelig langt nede, skønt „Betingelserne vare de samme og Forholdene lige gunstige“ og unge, kraftige Dronninger i alle Staderne, kunde de jo have føjet til.

Derved tager N. bestemt Afstand fra dem der tror at alle Banfæligheder er klarer med en ung Dronning saa der bliver vi alligevel enige. Det bliver vi derimod ikke saa let med Hensyn til hvor ofte Bier der er overladt til dem selv skifter Dronning. Hvad jeg støtter mig til er mest spredte Ingttagelser, men jeg vil henvise til G. Mathiasen og Aug. Petersen Artikler i „T. i. B.“, den sidste kom jo til det Resultat at der blev stiftet Dronning hvert Aar i et Stade saalænge Familien var kraftige men det stiftede ikke da den blev mindre, kraftig. Det er Bevies paa min Paastands Rigtighed.

Naar vi saa har Stader, der er kommen paa Knæerne, saa gælder det om at hjælpe dem paa den billige Maade, der vil jeg sige at det er slet ikke under min

Værdighed at bruge hvad Kubebavlernerne har at sælge naar jeg finder at det er det billigste. Og jeg tror de fleste Bavlerner gjorde flogeft i hvert Aar at skaffe sig nogle Sværme for dermed at erstatte de Familier, der ikke vil trives længere, hellere det end gaa og kureres paa dem med In-geltavler taget fra de store Stader, Op-kfætning af Dronninger og den Slaas Ting, for det tager altfor megen Tid. Det er i Retning af en forbedret Race, N. ventur sig de største Fremstridt, og skont jeg ikke havde ventet at faa dette Spørgsmaal med her, vil jeg dog sige min Mening om det, da det jo lader til at de gerne vil have det til Diskussion. „Vi tror ikke, det er mere vanskeligt at forbedre Bierne, end at forbedre de store Husdyr“. Denne Udtalelse af N. forbauser mig da det dog er en Kendsgerning at med Hensyn til Bierne mangler vi det vigtigste Middel til at gribe ind i Udviklingen, nemlig Parringen.

At forbedre Husdyrene er jo at udvillke visse Ejendommeligheder hos dem, der gør dem mere værdifulde i Menneskets Tjeneste og det opnaas ved stadig gennem mange Slægtled at parre de Individier sammen, hvor disse Ejendommeligheder er mest fremtrædende.

Men da det ingenlunde gør dem mere kraftige i Kampen for Tilværelsen, saa bliver dette ejendommelige, der er udviklet ved Menneskets Indgriben, hurtigt vikset ud igen, naar det ikke længere holdes oppe ved Kunst. Et tydeligt Bevis for at denne Lov ogsaa gælder for Bierne har vi jo i de fremmede Racen, der er indført her i Landet, det er jo umuligt at holde dem rene. Men hvordan kan saa nogen danne en ny Race under Forhold hvor en Race, der er fuldt færdig ikke kan holdes oppe. Det gaar langt over min Forstand.

I den Tid da man kunde tage Dronningen i det ene Haand og Dronen i den anden og uden videre Brøvl parre dem sammen, da var der gode Udfigter for en Forbedring af Racen, men nu er Folk ikke mere saa floge, nu maa vi nøjes med at naar Dronningen flyver ud paa Parringudflugt saa staa alle Egnens Droner til Tjeneste. Sa hvis alle Bavlernerne paa en Egn vilde foretage et Udval, som det N. nævner saa kunde de vel nok faa Udviklingen til at gaa i en bestemt Retning. Det kan godt være at de store amerikanske Bavlerner, der har Stader i hundrevis kan beherske Bavlernerne paa en Egn saa de kan opnaa det ved egen Hjelpe, men under de Forhold som vi har her i Landet tror jeg det er haabløst for den enkelte at

ville frembringe en bestemt Stamme. For selv om de ogsaa har en Dronning der giver gode Dronninger, saa viser Erfaringen fra de store Husdyr at i de første Slægtled er der sjældent ret mange Soffende, der falder ens ud. Det er jo al Sandsynlighed for at hendes Dotre parrer sig med Droner fra andre Familier, eller fra en anden Viggaard og saa er hele Racen forkludret igen. At ville forbedre Racen er et smukt Formaal, men med de Midler, der for Tiden er til vor Raadighed er det vist umuligt at faa nogen væsentlig Forbedring frem.

Nej lad os arbejde med Bierne som de ere og vær klar over at naar det ikke lykkes at faa et passende Udbytte, saa er det ikke Bierne, der er er daarlige, men det er Bavlernerne, der ikke forstaa at paa sine Bier. Saa bør Bavlernerne søge at lære noget mere for at han kan blive dygtigere til sin Gerning.

Biavlsdriften paa Lüneburger Hede.

De fleste Bavlerner ved jo, at Bavlernerne paa Lüneburger Hede i Hannover er noget for sig selv, og at den ikke drives som i andre tyske Provinser. I Hannover er Bavlernerne i Storbøndernes Hænder. Den store Gaardejer passer ikke selv sine Bier, han tager dertil udlærte Hjelper, „Imker“ (Bavlerner). Vil et ungt Menneske fortjene sit Brød som Bavlerner, maa han først gennemgaa en 2-aarig Læretid. Er han færdig med denne, saa betror en Gaardejer ham en Viggaard („Lagd“) med 60 Kuber, og efter som han nu viser sig duelig eller uduelig, har han en god Fremtidsstilling eller han maa opgive denne Levevej. I andre Provinser er det almindelig Lærerne, Skovogtere eller Præsterne, som begynde Bavl, men uden at have gennemgaaet nogen Læretid. De arbejde paa Lykke og Fromme. Gaar det godt, udvider de deres Bavl, gaar det daarligt, opgiver de den igen. Det er klart, at den, som har gennemgaaet sin Læretid, kan drive det videre baade i Teori og Praksis end den, som intet har set af Bavlernerne, for han begyndte. Jeg tænker, at hvis man ogsaa paa andre Steder fik det indrettet saaledes, som hos os at dygtige Lærlinge blev sat i Lære hos dygtige Mestere, saa vilde ogsaa Gaardejere andre Steder finde deres Fordel ved

at anbringe en mindre Kapital i Biavl'en. At den lønner sig, det beviser dygtige Biavleres Erfaringer. Min Nabo har meddelt mig, at hans 80 Kubler indbring r ham omtrent 2000 Mark (1800 Kroner) aarlig.

Den vigtigste Regel ved Lüneburgerens Driftsmaade er: „Hold stærke Bifolk“. Nogle faa stærke Kubler giver større Udbytte end mange svage. Her læser man i Vitidender Beretninger om, at en Mand har skaffet sig Bier, 6—8 Sværme har Kuben givet. Om Høsten har han en Mænade Bier, men kun lidt Honning. Racen duer ikke, hedder det da. Men hvem er i Virkeligheden den uskyldige? Det er Bierne, den skyldige, det er Biavleren. Hvem vil tage 8 Sværme af et Bifolk! Da er Lüneburgeren mere praktisk. Han kuber Forjærmen jarst. Lüneburgeren udsøger sig en stor Kube til den store Forjærm. Saa kommer Efterjærmene. Enhver Sværm maa idetmindste fylde en Trediedel af sin Kube; gør den ikke det, slaar Lüneburgeren flere Sværme til, indtil Trediedelen af Kuben er fyldt. Saadanne Kubler bringer altid noget ind. 8 til 10 gode Dage bliver der dog altid i Tiden fra April til Oktober, og et Kæmpesfolk kan da let hente 15—20 Kilo. Men „Høperederne“, som vi kalder de mindre Bifolk, kan intet bære ind, selv om de sidder paa det mest „rationelle“ Nammemaal. Naar Solen smiler, da florer Yngeldriften, men ikke Honningindsamlingen; da bliver der skaffet Hære tilbeje, da bliver der Skarer af Bier, men ingen Honning, og da hedder det straks: Kuben (Biboligen) duer ikke. Men det skulde hellere hedde: „Du er selv Skyld deri“. Da hedder det: Normalmaalet duer ikke. Men det skulde hedde: „Du duer ikke“. Om man har en liden Halmkube, som i Oldenburg, eller en Kæmpeskube, det er det samme, har man et godt Bifolk og et godt Træk, vil man altid faa Honning.

Endnu et Raad har jeg Lyst til at give: Vær ikke for ødsel i Overflodens Tid. Læg lidt tilside, der kan altid komme en Tid, da der trænges. Lüneburgeren er egte konservativ; naar De besøger ham, fører han Dem til sit Honningkammer. Der staar 10, 12, ofte 18 Tdr. Honning. Da spørger man: „Hvad gør De med al den Honning?“ Den store Biavler tænker anderledes; han holder ganske med Josef i Egypten: 7 fede, derefter 7 magre Aar. Saaledes gaar det ogsaa Biavleren. Vi har ikke Trækket og Vejret i vor Magt; paa det Gebet er vi magtesløse. Lüneburgeren bærer sig ad som Egypterne. I

de gode Aar fylde de Tønderne. Lüneburgerne trænger ikke til at løbe til Kobmanden, naar de flette Aar kommer; han kober ingen fremmed Honning. Gør De det samme! Naar De har gode Honningaar, saa fyld først Deres Tønder. Da er man saa sikker, som naar man har de Penge, man skal betale. Der er mange, som mener, at man mister for mange Renter derved. Men hvem ved, hvorledes det vil gaa, naar de daarlige Honningaar er der. Løb da om og hør, hvilke Betingelser der da vil blive stillet Dem. Nu behøver vi bare at gaa ind i vort Forraadskammer, der har vi, hvad vi trænger til. Kommer der et slet Aar, saa fodrer Lüneburgeren sine Bier igen, ja, han holder ud baade 2 og 3 Aar. Kubernes Tal bliver ikke formindstet. Deri gør han Ret. Thi kommer der saa et godt Aar, kan han gøre en rig Høst igen.

Hvis De driver Biavl med Nammestader, saa bør De gøre det samme. Hæng hele Staket fuldt af Honningtabler, og tro ikke, at De taber derved. Hvem ved, hvorledes det næste Aar ser ud.

Den hannoveranske Biavler opsjøger Honningplanterne. Det er underligt, det gaar Biavleren som Præsten og Præsten som Faarehyrden, alle disse tre maa finde og maa skaffe sin Hjord Føde. Paa et Sted er der til en Tid ingen Honning, et lille Stykke deraf flyder den i Strømme. Er det da ikke ganske naturligt, at Biavleren bringer sine Bier derhen. Hvilke Rejser maa ikke den hannoveranske Biavler gøre. De rejse ud med 80 Kubler og i Juli komme de tilbage med 240; 4 Uger staa da disse i Boghvedegræne; saa igen paa Vandring til Lyngen og deraf hjem igen. Det er en Vandring fra April til Oktober. Men vi staa os godt derved, vi saa kraftige Bifolk, det kan man straks se paa Racen. Ofte undres man over Lüneburgeren, som vandrer med Bifolkerne. Men kom under godt Træk, og allerede i 200 Meters Afstand fra Vigaarden hører De Biernes Brusen. Se paa de Bifolk, da vil De skønne, at det nok lønner sig at vandre med Bierne. Hvorfor skulde det ikke lade sig gøre ogsaa for Dem? Om vi et Aar ingen Honning faar, maa det ikke skræmme os; jaaledes gaar det ogsaa Landmanden. Men om det et Aar bliver et daarligt Aar, opgiver han derfor ikke at pløje sin Mark. Altsaa, opsjø de gode Træfegne.

Endnu et: Der bliver skrevet saa meget om Yngelpauser, og Yngelpauser gives der virkelig. Om Vinteren er der ingen Yngel i Kuben. Yngelpauser gives

der ogsaa om Sommeren; naar der nemlig ikke bliver baaret Honning ind, da er Bierne i lo saa kloge, at de stander med Ingelopjoftringen. Hvad gør Lüneburgeren da? Har det været Negrvejr i 3 Dage, saa kommer han om Aftenen med Honningspanden, og saa bliver der fodret. Lægges Dronningen ingen Eg, saa bliver der ingen Forøgelse af Kubens Arbejdskræfter. Om Sommeren til Midten af August fodrer Lüneburgeren sine Bier, saa snart der ikke er godt Træk, og der bliver aldrig Ingelpauser, en underlig Historie, ikke sandt? Hvis De blot fodrer, naar der intet Træk er, saa lægger Dronningen Eg, saa bliver der Ingel, og saa bliver der Bier. Hvis Stuld er det, naar der kommer Ingelpauser om Sommeren. Det er Biavlerens.

Naar der i ovenstaaende Artikel er meddelt, at 80 Kuber indbringer 1800 Kr. aarligt, saa er det vistnok den Gen-nemsnitsindtægt, der saas i de „federe“ Aar. Ifølge Forfatterens Meddelelse ind-træffer der engang imellem saa „magre“ Aar, at det er nødvendigt at have mange Tønder med Honning eller ogsaa mange fyldte Honningtabler for at komme godt over de magre Aar uden at „løbe“ til Købmanden. Vi foretrakker dog at „gaa“ til Købmanden og købe Kandis til at fodre Bierne med istedetfor at fodre med hengemt Honning eller med hengemte Tavler, fyldte med Honning. Vi er enige med Forfatteren i, at det betaler sig godt at fodre, naar Trækket er daarligt i Forjøm-meren, og ingen Biavler burde forsømme dette udmærkede Midde! til at fremme og vedligeholde Ingelen i deres Stader. At kun saa saa danske Biavlere har forsøgt at flytte deres Bier efter Træk-
ket, er ikke saa underligt, naar man ved, at det store Flertal af danske Biavlere kun har 3 til 10 Bifamilier, og at der kun findes ganske saa Biavlere, som har over en Snæs Familier. Blev Biavlen drevet i det store, saa der var mange Biavlere, som havde 50 a 100 Bifamilier, saa vilde det vistnok ogsaa paa mange Egne hos os kunne betale sig at flytte Bierne efter Trækket. A e d.

Lidt om Honningen og dens Anvendelse.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

I det franske Blad „Revue Electique“ læses følgende Udtalelser om Honningen og

dens Anvendelse, hvilke vi her gengiver ef-ter „American Bee Journal“:

„Honning er en sund, koncentreret, letfordøjelig Føde, der af Naturen tilbydes Mennesket fuldt tilberedt, udtaget Draabe for Draabe af Myriader af Blomster. Ved Hjælp af Honning tilberedte vore Forfædre deres mest yndede Føde. De kendte intet andet Sødemiddel.

Indførelsen af Rørsukker har for-mindstet Brugen af Honning, saa at denne nu næppe findes undtagen i Biavlernes Hjem, i visse Slags Lægemidler og hos enkelte, der kender dens gode Egenskaber.

Vi skulde gaa tilbage til Honning, for det er godt kendt, at denne Føde opmuntrer Nervevirkomheden og forøger Livskraften uden at forde noget færligt Fordøjelses-arbejde af Mave; den er meget gavnlig for Folk, der fører et stillejiddende Liv og for dem, der udfører meget Tankearbejde. Alle der lider af Maveuroderer, og som har en besværlig eller daarlig Fordøjelse, eller som har Anlæg til at saa Forstoppelse, skulde daglig nyde Honning.

Efter at have anvendt Honning i nogle Maanedes vil de finde Fordøjelses-organerne bragt tilbage i deres normale Tilstand. Men Brugen af Honningen maa være daglig og vedvarende.

For at leve længe skal man hver Morgen nyde sit Brød til en Kop varm Mælk, sødet med Honning. Nydt om Aftenen, letter Honningen Fordøjelsen og af-værger Sovnløshed.

Da Julius Cæsar spiste til Middag hos P. Numillius for at højtideligholde dennes Hundredaars Fødselsdag, spurgte han ham om, ved hvilke Midler han havde bevaret sin Sjæls- og Legemsstyrke: „Ved at spise Honning“, svarede den gamle Rømer.

Men Honningen er ikke blot et godt Næringsmiddel, men ogsaa et godt Læge-middel, helbredende for Sygdomme i Ma-ven, Brystet og Halsen, saadanne som Mavebetændelse, Betændelse i Luftrørets Grene, Forkølelse, Asthma og Influenza. Myrreshyen, med hvilken Honningen bliver imprægneret af Bierne, gør den til et anti-septisk Midde!, der renser de syge Mund- og Aandedrætsorganer. Rheumatisme er saa godt som ukendt iblandt dem, der spi-ser meget Honning. Men Honningen maa være ren, saa man skal tage sig i Agt for at købe af andre end dem, der fører ægte Varer.

I Tilslutning til ovenstaaende meget rosende Udtalelser om Honningens gode Egenskaber ønsker vi at knytte nogle Be-mærkninger, nærmest om den Maade, som

vi anser for bedst og fordelagtigst at anvende Hønningen paa.

Dette Spørgsmaal har saa godt som aldrig været Genstand for Drøftelse her i Medlemsbladet, saa det er vist ingen Skade til, at det bliver taget op.

At Hønningen har stor Værdi baade som Næringsmiddel og som Lægemiddel betragtet, er der ingen Tvivl om, men trods dette er der dog ikke nogen særligt stor Efterspørgsel efter denne Vare, vel nærmest fordi Folk ikke kender dens gode Egenskaber.

Vi Diablere gjorde vist klogt i at benytte noget mere Hønning i vore Husholdninger end mange af os gør; derved vilde vi gavne os selv i flere Retninger. Hønningen burde betragtes som et sundt, godt og billigt Næringsmiddel og ikke, som den af mange bliver, blot som et Lægemiddel, der er godt at bruge ved Forkølelses-tilsælde og forskellige andre Sygdomme.

Hønning er ikke en Lüksusartikkel; den kan anvendes paa mange Maader; men efter vor Formening er det mest fordelagtigt at bruge den til at smøre paa Hvedebrød i Stedet for Smør. Hvedebrød med Hønning paa smager godt, særlig naar det nydes til Kaffe.

Vi bør lære Folk til at bruge Hønning paa denne Maade. Hønning er billigere end Smør og smager bedre end Margarine, og at den er sundere end baade Smør og Margarine, er de fleste vist enige om.

Det passer derfor godt, at Hønning til en vis Grad kan anvendes som Erstatningsmiddel for disse to Emner, s. Eks. om Morgenen smurt paa Brød til Kaffe eller om Aftenen til Te.

Naar først det blev almindeligt blandt Folk at anvende en Del Hønning daglig paa denne Maade i Stedet for Smør eller Margarine, saa vilde det sikkert snart vise sig at være overflødig at tænke paa at eksportere Hønning, ligesom det sikkert heller ikke vil være nødvendigt at bygge Mjød-fabrikker eller at oprette store Hønning-udsalgssteder for at faa den Hønning afsat, der aarlig frembringes her i Landet; der vilde blive rigelig Brug for vort Produkt, og alle Klager over Vanskeligheder ved Affætningen vilde snart forstumme.

Det, det altsaa gælder om, er at faa den store Del af vort Lands Befolkning lært at bruge Hønning, ikke som Lægemiddel, men som Næringsmiddel. Paa dette Omraade er der et stort Arbejde at gøre, et Arbejde, som der hidtil ikke har været ofret ret meget paa.

Først og fremmest maa vi Diablere

da foregaa andre med et godt Eksempel, idet vi selv bruger rigelig af Hønningen, vi frembringer; intet er mere naturligt. Og naar Folk kommer for at købe lidt Hønning til Brug i Sygdomstilsælde maa vi søge at forklare dem, at den fordelagtigste Maade at anvende Hønning paa er at smøre den paa Brød, helst Hvedebrød, der nydes til Kaffe eller Te.

Dette vil i Reglen gøre god Virkning, idet de fleste vil synes om det og købe mere Hønning. Naar først nogle paa en Egn har faaet Smag for Hønning og har begyndt at anvende den efter ovennævnte Anvisning, saa hænder det ikke saa sjældent, at enkelte af deres Naboer og Bekendte ogsaa giver sig til at anvende Hønning paa samme Maade, og det kan da med Nette siges, at Eksemplet har smittet, og at den tilsigtede Hensigt, nemlig at faa Hønningen mere almindelig udbredt som Næringsmiddel, derved er bleven opnaet.

Ved daglig Nydelse af Hønning undgaar man mange Sygdomme. Hønning er et antiseptisk Mittel; brugt som Lægemiddel har den derfor større Betydning som forebyggende end som helbredende Mittel.

Kyresyren, Hønningen indeholder, hindrer mange sygdomsfrembringende Baktier i at udvikle sig og forårsage Sygdom. Folk, der daglig nyder Hønning, lider sjældent af tor Hoste eller Hals-sygdomme.

Hønning letter Fordøjelsen; Folk med svage Maver kan det derfor meget anbefales at nyde Hønning daglig, dog med Maade i Begyndelsen. Vigt og Rheumatisme er store Plager for Menneskeheden; kan disse for største Delen undgaaes ved daglig Brug af Hønning, saa er meget naaet.

Mod Kyresygdomme er Hønning et anerkendt Mittel, som meget anbefales af de gamle. Ja, selv mod en saa pinagtig Ting, som Tandpine kan være, tror vi at Hønning, nydt daglig, er et godt Forhindringsmiddel. Mange andre Sygdomme er Hønning godt for. Alt dette og meget andet kan vi i Smaaartikler i Dagbladene oplyse Folk om, og det vil sikkert faa sin Betydning, idet Affætningen af Hønningen derved efterhaanden vil blive fremmet, Forbruget bliver større og Efterspørgslen livligere.

Det gælder om at faa indprentet i Folks Bevidsthed, at det er fordelagtigt at anvende Hønningen som Næringsmiddel, da den samtidig dermed gør Tjeneste som Lægemiddel, hvorved mange Sygdomme forhindres.

Lad os ikke saa meget i Fremtiden anbefale Folk at spise Hønning for at blive raske, naar de er syge, men gaaende ud fra, at det er lettere at forebygge end at helbrede en Sygdom saa lad det hedde: „Spis Hønning daglig, saa bliver du ikke syg.“

En Del Hønning kan med Fordel anvendes til Hønningfager; de smager godt og kan tillaves billig. Brugen af Hønning til Drillevarer tillægger vi ikke nogen synderlig stor Betydning.

Til Syltning anbefaler vi aldrig nogen at bruge Hønning; det kan ikke betale sig, da Sukkeret er saa billigt. Og vi synes heller ikke, at Syltetøjet smager saa godt, naar der ved Syltningen er anvendt Hønning i Stedet for Sukker. Ved Røgningen taber Hønningen en Del af sine gode Egenstaber. Det viser sig ogsaa ved adskillige Udstillinger, at der ikke bliver laqt saa megen Røgt paa Syltetøj nu som tidligere.

Forjællige Betrægtninger.

Af H. Lund, Carlsbøj, Kongens Lyngby.

Den der til Stædighed læser Tidsskriftet vil ikke saa sjældent finde Artikler, af hvilke man kommer til det Resultat, at det er en Falliterklæring at have et Par Kuber i sin Viggaard.

For den fremstredne og erfarne Biavler er det maaske ikke til noget særligt Gavn, og i Tilfælde af mindre Paaagtning maaske kun til at samle Nøl i, men til Begynderen siger jeg, affaj ikke Kuberne for hurtigt, jeg mener de Par Kuber man har købt til at begynde med. Det er ved mange Lejligheder en Støtte, og jeg forstaar ikke Sæningen i Brd. Nielsens Artikel i December-Nummeret, at Kunstbiavleren skulde kunne staa paa egne Ben, og ikke behøve at ty til Kuberne, den Slags Modhjælp betaler sig ikke i en rationel Biavlstræff. Ja havde der staaet Kunstbiavleren med 10 eller 20 Aars Erfaring. Hvorfor i hele Verden kan man ikke have et Par Kuber staaende, de spiser da ikke Brød, og de Sværme de afgive, vil i de fleste Tilfælde være kærkomne hos Begynderen, som er kommet i Forlegenhed og ikke drifter sig til Dronningavl. Jeg tillader mig at raade Biavlerne til at beholde et Par Kuber, til Vistanden har naaet den ønskede Størrelse, affaj dem da, hvis De finder Dem dygtig

nok til at undvære dem, eller har Tid til at drive Dronningavl, eller De ellers finder Ulemper ved at have dem. Lad os ikke blive altfor rationelle i vore Anvisninger, i Praksis kan vi i Biavlen aldrig naa dertil, vi maa huske det er en Biforretning, og arbejdet i Viggaarden maa for de fleste Biavlere's Vedkommende ofte udsættes til Tid og Lejlighed, men ved „rationel“ forstaar jeg, at alt Sagen vedrørende udføres til nøjagtig de Tider, som tjener (i dette Tilfælde) Bierne bedst.

Jeg skal gaa videre og skrive lidt om Krydsninger. Noget synderlig Erfaring har jeg ikke, naar undtages, at jeg i Sommeren 1898 modtog et Par Krydsningsdronninger fra Brdr. Nielsen, som, uagtet de i Foraaet 1899 vare temmelig gode, ikke gav Spor af Udbytte i Aar, kun er de indvintret birige (dertil ere de saa stikkelystne, at de er meget kedelige at behandle).

Der er for henvist til Krydsningerne af vore større Husdyr, og de derved fremkomne gode Resultater. Hertil skal jeg tillade mig at bemærke:

Efterhaanden som Landbruget stred fremad, Bygninger og Stalde forbedredes, og man ved hensigtsmæssig Pleje og kraftigere Ernæring søgte at fremme Ydeevnen, søgte man særligt denne sidste udviklet ved at indføre fremmede Racer og krydse dem med vore egne. At man derigennem er naaet til gode Resultater ved vi jo alle.

Men at oversføre denne Erfaring paa Bierne, og slutte deraf, at en Krydsning af vore egne Bier med fremmede Racer skulde give et lignende eller tilsvarende Resultat, kan vi ikke. Vi kan nemlig ikke byde dem bedre Naturforhold end vort Klima giver.

Vi har indrettet et Bihus, som vi paa den hensigtsmæssigste Maade kan høste Hønning af. Vi har krydset Bierne, men den frembragte Krydsning kan vi ikke byde bedre Vilkkaar, end de vi giver vor almindelige gode sluttige nordiske Bi. Det er jo ikke udelukket, at en Krydsning kan blive god, men jeg mener, vi bør være varsom og overlade det til enkelte Biavlere at besatte sig dermed, og først, naar det igenem en længere Aarrække aldeles sikkert kan slaas fast, at den frembragte Krydsning er bedre i alle Maader, da at indføre den. Der indføres jo nu Italienerne og Krainerne, begge fra sydligere Klimaer med fortere Vintre, og om nogle saa Aar kan der maaske ikke opdrives en ren dansk Bi. Om det vil være til Gavn, skal Tiderne vise. For gode danske Jagthund stammer man jo først paa nu, da det er vanskeligt at opdrive et Eksemplar. Derfor vil jeg til Slutning

fremkomme med det Gaab, at mange vil føle sig tilfreds med det Udbytte, de har af vor hjemmevante lille Bi, indtil det er konstateret, at den eller den Krydsning er mere haardfør, er under alle Forhold bedre og giver større Udbytte under lige Forhold, nej, lad det ligge til nogle enkelte dygtige Biavlere at eksperimentere dermed.

Sang for Biavlere.

Hvem ere de Mænd, saa glade og fro,
Som lære at tage Sagen med Ro?
Hvem er det, som stedse bør holde sammen,
Som enes saa kønt i Fryd og Gammen?

Hvem bliver helst ved den egne Arne?
Hvem elsker Sine med Hjertets Varme?
Hvem flakker ej gerne viden omkring?
Hvem holder sig tro til Hjemmets Ring?

Hvem dyrker Naturen ved Moders Bryst?
Hvem giver Naturen den reneste Lyst?
Hvem viser den Undere, store og smaa,
Saa med Forundring man ser derpaa?

Bort hjem vi elste som Bien sit Nige,
I Glæder og Sorger paa Vejen, den lige.
I Aaret, det ny, vi forbliver Dig tro,
Til Sværmen i Skumringen sidder i Ro.
T. h. Buchholz.

Papdække.

Af Laurids Hansen, Tim.

De Biavlere, der har prøvet at have en Bivej over Kammerne, har sikkert mærket den store Lettelse det giver ved Behandlingen. Man kan lægge Dækbrædderne paa i en Fart uden at man behøver at være bange for at knuse Bierne imellem Dækbrædderne og Tavlebrædderne.

Men Dækbrædderne have dog den store Fejl, at de spinde ind i tørt Vejr og og at Bierne tætnet Reuten imellem Dækbrædderne med Klæbvoks, saa det giver et skarpt Knæk hvergang man skal stille 2 Brædder ad og saa har man tillige et ret betydeligt Arbejde med at rense Rauten paa Dækbrædderne for Klæbvoks hver Gang man har skift dem ad da man ellers ikke kan saa lagt dem tæt sammen igen.

Saa fik jeg en Dag isinde at prøve paa at bruge Pap i Stedet for Dækbrædder. Jeg tog et Stykke tyndt hvidt Pap af samme Sværhed som bruges til mindre Bøger og malede det med almindelig Malerfernis, en Gang paa hver Side. Jeg skar det i saa store Stykker saa det kunde dække over hele Vinterlejset. Ovenpaa Pappet lagde jeg Dækbrædder for at Pakningen ikke skulde tvinge Pappet ned til Tavlebrædderne. Jeg er meget godt tilfreds med at benytte Pap i Stedet for Brædder. Pappet slutter tæt til overalt, det spinde ikke, bliver ikke overklæbet med Klæbvoks, saaledes som Dækbrædderne bliver.

Jeg fremsætter dette i „T. f. B.“ for om mulig andre Biavlere kunde saa Lyst til at prøve Pap i Stedet for Dækbrædder. Hele Udgiften er kun en Snes Ore pr. Stabe.

Zinktag eller Paptag.

Af R. Hansen, Bornholm.

I Nr. 16 af „T. f. B.“ findes en Artikel om Udstillingen i Zoologisk Have, hvori der nævnes nogle af de Betingelser, som bør være tilstede ved et Bistade, for at det skal kunne tilkendes Præmie. Blandt disse Betingelser nævnes Zinktag.

Ganske vist er Zinktaget et udmærket Tag til et Bistade, men at det skulde være absolut nødvendigt, for at Stadet skulde kunde tilkendes Præmie, synes jeg dog ikke. Ogsaa Paptaget kan være et meget godt og holdbart Tag; naar det er af god Pap, og faar en Omgang Tjære og Sand hver tredje eller fjerde Aar, da holder det i lange Tider. Og saa har Paptaget et Par Fordele fremfor Zinktaget.

De første Dage Bierne er ude om Foraaret, se vi dem ofte i Mængde søge Hvile paa Stadernes Tage. Blæser det nu lidt, sker det let, at de af Vinden sejes bort fra det glatte Zinktag, hvor de ikke formaa at holde sig fast, og falde ned paa den kolde og vaade Jord, hvor de omkomme, medens de derimod paa det ru Paptag kan holde sig fast og blive siddende til de har udhvilet, og kan flybe videre.

Naar der om Efteraaret kommer en stærk Hagelbyge, lyster Haglenes Fald jo langt stærkere paa Zinken end paa Pappen, og det kan under disse Forhold ske, at Bierne i Staderne med Zinktag foruroliges og komme ud, medens de under Paptaget

bliver sidende rolig. At det samme Forhold kan gøre sig gældende, hvis Hønsene om Vinteren, naar Jorden er dækket af Sne, skulde faa i Sinde at flyve op paa Tagene, er rimeligt.

Grunden til, at vi foretrækker Bihuse som ere tækkede med Zink, fremfor Huse som ere tækkede med Pap, er den, at Pap engang imellem skal males eller tjæres, hvorimod Zinktæg altid er i Orden. Et Bihus med nyt Paptæg kan ikke godt sendes med Banen, da Tægten i Reglen vil blive ødelagt paa Rejsen, ligesom Tægpappet udbreder en ubehagelig Lugt, saavel paa Banen, som paa Udstillingen. At den Larm som Haglene frembringer paa Zinktægten skader Bierne, tror vi næppe, vi har da i det mindste i 12 a 13 Aar haft Zinktægte paa vore Bihuse, og ikke mærket nogen Ulempe deraf. Tjor kasserede vi det sidste Bihus med Tægpap, og benytter nu kun Zinktægten, fordi vi anser dem for de bedste. At Bierne under de første Udflyvninger om Foraaret, har et udmærket Hvoilested paa Paptægten skal villig indrømmes. Den eneste Ulempe vi har fundet ved Zinktægten, er at i varmt tørt Vejr udvider Zinken sig, og Træet trækker sig sammen, i koldt, fugtigt Vejr faa trækker Zinken sig sammen og Træet buldner ud. Vi tror derfor, at det var rigtigst, helt at undlade at jomme Zinken fast til Træunderlaget, og istedet for fastgøre Zinken med en 10 a 12 Klammer. Disse Klammer burde være af galbannijeret Jærn, og vilde vel næppe gøre Bihuset dyrere, end naar Zinken er sømmet fast.

Et Bihus vil vel næppe faa ringere Præmie paa Udstillingerne, fordi det er tækket med Pap, da det jo ikke kan anses for en „Fejl“ ved Huset, at det Materiale er anvendt til Tægten. Red.

Plan

for den Biavlsubstilling, som „Den 18. danske Landmandsforsamling“ agter at lade afholde i Forbindelse med sit Dyrefæst i Odense fra den 30. Juni til den 8. Juli 1900.

Biavlsubstillingen varetages af Sektionen for Biavl, bestaaende af Apoteker Chr. Mikkelsen, Formand, Modelsnedker S. Holm, Vægmester A. Zingler, alle af Odense; Garmer A. C.

Ander sen, Nyborg, og Fabrikant R. Pedersen, Tved pr. Svendborg.

Udstillingen omfatter 3 Grupper.

A. Naastoffer af Biavl.

B. Fabrikater af Biavlprodukter.

C. Hjælpebidler for Biavlere.

Almindelige Bestemmelser.

1. Udstillingen aabnes Lørdag den 30. Juni og holdes aaben i 9 Dage. Den sluttes den 8. Juli. Den er daglig aaben fra Kl. 9 Morgens (for Medlemmer af Landmandsforsamlingen fra Kl. 8) til Kl. 7 Aften, dog holdes Hævebrugsudstillingen aaben til Kl. 11.

2. Udgang til at udstille have saavel Indlændinge som Udlandinge. Udlandinger kunne kun erholde Medailler eller Diplomer.

3. Et Besøg paa Udstillingen betales med 2 Kr. den 30. Juni, 1., 2., 4., og 5. Juli; 3 Kr. den 3. Juli, 1. Kr. 50 Øre den 6., 1 Kr. den 7. og 50 Øre den 8. Juli.

Udgangen til Fjertræ og Hævebrugsudstillingerne betales daglig med 25 Øre til hver Udstilling.

4. Anmeldelse af Udstillingsgenstande skal være indsendt inden den 1. April 1900.

Senere Anmeldelser modtages ikke.

Anmeldelserne sendes til Landmandsforsamlingens Sekretær, Landinspektør A. N. Andersen, Albanigade 12, Odense, som da

fordeler disse til de enkelte Sektioner.

Enhver Anmeldelse indsendes i 3 liggende Eksemplarer og maa være affattet paa de for de forskellige Arter af Udstillingsgenstande trykte Blanketter, som er holdes hos nævnte Sekretær og hos Landmandsforsamlingens Kommissærer.

Fra den paagældende Sektion vil Anmelderen — som Regel inden 1. Maj — erholde Meddelelse om, hvorvidt de anmeldte Genstande kunne modtages. Sektionen er berettiget til at afvise Genstande, som ikke egne sig til Udstilling, eller, hvortil der ikke kan staves Plads. Anmelderen skal opgive det Hold, hvori det anmeldte ønskes bedømt.

Stade- og Indskrivningspenge skulle uvægerligen indsendes straks, efterat (Sektionen) Landmandsforsamlingen har meddelt Tilstaaelse for Anmeldelsens Modtagelse. For de til Udstillingen antagne Dyr og Genstande tilbagebetales det indbetalte Beløb ikke, selv om det anmeldte ikke kan møde. Fremsendes Beløbet ikke inden 10. Maj 1900, annulleres Anmeldelsen.

5. Omkostningerne ved Forsendelse

Sig. 11. En Klamme.

jen til og fra Odense afholdes af Udstillerne, og Komiteen paatager sig intet som helst Ansvar for Uheld eller Forjættelser ved Forsendelserne eller for Transportmidlernes Utilstrækkelighed. Fragten af Udstillingsgenstandene maa derfor berigtiges paa Afgangstedet til Odense Havn eller Jernbanestationer. Udstillingsgenstande med paahvilende Fragt eller Efterkrav modtages ikke.

Ved Henvendelse til Statsmyndigheder, Kommuner og private Selskaber vil der blive søgt tilvejebragt de gunstigt mulige Betingelser for Befordring til og fra Udstillingen, Toldfrihed, Fritagelse for Havneafgifter og Redsjættelse af Person- og Godstakster.

6. Mærkning og Pakning. En passende Tid forinden Udstillingen vil der blive tilsendt Udstillerne Mærkesedler, som, behørigt udfyldte, skulle være paahæftede Kollierne ved Ankomsten til Odense. Hvert Kollo skal være forsynet med mindst 2 Mærkesedler, anbragte paa de forskellige Sider.

I samme Kollo maa ikke paffes Ting, der henhøre under forskellige Afdelinger (derimod nok til forskellige Hold under samme Afdeling). Kollo, der indeholde flere Udstillingsgenstande, skulle være ledsagede af en i 2 Eksemplarer udfærdiget Liste over Indholdet, med hver Genstand henført til det Hold, hvori den ønskes udstillet. Indpakningen maa være forsynlig.

7. Udstillingsgenstandene modtages fra 20.—27. Juni.

8. Bedømmelsen sker ved Dommerudvalg, som ere valgte dels af Landboforeningernes Delegerede, dels af den Landmandsforsamlingen forberedende Komitee. Hvert Dommerudvalg vælger sin Ordfører. Ingen maa yngre som Dommer, hverken for sine egne eller for andres Genstande i den Klasse, hvor han selv er Udstiller.

9. Til at opnaa Anerkendelse udfordres ikke blot, at Genstanden er fremragende i Forhold til de øvrige af samme Slags paa Udstillingen, men altid tillige, at den i og for sig er premieværdig. Dommerne er berettigede til, helt eller delvis, at tilbageholde Præmierne i et Hold. Udstillingsgenstande kunne med Sektionens Samtykke undtages fra Bedømmelsen, naar det ved Anmeldelsen forlanges.

Bedømmelsen vil blive trykt, og Udsaldet vil for de livløse Udstillingsgenstandes Bedkommende saa vidt muligt foreligge paa Udstillingens første Dag. Umiddelbart efter Bedømmelsens Afslutning

ville Præmiefildene blive anbragte paa de præmierede Genstande.

Præmier og Diplomer ville inden 1. September blive Præmietagerne tilføjede.

10. Rijikoen for det udstillede jaavel under Forsendelsen frem og tilbage som under selve Udstillingen bæres alene af Udstilleren.

Sektionen sørger for et nøje Tilsyn med de udstillede Genstande, uden dog at paatage sig noget Ansvar for den Skade, de mulig kunde lide, eller for Tab ved Tyveri. Sektionens Tilsyn strækker sig ikke ud over den 8. Juli.

Den Skade, som en Udstiller direkte eller indirekte maatte foranledige, er han pligtig at erstatte i Genhold til et af Præsident og Formandskabet inappellabelt Skøn.

De udstillede Genstande ville blive brandforsikrede ved Komiteens Foranstaltning.

11. Bortfjernelse af Udstillingsgenstande maa ikke ske forend Udstillingen er sluttet Søndag den 8. Juli Kl. 7.

Masiner og Redtaber skulle af Udstillerne være fjærnede fra Udstillingsterrænet inden Torsdag Aften den 12. Juli, samt alle øvrige udstillede Effekter allerede inden Tirsdag Aften den 10. Juli.

12. Paa Udstillingspladsen vil der blive etableret et Salgskontor, gennem hvilket de udstillede Genstande kunne sælges — naar det i Anmeldelsen eller senere forlanges og Prisen opgives. Sælgeren erlægges en Provision af 2 pCt., der tilfalder Landmandsforsamlingen.

13. Ingen Udstillingsgenstand maa kopieres, fotograferes eller reproduceres uden vedkommende Udstillers og Komitees Tilladelse. Komiteen forbeholder sig Ret til at lade Oversigtsbilleder af Udstillingen udføre.

14. Komiteen forbeholder sig at ændre og supplere Planens Bestemmelser.

Erlige Bestemmelser for Viavlsudstillingen

15. Anmeldelsen skal indeholde Oplysning om: Naar og hvor Genstandene for have været udstillede om de have erholdt Præmie og da hvilke.

Antallet af besøgte Stæder (særskilt nævnt Straauber for sig og Stæder med bevægelige Tavler for sig), som Udstilleren har udvintret den 1. April 1900.

16. Anmeldelsen skal ske paa de dertil trykte Blanketter efter Schema C. og indeholde Oplysning om Størrelsen af den

ønstede Gulv-, Bord- eller Bægplads, samt hvorvidt Genstandene ønskes udstillede under Tag eller paa udættet Blads.

17. Gulv-, Bord- eller Bægplads under Tag betales med 25 Ere pr. Kvadratfod, udættet Blads med 5 Ere pr. Kvadratfod.

Montre og Skabe maa Udstillerne selv anstaffe under Forbehold af Sektionens Approbation.

18. Af de anmeldte Produkter, der ønskes bedømte, maa indsendes mindst følgende Mængder.

Honning 4 Pbd., Voks 2 Pbd., Kunsttavler, 1 Pbd., Honningvine og Mjød 6 Flasker.

19. Levende Bier maa kun udstilles i Observations-Stader.

20. Adressen for de Genstande, der sendes til Udstillingen, er: "Til Sektionen for Biavl i Odense."

21. Som Præmier uddeles Medallier i et Antal, som senere vil blive bestemt af Komiteens Formand i Forbindelse med Sektionen for Biavlsudstillingen efter Forslag af Dommerne. Ved Siden heraf stilles et Beløb af mindst 800 Kroner, hvoraf 300 Kr. er skænket af Danmarks Biavlerforening, til Dommernes Raadighed til Opnæringspræmier paa 40, 20, 10 Kr. for indenlandske Genstande.

22. Klassifikation.

A. Gruppe.

254. Hold. Raastoffer af Biavl, saasom: Udslugget hvid, gul og brun Honning, Tavlehonning i Delinger, Kammer eller Klokker, Voks i Blokke.

B. Gruppe.

255. Hold. Fabrikater af Biavlsprodukt, saasom: Mjød, Honningvine, Likhorer, Limonader, Honningøl, Honningeddike, Honninglager, Honning-Syltetøj og Saft, Voks i Form af Kunsttavler eller paa anden Maade forarbejdet.

C. Gruppe.

256. Hold. Hjælpe midler for Biavlere, saasom: Videnskabelige Samlinger af Dyr eller Planter. Vitterære Hjælpe midler (Bøger, Kort, Tegninger m. v.). Befolkede eller tomme Viboliger. Redskaber til Biernes Behandling (Foderredskaber, Pipiber, Røgpufter m. v.) Redskaber til Produktionsernes Behandling (Udsluggere, Vokskensere m. v.)

Med Hensyn til Anmeldelses-Skemaerne bemærkes, at der paa samme Skema kun maa opføres Genstande af samme Hold. Hvis en Udstiller altsaa har Genstande i alle 3 Hold, udtræves

dertil 9 Skemaer, da ethvert Skema skal indsendes udfuldt i 3 Eksemplarer.

Et og Andet.

Braadne Kar i alle Lande.

At Venstabet mellem tykke og Østerriske Biavlere ikke er helt varmt, og Tilfredsheden med Fællesskabet ved den store Udstilling i Köln ikke er ret stor, ses af en Jeremiade fremsat af en A. Bi, i Øster-Ungarisk. Vitidende, der omtrent lyder ordret som følger:

"Festtafet fandt Sted om Eftermiddagen (29. Aug. 99) i den store smukke Foreningshal. Et latterligt svagt Musikkapel paa 12 Mand besørgede Taffelmusikken. Kl. 2 begyndte Festmaaltidet, og der forløb omtrent en Time mellem de forskellige Retter, hvorved naturligvis den enkeltes Utaalmodighed blev større og større. Maaltidet kostede pro persona 3.50 Pf. Derefter fulgte Præmieuddelingen, som bragte de pinligste Overraskelser. Folk, som slet intet havde udstillet, tilkendtes de største Præmier og modtog ogjaa ganske rolig samme. Saaledes fik Pastor Peterjen, Eddelak, den guldne Pokal, en Gave fra Prinsessen af Schaumburg-Lippe. Andre pragtfulde Værespæmier fik Hovedlærer Lehzen, Hannover, Fru Dr. Kühn, Kostof og andre Ikkedestillere. Men Udstillerne derimod, som havde bragt Tid og Pengeoffre, kunde se gennem Fingrene. De fik Værespæmioler med Ret til at føre Guld-, Sølv- og Broncemedalje. Det vil med andre Ord sige: Diplombesidderne have Ret til for deres egne Penge at købe sig disse Medaljer. Denne Fremgangsmaade, for ikke at bruge et haardere Udtryk, kan man ikke noksom beklage. Dommerne bestod paa saa Undtagelser nær af Mænd, som frivillig havde meldt sig til dette Embede, og Formanden for Dommerne er overhovedet ingen Biavler, kort sagt, der herskede Misforhold, som ikke kunde tænkes værre.

Vi Østerrigere ville vel nok betænke os paa nogen Sinde igen at indfinde os med vore Udstillingsgenstande paa en tyk Udstilling, naar en saa uhørt Fremgangsmaade skal være fremherskende osv. osv.

Derfor priser jeg alle dem lykkelige, som ere blevne hjemme, de have sparet sig megen Uergrelse."

Disse levende Billeder af en østerrigst Biavler og Bladforrespondent (altsaa en Jagmand) over en Udstilling, foranstaltet af to Brodersfolk, ere lidet lystelige; maaske ere Billederne lidt farvede, maaske ikke.

Braadne Kar i alle Lande!

Kunne vi maaste ogsaa have behov at
at spejle os en lille Smule i dette Spejl?
Th. Buchholz.

At der ofte begaas større eller mindre
Fejl ved vore Udstillinger, følger af sig selv,
hvilket Menneskeværk er fuldkomment. Det
er en Selvfølge at vi ogsaa har hørt mis-
fornøjede Udstillere, men naar Udstillingerne
ledes med Eagens Fremme for Dje, og
Dommerne ere upartiske og dygtige Biavlere,
saa vil en saadan Utilfredsshed kun være
forbigaaende, en Følge af at de begaaede
Fejl er fremkommet, paa Grund af Tilfældig-
hederne. Ned.

Store Tavler. At Bierne retter
sig efter Forholdene og kan trives og over-
vintres i Boliger af meget forskellig Ma-
teriale og Form bevises ved de Sværme,
som flyver bort fra Biavlerne og selv
 søger sig en Bolig i et eller andet hult
Num. Et Bisfolk har overvintret godt i et
Num, der var $3\frac{1}{2}$ Alen højt og 4×4 "
bredt. Det var Tavler, der var langt
højere og smallere end Højnormalrammen,
og dog overvintrede Bierne godt. Et Bi-
folk overvintrede godt i flere Kar i et
Num, der var $2\frac{1}{4}$ Alen bredt, 13 Alen
langt og 4" højt. Det var et rigtigt
Lavstade med lange og lave Tavlegader.
En Sværm havde for et Par Aars Tid
siden taget Bolig i en Gavl af Brædder
og havde der bygget sine Tavler i den 5"
brede Abning, der var imellem Gavlens
ydre Beklædning og Panellet indenfor. Da
Tavlerne vare byggede parallelle med
Gavlens Beklædning, var der kun Plads
til 3 Tavler. Den maatte derfor ogsaa
bygge sig meget store Tavler for at kunne
saa Plads til sin Yngel og Honning. Det
var ogsaa Tavler, der var langt større
end vore anerkendte Maal. De vare nem-
lig 30" brede og 24" høje. Altsaa var
hver Tavle paa over 700 □". Bierne
havde kun ynglet i de 2 Tavlegader, altsaa
i den midterste Tavle og de imod den
vendende Tavleflader. Paa de udbvendige
Sider af de 2 yderste Tavler havde der
kun været Yngel i nogle faa Celler. Flyve-
hullet var 6 a 7 Alen fra Jorden. Der
er ingen Tvivl om, at dette Bisfolk kunne
have levet og trivedes godt i denne Bolig
i mange Aar, men i Efteraaret maatte den
flytte. Det indvendige Træpanel blev
taget bort, Bierne blev børstet af Tavlerne
og ned i en Kasse, og Tavlerne blev sat i
 10×12 " Rammen. Siden efter blev de
ført over i et Trugstade og fik deres
Plads i Haven. Vi leve i en praktisk

Tid; alt skal være indenfor de skarpt af-
stufne Grænser. Men vi ser dog, at
Bierne trives og overvintre godt, enten
Tavlen er høj og smal, lav og lang, eller
er en □ Alen Tavle. * *

Fra Kredse.

Vends Herreds BF. afholdt Lørdag
den 6. Januar sin aarlige Generalforsam-
ling. Regnskabet fremtogdes og godkendtes.
Forslag om at sende en Mand til Biavls-
skolen i Sommeren 1900 og dertil af For-
eningens Midler at yde et Bidrag af 35
Kr. vedtoges. Til at tage paa Skolen
valgtes Skrædder N. N. Jensen, N. Aaby,
og som Suppleant Skrædder Jakob Hansen,
Byllerup pr. N. Aaby. Forslag om at
Vends Herreds BF. skal søge Sammenlut-
ning med Baag og Eskovby Herredes Bi-
avlerforeninger vedtoges. Forslag om,
at der for Foreningens Midler skal indkøbes
et lille Parti Kunsttavler som Reserverbe-
holdning for Medlemmerne i Sommerens
Løb vedtoges. Forslag om fremtidig at
saa Tidsfristet bestilt i rette Tid og at
afholde Generalforsamlingen i November
Maaned vedtoges. Til Formand istedetfor
Bøver H. J. Andersen, Byllerup, der fra-
træder paa Grund af Sygdom, valgtes
Landpostbud Jens Larsen, N. Aaby, og til
Næstformand Skrædder N. N. Jensen, N.
Aaby.

Bording og Omegns BF. afholdt
den 20. December sin aarlige General-
forsamling. Regnskabet revideredes og god-
kendtes. Den samlede Indtægt med Kasse-
beholdning fra f. N. var 33 Kr. 21 Ore,
og Udgiften 18 Kr. 65 Ore, Overskud
14 Kr. 56 Ore. Foreningen tæller for
Tiden 14 Medlemmer, som tilsammen har
67 Familier i Huse og 11 Kuber. Høsten
har i 1899 kun været ringe her paa Egnen,
paa Grund af den meget tørre Sommer
gennemsnitlig ca. 15 a 20 Pd. Honning pr.
Stade, og kun saa Sværme. De sidste
daarlige Bjaar har svækket Interessesen meget
her paa Egnen. Som Bestyrelse genvalgtes:
Landpost Chr. P. Jørgensen, som Formand.
Eogneraadsmedlem Mads Kr. Laurisen,
Kontilde, som Sekretær, og Snekker J. P.
Jørgensen, som Næstformand. Det ved-
toges at ansøge DBF. Bestyrelse om af-
holdelse af et Biavlermøde ved en af DBF.
Bandreberere, helst Grønning.

C. P. Jørgensen.

Viavlerforeningen f. d. nordlige Del af Frederiksborg Amt afholdt d. 9. Januar sin aarlige Generalforsamling hos Gæstgiver L. Hansen i Helsinge. Formanden, H. P. Hansen, Agerup, aabnede Generalforsamlingen med at byde de modte Medlemmer Velkommen og oplæste derefter Regnskabets, som godkendtes. Arets ordinære Indtægter har været 355 Kr. 24 Øre, Urigtjen 299 Kr. 61 Øre og sluttet saaledes med en Kassebeholdning af 55 Kr. 63 Øre. I den sjællandske Bondestands Sparcasje indstaar 691 Kr. 35 Ø. og Foreningens samlede Formue udgjort ialt 746 Kr. 98 Øre.

Derefter foretoges Valg af Bestyrelse. For 1. Kreds (Græsted) genvalgtes Urmager J. Olsen. For 3. Kreds (Vejby) valgtes Lærer Frederiksen, Annerup, istedet for Suedker Svend Larsen, Vejby, som ikke ønskede Genvalg. For 4. Kreds (Stofferup) genvalgtes Bøder Mads Larsen, Alume. For 5. Kreds (Smidstrup) valgtes Gmnd. L. P. Jørgensen, Udsholdt, istedetfor Lømrer P. Olsen, som ikke ønskede Genvalg. For 6. Kreds (Helsinge) genvalgtes Skrædder Chr. Olsen. For 8. Kreds (Højbjerg) genvalgtes Gmnd. Chr. Nielsen. For 10. Kreds (Annisje) genvalgtes Parcellist Lars Larsen. For 11. Kreds (Waldby) genvalgtes Lømrer J. Jørgensen, Mønge. For 13. Kreds (Frederiksværk) valgtes Andreas Jakobsen, Ndsjerbo. For 14. Kreds (Kregome) valgtes Lømrer Jens Boesen, Brederød. For 16. Kreds (Thorup) valgtes Sognefoged Hans Jørgensen, Halb. For 17. Kreds (St. Lyngby) genvalgtes Skovfoged H. Madsen. Til Herredsforsmand for Holbo Herred valgtes Gmnd. Niels Nielsen, Hesselbjerg. Til Revisorer genvalgtes Pastor Thomsen, Blidstrup, og Gmnd. Hans Larsen, Udsholdt.

Det vedtoges at oprette en ny Kreds i Hillerød, og Olhandler Olsen, Helsingørsgade, valgtes til Kredsformand. Det vedtoges, at de Medlemmer, som forrige Aar er tilstaaet Understøttelse af Viavlerforeningen, men som ikke har hævet Beløbet, maa have det senest den 1. Juli d. N., da de i modsat Fald ikke kan gøre Fordring paa Pengene. Med Henblik til „Tidskrift for Viavl“ vedtoges det at støtte det saaledes, at naar Bladet bestilles gennem hervedværende BF., kan Medlemmerne faa det for 1 Kr. om Aaret. Naar det bestilles gennem Postvæsenet, koster det 2 Kr. Til som Delegeret at møde ved DBF's Centralmøde i Odense valgtes H. P. Hansen, Agerup, og der tilstodes ham 20 Kr. i Rejsegodtgørelse. For at lette Foreningsmedlemmer

Afgang til Kunsttavler vedtoges det at oprette følgende Uddelingssteder, i Helsinge, Ramløje, Vejby, St. Lyngby og flere Steder, hvis det ønskes. Det vedtoges at holde 4 Viavlermøde i Sommeren 1900 i Hillerød, Frederiksværk, Helsinge og Græsted. Det vedtoges at overlade til Bestyrelsen, at isald nogen dertil koalificeret, praktisk Viavler skulde melde sig, da at give den Paagældende, der skal være Medlem af Foreningen, et Tilskud til Uddannelse paa Viavlsfolen i Roskilde, og bemyndiges Bestyrelsen til at træffe Valget mellem de indkomne Andragender.

H. P. Hansen.

Vallo Stijs BF. afholdt Søndagen den 17. December 1899 sin aarlige Generalforsamling i Forsamlingshuset i Herfølge, hvor det reviderede Regnskab fremlagdes og godkendtes, hvorefter følgende forhandlede:

1. Valg af Bestyrelse, i Stedet for de efter Tur afgaaede, Næstformanden, Skovfoged Nicolajsen og Suedker N. Larsen, Karshøj, der begge genvalgtes. I Stedet for D. Nielsen, Høtteland og Lømrer F. Moes, Sædder, valgtes Gmnd. N. Jørgensen, Braaby, og Skovfoged Dixen, Vellinge.
2. Til Revisor genvalgtes Gartner Larsen, Billesborg.
3. Man vedtog at afholde en Bortlodning den anden Søndag i Maj 1900 og hertil at anvende 40 Kr.
4. Til at indkjøbe Bortlodningsgenstande valgtes Skovfoged Nicolajsen og Suedker N. Larsen.
5. Til Indkøb af Kunsttavler valgtes Suedker N. Larsen.
6. Man vedtog at indsende et Andragende til Hovedforeningen om Tilskud.
7. Til Delegeret valgtes Murmester Rindberg.

Sluttelig meddelte Formanden at Hr. og Fru Tillisch, Gunderup, havde skænket Foreningen de af dem vundne Genstande, nemlig en Bifamilie og 5 Stk. Homningglas. Sekretæren havde bragt dem Foreningens Tak derfor, hvilket vandt Generalforsamlingens fulde Tilslutning. Bestyrelsen.

Ekko fra Staderne.

Korbæk, Frederikshund, 15. Jan.

Sommeren 1899 har været jævn god for Bierne her paa Eggen. Jeg udvintrerede 120 Bifolk i Huse; disse gav i Som-

merens Løb 3799 Pbd. Honning (31½ Pbd. pr. Fokk) og 10 Kunstværme. 5 Bisfokk blev omflyttet fra mindre Rammemaal til de anbefalede Maal. 6 Familier fandtes i Løbet af Foraaret og Sommeren at være Bicerløse. 7 Kuber byggedes i Løbet af Sommeren ned i Huse. 10 naturlige Sværme fremkom dels fra Huse og dels fra Kuber; de bleve alle satte i Huse. Jeg indvintrede 147 Bisfokk i Huse med tilsammen 4119 Pbd. Forraad (28 Pbd. pr. Stade) og 35 Kuber med en Bruttovægt af 1173 Pbd. (33½ Pbd. pr. Kube). En Familie blev udtaget af en hul Væg og sat i et Hus. Det højeste Udbytte af en Familie var 135 Pbd. Honning. Alle Husene ere enkelt Stader, nogle saa af dem ere Lavnormalmaal, Resten er 10 × 12" Stader. Anders Larjen.

Lemvig, den 23 Januar.

Den 20. var der Mensningsudflugt ved de fleste af mine Stader, i 2 Bigaarde. Jorden var dækket af Sne, men Solen og Løvejret havde mildnet Sncens Overflade, og paa Grund af stille Vej og 8 Gr. Varme K. i Solen, kunde Bierne taale at sidde paa Sneen uden at stivne. Men de Bier som faldt paa Ryggen med Bingerne paa Sneen stivnede og døde. Antallet af Bier som omkom ved Mensningsudflugten, antages at være ca. 100 Bier pr. Stade. Jeg har paa-hængt Skyggebrædder paa Staderne, men dem havde jeg oplukkede, for at Solen kunde fremkalde Bierne til en Mensningsudflugt. Paa Grund af at Sneen var faldet sammen af Solen og Løvejret, stræde jeg ikke noget paa den. Der er ogsaa Træer og Grene nok omkring Staderne til Bierne at sidde paa. Hvorfor jeg saa tidlig onskede en Mensningsudflugt, er fordi mine Bier i de 2 Bigaarde, hvor Udflugten fandt Sted, er indvintret paa Lynghonning, og Bier der er indvintret paa Lynghonning, taaler ikke saa lang Indespæring som Bier der er indvintret paa Kløverhonning.

I Dag den 23. var der stærk Mensningsudflugt i de samme 2 Bigaarde, men med den Forskel at Sneen var borte, og Bierne kunde sidde hvor som helst uden nogen Fare.

Sidste Aar gav mine Bier et Gennemsnitsudbytte af 90 Pbd. Honning pr. Bisfokk. I August forte jeg Bierne i de 2 nævnte Bigaarde ud i en Lyngheide, men paa Grund af Tørken blev der ikke videre Udbytte. P. Nielsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 1. Vær saa venlig at meddele mig, om der af DBF. er nedsat noget Udvalg til at forberede Deltagelse fra DBF.s Side paa Verdensudstillingen i Paris til Sommer. Det forekommer mig, at den danske Bivavl, som staar saa højt, burde være repræsenteret paa denne store Udstilling. M.

S.: Nej, der er intet Udvalg nedsat angaaende Pariserudstillingen. For ca. ¼ Aar siden henvendte vi os til Udstillingskomiteen med Spørgsmaal om et Par af Danmarks dygtigste Fabrikanter paa Bivavlens Omraade kunde saa Lov til at udstille paa Verdensudstillingen til Sommer. Komiteen svarede, at den stærkt begrænsede Plads allerede var lovet ud.

Nr. 2. Da Sommeren var saa tør sidste Aar, og Trættet sluttede ca. 3 Uger tidligere end ellers, kan man saa ikke vente, at Honningen vil blive slem til at krystallisere i Tavlerne, saa Bierne i Foraarstiden kommer til at lide af Tørstnød. J. J.

S.: Hos os var Honningen flydende i alle Tavlerne, da vi for et Par Måanedes siden saa til Bierne, og vi har ikke mærket noget til Krystallisering af Honningen i Tavlerne. Men det er jo ikke af Vejen, at Bivavlerne i de forskellige Egne af Landet er opmærksom paa sine Stader, for at de kan vandsjødre de Bisfokk, som mulig kommer til at trænge til Vand.

Savnlige Vink.

Vejret (24. Januar). Den 10 ste Uge af indeværende Måaned var meget ustadi. I Mart Løvejret og snart Sne. Derefter tog Vinteren atter fat uden dog at blive særlig streng. Igaar blev det igen Løvejret, og i Dag ved Middagstid var det 2 a 3° Varme i Skyggen. Fra et af Staderne søj der trods Skyggebrædderne nogle saa Bier ud, faldede af det gode Vejret, i de andre Stader forblev Bierne i Ro. Fra flere Egne klages derover at Musvitten i den Tid Jorden har været dækket med Sne, har været udfordvantlig slem til at forvrolige Bierne. Under saadanne Forhold bør man beskytte Bisfokkene ved at hængte et Stykke Traadnet paa Stadets Forside, jaaledes at det naar ud over Skyggebrættet. En Bisfamilie der til Forsøg blev indvintret i 2 Magajntasker med ¼" tykke Sidevægge, og foroven kun dækket med et Stykke uldent Løj, hvorover var lagt Tagpap som fastholdtes af et Par Mursten, fandtes at være i bedste velgaaende. Bierne havde ikke tæret ret meget af Forraadet. Er en Bisfamilie kun fodret i rette Tid, og der er rigeligt Foder anbragt paa rette Sted i Winterlejet, saa kan et Bisfokk overvintres i en utæt og

daarlig Vølg. Men jo daarligere Vøderet er anbragt i Tavlerne, jo daarligere Vinterlejet er dannet, des lunere og bedre maa Vøboligen vøre for at Vøerne kan overvintre godt.

Kensjelsesudflugt. Naar Jorden er fri for Sneedækket, vilde det vøre jærdeles ønskeligt, om Vøerne kunde hold: en god Kensjelsesudflugt, thi derved vilde de langt bedre vøre i Stand til at taale den Vinter, som endnu fjændeles maa ventes. Vi advare dog imod kunstig at fremkalde en saadan Udflugt, i Eft. ved at aande ind gennem Indgangen eller ved at banke paa Klyvbrættet. Den eneste Maade, hvorpaa vi tilraade at fremlokke Vøerne til en saadan Udflugt, er ved at borttage Skyggebrædderne fra Indgangene og rensje de sidstævnte for Smuld og døde Vøer ved Hjælp af en i Vinkel bøjjet Høgntraad, uden nogen som helst Uro. Skyggebrættet anbringes paa Straa fra Jorden op imod Stadets Klyvbræt, som vist ved Fig. 8. Hvis Jorden er dækket af et Snelag, tør man paa ingen Maade fremkynde en saadan Udflugt, men derimod søge at hindre den ved Skyggebrædder foran Indgangene (se S. 22). Ved meget stærkt Solstiv i stille Vøjr kan det dog ske, at Solstraaterne finde Vøjr ind i et Stæde og lokke Vøerne ind. Komme de frem i Mængde og begynde at jumpe i Lufren, da loffes derved ogsaa de andre Familier i Vøgarde frem. Sfor dette, da bør man juarest muligt stro Afte, Høttelse eller Hølm foran Stæderne, oven paa Afte eller Hølm bør man lægge gamle Sække, Præsninger, Dækketøj eller Maatter til Vøerne at sidde og rensje sig paa. Vøjes man med at anbringe Hølm, er der mange af Vøerne, som kommer ned imellem Hølm, og naa: ikke Solen stinner paa dem, saa stivner de af Kulde. At hindre en saadan Udflugt paa Sneen ved at lukke Stædet, vil næst. altid vøre den vis e Død for Vøfamilien. Saa maa dog hellere, naar galt skal vøre, nogle Hundrede Vøer gaa til Grunde, thi deraf dør en kraftig Vøfamilie ikke.

Fodring. Jaavel med Randstæge som med Rand bør paa denne Tid ikke foretages uden Nødvendighed. Herom have vi udførligt udtalt os paa Side 22, hvortil vi henviser.

Sne. Hvis Sneen lægger sig i et tykt Lag omkring og over Stæderne, bør man ikke straks tage den bort, da den i stærk Kulde yder Vøerne en fortrinlig Vøsthyttelse uden at hindre Lufstens Tilgang. Vøiver Vøjret derimod mildt efter Snefaldet, da vil Sneen jalde alt for tæt sammen omkring Stæderne. Dette har to Ulemper, nemlig de's at Vøerne saa det saa varmt, at de allfor tidlig begynde at ansette Yngel, des at Lufsten igennem den tæt sammenpakkede Sne ik'e faar tilstrækkelig Udgang til Indgangen. I dette Tilfælde bør derfor Sneen fjernes, idetmindste foran Indgangen, og hvis Snelaget holder sig i meget lang Tid, bør det tillige fjernes omkring Stæderne.

No. Forrigt gælder det fremdeles hele Vøinteren igennem saa vidt muligt at holde alle Forstyrrelser borte fra Vøerne (se S. 22).

Brevkasse.

„Tidskrift for Vøavl“. Den 20. Januar 1898 var der anmeldt 1050 Eksemplarer til Omdeling, den 20. Januar 1899 var anmeldt 1059 og i Mar den 20. Januar har vi 1243 anmeldte Eksemplarer.

Vøavlsudstillingen i Odense. Komiteen raader nu over 800 Kr., saa der vil vøre tilstrækkelig med Penge til Præmier. Vi haaber, at mange Vøavlere vil udstille.

Kundgørelser.

En Fugstige paa 150 Pd., sin hvid Dønning, er til Salg hos F. Dinesen, Vøerge pr. Vøraastov St.

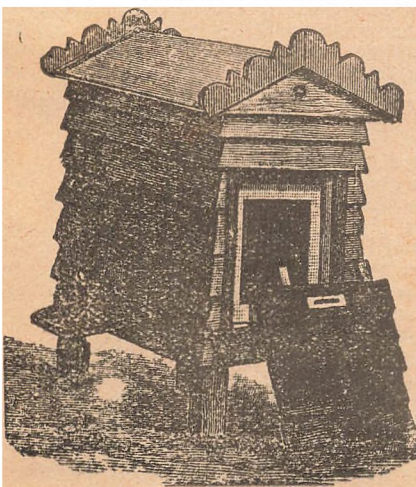
En Vøljemaskine

med jærdeles dyb Cellepræg, og 13 1/2" Længde er til Salg hos underte. nede. Pris 110 Kr. P. F. Knudsen, Aarsager pr. Vøarde.

Bier til Salg.

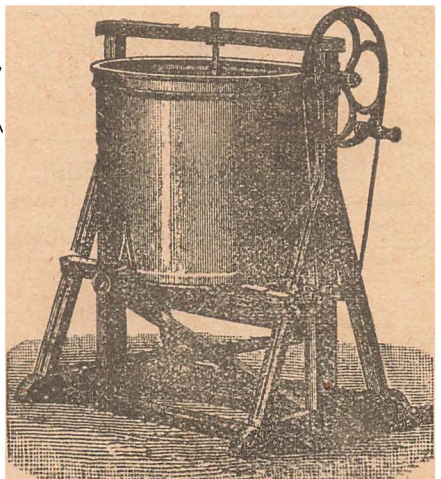
Et Vøhus til 7 Følk med 4 kraftige Familier, 1 Hus til 6 Følk med 6 Familier, 1 Hus til 4 Følk, med 3 Familier, alle kraftige, er grundet paa Sygdom og Mangel paa Plads, tilsalg straks eller til Foraaret hos N. Andersen, Stedstrup pr. Tølløse.

Vø-familier, jaavel i Kuber som i Trugstæder (10x12") jaas tilkøbs i Lundstøfte Skole pr. Lyngby St.

Alle Vøavlere

bør skrive efter Vøjle Vøavlsredskabsfabrikks Prisliste, som indeholder alt til Vøavlen hørende og sendes franko. I. V. Boesen, Vøejle.

Alex. Rasmussen i Kallundborg anbefaler:

Prøveglas i Trachylstre, pr. Stk. 15 Ø.
 Prima afflevent Zink-Dronninggitter pr. Kv. Fod 70 Ø.
 Prima Raggitter, pr. Fod 90 Ø.
 Erstelevs fuldkomne Fodrer, 70 Ø.
 Vipibe (Gronnings Model), 2 Kr.
 Korbets Fodrer, 60 Ø.
 Ribehætter, 20 Ø.
 Højblæsere (thff) med Spids 1,25
 Spids dertil 0,10.
 Haandrogere 2,30.
 Hifler 19" højt 0,65.
 Skrællekniv (Wood's Model), 75 Ø.
 Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
 Spartler, 5" langt Blade, 45 Ø.
 Tavletpore, 40 Ø.
 Tavletraad, engelsk, fortinnet, pr. Pd. 0,70.
 Porters Bitommer, 0,50.
 Reus Bitommer, 0,40.
 Loddetande, dobbelt 1,00.
 Vihandsker, solid, praktisk Facon, 2 Kr. 35 Ø.
 Fin Bestandter, af Blit 22 Dre, af Gummi 1,00.
 Louper, med 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3 Glas 1 Kr. 40 Ø.
 Dronningcellebeskyttere, 0,08.
 Amerikanse Delinger, pr. Stk. 0,06, pr. 100 Stk. 5 Kr.

Skrællebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.
 Dronningbure, 30 Ø.
 Hanningløsnere, 80 Ø.
 Amerikanse Zinkfalle, 30" lange, 0,22.
 Galvaniserede Vihushængsler, pr. Par 10.
 Engelske Hanninghøner, Patent, af fortinnet Jærn 1,00.
 Udshygningspande med Patent Hæner, 2,85.
 Hanning til Spanden, 60 Ø.
 Solvoksmelter, 16 × 17" indvendig, 3,00.
 Winklers Damp-Voksenjer, 30,00.
 Kunsttavleformer af Kobber pr. Kv. " 0,18.
 Hovards Metalender, pr. Stk. 0,06.
 Cylinder Udtønningsmaskine, 2 Tavler 12 × 12" Snortrak, Soldeus Afstand 13½, 22 Kr.
 Porcellens Hebeag, pr. 100 Stk. 5,40.
 Aluminiums Hønjeringe, pr. 100 Stk. 0,60.
 Hanningglas til Overbinding, 1 Pd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Dre. 2 Pd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 15 Ø.
 V. Hbotts Hanningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14½. 2 Pd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.
 Pergamentpapir, 30" bredt, pr. Al. 0,05½.
 Propper af prima Rorf til Hbotts Glas, 1 Pd. pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Pd. pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Min prisbelønne

Vi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Dre pr. Postavisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til **Gronning, Vejrup, Dramminge.** Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

De billigste, bedste og mest akkurate **Viboliger** og **Udshygnere** samt de mest brugte **Smaarevitaber, ægte Vibovs-tavler** haves al Tid paa Lager. Illustreret Prislifte franko. Løed pr. Svendborg.
Kristian Pedersen.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales.
 Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

160 Pd. Iygegul Honning, er til Salgs hos **R. P. Hansen, Bremerhave pr. Korinth.**

Fin udslynget Honning

faas i større og mindre Partier ved Henvendelse til Skraedder **H. Chr. Pedersen, Sødinge pr. Ringe St.**

Fin udslynget Honning

ønskes tilkøbs, Prøver med Pris.bedes sendt til **Gartner M. Nielsen, Vorup Kjær ved Randers.**

Honning.

Et Parti fin udslynget Honning, brun og hvid er til Salg. Prøver jendes paa Forlangende ved Henvendelse til **Konful Helstrup, Thisted.**

300 Pd. rent Vibovs

er tilfalg hos

Jens Just, Skive.

Foreningsmeddelelser.

Gl. Rostilde Amts BF. holder Møde i **Stenløse Kro** Søndag den 4. Februar Kl. 5½. Foredrag og Fremvisning af Lyshilleder af **N. S. Kristensen, Rostilde.** Foreningens Medlemmer anmodes om at meddele d t til Omegnens Beboere for at det kan blive et godt besøgt Møde. Grat's Udgaag.

Indhold af dette Nummer:

Diavlsdriften paa Lüneburger Heide	43
Brevkasse	56
Danske Bigaarde V.	31
Diskusjonsmødet	26
Dronningabl. af Brødr. Nielsen, Ollerup	40
Dronningliste	41
Et og Andet	62
Et ensartet Rammemaals Indførelse, af G. Mathiesen	36
Ekko fra Staderne	53
Forfællige Betragtninger, af S. Lund	47
Fra Kredse	52
Foreningsmeddelelser	56
Gavnlig Vint	54
Hvad fremtælder Byggebriften hos Bierne, af Brødr. Nielsen, Ollerup	25
Kvindernes og Diavlen	26
Kundgørelser	55
Lidt om Honningen og dens Anvendelse, af Brødr. Nielsen, Ollerup	45
Om Rammemaal, af R. Fahlø	38
Plan for Diavlsudstillingen i Drenje	49
Rapport af Laurids Hansen, Lim	48
Sang for Diavlere, af Th. Buchholz	48
Spørgsmaal og Svar	54
To Dronninger i et Stæde, af Th. Buchholz	43
Wellsmetoden, af Jacob Olsen, Driftbrohus	29
Zinktag eller Paptag, af R. Hansen, Bornholm	48

Rostilde Avis' Bogtrykkeri, Aktiefelskab, Rostilde.

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biavl.

STIFTET 1866

Udgivet af
„Danmarks
Biaavlerforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Ålborsgade, Roskilde.

PAUL. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 16. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

G. Wells og hans Bigaard.

Billedet, „L. f. B.“ idag bringer, vil uden Tvivl vække mere end almindelig In-

teresse, saavel som dens Ejer. For et Par Aar siden tilbragte et Par af Englands mest fremragende Biavlere, deriblandt Udgiveren af The British Bee Journal, Mr. Cowan, en fornøjelig Dag hos Mr. Wells, endnu før „Systemet“ blev fuldt saa

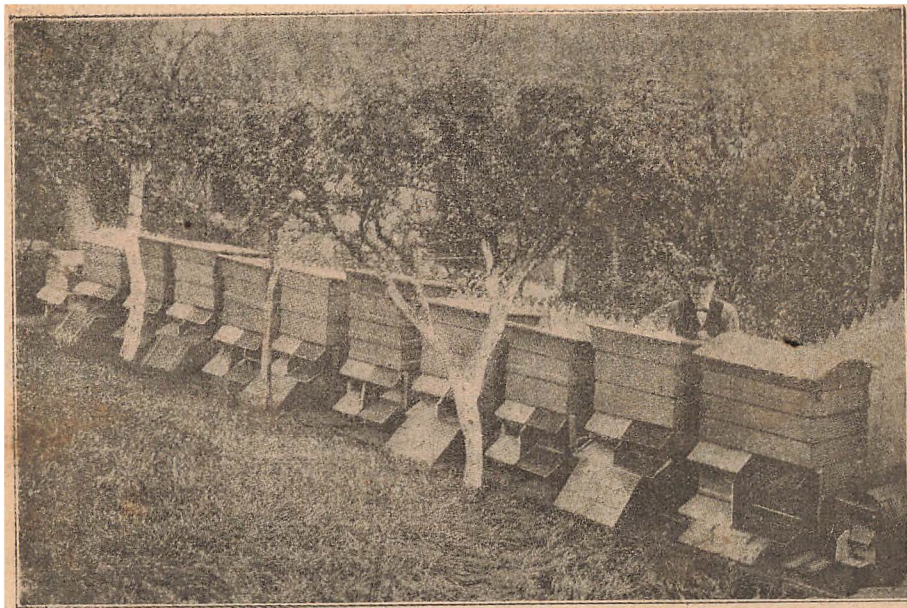

Fig. 12. G. Wells og hans Bigaard.

teresse, da det saa at sige sætter „L. f. B.“'s Læsere (der har hørt saa meget om Wells og hans Bistader) i Stand til med egne Øjne at se den nydelige og velindrettede

omtalt, og da de efter Behag personlig aabnede og undersøgte de her afbildede Bistader, kunde de bevidne „det gode Bihold“, som hvert af Staderne fremviste.

„Uden at gøre Fordring paa Kendskab til Sagens videnskabelige Side, ved Wells, hvad han skal gøre, og hvorledes han skal gøre det, og hans Bier holdes øjensynlig i ligesaa god Orden som alt, hvad vi ellers saa. Naar man derfor ser, at kun et Stakit, som ses bag Staderne, stiller Bihaven fra Naboen, som ikke selv holder Bier, uden at der vækkes Fortrydelse eller gøres Skade, siger det tydeligere end Ord, hvormeget det afhænger af Bivavlerens egne Arrangementer, hvorvidt Foretagendet kan gøres muligt i saa umiddelbar Nærhed af muligvis nervøse Naboer. Vi dvæle ved denne Betragtning af Bihaven, fordi det er af Betydning, naar man tænker paa at holde Bier under Omstændigheder, som nogle vilde anse for umulige uden store Ubehageligheder for Naboerne. Hvad det øvrige angaar, kan vi sige, at Haven var et Mønster paa Fuldkommenhed, udmærket indrettet, og vi tvivler paa, at der i hele Kongeriget findes nogen anden Plet Jord, som i Forhold til sin Størrelse yder saa rigeligt med Honning, Frugt og Grøntsager. Sammen med Fotografiet af „Wellsstaderne“'s oprindelige Hjemsted var vi saa heldige at saa følgende Enkeltheder desangaaende:

Staderne staa paa et fast Underlag af ca. 5 Fods Udstrækning, hvis forreste Halvdel er bedækket med en Kokuksmaatte, som afgiver et godt Hvilested, hvor de trætte Bier kunne dale ned. Man maa lægge Mærke til, at det er lutter Dobbelstader, indrettet for 2 Dronninger, efter hvad der nu almindeligt kaldes „Wells System“. Foruden i hvert af Bistadernes Ben er der anbragt en Stump Jern for at undgaa, at de raadne, og ligeledes for at hindre Insekter i at finde Vej ind i Husene. Fotografiet blev taget sidst i Maj og viser Bistaderne, saaledes som de ville blive staaende Sommeren over. Kun 7 af de fremstillede Stader ere beboede, nemlig de, der have et Bræt, der gaar fra Jorden op til Flyvebrættet. Det lille Stade yderst tilhøjre indeholder et Par Kærnestader (Grundlægningskolonier) med 2 Tavler i hvert, parate til Afsending til en Køber. Som man ser, have de ubeboede Stader deres Bund kantede, medens Forbrædterne ere hjørnede, parate til Modtagelse af en Kunstsværm i hver Afdeling, naar Staderne deles efter Sværmingen. Det nærmeste store Stade (tilhøjre) er i Konstruktionen noget forskelligt fra de øvrige, for saa vidt som hver Afdeling af Yngellejet indeholder 10 Kammer, medens de andre kun indeholde 7 hver. Der findes i dette Stade ogsaa et Rum underneden

Yngellejet, dannet til at optage en Kasse med 11 lave Kammer; denne Kasse giver Bierne Blads nedenunder i Tilfælde af Overbefolkning og tjener saaledes til at forhindre dem i at sværme. B. har i Sinde at anbringe et lignende Rum under alle sine andre Stader, naar han faar Tid. Man maa lægge Mærke til, at Flyvebrættet og Indgangen til alle Afdelingerne paa højre Side ere malede sorte, hvorimod de tilvenstre ere hvide. De forskellige Farver hjælpe de unge Dronninger til at finde deres eget Hjem. Naar man bruger dette simple Middel, hænder det kun sjældent, at en ung Dronning tager fejl af Stadet, naar hun vender hjem fra sin Parringsudflugt. Nogle ville uden Tvivl finde, at Afstanden mellem Husene (ca. 1 Fod er for lille, men B. har ikke mærket, at der heraf kan opstaa Vanskeligheder. De 3 Blommetræer med kalkede Stammer, som staa ca. 2 Fod fra Stadernes Forside, yde udmærket Skygge for Staderne mod Solheden og give hvert Aar rigeligt med Frugt. Et stort Crocusbed (ca. 12 Fod i Omkreds) strækker sig over hele Forgrunden, men Fotografiet viser nu kun de grønne, græsagtige Blade. Om Foraaret er Jorden derimod bedækket med Blomster i Tusindvis, som yder Bierne en Overflod af Blomstestøv og uogen Honning just i rette Tid.

Fotografiet er taget af B. selv. Han havde anbragt Fotografi-Apparatet i 11 Fods Højde paa en Stige, der var stillet op paa en tilstødende Mark. B. gav saa en af sine Døtre, der var krøbet op paa Stigen, Ordre til at fjerne Hætten af Apparatet*.

Diskussionsmødet

for DBF. i Svendborg.

Punkt 4. Bivavl i Forbindelse med Husmandsskole og Husmandskursus*)

Aug. Petersen: Det er ikke vanskeligt at lægge Mærke til, at Udviklingen i de senere Aar har begyndt at pege i Retning af Husmandsstændens Opkomst, og det kommende Aarhundrede vil sikkert blive Smaafaarssfolks Opgangstid, ligesom det nuværende har været, særlig paa Landet, Gaardmændenes Aarhundrede. Det ses af

*) Punkt 3, 5, 6 kom ikke til Forhandling paa Grund af, at Tiden var saa fremstræben. Referat af Punkt 2 vil komme i næste Nr. R. e. b.

den stigende Opmærksomhed, Husmands- spørgsmaalet har vakt, og denne Opmærksomhed har givet sig Udslag i Præmieringen af Hus- og Havelodder, ved Præmie- laan til Husmænd, Husmandsrejserne, Husmandsloven, og endelig de ved sidste Finanslov bevilgede 2000 Kr. til fortvarende Kursus for Husmænd. Af saadanne har der bl. a. Steder været afholdt et Kursus sidste Vinter paa Torup Landboskole i Sjælland, hvor de forskellige Erhvervsagrene indenfor Husmandsbruget, saafom Frugttræ- og Havedyrkning (ved Statskonsulent Nibel), Husdyrene (ved Dyrlæge Teppe- sen, Hønseavl (ved Lærer Møller, Vejle) og desuden meget andet af Interesse for Deltagerne er bleven behandlet i Foredrag m. v. Men een Ting jes ikke at være taget med, og det er Biaalen, og derfor har jeg tænkt, om jeg ved denne Lejlighed turde bede Bestyrelsen for DBF. tage sig af vor Sag ved disse Kursus, f. E. ved at anvise Kursusbestyrerne Foredragsholdere, der ligesom de før nævnte Mænd ved instruktive Foredrag kunne vække Interessen for Biaalen, da jeg mener, at denne nok kan stilles ved Siden af de andre Bi- erhverv, set fra et økonomisk Standpunkt. Som oftest ser man i Almindelighed ned paa Biaalen som en Ubetydelighed; saa meget mere Anledning er der for os til at vise os og forsøgte vor Sag, hvor den mindste Chance findes, og det, mener jeg, er Til- fældet ved disse statsunderstøttede Kursus.

I den sidste Tid er der opdukket en ny Plan til Husmands Dydiggørelse til deres Gærning, nemlig Tanken om en Husmandsskole, der er fremsat af Hr. Højskolelærer Nielsen-Klodskov, Frederiks- borg. Hans Plan gaar ud paa at samle alle de Erhverv til Undervisning, som kunne faa særlig Betydning for Husmænd, saafom et godt Husdyrhold, Hønseavl, Biaal, Frøavl, Frugttræ- og Koffenhavedyrkning, Husflid o. l. Jeg skal læse Dem den trykte Plan op:

Plan over Oprettelse af en Husmandsskole.

Paa Grundlag af et til Bestyrelsen for „De samvirkende Landbosforeninger i Sjællands Stift“ den 19. Februar d. A. af Undertegnede indgivet Forslag agtes op- rettet en praktisk og teoretisk Husmands- skole, hvis Formaal skal være at dygtig- gøre og oplyse Husmandsstanden her i Landet gennem en grundig og velpasset praktisk og teoretisk Undervisning.

Efter Planen lægges Skolen paa et godt beliggende Sted i Nærheden af en Købstad eller større Landstation. Den maa kunne rumme ca. 50 Elever.

Eleverne skulle gennem Landbosforenin- gerne have gratis Ophold og Undervisning paa Skolen i 9 Maanedes fra 1. Novem- ber til 1. August.

I Maanederne September eller Ok- tober tænkes ved Skolen afholdt korte Kursus for bosiddende Husmænd og Hus- mandstøner eller Piger.

Til Skolen skal høre et Jordareal paa ca. 30 Tdr. Land, der inddeles og dyrkes saaledes, at Eleverne saa Lejlighed til selv at arbejde med i alt, hvad der fo.efalder i et rationelt, mindre og større Have- og Husmandsbrug, saafom Frugttræ- og Koffenhavedyrkning samt Frøavl. Der anlægges et lille Mønsterhusmands- brug paa 3—4 Tdr. Land og et større paa 7—9 Tdr. Land. Af Resten tænkes en Del anvendt til „De samv. sjællandske Landbosforeningers“ Forebningsmark og Gødningsforsøg. Desuden forventes, at Det kgl. danske Haveselskab og Stifternes Forening til Frugtavlens Fremme der kunde finde et passende Sted til Anlæg af en Forsøgsfrugthave, hvilket vilde være af stor Betydning for Elevernes Uddannelse.

Ved Skolen skal der lægges særlig Vind paa et godt og omfattende Husdyr- hold, Kvæg- og Svineopdræt, Hønjeri og Biaal.

Allt herved foresaldende Arbejde skal udføres af Eleverne saaledes, at de om Vinteren fra November til April daglig ville faa 3—4 Timers praktisk Arbejde (heri indbefattet Husflid) og fra April til August 5—6 Timer.

I Vintermaanederne fra November til April vil der blive lagt størst Vægt paa Skolearbejde, saaledes at Eleverne foruden det praktiske Arbejde daglig faa 6 Timers Undervisning i Skolen.

Fra April til August gives der daglig 4 Timers Undervisning.

Skolearbejdet skal omfatte Forklaring af de praktiske Arbejder og Undervisning i Planternes Liv og Ernæring, Jordbunds- og Gødningslære, Sundhedslære, Kemi, Fysik, Regnskabsføring, de almindelige Skolefag, Landmaaling og Rivelling.

Til at lede det praktiske Arbejde og meddele den teoretiske Undervisning skal der ved Skolen være 4 faste Lærere med en dertil passende praktisk og teoretisk Ud- dannelse.

For at faa netop de Elever paa Skolen, hvorom man sikkert kan formode, at de ville anvende de erhvervede Kund- skaber til at fremme Husmandsbruget, skulle de være i en moden Alder og anbefalede af de lokale Landbosforeninger eller lign. Institutioner.

For at give Staten Garanti for, at Skolens praktiske og teoretiske Ledelse gaar i det rette Spor, vil Bestyrelsen for „De samvirkende Landbosforeninger i Sjællands Stift“ blive Tilsynsførende for Skolens praktiske Arbejder, medens den øvrige Undervisning kontrolleres paa samme Maade som Højskolernes.

Da de lokale Landbosforeninger hidtil paa flere Maader med stort Held have fremmet og ledet Udviklingen af Husmandsbruget her i Landet, og da den sjællandske Fællesforening har billiget og anbefalet Planen om Oprettelsen af en Husmandsskole og vil ansøge Staten om Penge til Elevernes Ophold og Undervisning paa denne, naar Jorden er købt, og Skolen staar færdig, er der Sikkerhed for, at denne vil komme til at arbejde i den rigtige Retning. Ser man hen til den Betydning, Højskolerne og Landbrugsskolerne have haft for Gaardmandsstanden her i Landet, tør man formode, at Husmandsskolens Betydning, naar Arbejdet paa denne ledes i samme Aand som paa disse, ikke vil blive ringere.

Tillid til den almindelige Opfattelse, at en dygtig, veloplyst og selvstændig Husmandsstand paa mange Maader kan blive til stor Gavn for Landet, har Undertegnede tænkt sig ved en Foredragsrejse i de forskellige Landsdele at søge at vække saa megen Interesse for denne Sag, at det vil blive muligt at faa samlet det Beløb (ca. 50,000 Kr.), som er nødvendigt for at faa Skolen rejst. For at Tjenestekarle og Husmand skulle kunne overkomme Bidraget, er dette kun sat til 5 Kr. De, der have Naad til at yde mere, bedes tegne sig for et større Bidrag.

Regnskabet vil blive tilsendt Bidragyderne, naar Indsamlingen er sluttet.

Frederiksborg Højskole ved Hillerød, den 20. Juni 1899.

N. S. Nielsen-Klodskov.

Som De ser, er det Meningen, at man her paa denne Skole agter at give Biavlens den Plads i Undervisningen, som den kan tilkomme, og jeg skal faa blot pege paa nogle af de Fordele, DBF. kunne have af et godt Samarbejde med Skolen. Dette, at Undervisningen i Biavl vil faa en sideordnet Plads med de andre Fag, og at der vil blive 9 Maaneder til at undervise i, og af disse de 4 sidste vil tillade indgaaende praktisk Behandling af Bierne, det maa man sikkert tillægge den allerførste Betydning. At ca. 50 Elever, foruden de om Gæstgæstene kirkensjægende, bosiddende Husmænd og Kvinder hvert Aar udgaar med gode Biavlskundskaber, teoretiske og prak-

tiske, maa jo utvivlsomt støtte vort Arbejde for Biavlens i en overordentlig Grad. Saa tænker jeg mig, at hvis Skolen er saa heldig, at den af Lærerne, der faar Undervisningen i Biavl som Fag, er eller bliver en dygtig, forstaaende Biavler, saa vil DBF. maasse her kunne naa at faa oprettet en fast Forsøgstation ved Skolen. Betydningen heraf skal jeg ikke komme ind paa, da de Tilstedeværende nok selv kan se den, — men vi trænge jo særdeles meget til en saadan, og det vilde være os en god Hjælp at have den til vor Naadighed.

Jeg har tænkt, at vi ogsaa der kunde faa oprettet en Slags Biavlsmuseum. Det vilde have sin store Værdi for den historiske Del af Undervisningen, om Skolen var i Besiddelse af nogle af de gamle Stader, Kuben (Riggekuben), Redskaber og andre Ting, der dukker op, bruges en Tid og — forsvinder igen for noget nyt og mere formaalkstjænt. Ja, de nye Stader og Redskaber skulle selvfølgelig ogsaa være der. Jeg synes, at det ogsaa for os andre var af stor Værdi, om vi bjergede en Del af disse gamle Ting og samlede dem i et saadant Museum, hvor vi ved Lejlighed kunde se og studere dem. Jeg kan da ogsaa anføre, at man i Tyskland, f. E. i Danzig har faaet stillet et saadant Museum paa Venene, og det synes de østtyske Biavlere at være meget glade for.

Maasse vi ved Skolen ogsaa kunde prøve adskillige nye Foderplanter, som kan have Værdi for Biavlens, saaledes Lodi-hvidløveren, Sandvikken, den ny Biplante fra Dzierzon (*Silene dicotama*) og fl. a.

For Skolen synes det mig, at der maatte være stor Fordel ved at støtte sig til DBF.s store Erfaring paa Biavlens Omraade, og Hr. Nielsen-Klodskov har da ogsaa strevet til mig, at han glæder sig til et godt og frugtbart Samarbejde. Vi kunne jo f. E. bedre end nogen anden anvise, hvilke Stader, der skulle anskaffes. — Her holder jeg paa, at der bør være alle de tre af DBF. anbefalede Stadesformer, for at Eleverne kunne faa Lejlighed til at lære den at kende, som bruges mest paa Bedkommendes Egn — om man muligt for Undervisningens Skyld skulde anskaffe en Pavillon samt nogle fritstaaende Stader, begge Dele var vel ikke af Vejen. Vigeledes ved Valget af Bibøger og Blade, kort o. a. samt ved Fastsættelsen af Skolens Undervisningsplans Detailler, Drijsmaaden og paa flere andre Omraader, som jeg ikke skal komme ind paa, vil et Samarbejde være af største Betydning for begge Parter.

Svortes Undervisningen i Biavl skal foregaa, kan jeg ikke nu komme nærmere

ind paa, da den jo for det første skal passes ind i Skolens samlede Undervisningsplan, og den er vel endnu ikke udarbejdet i sine Enkeltheder. Men jeg skal blot nævne, hvordan jeg tænker mig den ordnet i det væsentlige. Om Vinteren vil der jo ikke kunne være Tale om praktiske Arbejder med Bierne. Her vil man altsaa lægge Vind paa Teorien, og jeg tænker, at Biens Naturhistorie, Biavlens Teori og Historie, Biernes Forhold til Planterne, Foreningsvæsen, og i Husflitstimerne Systemet med Stader, Rammer, Kunsttavler og alt, hvad man kan udføre i den Henseende, vil blive det væsentligste. Om Sommeren vil man jo i de 4 første Foraars- og Sommermaaneder kunne gennemgaa det lærte og se og prøve de praktiske Kunstner ude ved Bierne. De kursussøgende Husmænd ville om Efteraaret kunne faa den vigtige Indvintring at se, og maaske vil man i den Tid prøve Mødbrygning, Honningkagebagning o. desl. Dette forudsætter jo ganske vist, at der er en af Lærerne, som kan lede alt dette. Men ved en Samtale, jeg for kort Tid siden havde med Nielsen-Blodskov, mente denne, at der behøvedes ingen fast ansat Biavlslærer ved Skolen, hvorimod han tænkte sig, at DBF's Biavlslærere kunde komme der af og til og give Undervisning. (En Stemme: Skal vi betale det?) Det ved jeg ikke, det maa jo til den Tid blive Centralmødets Sag at bestemme. — Naa, det lader sig jo nok ordne, og jeg vil til Slutning paa det bedste anbefale et livligt og energisk Samarbejde mellem DBF. og Skolens Forstander, og jeg vil anmode de ærede Delegerede om at støtte Bestræbelsen for at faa realiseret denne Tanke, der er saa stor og god, og som vilde blive til stor Velsignelse for mangfoldige smaa Hjem her i Danmark i Fremtiden, om den fik Lykke til at blive ført ud i Livet paa en smuk Maade, og det skulde glæde mig meget, om Skolen kunde udføre sin Opgave: at sprede Kundskab til de mange smaa Hjem om de økonomiske Hjælpekilder, som Bierhvervene kan være for disse, og derved højne den Del af vort Folk, som trænger haardest.

Biracerne og deres Krydsninger.

Af Brodr. Nielsen, Ollerup.

—

De tre Biracer, der i vore Dage mest almindeligt anvendes, og som der sættes størst Pris paa, ere den italienske, den

krainke og den brune. Den italienske Race har Overtaget i Amerika, den brune i Europa. Den krainke er mindst udbredt. Disse tre Biracer, som her ere nævnte, adskille sig fra hverandre, ikke alene ved Farven, men ogsaa derved, at de hver for sig besidde særlige Egenskaber, der give sig til Kende paa forskellig Maade. Vi kunne saaledes som et slaaende Eksempel herpaa nævne de brune Biers Stikkelyst i Mødsætning til Krainernes Godmodighed. Medensfor skulde vi nærmere komme til at omtale dette. Paa Forhaand kunne vi dog sige, at vi ikke sætte nogen af de rene Racer ret højt, fordi vi anse Krydsningerne for at være de bedste til at samle Honning. Men naar vi alligevel i denne Artikel vilde give en Beskrivelse af ovennævnte tre Slags Bier og paa en upartisk Maade søge at udtale os om deres Dyder og Udyder, saaledes som vi have lært dem at kende af Erfaring og gennem Udtalelser af dygtige Biavlere Verden over, saa er det, fordi vi haabe, at det er muligt derved at fremkalde en bedre Forstaaelse af, hvilke Fordele, det er, der kunne opnaas ved Krydsning af de forskellige Biracer.

Til at begynde med vilde vi omtale den brune Birace, der uden Tvivl er den mest konstante af alle kendte Racer, men derfor ogsaa den vanskeligste at forbedre. Her i Landet og i Størstedelen af Europa Norden for Alperne ere de brune Bier almindeligt udbredte, lige som de tidligere ogsaa have været det i Nordamerika, hvorfra de dog nu mere og mere fortrænges. Tyskland maa vist nok anses for at være de brune Biers oprindelige Hjemland. Derfra have de saa gennem Eiderne bredt sig til de omliggende Lande. I vore Dage findes der brune Bier saa højt imod Nord som i Norge og Finland, hvor de leve og trives trods de haarde Vintre. At de kunne leve i disse kolde Lande, er et godt Bevis for, at de ere haardsjøre.

Haardsjøre er da ogsaa den vigtigste af de saa gode Egenskaber, de brune Bier ere i Besiddelse af. De brune Bier have Ord for at have en vis Forkærlighed for at samle mørk Honning. Af denne Grund anse enkelte Biavlere dem for at være bedre end Bierne af de rene sydlandske Racer til at samle Honning paa Egne, hvor Trækket hovedsagelig er fra Lyng. Om denne Tilbøjelighed ogsaa kan betragtes som en Fordel paa de Steder, hvor der kun havees Sommertræk, er nok tvivlsomt. Til de brune Biers Ros kan det siges, at de forsegle deres Honningtavler med smukke hvide Laag, hvad der er af Bigtighed, naar der lægges an paa at avle Tavlehonning. Her i

Landet frembringes der imidlertid kun saa ubetydeligt af denne Vare, at det er af underordnet Betydning for de danske Bøvlere, om Gøllelaagene over Honningen er af en smuk hvid eller en lidt mørkere Farve; den udslyngede Honning smager affurat lige godt for det. Endelig bør det da ogsaa nævnes som en god Egenskab ved de brune Bier, at de i Reglen ere bedre end de ægte Italienerne til at samle Honning lige i Begyndelsen af Hovedtræktiden, naar Vejret da ellers paa den Tid er af en saadan Beskaffenhed, at der kan indsamles Honning. Dette kommer formodentlig af, at de unge brune Bier gaa over til at blive Trækbier tidligere end de italienske; men i Slutningen af Hovedtræktet ere de brune Bier saa til Gængæld saa meget desto daarligere til at samle; da overtræffes de langt af Italienerne og sikkert ogsaa af Krainerne.

En af de største Fejl ved de brune Bier er den, at de ere saa yderst modtagelige for Bipest. Dette hidrører antagelig fra, at Racen i en meget lang Aarrække ikke har været tilført fremmed Blod. Den er bleven svækket ved Indaavl. Derfor kommer deres ringe Evne til at bekæmpe Bøksmøllene. Og endelig deres Udygtighed til at forsvare sig mod Røvere.

Af andre mindre ønskelige Egenskaber kunne vi nævne, at de ere stikkelystne og meget urolige at behandle. Ved Behandling af Stader med brune Bier hænder det saaledes ikke sjældent, at Bierne forlade Ingeltavlerne og søge ned paa Bunden af Staderne. Undertiden kan det endogsaa ske, at en Familie ved en Underjøgelse bliver saa urolig, at Bierne fare ud af Indgangen og leje sig i store Klumper paa Flyvebrættet og omkring paa Stadets Forvæg. Naar sligt sker i køligt Vejr, er det uheldigt, da Ingelen derved let kan blive forkølet. Særlig frugtbare ere de brune Bier ikke; derfor egne de sig ikke godt til stærk Formering, da man derved udsætter sig for at saa for mange svage Familier. For Flid kunne de heller ikke roses; de have noget Ansæg for Drivveri. Særlig mærkes dette hen imod Slutningen af Hovedtræktet, naar Træktet er stærkt aftagende. I det hele taget kan det med Grund siges om de brune Bier, at de i Almindelighed arbejde daarligt, naar Honningtræktet er mindre rigt. Hvad vi her have fremført, er i det væsentligste alt, hvad vi have at sige for og imod den brune Virace. Og vi skulle nu gaa over til at omtale den italienske Race.

Som det fremgaar af Navnet, stamme de italienske Bier fra Italien. De ere af en lettere Bygning end de brune Bier og

have en smukkere Farve. Deres Racemærke er tre gule Ringe paa den øverste Del af Bagkroppen. Der gives to Slags italienske Bier; de norditalienske, der ere af en mere gul Farve. De norditalienske Bier anses for at være de bedste. De italienske Bier have i de senere Aar vundet stor Udbredelse. I Amerika have de nu saa godt som fortrængt de brune Bier. De amerikanske Biavlere sætte den italienske Bi overmaade højt. Fra Italien udføres der aarlig et stort Antal Vidronninger til andre Lande. Selv i en saa fjærrntliggende Verdensdel som Australien drives der Biavl med italienske Bier. Daa her til Danmark har der i en længere Aarrække været indført italienske Vidronninger. Alt dette tyder hen paa, at der hos den italienske Virace findes mange gode og kun saa daarlige Egenskaber.

De italienske Bier ere frugtbare og meget flittige til at samle Honning. De forsvare sig godt mod Røvere, og ere de bedste af alle Bier til at bekæmpe Bøksmøllene. Møllarver have vi endnu aldrig set i en italiensk Bjafamilies Tavler. Italienerne ere ikke saa modtagelige for Bipest som brune Bier. De ere meget fredelige, og en Underjøgelse af deres Tavler lader sig let foretage uden Anvendelse af ret megen Røg. Under en Behandling holde de italienske Bier sig roligt og jævnt spredte paa Tavlerne, som de nødig forlade. Derfor er det i Reglen altid let at finde Dronningen i et Stade med italienske Bier. Naar der udtages en Ingeltavle af en italiensk Bjafamilie, saa blive de paa Tavlen værende Bier roligt siddende paa denne, indtil den atter indhænges i Stadet; de løbe ikke rængstelige omkring, og de klumpe sig heller ikke sammen paa Tavlens Underkant, hvorfra de let kunne falde paa Jorden, saaledes som brune Bier ere tilbøjelige til at gøre; de forblive derimod roligt paa deres Plads paa Tavlen, hvor de dække og for en stor Del beskytte Ingelen, den indeholder, mod skadelig Paavirkning af den udbændige Temperatur.

En af de største Fordele, vi have fundet ved de italienske Bier, er dog den, at de ved Hovedtræktets Slutning, naar Vejret er godt, kunne vedblive at samle smuk lys Honning af god Kvalitet og i ikke ringe Mængde en lang Tid efter, at de brune Bier saa godt som helt have op hørt med at indsamle Honning. Dette hidrører sikkert fra, at Italienerne ere mere flittige og have en lidt længere Tunge, saa at de bedre ere i Stand til at samle Honning af Rødkløverens anden Slæt end de brune Bier. Som en sidste god Egen-

flab ved de italienske Bier kunne vi nævne, at de ere betydelig bedre end baade Krai-nerne og de brune Bier til at haade deres Stader rene for Boks- og Smuld, da de Bier og anden Urenlighed. Denne Italienernes store Renlighedssjans er sikkert Aarsagen til, at Boks- og Smullene ikke kunne trives paa de Steder, hvor der kun holdes italienske Bier.

Men fordi Italienerne have saa mange gode Egenstaber, maa man ingenlunde tro, at de ere sejlstri; de have ogsaa deres Dyder, om end ikke saa mange, som de have Dyder. De italienske Biers største Fejl anse vi for at være den, at de i Reglen udvikle sig for langsomt om Foraaret. Det er først, naar varmt Vejr indtræder, og der kan jamales lidt Honning, at der bliver rigtig Fart i deres Yngelanfættning. Af denne Grund ere de italienske Bisfamilier i Almindelighed noget tilbage i Udviklingen ved Hovedtrækkets Begyndelse. Tillige ere de unge italienske Bier noget langsommere end de brune Bier til at blive Trækbier; derfor kunne Italienerne i Reglen ikke udnytte Hovedtrækket paa en tilfredsstillende Maade i Begyndelsen; det er først i Hovedtrættidens sidste Halvdel, at de ret kunne udfolde deres Virksomhed. I Fald de italienske Bier ikke vare saa gode, som de ere, til at samle Honning i Slutningen af Trættiden, saa vilde de sikkert ikke kunne maale sig med de brune Bier i at give Udbytte. Aarsagen til, at Italienerne udvikle sig langsommere hos os om Foraaret end de brune Bier, maa sikkert søges i, at de ikke ere vant til vort Lands Vejrlig, der i Foraartiden undertiden kan være ret barskt. I deres Hjemland, det solrige Italien, leve disse Bier under anderledes gunstige klimatiske Forhold. I det Land er Vejret om Vinteren og om Foraaret langt mildere end hos os, og Somrene ere meget varmere. Det er derfor ret forklarligt, at de italienske Bier ikke ere saa haardføre til at taale Kulde som vore indfødte brune Bier, der gennem Aarhundreder, ja, maasse Ariusinder, ere bleve vant til vort Lands nuværende Klima. Men trods deres mindre Haardførhed kunne de italienske Bier dog nok overvinde her i Landet, naar de indvintres paa en fornuftig Maade. De Familier, vi have haft af dette Slags Bier, have altid klarer sig godt igennem Vintrene.

De italienske Bier ere meget frugtbare; derfor kunne deres Dronninger i Reglen ikke udholde at lægge Æg saalænge som de brune Biers. Efter to Aars Uglægning i en stor Bisfamilie plejer en italiensk Dronning at være opslidt.

Det paastaas ofte, at Italienerne ere slemme til at røve. Dette have vi ikke

fundet; vi anse dem ikke for at være stort værre Røvere end de brune Bier, naar Biavleren da ikke ved egen Uforsigtighed giver Anledning til Røveri. Om Foraaret for Eksempel ere de italienske Bier i Følge vore Erfaringer kun lidet tilbøjelige til at røve.

At de italienske Bier ere fredelige og ikke stikkelystne, ere de fleste enige om nu om Stunder. Særlig joermelystne ere de heller ikke. Derimod er det en Rendsgærning, at de forsegle deres Honningtavler med Boks- og Smullens Farve; men det regne vi dem ikke særlig til Laft.

(Fortsættes).

Biernes Pakning.

Af G. Mathiesen.

Det var i Aaret 1789, det samme Aar, da Kampen om Menneskerettighederne begyndte i Frankrig, at det lykkedes Schweizeren Franz Huber at konstruere sit „Bladstabe“, som i Virkeligheden danner Grundlaget for hele den nyere Tidens fornuftige Biavtsdrift.

Skøndt man skulde tro, at der ikke behøvedes mange Aar, for at lære at behandle et Bisfolk saaledes, at det ikke behøvede at bukke under i „Kampen for Tilværelsen“, naar Vinterens stærke Kulde kommer, ja, lære at skaffe Bisfamilien en varmholdig Bolig, hvori de smaa slittige Insekter trygt kunde finde et godt Opholdssted, uden at angstes for Vintertidens barske Vejrlig, saa er det dog først i den nyere Tid, at Udviklingen paa Biavlens Omraade har vundet saa langt frem, saa der kan gives sikre Anvisninger til at opfylde de Krav, som Bisfolket forlanger af Biavleren i denne Retning.

Et af de Krav, som Bisfolket stiller til Biavleren, er at sørge for, at Bisfolket hele Aaret rundt har en omhyggelig varmholdig Pakning omkring, over og under sig, thi Bierne kunne ikke pakkes for varmt, naar der sørges for Luftens fri Indtrængen gennem Stadets Indgang til Bisfolket. Indgangene kan i Vintertiden være aabne i en Bredde af 5—10 cm. (ca. 2—4 Tom.), om Sommeren kan de udvides i Forhold til Bisfamiliens Størrelse og Honningtrækkets Godhed.

Naar det Rum, hvori Bisfolket opholder sig om Vinteren, er for stort i Forhold til Bisfamiliens Styrke, kunne Bierne ikke opvarme Rummet tilstrækkeligt, Følgen deraf

bliver Fugtighed i Biboligen; det gælder derfor om, at Bisfolket ikke har flere Tavler at overvintre paa, end der er nødvendigt, for at Bisfamilien kan faa det fornødne Overvintringsforraad, 25—30 Pd. Honning. Jo varmere Boligen er, des mindre fortære Bierne af deres Foder om Vinteren og jo længere kunne Bierne være inde i deres Winterbolig, uden at behøve Renselsesudflugt.

Bisfolket bestaar om Vinteren af flere Tusinder af Arbeidsbier og en Moderbi. Jo stærkere Kulden er i Vintertiden, desto tættere trænge Bierne sig sammen i en Klynge for at kunne bevare den nødvendige Varme, + 10—18° Reaumur, thi Varme er en af Hovedbetingelserne for det organiske Livs Ophold, altsaa ogsaa for Bisfolket. De enkelte Bier besjæde sin ringe Varme, da de stivne ved + 6—8° R., men ved at slutte sig sammen i en Klynge, kan Bisfolket hæve sin Varme højere op, og dette sker ikke alene ved Biernes Bevægelse og Gnidning mod hverandre, men ogsaa ved Aandedrættet, og det Emne som Bierne forbruge ved denne Varmefrembringelse er Sauer, som de finder enten i Kandisfoderet eller i Honningen.

En tykt Biavler, Hr. Schulze, udtaler i et Foredrag bl. a. følgende: Er en Bisfamilie, der er henvisst til Selvhjælp, kommen igennem den egentlige Winter, om den end har mistet en Del Bier, og kan holde sin Renselsesudflugt paa en smuk Dag, saa er mangen Biavler tilfreds; men ofte kommer bagefter en Eftervinter. Det er da en Ulykke, hvis saadanne slet indvintrede Bisfolke have begyndt at yngle, thi herved blive Bierne strækkelig svækkede. Til Yngelens Pleje og Ophold kræves en høj Varmegrad, der kan stige til + 28° R. Derfor gøres Dag for Dag større Anstrængelser, hvorved Arbejdsraften aftager, indtil Bierne ere saa svækkede, at de ikke mere kunne belejre og opvarme den ansatte Yngel. Intet Under derfor, at Bisfolket under saa uheldige Forhold trods de tilkomne unge Bier ikke alene gaar tilbage, men end ogsaa i mange Tilfælde gaar til Grunde.

Ofte kan man hos Kubebiavlere se, at en Bisværm er indsat i en af disse tyndvæggede Straakuber, og Bisflokets Eier lader endog ofte en saadan Kube, hvis Halmvægge ikke er mere end 2 cm. tykke, henstaa i længere Tid uden Halmhætte, idet der blot kastes en Sæk eller lign. over den. Det er en Selvfølge, at en saadan Bisværm ikke formaar at udrette meget, naar den bydes den Slags slette Livsvilkaar at leve under. Der findes her i Landet endnu mange tusende befolkede Straakuber, og disse Kube-

bisfolke kunde uden tvivl gennemsnitlig give en langt større Indtægt, end der for Tiden indvindes af dem, naar alle Bisflokene levede under gode Livsbetingelser.

De tykke Kubebiavlere benytte Straakuber, hvis Vægge er 5 cm. tykke (2"). Halmhætten, som sættes over Kuben, bør være 10 cm. tyk, Bundbrættet, hvorpaa Kuben staar bør helst være 5 cm. tykt og tillige kunne danne et stort, lidt hældende Flyvebræt, som Bierne lettere kunne træffe ved Hjemkomsten til deres Bolig, for at de ikke skulle falde ned paa Jorden, hvor de undertiden stivne af Kulde og dø.

Men det er ikke alene nok at pakke Bisfolket godt til med varmholdige Pakningsemner i den kolde Aarstid: Foraar, Efteraar og Winter; det er ligejaa nødvendigt i Sommeren at pakke de paaafatte Honningrum omhyggelig til; Arbejdsbierne vil da være mere villige til at arbejde i Magasinerne.

En amerikansk Biavler, Hr. A. Getz skriver under Overskriften, "Varme-Overrum". Det er meget vigtigt, at de første Magasiner, som gives til Bierne i Juni Maaned, ere varme nok til, at Bierne kunne arbejde deri, ikke alene om Dagen, men ogsaa om Natten. Det er maaske ikke almindelig bekendt, at de fleste af Bierne ere i Marken om Dagen for at samle Nektar. Den fyldes i de nærmeste Celler, og kun en ringe Del af den bæres op i Magasinerne med det samme. Om Natten hjælpe derimod en stor Del af Flugtbierne til med at bygge Tavler og flytte Honningen fra Yngelredten op i Magasinerne.

Denne Pakning omkring Magasinerne kan være midlertidig, og bestaa af Halmmaatter eller renvaskede Tøjstykker; Hattelse kan ikke anbefales, da den er for besværlig at bortskaffe igen.

Pakningsemnerne over Tavlebærerne bør være, først Voksduge og derpaa flere Lag uldent Tøj; derpaa lægges over det hele en Madras af tæt Sættelærred, fyldt løseligt med Hattelse. I den senere Tid har jeg desuden over Voksdugtæppet lagt et Par Lag udbredte Avispapir, og efter Anvisning af nærværende Blads Redaktør, passer jeg først med nogle Lag Papir ved Glasindstødet, inden Hattelsepuden sættes til.

I en tidligere Artikel "Lustfornøjelsen hos Bierne", har jeg kortelig omtalt mit Standpunkt angaaende det porøse Dække over Bierne. Det kan uden Tvivl interessere mange af "L. f. B." Læsere at se lidt af en Artikel som "Bittendes" daværende Redaktør i Aarg. 1891 skrev om Biernes Dækningsemner.

"Dzierzon og Berlepsch dækkede Bierne

saavel om Sommeren som om Vinteren med tynde Fyrretræs Brædder, hvis smaa Mellemrum Bierne tættede med Klæbevoks. Dette viste sig at være en meget god Dækningsmaade om Sommeren; men om Vinteren kom Bierne ofte til at lide af Fugtighed, saa at de bageste Tavler bleve overtrukne med Stimmel, og hele Bisolfket ofte gik tilgrunde ved Bugløb.

I 70erne begyndte man baade i England og i N. Amerika at dække Bierne om Vinteren med mange Lag Tæpper af Uld, eller Lærred. Det viste sig at være langt bedre, og man forklarede sig denne heldige Virkning deraf, at „det porøse Dække indfugede Vanddampene og holdt Varmen tilbage.“ Denne Opfindelse bragtes hertil Danmark af Rantor Erslev i 1878. Dette Dække blev snart almindeligt hos os og bidrog i høj Grad til en bedre Overvintring, men det har dog senere vist sig at Forklaringen af denne Virkning var urigtig.

I Slutningen af 80erne begyndte man nemlig i England, først kun om Sommeren, senere ogsaa om Vinteren, at dække Bierne med Voksbug, ovenpaa hvilket man da i den kolde Tid lagde flere Lag Tæpper eller en 4" tyk Pakramme. Herved opnaaedes en fuldkommen saa god Overvintring, som naar Dækket var porøst.

Årsagen til at Tavlerne om Vinteren bleve fugtige og mugne, var ikke den, at Dækbrædderne vare uigennemtrængelige for Vanddampene, men alene den, at Dækbrædderne vare for kolde, fordi de ikke ovenpaa vare dækkede af et tykt Lag af flette Varmeledere. Derfor fortættedes Vanddampene ved Berøring med Bræddernes Underside, og Vandet drev da ned over Tavler og Bierne.

For nogle Aar siden blev det i „L. f. B.“ tilraadet Biavlerne, at lade en svag Luftstrøm gaa fra Indgangen hen under Tavlerne og ud under det lidt opløstede Glasindstuds; jeg foretog et Forsøg i den antydede Retning, idet jeg udtog en af Glasdørene og borede to Huller i nederste Kammelse; paa den indvendige Side mod Bierne slog jeg derpaa fint Staaltraadtvist over Hullerne, men — Bierne paastønnede slet ikke min Tjenstvillighed over for dem, thi en god Dag havde de kittet Traadtvistens Abninger til med Klæbvoks; de tilkendegav derved tydeligt nok, at de ikke brød sig om Luftveksel ad den Vej, som jeg havde tænkt mig.

Der er Biavlere, som siger: Jeg indvintrer stærke Bisfolk og passer dem meget omhyggeligt til, men alligevel bliver Biernes Overvintring slet.

Hvori ligger Fejlen? En Biavler viste mig en Gang et af sine Bisfolk og

spurgte mig, hvad Årsagen kunde være til, at der var saa fugtigt hos dette Folk; jeg kunde ikke give tilfredsstillende Svar. En anden Gang, da jeg saa til et andet Bisfolk, tænkte jeg ligestraks: „det er nok en meget kraftig Bisfamilie“, men ved at løste Tæppet mere af, fik jeg en anden Mening, thi Bierne havde helt forladt de forreste Tavler ved Indgangen. En af de største Fejl, der begaas ved den moderne Biavl, er uden Tvivl den, at Bierne ofte har for mange Tavler i Boligen, med for lidt Forraad i hver og for stor Plads i Forhold til sin Bimængde. Det vilde være til Held for mange Biavlere, om der kunde ske Forandring paa dette Punkt.

Men det er ikke nok, at Biavleren sørger for at Bisolfket har en lun Indpakning, thi ved Varmemaaling hos Bierne har det vist sig, at Blæsten har en uheldig Indflydelse ved Biernes Overvintring, idet en Del af den varme Luft fra Klyngen blæses bort fra Bisolfket; derfor bør der sørges for, at Bistaderne kunne staa paa et lunt Sted. Læ omkring Biboligerne kunne jo skaffes ved Plantning, Risgarder eller Planteværk. Det sidstnævnte anser jeg for det bedste til Læbælte. Luster man derimod ved Plantning at staa Læ for Bierne, da kan man enten plante Tjørn, Liguster, Bjerghyr eller Gran, hvis man ønsker en Hæk, som stadig holdes klippet som Læbælte, eller ogsaa vælge Planter, som kunne afgive Næring for Bierne, naar de faar Lov til at vokse frit, f. Eks. Snebær, Hassel og Lind.

Om Rammemaal.

Af N. Fahl.
(Sluttes).

Der er ogsaa et nærliggende Spørgsmaal: „Hvilken af de tre Foreningsstammer er den bedstemmeste for Biavleren? Hertil maa svares, at under den Forudsætning, at den tilstedeværende Udslyngningsmaskine passer lige godt for enhver af de tre Slags Kammer, er der i den nævnte Henseende neppe nogen nævneværdig Forskel, men ellers er den, som passer bedst for Maskinen, den bedstemmeste. Enhver af de tre Slags Kammer har imidlertid saavel sine Forsvarere som sine Modstandere, men for den uhilbede Tilfuer ser det visstnok ud, som om de Grunde, hvormed enhver især forsvarer sine Meninger, ere, om end ikke helt intetsigende, saa dog

i høj Grad søgte. Man har saaledes sagt om Kvadratfodsrammen, at den er tung, om 10×12" Rammen, at den indeholder for lidt og er for høj, og om Lavnormalrammen, at den ligeledes indeholder for lidt og er for lav og for bred. Men naar Kammernes Fladeindhold tages i Betragtning, viser det sig, at der i denne Henseende kun er en ringe Forskel, hvoraf følger, at under iøvrigt lige Forhold maa det samme blive Tilfældet med Vægten. Fladeindholdet er saaledes af:

Kvadratfodsrammen 144	□"
10×12" Rammen 120	—
Lavnnormalrammen 114 ³ / ₄	—

hvoraf det ses, at Forskellighederne med Hensyn til Vægt ere saa ringe, at de neppe komme i Betragtning for Praksis.

Hvad nu Bredden af Lavnormal-Rammen angaar, kan det jo gerne være, at den, der kun er vant til at behandle 10×12" Rammen, derved har faaet et Gaandelag, der ikke passer for Lavnormal-Rammen og omvendt, at den, der kun er vant til sidstnævnte, vil støde an mange Steder, naar han faar de højere Kammer under Behandling, men der er fornuftigvis ellers neppe nogen Tvivl om, at naar der bortses fra stedlige Vaner og ensidige Paa-stande, maa det ene være lige saa bekvemt som det andet.

Forsvarerne for Lavnormal-Rammen pleje for Resten at fremhæve som et Fortrin ved den, at den formedelst sin ringe Højde ikke trænger til Afstandsmaalere forneden, og at man derfor — naar saadanne ikke findes — forholdsvis let kan tage en Kamme op, hvor man onsker det, og sætte samme eller en anden ned i Stedet. Dette kan gerne være sandt, men Fordelen er visselig saa ringe, at den neppe vejer op med den Uislighed, der følger af ikke at have Afstandsmaalere forneden; uden saadanne er Rammen i sig selv et forholdsvis skrøbeligt Redskab, med mindre den er lavet af særdeles tykke Lister, og Indskudet kan ikke, uden Fare for at bringe Vorden i Afstandene, trykkes tæt op til Kammerne.

Et Spørgsmaal, der er vigtigere end alle de foregaaende tilhøven, er: "Hvilken af DBF's Kammer er den fordelagtigste med Hensyn til Biernes Velvære, og navnlig: paa hvilken af dem overvintre Bierne bedst under iøvrigt lige Forhold?" Ogsaa med Hensyn hertil har enhver af de tre Kammer sine Forsvarere og sine Modstandere. Mogle antage, at en Kamme bør være saa høj, at den giver Plads til en anseelig Del Vinterforraad lige over Vinterfædet, medens andre mene, at det er

bedst, naar den er saa lav, at dette ikke kan ske, og samtidig saa bred, at Vinterforraadet kan faa Plads paa begge Sider af Vinterfædet. De 12" høje Kammer svare til førstnævnte Forestilling, og Lavnormalrammen til sidstnævnte. Erfaringen har imidlertid lært, at under iøvrigt lige gunstige Forhold, kunne Bier overvintre meget godt paa alle 3 Slags Kammer, men om der i denne Henseende ellers er nogen almenlydlig Forskel, lader sig maafte ikke med Visshed bestemme; vi mangle vel ogsaa i den Henseende tilstrækkeligt med sammenlignende Forøg.

Blandt vore ledende Biavlere er Vorbeck en Forkæmper for den Mening, at Bier under iøvrigt lige Forhold overvintre bedst, naar Kammerne ere 12" høje, hvorimod Erølev skønede, at det gik bedst, naar Højden kun var 8", men Bredden 14". Af det, der er bleven sagt for og imod disse hinanden modstaaende Anskuelse, skal det her kun anføres: 1) at Vorbeck overfor Erølev har gjort gældende, at denne jelo har leveret et uforkasteligt Bevis for det uholdbare i sin Anskuelse om dette Punkt. Erølev har nemlig for en Del Aar siden udtalt — og gentaget det i sidste Udgave af "Fører i Biavl" —, at han altid har overvintret sine Bier best, naar han lige over Vinterfædet paa den 8" høje Kamme har anbragt andre Kammer ved Vinterforraad. Dette udlegger Vorbeck som ensbetydende med, at Erølev jelo skønner, at den 8" høje Kamme i sig selv er for lav til Overvintning. Andre Tilhængere af den 8" høje Kamme paaftaa imidlertid, at det er helt overflødig at anbringe Kammer ved Vinterforraad over Vinterfædet. Forraadet — siger man — har en lige saa god Plads ved Siderne af Vinterfædet. Denne sidste Anskuelse er i den nyeste Tid bleven iøvrigt forsøgt af Brødt. Nielsen.

Endelig er det allervigtigste Spørgsmaal: "Paa hvilken af DBF's Kammer give Bierne i Længden og under iøvrigt lige Forhold det største Honningudbylte?" Blandt vore ledende Biavlere have Meningerne om dette Spørgsmaal indtil for kort Tid siden været noget vaklende. Mogle have holdt paa den ene, andre paa den anden og atter andre paa den tredje, uden at det dog — saavidt vides — er lykkes for nogen af dem at levere et uforkasteligt Bevis for, at den Kamme, han forsøgte, var absolut bedst. Erølev — som holdt paa Lavnormalrammen — synes at have været nærmest ved Maalet. Han siger nemlig Side 34 (sidste Udgave), at Bierne arbejde villigt i Honningrummet, naar

Kammerne i Ingelrummet ere lave. Dette er nu rigtignog meget sandsynligt, men om det just er enSBetydende med, at Honningudbhyttet i Længden og under iøvrigt lige Forhold bliver det største, er ikke rigtig opløst. I Forbindelse med den anførte Udtalelse siger Ersløv videre, at „alle Cellerne hurtigere fyldes i lave og brede end i høje Kammer“. Herved maa det naturligvis være underforstået, at Fladeindholdet er det samme, men det forekommer mig dog ikke, at Ersløv dermed har villet udtale noget bestemt om det foreliggende Spørgsmaal. I den sidste Tid er der imidlertid fremkommet en Udtalelse, der bestemt betegner Lavnormalrammen som den Kamme, ved hvis Brug der under iøvrigt lige Forhold kan høstes mere end ved nogen af de andre Kammer. Det er nemlig Brødr. Nielsen, der i Nr. 14 af „T. f. B.“ for 1899 meddele, at de i en Række af 9 Aar have haft 25 Stader med Lavnormalrammer, og derved bragt i sikker Erfaring, at Honninghøsten i et saadant Stade i Almindelighed kan blive større end i noget andet, samt at det derved er muligt at bringe Biavl til at blive en rentabel Forretning endog i daarlige Honningaar. Ingen anden Kamme har paa langt nær et saa fordelagtigt Vidnesbyrd. I Henhold hertil maa den stunde til at blive Enhedsramme, ikke alene for DBF., men for den ganske Verden.

(Fortættes).

Lidt fra min Biavl.

Af Lærer Holbech, Belle pr. Daugaard.

Enhver Egn har sine Forhold — dels onde og dels gode —, som man maa rette sig efter, hvis man vil fare vel i Verden, hvilket Ordproget udtrykker: „Man skal Stik følge eller Land fly“. Naar man, som jeg gjorde sidste Foraar, flytter fra Nordvest- til Sydøstjylland, da har man meget at lære, inden man kender alt paa Egnen og kan rette sig derefter. Skal man drive Biavl med godt Udbytte, da er den første Betingelse, at man kender Egnens Træforhold og forstaaer at indrette sin Bianksmetode derefter. Dette kendte jeg ikke sidste Sommer, hvorfor jeg ikke havde saa stort et Udbytte, som jeg maaste ellers vilde have faaet. Jeg fik 400 Pbd. af 15 Stader, hvilket er 200 Pbd. lavere end mit Gennemsnitsudbytte.

Efter min Mening kommer de mange Stridigheder om Bihusenes Størrelse,

Kammemaalene osv. meget af, at man vil have alt til at passe for alle Egne, men dette er en Umulighed. Paa en Egn ere store Bihuse de heldigste, paa en anden det omvendte. En Ting tror jeg dog staaer urokkelig fast: „Man skal kende de Ting, man arbejder med — og bruge sine Tanker“. De Forhold, hvorunder jeg nu driver Biavl, ere i alle Retninger lige det modsatte af Forholdene i Viborg Amt. Her i Belle Skolehave staa Bihusene lunt for alle Vinde, og Bierne færdes ude paa Marker og Enge, der ogsaa beskyttes af Skov mod Storm og Slud. I Lynderup derimod havde Vestenvinden fri Adgang til Staderne, og Bierne slede sig hurtigt tilbøde, især om Foraaret. Jeg prøvede i nogle Aar at nedgrave Halmkuber med Bier i Jorden om Vinteren. Jeg havde en fortrinlig Overvintring paa denne Maade, der var næsten ikke død en eneste Bi, og de havde ynglet stærkt, da jeg 1ste April gravede dem op, men disse Fordele var den skarpe Foraarsvind istand til at tilintetgøre paa meget kort Tid. Døden gjorde en rig Høst mellem disse „forkalede“ Bier, der i Jorden havde haft det varmt og godt. Her i Belle tror jeg derimod, at denne Overvintringsmaade maaste vil give et godt Udbytte, saa jeg faar tidlige Sværme af Kuberne. Jeg agter til Vinteren at nedgrave Halvdelen af mine Halmkuber. I Lynderup løftede Sneen trods alle mine Forholdsregler en Mængde Bier ud om Vintern, og mit Vintertab inde i Staderne var paa Grund af Blæsten heller ikke ubetydeligt, ofte saa stort, at kun Halvdelen af Bifolket var tilbage; her maa dog oplyses, at det sene Eftertræl havde slidt de gamle Bier op, saa at det nærmest var disse, der om Vinteren afgik ved Døden.

Her i Belle har jeg i Vinter ikke set en eneste Bi paa Sneen, ja, ikke set en Bi paa Flyvebrædet eller i Luften, og inde i Staderne findes der kun saa døde Bier paa Bunden (fra 20 til 50 Bier pr. Stade.) Jeg har aldrig kendt den dybe Ro, som har hersket hos Bierne i denne Vinter, hvor der dog har været en rig Afveksling af Frost og Tø. I Lynderup kunde man næsten stadig høre en jagte Brusen, naar man lagde Øret til Flyvehullet, hvilket vidnede om, at Bierne tærede Honning for at holde Varmen. Her i Belle har jeg ofte tænkt, at Stadet var dødt, saadan en Stilhed har der været. Hvis jeg ikke af 10 Aars Erfaring vidste, at Bierne om Vinteren ligner smaa Born i Vuggen, „saa længe man intet hører til dem, har de det godt“, da vilde jeg have fryglet for et

stott Vintertab. Mine 19 Stader staa under to store, højtstammede Vbletræer, hvor der er god Skygge baade Vinter og Sommer. Den ene Række (7 Stader) vender Flyvehullerne mod Sydvest, den anden Række (8) vender Flyvehullerne mod Nordøst, og et Hus med 4 Familier (Wellsstade) vender to Flyvehuller mod Sydøst, et mod Sydvest og det fjerde mod Nordøst. I Vinter har jeg ikke mærket nogen Ulempe ved denne Opstilling, men om den er heldig til Sommeren, ved jeg ikke endnu. Det er Hullerne mod Nordøst, som jeg ikke har prøvet tilstrækkeligt, men jeg antager, at disse ville give det bedste Udbytte, da Solen om Morgenen først vækker Bierne der. „Morgenstund har Guld i Mund“, gælder vist ogsaa for Bierne. I Lynderup havde jeg 2 Allen mellem Staderne; her er Jorden mere værdifuld, hvorfor jeg kun har 2 Tommer mellem Tagene, saa de lige kunne lukkes op; jeg har ikke mærket nogen Ulempe deraf endnu, medens Tagene give den Fordel, at de nu kunne udmærkede Borde til at sætte Magasiner paa under Arbejdet med Bierne. Mellem de to Rækker er en Gang paa 3 Allen, hvor der om Sommeren er et flyggesuldt Opholdssted, hvor man sidder, omfjult af de travle Biers summende Vingslag, hvilket jo er kært for Biavleren, medens den øvrige Del af Haven er fri for Biernes Færden, hvilket mine Gæster synes er ulige mere sikkert og behageligt.

Folk her i Bjerre Herred er ikke meget med paa Biavl, naar man fraregner flere dygtige Biavlere med mange Stader; her er ikke saa mange Smaaabiavlere som i Viborg Amt. Grunden er vel nærmest den, at Arbejdsmanden tjener mere her og derfor ikke har saa haardt Brug for „Vindtægter“. Den almindelige Mening, især blandt Ikke-Biavlere, er, at Biavl her kun lønner sig daarligt, og at jeg, som Biavler betragtet, har gjort et meget daarligt Bytte. Jeg haaber ad Nare at kunne slaa en Bøl gennem denne Anskuelse. Min Afrejse fra Stals Station med saa mange kongelige Personer blev omtalt i de stedlige Blade, ligesom min Ankomst til Daugaard og Belle vakte mere Opsigt end almindeligt. Det staaende Spørgsmaal var: „Hvormange Bier har den nye Lærer?“ hvilket ingen, selv ikke Ejeren, var i Stand til at besvare, da Tallet vel laa mellem 200 og 300 Tusinde.

Det lykkedes mig ved Hurtigfodring at gøre mine Stader meget folkestærke, og den første Honninghøst gav et stort Udbytte, 400 Pbd., men da Tørken tog alle Blomster paa saa Dage, lige i den bedste

Træktid, avlede jeg kun Bier og ingen Honning. I Sten af Sommeren; her slutte jeg i Tide have haft Dronninggitre, men jeg havde hidtil ingen Brug haft for disse og derfor ingen anskaffet. „Al Stade bliver man klog, men sjælden rig“. Bierne havde sat hele Vinterforraadet i Magasintavlerne, hvoraf en Del vare „halve Tavler“ med Dronevoks. Jeg fordelte Yngeltavlerne med Honning øverst mellem Staderne, gav dem en Kasse Sandis — fegt til Sirup — at dele og derpaa et Magasin med 4 Halvtavler, Vægt 12 a 16 Pbd., ovenpaa.

Paa denne Maade fik hvert Stade 25 a 30 Pbd., hvor Siruppen sad nederst og Honning øverst, og altsaa bliver gemt til Foraaret; mellem Magasintavlerne er et Bivej, hvilket som bekendt ikke er til Stade for en god Overvintring. Den lyse Honning er meget bedre til Overvintring end den mørke Yngghonning, men den sidste er dog ikke helt ubrugelig for Bierne, som nogle ville have. Mine Bier have jo i mange Aar maattet nøjes med denne Kost og dog givet et godt Udbytte. Jeg haaber, som sagt, paa en god Overvintring i Aar; mange af Bierne bleve udsklækkede ved Efteraarsfodringen, og Resten var ikke opflidt; de bestilte ikke andet fra 1. August til 1. November end at gaa paa Smaavisiter hos hinanden, men Røveriet var i al Venstabelighed, det var vist kun lidt Slagsmaal „for at holde Barmen“.

I Lynderup faldt Honninghøsten i Reglen i August og September samt en lille Efterhøst ved Indvintringen i Oktobers Begyndelse. Saaledes skifte Tiberne. Viborg Amt fik vist ikke megen Honning i 1899, thi jeg har aldrig set noget saa tørt, som Markerne var der henimod 1ste September; der var bogstaveligt ikke en grøn Spire. Yngblomsterne vare sikkert ogsaa uden Honning.

Jeg skal til Slutning tilføje, at Dalen her paa Grund af sin Skønhed kaldes det lille Schweiz, men jeg tør dog ikke avertere min Honning som „ægte Schweizerhonning“.

To Dronninger i et Stade.

Til min Artikel i Nr. 2 om ovennævnte Emne, vil jeg idag føje nogle Eksempler ud af min egen og af andre Biavlere's Praksis, med Tilføjeelse af den Bemærkning, at de mindste Enkeltheder ikke ere medtagne

ved disse Eksempler, da de ikke ere opskrevne, men kun gengivne efter Hufommelsen. I Aaret 1890 fandt jeg efter endt Boghvedetræk i et Trugstade, der var en Forsværm fra Aaret i forvejen to befrugtede Dronninger i Septbr. Maaned. Dette Lodronningsstade blev indvintret med sine to æglæggende Bisere og begge overlevede Vinteren. Den yngste af de to Dronninger var kendelig paa sin lysere Farve, indrettede sit Yngelleje i den forreste Del af Stadet, nærmest ved Flyvehullet; den ældre Bimoder havde sit Vgghold længere tilbage, og belagde sædvanlig alle indhængte tonne Tavler med Vg, som hængtes bag ind i Voligen, saa at hendes Virksomhed stedse rykkede længere ud bag i Stadet. Stadet kunde rumme 18 Tavler 10×12 , og ved Midten af Juli vare alle Tavler belagte med Yngel, undtagen den nærmest Flyvehullet. Vi stode nu midt i Boghvedetrækket, og dette Bisolk gav megen Honning i Magasinerne, (ca 80 Pd), men uheldigvis indtraf dette Aar Nattefrost midt i det bedste Træk, ellers var Høsten bleven langt større. Efter endt Honninghøst flyttede jeg de 8 bagerste Tavler med paaafidende Bier og Dronning over i en anden Kasse, og gav Staderne halvt Flyvehul ved at flytte begge Kasser en halv Alen til hver Side af det gamle Flyvehuls Plads. Saaledes dannedes en Aflægger, som jo i Grunden ingen Aflægger var, men ligesaa godt Moderstade som den Familie, der blev tilbage i den gamle Volig. Derjom jeg dengang havde kendt Wellsmethoden, saa var de to Bisolk vistnok blevne, hvor de vare, men adskilte ved et bitat Indstud; thi vel gjorde Wells sin Opdagelse i 1890, men saa vidt jeg husker blev den ikke offentliggjort før i 1892. Saadanne Stader med to Dronninger ere jo i Grunden intet andet end Wellsstader uden biæt Indstud imellem sig.

Et lignende Tilfælde iagttog jeg i 1891 hos en god Ven og Biavlkskollega her paa Egnen. Ved Ordningen af et meget stærkt Stade med brune Bier sidst i August Maaned, opdagedes nemlig to Yngellejer og to æglæggende Dronninger. Dette Stade havde hele Commeren været meget birigt og givet 90 Pd. Honning i Honningrummet, skøndt dets 22 Tavler i Yngelrummet, paa de to yderste Tavler nær, havde været besat med Yngel. Min Ven var meget nysgærrig efter at se den Dronning, som havde præsteret noget saa stort, men vovede sig ikke selv isærd med at finde samme. Selvfølgelig kunde det nu ikke mere paa denne Aars Tid, da Yngelansætningen var taget meget af, og en Del Tavler vare dels

halvt og dels helt fyldte med Honning, mere ses, hvor langt den ene eller den anden Dronning var naaet frem med Yngellejet, om den ene havde haft et større og den anden et mindre Yngelleje. Men mærkeligt nok saa det ud til, som om de to samboende Dronninger vare lige gamle og ogsaa lige dygtige. Dette Bisolk var Aaret isforvejen fløjet sammen af to Forsværmene, det havde altsaa fra først af to befrugtede Dronninger som altsaa i Aaret 1891 gif i deres andet Aar. Da vi, som sagt endnu ikke kendte Wellsmethoden, saa blev Stadet indvintret med disse to Dronninger og 10×12 Maal. Jeg saa atter dette Bisolk i 1892. Ved Aabningen af Stadet midt i April viste det sig, at Bierne sad hen imod Flyvehullet i en Klynge, og ved nærmere Eftersyn viste det sig, at den ene Dronning var borte, maaske allerede dræbt af Bierne om Efteraaret. Det saa nemlig ud til, at Bierne kun havde fortæret af deres Foder som Enkeltsolk, nemlig fra Midten af Stadet hen imod Flyvehullet, men tilbage var alt usfortæret. Her i dette Tilfælde stadfæster sig maaske altsaa en berømt Biavlkers Udtalelse om denne Sag; den lyder nemlig: Hvis der er to Dronninger i et Stade, saa vil den overflødige Bimoder blive dræbt af Bierne, førend Vinterklyngen dannes. Denne Antagelse slaar dog heller ikke til i alle Tilfælde; thi som vi ser, kunne to Dronninger ogsaa overvintre Side om Side i samme Bisolk.

Der er imidlertid et andet Spørgsmaal ved et saadant Tilfælde som ovenstaaende, nemlig det: Hvorledes ser Vinterklyngen ud i et Bisolk, hvori der overvintre to befrugtede Dronninger? Bestaar den af en eller to Biv. ynger? Føler et Bisolk, skøndt det har to Bisere, og derfor egentlig kan betragtes som to Folk, sig dog paa Grund af den fælles Lugt som en saadan Enhed, at det om Vinteren virkelig trækker sig sammen i en Vinterklynge eller Vinterdrue? Dette kunde jo kun konstateres jent om Efteraaret eller om Vinteren, førend en af Dronningerne begynder med at lægge Vg, thi fra dette Tjeblik af kan der vistnok være Mulighed for, at Bierne dele sig i to Dele, hver om sin Dronning og sit eget Yngelleje. Eller skulde monstro alle Bier i et Lodronningsstade løbe imellem hinanden, ligesom Bierne i Honningrummet i et Wellsstade? Dette er dog vistnok næppe tænkeligt. Et andet Tilfælde med to Bimoder i et Bisolk, blev mig i Aaret 1893 meddelt af en større Biavler i Egnen ved Aabenraa. Samme fandt ved Efteraars-Revisjonen to æglæggende og befrugtede Dronninger i et paa Bier meget kraeftigt Ffolk. Begge Dronningerne bleve indvintrede sammen,

og levede endnu sammen den næste Sommer, da de efter endt Træt bleve adfildte ved bitæt Indsud for Indvitrinen; men begge døde om Vinteren i Wellsstaden. Den sidste Sommer, de levede sammen, havde Staden givet næsten 100 Pd. Honning. Jeg kan endnu berette om et Tilfælde af den Slags, som indtraf for 3 Aar siden i Nærheden af Ribe hos en Biavler, der kun havde to Bistader. Dette Tilfælde fremkom dog ikke, som viitnok de andre, ved Dronningliste, men derimod ved Tilflyvning af en Sværm fra en, en halv Mil bortliggende Viggaard. Waander, en Landmand, bemærkede en Dag ved det ene Stade, at der sammen med de brune Bier, fleg gule italienske Bier ud og ind i fælles Samarbejde. Ved Efteraars viste det sig, at en Sværm italienske Bier var fløjet ind til et brunt Bifolk med gammel Vær. Begge, den gule og den brune, arbejdede omhyggeligt to Waaneder sammen med hver sit Yngelleje i samme Stader; men efter den Tid var den gamle brune Dronning forsvunden, og alle Bieerne antog den gule som deres Moder. Da der i dette Tilfælde ingen italienske Bier fandtes ildendfor en Afstand af $\frac{1}{2}$ Mil, kan det deraf ses, at Bieerne let ved Sværmen kunne flyde denne Afstand, ja viitnok endnu længere. Et andet Spørgsmaal bliver det endnu, om et Bifolk, der vil værne, ogsaa ved sine udføende Spejdere paa saa lange Afstande, kunde indspejde Stader med gamle udføende Bieere til deres Erverne. Jeg fremfatter dette Spørgsmaal, fordi den omtalte Mand fortalte mig, at han allerede en 8 a 10 Dage før Sværmen indfandt sig, havde jet enkelte gule Bier flyve ud og ind ved det omtalte Stade.

Alt ville udlede nogen Regel, ved at gaa ud fra saadanne Eksempler, kan langt fra være Meningen med disse Linier. Tværtimod maa Reglen lyde: en Dronning i et Bifolk, alt det andet er kun Undtagelser. Hvis det derimod ved fortsat Fornering, af saadanne Dronningfamilier kunde lykkes at opelske Bier, der ligejaa villig tog mod to som en Dronning, saa havde vi vel næppe Brug for Wellsstaden. Dog, Naturens regelbundne Orden lader sig ikke ændre i den Retning. Ved at betragte saadanne Tilfælde nøjere, kunde man næsten komme paa den Tanke, at Vidronningen en Gang tilbage i Tiden ikke har været den eneste fuldkomne Hunbi i Staden, men den Antagelse ligger da temmelig nær, at alle Bier af Hunken en Gang have besiddet Evnen til at aflægge befrugtede Egg; ligesom dette endnu er Tilfældet med Humlebierne, og andre dermed beslægtede Insektarter. Endnu vil jeg til Slutning anbefale vore

Biavlere, at anstille Jagttagelser over saadanne Bifamilier, som især udmærker sig ved Virigdom, om ikke saadanne Stader idetmindste en kort Tid skulde have 2 æglæggende Dronninger.

Th. Buchholz.

Honningsalg og Brug af Honning.

Af B. E. B. Smith, Bjergsted.

Hvad skal vi dog med al den Honning, og hvorledes kan vi faa den solgt? det er Spørgsmaal, som Begyndere og andre, der høre om Biavl, til Stadighed komme med. Og hertil kan vi ældre Biavlere svare, at det gaar forholdsvis meget let, vær blot ikke for iorig med at faa den solgt, og glem endelig ikke selv at bruge dygtig af den i Husholdningen; det er navnlig dette sidste, jeg i denne Artikel vil lægge enhver Biavler paa Sinde.

Begyndere se for meget paa at jaa Penge ind for at kunne sige, at saa og saa meget har de solgt Biavlprodukter for, og mange af dem saa helst, at Bieerne istedetfor Honning hentede kontante Penge hjem til dem. Men lad os ikke glemme, at den Honning, vi spise, ogsaa er Indtægt, thi næst at bemærke, at det jo bogstaveligt er noget, man "tager ind", maa vi erindre, at det meste, vi Smaaafolk erhverve, dog gaar til Føden, og enten vi bruge Smør (eller Margarine) eller vi bruge Honning til vort Brød, kan forsaavidt være ligegyldigt. Vil man se paa, hvad der er fordelagtigt, ja, saa tror jeg nu ikke, det betaler sig at sælge Honning til 40 a 50 Ore pr. Pd. og købe Smør til henved 1 Kr. pr. Pd. Nej, brug hellere Honningen selv, og spar paa Smøret (eller Margarine). Hvem, der først har faaet Smag paa Honning, vil nodig undvære den, og i de fleste Husholdninger kan der let bruges 100 Pd. aarlig. At Honning er sund og meget nærende, er bekendt nok, og de, der til Stadighed bruge den, vide at fortælle om, hvor vel de befinde sig derved. De, der bruge Margarine istedetfor Smør, vil jeg anbefale at tage under Overvejelse, hvilket der vel er sundest og mest nærende, enten Margarine eller Honning. Jeg vil ikke her fremdrage alle de gode Egenstaber, som Honningen har, det er der talt meget om baade her og der, men kun sige, at den synes at

forebygge mange Svagheder, ja, man paa-
staar, at den forlænger Livet, og det var
jo dog en rar Ting, thi vi ville jo alle
inderligt gerne leve saa længe som muligt,
som og bevare et godt Helbred.

Naar Honningen høstes, er den fly-
dende — det vide vi alle — og derefter
krystalliserer den sig og bliver fast, og jo
fastere den er, des bedre er Kvaliteten.
Den kan ikke vedblive at holde sig i den
Tilstand, hvori den er, naar den høstes;
derimod kan man godt faa den flydende
igen ved at sætte den ind i en Øvn, over
en Kaffelovn eller i varmt Vand, hvor
den kan blive langsomt opvarmet; den er
da igen som nyhøstet Honning. Nu kom-
mer det an paa, hvortædes den skal an-
vendes. Vil man have den til at smøre
paa Brød (istædesfor Smør) eller paa
Smørbrød (istædesfor Smørelag), da bør
den ikke staa længere ved Varmen, end til
den bliver blød som Smør. I denne Til-
stand passer den ogsaa indmærket til at
søde Te og Kaffe med. Vil man have
den til Pandekager f. Ex., var den vist
mere passende i helt flydende Tilstand.
Naar Honning saaleses er gjert helt fly-
dende, varer det gerne længere Tid, inden
den igen bliver fast eller stiv, saa det er
ikke at anbefale at smelte alt for meget paa
en Gang. Vil man spise Honning med
Sukker — hvad man dog skal være lidt
varsom med, at man ikke skal sulte sig led
af det — da er det en Smagssag, om
man vil have den fast, blød som Smør
eller flydende, men det synes at se ud, at
Honning først kommer til sin Ret, naar
den vises flydende. At man kan lave
Mjød af Honning, er bekendt nok, og
mange Opkrifter høves i Tidsskriftet, saa-
ledes ogsaa en af mig i 1891, Side 8.
Til Honningkager kan ogsaa anvendes en
Del Honning; de ere meget nærende og
velsmagende og bør ikke savnes i en Vi-
avlers Hus. Der kan laves billige og
dyre. Min Hustru meddeler her en Op-
skrift paa:

En billig Honningkage.

2 Pfd. Honning toges med 3 Spjeste-
fulde Puddersukker, $\frac{1}{2}$ Paafl Vand, 1
Teskfuld Kanel og 2 Teskfulde Melliker.
Naar det er afkølet, røres det med 3 Pfd.
Mel, 3 Æg og 5 Kvint Hjortetakalt.
Mandler tilføjes efter Behag, men kan
godt undværes. Bladen smøres med lidt
Smør, og Dejgen lægges paa Pladen i
omtrent en Fingers Tykkelse, og bages ved
raft Varme. Naar Kagerne ere lysebrune,
ere de baagte, og naar de ere afkølede,
støres de i Stykker af passende Størrelse.
Dette bliver en stor Portion. De ere

bedst, naar de ere 14 Dage gamle, og de
smage godt til Kaffe. —

Mit Raad til alle Viavlere bliver
altsaa dette: først og fremmest selv at bruge
megen Honning og dernæst altid at have
Honning paa Bordet, naar der høves
Gæster. Honningkager ere billige og næ-
rende og bør heller ikke savnes. Naar
hver Viavler aarlig selv brugte 1 a 200
Pfd. Honning i sit Hus, og ved saaleses
at gaa jorvan lærte de andre at bruge
Honning, saa skulde vi bare se, hvor det
vilde hjælpe paa Priserne, og maasse vi
derved ogsaa kunde bidrage til, at der op-
voksende en sundere og stærkere Generation.
Mange Væsen ere jo nemlig i vor Tid
harmte til at opvokses ved Centrifugemælk
og Margarine, der ikke er meget nærende.

Med Hensyn til Honningsalg er det
let at forstaa, at Forbrugere hellere vil
have Honningen fra første Haand end købe
den hos Købmanden eller en Apoteker, og
man faar derfor ved at avertere i Bladene
om sin Honning, let sine faste Kunder.
Jeg har saaledes i de første Aar averteret,
men nu behøver jeg det ikke.

I Tidsskriftet for Februar d. A. i
„Etto fra Staderne“ læser jeg, at Viavler
Anders Larsen i Norbæl ved Frederiks-
lund i 1899 har høstet 3799 Pfd. Hon-
ning, og i Citraaret indvintrede 147 Bi-
folk i Hule og 35 i Kuber. Det vilde vist
interessere dette Blads Læsere at høre
nærmere om, hvorvidt alle disse Stader
ere hans egne, eller om det er Bier, han
passer for andre, samt hvor han faar
solgt al den Honning og til hvilke Priser,
hvorfor jeg herved opfordrer ham til vel-
villigt her at meddele os lidt nærmere
herom.

Viavlslærernes Løn.

Af Aug. Petersen. Bregninge, Nysted.

Ifølge Rejerat i „T. f. B.“ Side 6
mener Hr. Birch-Lauritzen, at vi Viavls-
lærere kan have 5 Kr. pr. Dag Netto.
Jeg kan oplyse B.-L. om, at jeg ikke har
kunnet have det Halve deraf i 1899. Men
det glæder mig, at der er Udfigt til noget
mere. Saa har jeg ikke medregnet den
ikke ringe Tid, det tager at skrive til alle
Kredsjene for at ordne Røderne eller Porto
og Papir dertil; det maa vi jo gøre i
samme Køb. Ret mærkeligt er det i mine
Øjne, at man offentlig skal høre om, hvor
godt det er at være fast Viavlslærer nu,

naar de, der ikke er det, kan faa fri Rejse og Ophold og 4 Kr. om Dagen, medens jeg faar 2½. Skal det blive ved, som i sidste Sommer, med et Møde her, og det næste 20 Mile borte, og det tredie først 8—14 Dage senere, saa vilde det vist være ret formaalstjenligt, om DBF. løste f. Ex. et 2 eller 3 Maaneders Kort til hver af de faste Diablslærere. Der er sandelig Udgifter nok til Dampskibe, Postvogne, Privatbaner og Ophold undervejs, saa naar det skal kaldes en god Forretning at være fast Diablslærer, saa er der mange gode Forretninger til. En Dagløn af 2—3 Kr. kan man jo nok tjene i Sommer-tiden, uden at behøve at trække i sit gode Tøj og forlade sit Hjem i længere Tidsrum ad Gangen. Skulde disse Linier kunne bidrage til, at der kom lidt mere Rimelighed i Afstand og Tid for Møderne, da skulde det glæde mig særdeles. Ved at DBF. overlod os et saadant Frifort, kunde vi ofte udrette noget mere, f. Ex. ved at søge Ophugning om Bipest, naar der maatte være en Dag eller to mellem eventuelle Møder; skulde vi selv besøfte Rejsen i den Anledning, komme vi jo ikke længere end nødvendigt af Hensyn til de „kære“ Penges, da det jo paa de korte Afstande ikke er saa billigt endda at køre paa Statsbanerne. Til Sammenligning kan jeg anføre, at Frugtavlerforeningens Vandrelærer her har 6 Kr. pr. Møde, fri Rejse og Ophold, og Medlemmerne, hvor Mødet afholdes, ere pligtige til at befordre ham til næste Møde. Dertil kommer, at han selv bestemmer Tiden, der falder i Februar—Marts. Det er da en mindre travl Tid, end den, vi skal være til Tjeneste i. Man ser i „Ydun“, at han kan afholde Møder i Rækkefølge en hel Maaned igennem hver Dag.

Vi ere enige med Forfatteren af Ovenstaaende i, at de faste Diablslæreres Løn i Virkeligheden er meget tarvelig, og vi har flere Gange, saavel paa Centralmødet i Aalborg som andre Steder gjort opmærksom paa, at der paa Grund af de lange Rejser, Udgift til Mad, Logi m. m. meget ofte kun blev en lille Dagløn til Diablslæreren for den lange Dag, han i Aarets bedste Tid har anvendt til Diablsmøde. For en Del Aar siden var der Tale om at forbedre de faste Diablslæreres Løn ved at give dem fri Rejse paa Statsbanerne, men det blev ikke til noget. Saa vidt vi ved, var det paa Grund af, at Staten stillede sig uvillig til Sagen. Et Par Gange har en af de faste Diablslærere faaet bevilget et Tilskud til Vvinnen,

men udover det er der ingen væsentlige Forandringer sket i Lønnen i den halve Snes Aar, DBF. har haft faste Diablslærere. Daglønningen er jo i de senere Aar steget ret behdeligt i næsten alle Frag, saa der synes ogsaa at være god Grund til at forbedre Diablslærernes Løn, naar de arbejde udenfor deres eget Amt. Men for at en Forhøjelse af Lønnen kan finde Sted, er det nødvendigt, at DBF. har de dertil fornødne Pengemidler at raade over.

R. d.

Den Preuß'ske Metode.

Foredrag af Bohm-Rehrüde paa Diablsubstitionen i Potsdam.

Fra mange Sider er der udtalt det for mig ærefulde Ønske om, at jeg vilde holde et Foredrag for Dem om den Preuß'ske Diabls-Metode.

Jeg tror at være saa meget mere forpligtet til at holde dette Foredrag, som jeg er Hr. Preuß's første Elev og under hans Ledelse i næsten et helt Aar igennem grundig har sat mig ind i samtlige Arbejder paa hans omfangsrige Diablsbedrift. Desuden har jeg nu tilmed en egen femaarig praktisk Erfaring i Diablsdrift efter denne Metode.

For at gøre Dem min Fremstilling saa klar som mulig, vil jeg i mit Foredrag holde mig til Preuß's Bog, som jo har opnaaet en ret stor Anseelse, idet jeg gennemgaar Rækkefølgen af Arbejderne ved Bifolkene, saaledes som de ere anførte der, selv om jeg ikke paa Grund af den knappe Tid kan omtale dem saa udførligt, som jeg gerne vilde. Preuß's Metode er kun for Egne med tidligt Træk, og naar der er Tale om Rammer er der stedse ment Helrammer. Kærnepunkterne i Metoden ere:

1. Frembringelse af stærke Folk.
2. Forhindring af Sværmning.
3. Indskrænkning af Yngel til rette Tid.

Jeg beder Dem om i Aanden at følge mig til en efter Preuß indrettet Diablsbedrift. Folkene have gode Dronninger, tiltrækkeligt Foder og ere komne godt og folkestærkte over Vinteren. Naar der indtræder mildere Vejr, dog ikke saa mildt, at vi have 10° Varme i Skyggen, hvad Bierne have nødig for at kunne eksistere i det fri. Bort Stade staar i Lø og saaledes, at Solen skinner paa det, saa at der, hvor Bistaderne staar, hersker en betydelig højere Temperatur end i Skyggen. Men derved lade vore smaa Benner sig

forlede til at forlade det beskyttende Hjem, de vore sig ud, komme derved i Skyggen, i for lav Temperatur og falde som Offer for Kulden; de naa aldrig mere deres Hjem og ere tabte for Biableren.

Bjolk, der ere komne over Vinteren som stærke, blive ofte meget svage ved denne Omstændighed, saa at de i vor Egn næsten ere værdiløse, da der ikke kan ventes noget Udbytte af dem.

Da er det, at Preuß kommer os til Hjælp, idet han anbefalede os Forrummet med Afspærringsgitteret til Bierne at flyve ud og rense sig i.

Paa saadanne Dage, som jeg nylig har beskrevet, og som desværre saa ofte forekomme, lade vi efter Preuß's Metode ikke vore Bier flyve ud. Vi holde dem i Arrest. Selv naar de i store Starer rumme omkring i Forrummet, give vi ingen Pardon, de maa kont blive hjemme. Forrummet byder Plads nok for de flyvelystne Bier, de kunne rense sig der og senere flyve tilbage til Stadets Indre.

De døde Bier, som bliver tilbage i Forrummet, de vare dog ogsaa gaaede tabt alligevel; det var syge, gamle og udslidte Bier, som ikke kunde leve mere, selv om de ingen Indstrækning havde haft for deres Flyvelyst. Dette Tab er saa ringe i Forhold til det, vi vilde lide, naar vi ikke havde holdt vore Bier inde, at det slet ikke kommer i Betragtning.

Ifølge-Afspærring bevirker, at den mindre skarpe Jagttager ofte slet ikke bliver Tabene var. Bierne skal have en Luftbarme paa 10° R. for at kunne leve i det fri. Er denne Temperatur ikke tilstede i Skyggen, forhindrer man Flyvningen, ogsaa Menseljesflyvningen. Det er naturligvis nødvendigt, at Follene under Afspærringen blive fodrede med Vand indvendig fra, naar det er paa den Tid, Bierne har Yngel i Staderne.

Bandning. Mine ærede Tilhørere! jeg maa anbefale dem alle paa det varmeste at sætte Driftekur med Drifkerør i Staderne. De aar ikke, hvilke uhyre Mængder Vand der bliver brugt af Follene ved disse Vandfodringer. I det forløbne Foraar har jeg f. Ex. til mine 20 Foll brugt 205 Liter Vand. For at holde Vandet friskt, og da det iøvrigt er nyttigt for Bierne, tilsætter man hver Liter Vand 3 Gram Salt; paa lidt mere eller mindre kommer det ikke an.

De se, hvormange Flyvninger jeg har sparet mine Bier for. 205 Liter Vand er over 2 Tønder Vand, det er mange Draaber, og mere end een Draabe kan en Bi ikke overkomme at flyve hjem med paa en

Gang. Saadanne vandfodrede Stader har derfor langt bedre Tid til at pleje Yngelen eller samle Honning end de ikke vandfodrede Bier.

Ved saadan Pleje og Pasning, som maa gennemføres samvittighedsfuldt, kan det ikke fejle, at Follene tidligt formere sig og hurtigt tvinge os til at give dem mere Plads. Dette er sædvanlig allerede nødvendigt, naar de søde Kirsebærtræer blomstre. Her maa jeg raade til ikke at være for hastig med Udvidelsen af Plads, men rolig vente saalænge, til der bag Kuden er saa fuldt af Bier, at man ikke kan se Tavlen for dem. Da kan man trøstigt give to eller tre udbyggede Tavler til Yngelreden, saafremt Føllet sidder paa 8 Kammer.

Først naar Bierne begynde at belejre den ellevte Table, hænger jeg Byggeammen ind, hvilken bestaar i en tun i den øvre Halvdel med Arbejderceller forsynet Kamme, medens den nederste Halvdel er tom. Yngelrummet er altsaa nu fyldt med 12 Kammer.

Hos normale Foll ville Bierne snart begynde at bygge Dronevoks i den nederste Halvdel, og dermed er Tidspunktet for Omhængningen kommen, naar alle Follene skulle blive ligelig stærke og bygge paa den tolvte Table.

Men desværre ere ikke alle Foll ens stærke, og der findes desværre altid Stader, som ere Svæklinge.

Ved Svæklinge i en godt ledet Bi-gaard forstærker jeg rigtignok kun Foll, som ved Kirsebærtræernes Blomstring eller straks efter, hvor de stærke staa paa 12 Tavler, idetmindste kunne besætte 7 til 8 Kammer og have en forholdsvis Yngelrede. Disse Svæklinge skulle ogsaa gøres arbejdsdygtige. De paa 12 Tavler værende gode Foll kunne alt efter Forholdene undvære 1 eller 2 Yngeltavler. Vi tage disse bort fra dem og forstærke de svage dermed.

(Fortsættes).

Hvad jeg hørte og saa.

III.

Af Aug. Petersen, Bregninge. Rysted.

—o—

1. Et væltet Stade.

Først i December 1898 havde vi en haard Storm med stærke Regnbygger fra N. V., og en herboende Biavler havde bl. a. et Lavnormalstade staaende i sin Have, saaledes at Vinden bestrøg dets højre Side tildels bagfra. Følgen blev, at Stadet

væltede, formodentlig ved at Taget fløj op, og derved bevirkede, at Stedet fik Overballance; nok er det, da Biableren om Morgenens kom ud i Haven, laa Stedet om paa Siden, Taget var fløjet af og laa ca. 3 Al. derfra, og Tavlerne, Bakningen og Bierne laa ude paa den vaade Jord i den stærke Blæst.

Han gav sig selvfølgelig straks i Lag med at samle op paa Sagerne, og det var saa heldigt, at Tavlerne vare faldne noget paatværs for hverandre, saa at de fleste stod oprejste, og i Mellemrummet mellem dem sad Bierne sammenklumpede; en Del laa paa Jorden, men han fik dog de fleste bjerget, og med Tabet af ca. et Par Hundrede Bier fik han ordnet dem igen. Et Par af Tavlerne vare faldne ud af Kammerne, men de fattes dog i igen og kunde nok blive hængende med lidt Forsigtighed.

Men nu Dronningen! Var den undgaaet Væden ved en saadan Revolution? Kunde den døje Blæsten og Regnen i saadan en Vinternat? Ja, det vidste han ikke og kunde ikke faa det at vide før om Foraaret, og det var længe at gaa i Spænding.

Imidlertid forholdt Bierne sig rolige, holdt paa samme Tid som de andre deres Renselsesudflugt og begyndte som de andre at hejnte Blomstertøv i Foraaret, og da han endelig kunde se til dem, viste det sig, at der var Yngel i Stedet.

Han har af det Stede i 1899 høstet 50 Pd. Honning, saa man kan jo sige, at han slap godt over den Historie.

Det er mærkeligt nok, at Dronningen kunde taale den voldomme Overgang fra det varme Vintersæde til det lustige Ophold udenfor Stedet vel en halv Nat igennem uden at tage Skade. Jeg tænker at det var en forholdsvis heldig Tid, da Uheldet skete, fordi Dronningen netop da var i sin roligste Periode, idet der ingen Uglægning finder Sted i den Tid. Var det sket i Februar—Marts, er det jo muligt, at der snarere var tilfødt den noget. Hele Tilfældet synes mig at være en ejendommelig Illustration til Læren om den „absolute Winterro“.

2. Et Svovleapparat.

Mod Møl har vi jo det fortrinlige Raad at svovle Tavlerne m. m. Ja, men naar Biablerne skal til at udføre Svovlingen hjemme hos sig selv, saa kniber det som oftest, fordi der i Reglen mangler det anbefalede tætte Kammer eller den tætte Kasse at komme Tavlerne i, og Følgen bliver da den, at Svovlingen ikke bliver udført.

Jeg saa paa min Rejse i Syssland i Sommer hos en dygtig Biavler en Indretning, der forekom mig meget formaals-tjenlig. Det var en Tønde (saavidt jeg erindrer en rensit Petroleumstønde) med kun en Bund i, og heri nedpakkede han laggvis med smalle Binde imellem alle de Tavler, han vilde have svovlet, og over den sidste (øverste) blev lagt to Lister, som overfors spændte mod Tøndens Sider, saa at den kunde vendes om med Nabningen nedad uden at Tavlerne faldt ud. Ude i Gaarden havde han lavet et Fldsted af nogle brændte Mursten; her lagde han Gløder, strøede Svovlet paa, anbragte den omvendte Tønde over Baalet, og snart var Svovldampene trængt ind i hver Celle i Tavlerne. Efter endt Røgning var det en let Sag at udtage Tavlerne af Tønden og om fornødent anbringe et nyt Sæt Tavler*).

3. Udslyngning af Lynghonning.

Den samme Biavler spurgte mig, om jeg kunde anvise ham en Maade, hvorpaa han kunde udslynge Lynghonning, da hans var saa sejt, at den næsten ikke var til at faa ud af Tavlerne. Jeg kunde kun anvise ham en kraftig Maskine, Honningsløsnren og Dronetavler i Honningrummet som de almindeligt brugte Hjælpemidler, og jeg føjede til, hvad en Læge sagde til mig, da jeg for nogle Aar siden led stærkt under Følgerne af den siddende, sammenbøjede Stilling, mit Haandværk medfører: „De ved jo bedst selv, hvor Skoen trykker! Opfind en anden Arbejdsstilling eller et Redskab, der kan hjælpe Dem til at indtage en mere oprejst Stilling ved Deres Arbejde!“ Det var nu ikke saa let for mig paa en Gang at blive Opfinder, og det samme svarede Biableren mig, da jeg opfordrede ham til at udtænke noget; da det viste sig, at selv Honningsløsnren og Dronetavler samt en god Maskine intet formaede overfor hans Honning, saa havde han næsten opgivet Haabet om at kunne komme til at udslynge sin Lynghonning.

Naar jeg fremfører dette heri Bladet, er det ikke, fordi jeg i denne Retning har fundet de Bises Sten, men for at gøre mit til, at man kunde naa at faa Lynghonning slynget ud og'aa i saadanne vanskelige Egne; thi der er utvivlsomt Forskel paa Honningens Sejghed de forskellige Steder. Det er ikke blot herhjemme; men i Tyskland og i England ser man, at Biablerne drøfter

*) Vi kunne paa det bedste anbefale denne Maade at svovle Tavler paa. Den er anvendt her i Roskilde BF. i en Snees Aar, saa den har staaet sin Prøve. Der er jo kun saa Biavlere, der har et passende Kammer til at svovle Tavler i. R ed.

Muligheden heraf, idet nogle paaftaar, at Lynghomingen laaber sig forholdsvis let slynge ud, medens andre ikke kan faa Held til at faa den ud. Spørgsmaalet er derfor stadigt aktuelt, og venter trods Honningsløsneren paa sin Løsning. Men mon ikke denne kunde forbedres, saa at den kunde gøre Fyldest? Jeg tænker mig et Apparat af Form og Størrelse omtrent som Honningsløsneren, men hvor Staalpiggene ere erstattede af tynde Rør, maaske af Form omtrent som Knappenaale, saa at Hovedet var masjint og Røret ligedev Hovedet havde en eller to smaa Abninger. Disse Rør befæstes saaledes i Rammen, at Hovederne vender nedad, og Afstanden mellem dem blev saadan, at et kunde gaa ned i hver Celle paa Honningtablen. Rammen, der kan være af Træ, sættes i Forbindelse med enten en Blæsebælg, som paa en Røgpuster, eller en Gummibold, som paa Haandrøgeren, ligemeget — ved at føre Rørene ned i Honningcellerne, saa at de runde Hoveder naaer Cellebunden, og pumpe lidt Luft ind bag Honningen maatte denne vel kunne komme i Gang med at flytte sig, og saa kan Maskinen gøre Resten.

Naar jeg har tænkt mig de smaa Hoveder paa Rørsystemet, er det for at ikke Luften, hvis der pumpeles lidt raft, skal sprænge Cellebundene i Tavlen ved at føres direkte mod disse.

Skulde der ikke blandt Biavlerne heri Landet være en eller anden, som er istand til at prøve denne Ide ved at konstruere et eller andet Apparat paa Grundlag af denne Tanke? Duer den ikke, saa er Ulykken jo ikke større, end at den kan forvindes, og duer den, saa var vi jo komne denne Sags Løsning et Skridt nærmere. Og mulig kan disse Linier give Stødet til, at andre Ideer kommer frem, og Maalet kunde naas ad andre Veje. Banstikigheden vil vel nok blive at fremstille et godt Apparat tilstrækkeligt billigt.

4. Dronningløse Familier.

Flere Biavlere, som jeg har besøgt, klagede over, at de ret hyppigt havde dronningløse Stader og bad om Raad herfor. Det var i Egne med Kløver og Agerfaal som Hovedtræk, og da jeg var der omkring St. Hansdag, skulde man jo have ventet nogenkunde stærkt udviklede Familier; men jeg saa næsten ikke en Drone i Staderne de fleste Steder. Man havde brugt saa store Kunsttavler i Rammerne, at de fyldte disse fuldstændigt, og kun hist og her saas en enligtsiddende Dronecelle i Yngelreden. Jeg spurgte, hvorfor man ikke avlede nogle Droner og mente, at heri laa Grunden til de mange dronningløse Fa-

milier, fordi mulige unge Dronninger havde vanskeligt ved at blive parrede, særligt i aabent Terræn, og med de enkelte Bigaarde ofte langt fra hverandre, og jeg anbefalede at tillade Bierne at have en Del Droner. Jeg tror nemlig ikke rigtig paa al den Tale om, at Dronerne kun er unyttige Vædere, der ikke gør anden Nytte end netop det, at flyde ud en Gang imellem for at parre sig. De Gamle kaldte dem jo „Riggebier“, som skulde ruge Yngel ud, mens Arbejdsbierne fløj ud efter Honning og Blomsterstøv. Mon denne Antagelse var saa fejlagtig? Vi træffer dem jo altid til henimod Droneflaget paa Yngeltavlerne, og det er jo da uomtvisteligt, at hvor der jidder en Drone og varmer, der behøves ikke en Arbejdsbi, og saa maa der absolut blive 100 Arbejdsbier fri til andre Arbejder i og udenfor Stadet for hvert 100 Droner, der i denne Retning indtager Pladsen paa Yngeltavlerne. Dronerne forlader kun Staderne i den varmeste Tid paa Dagen, ikke, tænker jeg, fordi de er for dovne eller kuldstære, men fordi Luftens højere Varmegrad tillader dem at forlade Stadet, uden at Yngellejet afkøles, og uden at deres Udflugter kræver flere Arbejdsbier til Rugningen. At det saa falder sammen med, at deres Parringsdrift kan tilfredsstilles med det samme, er jo kun et af de mange Naturens Undere, der synes saa ubetydelige og dog ere saa viselig afpassede til Omstændighederne. Man har paaftaaet, for at sværte dem saa sorte som muligt, at de end ikke kunde tage Honning selv, men maatte mades af Arbejdsbierne, og saa oversaa man, at Arbejdsbierne ofte rækker hinanden Næring, og man vil dog ikke af den Grund paaftaa, at Arbejdsbier ikke kan tage Næring til sig. Nej, Dronerne kan godt suge Honning op selv, det har jeg set mere end een Gang. Jeg skal nævne et Eksempel: En Aften ret sent tog jeg et Par Honningtavler ud af et Magasin med Dronninggitter under. Der var nogle Droner i Magasinet, fordi jeg havde haft Yngeltavler beroppe til Opflækning af en Dronning efter Doolittles Methode. Dronerne fløj ved Abningen ovenud og fløj rundt om Hovedet paa mig, efter at jeg havde lagt Løppet paa igen, idet jeg vilde have dem til at søge ind i Stadet ad Indgangen for at faa dem ind i Yngelreden. Medens jeg stod og saa paa dem, satte jeg Honningtavlerne fra mig paa et fladt Tag, støttet op til hinanden og med en Avis under. Der løb nogle Draaber Honning ned paa Avisen, og her satte sig to Droner, som straks rakte Tungen frem og begyndte at tage for sig af Retterne. De kan altsaa godt „søbe selv“.

Det er selvfølgelig ikke min Mening, at Staderne skal overfyldes med Droner. Der er jo givet Anvisninger om, hvor mange Kvadrattommer man skal indrømme dem, og jeg ved fra min egen Bigaard, at det er ikke de daarligste Stader til at give Overflud af Honning, hvori der findes en Del Droner, ivertimod, og jeg kan tilføje, at jeg har i al den Tid, jeg har været Biavler, stedse haft forholdsvis rigeligt med Droner i Bigaarden, og jeg har i samme Tidsrum kun en eneste Gang haft en dronningløs Familie paa en Tid, hvor der ikke var Droner, idet jeg ved Behandling først i April formodentlig kom til at odelægge Dronningen. Der var nemlig Yngel og Eg, da jeg behandlede dem; men tre Uger senere var Stedet uden Dronning. Jeg gav dem en Table fra et andet Stade, star efter 10 Dages Forløb Dronningcellerne ud og gav dem en ny Table med Eg — og først i Juni havde Stedet en læggende Dronning. Jeg maa for det følgende Skyld tilføje, at denne Familie var meget stærk, da den mistede Dronningen, ellers havde jeg brugt en anden Fremgangsmaade.

Det er nemlig ofte saadan, at de Familier, som om Foraaret er dronningløse, er ret svage, ialtfald var de fleste af de dronningløse Stader, jeg saa, ikke overfyldte med Bier. At lade saadanne Familier opklække en Dronning synes mig at være en stor Fejl; selv om man ikke vil gaa den rigtigste Vej, at forene en saadan med en mindre stærk Familie med god Dronning, saa burde man for sin egen Fordels Skyld ikke lade en saadan Familie klække Dronninger; thi vi ved jo, at en svag Familie ikke kan opklække en god Dronning. Og det bliver jo i dette Tilfælde endnu værre; thi naar man lader dem bygge Dronningceller, vil de jo opføre mere end en, og saa er der Fare for, at Biavleren tager de overflødige Celler til Dronningafstige i andre Stader, og det forringer altsaa hele hans Stamme at saa flette Dronninger, istedetfor at han skulde søge at udvælge blandt de bedste.

Det forekommer mig at være mere rigtig, om vi blev enige om ved en saadan Lejlighed, at tage en god Dronning fra et andet godt Stade i Bigaarden og give de dronningløse Bier*) — under Forudjætning af, at de er en Dronning værd — og saa lade dette stærke Stade opklække de unge

Dronninger; det vilde dog blive en ganske anden Ting, og selv om man maatte regne med et lidt ringere Honningudbytte af det Stade i samme Aar, saa vilde Fordele for Biavleren i Fremtiden jo blive langt større; thi jeg tror, at det er den sikreste Vej til at opnaa de bedste Resultater, den at vi ved Udvalg blandt de bedste Familier søger at have vore Vistammers Drevne, forudsat at vi ikke ønsker at „krydse“ os frem ad usikre Veje. At der kan opnaas en Del ved et saadant fornuftigt Udvalg blandt de bedste, kender jeg af egen Erfaring. (Fortsættes).

Rammemaal.

Af Nr. Hansen, Bornholm.

— — —

Stadiat dukker Spørgsmaalet om de forskellige Rammemaals Hensigtsmæssighed frem som Forhandlingsemne i Tidsskriftets Spalter.

En forjvarer en Ramme og een en anden. Grunde og Modgrunde mødes og falder for hinanden. Hvor een finder en Mangel, finder en anden en Fordel o. s. v.

Denne Forhandling er saare naturlig, da Spørgsmaalet jo baade er af stor Bigtighed og Interesse. Men det mærkelige ved Sagen er, at hvis nogen venter gennem denne Forhandling at komme til Klarhed om, hvilket Maal der virkelig er det bedste og mest hensigtsmæssige, da vil vedkommende vist stadig føle sig sorgelig stuffet, og vedblivende staa lige tvivlende og hjælpeløs. Den, som skal vente med at blive Biavler, til dette Spørgsmaal er afgjort, er sikkert ikke født endnu.

Set fra den Side kunde det saaledes synes, som denne Forhandling har været unyttig og resultatløs, hvilket dog vist langt fra er Tilfældet.

Enhver tænkende Biavler, som med Interesse og Opmærksomhed har fulgt Forhandlingen om Rammemaal, maa forlængst gennem denne være kommen til den Overbevisning, at af de gængse Maal, er der intet som absolut kan anbefales eller maa foretrækkes fremfor de andre, hvert har sine Fordele og sine Mangler, og paa dem alle kan der med Fordel og Udbytte drives Biavl, naar blot Biavleren er sin Opgave voksen og forstaar at behandle sine Rammer og sine Bier paa rette Maade.

Hvilken Ramme man bør foretrække bliver saaledes en Smagsjag. I Almindelighed

*) Denne Metode er ogsaa i en længere Række af Aar anbefalet og benyttet af flere ældre Biavlere. For Begyndere vil det altid være det rigtigste at forene det dronningløse Folk med en lille viferret Familie. K. b.

vil den, som har faaet begyndt med en bestemt Kamme, og er bleven tilsvant til denne, finde, at denne er den behageligste og letteste at arbejde med. Denne Mening skal vedkommende have Lov at have i Fred, men saa skal han ogsaa til Gengæld lade andre have deres Mening i Fred, indtil der fra en af Siderne foreligger virkelig saglige og uomstødeligt bevislige Grunde for den ene Remings Overvægt over den anden. Den stadige Rytten og Nappen, saa fra den ene og saa fra den anden Side, tjener kun til at bringe yderligere Bakken og Ubestemthed ind i de ofte i Forvejen kun lidet faste Rækker.

At her af anerkendte dygtige Biavlere, gøres sammenlignende Forsøg med de forskellige Kammer, og ogsaa prøves enkelte ny, er paa den anden Side ganske naturligt. Det vilde i Sandhed være sørgeligt, hvis vi vilde staa os til No og mene, at vi ikke havde mere at lære, eller at her ikke kunde findes noget endnu bedre end det, vi allerede har, thi en saadan staaen sig til No, er ensbetydende med Stillehed, Død og Tilbagegang.

Foruden de ny fremkomne Forsøgs-Kammer hedder det sig, at vi her i Landet arbejder med fire forskellige Kammemaal, nemlig: Høj og Lavnormal samt 10×12 og 12×12 . Af disse er jo de tre sidstnævnte anerkendte af DBF, mens førstnævnte forlængst er stemt ud som Foreningsmaal. Ja, egentlig har vi vel nok seks Maal, da her, hvis jeg ikke tager fejl, er arbejdet en Del med en Kamme 12×10 ; og saa har vi jo endelig den oprindelige 9×8 , men, at denne sidste er for lille og uhensigtsmæssig som enkelt Kamme, er vel nu alle enige om, og den kan vel nu betragtes som gaaet helt ud af Sagaen her i Landet.

Harde vi nu ikke flere end disse Maal, finder jeg ikke, at her var stor Grund til Klage, skont Indførelsen af et eneste bestemt Maal for hele Landet, som der i den senere Tid stærkt er taget Ordet for, vel nok maa betragtes som det heldigste og mest formaalstjenlige.

Men Ulykken er, at vi har en Uendelighed af Kammer, som sejler under falsk Flag, idet der ved Siden af hver af de nævnte staar en ubestemt Mængde andre, som gives ud for det, de ikke er, nemlig et af de bestemte Maal. Denne Afvigelse fra de virkelige Maal har sikkert de allerfleste Biavlere følt Ulempen af, og den har været og vil endnu i lange Tider for mangfoldige, være en stadig Vilde til Uergelse og Utilfredshed under Arbejdet hos Bierne.

Disse ubestemte Kammemaal kan der vanskeligt tit nok og stærkt nok blive advaret imod. At, de stadig fremkomme og tages i Brug, er vel mere grundet paa Ubestemtheden, end egentlig Ubvidenhed om de virkelige Maal. Her findes nu rundt om saa mange oplyste Biavlere, og saa let Udgang til Oplysning om de herhen hørende Emner, at den Undskyldning, at nogen ved Forarbejdelse af Stader ikke skulde kunne saa de nødvendige Oplysninger, ikke længer kan tages gyldig. Men Sagen er, at Begynderne ikke fra først af er klar over, hvilke Ulemper og Fortrædeligheder, de ad denne Vej let kan bringe sig selv i.

I Tidsskriftet mindes Husflidsmændene jævnlig om at give nøje Agt paa Kammemaal; men det er sikkert ikke af Besjen om disse Adværter blive stillede ogsaa til Suedferne.

Den Suedfer, som ikke selv er praktisk Biavler, men kun nu og da laver enkelte Stader efter Bestilling, trænger lige saa grundig som Husflidsmændene til at erindres om Maalenes Nøjagtighed. Jeg har set Stader forarbejdede, baade af Lærere, Skomagere og Estrædere, der har været i et og alt godt og nøjagtigt laavede, mens jeg derimod har truffet Stader fra Suedfere, der ikke selv var Biavlere, som har været alt andet end hensigtsmæssigt og nøjagtigt forarbejdede Stader.

Jeg mener, at her er en Sag, som vanskeligt tit nok kan drages frem, og som de ledende Biavlere ved alle Lejligheder bør tage frem, jaavel gennem Foredrag og Samtaler som gennem ledende Artikler i de stedlige Blade, og søge at klargøre for dem, der søge Vejledning. Kunde vi naa til, at ingen længer vil tage Stader med unøjagtigt Kammemaal i Brug, da vil disse heller ikke længer blive forarbejdede, og saaledes lidt efter lidt gaa ud af Sagaen.

Plantning for Bierne.

Af Hr. Jensen, Hemmet.

At Læ er en Nødvendighed for Bierne, navnlig her i Vestjylland, vil de fleste vel erkende, ikke alene fordi Blæsten særlig kan skade Bierne ved f. Ex. at kaste dem ned paa den vaade, kolde Jord foran Stedet om Foraaret, men ogsaa fordi den kan være besværlig under Arbejdet ved Stedet og bevirke en forøget Afkøling under Behandlingen. Er man, hvad som oftest er Tilfældet, henvist til Læ ved Beplantning,

er Naaletræer egentlig det luneste, da disse give Tæthed baade Vinter og Sommer. Jeg har saaledes set Stader hensat i Smaaplantninger af Gran og Fyr med tilstrækkelig Udflugt mod Syd og fundet disse saa beskyttede mod alle Sider, ikke berørt af en Vind, at Bladfen ikke kunde tænkes lunere. Det er Hvidgran og Bjergfyr, som nærmest kun kan trives her, men disse ere ogsaa istand til at kunne frembringe Læ paa næsten alle Steder, ikke mindst paa sandet og ufrugtbar Jord. Bjergfyr er saaledes den nøjsomste af alle Træsorter. Haves der saaledes et større eller mindre sandet og lidet frugtbart Jordbælte paa nordre og vestre Side af Bygningerne, da bør man ikke betænke sig paa at afse det til Beplantning; er Jorden lidt muldet og kultiveret, da med Hvidgran, er den fuldstændig raa Hebejord og Sand, da med Bjergfyr. Disse plantes i Rænder paa ca. 10 Tommers Dybde, hvor Jorden er lagt op paa Siden, og i Bunden af disse ville Planterne staa i Læ, fri for Ukrudt og ville i Reglen vokse godt. Naar de vokse til, bør de have fornøden Udtynding, for at Træerne ikke skulle blive opløbne og fri for Sidegrene og Vinden saa Indpas.

Men som oftest er Tælen om at skaffe Læ om en mindre Have med Plads for baade Bier, Frugttræer, Buske m. m., og hvis Jorden er af nogenlunde god Beschaffenhed, er det nærmest Løvtræer, man kommer til at holde sig til, da disse ere smukkere og give mere Afveksling i Aarets Løb, tillader Anbringelsen af et større Antal Arter, og mange lade sig forynge ved Stæring, hvorved de blive tætte igen, noget, der ikke lader sig gøre ved Naaletræerne. Tæt besatte, som de ere med Løv om Sommeren, luner de godt og beskytte imod Vinden, hvorimod denne nok kan trænge igennem om Vinteren. Hvorledes Bæltet skal være, afhænger af Jordbunden, Havepladsens Størrelse og Ejerens Smag. Det er naturligvis den skarpe Vestenvind, det gælder om Beskyttelse imod; som yderste Rab, der bedst tænkes sat paa en enkelt Jordvold med Bæltstov i ydre (vestre) Side og Straaning indefter, er Selvepilen (*Salix caprea*), den haardjoreste, jeg mener at kende. Jeg har nemlig set den i den yderste Række vokse ganske rank i Befret, medens andre Pilearter og Træer ved Siden af havde bøjet sig meget for Vinden. Den er nøjsom og kan vokse baade paa høj og lav Bund, stundom som vildtvoksende i Grofter og lignende Steder og er bekendt under Navnet „Rifensbust“. Efter Hebeselskabets Skrifter gives der dog nogle nær

beslægtede Arter og Afarter. Dens guldgule Blomster (paa Hanplanterne) blive særdeles flittigt besøgte af Bierne om Foraaret og afgive meget Honning og Blomsterstøv. I Mangel af denne gives der ogsaa andre Pilearter, der kan bruges, saaledes den brunbladede Pile (*S. smithiana*). Indenfor, i et Par Alens Afstand, bør plantes El, naar Jorden er nogenlunde god. Er man istand til at kunne plante flere Rader, bør man bruge 3—4 Alens Afstand baade mellem Raderne og de enkelte Træer, og mellem hver Plante og hver Rad anbringe alt efter Omstændighederne Hæsel, Kaur, Huld, Tjorn, Syren, Lonicera, Spiraea o. lign., der ere skyggetaalende Planter og kan give Underlæ, hvorved der altsaa bruges 3—4 Gange saa mange Planter af disse som af hine; jeg har ofte set ved ret brede Bælter, hvor Træerne groede højt tilvejs, at Vinden snjede ind mellem disse, fordi der manglede Underlæ. Røn, baade den almindelige og Aksekrønner er ogsaa fortrinlig haardjør at anbringe i de yderste Rækker. Dens Blade, Blomster og Bær ere smukke; den er ogsaa en Biplante. I de inderste Rækker er Ahornen et meget smukt og viligt voksende Træ at bruge. Ligeledes er Egen fordelagtig og smuk. Det samme gælder om Bøg og undertiden kan der anbringes Hestkastanier og Lind. Kan Virk saa tilstrækkelig Læ, er den et villigt voksende og smukt Træ. Hvor Jorden er mager, og man vil have hurtig Læ, kan der være Anledning til at bruge flere Slags Bopler og træagtige Pile. Hvor Jorden er fugtig, kan der være Brug for El, ligesom Aft kan bruges paa fine Steder, da den er nøjsom og haardjør. Er der Plads til en Rabat mellem Træerne og den indenfor værende Gang, bør denne beplantes med 1 a 2 Rækker lave, smukke Sirbuste, som *Vegetia*, *Deutzia*, *Spiraea*, *Ribes*, *Lonicera*, *Snebær*, *Pebertræ*, *Pimpinelle* og andre Sirbuste samt Roser og det saaledes, at de laveste ere nærmest ved Gangen. Her kan ogsaa ofte plantes fleraarige Blomsterplanter (Stauder) og Løgvækster, hvilke iøvrigt ogsaa kan anbringes mellem Træerne, naar det er skyggetaalende Arter, saasom af Løgvækster: *Troscus*, *Baafte* og *Pinselillier*, *Scilla* o. a. og af Stauder: *Anemone*, *Billefonval*, *Digitalis*, *Primulaarter*, *Vintergrøn*, *Akeleje*, *Porcellænsblomst* o. m. a., naar man ellers finder sin Fornøjelse i Slegt og vil finde sig i lidt Ueflighed og Beføstning; Bierne vil ogsaa lit kunne finde Næring heri.

Gangens Kant kan ogsaa bestaa af en

eller anden fleraarig, lav Slags Blomster. Jeg har dog brugt en smal Kant af fint Græs af stirbladet Evingel (*Pestuca duriuscula*), som ved Afkæring og Afstikning har holdt sig smuk. I Reglen bør der være kulegravet til et saadant Løbælte, og i de første Aar holdes noget rent mellem Træerne. Den økonomiske Husmand vil her sætte tidlige Kartofler (Klatgødede); det hjælper godt til at holde rent og giver jo ogsaa en Indtægt. Jeg har ogsaa her brugt at saa gule Lupiner, som være ypperlige for Hensigten, og ind til Gangen Hefeda, Borago og flere andre Sommerblomster. Siden, naar det Hele vokser til, holdes Cirbustene pynkelige og i Orden ved Klipping og Bæstøring, og Træerne og de større Buske støvnes mer eller mindre for at blive tættere, om saadant gøres nødvendent.

Ved søndre Side i min egen Have har jeg kun 1 Rad Tjørn, idet disse der ere voksede til en Højde af 7—8 Alen, yde fornødent Læ fra denne Side; paa Grund af den mindre Studsnings blomstre de rigeligt til Gavn for Bierne; dog klippes de paa den nordre Side for ikke at brede sig over den der værende Gang. Ved østre Side har jeg en klippet Naurhæk, som holdes i en 3 Fods Højde og indenfor et Par Rader Ahorn, Birk og andre smukke Træer og derimellem flere Slags Buske. Ved nordre Side findes Hvid- og Hvidelgran, hvilke klippes paa Steder, hvor de vil vokse ud over Gangene; iøvrigt bemærkes, at Haven her er mellem $\frac{1}{2}$ og 1 Td. Vand, og Holigen ligger Syd og Ost derfor i dejligt Læ.

I de fleste Haver af nogenlunde Størrelse, og hvor Jordens Bessaffenhed tillader det, anbringes nu en Del Frugttræer, noget som bliver mere og mere almindeligt. I Reglen bør man først begynde et Par eller flere Aar, efterat Læet er plantet, thi dette er nødvendigt for Træernes Trivsel. Jeg har her plantet mest Ubletræer, som allerede har baaret i en Aarrække; det er en Fornøjelse hvert Foraar i Maj at se disse helt hvide af Blomster og om Efteraaret i Reglen mere eller mindre fulde af Frugt. Dersom de Meddelelser, jeg af og til læser om Biernes heldige og gode Indflydelse paa Frugtavlens, ere paalidelige, hvad de vel nok ere, da har jeg fundet dette bekræftet her. — Med det samme vil jeg anføre, hvilke Sorter der hos mig har baaret bedst, hvilket jamstemmer med alv. erkendte Erfaringer: Dequæbler, Anguitæbler, Charlamowsky, Celline, Kirjebæræblet, Wojkenæblet, Resvik Godbin, Hørthornden, Frog-

more prolifc, og af Dvergtræer, hvilke ere heldige at have, naar Jorden kan rigeligt gødes og der kan graves om dem: Cox pomona, ildrød Pigeon, rød Ananas, Bismarcksæbler, Casseler Rejnætte og Danziger Kantæbler. Af Bærer har jeg ikke forsøgt mange; Moltke Bære og Williams bon chretien har her som andre Steder vist sig fortrinklige. En Sort, som er mindre kendt, Hestjelpæren, har her og i flere andre Haver vist sig særdeles frugtbar og anbefalelsesværdig. Naar man vil nøjes med mindre fin Frugt, og har sørget for Læ og passer med Godning og Gravning, saa vil der her paa Egnen kunne avles Frugt paa mange Steder, som man hidtil ikke havde tænkt. Hindbær, Solbær, Ribes og Stikkelsbær kan ogsaa dyrkes i betydeligt Omfang og ere jo gavnlige for Bierne om Foraaret.

Jeg har mine Stader anbragt saaledes mellem Frugttræerne, at de beskygges, navnlig mod Middagsolen, som jeg har ment var heldigt, medens andre har ment, at det var bedre, at de stod mere frit i Sollyset; jeg ved ikke bestemt, hvad det bedste kan være.

Herved være en forøget Beplantning paa det Bedste anbefalet; den er jo — som alt her i Verden — ikke saa fuldkommen, som den kunde være, men der kan jo arbejdes fremad. Bestemte Regler, som passer, kan der jo ikke gives for alle Tilfælde; der maa være Frihed til at handle efter Omstændigheder og forhaandenværende Forhold. Gode Vejledninger findes i en Del Skrifter, udgione af Hedeselskabet. Dette har ogsaa oprettet herværende Plantningsforeninger, hvor Hegus- og Laplanter faas for halv Pris, altsaa meget billigt.

Den forøgede Hegus- og Laplantning i det store, som navnlig Hedeselskabet iværksætter, kan ikke være andet end til Gavn for Bierne, idet Vegetationen bliver frodigere, og disse under deres Sugenerter Næring kan arbejde mere uforstyrret af de skarpe Vinde.

Bundbrædderne i et Bistade.

Af N. Fahlé.

I Nr. 18 af „L. f. B.“ for forrige Aar (som Undertegnede tilfældigvis ikke har læst for i Dag, den 18. Febr. 1900) har Hr. Jakob Olsen i sine Bemærkninger

om Bistader paa Udstillingen udtalt, at det maa anses som en stor Fejl ved et Bistade, at dets Bundbrædder vende paalangs. Dette begreder han ved at anføre, at en saadan Retning af de nævnte Brædder foranlediger, at Stadets Lysning forandrer Bidde, eftersom Vejret er suagtigt eller tørt. Endvidere anføres det, at Stade Nr. 66 paa Biavlsudstillingen i Zoologisk Have d. 15—18. September f. A. havde denne Fejl, og det tilføjes, at saadant hyppigt findes Sted ved andre Lejligheder. Efter Hr. Jakob Olsens Mening er dette imidlertid ikke nogen formildende Omstændighed, thi, siger han, „Fejlen har ikke saa sjælden været paatalt, baade i Skrift og i Tale, hvorfor det er underligt, at den fremdeles begaas, endog af Fabrikanter“.

Det lyder meget usandsynligt, at der i Slutningen af det 19. Aarhundrede og i det oplyste Land Danmark, hvor Biavlen efter vor egen Mening er paa Højde med Tiden, kan have været udstillet et Bistade, der var saa uhensigtsvarende indrettet, at dets Lysning skulde forandre Bidde i samme Grad, som Brædderne i dets Bund maatte forandre Bredde paa Grund af vekselvis Paavirkning af Fugtighed eller Tørke. Da dette imidlertid med Bestemthed ubjages efter Selvsyn af sagkyndig, navngiven Mand og i et Blad som Tidsskrift om Biavl, saa vilde det være fornærmende, saavel imod Meddelelsen som imod Tidsskriftet, at drage Beretningens Rigtighed i Tvivl, idetmindste saalænge dens Urigtighed ikke bliver nærmere paavist.

Ved en nærmere Betragtning af Hr. Jakob Olsens Beretning vil det skjønnes, at Bundbrædderne i Nr. 66 ikke have været fastnaglede til solide Revler, men at de, hvis der overhovedet har været Revler under dem, maa have kunnet vandre paa Skyderevler, saaledes som dette i Almindelighed er Tilfældet ved et Tegnebræt. Enhver, som har noget Kendskab til, hvor meget Brædder kunne forandre deres Bredde, ved vekselvis at paavirkes af Tørke og Fugtighed, og som derhos tager i Betragtning, at Bunden i Nr. 66 har været 12“ (314 m. m.) bred, vil nu let kunne indse, at Lysningens Bidde har været saa store Forandringer underkastede, at Stedet alene af denne Grund maa betegnes som ubrugeligt. Hvis der imidlertid ingen Skyderevler har været, saa har Stedet endvidere haft den overordentlig store Fejl, at dets Bund vilde krumme sig meget betydeligt, snart opad og snart nedad, eftersom den fortrinnsvis blev paavirket af Fugtighed foroven eller forneden, og dette, selv om det var forarbejdet paa den aller fineste Suedker-

maner og af de aller bedste Brædder og ligesuldt enten Brædderne vare tykke eller tynde*)

Naar Bundbrædderne i et Bistade imidlertid blive fastnaglede til solide, paa Underfladen anbragte Revler, og disse atter naglede fast til Sidebræddernes nederste Kanter, saa medfører det slet ingen Ulempe, men derimod en — i det mindste — lille Fordel, at Brædderne gaa paalangs; dette skal herefter nærmere begrundes.

Som vi alle vide, forandrer Træ ikke sin Længde (i den Retning, hvori dets Trævler gaa) i nogen nærværdig Grad, fordi det vekselvis udsættes for Tørke og Fugtighed. Revlerne tages naturligvis paa langs af Træet, og naar de — hvor Bundbrædderne gaa paalangs — nagles forvarligt til Sidebræddernes nedadvendende Kanter, forstaar det sig, at Lysningens Bidde derved maa betrygges lige saa godt imod Forandringer, som om Bundbrædderne vare vendte paatværs og fastnaglede umiddelbart til Sidebrædderne.

Naar der skal dobbelt Bund i et Bistade, er det af Hensyn til Omkostningerne aldeles ligegyldigt, enten Bundbrædderne gaa paalangs eller paatværs, thi der vil i begge Tilfælde bruges den samme Mængde Træ til Revler. Skal Bunden derimod kun være enkelt, saa kan der spares lidt ved at lade Brædderne gaa paatværs, hvilket har sin Grund i, at der da ikke behøves Revler under dem. Efter Undertegnedes Mening er denne Besparelse imidlertid meget ringere, end den Fordel det medfører for Biavleren, naar Brædderne gaa paalangs, thi Fugerne gaa naturligvis i samme Retning som Brædderne, og naar de aabne sig, søge Møllarven og andre Snyltere ofte Tilhold i dem; af denne Grund maa Biavleren jævnligt efterse slige Fuger og i fornødent Fald rense dem, og det behøver næppe at forklæres nærmere, at saadant Eftersyn og jaadan Rensning maa være langt vidtløftigere, naar Fugerne gaa paatværs end naar de gaa paalangs. Af denne Grund maa Brædderne i Bunden af et Bistade helst gaa paalangs.

Man vil maasse bemærke, at naar et Bistade bliver rigtig godt forfærdiget, og naar Træet er rigtigt godt jaunt rigtigt tvrt

*) En iøvrigt godt forarbejdet Bund, hvis Brædder kunne vandre paa Skyderevler, vil derimod være paa rette Plads for et Bistade eller andet Stade, hvis Sider ikke staa i fast Forbindelse med Bunden. Fordelen ved en saadan Bund er, at der ikke i den opstaa hveken aabne Fuger eller Sprækker, hvori Møllarvene eller andre Snyltere kunne finde Tilhold; men simple Træarbejdere kunne ikke lade saadanne Bunde.

ved Anbringelsen, saa vil Fugerne i Bunden ikke aabne sig, og at det i dette Tilfælde maa være ligegyldigt, hvilken Retning Bundbrædderne have. Denne Bemærkning vilde være aldeles træffende, hvis et Bistade skulde staa i en Stue, hvor Varme og Fugtighed altid stod paa de samme Grader, men i et behoet Bistade, som staar i en Viggaard, ere Varme- og Fugtighedsforholdene som bekendt meget vekslende, og derfor ville Bunden Fuger aabne sig til visse Tider, selv om de oprindeligt have været nok saa tette, og Træet ved Anbringelsen saa tørt at det ikke kunde svinde, i det mindste ikke i en Grad, som her kommer i Betragtning. Grunden hertil er, at Træ, naar det trækker Fugtighed til sig, udvider sig til Siderne med overordentlig Kraft, derfor vilde tørre Brædder, som ere anbragte saaledes, at de intet Spillerum have efter Bredden, udvide sig forholdsvis mere efter Tykkelsen, naar de paavirkes af Fugtighed, end de vilde have gjort, om de ogsaa kunde have udvidet sig efter Bredden: Ved saadan unaturlig Udvidelse ville Træets Trævler blive forstude, hvorsor de naar Træet atter udtørres ikke helt gaa tilbage til deres oprindelige Leje, hvilket har tilfølgende, at der i Bunden af et Bistade som bruges, vil opstaa aabne Fuger, ogjaa i det Tilfælde, at Træet ved Anbringelsen har været overordentlig tørt.

I Sammenhæng hermed skal det bemærkes, at overordentlig tykke Brædder i Bunden af et Bistade, for Resten ikke ere ganske uskyldige, thi de ville under Tiden slaa Buler, naar de udsættes for Fugtighed. For en stor Del vilde slige Brædder rigtig nok rette sig af selv, naar Tørke atter indtræder; men det hænder dog, at de paa Grund af at Træets Trævler blive forstude, ikke helt rette sig. Af disse Grunde er det ikke alene tilstrækkeligt; men endog bedst, naar de Brædder, der anbringes i et Bistades Bund, kun ere middelmaadigt tørre.

Man vil maaske videre bemærke, at hvis man dammer Bunden i et Bistade, af en eneste Bræddebredde — hvilket jo let kan ske, naar det vendes paa langs, saa maa man blive der Ulempe kvit, som følger med aabne Fuger i Bunden. At dette vil ske, er jo unægteligt; men der indtræder da noget andet, som er meget værre end Fugaaabninger: dette andet er Sprækker, flere eller færre af forskjellig Vidde; men i Almindelighed meget uregelmæssige. At Snylttere ogsaa vilde søge Tilhold i Sprækkerne er en Selvfølge, og det forstaar sig, at deres Efterstrebelser maa være langt vanskeligere i Sprækkerne end i Fugerne. Sprækkerne gaa imidlertid ogsaa paa langs af Træet, hvorsor følger, at man ogsaa i dette Tilfælde bør vende Brættet paa langs.

Om de Brædder, der anbringes i et Bistade ere brede eller smalle vedkommer egentlig ikke Spørgsmaalet om hvilken Retning Bundbrædderne bør have; men desuagtet vil det dog neppe være helt ubetimeligt her at gøre nogle Bemærkninger derom. Det skal derfor for det første anføres, at under ivoirigt lige Forhold, vil Prijen paa Brædder efter Vægt være lidt lavere, naar de ere brede end naar de ere smalle, samt at Arbejdet med Afretning og Anbringelse er mindst i førstnævnte Tilfælde; men jo bredere de Brædder som fastnagles ere, des mere ere de udsatte, dels for at sprække og dels for at slaa Buler, hvorsor det vil forstaaes, at de Ulemper der staa i Forbindelse med Brugen af brede Brædder, ere langt større end de deraf flydende Fordele. Af disse Grunde bør Brædderne være hvad man falder smalle: en Bredde af 4" (105 mm.) maa i Almindelighed anses som passende. Naar denne Bredde ikke betydeligt overstiges, og naar Naglerne anbringes i passende Afstand fra Kanterne, samt naar Træet er godt og middelmaadigt tørt, saa vil der saa godt som aldrig komme hverken Buler eller Sprækker, og lige saa lidt vilde Fugerne aabne sig i nogen utaaelig Grad.

Bien en Sommermorgen.

Sur-r-r sur-r-r, nu flyver vi ud,
Solen titter alt over vort Garde,
Vi elske den friske Sommernatur,
Derfor vi er saa tidligt paa Færde.

Nede i Engen ved Maens Bred,
Der er der Hundred' Tuind', som vente
Paa, at vi snart skal komme derved
For deres fine Nektar at hente.

De har jo paa deres fineste Blad,
Neje og nitte, baade hvide og røde,
Vi kan slet ikke fortælle, hvor glad
Vi alle er ved saadant et Møde.

Nektar de give til Morgendrif,
Duffe os Lykke, naar bort vi rejse.
Komme vi atter, da nok et Skif,
Siden til Hjemmet vi Sejlene hejse.

Sur-r-r sur-r-r, saa er Maben fuld,
Blot vi nu kunde Hjemmet finde,
Saa har vi Viad til det store Kuld,
Som ligger og sprækker i Buggen derinde.

Biernes Ven D.

Lidt om Krydsningsdronninger.

Af J. P. Mortensen, Fuglebjerg.

En Artikel af Hr. S. Lund, Carlshøj, i dette Blads Nr. 2 har jeg læst med megen Interesse, og hvad der er udtalt, bifalder jeg fuldstændig, men det var særlig med Hensyn til Krydsningsdronninger, at jeg har lyst til at sige et Par Ord. I Sommeren 1898 modtog jeg 3 Krydsningsdronninger fra Brødr. Nielsen. Den første Dronning, jeg modtog, var et meget stort og smukt Eksempel; den begyndte Uglægningen umiddelbart efter Indførelsen i Staden og vedblev Sommeren igennem at lægge en usædvanlig stor Mængde Ugg, og ved Indvintningen var dette Stade det kraftigste, jeg havde, men i Løbet af Vinteren døde Dronningen, saa var den Herlighed forbi. De andre to Dronninger, jeg modtog, syntes jeg vare ualmindelig smaa, og hvad der var saa meget mærkeligere, de begyndte først Uglægningen ca. 14 Dage efter Indførelsen. Grunden hertil kan jeg ikke forstaa, og ved Indvintningen vare de 2 Stader imellem de svageste, jeg havde, men de overlevede dog Vinteren. Om Foraaret 99. blev disse Stader fodrede og passede som mine øvrige Stader, og det ene udviklede sig til en meget kraftig Familie, hvorimod det andet vedblev at være svagt hele Sommeren igennem. Men det stærke Stade gav intet Overskud, og det svage maatte jeg fodre om Efteraaret. Jeg har jo kun lidt Erfaring med Hensyn til Krydsninger, men hvad der særlig har karakteriseret dem hos mig, er deres store Stikulyst og Amlag til Roveri, thi i disse to Retninger har de hos mig vist sig langt at overgaa vor almindelige brune Vi. Da jeg antager, at ikke saa Biavlere i Landets forskellige Egne have prøvet de saa fordelagtigt omtalte Krydsningsdronninger fra Brødr. Nielsen, saa vilde det interessere mig og maatte flere, om en og anden af disse Biavlere vilde fremkomme her i Bladet med deres Erfaringer paa dette Omraade.

Biavl i Sibirien.

Følgende Efterretninger, som turde være af Interesse for Biavlere, er meddelt af kærlig tysk Konsul, Hr. v. Humboldt i Moskou.

Biavl i Sibirien befinder sig endnu i en lidet udviklet Tilstand, selv om i Virkeligheden ogsaa de frembragte Mængder af Honning og Vosk ikke ere ubetydelige. I Distriktet Semipalatinsk blev der i 1895 høstet 4600 Pud*) = 75,348 Kilo Honning og 375 Pud Vosk = 6,142½ Kilo af 18,000 Bistader; i det Jeniseiske Guvernement er samme Aar af 44,000 Stader høstet 10,200 Pud = 167,076 Kilo og 1385 Pud = 22,676 Kilo Vosk. Et saadant Udbytte faas dog ikke hvert Aar. Aaret 1895 gjaldt for at være et særligt gunstigt Aar. Ofte ere de honningbærende Planter vækst paa Grund af ugunstigt Vejr saa slet, at Honningen næppe er tilstrækkelig til Biernes egen Ernæring.

I det Tomske Guvernement og særlig i den sydlige Del har Biavl paa Grund af den der herskende Rigdom paa Planter siden Begyndelsen af dette Aarhundrede taget et betydeligt Opsving. For Aaret 1894 er der offentliggjort følgende om Stadeantallet:

I Distriktet Tomsk	97,000 Bistader,
" —	Mariinsk 25,000 Bistader,
" —	Barnaul 72,000 Bistader,
" —	Kuznezsk 117,000 Bistader,
" —	Bijst 350,000 Bistader.

I hele Guvernementet findes der omtrent 800,000 Bistader, hvis Udbytte i i gunstige Aar kan anslaaes til ca. 300,000 Pud = 4,914,000 Kilo Honning. I Reglen overstiger Efterspørgslen Tilbudene. Om den sibiriske Honninghøst i det sidste Aar er intet ophjst. I Moskou er Prisen paa almindelig Markedsvare 6 Rubler pr. Pud, det er ca. 73 Øre pr. Kilo, men der findes ingen ensartet Kvalitet.

Oplysningerne fra den kærlige Generalkonsul Focke i Odesja om Biavl i Sydrusland tyder paa, at denne Gren af Landbruget er svagt udviklet. I Kaukasus derimod er Biavl i Opsving.

Det ses af disse Beretninger, at navnlig Sibirien har gunstige Forhold for Biavl, men at dens Udvikling endnu staaar paa et meget lavt Standpunkt.

Som det af ovenstaaende Beretning fremgaar, findes der et ret betydeligt Antal Bifamilier i Sibirien. Men at Biavl staaar paa et meget lavt Standpunkt, er let at forstaa. Gennemsnitsudbyttet er i de gode Aar opgivet til 7½—12 Pud. Honning pr. Familie, og Indtægten af hver Bifamilie kan vel næppe sættes højere end til 2 a 3½ Kr., naar Prisen paa en saa central Handelsplads som Moskou kun opgives til 36½ Øre pr. Pud. Red.

*) 1 Pud = 16,38 Kilo.

Hønningindførelse til Hamborg i 1898.

Ad Søvejen fra:	Dobb.E. Værdi M.	
Chile.....	18148	805000
De foren. Stater N. A.	2499	151700
St. Domingo.....	2496	107010
Mexiko.....	1095	49570
Cuba.....	924	48620
De forenede Stater ...	545	43150
Brasilien.....	265	17170
Jamaika.....	161	8410
Peru.....	62	2650
England.....	649	32850
Italien.....	182	12340
Bremen.....	180	10180
Frankrig.....	168	8270
Portugal.....	181	6900
Nederlandene.....	152	6250
Hannover.....	67	5000
Europæiske Tyrki.....	50	1500
Andre Steder fra.....	25	1760
Indført pr. Vane.....	3319	169270

Samlet Indførelse 31168 | 1487700

eller 5999 Dobbeltcentner mere end i 1897. Som man ser, et ret betydeligt Kvantum Hønning. Et Dobbeltcentner er 100 Kilogram = 200 Pd.

Udstillingen i Odense 1900.

Af Kristijan Pedersen, Tved.

Ved Centralmødet i Svendborg i Efteraaret blev det jo hævdet, at hvis Landmandsforsamlingen ikke vilde strække sig en Del længere med Benge til Præmier, saa vilde vi ikke deltage i Udstillingen i Odense til Sommer. Efter Forskydende blev dette tagen tilfulde, saa der nu raades over 800 Kr. til Præmier og stedlige Udgifter: Opstilling, Bytning, Dommere, dagligt Tilsyn m. m.

Men vi Bøvlere nu kunne blive enige om at deltage i en saa stor Udstrækning, saa det skal vise sig, at vi tog ikke for meget i Munden, da vi stillede vore Fordringer. Ganste vist kan der jo ikke blive Opmuntringspræmier til alle Udstillere, men det forekommer mig, at vil virkelig Mænge deltage, saa kan vi dermed vise Verden, hvad vi kan og vil. Vi saa her det store Publikum til Dommere: Samfundet igennem, ligesaa Kongen med Ministrene til den almindelige Arbejder, der da bliver vore

Beundrere, vore Bøvlere og Aftagere af vore Produkter.

Vi kan vel ikke let tænke os en bedre Lejlighed til at slaa et Slag for Bøvlersagen end her; lad os benytte den. Der gaar et Suk igennem Foreningen efter større Anerkendelse og Støtte; lad os prøve at erhverve den nu.

Vi kan fuldt ud slutte os til ovenstaaende Opfordring og anmoder Bøvlerne om at støtte Udstillingen ved at anmelde saasnart som muligt. Da der ikke skal betales Pladsleje for Pladsen paa underen Men, saa er der ikke forbundet ret store Udgifter ved at udstille. N ed.

Landmandsforsamlingen i Odense.

Den 18. danske Landmandsforamlings Komitee tillader sig herved at besvare den meget ærede Bøvlersagens i Særlighed af 5. ds. fremsatte Spørgsmaal med følgende:

- ad 1. Subsektionens Medlemmer have fri Udgang til Landmandsforamlings Udstillinger.
- ad 2. Komiteen indgaar paa Subsektionens Forslag om, at dele det til Naadighed staaende Præmiebeløb i smaa Præmier paa 12, 8 og 4 Kroner.
- ad 3. En ligesrem Forhandling af Udstillingsgenstande kan ikke tilstedes, da ifl. Virksomhedsplanen § 25 Udstillingsgenstande ikke maa fjernes for Udstillingen er slutet. Salg paa senere Levering er der jelsølgelig intet til Hinder for.
- ad 4. Komiteen indgaar paa, at Udstillere, som bruge mindre Plads end -Al. fritages for Betalingen af Stedpenge.
- ad 5. Komiteen indgaar paa, at Anmeldelsesfristen for Bøvlersubstallings Genstande forlænges til 15. Maj.
- ad 6. Subsektionen vil selv have at sørge for Opstilling af Borde, Hæveanlæg m. m., og Komiteen tilstaar i den Anledning Subsektionen en Sum af 200 Kroner udover det tidligere bevilgede Beløb.

Understøttelse til DBF.

Direktionen for den Raben-Levegauste Fond har under 18. Januar d. A. tilstaaet Foreningen et Tilskud af 300 Kr.

Bestyrelsen udtaler herved en oprigtig Tak for den værdifulde Gave.

P. B. B.

F. Møller. E. Bjerregaard.

Forløb.

Hvis der blandt DBF.s Medlemmer maatte findes nogen, som i det sidst foreløbne Aar har foretaget paalidelige Forløb angaaende et eller andet Spørgsmaal, der har Interesse for Biavlen, da vil en Betretning om saadanne Forløb kunne præmieres, naar den indsendes til under tegnede Præsident for DBF. inden den 15. Marts d. A.

F. Møller,
Aarhus.

Biavlslærere.

De Foreninger, der ønske Biavlsmøder afholdte i Aar for DBF.s Regning enten af Biavlslærere i Foreningen eller af en af Hovedforeningens Vandrelærere — anmodes om at indsende Begæring herom til medundertegnede Sekretær inden den 25. Marts, hvis saadan Begæring ikke allerede er indsendt.

I Begæringen bør nævnes, hvor stort et Antal hele Stemmer (Holdere af „E. f. B.“) Foreningen tæller 1900 og helst tillige hvormange den talte i 1899. Tilstes en bestemt Biavlslærer og en bestemt Tid for Møderne, da bør dette nævnes. Bestyrelsen vil da saa vidt mulig tage Hensyn dertil.

Foreningen er pligtig til under Vandrelærerens Ophold, at yde ham almindelig god Kost, Modelokale, Mattologi, naar det behøves, og besøge Kundgørelse i de lokale Blade, naar saadan anses nødvendig.

F. Møller, E. Bjerregaard,
Præsident. Sekretær.

Biavlskolen i Roskilde.

Ligesom de foregaaende Aar vil DBF. ogsaa i Aar lade afholde Biavlskole i

Roskilde under Ledelse af Biavlslærer J. C. Grønning og N. S. Kristensen. Skolen varer i 14 Dage (antagelig i Dagene 16.—28. Juli). Dagen for Skolens Begyndelse vil senere blive bekendtgjort.

Formiddagen vil blive anvendt til at gemengaa Erstedes „Fører i Biavl“, Vorbecks „Bejledning i den moderne Biavl“ samt Biens Naturhistorie, desuden vil der blive talt om de vigtigste Planter for Bierne m. m. samt foretaget mikroskopiske Undersøgelser.

I Efttermiddagstimerne fra Kl. 3—6 vil der blive arbejdet hos Bierne. Der vil blive foretaget Dronningeavl efter forskellige Systemer, nye Bifolk vil blive dannede, ligesom der vil blive foretaget en Del forskellige Forløb. Der er god Lejlighed til at lære de forskellige Kammer at kende, idet der findes Stader baade med 10 × 12, 12 × 12, Lavnormal samt den amerikanske Kamme. Viggaardene, der ere til Skolens Raadighed, tæller over 50 Bifolk, som bestaar af danske, italienske og Krainerbier. Den ene af Viggaardene er beliggende 5 Minutters Gang fra Roskilde Jernbanestation.

Om Aftenen vil der blive afholdt Diskussion om Biavl samt givet Eleverne Lejlighed til at øve sig i at holde Foredrag. Ophold kan faas i Roskilde for 1½, a 2 Kr. pr. Døgn. DBF. giver Eleverne fri Undervisning, for Opholdet maa Eleverne selv sørge.

Ansigning om fri Undervisning paa Skolen bedes stilet til DBF.s Bestyrelse og inden 25. Marts indsendt til Foreningens Sekretær, Bjerregaard, Fredericia.

Alle Oplysninger angaaende Biavlskolen, Ophold i Roskilde m. m. besvares af „E. f. B.“s Red.

Fra Kredsjene.

Skanderborg og Omegns BF.
afholdt Tirsdagen d. 19. Decbr. sin aarlige Generalforsamling i Skanderborg, hvor Regnskabet for 1899 fremlagdes og godkendtes, det udviste et Overskud af ca. 50 Kr.

Det vedtoges at andrage DBF.s Bestyrelse om at faa Møde afholdt i Kredsen med Biavlslærer Grønning som Foredragsholder, samt at yde et af Kredsens Medlemmer en Understøttelse, af 40 Kr. til Ophold paa Biavlskolen i Roskilde til Sommer.

Dernæst foretoges Valg af Bestyrelse, efter Tur afgik Søren Jørg. Nielsen,

Stilling, der blev genvalgt og istedet for N. Nielsen, Bengt, der havde udmeldt sig af Foreningen valgtes Jens Skovlund, Fregerstev. Til Formand genvalgtes Soren Jorg. Nielsen, Stilling.

Aalborg Amts BF. afholdt Lørdagen d. 23. Decbr. 1899 sin halvjaarlige Generalforsamling i Aalborg. Regnskabet fremlagdes i revideret Stand, og godkendtes uden Forhandling. Til Styrelsesmedlemmer valgtes Lærer Bitch-Lauritzen, Støvring og Maler Nielsen, Bølum. Lærer Jensen, Bug, genvalgtes til Revisor. Til Leder af og Tilhynsmand, for Bialvskolen valgtes Hussejer J. C. Bøch, Aalborg. Til at bestemme Bigaarde i Amtet, valgtes Hussejer J. C. Bøch, Aalborg, og Havedyrker Jensen, Barmer.

Til at holde Møder med Foredrag om og Fremvisning af praktisk Bialv valgtes: Lærer Bitch-Lauritzen, Støvring, Hussejer J. C. Bøch, Aalborg, Havedyrker Jensen, Barmer, Maler Nielsen, Bølum, samt Bialvler Møller, Bøgildsmunde. Man bestemte i Lighed med foregaaende Aar, udelukkende at arbejde med hjemlige Kræfter, og altsaa ikke at lade holde Møder med Hovedforeningens Bialvlerere som Foredragsholdere.

Endelig vedtoges et stort Tillæg til Foreningens Love. Tillæget indeholder Bestemmelser om Bigaardenes Bedømmelse samt Regler for Udstillinger o. a. Bialvlen vedrørende.

Efter endt Generalforsamling holdtes Styrelsesmøde, ved hvilket Lærer Bitch-Lauritzen, Støvring, genvalgtes til Formand, Havedyrker Jensen, Barmer, til Næstformand og Hussejer J. C. Bøch, Aalborg, til Kassjerer.

Saderslev og Omegn BF. afholdt den 29. Januar 1900 Generalforsamling i Hr. Vallemøjes Lokale i Saderslev.

- 1) Regnskabet godkendtes.
- 2) Bestyrelsen overlodes at bestemme Bialvbladenes Antal.
- 3) Virksomheden: Det besluttedes at andrage hos Hovedforeningen om Tilskud til Bialvmøder, afholdte af egne Foredragsholdere.
- 4) Indkøb af Kunsttavler: Dette overlodes til N. Sverisen F. og Chr. Andersen NF.

Sl. Høstilde Amts BF. afholdt et Møde i Stenløse Kro d. 4. Februar. Mødet var trods det daarlige Vejr besøgt af 70—80 Mennesker. Foredrag blev holdt og Lysbilleder forevist af N. S. Kristensen. Noget nye Medlemmer blev indtegnet paa Mødet.

Selskabet „De syvte Bivener“, afholdt sin aarlige Generalforsamling d. 14. Januar. Regnskabet fremlagdes og godkendtes. De efter Lur afgaaede Bestyrelsesmedlemmer genvalgtes. Formanden opfordrede Medlemmerne til at støtte Udstillingen saa meget som mulig, jaavel ved at udstille som ved at yde deres Assistance ved selve Bialvsudstillingen. Mødet var meget talrigt besøgt. N. J.

Ekko fra Staderne.

Mit Honningudbytte for Aaret 1899 blev 1350 Pbd. af 17 Familier. Af disse var det ene et Kubestade, som jeg satte Magasiner over, det gav mig megen Honning. 2 af Bisfoklene vare dronningløse en Tid, saa de gav kun et ringe Udbytte. Jeg har fodret med 50 Pbd. Randis og har indvintret ialt 18 Fokl. Honningen har jeg solgt for længe siden, og jeg kunde have solgt langt mere. Prisen har været meget forskellig, noget har jeg faaet 75 Ore for Pbd. af, og en Del er solgt til 50 Ore, men under den Pris har jeg ingen solgt. En stor Del af Honningen har jeg solgt til Herskaber i København, en Dag var jeg førende derinde med 900 Pbd, den var forudbestilt alt sammen. Jeg sælger ingen flydende Honning i større Partier, da jeg er sikker paa, at det vilde ødelægge min Handel.

N. Petersen.

Fredericia, den 22. Februar 1900.

Her paa Egnen har man endnu ingen Udflugt haft. Bierne forholde sig rolige; men i min Bigaard have enkelte Familier (Krydsninger) allerede en Tid haft Dugel, hvad tydelig kan kendes af den Varne, som mærkes over Ustetæppet under Befækningen. C. Bjerregaard.

Et og Andet.

Kapitelstakt for Honning for Aaret 1899 er for Ribe Amt 95 Ore pr. Pot. For Ringkøbing Amt 81 Ore pr. Pot. For Vejle Amt 99 Ore pr. Pot.

Gavnlig Vint.

Vejret (24. Febr.). Det har i den forløbene Del af Maanedens været Vinter, vel er der ikke faldet megen Sne, men den Sne, der er kommet, har hobet sig sammen paa Steder, hvor der var La, og i de fleste Vigaaerde ligger den i et ret betydeligt Lag, som der skal længere Tids stærkt Løvejr til at faa optøet. Den 16. var det over hele Landet en forrygende Snestorm med en stærk gennemtrængende Kulde, som dog ikke ihntes at have gjort Bierne nogen Skade. Endog Stader, der uden Spor af La skode udsatte for den stærke Storm, befinder sig i bedste Velgaaende. Kun faa Steder har Bierne holdt nogen Renselsesudflugt i Mar, men saasnart det milde Vejr indtræffer vil Bierne holde Udflugt, men hvis Sneen ikke inden den Tid er tørt op i Vigaaerdene, vil der let gaa mange Bier tabt, hvis Diabieren ikke søger for at tilvejebringe gode Forhold for Si rue, enten ved at fjerne Sneen eller ved at dække den til. Høst paa, at naar Bierne har holdt Rensningsudflugt, saa begynder de at hagle stærkt, det gælder derfor om, at de sidder rigtig varmt og lunt, samt har nok af passende Forraad.

Rensning af Bunden. I Marts eller April indtræffer der i Almindelighed flere milde Dage med stærk Udflugt af Bierne. Paa saadane mild Dage uden Snelag bør man rense Stadernes Bunde ved at udtage Bagdøren og Pakningen, løfte Bindet lidt og derpaa forsigtigt søre en Spartel, et Stykke Baandjern eller en i Vinkel bøjet Hegnstraad ind under Kammerne og dermed udrense Smuldet. Denne Rensning frier Bie ne for et stort Arbejde og bidrager i høj Grad til at hæmme Voks-Møllenes Udvikling. Det udrenkede Voks smuld bør man ikke kaste fra sig ved Siden af Staderne, men samle det i en Kasse for siden at rense de døde Bier fra. Til Rensningen benyttes en Kasse af Blik eller Træ (se Fig 13). Til Sold i Kassen kan benyttes et af Soldene fra Udslyngningsmaskinen. Voks-smuldet kan enten smeltes og renses i en Stegeovn eller gemmes, til Solvoks-smelteren kan arbejde.

Fodring. Er man ikke aldeles sikker paa, at Bierne har Forraad nok for hele denne Maaned, saa bør man paa en mild, stille Dag udersøge Stadet. Dette sker lettest ved, at man borttager Pakningen og blæser Lidt Røg ned til Bierne, derpaa tager man enten Voksduget eller et Par Dækskrædder til Side; er der en 2 a 3" Forraad i hver af de besatte Tavlegader, saa er der Forraad til længere Tid. (Er Honningen krystalliseret i Tavlerne, bør der fodres med Vand). Til Fodring saa tidligt paa Aaret bør benyttes svært Foder (4 P. Randis til 1½ Pot Vand). Man bør fodre om Aftenen med luntent Foder, og det bør anbringes tæt ved Biflyngen.

Barmen er i det tidlige Foraar af en meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr, og Arbejdet bør udføres saa hurtigt som muligt. Barmen stiger opad, som en Følge deraf er Ungeløjet straks of-

løst til Luftens Temperatur, saasnart Pakningen og Dækket har været borttaget en kort Tid. Sørg for, efter ethvert Arbejde ved Bierne at faa pakket saa omhyggelig som muligt. Høst paa, at Foder og Barne er Hovedbetingelserne for Bifolkens Udvikling i Foraarstiden.

Brevkasse.

Kredsformænd. Da den sædvanlige Liste over Kredsformænd vil blive optaget i Nr. 4 (1. April), anmodes Kredsformændene om inden den 16. Marts at tilmelde Redaktøren om „T. f. B.“ enhver Forandring, som ønskes foretaget i den i Bladets Nr. 4 forrige Mar optagne Liste.

Advertisement og Foreningsmeddelelser, som ønskes optaget i det først udkomnende Nr., bør helst være Redaktøren i Hænde senest 9. eller 24. for at komme i det Nr., der udgaar henholdsvis den 16. eller 1. i Maaned.

Hushidsmand, naar I laver Bihuse, høst saa paa at Væsnigen i Bihusene af de anbefalede Maal (fra Side til Side) skal være 11" til 10 x 12" Stadet, 13" til □ Stadet og 14½" til Lavnormalstadet. Anbring amerikanske Zinkplade i Husene med 1½" bred Fals.

Krainer-Bifolk i originale Kasser vil blive indforkrevet den 10. Marts. Prisen vil blive 16½ a 17 Kr. pr. Stk. i Forhold til det Antal Stader, der bestilles, og Stadernes Vægt. Bierne ventes hertil i Begyndelsen af April Maaned. Bestillinger modtages.

N. S. Kristensen.

Beskyrelsesmøde afholdes i Odense, enten sidste Lørdag i Marts eller første Lørdag i April.

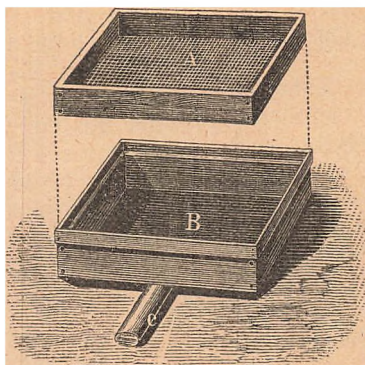

Fig. 13.

Kundgørelser.

En Fugtage paa 150 Pbd, fin hvid Honning, er til Salg hos S. Dinesen, Bjerge pr. Draastov St.

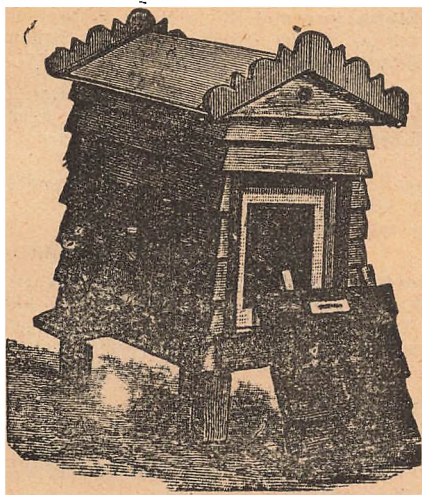
En Balsemaffine

med særdeles dyb Cellepræg, og 13¾" Længde er til Salg hos underthaneede. Pris 140 Kr.

B. S. Knudsen, Ansager pr. Varde.

Bier til Salg.

Et Bihus til 7 Folk med 4 kraftige Familier, 1 Hus til 6 Folk med 6 Familier, 1 Hus til 4 Folk, med 3 Familier, alle kraftige, er, grundet paa Shgdom og Mangel paa Plads, tilsalg straks eller til Foraaet hos K. Andersen, Stedstrup pr. Løsløje.

Alle Biavlere

bør skrive efter Vejle Biavlseredskabsfabriks Prislister, som indeholder alt til Biavlens hørende og sendes franko.
I. V. Boesen, Vejle.

„Husmandsvennen“

er et Blad, som enhver Husmand, Arbejder og Arbejdervæn bør holde.

„Husmandsvennen“, der i 1900 udgaar paa 12 Aar, har vunden en betydelig Udbredelse i de Samfundslag, den søger.

„Husmandsvennen“ tager Sigte paa det lille Landbrug og indeholder Artikler om dette i alle dets Forhold, om Havebruget, som det passer bedst i smaa og jævne Forhold, om Fjærkræhold og de forskellige Binæringer. Ved maanedlige Oversigter over de vigtigste Arbejder i Haven, Høns- og Bigaarden hjælpes den mest ukyndige til at komme med.

„Husmandsvennen“ bringer god Løsning til ethvert Hjem. Skildringer, Fortællinger, Meddelelser for Hjemmet, opbyggelige Smaastykker, Smaadigte, en Brevkasse, hvori enhver kan fremsætte sine Spørgsmaal og faa Svar, Meddelelser „alle Vegne fra“ m. m. m.

„Husmandsvennen“ koster 75 Øre Kvartalet, udgaar hver Torsdag. Bestilles paa Posthuset. Prøvenumre sendes gratis fra „Husmandsvennen's“ Kontor, Villemoesgade 46², København Ø. (6)

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Nansensgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel For-
eninger som den større eller mindre Forbruger
til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunst-
tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine
Kunsttavler er tilkendte over

50 Præmier.
N. S. Kristensen, „Aldershvile“ Roskilde.

Min prisbelønnede

Bi-pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas
frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning,
hvorpaa Bestilling kan strides, sendes til

Strøning, Vejrup, Bramminge.
Sendes til Ublandet mod Efterkrav.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som sædvanlig til billigste Pris
fæg fal riferer Ynggeltavler til en Storelle af 15“
Dronetavler til 12“ og Delingsstavler.
Ægte Bivoks tages i Bytte eller forarbejdes.
NB. Voks købes til Tidens Pris.

Udsædrup i Februar 1900.

Snedker J. J. Nielsen.

Bi-Familier, faaret i Kuber
(10×12“) faas tilføds i Kundtofte
Skole pr. Lyngby St.

Kunsttavler

faas atter i Mar til billigste Pris hos Snedker J.
Chr. Olsen, Hvilsted, Solsted.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bi-
bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1899.

A. H. Vorbeck.

Fin udslynget Honning

faas i større og mindre Partier ved Henvendelse
til Skrædder H. Chr. Pedersen, Sødinge pr.
Ringe St.

Vijolf i nye Stader af de anbefalede
Maal, kan faas til Købs hos **N. S. Kristensen,**
„Aldershvile“, Roskilde.

1000 Pd. 1ma gul Sennop,

af egen Aal er til Salg i større eller mindre
Partier. Prisen er 22 Øre pr. Pd. Ordre bedes
indsendt snarest til **N. S. Kristensen, „Alders-
hvile“, Roskilde.**

„Landmandsblade“

er et godt Landbrugsblad. Indeholder Artikler
om alle Forhold, der vedrører Landbrug,
Kvægbrug, Mælkebrug, økonomisk Have-
brug, Fjærkræhold og alle Landets Bi-
næringer. Udgaar hver Lørdag. Bestilles
hos Landposten eller paa Postkontoret. 1 Kr.
50 Kvartalet. Prøvenumre gratis og porto-
frit fra Ekspeditionen, Villemoesgade, Køben-
havn, Ø.

160 P. Insegnl Honning, er til Salgs hos
N. P. Hansen, Bremerhave pr. Korinth.

De billigste, bedste og mest akkurat **Vi-
boliger og Udshugere** samt de mest
brugte **Smaaredtaber, ægte Bivoks-
tabler** have af Tid paa Lager.
Illustreret Prislister franko.
Løved pr. Svendborg.
Kristian Pedersen.

Fin udsluyget Honning

ønskes tilkøbs, Prøver med Pris bedes sendt til
Gartner M. Nielsen, Vorup Kjør ved Randers.

Honning.

Et Parti fin udshuyget Honning, brun og
hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende
ved Henvendelse til Konsul Helstrup, Eghsted.

300 P. rent Bivoks

er tilsalg hos

Jens Just, Skive.

Foreningsmeddelelser.

Elbo m. fl. Herreders BF. De Kreds-
formænd som ønsker Møder afholdt ved Hr. Over-
sergent Bjerregaard eller Lærer Rosenfjær, bedes
at meddele Underlegnede det til 1. April, samt
hvor Mødet skal holdes og tillige hvilken Aarstid
Mødet ønskes

Lille Belling i Februar.

Niels Ladegaard.

Nalborg Amts BF. afholder Møde Lørdag
den 17. Marts Kl. 11 Formiddag i Nalborg
Paa ndværket forenings Lokale. Indgang fra Stran-
den. Dagsorden:

Forhandling om Foreningens Virksomhed for
Sommeren 1900 i Henshold til Nalborg Amts Vi-
ablerforenings Love af 1. Januar 1896 samt
Tillæg til Loven af 1. Januar 1900.

Vokstavle Fabrikater, som ønske at levere
ægte Vokstavler til Nalborg Amts BF. bedes sende
Prøver med Pris pr. Bund og Arbejds løn for
Voks inden 16. Marts, samt under Garanti for
Egthed og frit leveret i Nalborg til Underlegnede
inden 10. Maj 1900.

Stade Fabrikater anmodes om at indsende
Tilbud paa Levering af Vistader af alle Maal
med Magastner, frit leveret i Nalborg inden 15.
Maj 1900.

De Kredsmedlemmer, der ønske at jaa deres
Kunsttabler gennem Foreningen, bedes indsende
Bestilling til Underlegnede inden 16. Marts.

Nalborg, 19. Februar 1900.

J. C. Bech,
Danmarksgade 90.

Vesterhøinge og Omegns BF. afholder
Møde Søndag d. Marts Kl. 2 Efterm. hos Gmd.
Hans Jørg Hansen, Østerhøinge Mark, hvoriil
indbydes. Foreningens Medlemmer bedes
møde talrigt.

Brobyværk, d. 15. Febr. 1900.

H. P. Hanjen.

Stobby Herreds BF. afholder Møde Søn-
dagen den 25. Marts, Eftmd. Kl. 4, hos Restav-
rator Peterfen ved Tvedstoven.

S. A. B. B. afholder sit aarlige Delegeret-
møde Søndag den 11. Marts Kl. 10 hos Gæst-
giver Peterfen, Torvet, Svendborg.

Dagsorden:

Regnskabet og Virksomheden for 99. Arbejds-
plan for dette Aar. Bestyrelsesvalg.
Fuldstaalt Møde ventes.

Kristian Pedersen.

Vornholms BF. Tirsdagen den 13. Marts,
Eftm. Kl. 1 1/2 afholdes Generalforsamling paa
Kauus Hotel i Narsrby. Regnskabet fremlægges,
Bestillingsmand vælges og Virksomhedsplan drøftes.
Georg Josefien.

Elbo m. fl. Herreders BF. Bestillinger
paa Kunsttabler, Voks til Forarbejdning modtages
af Underlegnede indtil denne Maaned Udgang.

Bestilte Kunsttabler bedes afhentet hos mig
i Dagene 3.—14. Maj d. A.

Fredericia, d. 1. Marts 1900.

C. Bjerregaard, Sekretær.

Hr. Fabrikater, som maatte ønske at
give Tilbud paa Levering af Kunsttabler — samt
Forarbejdning af Voks til Kunsttabler — til Elbo
m. fl. Herreders BF, anmodes om senest d. 25.
ds. at tilsende Underlegnede Prøver med Opgivelse
af Pris pr. P. Kunsttabler samt Arbejds løn pr.
P. Voks.

Det bemærk s, at Kunsttablerne skal leveres
under Garanti for, at de ere fabrikerede af ægte
Bivoks og sendes fragtfri til Fredericia senest d.
1. Maj d. A.

Der ønskes 14 Dages Kredit.

Fredericia, den 1. Marts 1900.

C. Bjerregaard, Sekretær.

Indhold af dette Nummer:

Viavlskræverer	84
Viernes Pakning, af G. Mathiesen	63
Viavlskræverens Vøn. af Aug. Peterfen	71
Viracerne og deres Krydsninger, af Vrødr. Nielsen, Ellerup	61
Bundbræderne i et Vistade, af N. Fahlke	79
Viavl i Sibirien	82
Vien en Sommermorgen	81
Viavlskolen i Røstilde	84
Brevkasse	86
Disputationsmødet	58
Den Preussiske Metode	72
Etto fra Staderne	85
Et og Andet	85
Fra Kredsen	84
Foreningsmeddelelser	88
Forseg	84
G. Wells og hans Bigaard	57
Gavnlige Viut	86
Honningalg og Brug af Honning, af B. C. B. Emith	70
Honningindførelse til Hamburg i 1898	83
Hvad jeg hørte og saa, af Aug. Peterfen	73
Kundgørelser	86
Lidt fra min Viavl, af Lærer Hølvad	67
Landmandsforjæmningen i Odense	83
Lidt om Krydsningsdronninger	82
Om Rammemaal, af N. Fahlke	38
Plantning for Vierne, af Kr. Jensen	77
Rammemaal, af Kr. Hansen	76
To Dronninger i et Stade	68
Understøttelse til D. V. F.	84
Udstillingen i Odense 1 00	83

Røstilde Avis' Bogtrykkeri, Attieffelstas, Røstilde.

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Bavl.

STIFTET 1866.

Udgivet af
„Danmarks
Bavlforening“.

Hedigeret af
H. S. Kristensen,
Aldershvile, Røstilde.

PAULI T. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

25 Mars Jubilæum.

Megen Tid er anvendt og stort er det Arbejde, som enkelte Bavlere har udført ude i Bavlskredsjene i Landets forskellige Egne, og naar den tidsvarende Bavl f. T. er saa udbredt og staar paa saa højt et Standpunkt her i Danmark, saa skyldes det sikkert mere end de fleste udenforstaaende aner, disse Mænds opofrende og ihærdige Arbejde for Bavlssagen. I Regelen er det kun 1 eller 2 Mænd i hver Egn, der bærer Bavlskredsen oppe; dog

er det vist idag første Gang, at der er nogen Kredsformand, der saaledes som

Lærer N. Jensen, Badstjær, kan fejre sit 25. Mars Jubilæum som Kredsformand i DBF.

Lærer N. Jensen, Badstjær.

N. Jensen er født i Trykvestergaard i Torslev Sogn Øster Baa, den 25. Febr. 1840. Da han var 21 Aar, bestemte han sig til at blive Lærer, og i 1862 kom han paa Ranum Seminarium, hvorfra han i 1865 demitteredes med 1. Karakter, og allerede d. 1. Januar 1866 blev han Lærer i Badstjær,

hvor han siden har virket. I Vinteren 1867 blev han gift med sin nuværende

Hustru. Da Embedet kun var lille og Familien voksende, indsaa de to Unge, at der maatte tages fat for at faa Indtægterne til at svare til Udgifterne. De begyndte derfor at drive Biavl og Fjerkræavl.

Kendtskabet til den nyere Biavl var i 1870 kun ringe i Hjørring Amt, men den 21. Juni stiftedes der en Biavlerkreds for Sæby og Omegn med Lærer Østergaard som Formand, og den 25. Juni en Biavlerforening i Hjørring med Drejer Christensen, Bistrup, som Formand, og i 1874 blev der dannet en Biavlerforening for Løkken og Omegn med Gaardejer P. P. Dybbro som Formand.

Disse tre Foreninger, hvis Opgave det var at vække Interesse for Biavl, holdt i de første Aar kun nogle faa Møder. Efter faa Aars Forløb ophørte Hjørring og Løkkens Biavlerforeninger deres Virksomhed. Sæby BF. veblev dog at bestaa, men uden at give synlige Livstegn fra sig. Paa en Generalforsamling i Sæby den 1. April 1875 nægtede Lærer Østergaard at være Formand længere, og Lærer N. Jensen gif da ind paa at modtage Pladsen som Formand. I de første Aar, J. var Formand, gjorde han ikke ret meget for at fremme Biavl. Det var først i 1880 at han rigtig begyndte at tage fat, dels ved Afholdelse af Møder med praktisk og teoretisk Undervisning, samt ved paa Møderne at fremvise de bedste Biboliger og Nidstaber. Den 5. Februar 1882 indbød han alle Biavlere i Hjørring Amt til et Møde, hvor han fremlagde Forslag om at Sæby og Omegns BF. for Fremtiden skulde hedde Hjørring Amts BF. og omfatte hele Hjørring Amt; dette Forslag blev enstemmig vedtaget. J. udfoldede nu herefter i mange Aar en meget betydelig Virksomhed som Biavlslærer baade i og udenfor Hjørring Amt. Under J.s Ledelse indgif Foreningen til Autoriteterne om Tilskud til at fremme Biavl. Amtsrådet har ogsaa siden da ydet Foreningen 50 Kr.; ligeledes har 2 Sparekasser og flere af Kommunerne støttet Foreningen med aarlige Bidrag, saa den har haft tilstrækkelige Midler til at virke dem. Den har derved været i Stand til hvert andet Aar at lade afholde en Biavlsudstilling i Hjørring sammen med Hjørring Amts Landboforenings Dyrskue, og paa hver af disse Udstillinger er der uddelt mindst 200 Kr. i Præmier for Biavl. Medens saa mange andre BF. ere lygnede hen, staar Hjørring Amts BF. som en af de største Biavlerforeninger i Danmark, idet den sidste Aar havde over 100 Holdere af „T. f. B.“ J. har ogsaa i den lange Aarrække været

Delegeret ved DBF.s Centralmøder, hvor han ved sine jævne og dygtige Indlæg har støttet Foreningen meget. J. og hans Hustru ere særdeles dygtige Udstillere; mange og store ere de Præmier, som de i Aarenes Løb have faaet for Mjød, Vikor, Honning, Honningfager osv. Vi træffe stadig deres Navne paa Præmielisterne fra vore store Biavlsudstillinger. J. er ikke ensidig; det er ikke alene paa Biavlens Omraade, at han har virket, men han er ogsaa en ivrig Fjerkræavler og har faaet over 100 Præmier for sine Høns og Vender. J. er ogsaa en dygtig Jordbruger, hvad der kan ses af de 12 Tdr. Land Jord, som hører til Skolen, og hvorpaa holdes 2 Heste og 6 Køer. Paa $\frac{1}{3}$ af Lodden er der hvert Aar Moer. J. er ogsaa Frugtavler, og han har plantet 200 Frugttræer ved Skolen. Man maa forbausets over det Arbejde, J. har udført, naar man hører, at han tillige er Formand for Egnens Andelsmejeri, Brugforeningen, Forsamlingshuset, 2 Fjerkræforeninger m. fl. og i Bestyrelsen for flere andre Foreninger.

J. blev for nogle Aar siden angrebet af en kronisk Tjenlygdom, der meget hindrede ham i at røge sine mange forskellige Hverv; nu er han atter rask. Mange Biavlere ville sikkert idag sende Jubilaren en Tak for hans store og utrættelige Arbejde for Biavlsagen i de henrundne 25 Aar, han har været Kredsformand, og ønske ham en god Fremtid, at han endnu i mange Aar maa kunne færdes i Biavlerforeningen. Gid DBF. havde mange saadanne Støtter som han

Diskussionsmødet

for DBF. i Svendborg.

Punkt 2. Majslygdom og Bipestens Udryddelse.

P. Nielsen, Lemvig: Naar jeg skal tale om Majslygdom og Bipestens Udryddelse, da er det let nok at sige: Væk med disse Sygdomme, vi vil ikke se dem mere i vore Bigaarde. Men det er ikke saa let at blive af med dem. Vi ere i Besiddelse af en stor Mangel, som forhindrer, at vi blive disse to Sygdomme kvit, nemlig Villien: Vi har Midler nok til at udrydde baade Majslygdom og Bipest i vore egne Bigaarde; naar bare vi vil, kan vi blive fri for disse to meget slemme, ødelæggende Sygdomme, som forhindrer Biernes Udvikling og formindsker Biavlerens Udbytte i meget høj Grad.

Lad os være enige om at smide saadanne Ting over Bord, som formindsker vort Udbytte og forøger vore Udgifter.

Jeg vil først begynde at omtale Majs sygdom, som ikke er kendt af enhver Biavler, men godt kendt af mange. Sygdommens Aarsag og Bekæmpelse er dog vist ikke almindeligt bekendt; det skal siges, at jeg kun har truffet een Biavler (Biavls-lærer Grønning), som har kunnet fortælle mig noget om Majs sygdommens Aarsag, nemlig gæret Honning. Jeg har i over 12 Aar gjort Forsøg med Majs sygdom, dyrket den for at komme til at helbrede den og fundet, at Majs sygdom fremstaar af Fugtighed i Staderne samt gæret og util-dækket Honning inde hos Bierne om Foraaret.

Hvis man om Foraaret vil skrælle en hel Side af en Honningstavle, som indeholder Lynghonning, saa vil Majs sygdommen indtræde; eller hvis der fra Efteraaret er meget usorfeget Honning i Tavlerne, saa vil den om Vinteren blive sur og gæret, og da vil Sygdommen sikkert indtræde i mildere eller lavere Grad. Man ser da Bierne med opfulmet Bagtroy og Boksflatter under Bugen kravle ud paa Flyvebrættet og falde ned paa Jorden; de kan ikke flyve, men dø straks. Dødeligheden kan være saa stor, at Halvdelen af Bisolket kan uddø paa saa Dage.

Majs sygdom er jo meget nær beslægtet med Bipest; naar nemlig et stærkt Bisolk bliver angrebet af Majs sygdom, saa kan Dødeligheden, som før sagt, blive saa stor, at Bierne maa forlade de yderste Yngel-tavler, og Yngelen vil da dø og raadne, og denne forraadnede Yngel kan gaa over til Bipest.

Jeg skal nu gaa over til Majs sygdommens Helbredelse. Opdager man, at et Bisolk lider af Majs sygdom, da maa alle de Honningtavler, hvori der findes usorfeget Honning, fjernes ud af Stedet. Har man ikke andre Honningtavler at indhænge i Stedet; da kan saadanne Tavler jo anbringes i Udslyngningsmaskinen for at udslynge den usorfegede Honning. Disse Tavler maa da opvarmes over varmt Vand, forinden de atter indhænges i Stedet. Man kan fjerne Fugtighed fra Stadernes Bund ved at nedlægge en varm Mursten i Stedet, thi er et Stede fugtigt, da kan Majs sygdom ogsaa indtræde. Man maa ikke fodre Bierne jildig om Efteraaret med flydende Foder, thi naar det er koldt i Bejret, saa forsegler Bierne ikke Foderet, som saa gaar i Gæring om Vinteren og derved foraarsager Majs sygdom om Foraaret. Vi har endnu et Middel, hvorved

vi kan undgaa Majs sygdom, og det er ved om Foraaret at borttage saa mange Tavler, at Bierne maa tæt besætte alle Tavler; den bageste Table maa endog være tæt besat paa bageste Side, og naar man saa pakker Staderne meget godt, saa vil Majs sygdommen ikke indtræde.

Jeg skal gaa over til Bipesten; der har vi jo Mac Eboys Metode og den af mig angivne simple Metode: at borttage de værste smittede Tavler og tillige, som før nævnt, borttage saa mange Tavler, at Bierne maa benytte Stadernes Siderægge at sidde paa, foruden at alle Tavler maa være tæt besatte med Bier og da at indlægge 2 Stykker Campharine Columbia paa Stadets Bund inde hos Bierne, og naar disse ere uddampede, da at indlægge 2 ny Stykker Campharine Columbia; ligeledes bør man ved Indvintning indlægge et Stykke Campharine, og ikke lade der blive flere Tavler om Vinteren inde hos Bierne, end disse nogenlunde kan besætte, og pakke Bierne godt ind med tør Pakning. Men det vigtigste Punkt af alt er om Foraaret at fratage Bisolkene saa mange Tavler, at Bierne knap kan være i det givne Rum, og efter som der skal gives Plads, da kun at indhænge een Table ad Gangen, og ikke for, der trænges meget haardt til Plads; følger man denne Regel, saaledes at indsnævre stærkt om Foraaret og pakke med tør Pakning og ikke give Plads, for der trænges meget haardt dertil, saa vil vi alle Tider have sunde Bisolk, naar Hovedtrækket kommer; saa kan man give rigelig Plads. Nu haaber jeg at have belyst den Sag, saa Enhver har forstaaet mig.

Grønning: Jeg er desværre angaaende Majs sygdommen i den Stilling, at jeg ikke er saa godt kendt med denne Sygdom, som jeg kunde ønske. Jeg tror dog, at naar vi undgaar gæret Foder, saa behøver vi vist ikke at frygte Majs sygdommen. Jeg tror ligesom Dysseren Numann, at det vist godt kan passe, at det er Rulstøv, som har affat sig i Blomsterne, der kan være Aarsag til dette Maveoide hos Bierne; ellers kan jeg ikke tænke mig, hvad der kan være Aarsag dertil. Men hvad kan vi gøre for at forebygge Sygdommen? Ja, det er rigtigt, at vi bør fjerne den usorfegede Honning. At Lynghonningen skulde være mere skadelig for Bierne end anden Honning, og at Bierne skulde være mere udsatte for at faa Majs sygdom, naar de ere indvintrede paa Lynghonning, maa jeg bestemt benægte. Jeg taler her af Erfaring, da jeg nu i over 21 Aar har drevet Biavl, uden at der har vist sig Majs sygdom

hos mig. Men hvad der her i Danmark er langt værre end Majs sygdom, det er Bipesten, der viser sig over hele Landet. Jeg har et Sæt Løj, som jeg tager paa, naar jeg arbejder med pestsmittede Bifolk, og det desinficerer jeg med Sublimat, som er en meget stærk Gift, men jeg har dog alligevel været saa uheldig at faa Bipesten med hjem. Nu har jeg i DBF. arbejdet i 4 Aar med bipestsmittede Folk, og det har vist sig, at hvor man gaar grundig frem, der kan den heldredes ved de nu anbefalede Midler. At Mac Ewoys Metode fuldtud er paalidelig, vil jeg bestemt sige Nej til. En af Vestjyllands Biavlere, Vorbeck, gav mig det Raad at benytte Eddike mod Bipesten. De første Gange mødte jeg et Stykke Pap med Eddike og lagde det ind paa Stadsens Bund, og det viste sig, at det tilsyneladende kom sig. Efter at være kommet hjem iaar, lavede jeg en Blisbakke, som jeg stød ind ved Bagdøren, men paa den Familie, jeg benyttede til dette Forsøg, syntes det ingen Virkning at gøre. Mac Ewoys Metode bruger jeg paa den Maade, at jeg sætter Bierne i 3 Dage paa Strimler; de bygger i disse 3 Dage kun ubetydeligt. Saa tager jeg Kammerne væk og giver Bierne Kammer med Kunsttavler. Familien blev ogsaa sund i Neblikket, men nu er den pilraaden igen, til Trods for at jeg var meget forsigtig, da jeg behandlede den, saa jeg er sikker paa, at der ikke kom en Draabe Honning med. Derfor tror jeg ikke, at det kan nytte at bruge Mac Ewoys Metode uden at desinficere Staderne og lade Bierne sidde i mindst 5 a 6 Dage paa Strimler. Sidste Efteraar ventede jeg, indtil al Yngelen var udloben af Tavlerne, saa tog jeg Bygningen fra dem, men jeg gav ingen Sultekur. De fik derimod straks sunde og friske Tavler fra andre Stader, men det gik ikke godt; nu i Foraaret var de pilraadne igen. Bipestsporene maa have været i Biernes Mave. Her fik jeg Bevis for, hvor smittende Bipest er. Naar jeg skal give, hvad Resultat jeg er kommet til ved mine Forsøg, saa er det: Man skal bruge Mac Ewoys Metode men sætte Bierne i 6—7 Dage paa Sultekur og desinficere Stedet godt.

Bjerregaard: Majs sygdommen er i Fredericia en Juni sygdom. Vi har den, naar Hvidfloveren aabner sin rige Nektar, og den foraarjager ofte et meget stort Tab af Bier. Mod Bipest har jeg i Oktober brugt 6 Dages Sultekur, og det har vist sig, at de var helbredede for Sygdommen. Derfor er det meget bedre at vente til Efteraaret, da Yngelen saa er løbet ud.

Om Sommeren skal man mase al den megen Yngel, som findes i Tavlerne, og det synes jeg er noget barbarisk.

Houlin: Hos mig har Bierne ikke haft oppulmet Bagfrop, men Majs sygdommen har hos mig jærlig angrebet de unge Larver. Da jeg havde Bipest, dræbte jeg alle de angrebne Stader, og næste Aar købte jeg andre Bier, som nu ere raske. Der er Bipest rundt om paa Egnen, saa jeg kan maasse snart faa den igen, men saa vil jeg gaa frem paa samme Maade.

Aug. Petersen: Jeg synes, at det er for galt at lade Bierne staa i 6 Dage. De vil maasse derved faa samlet nogen Honning, som kunde bringe Smitten videre.

Krijian Petersen mener ikke, at man kan sige, at det er en Sultekur at lade Bierne om Sommeren i det bedste Træk i 3 Dage bygge paa Strimler; derimod kan det om Vinteren blive en Sultekur, hvis Bifolket i 3 Dage ingen Føde har. Jeg har engang sat nogle Bier paa en 3 Dages Sultekur, men de forsvandt, idet de fløj fra mig. Jeg mener, at det gælder om at give Bierne saa lille en Plads i Stedet som muligt, da jeg tror, at for stor Plads fremhjælper Bipesten, og Tavlerne i Yngellejerne bør skiftes mindst hvert 3die Aar. Men først af alt: Hold kraftige Familier.

Smith: Det lille Solokra har ikke gjort nogen Skade hos mine Bier. Kun æde de Blyantskriften ud af min Dagbog.

Grønning: Det er ikke Sultekuren, der hjælper, men det er fordi Bierne forbruge den Honning, de har hos sig, og derved bygge sig af med Bipesten. Det kan man ogsaa faa dem til i Oktober Maaned; ellers maa man gøre det i Træktiden. Mac Ewoys Metode er ikke ny; den var kendt for 150 Aar siden. Caias Fleischher omtaler den i sin fortrinlige Bibog i Aaret 1777.

Kristensen: „Mac Ewoy er en dygtig Mand, og han behandler hvert Aar flere Tusinde Bifolk for Bipest. Siger han, at det er nok at lade Bierne bygge paa Strimler i 3 Dage, saa kan vi være sikker paa, at det ogsaa er nok. At lade Bierne bygge paa Ledere, endog kun een Dag mere end nødvendigt, er et Tab for Bierne. Vi maa huske paa, at der hver Dag gaar en Del Bier tabt, og det bliver ingen Udgang i Stedet. Bacillus alvei er i Honningen og trives kun i Honningen. Derfor er det nødvendigt, at Biavleren iagttager den største Forsigtighed, saa det ene Stades Bier ikke røver fra det andet, og derved forplanter Smitten. Men ikke alene Bierne, ogsaa Biavleren kan let

føre Smitten fra et Stade til et andet. Selv hos store og dygtige Viablere har jeg set, at man kun har haft een Vørste eller Fjervinge til at benytte til alle Bifolkene, og hvor let kan Smitten ikke føres fra det ene Stade til det andet ved Honning, der findes paa Vørsten eller Fjervingen. Man bør virkelig sørge for at have en stor Fjer liggende i hvert Bihus, og den Fjer bør ikke benyttes i noget andet Hus. Bør man paa en Egn, hvor der findes Bipest, bør man kun benytte Tavlerne i det Hus, hvor de ere udbyggede. Man har sagt, at Kunsttavlerne ere Skyld i, at Bipesten er saa udbredt. At Kunsttavlerne paa en Maade ogsaa er Skyld i dette, tror jeg ogsaa, thi der er mange Steder, hvor man har fremmet Bipesten ved at misbruge Kunsttavlerne. Men at Bipesten føres omkring med Boks blotke og Kunsttavler, kan jeg sige bestemt Nej til. Vi har jo i en lang Aarrække lavet Kunsttavler, og har blandt andre Steder fra faaet Boks baade fra Fredensborg og Viborgegnen, som begge har megen Bipest. Vi affære altid den Fod, der findes paa Boksstykkerne, og samler det affaakte i en stor Kasse, der staar ude i det fri, ca. 20—30 Alen fra mine Bistader. Dette Boksaffald søges hele Sommeren igennem af mange Bier. Vi have benyttet Boksset fra disse Egne til Kunsttavler, og trods alt dette har vi aldrig haft Bipest; der har ikke været Bipest i Roskilde Amt, undtagen i et Stade, der var fremmet hertil fra Sjælland. Jeg synes, at dette er Bevis nok for, at Boks og Kunsttavler ikke bringer Smitten med sig.

Wilh. Lund mener ikke, at der er junderlig Fare for, at Smitten skal føres med Klæderne fra et Stade til et andet.

Houliind anjaa det for heldigst at dræbe de pestbejængte Bier. Det vilde de ogsaa blive, hvis vi kom ind under Loven om smittomme Sygdomme hos Husdyrene.

A. Nielsen, Ollerup: Mac Svogs Metode er, at hvis det ikke er i den gode Træktid, saa maa man fodre Stadet, saa at der kommer Røre i det. Hvis man skal gøre det i Oktober Maaned, saa skal Tavlerne være helt fulde af Honning, saa at ingen af Cellerne ere tomme.

Præsidenten: Lad os sørge for at

faa de fornødne Oplysninger om Bipest og dens Udbredelse saasnart som muligt, at vi til næste Centralmøde kan behandle Spørgsmaalet grundigt.

En ny Loddelampe.

Vore Naboer mod Syd har aldrig ligget paa den lade Side, naar det gjaldt om at frembringe Smaaredskaber til Brug ved Viablen. Snart fremkommer der et og snart et andet nyt Redskab. En stor Del af disse viser sig dog ved Brugen at være mindre godt til Hensigten, men en Del af dem har ogsaa haft blivende Værdi. Noget af det sidste Nye, der er fremkommet er Loddelampen „Napid“. Den skal egne sig særdeles godt til at smelte det Boks, der benyttes til at fastfæstede Kunsttavlerne til Rammen med. Da vi nok kunde ønske

at faa en bedre Loddelampe end den, vi for Tiden kender, fremsætte vi her et Billede og en Beskrivelse af den ny Lampe.

Man fylder det lange Rør med Boksstumper eller med rent Boksaffald, og Beholderen fyldes med saamegen Spiritus (højest $\frac{3}{4}$ fyldt), som man denter at faa

Brug for til Lodningen, da Spiritus'en, som ikke bruges, ellers fordamper til ingen Nytte. Halvt fyldt er der tilstrækkelig Spiritus til i $1\frac{1}{2}$ Time at holde tilstrækkeligt med Boks smeltet til Lodningen. Man skal ikke lade Flammen brænde for højt, da selv en temmelig lille Spiritusflamme allerede udvikler tilstrækkeligt med Varme. Ved Hjælp af Fodstykket, som er til at anbringe i forskellige Stillinger, kan man regulere Flammen ganske efter Ønske. Bringes man Flammen tæt hen til Røret, smelter Boksset hurtigt og bliver meget varmt, og bringes man Flammen langt fra Røret, foregaar Smeltningen langsomt, og skulde Boksset være blevet for varmt, kan man ganske fjerne Flammen. Ovenstaaende Billede viser den meget simple Maade, paa hvilken Arbejdet udføres.

Man holder Lampen i den ene Haand og Rammen med Kunsttavlen i den anden. Man vil forbauses over det hurtige Arbejde og den særdeles smukke og solide

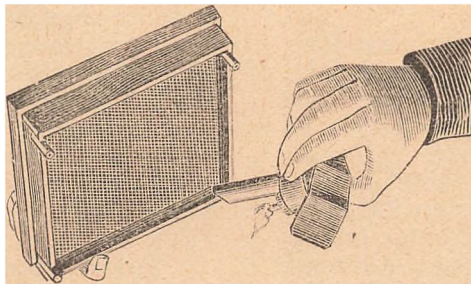

Fig. 15. En Loddelampe.

Fastlodning. Det er nødvendigt at vente nogle Djebliffe, indtil det nedadflydende Voks paa den sakraat holdte Kunsttafle er blevet fast ved at afkøles af Luften. I de fleste Tilfælde vil det være nok at lodde den ene Side af Tavlen med Voks. Hovedbetingelsen for at saa Tavlen loddet godt fast er, at Kunsttavlen stødes tæt op til Rammen, saa der kan anvendes passende varmt Voks. Lampen siges at være saa godt forarbejdet, at den ikke kan ventes at gaa i Stykker ved Brug, men vil kunne bruges i en lang Række af Aar. Man mener, at den snart vil være uundværlig for Biavlerne.

Nu i dette Foraar vil vi benytte Lampen i vor Viggaard, og vi vil senere meddele, hvad vi synes om den.

Dronningavl og Dronningskifte.

Af B. Nielsen, Lemvig.

I den sidste Tid har der været skrevet meget om Dronningavl og Dronningskifte, men de forskellige Forfattere have haft meget delte Meninger om ovennævnte Emne. Og naar Begyndere og uøvede Biavlere læser saadanne forskellige Meninger om et Emne, da er det ikke let for dem at se hvilken Mening, der er den rigtige, eller om hver Forfatter har nogen Ret i, hvad der passer med Biernes Naturdrift.

Jeg vil ikke optræde som den afgørende Dømmer, men naar man som jeg har drevet Biavl i over 40 Aar og nu driver dette som Hovederhverv, saa kender man dog noget til Biernes Naturdrift og kan bedre skelne imellem de forskellige Meninger end Begyndere, og som Folge deraf anser jeg det for min Pligt at fremskille de Resultater, som jeg i Aarenes Løb er kommet til, thi jeg har nemlig prøvet de forskellige Metoder ved Dronningavl og Dronningskifte. Der er nemlig en Regel, som altid vil være den rigtige; den gives stadig af Biavlsklærer Grønning, og den lyder saaledes: „Vil man vide noget om Biavl, da spørg Bierne; der vil man saa det rigtige Svar“. Og ved Forsøg kan man spørge Bierne. Men disse Forsøg maa udføres med meget stor Omhu og Aarvaagenhed, ellers vil man let kunne saa et forkert Svar af Bierne. Naar vi læse Brødr. Nielsens Artikel, S. 41, hvor de skrive, at Bierne altid fjerner det gamle Biserfoder, som er taget af en

ældre Bisercelle og ført over i en kunstig Dronningcelle og hvori den unge Larve er overført fra en Arbejds-celle, saa kan man let forstaa, at naar Bierne saaledes borttager det gamle Foder og indfører nyt Foder, saa har Bierne givet Svar paa, at der fra Biavlerens Side er udført noget forkert eller unaturligt. Og saadanne Fejlgreb maa ikke gentages, naar man tydeligt har erfaret, at det strider imod Biernes Naturdrift. Sagen er den, at naar man giver en ung Larve et for gammelt Foder, saa maa Larven enten sulte eller nyde en upassende Næring, indtil Bierne har borttaget det gamle Foder og skaffet Larven et nyt. En saadan Overhaling maa absolut virke skadeligt paa Larven og dernæst paa den deraf udviklede Dronning. Unaturlig Opklækning af Dronninglarver eller Dronninger maa sikkert virke skadeligt paa Dronningen, saa den ikke bliver nær saa god, som den burde være, og derfor vil virke mindre i det Stade, den bliver indført i.

Jeg skriver ikke disse Linier for at nedsette Brødr. Nielsen. Jeg tror netop, at de ere meget dygtige og øvede Biavlere, men jeg vil fraraade, ligesaavel Brødrene Nielsen som enhver anden Biavler, at foretage Strid mod Biernes Naturdrift, særlig med Dronningavl, da det meget let kan forringe vor Virce. Lad os drive Dronningavl paa saa naturlig en Maade, som Bierne tillade os, eller rettere jagt som Bierne vise os.

Medens Brødr. Nielsen mene, at kunstig og planmæssig Dronningskifte skal foretages, saa mener Hansen, Espe, og Aug. Petersen, at en kraftig Bifamilie skifter Dronning omtrent hvert Aar, naar vedkommende kraftige Bifamilie er sat under de rette Betingelser, hvilket jeg ogsaa mener, vil være Tilfældet. Men saa kan der spørges: Hvorledes ere da disse rette Betingelser?

1. Staderne maa være tette og gode samt forsynet med god, ren og tør Fodning.
2. Der maa indsettes mindst 4 nye Tavler i Yngelreden hvert Aar saaledes, at Voksbygningen i Yngelreden ikke bliver over 2 Aar gammel.
3. Pladsen hos Bierne maa om Foraaret være indsnævret saaledes, at Bierne kan besætte alle Tavlegange fra øverst til nederst.

Der maa altsaa ikke være mere Plads inde hos Bierne, end enhver Krog er besat med Bier. Naar Bierne saaledes sidder paa meget kneben Plads hele Foraaret igennem lige indtil Hovedtrækket, saa vil Dronningskifte som Regel foretages af

Bierne selv. Det kan ske, at et Stade sværmer, men den Stade er dog ikke større, end at Bavlaren faar en Bisfamilie mere og tillige nogle Biserceller, som kan benyttes til Dronningkiste hos Stader, hvor man nærer Tvivl om, at de ikke selv vil skifte Dronning. Det hænder jo ofte, at et saadant affværmet Bisfolk er i Besiddelse af indtil 9 Biserceller, og man kan da borttage Dronningen i de Stader, hvor man nærer Tvivl om Dronningkiste, og 24 Timer efter tage en Yngeltavle med en eller to Biserceller paa og skifte den med en anden Yngeltavle fra det viferløse Stade. Dette Dronningkiste er heltind naturligt, og naar man tager en anden Yngeltavle fra det Stade, hvor Dronningen er borttaget, og sætter den i Stedet for den Yngeltavle med Bisercellerne paa, som nedhænges i det viferløse Stade, saa lider intet af Staderne noget Yngeltab ved Dronningkistet. Naar et Stade sværmer, og man ikke ønsker flere Bisfolk, saa kan man jo indfange Sværmen i en Fangtube og sætte dem i den bageste Del af Moderstaden, indtil man har benyttet de overflødige Biserceller, og da forene Familien ved at holde den adskilt med et bitet Indskud med Jerntraadsnæt i 24 Timer og om Aftenen trække Indskudet forsigtigt op; da vil Bierne forene sig om Matten, men hvis man saaledes vil forene Sværmen med det affværmede Moderstade, da maa enten den gamle Dronning borttages, 24 Timer før Foreningen finder Sted, eller Bisercellerne i Moderfamilien. I flere af mine Bigaarde foretages Dronningkiste paa ovennævnte Maade, men i nogle andre af mine Bigaarde foretages der kunstigt Dronningkiste, for rigtigt at faa fastslaaet, hvilken Forskel der er imellem kunstigt og helt naturligt Dronningkiste. Det vil sige: Dronningavl, foraarjaget ved Omlarvning og støbte Celleropper, er jeg gaaet helt bort fra, fordi jeg synes, at det er altsor unaturligt.

Naar jeg foretager kunstigt Dronningkiste, afbenytter jeg nogle Stader, hvor der er anbragt 2 Flyvehuller, et i Gavlen og et paa Siden, helt ved Bagenden af Stadet. Ved at trække nogle Honningtabler og modne Yngeltavler hen til det bageste Flyvehul og i Midten af disse gøre Plads til en Tavle mere og nedskyde et Indskud, saa at disse tilbagetrufne Honning- og Yngeltavler blive adskilte fra de forreste Tabler, og efter at jeg har pakket Tavlerne godt til, drejer jeg Stadet om, saaledes at det bageste Flyvehul kommer paa samme Plads, hvor det forreste var; derved faar jeg alle de hjem-

vendende Bier til at flybe ind til disse bageste Tabler, men disse Bier ere da viferløse, fordi de ere adskilte fra de forreste, hvor Dronningen er. Dernæst opsjøger jeg i et af de allerbedste Stader en Tavle, som er belagt med Wg. Jeg udfører en Strimmel af Tavlen paa en Bredde af $\frac{3}{8}$ " med Wg; af disse Cellerlængder bortskærer jeg 2 Trediedele; saa tager jeg en Bind, som passer paatværs i en Ramme, paa Binden helder jeg noget smeltet Voks og lægger saa Tavlestrimlen derpaa. Paa denne Maade sætter jeg Tavlestrimlen fast, derefter tager jeg en rund Bind, som passer indvendig i en Bisercelle. Med denne Bind udvider jeg disse Arbejderceller, dog kun hveranden eller tredie; i de andre Celler med Wg i stikker jeg en tynd Bind ned for at ødelægge disse Wg, hvor der ikke ønskes Biserceller. Men den Bind, som anvendes til at udvide de Celler med, hvor jeg ønsker Biserceller, er gjort hul i Enden for ikke at bestadige Wggene. Naar Binden med Tavlestrimlen paa saaledes er færdig, indsættes den i en Ramme, hvor en Del af Voksbygningen er udfaaet foroven, og Rammen nedhænges da i den aabne Plads ved de viferløse Bier, som dog have deres Dronning i den forreste Ende af Stadet. 12 Dage derefter efterser jeg, hvormange Biserceller der er bygget, og deraf slutter jeg, hvormange Stader, der kan blive Biserceller til. Saa borttager jeg de gamle Dronninger, og 24 Timer derefter udtager jeg Binden med Bisercellerne paa og udfører dem saaledes, at der kommer 2 til at hæfte sammen. Paa den Maade indhefter jeg 2 Biserceller i hvert Stade, som skal have ny Dronning.

Det Stade, som har udbrudt Bisercellerne, bliver da atter vendt om, som det stod før, og om Aftenen tager jeg Indskudet op, som har adskilt dem, og Bierne vil da om Matten atter være forenet til en Familie, som de vare før.

Jeg behøver ikke at gøre et Stade viferløst for at drive Dronningavl, blot Halvdelen af Bisfolket bliver viferløst i den Tid, det varer med at faa oplættet Dronninger. Det er en Selvfølge, at den Tavlestrimmel, som benyttes til Biserceller, bliver vendt med Cellerne nedad, og Binden, som Tavlestrimlen skal sidde paa, er af samme Bredde og Tykkelse som Siden af en Ramme. Inden jeg foretager kunstigt Dronningkiste, sørger jeg for, at der i Staderne er udviklet gode Droner, da Droneavl er lige saa nødvendig som Dronningavl.

Biracerne og deres Krydsninger.

Af Brødr. Rielsen, Ollerup.

De krainste Bier, der ere lidt større end de brune Bier og have en graaagtig Farve, høre hjemme i en bjergfuld Landsdel i Øst- og Vest-Preussen, der hedder Krain. Til dette Slags Bier have vi ikke nær saa stort Kendskab som til de italienske og de brune. Den eneste krainste Familie, vi have, modtog vi sidste Foraar i et Kassestade fra Krain. Vor Erfaring, angaaende disse Biers Flid og Evne til at samle Honning, er derfor temmelig begrænset. Dog have vi i det forløbne Tidrum lært adskillige af deres mest ejendommelige Egenstaber at kende. Vi have bemærket, at de ere ualmindelig godmodige. Paa enhver Tid af Dagen kunde vi hele sidste Sommer igennem behandle vor krainste Familie uden Anvendelse af Røg og Elør. Det lader til, at Bierne af denne Race ere lidt tilbøjelige til at bruge deres Forsvarsvaaben mod Mennesker; de kunne behandles omtrent som Fluor. Mod Røvere ere de derimod yderst paa-fæselige.

I Slutningen af Træktiden ere de krainste Bier ganske gode til at samle Honning; om de ere lige saa gode til at samle i Træktets Begyndelse og i Sværmetiden, det ere vi i Øjeblikket ikke i Stand til at kunne udtale os om. Til at bekæmpe Boks-møllene og til at holde deres Stader rene, staa de langt tilbage for Italienerne. Derimod skulle de være fortrinlige til at overvintre; i Haardsørhed skulde de endog saa overtræffe de brune Bier. Til at modstaa Bipest have de Ord for at være bedre end baade de brune og de italienske Bier. Deres Dronninger ere meget frugtbare, og Familierne kunne derfor blive meget kraftige. Men det paa- staa, at de ere vanstelige at faa til at lade være med at sværme. Om denne Paa- stand er rigtig, vide vi ikke.

De krainste Bier ere kraftige Flyvere; naar de holde Forjubil foran deres Stader, flyve de ikke paa samme Maade som andre Bier; der er da noget særegent ved deres Flugt, som er ejendommeligt for Bierne af denne Race.

Baade her i Landet og i vore Nabo- lande, England og Sverrig, have de krainste Bier været meget rosende omtalt af dygtige Biavlere.

Naar vi nu skulle omtale Kryds- ningerne, saa ville vi forudstikke den Be- mærkning, at det kun er Krydsningerne

mellem de italienske og de brune Bier, vi i denne Artikel ville udtale os om; Krain- krydsningerne have vi nemlig ingen videre Erfaring med.

For at kunne have den rette Forstaaelse af, hvilke Fordele, det er, der kunne op- naas ved at foretage en Krydsning mellem to forskellige Viracer, er det nødvendigt at have Kendskab til vedkommende Racers særlige Egenstaber. Det har vist sig, at naar to Viracer krydses med hinanden, saa arve de deraf fremkomne Bier deres fleste Unlæg og Egenstaber efter Moderen (Dron- ningen), de færreste efter Faderen (Dronen). Denne Arvelov bør der tages Hensyn til, naar man ønsker at foretage en Krydsning; idet man sørger for at vælge Moderen af den Race, der har de færreste gode Egenstaber. Derved vil man i Almindelighed opnaa det bedste Resultat.

Af ovenstaaende Beskrivelse af de for- stellige Viracer fremgaar det, at de italienske Bier ere i Besiddelse af langt flere onst- værdige Egenstaber end de brune Bier. Derfor er det ubetinget det heldigste at lægge sine Dronninger til paa en italiensk Familie og lade dem befrugte af brune Droner. Derved opnaar man i Følge vore Erfaringer paa en let Maade at faa en god Krydsning. For Næsten er det mærkeligt at lægge Mærke til, at der hvor de italienske Bier have en god Egenstaber, der have de brune Bier en daarlig, og omvendt, der hvor de brune Bier have en god Egenstaber, der have Italienerne en daarlig. Det passer derfor godt at foretage en Kryds- ning mellem disse to Racer, da den ene Races gode Egenstaber bøder paa den andens daarlige. Vi have prøvet Krydsninger baade mellem brune Dronninger og italienske Droner og italienske Dron- ninger og brune Droner; men vi foretrakke de sidste, fordi de i Reglen have givet os de bedste Resultater.

Det paa- staa af enefelte, at naar Kryds- ningerne udtarte, saa blive de til svage, lidet udvillingsdygtige Bier, og at det af den Grund er forkasteligt at indføre frem- mede Bier, da vi derved udsætte os for at faa vor „gode“ danske Virace ødelagt. Denne Opfattelse dele vi ikke. Ganske vist maa vi indrømme, at en Krydsningsfamilie, hvori Bierne faa Lov til at foretage naturligt Dronningsifte nogle Gange, vil snart tabe sit Krydsningsmærke (den gule Farve) og antage en brun Farve, hvis de unge Dron- ninger hver Gang blive befrugtede af brune Droner. Men fordi en saadan Familie gaar over til at blive brun, derfor er det ikke givet, at den af den Grund skulde blive

daarligere end de ægte brune Familier. Bierne i en Familie, der har udartet paa denne Maade, ville selvfølgelig efterhaanden for en Del faa samme Egenstaber som brune Bier. Men at Krydsningsbierne, fordi de have udartet, derfor skulde blive daarligere end Bierne af den ægte brune Race, til at udvikle sig og til at samle Honning, det tror vi ikke. Vi er nærmest tilbøjelige til at antage, at de endnu en lang Tid efter, at det sidste Spor af den gule Farve er forsvunden, ville vedblive at faa højt over de brune Bier, fordi de for saa kort Tid siden have faaet en saa grundig Blodopfriskning. Denne Opfattelse er den dygtige engelske Biavler, Simmins, ogsaa af. Og han har dog et udstrakt Kendskab saavel til Krydsningerne som til de rene Racer. Han er tillige en bestemt Hævder af, at Krydsningerne ere langt de bedste baade til at udvikle sig og til at samle Honning.

Men vi tror ikke, det kan betale sig at lade Krydsningerne udarte, som de vil, særlig naar der er Fare for, at de tabe sig i den brune Race; thi derved vilde vi faa Bier, der i alt for meget kommer til at ligne de brune, og det Slags Bier hvide vi ikke, fordi de have for saa gode Egenstaber. En anden Sag var det, om Udartningen vilde føre hen imod den italienske Race; saa skulde vi ikke have noget derimod; men til den Side fører den i Reglen ikke, undtagen Biavleren griber hjælpende til.

Det har vist sig, ikke alene hos os, men ogsaa hos andre, at de Krydsningsfamilier, der have udartet henimod den italienske Race, i Reglen give langt større Udbytte end de, der have udartet henimod den brune. Dette kan forklares paa den Maade, at den italienske Race har langt flere gode Egenstaber end den brune. De Krydsninger, der nærme sig den italienske Race, udmærke sig frem for de, der nærme sig den brune Race, i flere Retninger; de ere flittigere, fredeligere, bedre til at bekæmpe Voskmøllene, og langt de bedste til at samle Honning i Slutningen af Træktiden. Sidste Aar havde vi et Eksempel paa, at en saadan „gul“ Krydsningsfamilie samlede over 30 Pd. smuk hvid Honning i Slutningen af Trækket paa en Tid, da de brune Krydsninger næsten ingen Ting udrettede, og de ægte brune Bier helt havde holdt op med at samle. Og ca. 30 Pd. Honning mere af en Familie siger ikke saa lidt. For Eftertiden ville vi derfor bestrebe os for ved vort Tillæg af Dronninger at faa vore Bier til at nærme sig den italienske Race i Stedet for, at de som hidtil have faaet Lov til at nærme sig den brune; derved haabe vi i Fremtiden at opnaa de bedste Resultater.

Sidste Sommer høstede vi af vor bedste brune Familie 50 Pd. Honning, den manglede saa tre Fjerdedele af sit Vinterforraad. Af vor bedste italienske Familie høstede vi godt 50 Pd. Honning, og saa havde den selv Vinterforraad. Af vor bedste gule Krydsningsfamilie (Udartning til italiensk Side) høstede vi 136 Pd. Honning, og i Slutningen af Juni 5 forseglede Yngeltavler med paasiddende Bier; den manglede kun fire Pund i Vinterforraadet. Af vor bedste brune Krydsningsfamilie (Udartning til brun Side) høstede vi 80 Pd. Honning, og saa havde den det halve Vinterforraad. Disse Opgivelser, tro vi, sige mere end mange Ord.

Før vi slutte denne Artikel, ønske vi at nævne et Par Eksempler, der vise, hvor uensartede Resultater to forskellige Biavlere kunne komme til med et og samme Slags Bier i en og samme Sommer.

En af Vangelands dygtigste Biavlere, Chr. M. Christensen, Stevne pr. Rudkøbing, modtog tre Krydsningsdronninger fra os i Sommeren 1898. De tre Familier, disse Dronninger bleve indførte i, have sidste Sommer tilsammen givet et Udbytte af 420 Pd. Honning eller gennemsnitlig 140 Pd. pr. Stade, foruden at de have afgivet en Del Yngeltavler med paasiddende Bier til Dannelse af Kunstværme og til Ophjælpning af svage Familier. (Se forøvrigt „T. f. B.“ Nr. 1 S. 19 d. Aarg.). Dette er det største Gennemsnitsudbytte vi nogeninde have hørt omtale her paa disse Egne.

Til en anden Biavler, nemlig H. Lund, Carlshøj, Kongens Lyngby, sendte vi samme Sommer tre Dronninger af samme Slags som dem, der kom til Vangeland. Udsaldet af H. Lunds Forsøg med disse Dronninger eller rettere sagt med Krydsningsbier findes opgivet i Nummer 2 af „T. f. B.“. Han høstede ingen Honning af disse Bier sidste Sommer; derimod beklager han sig over, at de vare saa stikkeflygtne, at de vare fedelige at behandle. Han fraraader Forsøg med Krydsningerne og anbefaler Folk at holde sig til de brune Bier.

Er det ikke mærkeligt, at to Biavlere med et og samme Slags Bier kunne opnaa saa vidt forskellige Resultater; den ene et glimrende Udbytte, den anden slet ingen Ting — uden Stik.

Disse to Eksempler, vi her til Slutning have draget frem, synes vi, ere ret interessante og lærerige, fordi de paa en klar og letfattelig Maade vise, at man ikke skal være alt for hurtig til at udtale en Dom over et bestemt Slags Bier, som man kun har gjort et kortvarigt, lidet omfattende Forsøg

med. Hvad der i her nævnte Tilfælde har kunnet være Årsagen til de ulige Resultater, skulle vi ikke udtale os om; det vil vi overlade til Læseren selv at filosofere over.

Om Rammemaal.

Af N. Zahle.
(Sluttet).

„En Svale gør imidlertid ingen Sommer“. Først naar der kommer mange Svaler, er Sommerens Ankomst umiddelbart forestaaende, og i Følge et gammelt Vers er det da først Tid at ile med at faa sin Sæd. I Lighed hermed ville vi se Tiden an, og navnlig ikke forhaste os med at foretage nogen Forandring ved det bestaaende. Men først naar det ved en anseelig Række af paalidelige og sammenlignende Forsøg er gjort aldeles utvivlsomt, at det, naar alt tages i Betragtning, stedsse er fordelagtigst ved Biablen efter Brødr. Nielsens Metode at berøve Bierne største Delen af deres Honning og derefter føde dem med Kunstfoder, er det Tid at ile med at raabe ud for Lavnormal, thi det er saa indlysende, at det ikke behøver at bevises, at denne Kamme bedre end nogen af de andre egner sig for Djemedet, naar Opgaven er at berøve Bierne al deres Honning. Naar vi blive enige om at indføre Lavnormal som Enhedsramme, vil det være tidsvarende ogsaa at raade Bod paa den forfvallede Stikkelse, hvori Forstriften for dens Maal foreligger. Den jandede Bredde, 14" (366 mm.), have vi imidlertid, men Højdemaalet, 8 $\frac{1}{4}$ " (216 mm.), er vægte; den ægte Højde, 8 $\frac{3}{8}$ " (225 mm.), maa man regne sig til ved Brørfregning.

Denne Regning kunne vi imidlertid let blive fri for; vi behøve blot at indføre faste Maal eller en færlig Maalestof for vore Rammemaal. En saadan Stof maatte være anerkendt af DBF., og denne maatte sørge for, at den blev fabrikeret i en Mængde Eksemplarer, der enten frit eller for en ringe Betaling kunde udbredes blandt Foreningens Medlemmer.

Maalestoffene kunde være enten af Metal eller af Træ og enten i et Stykke eller i flere med Led, saaledes at den kunde foldes sammen. I sin simpleste Form vilde den være en Lineal af Bøgetræ eller af skært Mahognitræ*), hvis ene Ende var

Stift eller Haandtag med stemplet Paastrift: „DBF.s Rammemaal“, og hvis ene Bredslade var afstregt i to lige store Dele paalangs. I den ene af disse Afdelinger kunde saa Rammens Bredde affattes fra Enden af ved en vinkelret Dværstreg, medens Højden paa samme Maade affattes i den anden Afdeling. Endeligt kunde Afdelingerne hver for sig være forsynede med tydelige — ikke affortede — Paastrifter: „Rammens Bredde“, „Rammens Højde“. Den fra Skaflet vendende Ende burde beslaas med Messing for at beskytte den mod Slid og mod Forsalfkning, og Foreningen burde sætte sit Stempel paa den.

Mere fuldkommen vilde en Rammemaalstof kunne blive ved at forarbejdes i vinkelret Firkant med Flader af omtrent 1" Bredde. Haandtaget kunde da være ottekantet og Paastriften „DBF.s Rammemaal“ staa paa Enden. Dens ene Flade kunde da benyttes paa anførte Maade, den anden til Afjætning af Listernes og Hjørneklosets Længde, i hvilket Djemed den afstreges i 4 Strimler paalangs, hvorefter Længderne af Tavlebæreren, Sidelisterne, Bundlisten og Hjørneklosets affattes fra Enden af ved vinkelrette Dværstreger, hver paa sin Strimmel, der naturligvis ogsaa forsynes med forklarende Paastrift.

Paa den tredie Flade kan Rammens Tykkelse eller Listernes Bredde affattes fra Enden, ligeledes ved en vinkelret Dværstreg, og Paastrift maa naturligvis ikke glemmes.

Endelig kunne Listernes og Hjørneklosets Tykkelse affattes paa den fjerde Flade, der — hvis man vilde gøre Forskel paa Sidelisternes og Bundlistens Tykkelse*) — maatte afstreges i 3 Strimler. Tavlebæreren og Hjørneklosets Tykkelse — der er ens — kunde saa affattes paa den første Strimmel osv., og Paastrifterne, der her ikke kunde faa Plads paa selve Maalene, maatte derfor staa nedenfor og naturligvis paa de tilsvarende Strimler.

Paa den Ende, hvorpaa Maalene bleve affatte, burde Stoffen have Messingbeslag og være forsynet med Foreningens Stempel, medens de fire Flader af Haandtaget, der være Forsættelse af Bredsladerne, burde have Paastrifterne:

- Den 1. Rammens udvendige Maal.
- " 2. Listernes og Hjørneklosets Længde.
- " 3. Rammens Tykk. el. Listernes Br.
- " 4. Listernes og Hjørneklosets Tykk.

*) Skært Mahognitræ har forholdsvis liden Tilbøjelighed til at kaste sig, hvorfor det bedre end de fleste andre Træarter egner sig til korte Linealer og Maalestoffer; til lange Linealer osv. egner det sig derimod ikke, fordi det er for stort.

*) For at kunne holde Vitraaden stram, bør Bundlisten paa Lavnormal være lidt tykkere, end dette er nødvendigt ved de smalle Rammer.

Krydsningernes Modstandskraft mod Bipest.

Af Aage Therkildsen, Lystrup.

Paa Grund af et Par Artikler i „*L. f. B.*“ Nr. 2 og 3 d. A. om Krydsning af Bierne vilde jeg gerne skrive et Par Ord til Gunst for disse.

I Aaret 1899 i Slutningen af Juni Maaned opdagede jeg første Gang Bipest hos 2 Stader af mine Bier (jeg havde ialt 3), der udelukkende bestod af brune. Jeg prøvede forskellige Midler for at helbrede dem, men uden Resultat. Til sidst prøvede jeg Mac Evoy's Metode: tog hele Bygningen fra dem og lod dem bygge paa Ledere i 4 Dage, — derefter fik de hele Tavler, der snart bleve belagte med Yngel. Den ene af de angrebne Familier var stærk med en 1-Aars Dronning, den anden svag med en 3-Aars Dronning. Jeg købte nu en Krydsningsdronning hos Brødrene Nielsen, Ollerup, som indførtes hos den svage Familie, hvor den blev godt modtaget af Bierne. Yngelen var nu sund i begge Familier; de gavede intet Udbytte den Sommer, men samlede dog nok til Vinterforraad og overvintrede begge udmærket; ligeledes kom de godt over det kolde og regnsfulde Foraar. Indtil midt hen i Sommeren fejlede de ikke noget, men saa begyndte Yngelen atter hos de brune Bier at dø efter en større Maalestok, og da det stadigt i den Tid var uheldigt Vejr, saa jeg ikke kunde behandle dem, bredte Sygdommen sig over hele Staden. Den første Dag med godt Vejr bleve alle Tavlerne (12 □') tagne fra dem, hvorpaa de fik Tavler med Ledere, som de byggede paa i 5 Dage; derefter fik de hele Tavler. Kort Tid efter fik det tredje Stade (ligeledes brune Bier) Sygdommen og bleve behandlet som ovenfor nævnt. Jeg dræbte nu begge de brune Dronninger og lod i det ene Stade Bierne oplække sig en ny Dronning; til det andet Stade købte jeg en ugaranteret Dronning fra Lolland. Krydsningsbierne havde hele Tiden holdt sig fri for Sygdom og vare meget birige. Dog fik jeg intet Udbytte af dem, da de maatte forsyne de andre med Vinterforraad. Næste Aar 1899 stode de to Stader med brune Bier sidst i Maj atter med Bipest, navnlig udbredte Sygdommen sig hos de lollandske Bier. Jeg gjorde nu kort Proces med begge Husene, svovlede Bierne af en Aften og brændte baade Kammer og Boksbygningen. Krydsningerne holdt sig atter raske; de fik knap Plads, for at de skulde

sværme. Den 2. Juni kom den første Sværm; den vejede 7³/₄ Pd. og blev sat i Hus paa 10 □' Tavler, ligeledes kom der en anden og tredje Sværm, hvilken sidste sløj bort. Første-Sværmen byggede selv alle Tavlerne (Kunsttavler); dem slyngede jeg 93 Pd. Honning fra samt lavede en Kunstsværm den 12. August (da Bierne næppe kunde være i Huset) med en indkøbt Dronning. Desuden var der endnu Honning nok til begge Huse til Overvintring. Anden-Sværmen gav 18 Pd. og Moderstaden 20 Pd.; desuden havde begge rigeligt til Winterbrug. De 2 sidste Staders unge Dronninger ere befrugtede af danske Droner, da deres Afkom kun har en eller slet ingen gul Ring paa Bagtroppen, hvorimod den gamle Dronnings Afkom har 2 eller 3 Ringe. Da Bipesten findes flere Steder her omkring, vil jeg kun holde Vastarder, da det, som ovenfor nævnt, viser sig, at de bedst har kunnet modstaa Smitten; desuden har to andre af Egnens Biavlere indkøbt Krydsningsdronninger, saa Fremtiden vil jo endnu bedre vise, hvilke Bier der ere mest modstandskraftige over for Sygdommen. Honningudbyttet synes jeg ikke paa nogen Maade kan være bedre end det, jeg fik af Første-Sværmen, ialt ca. 145 Pd. Krydsningerne ere maaske mere stikkelysne end de brune Bier uden for Staden, men ikke ved Behandlingen — men stemme til at rove ere de, men er det ikke netop et Tegn paa, at de ere ivrige Honningamlere?

Hvorledes Dronninger ofte tabes.

(Efter „*L. f. Bistjotfel.*“)

En Hr. Rasmussen skriver om ovenstaaende Tema i et amerikansk Bibrad som følger: „Skøndt jeg aldrig har Yngel i mine Magasiner, hænder det dog ikke sjældent, at jeg finder en Dronning der. Hvad den gør deroppe, naar der ikke findes en eneste Celle, den kan benytte, er en af Mysterierne i Biavlens, som maaske aldrig kan forklares. Jeg ser mig altid om efter Dronninger, naar jeg tager Honning.

Jeg anvender Porters Bitommer for at saa sjetnet Bierne fra Magasinerne, idet jeg sætter Brættet med Porters Apparat ind mellem Yngelrummet og Magasinet om Aftenen saa sent som mulig og tager Magasinet af tidlig om Morgen. Bitom-

meren arbejder meget godt med 2 Undtagelser. I meget varme Nætter synes Bierne at være uvillige til at gaa ned, og er Dronningen i Magasinet, forbliver der mange Bier hos hende. Finder jeg et større Antal Bier i Magasinet, og særlig, hvis disse synes krigsstemte, venter jeg at finde en Dronning der. I slige Tilfælde finder jeg det klogt at røge lidt paa Bierne for at faa Bugt med deres Kamplyst.

Da nu Tabet af en Dronning kan medføre Tabet af en Del Honning og maaske Tabet af en hel Bifamilie, finder jeg det rigtigt at forebygge dette ved lidt Ekstra- Arbejde. Alle mine Stader bærer Numer baade paa Forsiden og Bagsiden, saa at jeg ikke skal behøve at gaa rundt om Stadet for at forvise mig om dens Numer. Paa Bagsiden af hvert Magasin staar et lille Stykke fladt Træ. Paa dette skriver jeg Stadets Numer, naar jeg tager Magasinet af. Da Magasinerne stadig omstiftes i Honningudflyngningens Tid, idet man sætter tomme Magasiner hen istedetfor de fulde, som tages bort, vil Numrene paa disse Lapper naturligvis blive forandrede ved at fjerne det gamle og sætte et nyt Numer paa det Hus, fra hvilken Magasinet er taget sidst. Hvis jeg derfor finder en Dronning blandt Honningrammerne, efter at jeg har taget Magasinet til det Hus, hvor jeg staar og slynger, fortæller Lappen med sit Numer, hvilket Stade den hører til, og saa bringer jeg da straks Dronningen tilbage til dens eget Hjem.

Et særligt Tilfælde: En Lørdag Aften i September tog jeg en Del Magasiner af, under hvilke jeg den foregaaende Dag havde sat Magasinbrætter med Vitommere. Om Mandagen tog jeg Rammerne ud. Mens jeg var isærd med at gøre dette, saa jeg Dronningen staa midt paa en Table, men mod alle Regler var den ganske alene, og der var næppe en eneste Bi i hele Magasinet. Hvis der var nogen hos den, dengang Magasinet blev fjernet, maa de have forladt hende om Søndagen og gaaet ud gennem de Vitommere, jeg har anbragt over Vinduene i mit Honninghus. Dette var noget usædvanligt. Havde der været en Tilskuere tilstede, som havde spurgt mig, om jeg ventede at finde nogen Dronning der, vilde jeg have svaret: „Nej, aldeles ikke“. Ikke desto mindre: hun var der og i fuldt Dagslys, ellers havde jeg maaske overset hende. Men Mærkelappen fortalte mig, hvor hun hørte hjemme, og inder 2 Minuter var hun tilbage i sit rigtige Hjem. Da det var

for sent at faa Dronninger befrugtede, vilde jeg have tabt det Stade, idet det vilde være død om Vinteren eller have juundet ind og være bleven røvet om Foraaret, hvis jeg ikke havde vidst, hvor jeg skulde sætte Dronningen.

Tro ikke, at mine Dronninger ere anderledes end andre Folks i denne Henseende; selvfølgelig kan nok mangen en Dronning gaa tabt paa den Maade, fordi dens Ejer aldrig tænker derpaa, og slet ikke aner den sande Aarsag til, at han taber sit Bifolk om Vinteren. En Nabo, med hvem jeg nylig talte om denne Sag, fortalte mig, at sidste Høst var han paa Grund af daarligt Helbred forhindret fra selv at tage Magasinerne af, og han lod derfor en lejet Mand gøre det. Han tog Magasinerne af i en Hurrahej og satte dem i en Bunke i Honninghuset. Bierne blev bare delvis røgede ud og siden slupne ud, da de i Måser samlede sig paa Vinduene. Paa Dronninger tænkte derved Ingen; de formodedes alle sikre i deres respektive Hjem i Yngelrummene. I Vinterens Lob mistede den Mand en hel Del af sine Bifolk, og nu tror han, at Aarsagen var Dronningernes Fjernelse med Honningen, og saa at han ikke i Tide mærkede sig, om der var Dronninger i Staderne eller ej.

Numre paa Staderne ere nyttige paa mange andre Maader ogsaa. De hjælpe os til at føre Kontrol med vore Dronninger og Bifolk i det almindelige Arbejde, som forekommer i Bigaarden, i Sværmetiden og paa mange andre Maader. Jeg vilde ikke være istand til ordentlig at passe en Bigaard, hvis jeg ikke holdt mine Stader numererede. Numerlapperne eller Mærkerne kan gøres af Tin eller af Træ, som males hvidt, og Tallene afmærkes paa dem med smaa Messingtal eller Chablouer. Det volder lidt Arbejde at gøre dem i Stand, men de varer i mangfoldige Aar og betale sig ved den Befvemmelighed, de medbringe, for at ordne Tingene nøjagtig. Jeg har Numre paa mange af mine Stader som er 20 Aar gamle og ligesaa gode idag som den Dag, da de blev gjort.

Fodring.

Af G. Mathiesen.

— ∞ —

Skøndt det ikke er længe siden, at jeg skrev en lille Artikel til „T. f. B.“, om Sukkerfodring af Bierne, kommer jeg dog

til at udbede mig Plads for nogle retledende Bemærkninger om ovenstaaende Emne i Anledning af forskellige Udtalelser, som d'Frr. Nielsen fremsætter mod mig i en Artikel: „Høje eller lave Kammer“.

Brødr. Nielsen skriver: „Ved Majs-fodring om Efteraaret for at skaffe Vinterforraad, efter at Honningen er udslynget, er der ingen som helst Fare for at faa Honning og Sukker blandet sammen“.

Jeg vil her tillade mig at spørge: Findes der nogen Biavler, der om Efteraaret kan se, hvormeget Foder Bisolket skal have, for ikke at lide nogen Nød til næste For sommer?

Gives Bisolket rigeligt med Sukkerfoder om Efteraaret, naar det bor paa den lave Kamme, saa maa der vel ogsaa være tilstrækkeligt Kandisfoder til at blande Honningen i Magasintavlerne med, naar disse hænges over, om For sommeren. Da Bierne som bekendt helst vil have Forraadet over sit Vinterleje, har jo Bisolket intet andet Valg, naar det skal udvide sin Yngelplads, paa en saadan lav Yngelstavle, end at bringes deres Foder gennem Gitteret op i Magasintavlerne, anderledes kan jeg ikke forstaa det.

Findes der derimod i Maj eller Juni Maaned, „for lidt“ Forraad i Stedet til Bisolket og Brødrene Nielsen af den Grund maa fodre, saa er det vist ligegyldig, om denne Fodring kaldes Nødfodring, (Hjælpefodring) eller Fodring for Sværmeiden, for — Bierne kende ganske sikkert ikke Forskel paa denne Fodring, under deres Arbejde, i deres Bolig.

Det er soleklart, at der altid bør findes en Del Forraad i Yngeltavlerne inden Magasintavlerne sættes over Yngel-lejet; hvad vil der ellers ske i Bisamfundet, hvis Magasinet sættes paa, og Vitræffet maaske ikke varer mere end et Par Dage? Vi maa huske vel paa, at paa den Tid af Aaret er der en Majs Yngel at pleje, og Biavleren kan jo ikke fodre Bisolket, naar først Magasintavlerne er hængt over Yngelredene, uden med god Honning, og denne Vare er jo i Almindelighed i god Pris i honningnappe Aar.

Der næst vil jeg spørge Brødrene Nielsen: Hvem har berettiget Eder til at lave nogle af mine almindelige Sætninger i Artiklen: Sukkerfodring af Bierne, om til Spørgsmaalssætninger? Vort Maal bør ikke være at uddanne os i saa høj Grad til Kritikere over andre Biavlere's Arbejder; derfor — udtalte jeg mig i nævnte Artikel ikke i en vid og bred Form; men naar et Par ivrige Tilhængere af den lave Normalramme tillader sig at fremdrage en amerikansk

Biavlere's Skrivelser om en Fodringsmaade, som, saa vidt jeg kan se, ingen af dem har prøvet, saa maa det vel ogsaa være mig tilladt, bagefter at give et lille Bink om, at jeg ikke anser de Biavlere, som kun benytte Lavnormalrammen i deres Bistaber, som kompetente til at sætte sig i Dommer-sædet og fremkomme med storflaaede Udtalelser mod mig, fordi jeg har omtalt den stærke Fodring for Magasinerne paa-sættes, ikke alene for dens mange Goders Skyld, men ogsaa for at yde et Bidrag til, at bane Vejen for en Enhedsrammes Indførelse. Naar der fra DBF's Side blev udtalt: Vi anbefale kun et Kammemaal, og vi vil Punkt for Punkt vise, hvorledes det skal benyttes, for at Bierne kan tribes vel derpaa, saa forekommer det mig at være en Anvisning, som Begynderen kunde forstaa.

Brødr. Nielsen skriver et Sted i deres Artikel: Vi tror heller ikke saaledes som M., at det er tilstrækkeligt at sætte et Mærke paa de tomme Tavler, der indfyldes imellem „Suffertavlerne“ til at fylde Honning i.

Jeg kommer her til at spørge: Hvor har jeg skrevet noget om, at jeg indfylder tomme Tavler imellem Suffertavlerne til at fylde Honning i? Naar d'Frr. Nielsen optræder som Kritikere over for flere af os andre Biavlere, saa maa de først lære at give nøje Agt paa, hvad vi skriver, thi ellers bliver Kritiken vildeledende istedet for at den burde virke vejledende.

Det kunde naturligvis ikke falde mig ind at sætte Tavler til Honninghøst mellem Yngeltavler, nej, jeg sætter den eller dem ganske simpelt bagerst ved Glasindstudet, og ethvert velplejet Bisolk har som bekendt mest Lykt til at samle sit Forraad nær til Yngelredene; kun under godt Honning-træk ere de tilbøjelige til at fylde Honning i de bageste Tavler; forøvrigt er jeg ikke be-gjæstret over at kunne høste af Under-rummets Tavler, da det i Almindelighed er nemmere at høste af Magasinerne, fordi Bierne ere mere besværlige at faa af Under-rummets Honningtavler; dette Forhold kan uden Tvivl ændres meget ved Under-rums-Bitømmerens Benyttelse. Set fra et dyrevenligt Standpunkt fortjener ganske sikkert Bitømmerne en langt større Udbredelse, end de har faaet.

Brødrene N. spørger mig ogsaa om, paa hvad Maade eller til hvad jeg anvender den „Honning“, der findes i de Tavler, jeg udtager om Efteraaret til Afsmeltning.

Jeg vil her ved tillade mig at gøre Brødrene N. opmærksom paa, at fordi jeg indhænger 3 ny Tavler foran i Bistaberne om Foraaret, er det jo ingen Nødvendighed, at borttage tre af de bageste

„gamle“ Tavler om Efteraaret til Indsmeltning, nej ingenlunde! der er ikke det mindste til Ginder for, at et Par af disse gamle Tavler, hvis Biavleren ønsker det, kan hænge bagerst ved Glasindsudet, godt fyldt med „Honning“; Bierne er vist nok slet ikke „kede“ over, at de kan hente Foder „ind“ fra disse Tavler paa milde Winterdage og i det tidlige Foraar. Om Foraaret, naar Vejret er mildt, kan Forjeglingen strælles af det tiloversblevne Forraad i den eller de gamle Tavler, som skal kasseres; ejter at Voksdaekket over Foderet er borttaaret, stænker jeg undertiden lidt lunket rent Vand paa Foderet, inden Tavlen hænges ind til Bisolket, lidt længere tilbage i Stedet end før, eller bag et Indstudsbræt. Jeg foretrækker dog at gøre kort Process med gamle Forraadsstaver, ved ganske simpelt at tage dem ud af Stedet, f. Eks. samtidig med at nye indhænges, og saa enten lade dem udslynge eller smelte dem i en emallieret Gryde.

Foderet af saadanne kasserede Tavler har jeg intet Bespør med at saa „affat“, jeg fylder det nemlig (i lidt varm Tilstand) i Indgangs-Trugfodrene, som jeg tidligere har beskrevet i „T. f. V.“. Efter den Erfaring, som jeg har, er Bierne langt mere villige til at „købe“ denne „Honning“ end „ægte“ Suffervand. Sætter jeg en saadan Fodrer fyldt med 2 a 3 Pd. Foder paa sin Plads ved Stadets Indgang om Morgenens, saa sker det ofte, at Bisolket, hvis Vejret er godt, om Middagen „spørger“, om der ikke er mere. Jeg kan derfor ganske rolig anbefale Brødrene N., hvis de skulde saa Bepør med at saa anvendt Honning af gamle kasserede Vokstavler, da at anstafte sig nævnte Slags Indgangsfodrer; saa vil de uden Tvivl nemt saa „udsolgt“, uden at Historien behøver at genlyde gennem Dalen og op og ned af de tilstødende Høje, selv om de ogsaa foretager denne Fodring en Uges Tid før Magasinerne paasættes. Thi da kan der blive Garanti for, at Bierne ikke i Sommertiden behøver at gribe til et saa hyderliggaaende Nødmiddel, som at fortære sit „ eget“ Afkom i Kampen for Tilværelsen, hvilket Biavlsliteraturen tydeligt nok har vist, er slet i mange Bigaarde; at saadanne uheldige Forhold ofte findes hos Bierne, skyldes en moralsk Slaphed, som det er vor Pligt at modarbejde. Og vi bør søge at forbedre Livsvilkårene for de smaa slittige Husdyr, Bierne.

Forøvrigt tror jeg ikke, at den Forretning at jælge „blandet“ Honning godt lader sig udføre; Kunderne vil straks mærke „Lunter“ og den Biavlers „Honninggalg“ er afsluttet for Fremtiden.

Det er en Selvsølge, at der behøves ikke 15 Pd. Suffer, saaledes som d'Frr. N. tillader sig at nævne, for at tvinge Bierne til at bære den indsamlede Nektar op i Magasintavlerne (10 × 12" Rammen er jo som bekendt ikke meget større end den lave Ramme), nej! langt mindre kan gøre det; fordi man fodrer om For sommeren, er der naturligvis intet til Ginder for at give Bisolket endnu mere Foder, før vi indvintre det.

Naar Brødr. N. har tilladt sig at rette saa nærgaaende Spørgsmaal til mig, saa maa det vel ogsaa være mig tilladt at anmode dem om, at de for Biavlsjagens Skyld vil forklare lidt mere udsørgt deres Udtalelser om, i Træktiden at udslynge nogle af Underrummets Tavler for at skaffe Dronningen Uglægningsplads. Jeg kan næppe tro, at det er Honningtavler, som ogsaa indeholde ung Yngel, fra hvilken Honningen skal udslynge, saa at Yngelen skal hen i Udslyngeren og føre rundt i den kolde Luft, ved hvilken Lejlighed nemt nogle af Bilarverne kan slynge ud i Honningen; det kan vel heller ikke være Meningen, at Honningen skal udslynge fra Tavler, som ogsaa indeholde tilbækket Yngel, saa at en Del af denne er udsat for at blive trykket mod Udslyngerens Sold, saaledes at denne Yngel omkommer i Cellerne; jeg har ingen nævneværdig Kendskab til Bipest, men saa vidt jeg mindes, har Bipestens dygtigste Helbreder, Mac Evoy udtalt sig stærkt mod enkelte Videnskabsmænd, fordi de ikke vilde hjælpe ham med at raade Biavlerne til altid at holde alt dødt ude af deres Stader.

I sin Piece om „Bipest“ siger Mac Evoy:

„Min egen befæstede Overbevisning er, at Bipest ofte frembringes ved Forraadnelse af Yngel i Cellerne. Undgaa saavidt som muligt at have dødt Yngel, og hvis saadan findes, borttag da straks Tavlerne og smelt dem til Voks.“

Naar jeg har set saadanne Udtalelser af „Bipestens“ første og hidindtil uden Tvivl „største“ Befæmper, saa kan jeg ikke andet end bestemt fraraade enhver Begynder i Biavl, naar Talen falder paa at udslynge nogle af Underrummets Tavler for at skaffe Dronningen Uglægningsplads, aldrig — at udslynge Honning af Tavler, som indeholde Yngel.

Hvis man ønsker at skaffe større Uglægningsplads for Dronningen, da er efter min Mening Nædhængning af en Kunsttable i Yngelreden at anbefale; men det bedste Middel til at forhindre Stadets Underrum i at overfyldes med Honning i Træktiden,

det er at pakke Magasinerne omhyggelig til, som jeg har skrevet lidt om i en anden Artikel: „Biernes Pakning“.

Da Brødr. N. blandt sine Udtalelser mod mig i en tidligere Artikel har rost Dronninggitterne for deres gode Egenstavers Skyld, saa kan det vist være formaalkstjenligt, at jeg her samtidig, nu da Tiden nærmer sig, da de atter bliver taget i Brug af Biavlerne, minder flere af Biavlerne om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at Gitternes Nabninger ved Magasinernes Sider har deres fulde Bredde, saa Bierne kan trænge igennem. Hvis Nabningerne er for snævre kan det nemt ske, at Bierne hænge fast og sidde og omkomme; det er ikke nok at se de lyse Sider ved en Ting, — Ulemperne bør ogsaa fremdrages, saa at unyttigt Dyrplageri kan undgaaes.

Jeg har meget endnu at skulle have skrevet i Anledning af d'Frr. Brødrene N.s Udtalelser mod mig i deres Artikel i Novbr. og Decbr. Hestet 1899, men jeg venter, at d'Frr. endnu en Gang — i det mindste, har Lyft til at „falde“ over mine „Anktuelser“ i „T. f. B.“; jeg vil derfor lade det øvrige Stof „ligge paa Lager“, til senere.

Naar man vil arbejde som Talsmand for Retfærdighedens Sag, saa bør det være en hellig Pligt, om jeg saa maa udtrykke mig, først og fremmest at tale deres Sag, som selv mangle Evne dertil.

Menneskene har i Almindelighed Evne til at give nøje Agt paa den Honning, som de tøber, men Vifolket kan ikke himmelraabende skrige op om begaaet Uretfærdighed mod det, naar det mangle Føde, thi det er prisgivet sin Ejermands Vilkaarlighed, lad os huske vel paa det.

En Kritik over Wellsmetoden.

Af Th. Buchholz.

Med sin Hilsen til det nye Aar og samtidig til det nye (?) Aarhundrede træder den Gamle i Løskovik, Dr. Dzierzon i „Leipz. Bienzt.“, op med en temmelig skarp Kritik over Wellsmetoden. Da denne Kritik næppe i alle Punkter kan snønes at være fuldtud berettiget, fortjener samme en nøjere Drøftelse. Iær gælder det, som er sagt for Dvillingstadets Bedkommende, næppe for vore Egne, ligesom den skarpe Gennemhøgen af Wells' Opfindelse med Dronningsstaden flyder helt uden om

Maalet. Det første, Dr. Dzierzon har at gøre, er som sædvanlig at høre det af ham selv opfundne Dvillingstade op til Stjerne; han kalder det Verdens bedste Bibolig. — Denne omtalte Bibolig var den første, som med den bevægelige Tavlebygningss Indførelse fandt Indgang her i Norden for omtrent 40 Aar siden. I min Drengetid saa jeg i Omegnen af Flensborg ikke saa saa af den Slags Biboliger. Da Metoden var ny, saa var der ikke saa saa af de gamle Kubebiavlere, som forsøgte den. Her indtraf imidlertid det mærkelige Tilfælde, hvad enten det nu laa i Biavlerens Ukendskab til Sagen, eller det var Boligens Ubrugbarhed, nok er det, omkring ved 1870 fandtes næsten ikke et eneste Dvillingstade mere i vore Egne, ligeaa lidt som de senere have kunnet saa Indpas hos os. Disse Biboliger duede ikke, sagde man, thi Bierne kunde ikke leve i Trækasser. Efter denne Tid anstiftedes, af Mangel paa noget bedre, Højtader efter R. Dathes System. Men disse Boliger med deres besværlige Behandling af Bierne formaaede ligeaa lidt som de førstnævnte at sætte Gang end sige Liv i Bisagen herovre. Fart kom der først i Sagen, da det af Langtroth i Amerika opfundne og fra England til Danmark indførte Trugstade og saa fandt Vej over Grænsen til os. Efter den Tid forsvandt næsten alle Højtaderne lidt efter lidt, ikke at tale om Dvillingstader, der kun ere „en Saga blott“. Omtrent saaledes lyder Dvillingens Historie hos os, og det kan antages, at den ikke er meget forskellig fra andre Egnes. Den viste sig ikke her som Verdens bedste Bibolig, eller vi forstod ikke at behandle den?

Rigtig nok findes her endnu enkelte Dvillingstader, men de ere af senere Konstruktion og byggede efter Trugstadesform med Behandling af Bierne fra oven. Dr. Dzierzon paastaar i sin Artikel, at Wells kun benyttede Dvillingstader i sin Bisgaard, samt at han omlavede disse til Wells- eller Dronningsstader. Dzierzon mener naturligvis, at Wells stal have udledt sit System fra Dvillingen, thi han tilføjer: at Wells gjorde vel i at benytte denne Stadesform, men at han havde gjort endnu bedre i at have bibeholdt samme uforandret. Ifølge Foredrag af Mr. Wells, holdt i den engelske Biavlerforening den 16. Marts 1892, ses det tydeligt, at han ingen Dvillingstader havde, men derimod kun Enkeltstader til 16 Rammer Lavnormal. Først i Aaret 1891 besluttede Wells at lade 2 Dronninger overvinde i nogle Stader, adskilt ved et gennemhullet, bitæt Indstud. Men saadanne Stader med

bitætte Indstud vare efter Mr. Garets Udsagn ved samme Møde ikke ny i England, thi Dirigenten ved Mødet havde selv et saadant i sin Bihave.

I tytte Biavlstrifter, hvor jeg dog følger ganske godt med, har jeg endnu ikke set en saadan Bibolig omtale med en eneste Stavelse, et Bevis for, at Wells ikke har faaet sin Opfindelse fra Tyskland. I sit Foredrag forklarede Wells, at den Familie, som netop var i Stedet, naar dette skulde omdannes til Wellsstade, blev studt til Side, førend det bitætte Indstud blev indsat, og dernæst blev den anden Familie sat ned bagved Indstudet. Derjom Wells nu havde brugt Tvillinger, saa havde dette jo heller ikke været nødvendigt, da begge Familier jo saa havde været der tilstede for Omdannelsen til Wellsstade skulde gaa for sig. Wells brugte virkelig kun Enkeltstader i sin Bigaard. Hvad Dr. Dzierzon skriver om, at den ene Familie i et Lodroningsstade ikke føler sig viseløs ved Dronningens eventuelle Afgang, og altsaa heller ikke gør Anstalter til at ville oplække en ny, kan ganske vist forekomme, men man behøver i saa Fald blot at indskyde et blindt Indstud ved den ene Side af det gennemhullede Indstud, saa vilde Bierne efter min Erfaring ligesaa sikkert udklække Dronninger som i Ettroningsstaden. Ligesom det ogsaa kan forekomme, at den stærkere Familie trækker den svageres Bier til sig, men denne Ulempe har man i lige saa fuldt Maal i Tvillingen, hvor de to Familier sidde Side om Side, og have Flyvehullerne tæt ved hinanden. Naar derimod Wellsstader ere rigtigt lavede med Flyvehuller paa begge Bredsider, saa kan en Omdrejning let raade Bod paa denne Fejl.

Forøvrigt er det vistnok en Fejl af Wells, at han kun har eet Flyvehul paa sine Stader, og at det findes paa Bredsidene, lige ud for det bitætte Indstud, i Stedet for at anbringe enten et paa hver Ende eller ogsaa modsat paa Siderne. Derved kan man ved Wellsstaderne undgaa de ovennævnte Ulemper, ligesom Bierne fra den ene Familie heller ikke saa let flyde med ud, naar den anden skulde saa ifinde at sværme. Wellsstaden har saaledes Tvillingens Fordele uden at besidde deres mange Mangler.

Efter Dr. Dzierzons Mening var det værste, som Wells kunde gøre, at lade begge Familierne arbejde sammen i det fælles Honningrum. Dette har Dr. Dzierzon vistnok endnu aldrig prøvet, thi ellers vilde han næppe have affagt en saa tilintetgørende Dom derover. Nægtes kan

det nemlig ikke, at dette Fællesarbejde gaar for sig med større Liv og Vigt, og hvem, der har iagttaget, hvorledes enkelte Bifamilier kunne være dovne og dorste i den bedste Arbejdstid, medens andre Side om Side udfolde en forbausende Arbejdskraft og Energi, uden at være større eller stærkere i Folkemængde, den Biavler vil ogsaa ved Wellsmetoden have bemærket, at denne „Driven af“ ophører, saasnart det fælles Arbejde i Honningrummet tager sin Begyndelse. Hvorfor skulle vi Biavlere vel forjømme at flaa paa denne Kile, som Wellsmetoden byder os?

Naar Dr. Dzierzon udtrykker sig paa følgende Maade: „Wellsystemet er en ligesaa stor Forvirring paa det praktiske Omraade som Dickels Lære er paa det teoretiske“, saa er dette kun en ligefrem Fraelse, som mangler ethvert Bevis, thi ligesaa lidt som det endnu i sjerne Maade er bevist, at Dickels Lære er falsk, netop fordi den ikke stemmer overens med Dzierzons, ligesaa lidt kan det paavises, at Wellsmetoden har grebet forstyrrende ind i den praktiske Biavl. Efter min ringe Erfaring paa dette Omraade vil den almindelige Indførelse af denne Metode gøre sit til, at vor Biavl bliver mere og mere sikker, netop i et Punkt, hvor vi trænge til mere Fastsed. Jeg sigter hermed til Dronningspørgsmaalet. Derjom Dronningen i et Ettroningsstade gaar bort i en Tid, da den ikke kan erstattes, da er Stadet saagodt som tabt; dette er dog ingenlunde Tilfældet ved Lodroningsstaden, hvor der dog altid er een Dronning tilbage, og kan man saa ikke fortsætte som Wellsstade, saa kan man dog altid som Enkeltstade. Dr. Dzierzons Paastand: „At denne ny Metode allerede havde udspillet sin Rolle, inden den rigtig blev prøvet, fordi den blev grundet paa en falsk System“ er ligesaa lidt sand som det „at Ingen nu mere spørger efter Wellsystemet“. Tværtimod, det vinder langsomt men sikkert Indgang blandt vore mere fremmelige Biavlere. Ikke saa af vore dygtigste Mand paa dette Omraade have i de sidste 8 Aar prøvet samme og udtalt deres Dom derover, og mange have fundet deres Fordel derved, idet de efterhaanden have omdannet deres hele Bistader til Wellsstader. Derimod kunde man nok med Føje sige, at Ingen mere spørger efter Verdens bedste Bibolia, „Tvillingen“. Den staar tit og ofte i Strammellamrene og vil vel snart kunne sælges som Antifager. Eller den — hvilket jeg har set mere end en Gang — benyttes som Hundehus eller Kaninkasse.

Hvorledes har nu egentlig ved en nøjere Betragtning den ny Metode staaet sin Prøve her i vore Egne? Uerførst maa den Bemærkning have sin Berettigelse, at de fleste af de Aar, den har været benyttet hos os, have været daarlige Honningaar eller ogsaa knapt middelmaadige, og saadanne Aar ere, som bekendt, ikke godt egnede til Prøve og Indførelse af en ny Dristmaade. Tillige maa bemærkes, at Wells ikke var saa tydelig i Fremstillingen som ønskelig, hvorfors Methoden blev grundigt misforstaaet af mange Bivavlere. Derfor man ikke har noget klart Blik over det, man vil foretage sig, saa begaar man let Fejl, og disse ere heller ikke udeblevne ved Anvendelsen af Wellsmetoden. Direkte Skade har vist ingen haft ved deres Forsøg, derimod er der ikke saa saa, som efter deres offentliggjorte Resultater have haft betydelig større Udbytte af Wellsstader end af Enkelstader. Ogsaa mine Forsøg kunne konstatere dette sidste, endskøndt jeg bruger en lidt afvigende Fremgangsmaade, som jeg finder er nemmere og mindre bekostelig. Jeg har nemlig fast Honningrum over mine Stader, og derfor stiller jeg et lodret Dronninggitter ovenover det bitætte Gitter, men i lige Højde med Honningrummets Højde; derved sparer jeg at lægge Gittere over hele Ingellejet eller at lade den fast paa Bunden af Honningmagasinerne. Det er kun sjældent, at en Dronning forvirrer sig op i Honningrummet, og ither det en enkelt Gang, saa er Skaden jo dog ikke ret stor. I det Hele taget tør man vel nok sige, at den ny Metode vil bryde sig en Bane, om end langsomt, her i Norden. Rigtig nok har den ikke svaret til de store Forventninger, som man stillede til den fra England, men samme Skæbne har vel nok alt det ny havt, som i de sidste 40 Aar er kommet op paa Bivavlens Omraade. Det overvurderes og misforstaaes, indtil det endelig finder de brugbare Personligheder til at bringe det frem i en brugbar Form. Siden 1896 har Under tegnede benyttet og prøvet Wellsmetoden og paa mine Rejser truffet flere dygtige Bivavlere, som ligeledes have udtalt deres Tilfredshed med den Metode at drive Bivavl efter. Endnu vil jeg til Slutning omtale en Sage ved Sagen, som findes ved Beregningen af Udbyttet af Wellsstaderne, fordi den synes at kunne afstedkomme Misforstaaelser. Naar jeg har 10 Enkelstader, saa beregner jeg mit gennemsnitlige Udbytte af 10 Familier, men har jeg 10 Wellsstader, saa er jeg tilbøjelig til at beregne Udbyttet efter 20 Enkeltsfolk, og det af følgende Grunde:

Jeg har ofret 2 Familier for at faa et Wellsstade, jeg har ved et Wellsfolk Arbejde og Pasning i fuldt Maal som ved to Enkeltsfolk. Endvidere har jeg forsøgt Udgifter til Stader, Gitter osv. Dette er jo vistnok det døde Punkt ved Wellsmetoden. Hovedsagen er dog, at vi ved ved denne Metode kunne saa lidt mere Hold og Falskhed ind i vor Raskebiavl, den som Kubebiavlen for en stor Del har i Sværmeningen.

Rødning, den 20. Februar 1900.

Rammespørgsmaalet.

Afsluttende Bemærkninger.

Af Brodrene Nielsen, Ollerup.

— — —

Til nogle af Hr. G. Mathjensens Udtalelser om Rammespørgsmaalet i forrige Nummer af nærværende Blad ønske vi at tilføje nogle afsluttende Bemærkninger.

Naar Hr. M. nævner Vanfærlighederne ved at faa Tid til at udføre Arbejdet ved Viernes Indvintning i August Maaned, saa kunne vi dertil bemærke, at i Folge vore Erfaringer kan dette Arbejde lige saa let og lige saa godt lade sig udføre i første Halvdel af September, som i sidste Halvdel af August. Det er slet ikke nogen Nødvendighed at give Bifamilier i normal Tilstand det manglende Vinterforraad ved Fodring i August. Det kan uden Skade opættes til i første Halvdel af September. En anden Sag er det med svage Bifamilier, der trænge til at blive opmuntret til Ingelantning for at blive bistærkt til Indvintningen; saadanne er det heldigt at fodre hele August Maaned igennem, derfor der intet Honningtræk er.

Vi anse det ikke for at være en Yderlighed at virke for den lave Normalrammes Udbredelse, og vi tro heller ikke, at der er nogen særlig stor Fare for, at Hundreder af Bifolk flere end ellers ville komme til at bukke under om Vinteren og Foraaret, fordi dette Rammemaal bliver almindelig udbredt. De Bivavlere, vi kende, der benytte den lave Normalramme, ere meget godt tilfredse med den Form, Rammen har. Som et Bevis for, at der ikke er saa stor Fare ved at benytte den lave Ramme, kunne vi nævne, at der endnu aldrig her paa denne Egn, saa vidt vi vide, er død en eneste Bifamilie om Vinteren, der har været indvintret paa lave Normalrammer. Men derfor kan det jo nok være

muligt, at enkelte Biavlere i andre af Landets Egne paa Grund af Uvidenhed, Skodesløshed, Mangel paa Tid, Fattigdom eller andre Aarsager undlade at give deres Bier et tilstrækkeligt Vinter- og Foraarsforraad. Naar M. gør opmærksom derpaa, maa der vel være noget i det. Vi have blot ikke mærket dertil; men det kommer maasse af, at Biavlerne her paa denne Egn ere dygtigere til at passe deres Bier end Biavlerne i andre Egne af vort Land. Hvad M. mener med sin Udtalelse om „at rette Smed for Vager“, forstaa vi ikke.

M. tror ikke, at den fattige Biavler kan faa Tid til at tage Honningen nær fra Bierne, og give dem Kandisfoder i Stedet for. Det tro vi nok, han kan. Lad os antage, at en saadan „fattig“ Biavler har 5 Bisamilier i Lavnormalstader, hvoraf han høfter Honningen saa nær som mulig, d. v. s. den, der findes i Magasinerne. Ved at bruge det lave Kamme-maal, vil han antagelig kunne høfte gennemsnitlig mindst 12 Pbd. Honning mere pr. Stade, end han vilde have kunnet opnaa, dersom han havde benyttet en af de andre Staderformer med høje Kammer, hvori det paastaas, at Bierne ikke behøve at fodres om Efteraaret. Spørgsmaalet bliver nu: Hvor lang Tid vil det tage for en Biavler at foretage denne saakaldte nærgaende Honninghøst? Det kunne vi snart noget nær udregne. Udslængningen af 60 Pbd. Honning vil tage en halv Dag. Indkøb og Smeltning af 50 Pbd. Kandis til at fuldstændiggøre Biernes Vinterforraad medtager ogsaa ca. en halv Dag. Naar der anvendes fuldkomne Fodre ere, vil Paasætning, Afslagning og Rensning af Fodrerne samt selve Fodringen tage højt regnet en halv Dag. Behandlingen og Salget af de 60 Pbd. Honning kunne vi ogsaa regne for at tage en halv Dag; det bliver ialt 2 Dage. Hvad opnaar nu Biavleren ved at gøre dette Arbejde og at ofre denne Tid? Han opnaar, at hans Bier blive i en bedre Tilstand til Overvintringen, at de faa Vinterforraadet mere heldigt anbragt, og at de overvintrere mere sikkert. Desuden faar han en større Indtægt. Regne vi Honningen til 40 Ore pr. Pbd. i Partivægt, faar han 24 Kr. for den. Udgiften til 50 Pbd. Kandisukker a 22 Ore er 11 Kr. Som Løn for sit Arbejde faar Biavleren altsaa efter denne Udregning 13 Kroner; det bliver 6½ Kr. pr. Dag. Fordi den fattige Biavler faar denne Merindtægt af sine Bier, behøver Arbejdsgiveren saamænd ikke at lade sit Korn staa og vente paa Marken; thi paa den Aarstid kan Arbejdet med Bierne nemlig udføres lejlighedsvis,

og der er slet ikke Tale om, at Biavleren behøver at forsumme sit Arbejde og blive hjemme for at fodre sine Bier. Fodringen af Bierne kan foretages om Morgencii; før han gaar paa Arbejde, eller om Aftneii, efter at han er kommen hjem. Det tager ikke over 10 Minutter for en Mand at fylde 5 Foderapparater med Foder.

Saavidt vi kunne stonne, har M. en urigtig Forstaaelse af, hvad der meres med Røsfodring. Saa snart en Bisamilies Forraad i Foraarstiden bliver mindre end 2—4 Pund, saa fodre vi langsomt, indtil Honningtræk indtræffer. Det Slags Fodring er det, vi kalde for Røsfodring. Ved denne Slags Fodring holdes Familiernes Udvikling vedlige, uden at der ophobes store Forraad af Sukkerfoder i Tavlerne. Vi kunne give M. Ret i, at det er for sent at fodre Bierne, naar Æg og Larver ere fortærede, og en Del af den forsegledede Yngel udrevet af Cellerne, og vi kunne saa godt forstaa, at en Bisamilie i en saadan Tilstand ikke gør Forsøg paa at foretage Dronningfliste.

M. har Ret i, at stærk Fodring kan misbruges, særlig i Forsommertiden lige før Magasinerne's Paasætning. Bierne have en vis Tilbøjelighed til i den første Halvdel af Sommeren at flyde de Tavler, de yngle i, med Yngel omtrent lige op til Tavlebærerne. Er Familiernes kraftige paa den Tid, Magasinerne paasættes, og Bierne ønske at faa Yngelreden udvidet, saa flytte de en Del af Foderet, der findes foroven i Yngeltavlerne, enten op i Magasinerne eller ud i de yderste Tavler i Yngelrummet. Hvem, der vil gøre sig den Ulejlighed at undersøge en stærk Bisamilie i Slutningen af Juni Maaned efter et middelmaadigt Forsommertæk, vil sikkert finde, at Familien, selv om den ogsaa havde flere Tommer forjeglet Foder foroven i sine Yngeltavler ved Magasinerne's Paasætning, paa den Tid kun har ubetydeligt Foder i Yngeltavlerne. Bierne have flyttet det væk for at staffe Blads til Yngelen. En Del af Foderet er selvfølgelig blevet anvendt ved Yngelplejen, men vi søle os overbeviste om, at Størsteparten af det er vandret op i Magasinerne. Faren for at faa Honning og Sukker blandet sammen ved Anvendelsen af stærk Fodring i Forsommertiden er saa stor, at vi af den Grund finde Fremgangsmaaden rent ud forkastelig, og vi ville paa det bestemteste fraraade Biavlerne at besatte sig dermed. At denne Fodrings-Metode er upraktisk fremgaar ogsaa deraf, at i Amerika, hvor Fremgangsmaaden først blev bragt i Anvendelse, er den fuldstændig gaaet af Brug. (Fortsættes).

Fremtidens Ramme.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Naar de Biavlere, der ynder en høj Yngelramme, stadigt paastaar, at en høj Ramme er den eneste rigtige Form, for at Bierne kan danne et godt Vinterleje, saa kommer jeg uvilkaarligt til at mindes en Kammerat fra Soldatertiden, hvis stadige Mundheld var, naar man fortalte noget: „Ja, det er rigtigt, hvad Du siger, men det er nu Løyn altsammen!“ — Trods Beviserne for, at Lavnormalrammen nu i 15 Aar heri Danmark har vist sig at være ligesaa sikker en Ramme, som de andre Maal til Overvintring, (hvilket af flere af dens dygtigste og ihærdigste Modstandere er erkendt offentlig i „T. f. B.“), saa fremkommer man stadig med den snar fortjente Paastand, at den maa være slet, fordi den er lavere end de ældre. Som om det eneste Formaal, vi danske Biavlere har, var at overvintre Bier. Det har vi jo kunnet temmelig sikkert i en Række paa næsten alle Slags Kammer, hvorfor skal vi dog saa strides om det? Og vil man endelig vedblive, nu vel, saa maa vi vel nok turde bede om Beviserne for Paastanden. Efter 15 Aars Erfaring med en Ramme kan Modstanderne af den lave, brede Ramme vel nok ledere os de fornødne Beviser for den daarlige Overvintring. Lad os saa at vide, hvormange pSt. der dør om Vinteren paa Lavnormal i Forhold til f. Eks. 10×12 " Stadet. Nu har jeg i 8 Vintre overvintret et stedse stigende Antal Lavnormalstader, og i min Kreds har andre baade Begyndere og ældre ligeledes et stigende Antal i Gang; men jeg har ikke hørt nogen Tale om daarlig Overvintring endnu. Tror man mig ikke, kan man jo komme og se selv. Nej, vi har slet ingen Grund til at lade os trænge tilbage fra den Stilling, som vor Ramme trods den mest energiske Modstand har kunnet tilvinge sig, den nemlig, at Lavnormalrammen er mindst ligesaa god som enhver anden.

Er vi enige heri, da kan vi fra begge Sider efter min Mening begynde at forhandle om en ny Foreningsramme, som saavidt muligt kan vente i Fremtiden at samle de ledende Biavlere, og dermed lidt efter lidt hele DBF. om sig, og saa bør vi efter min Mening tage Hensyn til

1. Den almindelige Erfaring for en Kammes Godhed som Yngelramme.
2. Metermaalet.
3. Enkelthed og „hele“ Tal i Maalene.
4. De nuværende Kammer saavidt muligt.

Det er selvfølgeligt ikke let at samle

alle Hoveder under en Hat, og jeg stulde ikke have bekræftet mig iunderligt med Kammespørgsmaalet, hvis jeg ikke var bleven Biavlslærer. Thi jeg tror nok, at Lavnormal vil hevde sin Stilling her hos mig ialtfald i en Række. Men naar man kommer ind til en fremme Egn for at undervise, saa faar man hurtigt at føle Ulæmperne ved den nuværende Ordning. Det fejler nemlig sjældent, at man faar det Spørgsmaal stiftet ind: „Hvilken Ramme skal man helst bruge?“ Og jeg svarer selvfølgeligt: „Den af de 3 anbefalede, som bruges mest her paa Egnen også!“ Og saa træffer det jo let, at der er flere, eller at 10×12 " eller 12×12 " er i Brug, og saa kommer ligesaa usejlsbart det Spørgsmaal, om hvilken jeg nu synes bedst om og bruger i min Bigaard, og saa maa jeg jo som sandtru Mand svare: „Lavnormal!“ — Saa staar man der. Man skal anbefale en Ramme, men bruger og synes bedst om en anden, man kan mærke, at der slaar ligesom et Pust af Kølighed eller Tilbageholdenhed over een, og der ster enten det ene, at der arbejder sig en ofte vidtløftig Diskussion frem om dette eller hint Kamme-maals Fortrin og Mangler, en Diskussion, som ofte trætter de fleste og forhindrer, at Tiden bruges til noget bedre, eller det andet, at man mistror Biavlslæreren; der synes at optræde tvetydigt, trækker sig tilbage, og saa er det noget sværere at vinde Terrain og kommer til at gøre Nytte. Derfor kunde jeg for min egen Skyld ønske det anderledes i den Retning.

Det træffer også, at man kommer i en Egn hvor en 10×12 " Rammen yndende Biavlslærer var i Fjor, og selvfølgeligt af sin fulde Overbevisning anbefalede det Maal. Maret før har maaste en 12×12 " Mand været samme Steds og talt varme Ord for sin Ramme, og jeg er ligesaa overbevist om min egen Kammes Fortrin, og hvad der er det slemme, det er dette, at DBF. anbefaler dem alle tre. Thi derved maa Biavlslærerne absolut komme til at sprede Tvivl istedetfor Visshed. Hvis DBF. kun sagde: Den og den Ramme anbefaler vi, saa kunde jo de forskellige Mænd som tager omkring og vejleder, og vort Tidsskrift ligeledes, saa dejligt klare Bynten! Om en Biavlslærer saa tilfældigt selv arbejdede med en anden Ramme, det havde mindre at sige; thi saalænge han var i Foreningens Arbejde, havde han kun at anbefale og give Undervisning om en Ramme. Det er jo dog en øjensynlig Fordel, og det er at haabe, at vi ved Metermaalets Indførelse om ikke før maa blive ført noget fremad i den Retning. (Fortættes).

Bistadernes Bundbrædder.

Af Jacob Olsen, Driftsbrohus.

—X—

Ved at gennemgaa „L. f. B.“ for Marts Maaned blev jeg opmærksom paa, at Hr. N. Zahle har skrevet en Artikel om ovennævnte Spørgsmaal, hvilken jeg maa sige at have læst med stor Interesse. Hr. N. Zahle fremhæver i en længere Udvikling Betydningen af, hvorledes man under forskellige Forhold bør vende Træet, som udgør Stadets Bund, og paapeger tillige det noget urigtige i, at jeg i „L. f. B.“ Nr. 18 for forrige Aar, har paatalt det festsagtige i, at Bundbrædderne vende paalangs af Stadet. Naar jeg har tilladt mig at fremdrage en Slags Kritik over de i Zoologist Hæve 15—18 September f. A. udstillede Stader, saa skyldes det alene den Omstændighed, at jeg var valgt som Dommer ved den Afdeling, som omfatter Bihuse o. s. v., og derved fik Lejlighed til at gaa dem efter med nogen mere Opmærksomhed end det ellers vilde have været Tilfælde, thi det gaar jo saadan, at med Stilling følger der Ansvar, og under Ansvarets Tryk søger man efter sin bedste Overbevisning at komme Rigtigheden saa nær som muligt. Om jeg har fejlet i det omhandlede Tilfælde, og den af mig paapegede Fejl er det modsatte af, hvad det egentlig skulde have været, betvivler jeg meget, men vil dog lade Læserne af nærværende Blad, som har Erfaring paa dette Omraade, afgøre det mere eller mindre rigtige i mine fremdragne Bemærkninger. Min hele Fremstilling af de foranævnte udstillede Stader har til dels ogsaa sin Grund deri, at efter min Anskuelse har det sin Betydning, om Fejlene ved Udstillingsgenstandene kommer til Udstillernes Kendskab, for derved at rettede, men ganske vist løbes jo den Risiko, at Dommerne kan have taget Fejl, og derfor forekommer det mig, at hvis saadanne kunne blive rettede af udenforstaaende, maa det betragtes som en væsentlig Støtte, hvormed de har gavnnet den egentlige Sag, for hvilket de fortjener Paakommelse. At det skulde lyde saa uandsynligt, at vi paa dette Tidspunkt hvor Oplysningen staar paa et forholdsvis højt Standpunkt her i Landet, og hvor Biavlen maa siges, at være paa Højde med Tiden, ikke som Følge deraf kunne udstille u hensigtsmæssige og mindre praktisk indrettede Stader, finder jeg rigtignok er, at sætte de danske Biavlere, som lejlighedsvis fabrikerer Stader, vel højt, thi det er dog nærmest den Del af Fabrikanten, som her er Tale om.

Det er vel ikke meget almindeligt, at anbringe Revler under Stadets Bund, og selv om saadanne blive paasømmede, er det næppe fuldt tilstrækkeligt til at hindre Træet i at fortrække sig frem og tilbage ved den ydre Lufts Paavirkning, og naar der benyttes fast Bund i Stadet, bliver denne jo som Regel forbunden med Sidevæggens Underkant, hvorved dens Udbudelse eller Indtørring vil bevirke, at Væggens nederste Del kommer til at følge med, forudsat at Bunden er stærk nok dertil, og derved indtræder jo en Forandring i Stadets indvendige Bredde, naar Bundbrædderne gaar paa langs af Stadet, som ved flere Lejligheder kan forvoldes Bryderier under de forskellige Arbejder med Bierne. For en Del Aar tilbage har jeg bygget et Stade til to Familier, der fra Begyndelsen af havde Bundbrædderne paa tværs. Nævnte Stade var forarbejdet af særdeles godt Træ og var fremstillet paa en større Udstilling i Fynland, hvor det erholdt en af de største Præmier, men efter at jeg havde taget det i Brug, blev der foretaget en Ændring ved det, saaledes at de indvendige Vægge fik den modsatte Retning, og dette bevirkede, at Bundbrædderne kom til at gaa paa langs af Stadet. Både Sidevæggene og Bunden vare af tommetykt Træ, medens der paa Underkanten af denne sidste var fastnaalet flere Revler, men desuagtet forandrede Stadets indvendige Bredde sig paa de forskellige Aarstider saaledes, at det i Sommertiden, naar Bundbrædderne tørrede ind, blev noget smallere, og Sidevæggene i et Par Tommer op fra Bunden fortrak sig med denne, uagtet de vare stærkt forbundne med Ydervæggene ved flere kantstillede Brædder i Bakrummet. Denne Ulempe kunde maaste være afhjulpet, naar Bunden ikke var fastgjort til Indervæggens Underkant, men det forekom mig at være en Nødvendighed, naar Stadet skulde kaldes holdbart. Endvidere er man jo, som Hr. N. Zahle har anført, udsat for, at Bunden vil krumme sig opad eller nedad, efter som Fugtigheden eller Tørfen kommer i Berøring med denne Del af Stadet, hvilket dog ikke i det angivne Tilfælde har fundet Sted, væsentligt som en Følge af de underneden anbragte Revler. Det viser sig altsaa her, at man dog ikke er absolut sikker paa at kunne holde den indvendige Bidde aldeles nøjagtig, naar Bundbrædderne gaar paalangs af Stadet, selv om der er draget Omjorg for at forbinde de forskellige Brædder temmeligt forjævnligt med flere Revler. At man derved forebygger Krumning, maa vistnok kunne betragtes som temmeligt afgjort. Med Hensyn til Besparelsen, da spiller det kun

en ringe Rolle, om Bunden gaar paalangs eller paatværs af Stedet, dog er der den Forstel, at da et Stede almindelig er betydligt længere end bredt, kan der bruges saadanne Bræddestumper, som saa ofte gaar fra, naar der arbejdes en Del i Træ, ved at lade Bunden gaa paatværs; dette maa vel kunne betragtes som en økonomisk Fordel, om end den maa siges kun at være ringe. Er der Tale om Træets Dykkelse, som skal udgøre Stadets Bund, saa tror jeg vistnok, at man langt hellere maa anvende en halv Tomme Træ og dobbelt Bund, med et Par Tommers Mellemrum til Stopning, end et enkelt Lag Træ af en Tommes Dykkelse. Naar man vil bygge Stader, er det af ikke ringe Betydning, at det Træ, der anvendes, er af god Kvalitet; knastet Træ har som Regel større Tilbøjelighed til at kaste sig og er derfor vanskeligere at holde Styr paa. At anvende mindre dættede Brædder forekommer mig uheldigt, thi selv om der bruges saa tørt Træ, som man under almindelige Forhold er i Stand til at kunne skaffe tilveje ved at henlægge Brædderne et Par Aar paa et Loft over et Bærelse, hvor der Vinteren igennem daglig er Varme, vil næppe stude, naar Bunden gaar paatværs af Stedet, i hvert Fald hvis det er gennemskåret Træ. I de senere Aar har jeg forfærdiget mine Stader af saa tørt Træ, som jeg overhovedet har kunnet faa ved den almindelige Fremgangsmaade. Man skulde jo nærmest antage, at naar Bundbrædderne var af meget tørt Træ og disse bleve anbragte Side om Side i hele Stadets Længde, da maatte de udvide sig saa stærkt om Vinteren, at der kunde være Fare for, at de vilde slaa Buler eller forskyde sig i den Grad, at det kom til at virke generende, men det har dog ikke vist sig i noget eneste Tilfælde, uagtet mine Stader er omtrent syv Kvarter lange. Følgelig fremkommer der da heller ikke aabne Fuger eller Sprækker i Murets varmeste Tid af nogen nærværdig Størrelse. Hovedgrundene dertil formener jeg maa søges deri, at Træet er, hvad man kalder af første Sort. Desuden, at de forskellige Bræddestykker er godt sammenpløjede, saa at de ikke kan komme til at forskyde sig opad eller nedad ved Fugtigheden, samt fæstede saa forsvartligt som muligt til Sidevæggens Underkant ved at bruge Søm af passende Længde med korte Mellemrum. Spørgsmaalet, om Bræddernes Bredde her i dette Tilfælde, hvor de gaar paatværs af Stedet, kan have nogen Indflydelse paa Udvidelsen eller Sammentrækningen ved den ydre Lufts Paavirkning, kommer vel næppe i Betragtning, naar de da ikke overstiger

den almindelige Bredde af 6 a 7 Tommer. Et andet Spørgsmaal er det, om det i Almindelighed er formaalstjenligt at lime alle Bundbrædderne sammen, saa at de kommer til at danne en samlet Plade, forinden de fæstes under Sidevæggene, da det jo ligesom er nødvendigt, at de bliver sammenpløjede. I de fleste Tilfælde har jeg brugt Limning, men dertil forlanges overordentligt tørre Brædder, idet man ellers udsætter sig for, at de ville fortrække sig, saa der paa et enkelt Sted i Stedet opstaar store Aabninger, enten derved, at en Limfuge springer, eller hvis disse er stærke nok, da sprænger Træet paa et usammenføjet Sted, og Brædderne aabne sig da i utaalelig Grad, hvilket jo ligesom er en Folge af den samlede Bræddes store Udstrækning. Af den Grund anser jeg Limning som Regel for at være mindre praktisk, ligesom Bræddernes Bredde ej heller maa være ret stor, hvorved aabne Fuger og Sprækker langt lettere kan forebygges.

Sellerne og Dronningen.

Af Th. Buchholz.

Mange Diablere kunne ikke begribe, hvorfor Himodre lade sig forlede til at lægge Hg i Dronningceller og saaledes derved selv blive direkte Aariag til Opklæning af den saa forhadte Medbejlerinde. De fleste ere derfor tilbøjelige til at tro, at denne Uglægning er frivillig fra hendes Side. Men alligevel lader der sig intet ændre ved den Kendsgærning, at Dronningen belægger disse Sæller med Hg. Man maa imidlertid drage den Slutning, at Dronningens Fremgangsmaade ved denne Uglægning er rent instinktmæssig. Ligesaalidt som hun ved eller aner, om der af det lagte Hg fremkommer en Arbejder eller Medbejlerinde, ligesaalidt ved eller føler hun, om der af det i en Drone-celle lagte Hg vil fremkomme en Hanbi. Hun bryder sig ikke det mindste om Sællens Form, naar denne er kun et ordentlig præpareret og udrensset af Bierne. Hun lægger endog saa uden at betænke sig længe derpaa i de mest uregelmæssige Overgangsceller. Dyret kan ikke se ind i Fremtiden, men lader sig bestemme af de foreliggende Indtryk i Nutiden. Eller Dronningens Fjendskab retter sig mod Dronningcellen; denne er hende i og for sig ligegyldig, men kun Bivæsenet i denne Celle opirrer hendes Sindstemning. Hun kender vistnok Fjenderne ved den fra dem udgaaende Lugt.

Den Preuß'iske Metode.

Foredrag af Bohm-Rehrude paa
Diablsudstillingen i Potsdam
(Fortiøt).

De paa Tavlerne siddende Bier kunne vi rolig hænges med ind til de svage Folk. Flyvebierne vende hjem, medens de unge Bier ikke uvæsentlig forstærke det svage Folk. At de fremmede Bier stikke Dronningen ihjel, behøver man ikke at være bange for.

Jeg maa advare imod, at man tager Yngeltavler eller Bier fra Folk, som ere virkelig stærke, thi det vil gøre ubodelig Skade. Her raader jeg til for hvert femte Folk at holde et Reservfolk. Man kan fra dette tage al Yngelen og faar saaledes ofte 6—8 yngelbesatte Tavler, og skulde der kun være 5, saa er de dog en ganske betydelig Forstærkning til 5 Folk, blandt hvilke der dog højt maa være 2 svage. Reservefolket tjener senere til Befolkning af Dronningeavlstader osv. — Have vi benyttet den angivne Fremgangsmaade, saa ere vore Folk senest 18.—20. Maj saa vidt fremstredne, at de begynde at bygge paa den 12te Ramme. Vi kunne da trostigt begynde med Omhængningen.

Omhængningen. Det betyder samtidig Nabning og Besættelse af Honningrummet. Vi tager Tavlerne fra hverandre, udsøge Dronningen og hænger Yngletavlerne i Honningrummet, men give til Beskyttelse af Yngelen foran og bagved en tom Table. Kun Drifkerammen, der hænger som Nr. 2, forbliver i Ynglerummet for stedse at have den paa den rigtige Plads. Dronningen bliver bragt tilbage i Ynglerummet, adskilt fra Honningrummet ved et Afspærregitter. Ynglerummet faar saa mange tomme Tavler, som Folkets Styrke tillader, sædvanlig 7 Stykker. Som syvende Table kommer atter Ynglerammen. Udvikelse af Ynglerummet begyndes, naar Folket atter begynder at bygge paa Tavlerne. De se, at Byggetavlerne spille en stor Rolle og stedse angive Folkenes Trang til Rum.

Omhængningen, eller man kan ogsaa kalde det Dronningens Afsondring fra Yngelen, er vel et i Bifamilien stærkt indgribende, men let udførligt Arbejde, der betager Folket for enhver Sværmelyst. Yngelen i Honningrummet bliver hos stærke Folk, hvad jeg her tænker paa, under alle Omstændigheder plejet videre, medens Dronningen sædvanligvis først efter 24 Timers Forløb begynder paa Uglægningen.

Preuß' sterner mellem to Tidspunkter for Omhængningen, nemlig den ovennævnte og den efterfølgende. Paa Forhaand vil jeg sige, at jeg er en bestemt Modstander af dette andet Tidspunkt. Preuß' siger i sit Værk, at man skulde omhænge Folkene, naar de endnu ikke bygge paa den tolvte Table, eller naar Akacieblomsterne er 2½ cm. lange, altsaa 10 Dage før Akacie-trækkets Begyndelse.

Mine ærede Tilstedeværende! Det er et Punkt, som jeg, som allerede sagt, bekæmper, og som Preuß' fornylig har meddelt mig, har han ogsaa tilbagekaldt dette andet Punkt. Jeg maa derfor advare Dem imod at omhænge deres Folk efter denne sidste Angivelse. Det vil nemlig kunne hænde, at de svagere Folk forlade Yngelen i Honningrummet, eller at Dronningen bliver siddende alene i Ynglerummet. Ganske bortset fra Tabet af Yngel behøver jeg vel ikke at skildre de Farer, som et forladt Yngleleje kan medføre.

Saadanne svage Folk lader man i Ro, til de besidder den fornødne Folkemængde. Er Omhængningen udført til rigtig Tid, forhindrer den Ansættelsen af Biserceller, altsaa ogsaa Sværmtanker hos Bierne i de første 3 Uger. Det er da den Tid, hvor vi begynde med Indstrækning af Yngelen. I Løbet af omtrent 30 Dage er Trækket tilendebragt i de fleste Egne, og de efter den Tid fødte Bier kunne ikke bringe os nogen videre Nytte, da der ikke findes mere at bringe hjem, naar de ere flyvefærdige. Indstrækningen af Yngellejet opnaa vi ved at indfange Dronningen og afsperre den i Ynglerummet paa de 2 sidste Tavler nærmest Døren. Herved opnaa vi samtidig en videre Undertrykkelse af Sværmning, og naar vi i endnu 10 Dage forstyrre de paa disse Tavler affatte Biserceller, kunne vi være sikre paa, at vore Folk ikke svækkes ved Sværmning. Samtidig vil jeg bemærke, at jeg ogsaa med godt Resultat har benyttet den Preuß'iske Metode ved 3-Stage Høstader, rigtig nok kun benyttet i indstrænktes Maalestof.

Ærede Diablere! Værer forfittede om, at den Preuß'iske Metode ikke fordrer mere Arbejde end Sværmelavlens, tværtimod, den er lettere og simplere. Fordyb Dem kun ret grundigt deri, og forsøg den praktisk, saa vil De nok komme til den Erkendelse, at de ved den Preuß'iske Metode fordrerede Arbejder ere betydelig lettere at udføre, end de se ud til. Frem for alt: Hold Deres Dom tilbage, hvis De ikke egenhændig og med rette Forstaaelse af det Hele har udført Arbejderne i Praksis og lært at kende deres Følger. Den Preuß'iske

Metode har vist sig at være særdeles anvendelig. Der er ikke fra de mange Biavlere, som have lært Sagen praktisk at kende, faldet nogen ugunstig Dom. Man har i Almindelighed forundret sig over den lette Udførelse af de forskellige Arbejder og Resultaterne deraf.

Jeg ønsker, at det maa være alle Biavlere forundt at arbejde med saadan Glæde og saadanne Resultater, som jeg har haft efter den Preuß'ske Metode.

Kredsformænd i DBF.

Kreds 1 a. Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Vadshøj, Flaenstjold F. Lærer J. P. Jensen, Eling, Frederikshavn NF. Købmand Jens Jørgensen, Hjørring S. Maler C. Hansen, Jerslev, Brønderlev. Lærer J. C. Jensen, Taars. R. Chr. Vad. Stenum. Stationsforstander Windeballe.

Kr. 2 a. Aalborg Amt: Lærer Bittsch Lauritsen, Størring F. Havedykker J. Chr. Jensen, Værner. Rib. NF. Husjer J. C. Beck, Danmarksgade 90, Aalborg. S. Slagter N. C. Waf, Sønderholm. Maler C. Nielsen, Vålum. 2 c. V. Hornum, V. Himmerland: Lærer B. Hansen, B. Hornum. 2 d. S'et Herred: Lærer M. B. Hansen, Lundby Skole, Løgtaar. F. Ungarl Peder Andersen, St. Alfstrup, NF. Maler Hansen, Lundby, S. Husjer Jens Olsen, Dvdrup. Gdr. Søren Mortensen, Hemdrup. Gdr. R. Jespersen, Ertilidstrup. Husjer And. P. Christensen, Røby. Husjer Chr. Jakobsen, Staun. Gdr. Karl Jensen, Vorup.

Kr. 3 a. Morsø: Gdr. Niels Kr. Ruff, Bils, Nykøbing J. F. 3 b. Nordthy: Lærer Ditlevsen, Elsted, Snebsted. 3 c. Thyholm: Jeppe Pedersen, Vejby, Skive. 3 d. Sydthy: Gdr. A. Andersen, Styvelsgaard, Hvidbjerg.

Kr. 4 a. Viborg Amt: 4 a. Braarup: Mejeribestyrer B. C. Algerikow, "Baunskilde", Truust, Rødkærbro. 4 b. Kallerup: Lærer Svørølev, Alntoft, Kallerup. F. Snebker Katballe, Kallerup. 4 c. Tapdrup: Gmd. S. Jørgensen, Thisted, Viborg. 4 d. Salling Herred: Tømrer J. Kr. Mortensen, Nasted, Durup. F. S. Bestfaling: Jeppe Pedersen, Vejby, Skive. Rødding: Smed N. Kr. Nielsen, Rødding. Skive og Omegn: Murer P. C. Frederiksen, Vinde, Skive. Jøbjerg: A. R. Sørensen, Jøbjerg. Balling: Stomager Mathias Pedersen, Balling, Skive.

Kr. 5 Randers Amt: Jens Jensen, Lund, Marslev, F. Stræbder N. Christensen, Åsberg. 5 a. Vorup Kjør: Gartner M. Nielsen, Vorup Kjør, Randers, F. 5 b. Hadsten: Biffenlager Sørensen, Hadsten. 5 c. Kolind: Lærer Mortensen, Kolind. 5 d. V. Tørslev: Stræbder Hyrial Nielsen, Gøtrup, Høbro, F. Sognefoged Niels Amstrup, B. Tørslev, Høbro, S.

Kr. 6 a. Ringkøbing Amt: Fotograf Borch, Hølsted, F. 6 b. Hammerum: R. Nielsen, Herning. Tjørring: Smed Kristian Nielsen, Høllingholt. Åreborg: Gdr. Jørg. Kristensen, Skobjerg. Skarild: Niels

P. Nielsen, S. Gren, 6 c. Bolling N. Herred: J. Chr. Hansen, Larm. 6 d. Tim: Mads Jensen, Tm. 6 e. Lemvig: Urnager P. Nielsen, Lemvig, F. Gaardejer P. Lykke, Bøbling. Gartner Madjejn, Møborg. Maskinmester S. Christensen, Harboore. Smed Jacoben, Gudum. J. Borum, Faberg, og J. P. Petersen, Ferring. 6 f. Simmelkær: Gdr. V. Jepsen, St. Bredvig, Ørre, Herning. 6 g. S. Felding: Plantor Olaf Kristensen, Lyng, S. Felbing, Herning.

Kr. 7 a. Aarhus: Trafikchef J. Møller, Aarhus. F. Tømmermester Thorbrøgger, Aarhus, S. 7 b. Linaa: Stomager A. Hansen, Løven. 7 c. Hammel: Snebker P. Mikkelsen, Røgen, Hammel. 7 d. Hads Herred: Snebker J. P. Nielsen, Åsjebrup, Odber. 7 e. Bording: Landpost C. P. Jørgensen, Bording, F. Snebker J. P. Jørgensen, Bording, NF. Mads Kr. Laurien, Ronkilde, S. K. 7 f. Silkeborg: J. P. Andersen, Skolebestyrer, Silkeborg.

Kr. 8 a. Ribe Amt: Mejeribestyrer J. B. Schmidt, Kronborg, Lunderflov, F. Gaardejer P. Schmidt, Skovhøj, pr. Brørup. Lærer P. U. Hansen, Tøbel, pr. Hølsted. Bødker J. Jensen, Vandrup. Gaardejer S. C. Sørensen, Jans. Kursusbestyrer A. Vervad, Alføv, pr. Bejen. Farver J. Th. Jørgensen, Ribe. 1. Vestkreds, Landbolsm. N. Rosenegren, Laasholt. 2. Vækkreds, Bødker Hanschilt, Vækk. 3. Vørbaske Kreds, Gaardejer Andreas Klausen, Vørbaske. 4. Gjesten-Snebker N. Hundselt, Gjesten. 5. Vandrup: Bødker J. Jensen, Vandrup. 6. Bejen: Landpost N. Peterjen, Bejen. 7. Malt: Landbolsm. S. H. Bach, Langestov. 8. Brørup: Gdr. P. Schmidt, Skovhøj. 9. Vejrup: C. J. Grønning, Vejrup. 10. Seistrup: Gdr. H. A. Holdensen, Seistrup. 11. Ribe: Drejer A. Christensen, Ribe. 12. Tjærborg: Stomager J. Th. Mortensen, Tjærborg. 13. Jans: Lærer Jensen, Jans. 14. Thistrup: Gdr. R. M. Sørensen, Thistrup. 15. Olgod: Bødker Th. Nielsen, Olgod. 16. Hølsted: Gdr. Hansen Madsen, Hølsted. 17. Tøbel: Sergen. J. Madsen, Ralslund. 18. Gjeising: Gdr. Karl Hansen, Gjeising. 19. Nastrup: Lærer N. R. Hansen, Nastrup. 20. Egholt: Lærer C. Brandt, Egholt.

Kr. 9 a. Vejle Amt: Lærer Holm, Søndermark, Vejle. F. Forretningsfører A. Andersen, Vejle, Holtebad, S. Lærer Westberg-Nasmussen, Jerlev. Rt. Tapager, Vindelev. Jens Buch, Riddelund. 9 b. Brande: Morten Kristensen, Lilleholm, Brande, Jelling. 9 c. Ringgive: Gdr. M. Kjeldsen, Langelund, Tilstov, Vejle. 9 d. Kærby: Peder Jørgensen, Kærby, Jelling.

Kr. 10 a. Fynske Bivenner: Bager Jørgensen, Odense, F. Møller Hansen, Allerup, Taarup. Gdr. R. Nielsen, Næsbjhave, Broby. Gdr. N. Jacobsen, Billestoft. Handls-gartner Johansen, Odense. Bøver L. Petersen, Højby. Snebker Hansen, Dronningsgade 6, Odense. Mejeribestyrer L. Hansen, Alshkegaarden, Mødelsheder S. Holm, Besterbro, Odense. 10 c. Naarup: Rind. H. P. Christensen, Naarup. 10 b. Fynske BF.: Gartner A. C. Andersen, Nyborg. Skovby Herred: C. J. Albildgaard, Bogense 10 d. Vends Herred: Landpost Jens Larsen, N. Aaby, F. Stræbder N. R. Jensen, N. Aaby, NF.

Kr. 11. Svendborg Amt: R. Pedersen, F. Svendborg. B. Lund, Ringe. P. Hansen, Espe. B. Høisinge: H. P. Hansen, Broby.

værk. B. Ejerninge: A. Nielsen, Mørup. Langeland: M. H. Christensen, Vindeby. Faaborg: M. A. Lund, Bierne.

Kr. 12. Københavns Amt: Overbetjent Chr. Christensen, F. Gartner Jørgensen, Charlottenlund, NF. Proprietær H. Lund, Carlshøj, Lynghøj, S. Forvalter Jørgensen, Gamleofsagaard, Gentofte, og Gartner N. Fahlé, Værløse.

Kr. 13. Bornholms BF.: Lærer Jøseffen, Østerlars Kirkeføle, Nybro, F. S. Smed Jens Kristiansen, Afirkeby, og Børstebinder H. D. Koføed. Bøsker: Ebanefe: Gdr. L. Koføed, Kooogaard. Østermarie: Oluf Jensen, Aløse. Østerlars og Gudhjem: Gdr. F. Hansen, Keldby. Øster og Allinge: Ungfari L. P. Olsen, Hollandergaard. Hæste og Rutsker: Pelt. Hans Koføed. 34. Eg. Bc. Rønne: Smeder Kr. Jpsen, Dampmøllegaade. Vestermarie: Gdr. P. M. Koføed, St. Mintegaard. Væter og Afirkeby: Lærer Dam, Kirkeføle. Pedersker: Andreas Brandt ved Kirkeføle. Pølsker: Gdr. Karl Koføed, Muntegaard. Vødsker og Næstø: Bialslærer Kr. Hansen, Vødsker. Nylars: Smed Andergreen. Klemensker: Mikard Rasmussen. 8. Vg. Bc. Knudsker: Gdr. Jensen, Klippegaard.

Kr. 14 a. Roskilde Amt: Proprietær H. Hansen, Nybølle, Hebehusene, F. Gdr. Jacob Olsen, Østebrohus, Køge, S. N. S. Kristensen, Roskilde. Gdbft. Jens Larsen, Strandgaarden, Roskilde. Gæstgiver D. Hansen, Herthabølle, Vejre. Skomager Chr. Andersen, Snødelev, Hødrup. Skomager P. Andersen, Sengeløse, Taastrup. Skomager P. Petersen, Sibby. Skrabder N. P. Olsen, Høstved, Taastrup. Gartner A. Larsen, Nøråskov, Frederikshund. Tømrer C. Jensen, Allerslev, Vejre. 14 b Ramsø Tønde: Smeder Jens Jensen, Namsømagle, Viby, F. Skomager Jakob Jensen, Greve. Tømrer D. Hansen, Tønde. Sadelmager C. Jensen, Østved. Høster Anders Jensen, Hødrup.

Kr. 15. Holbæk Amt: Lærer B. C. B. Smith, Bjergsted, F. Lærer H. Rasmussen, Ellede, Kallundborg. Skomager Haagen Jensen, Traubjerg, Samso. Trækomb. Anders Pedersen, Skjoppinge, Svinninge. Dyrslæge Peter Jensen, Frydendal, Mørkøv. Mejeribestyrer Skov, Stenmagle, Søro. Husflidslærer A. Pedersen, Svalerup, Kallundborg. Lærer Engberg, Høborup, Tolstrup. Vølsmd. H. P. Bendigen jun., Solbjerg, Slagelse. Lærer A. Nielsen, Gørlev. Karetmager P. Jensen, Nygaard, Nykøbing S. Smeder D. Pedersen, Højbj, Nykøbing S. Urmager Carlén, Bifinde, Værsløv.

Kr. 26 a. Frederiksborg Amts nordl. BF.: H. P. Hansen, Nagerup, Helsing, F. Skrabder Chr. Olsen, Helsing, NF. Gmd. Niels Nielsen, Høstved, Høstved. Høstved: Høstveder Olsen. Gæstgiver: Urmager N. Olsen, Vejby: Lærer Frederiksen, Mørup. Stofferup: Vøder Mads Larsen, Alume. Smidstrup: L. P. Jørgensen, Udsholt. Helsing: Skrabder Chr. Olsen, Høstved: Gmd. Chr. Nielsen. Annisje: Parcellist Lars Larsen, Valdbj: Tømrer J. Jørgensen Mønge. Frederiksborg: Andreas Jakobsen, Mørbo. Kregene: Jens Boesen, Bræderød. Thorup: Sognefoged Hans Jørgensen, Hald. St. Lynghøj: Sognefoged H. Madsen 16 b. Asminderød Fredensborg: Smeder B. Christensen, Vexede, Fredensborg, F. Politibetjent Hansen, Fredensborg, NF. Drejermester Jørgensen, Fredensborg. Møller Jørgensen,

Søholm. Tømrer H. Frederiksen, Langstrup. Smeder L. Olsen, Vexede. Stenbagger L. Sørensen, Sørup. Mejeribestyrer Larsen, Høstved. Gartner Frederiksen, Marienlyst, Helsing. 16 c. Hørsholm. Murer C. Gram, Væderød, Hørsholm.

Kr. 17. Sorø Amt: Prop. P. S. Houliind, Johannebal, Slagelse. F. Amtsraadsmedlem C. Hansen, Høstved, Jørgelberg. Vølsmd. H. M. Pedersen, St. Stillinge. Slagelse. Partikulier Lindegaard, Søro, og Gaardbft. Th. Jakobsen, Sønderup, Stelling.

Kr. 18 a. Præstø Amt (Sjælland BF.): Vøder Jens Hansen, Tjørved, Mørup, F. Skovrider C. H. Thymann, Petersværft, Bordingborg. Lærer H. Rasmussen, Bordingborg. Peter Nielsen, Brosten, Præstø. Smed B. Nielsen, Braaby, Næstved. 18 b. St. Heddinge: Købmd. Chr. Lassen, St. Heddinge.

Kr. 19. Maribo Amt: D. Hansen, Taastrup, Rødbj, F. 19 a. Nykøbing og Omegn: Cand. jur. Hillerup, G. Kirstineberg. 19 b. Væggerløse: Smed J. Nielsen, Brujerup. 19 c. Bregninge: Sadelmager Aug. Petersen, Bregninge. 19 d. Kippinge: Vølsbruger J. G. Thomsen, D. Kippinge. 9 e. Aastrup: Forstelærer N. Jensen, Vejringe. 19 f. Ønslev: Barcl. P. S. Eriksen, Ønslev. 19 g. Taars: Tøffelmager N. Knudsen, Romme, Nøråskov. 19 h. Vestlolland: Smeder C. Chr. Olsen, Høstved. 19 i. Slemminge: H. P. Kamper, Slemminge. 19 j. Hyltofte: Bialter D. Hansen, Taastrup. 19 k. Fejø: Mejeribestyrer Olsen, Fejø.

Kr. 20. N. Slesvig: Sammenstuttede BF., Lærer Th. Buchholz, Rødding. F. M. Petersen, Møntup, NF. Lærer Hartz, Skovby, S. 20 a. Rødding: H. J. Wulsen. 20 b. Bisamfund: Skravø: Th. Buchholz, Rødding. 20 c. Lintrup: A. D. Christensen. 20 d. Gram: Smedemester Sørensen. 20 e. Brandrup: Degn Jensen. 20 f. Høllevad: Gdr. Mattesen. 20 g. Baistrup: P. C. Andresen. 20 h. Høllebøl: R. Petersen. 20 i. Sundevedske: Peter Jensen. 20 j. Broager: Lærer Andresen. 20 k. Alsike: H. Smidemand, 20 l. Løjt: Smeder Schlüter. 20 m. Gjenner: Landmand Jacobsen. 20 n. Østerlygum: Smeder J. Wølfesen. 20 o. Skovly: Smedemester Raash. 20 p. Kirke og Broager: Degn Petersen. 20 q. Rejsby: W. Vøder. Landmand. 20 r. Brede: A. J. Andresen, Brede, Bredebro.

Kr. 21 a. Skanderborg Amt: Mads Hansen, Hørup, F. Skrabder L. Sørensen, Hornshøj, S. Simon Pedersen, Grumstrup. Skovrider Carlén, Høgholm. Lauris Jensen, Binten. Skovrider Carlén, Høstved. A. Top, Gammelby. M. P. Rasmussen, Glud. Karetmager Møller, Bierre. J. J. Jensen, Næstved. N. P. Rasmussen, Næstved. P. R. Pedersen, Tandrup. Thomas Christensen, Vold. P. Ejulz, Hørendrup. Smeder Andreas Andersen, Høstved. Johannes Pedersen, N. Donnerop. Morten Sørensen, Lundum. Mads Vøder, Østsløv. N. Sørensen, Brigtved. H. C. Hansen, Slagballe. P. Skov, Næs. G. M. Greger, Kolding. M. Andresen, Haarup. Købmd. Eriksen, Nim. Erik Christensen, Tolstrup. Kristen Madsen, Sattrup. P. Jespersen, Østbirk. J. Mikkelsen, Møntup. Jens Andersen, Høstved. Jørgen P. Jørgensen, Høstved. M. Christensen, Grumstrup. 21 b. Skanderborg: Husmand Søren J. Nielsen, Stilling. Jens Skar

Iund, Fregerløv 21 c. Hundslund: Drejer
Mikkelsen, Lindballe, Hundslunde, Horsens.

Nr. 22. Vallo Stifts BF: Murermester A.
Lindberg, Herfølge, Kjøge, F. Skovfoged O.
Nicolaisen, Turlund, NF. Maler Westdhal,
Annasminde, Ballø, S. K. Tomrer J. Møes,
Sædder. Smeder N. Larsen, Næshøj Bøvær
H. Thomsen, Ringsbjerg. Parcellist D. Niel-
sen, Enderløv, Høsteland. Skovfoged Digen,
Vellinge. Skovfoged N. Poulsen, Ejby, Kjøge.
Stomager H. Olsen, Elbh Gartner A. B.
Larsen, Billesborg. Skiftejæger Nyhildorff,
Ballø, Ungtars D. Jensen, Enderløv. Garner
Sundberg, Ankerstræde

Nr. 23. Als N. Herred: Bøvder C. Hansen,
Stebning, Evenstrup.

Nr. 24. Midtsjællands BF.: Gdr. N. Jør-
gensen, Blyffovsgaarden, Ringsted. Hmb. P.
Christensen, Ortoeb, Ringsted. Murer Pe-
terfen, Hømb, Ringsted

Nr. 25. Kolding BF.: P. Christensen,
Vunderstov, F. P. Henningsen, Bjert, NF.
Lærer S. M. Due, Kolding, S. P. Brun,
Bonsild. P. Gregersen, Harte. Lærer Erik-
ien, Brandrup. Hansen, Nafjerdal, Løgstov.
Damgaard, Jorbrup. H. Buhl, Sæft.
Lærer Dissing, Andst. Fru Nielsen, Nebel.
S. Bramsen, Vagaard. Fru Pedersen, Bøl-
ling. Landt. Taps. N. Brang, Stenderup
Hollejen, Dalby.

Nr. 26. Haderslev og Omegns BF.: A.
Jørgensen, Tørring Mark, Haderslev, F. Chr.
Andersen, Pøndt, Haderslev, NF. J. C. Jo-
hannsen, Haderslev, S.

Nr. 27. Slangerup BF.: Lærer Wagger,
Hørup, Slangerup, F.

Nr. 28. Elbo m. A. Herr. BF.: Bogbinder
N. Ladegaard, V. Belling, Børkop, F. Dver-
jergent Hjerregaard, Fredericia, S. Lærer
Køjenkjær, Studedal, Tavlov Bredstrup.
Kongsted. Lærer Jørgensen. S. Bisstrup: Gdr.
J. Petersen. Børup: Sognefoged N. Han-
sen. Skærup: Gdr. S. A. Nielsen. Smid-
strup: Bøvær Madjen. Gauersted: Hmb. S.
B. Sørensen. Gaarsted: Gdr. H. Rande.
Nøjeoraa-Høstrup: Gdr. J. Fischer. Vejby:
Smeder Jimer. Eriks: Bognfabrikant N.
Usting. Hørslev: Bøvær P. C. Kjær.

Nr. 29. Han Herredernes BF.: M. Jmer,
Ulstrup, F. Niels Madjen, Klim, Odde.
Fjerritslev. Lærer Sørensen Gaudrup, Fjer-
ritslev.

30 b. Vrads Herred: Math Pedersen,
Hedegaard, N. Smede, F. S. Niels Jensen,
Grønbjerg, Hammer, NF. Lærer N. Jensen,
N. Smede. Kristen Truelsen, Fjogaard. P.
Ballegaard, Blangstrup. P. P. Grøndal,
Hedegaard. Peter Skoustrup, Besterlund
Kloster. Jonassen, Hugel. Jens Frede-
riksen, Hammer. H. P. Eftejen, Nør-
høved. P. Mathias, Hvillum. N. Kristen-
sen, Grøbstrup. N. Jensen, Linnerup. K.
Madjen, Groft.

Et F efter Navnet betyder Formand, NF.
Næstformand, og et S Sekretær.

Ovenstaaende Liste over Kredsformænd er ud-
arbejdet med Listen for 1899 som Grundlag, samt
tilføjet Navnene paa de Kredsformænd og Besty-
relsesmedlemmer, der findes i „Fra Kredse.“ i de
sidste 18 Nr. af „T. J. B.“, samt med de Ret-
telser, der fra nogle faa Kredse ere bleuene os til-
sendte. Men da der for en Del Kredses Bed-
kommende ingen Forandring er foretaget i Listen
i en længere Mærkke, maa vi antage, at der
trænges til ret betydelige Endringer. Nogle

Smaakredse i Viborg, Randers og Ringkøbing
Amt, der i de senere Aar ikke har givet synlige
Livstegn fra sig, har vi slettet af Listen. Red.

Fra Kredsene.

S. A. B. F. holdt sit aarlige Re-
præsentantmøde den 11. Marts 1900, hvor
alle Kredsene med Undtagelse af Vangeland
var repræsenteret.

Regnskabet for 1899 oplæstes og god-
fendtes, det viser en Indtægt paa 283,38
Kr. Udgifterne har været ialt 158,63 Kr.,
saa der sluttedes med en Kassebeholdning
paa 124,75 Kr.

Som Formand genvalgte Kr. Pe-
dersen, Tved, til Næstformand valgte A.
J. Hansen, Faaborg.

Der var fuld Enighed om at søge
Pengebidrag ved Hovedforeningen til Vi-
avlskærere.

At Virksomhedsplanen for 1900 be-
stemtes at afholde et større Fællesmøde,
med Aug. Petersen som Lærer, paa P.
Hansens Bistand i Myslunge den 10. Juni,
og at Aug. Petersen da, enten paa Ud- eller
Hjemturen, afholder et Møde paa Vange-
land, der ligeledes betales af Amtskassen
ca. 20 Kr.

P. Hansen, Espe, lovede at holde et
Møde i hver af de 5 Kredse, 20 Kr. De
stedlige Formænd maa selv underhandle
med P. Hansen, om Tid og Sted.

Der bevilgedes 2 Epl. af „Den
danske Vi-Tidende“ til hver Kreds, der
bestiller og betaler disse, men faar Beløbet
refunderet paa Aarsregnskabet. 18 Kr.

Der bevilgedes ligeledes 5 Kr. til
„Bien“, som Kredsformændene bestiller.

Til et Kurjuss paa Biavlskolen, for
en af Amtets Biavlere, bevilgedes 25 Kr.
Ansøgning om at komme i Betragtning,
maa paategnes af en Kredsformand og ind-
gives hertil inden 20. April.

Til Indtægter af Dronninger bevilgedes
22 Kr., de 4 store Kredse faa hver 4 Kr.,
de 2 mindre hver 3 Kr. Det er Meningen
at det skal være 1 Krones Godtgørelse for
hver Dronning, ligemeget hvor de købes.

Til Biavlskredskabet bevilgedes 50 Kr.,
de 4 store Kredse faar hver 9 Kr., de 2
andre hver 7 Kr., der som sædvanlig au-
vendes efter Kredsens eget Skøn.

Som Forsøg bevilgedes 25 Kr. til
Bekæmpelse af Bipesten, der formenes at
være anvendt saaledes, at der kan tilstaa en
Understøttelse heraf til de Biavlere, hvis
Bier ere angrebne af Pesten, og som ikke

anser sig selv kyndige nok til at foretage Eksperimentet, men søger Hjælp hos mere erfarne Folk. Ansøgninger herom attesteres af Kredsforsamlingen, før de indgives til Bestyrelsen, der da vil søge Beløbet delt paa bedste Maade.

Der gaves nogle Meddelelser om Udstillingen i Evendborg, og besvarede nogle Forespørgsler om Udstillingen i Odense.

Spørgsmaal om Forstaaelse af Komiteens Svar ad 1: "Subsektionens Medlemmer have fri Udgang o. s. v.". Maa det forstås saaledes at alle Biavlere der ere i Besiddelse af de røde Kort fra DBF, eller gælder det kun Funktionærerne ved Afdelingen. Kristian Pedersen.

Det gælder kun for Funktionærer ved Afdelingen. Red.

Elbo m. fl. Herreders BF. Her paa Egnen var Aaret 1899 — til Trods for den usædvanlige tørre Sommer, dog et nogenlunde godt Honningaar.

Stærke og tidlig udviklede Bifamilier gav som Regel Honningudbytte af ca. 50 til henimod 100 Pd., medens svage og sildig udviklede Familier kun gav meget ringe Udbytte, nogle slet ikke; sidstnævnte Folk bleve ikke bistærte, førend Trækket paa Grund af Torken omtrent var forbi. Gennemsnitsudbyttet pr. Stade var omkring ved 35 Pd.

Det kan ikke ofte nok anbefales enhver Biavler, at gøre, hvad der staar i hans Magt, for at faa stærke Bifolk til Træktiden, da kun saadanne ere i Stand til at give Egeren Løn for Ulejligheden, medens svage Folk kun give Uergælse og Tab.

De nærmest foreliggende og almindeligste Betingelser, for at faa stærke Bifamilier til Træktiden er:

At Folket har en rigtig god Dronning, rigelig og passende Forraad, og udmærket god Pakning, og da særlig i Foraaret under Ingeludviklingen, til hvilken Tid i Forbindelse med det nævnte en stærk indskrænket Blads i Stedet beforder Biernes Udvikling.

Foreningen har i Aarets Løb virket for Biavlslagets Fremme ved at lade afholde Møder med Foredrag og praktisk Vejledning i den nyere Biavl i Sognekredse ved Biavls lærere, ved at afholde en Udstilling i Fredericia, og ved at uddele gratis Tidsskrifter til mindre bemidlede Biavlere.

I nedenstaaende Oversigt over Foreningen, 1. Januar 1900, er denne Gang medtaget Udbyttet af Honning og Boks for 1899.

Sogne og Bytred- senes Navne.	Udbytte 1899		Salt.	Kuber.	Tug- stader.	Meb- lemmer	Antal.		Boks- ning.
	Tids- skifter	Udbytte					Tids- skifter	Antal.	
Fredericia	19	98	101	2	98	45	19	17111	85
Bredstrup-Kongsted	6	24	29	5	24	6	2	450	10
S. Bilsrup	8	25	25	5	25	8	2	615	8
Kaolov	15	32	32	3	32	15	6	900	20
Hørup	13	37	40	3	37	13	2	805	14
Skarup	11	29	29	2	29	11	3	1186	12
Smidstrup	14	65	67	2	65	14	4	1400	15
Gaarslund	7	28	28	2	28	7	2	700	16
Gaarslev	5	33	33	3	33	5	2	1225	25
Mofevraa-Paalstrup	11	6	6	3	6	11	6	711	11
Bejby	7	31	32	1	31	7	5	645	12
U. Hø	8	22	24	2	22	8	1	700	10
Berslev	23	10	49	1	48	23	10	1300	10
Tjuvsjøer	173	64	546	20	526	173	64	13161	207
1. Januar 1900	179	71	531	37	570	179	71	13161	207
1. do 1899	6	7	7	17	7	6	7	7	7
Differencen	173	64	526	20	526	173	64	13161	207

Lignende Optællinger som ovenstaaende er i Begyndelsen af 80erne foretaget i Gl. Roskilde Amts BF, (se „T. f. B.“ 1885 Side 10), og senere i Ballø BF, men da disse Optællinger paa en enkelt Undtagelse nær kun blev benyttet af de lokale Kredse, fik de ikke den Værdi, som der tilsigtedes.

Da det vil have sin store Betydning, at faa Oplysninger fra saa mange som mulig af DBF. Medlemmer om deres Stadesantal, Udbytte af Honning og Boks, samt om i hvilke Bigaarde der findes Bipest. Anser vi det for heldigt, at der en Gang aarligt i „T. f. B.“ antageligt i September blev indtrykt et Skema i Bladet, som altsaa uden særlig Udgift og Ulejlighed kom alle Bladets Holdere ihaende. Skemaet burde være paatrykt Vejledning, om hvorledes det skal udfyldes, og hvorhen det skal sendes o. s. v. Red.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 3. Jeg agter at udstille Honning paa Udstillingen i Odense til Sommer, hvor mange Glas Honning vil De raade mig til at udstille, og er det ikke heldigt

at have Glas af forskellige Størrelser, f. Eks. til 1, 2 og 4 Pd. Honning?

S.: Ifølge Udstillingsvedtægterne skal der udstilles mindst 4 Pd. Honning for at kunde afse Præmie, men da et saa lille Parti Honning kun præsenterer sig lidt paa Udstillingen, saa vil vi raade Dem til at udstille 10 Glas Honning a 1 Pd. pr. St. Jaar De ikke udslugget Deres Honning saa tidlig, saa De er sikker paa at saa den fast inden den sendes til Udstillingen. vil vi raade Dem til at benytte Abbots Glas.

Nr. 4. Jeg har en Del Honning fra 1899, der er paa Glas, som jeg kunde have Lust til at udstille i Odense, tror De, at der vil blive givet Præmie for sjogammel Honning?

S.: Honningen var sidste Aar særdeles god, og naar De har behandlet og opbevaret Deres Honning godt, som bedst kan ses, ved at det hvide Lag, der fremkommer ovenpaa Honningen er tørt, saa er vi sikker paa at Deres Honning vil vinde Anerkendelse paa Udstillingen.

Nr. 5. Den 1. Juli 1899 har jeg bestilt og betalt „T. f. B.“ paa Posthuset, men da jeg intet Nr. har faaet siden Nytaar, tillader jeg mig at spørge om jeg ikke kan faa Bladet tilsendt fra Nytaar i Aar, og til 1 Juli for samme Betaling, eller gives der ingen Godtgørelse tilbage? J. J.

S.: Abonnement paa „T. f. B.“ gælder fra Nytaar til Nytaar, saa Posthuset burde have leveret Dem alle siden Nytaar 1899 udkomme Nr. Derimod kan De ingen Nr. faa for Aaret 1900 uden at De fornyer Deres Abonnement. Men da der findes en Biavlforening paa Deres Egn, nemlig Skanderborg Amts BF. hvis Sekretær er Skredder L. Sørensen, Hornshjld, vil vi raade Dem til at indmelde Dem i den Forening, saa faar De „T. f. B.“ for 1 Kr. 50 Ore om Aaret, og kan saa de Smaaafgifter om Biavl som DBF. uddeler til nye Medlemmer.

Ekko fra Staderne.

Varmer pr. Ribe, 27. Februar.

Aaret 1899 bliver jo af de fleste Biavlere faldt et godt Aaar, Bierne havde ogsaa her paa Egnen givet et meget stort Udbytte, blot Tørfen ikke havde været saa længe. Her faldt lidt Regn ved St. Hansdag, og efter den Tid faldt der ingen Regn før alle Blomsterne vare lygnede hen, og ikke kunde give Nektar mere. (Sa det var meget

tørt, jeg lagde særlig Mærke til en ældre Syrenhække, der h'lt lygnede hen, uagtet den var plantet paa et fugtigt Sted, men maatte bøje sig, saa der ikke blev andet tilbage end de tørre Grene). Udbytte af velpassede Stader var her paa Egnen i Gennemsnit 40 a 50 Pd. pr. Stade. Det var ene Hvidkløver og Ugertaal Honningen blev samlet af. Lyngtræk var her ikke Tale om, og det har da været nogle Aar, at det har ladet sig gøre, at faa Magasinerne fyldt sidste Gang med Lynghonning, men saaledes blev det ikke i 1899.

Af Sværmene faldt der saa godt som ingen her paa Egnen, og var der en enkelt Familie, der afgav en Sværm, da var det saa sent, at den ikke kunde samle tilstrækkeligt Forraad til Vinteren. Jeg hentede 3 smaa Familier ude hos Kubebiavlere, udtrømmede dem af Kuberne, og saa satte jeg dem i et Stade med udbyggede Tavler med noget Honning i. Resten af Forraadet blev givet dem som Kandisfoder, indtil de havde Forraad nok. Jeg forstrev ogsaa i Efteraaret en Krainerdronning til en af mine Familier, som jeg vilde have Dronningen skiftet i, og dels for at prøve dem krydset med Bastard af Brune og Italiener, thi rene kan de vel næppe maale sig med vore hjemlige brune Pier. Barstarder af Brune og Italienerne i første Led, har her vist sig at være udmærkede og dygtige Honningsamlere, og de har heller ikke vist dem udmægtelige, naar de ere bleven behandlet blidt som enhver anden Familie, det er saa morsomt at se dem saa tidlig paa færde om Morgen.

Sønderby, den 5. Marts.

I Foraaret 1899 udvintrede jeg 6 Stader (i Bihuse med Rammer). Af en indkøbt Kube fik jeg 2 Sværme, som indfattes i Ramme-stader, saaledes at jeg om Efteraaret indvintrede 8 Familier i Huse og 1 Kube. Jeg bemærkede at Honningen, som Bierne skulde overvintre paa, var temmelig fast og frygtede derfor for at Bierne i Løbet af Vinteren vilde komme til at mangle Vand. Dette slog ogsaa til, og i forrige Maaned har jeg af og til maattet give de Stader, som trængte dertil, Vand. I dag (5. Marts) holdt alle Staderne Rensningsudflugt. De ere altsaa alle i Live, men skont Solen skinnede varmt, var det temmelig koldt i Skyggen, og hvor der ikke var Læ, turde jeg ikke foretage nogen nærmere Undersøgelse. En ikke ringe Ulempe har Musvitten voldet i Aar, og jeg har mange Gange fundet halv opvædte Bier liggende paa Sneen i snebevīs. J. Severin.

Taagerup, Hobby, 3. Mar's.

Mine 10 Vifamilier ere alle levende, de havde en lille Udflugt i Mandags, men det var for faldt til at foretage noget Efter-syn ved dem.

D. Hanjen.

Midtjylland, 8. Mart's.

Bierne har i Dagen 5. 6. 7. Mart's været ude fra alle mine Huse, men da jeg havde megen Sne i Haven og ikke kunde sjerne den, strøede jeg en Sæt Hakfelse omkring paa Sneen foran Staderne og satte Styggebrædderne paa skraas fra Jorden op imod Stadernes Flyvebrædder. Jeg er sikker paa, at jeg ved disse Forholdsregler har frelst mange Tusinde Biers Liv. Hakfelse er langt at foretrække for Halm. Jeg antager, ikke at der, trods de særdeles uheldige Forhold hvorunder Bierne holdt Rensning, gik mere end et halvt Hundrede Bier tabt pr. Stade. Bierne havde det godt i alle Staderne, der fandtes kun saa døde Bier, og kun i et eneste af Staderne fandt jeg krystalliseret Honning under Tavlerne. Det blev straks fodret med Vand. I. N.

Ollerup, B. Skerninge, 19 Mart's.

Bierne have i den senere Tid jævntlig været ude i Middagstimerne, naar det har været stille Solstinsvejr. Alle vore Familier ere levende, og det lader til, at Overvintringen har været særdeles god. Den 12. Mart's samlede enkelte Bier lidt Blomstestøv af blomstrende Wintergæk.

Brødr. Nielsen.

Ginderup, Thy, 17. Mart's.

Sidste Onsdag den 14de Mart's havde mine Bier en vellykket Renselsesudflugt. Vejret var den Dag straalende Solstinsvejr, og saa godt som fuldstændig uden Blæst, og naaet Bierne undertiden jatte sig paa den endnu tilbageblevne Sne, saa tror jeg dog ikke, at der gik ret mange i Løbet. For Resten er det galt med Sneen mange Steder i Aar, thi de fleste Haver ligger jo fulde, der er flere Bivaulere her i Nærheden, som har undladt at faste Sneen fra Staderne, og derfor staa disse endnu fuldstændig begravede i Sne, saa det vil selv med gunstige Vejrforhold vare flere Uger endnu, før Bierne paa disse Steder kunne komme ud. J. V. Høyerjen.

Norrelykke Als, 17. Mart's.

Mine Bier befinde sig, efter hvad jeg kan skønne i bedste Velgaaende. Alle 7 Stader og Kuber holdt en fuldstændig Renselsesudflugt den 17. og 18. Februar i Middagstimerne, da var Vejret særdeles mildt, og Jorden omkring Staderne fri for Sne. Jeg havde ikke ventet at faa dem levende alle, thi under Snestormen vare de

helt begravede i Sne. Der har sijn været saa døde Bier at udrense af Flyvehullerne. Jeg har endnu ikke undersøgt noget Stade, det vilde vel være lovligt tidligt. De har nu begyndt at hente Vand hjem. Vejret er mildt. Hos min Nabo holdt de den første Udflugt den 10. Mart's. Jeg har mine Stader staaende i Væ, med Flyvehullerne mod Syd. De første Stader har jeg købt hos en Fabrikant. Efter dem tog jeg saa Maal, og lavede selv andre Stader, og de er lige saa gode at arbejde med, som de andre. Jeg begyndte Bivavl i Ramme-stader i 1893. For den Tid brugte vi kun Kuber, hvoraf vi i en Sommer havde 20, men nu er Kubernes Tid snart forbi.

Chr. Bonde.

Badstjær Stole, 21. Mart's.

Der har lagt flere Allen Sne over alle mine Bihuse, endnu er Sneen højere end Husene; men jeg har kastet saa meget fra, at Bierne have Lust, om der er nogle døde, ved jeg ikke, men de enkelte Huse jeg har kunnet undersøge saa meget, at jeg kunde saa at vide, om der var Liv eller Død, vare levende.

N. Jensen.

Gettrup, Sobro, 21. Mart's.

Vinteren trækker længe ud, jeg har haft 4 Allen Sne over Bihusenes Tag, og kun 2 af Staderne undgik at blive tildekede af Sneen. Jeg længes efter at Vejret kan blive saaledes, at Bierne kan komme ud og rense sig, jeg har jo gjort dem Uro ved at tage Sneen bort.

Byrial Nielsen.

Tranebjerg, Samso, 24. Mart's.

Jeg er ikke rigtig glad for Bierne med den langvarige Kulde det bliver ved med, nu har mine Bier sat inde i over 4 Maaneder, der er kun 3 Familier, der har rensset lidt for 14 Dage siden, alle de andre holder dem rolige, hvilket jeg er glad ved, men ret længe kan det ikke vare ved, inden de maa ud. Jeg tør ikke aabne for dem og se hvorledes de sidder, idet vi har Isblomster paa Ruderne om Ratten, og kan ikke naa over 2, højst 3 Grader Varme om Dagen med østlig kold Blæst. I Gaar kom der Bud til mig, om jeg kunde komme hen at se til nogle Bifolk, for det var rent galt sat, der var 3 Familier, som væltede ud og faldt ned paa Jorden og kunde ikke komme op, da der saa blev aabnet sad Resten og rystede, saa de er vel paa det yderste, om de ikke er væk, naar jeg kommer til dem.

Jeg tror nok, jeg tager Mod til mig og ser til nogle Stykker, for at se hvorledes de sidder i det. Foder ved jeg de har nok af, men Vand kniber det dist med for dem, jeg stoler lidt paa Randisfoderet, jeg gav

dem i Efteraaret, de fit 10—15 Pd. hver Familie, men det maa jo være forbrugt for længe siden. U. E. Haagenſen

Savnlig Vink.

Bejret (26. Marts) har i den ſidſt forløbne Maaned ingenlunde været heldig for Bierne, næſten hver Dag har det været ſoldt og fugtig Vejr eller ogſaa har det været ſaa ſtarkt Froſtvejr, ſaa Bierne ikke ret mange Steder, ſelv i rigtig fine Vigaaede, har holdt nogen ſtor ſamlet Menſnuingsudflugt, men har ſløjet ud etlvis og renſet ſig, og i mange Haver har der ſtiget, og ligger der endnu megen Sne, ſaa der er viſnok gaaet ikke ſaa ſaa Bier tabt ved Menſnuingsudflugterne. Fra alle Egne meddeles der, at Bierne har ſkaret ſig godt i den ſtrange Vinter. Men det er ogſaa forſt nu, at det rigtig gælder at paſſe paa, ikke alene at Foltene har Forraad nok i Staderne, men ogſaa at der er Forraad nok i de Tavlegader, ſom Biſkøfene ſidder i. I ſoldt Vejr ſter det ofte, at et Biſkøf forlader den tilſkaffede Yngel og flytter ſig hen til Foderet, ſom findes i andre Tavlegader, ved en ſaadan Flytning lider Biſkøflet et meget betydeligt Tab. Bejret har langſra været mildt og varmt nok til at foretage noget grundigt Eftersyn af Biſtaderne. Vi har dog paa en af de varmefte Dage foretaget et flygtig Eftersyn ved nogle af vore Stader, de ſynes at have forteret uſædvanligt meget af Forraadet, og nu vil der daglig bruges mere og mere til Føde for Yngelen, ſaa vi ſkal til at fodre flere af Staderne, dels med Mandſtage og dels med flydende Føde.

Eftersyn. I et ſaa uſædvanlig ſoldt Foraar er det heldigt for Bierne's Trivſel om Foraarſeftersynet kan udſættes til der indtræffer en Dag med rigtig varmt og ſtille Vejr. Det er derfor af ſtor Betydning, at Bierne er indvintret med ſaa ſtort et Forraad, ſaa man ikke behøver at være bange for, at de kommer til at mangle Føde til den nu daglig ſtarkt vokſende Yngelmængde. Vi advarer dog imod at foretage dette Eftersyn alfor grundigt. Det, man ſkal opnaa derved, er jo ſin diſſe 3 Ting: Oplyſning om en god Drommings Tilſteevarelſe, Forraadets Tilſtrækelighed og Udrenſning af Emuld og døde Bier. Dette kan jo opnaas ved at udtage Glasdøren bagved Bierne og derpaa ſtude de bageriſte Tavler een for een et Par Sommer tilbage, indtil man naar en Yngeltavle. Hvis denne indeholder ſamlet forſeglet Arbejdsyngel, da ved man, at Familien har en god Dromning. Er Bejret meget mildt, kan man tillige trække denne Yngeltavle lidt tilbage for at iagttage Yngelen paa den næſte Tavle. I alle de ſaaledes behandlede Tavler har man ſamtidig haft Veſtighed til at ſe Forraadmængden. Tavlerne ſkides nu forſigtig tilbage til deres gamle Plads. Er de bageriſte helt tomme, udtages de for at indſtrænke Pladsen i Stadet. Dog bør der være mindſt en Tavle bag den ſidſte Yngeltavle paa denne Maſtid. Derefter renſes Bunden i for alle Urenheder ved at ſtude en Sparſtel eller et 1 1/2" (4 cm.) bredt Stykke Baand-jærn ind under Tavlerne og dermed forſigtig udſtrabe Emuldet. Det udstrabede bør ikke ſættes ude i Bihaven, men ſamles i en Kåſe for ſeuere efter at være renſet for døde Bier at ſmeltes og renſes,

da det indeholder noget Voks. Finder man ved Underjøgellen en Familie, der ſlet ikke har Yngel, uagtet den har Forraad, da er ſaadan Familie enten dromningløs eller har en ſlet Dromning. I begge Tilfælde bør en ſaadan Familie jorenes med en anden god næſtaende, idet Bierne fra det dromningløſe Stade indhænges om Aftenen i det gode Stade tæt op til Yngelen, men adſtelt fra de fremmede Bier ved et bitat Jndſtud (af Jærntraad eller Træ med Nabninger, der er højt 1 1/2" brede). Begge Hold Bier maa være forſynede med Forraad. To Dage efter optages dette Jndſtud om Aftenen.

Fodring. Familier, der ved Underjøgellen nu viſer ſig at have mindſt 8 Pd. Foder, behøver foreløbig ikke at fodres. Er Forraadet hos en Familie mindre, ſ. Etk. 2 a 3 Pd., da bør den ſtraks fodres eller forſynes med en forſeglet Honningtavle. I et ſaa mildt Foraar kan man godt allerede paa denne Maſtid begynde at fodre med flydende Foder, hvis man ikke har hængende Honningtavler. Foderſirrup kan laves af lyt Kandiſ, der opløſes i følgende Vand, 1/2 Pot (1 Pd.) Vand til 1 Pd. Sukker. Dette Foder bør helt gives lukket i et Honningglas, der ſyldes lige til Randen og overbundes med et enkelt Lag Lerred. Det dækkes med en løs vaad Klud og bæres ſaaledes hen til Stadet, hvor man raſk vender Glasſjet om, idet man holder den ſlåde Haand paa den vaade Klud. Denne borttages nu, og Glasſjet ſættes lodret i Stadets Foderaabning. Arbejdet udføres ved Solnedgang. Hvis en ſaadan forraadsfattig Familie endnu har ſidt Honning, kan det meget godt lade ſig gøre uden Stade at fodre den med denne Sukkerſirrup alene. Har Familien derimod ſlet ikke Honning, da vilde det være ſærdeles gabuligt, om man enten ſamtidig kunde give den en Tavle med lidt Honning, eller man kunde tilſætte Siruppen nogen Honning; thi der er ingen Tvivl om, at Honning er langt bedre yngelbivende Foder end Sukker. Man har endogſaa ment, at udelukkende Sukkerfoder om Foraaert kan være Maſtag til „Foraars-Evindſot“ hos Bierne. For hver Uge, der nu gaar, vil jo Naturen tilſigge mere Veſtkar; derfor er Honningens Tilſteevarelſe naturligviſt meſt nødvendig i Maanedens Begyndelſe, dog er der mange Egne, hvor der ikke bliver Træk af Betydenhed, jorend ind i Maj Maaned.

Drivfodring. I ſaadanne Egne, der tilhører et meget ringe tidligt Træk, med et meget godt Foraarstræk (paa Frugttræer og Frugtbuske eller ſeuere paa Agertaal) kan det betale ſig at fodre ogſaa ſaadanne Familier, der ikke ſavner Forraad, ſin for at fremme Yngelanſætningen. Denne Fodring bør da ſe lang ſom med c. 10 Kv. daglig ved Hjælp af et leverende Foder eller ved at dække den ſtorſte Del af Foderaabningen med en løs Blåtplate. Denne Art Fodring bør dog ikke paabegyndes før Midten af April, og den bør da fortaettes, indtil godt Træk indtræder. Hos Stader, der endnu har forſeglede Fodertavler, kan man fremſtynde Yngelanſætningen alene ved at aſſkrælle Cellerlagene af ca. 50 Celler hver 3.—5. Dag.

Hvide Bier paa Flyvebrættet er enten Tegn paa manglende Forraad eller paa Angreb af Mollarver, ſom forſtyrer de unge Biers Udvikling, hvorfor de gamle Bier river dem ud af Cellerne og ſlæber dem ud af Stadet. Hvis man ſer deſte Tegne, bør man paa den forſte milde Dag underjøre Stadet og hjælpe det med at udrydde Voksmøllet. Ved Eftersynet vil man finde en Del af Voksmøllets Larver imellem Tæppet og

Tablereerne; gentagne Efterhyn samt grundig Mensning af Stadets Blind samt

Indskrænkning af Vinterlejet, ved at indtage alle tomme samt ikke bejatte Tavler, vil i en betydelig Grad hjælpe Bierne i deres Kamp mod Botsmøllet. Indskrænkning af Vinterlejet i Forbindelse med en god omhyggelig Pasning vil ogsaa i høj Grad fremme Stadernes Udvikling. Bierne behøver netop nu megen Varme til deres Nægt.

Høveri. Hos svage Stader kan der undertiden indfinde sig Høvere om Foraaret, inden det rigtige Træk begynder. Dette kan i Almindelighed standse ved at indskrænke Indgangen hos det angrebne Stade til et Par Sommers Bredder. Bierne er dog langt mere tilbøjelige til Høveri i Slutningen af Sommeren end om Foraaret.

Malning af Stadet kan foretages paa en blæsende Dag henimod Solnedgang.

Brevkasse.

Tidskrift for Biavl indkommer som sædvanlig 2 Gange maanedlig (d. 1. og d. 15.) i April—Septbr.

Biavlskælerne gøres opmærksom paa, at det paa Centralmødet i 1892 blev vedtaget, at Regningen for ethvert Biavlsmøde, der afholdes paa DBF's Bekostning, skal ledsages af et udfyldt Stema. Dette gælder ogsaa om de Møder, der afholdes af de lokale Biavlskælere for Tilskud af DBF. Saadanne Stemaer faas gratis ved Henvendelse til „A. J. N.'s Red.

Medaljer og Diplomer. Til Kredssindstillinger kan hos DBF's Sekretær faas: Bronze-medaljer a Kr. 2.50 og Diplomer a 20 Øre.

DBF's Honningstift, som burde findes op hængt hos enhver, der handler med Honning, kan faas trykt paa Karton, forsynet med Baand, for 20 Øre pr. Stk. Ved Indsendelse af 24 Øre i Primærker sendes det portofrit. Bjerregaard.

Emblemer for DBF's Medlemmer kan faas a 60 Øre hos Bjerregaard, Fredericia. Forsyldte til Bestyrelsesmedlemmer, forjødte til andre Medlemmer.

Biavlsmuseum. Da det for Undervisningen ved Biavlskolen vilde have sin store Betydning, hvis der ved Skolen fandtes en Samling af de forskellige Bivokser og Biavlsredskaber, som tidligere er har været i Brug her i Landet, saa er der allerede i et Par Aar blevet samlet en Del Genstande fra forskellige Egne af Landet. Men da der endnu mangler ikke saa lidt, inden Samlingen bliver komplet, anmodes de Biavlere der har saadanne ældre Genstande og vil skænke dem til et Museum ved Biavlskolen, om at meddele det til N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Pipest. Prøver af Tavler, som antages at indeholde Pipest, bedes forvarligt indpakke i Træ eller Pappkasse indsendt til Med. til mikroskopisk Undersøgelse. Resultatet af Undersøgelsen vil jareft blive meddelt Afjenderen.

Artikler. Flere indsendte Artikler samt Spørgsmaal om Biavl har vi af Mangel paa Plads maattet gemme til de næste Numre.

Biavlsudstillingen i Odense. Ligesom ved de tidligere afholdte Landmandsforfamlinger er der ogsaa i Aar i Odense blevet givet Tilladelse til, at der under Udstillingen maa sælges og udleveres alle mindre Genstande, som kan erstattes af Udstillerne, saafom Honning, Honningtøger, Mjød og Honningvin m. m. Biavlsudstillingen vil vistnok faa sin egen Tombola.

Kundgørelser.

En Fustage paa 150 Pd. sin hvid Honning, er til Salg hos J. Dinesen, Bjerger pr. Braastov St.

En Balsmaskine

med særdeles dyb Cellepræg, og 13 $\frac{3}{4}$ " Længde er til Salg hos undertegnede. Pris 140 Kr.
P. J. Knudsen, Ansager pr. Varde.

Tilbud fra en Biavlslærer paa at be- rejse 16 a 20 Kredse i Ribe Amt for at give praktisk Undervisning i Biavl samt holde Foredrag over Biavl og Havebrug, ønskes sendt til Undertegnede, som da giver nærmere Underretning.
J. B. Schmidt,
Kronborg pr. Lunderskov.

160 Pd. lysegul Honning, er til Salg hos R. P. Hansen, Bremerhave pr. Korinth.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bivokser** og **Udstyngere** samt de mest brugte **Smaaredskaber**, **ægte Bivokstavlere** have af Tid paa Lager.
Illustreret Prisliste franco.
Løed pr. Svendborg.
Kristian Pedersen.

Honning.

Et Parti sin udslyngt Honning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konjul Helstrup, Thisted.

Bivoks til nye Stader af de anbefalede Maal, kan faas til Købs hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Bladet „Bien“

vil, naar det bestilles hos Udgifveren, i Aaret 1900 blive tilsendt 1000 Holdere for 25 Øre for 12 Hæfter i Aaret frit tilsendt.
Nyborg i November 1899.

N. C. Andersen.

Kunsttavler af **ægte Bivoks** anbefales saavel **Forøninger** som den største eller mindre **Forbruger** til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun **ægte Bivokstavler** sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premierer.
N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggø Møller, Nansengade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Bivablere, som jædvantlig til billigste Pris. Jeg fabrikkerer Nøgetavler til en Størrelse af 15" i Dronetavler til 12" i og Delingstavler. Ægte Bivoks tages i Bytte eller forarbejdes.

NB. Voks købes til Tidens Pris.

Næstved den 1. Februar 1900.

Snedker J. J. Nielson.

Kunsttavler

faas atter i Aar til billigste Pris hos Snedker J. Chr. Olsen, Hvilested, Søllested.

Fin udslynget Honning

faas i større og mindre Partier ved Henvendelse til Skråedder H. Chr. Pedersen, Sødinge pr. Ringe St.

„Landmandsblade“

er et godt Landbrugsblad. Indeholder Artikler om alle Forhold, der vedrører Landbrug-Kvægbrug, Mælkebrug, økonomisk Havebrug, Fjerkræhold og alle Landets Binæringer. Udgår hver Lørdag. Bestilles hos Landposten eller paa Postkontoret. 1 Kr. 50 Kvartalet. Prøvenumre gratis og portofrit fra Ekspeditionen, Villemoesgade, København, Ø.

Bier til Salg.

Et Bihus til 7 Folk med 4 kraftige Familier, 1 Hus til 6 Folk med 6 Familier, 1 Hus til 4 Folk, med 3 Familier, alle kraftige, er, grundet raar Eggdom og Mangel paa Plads, tilsalg straks eller til Foraaret hos N. Andersen, Stedstrup pr. Tølløse.

De billigste

og bedste Stader og Udslynget faas hos Snedker N. Jensen, Sjolte, Præstø. Stader haves paa Lager. Gode Røgnustere anbefales.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bihøg anbefales

Holstebro, i Febr. 1900.

A. H. Vorbeck.

Vokstavler

Mine bekendte gode, garanteret ægte Vokstavler leveres i Aar for Kr. 1,85 pr. Pund Kr. 1,80 pr. 5 Pund, Kr. 1,75 pr. 10 Pund, Kr. 1,70 pr. 25 Pund. Større Partier efter Overenskomst. Voks forarbejdes til Tavler for 30 Øre pr. Pund, 25 Øre pr. 25 Pund.

Chr. Riegels, Viborg.

Bihuse.

50 Stk. prima, malede Bihuse (10×12, 12×12, 8×14) sælges, saalenge Forraad haves, for Kr. 10,50 pr. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos Chr. Riegels Viborg.

Blavlerrekvisiter.

I. Andersens Fodrer 40 Øre. Bipiber pr. Stk. 2 a 2 50. Røgblæsere pr. Stk. 1,25 Tavlesporer pr. Stk. 35 a 50 Øre. Loddekander og Spritapparater 50 Øre. Honningklemmer pr. Stk. 1,50 Bihandsker pr. Par 2,25. Dronninggitter af Zink 70 Øre. Honningtrækkere, ægte, 1 Kr. Tavletraad pr. Pund 60 Øre. Do. 114, pr. Pund 10 Øre. Louper med 2 Glas pr. Stk. 1,10. Udslynget i stort Udvalg. Voksdugslarred, prima, 1,25 pr. Alen. Pibehætter pr. Stk. 20 Øre. Skrælleknive pr. Stk. 20 Øre. Bitømmer pr. Stk. 1 Kr. Loddekander, dobbelte, 1 Kr. Bisløv 50 a 65 Øre pr. Stk. Honningsier 75 Øre pr. Stk. Papgitter 70 Øre. Bihushænslar, Dus, Par 1,20. Tavletraad 414, 70 Øre pr. Pd. Honningetiketter, 100 Stk. 25 Øre. Louper med 3 Glas 1,30.

Chr. Riegels, Viborg.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse, Vejstrup. Prisen er i Aar 1-5 Pd. 190 Øre, 5-10 Pd. 185 Øre, 10-25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Kunsttavler.

Bivablernes Omærksomhed henledes paa, at jeg fabrikkerer ægte Bivokstavler til billigste Pris. Ægte Forbrugere bedes sende mig Voks til Forarbejdning af Kunsttavler snarest, for at Levering kan ske i rette Tid.

Kun ægte Bivokstavler i nøjagtige og udjagte Bæver leveres.

Skund beregnes kun af urent Voks.

Ægte Bivoks købstil Dagens Pris.

Jacob Olsen, Dristebrohus pr. Nøge.

„Husmandsvennen“

er et Blad, som enhver Husmand, Arbejder og Arbejderven bør holde.

„Husmandsvennen“, der i 1900 udgaar paa 12 Aar, har vunden en betydelig Udbredelse i de Samfundslag, den søger.

„Husmandsvennen“ tager Sigte paa det lille Landbrug og indeholder Artikler om dette i alle dets Forhold, om Havebruget, som det passer bedst i smaa og jævne Forhold, om Fjerkræhold og de forskellige Binæringer. Ved maanedlige Oversigter over de vigtigste Arbejder i Haven, Høns- og Bigaarden hjælpes den mest ukyndige til at komme med.

„Husmandsvennen“ bringer god Læsning til ethvert Hjem. Skildringer, Fortællinger, Meddelelser for Hjemmet, opbyggelige Smaastykker, Smaadigte, en Brevkasse, hvori enhver kan fremsætte sine Spørgsmaal og faa Svar, Meddelelser „alle Vegne fra“ m. m. m.

„Husmandsvennen“ koster 75 Øre Kvartalet, udgaar hver Torsdag. Bestilles paa Posthuset. Prøvenumre sendes gratis fra „Husmandsvennen“'s Kontor, Villemoesgade 45, København Ø.

Foreningsmeddelelser.

S. A. B. F. Ved Medet den 11. Marts blev bevilget 25 Kr. til Understøttelse for en af Amtets Diablere, som agtø at tage et Kursus paa Diablskolen. Ansøgninger herom bedes indsendt hertil indtil den 20. April.

Kristjan Pedersen.

Becker Tørsleb og Omegns BF. De Medlemmer, som ønske Bokstaber eller Boks forarbejdet, bedes indgive Bestilling til Undertegnede inden 16. April.

Gjettrup, den 21. Marts 1900.

Byrial Nielsen.

Ringe og Omegns BF. Bestillinger paa Kunststaber og Boks til Forarbejdning modtages af Peder Andersen, Ringe, og Peder Hansen, Espe, indtil den 15. April. Medlemsbidraget maa betales med det samme.

Svendborg og Omegns Diablerforens afholder Foraarsmøde hos Fabrikant Kr. Pedersen i Tved Søndagen den 29. April Eftm. Kl. 2. Der tages Bestemmelse om Sommermodernes Afholdelse og Kredens øvrige Virksomhed. De til Kredens Raadighed staaende Midler til Diablens Fremme vil blive uddelt i Form af billige Medstaber og Hjælpebidler. Da der altid er noget at se og høre ved et Besøg hos Kr. Pedersen, ønskes taktrigt Møde.

Wilh. Lund.

Hjørring Amts BF. holder sin ordinære Generalforsamling i Hjørring i Forsamlingsbygningen Torsdag den 19. April, Kl. 2, hvor følgende forhandles:

1. Fremlæggelse af det reviderede Regnskab
2. Valg af 4 Bestyrelsesmedlemmer.
3. Valg af 1 Revisor.
4. Forslag til Udstillings-Redtægter.
5. Udstillingen i Hjørring til Sommer.
6. Diablskoler i Amtet.
7. Meddel. her fra Bestyrelsen.

Medlemmerne bedes møde taktrigt, da der er flere Ting af Betydning at forhandle.

Hadsør Skole pr. Dnyboad, den 21. Marts 1900.
N. Jensen.

Til Medlemmerne af Nordflæsbygs BF.

Da der ingen vigtigere Spørgsmaal foreligger til Forhandling, og ingen Udstilling afholdes i 1900, har Bestyrelsen ment at handle i Foreningens Interesse v d at spare Udgifterne ved en Delegeretforsamling. Skulde det til Efteraaret vise sig nødvendigt, vil en Forsamling blive sammenkaldt. De andre Bestyrelsesmedlemmer har bemyndiget U dertegnede til at udnævne Revisorer til Regnskab for 1899 og dette kan jo efterrevideres ved Mødet 19. 1.

For Bestyrelsen:

T. h. Buchholz, Fmd.

Rundskrivelse

for Lemby og Omegns BF. Det vedtoges ved Generalforsamlingen den 16. December 1899 at lade afholde et Kursus i Aaret 1900 paa 4 a 5 Dage med kun een Dag ad Gangen og med saa mange Dages Mellemrum, at Dronningaavl kan foretages, og Resultaterne kan ses. Kursus'et skal begynde saa tidlig i Foraaret som muligt, og jaaledes, at den Undervisning, som gives den første Kursusdag, kan anvendes indtil den næste Kursusdag o. s. fr. Paa den Maade kan hele Sommer-

behandlingen hos Bierne laves, da den Undervisning, som gives paa hver Kursusdag, kan afbenyttes til næste Kursusdag. Naar Kursus'et skal begynde, sendes et Brevkort til hver Sogneformand, som da bedes meddele det til deres Medlemmer.

Antagel. g vil Kursus'et ikke begynde før først i Maj. Derfor tilraades det Enhver, som vil deltage deri, saasnart de saa mildt Vejr i April, at rente Vunden i Staderne og indsnævne Pladsen jaaledes, at Bierne kan besøtte alle Tavlegange fra øverst til nederst. Denne Indsnævring kan ikke ske paa een Gang. Første Gang tager man saa mange Tavler bort, at Bierne tilshneladende kan besøtte alle Tavler, men saasnart mildt Vejr igen indtræffer, maa der atter borttages en Tavle for yderligere at indsnævne Pladsen. Ved disse Indsnævninger maa man nøje efterse, om Bisolkene have Forraad nok for en Tid; i de Tavler, som Bierne beholde, maa der mindst være 2 a 3 Tommer forseglet Honning, ellers maa der fodres enten ved at indhænge en Honningtable eller fodre med Kandisopløsning efter Anvisning i „Gavnlig Bunt“. Fodring med Kandisopløsning maa dog helst undgaaes saa tidlig paa Foraaret, hvis det er muligt, fordi det meget let kan forarsage Maj-sygdom eller Foraarsvindst.

Ved den første Dags Kursus vil Redaktøren af „T. s. B.“ komme tilstede og forevise en Del Udsnit af angaaende Bierens Levevis og give Forklaring over Billederne. Tillige vil der ved de første Dags Kursus blive forklaret en Jagt-gælle, som der nærtelyst nok, saavidt jeg ved, endnu ikke er oplyst noget om.

B. Nielsen.

Tilbud paa Leveing af Bokstaber til Vejle Amts BF. bedes tilsendt Undertegnede inden 20. April.

Vejle Søndermarks Skole, den 27. Marts

J. Holm, Fmd.

Indhold af dette Nummer:

Biracerne og deres Krydsninger, af Brodr.	
Nielsen, Ollerup.....	96
Bistadernes Rundbrædder af Jacob Olsen...	108
Brevkasse.....	86
Gællerne og Dronningen, af T. h. Buchholz ..	109
Diskussionsmødet.....	90
Den Preussiske Metode.....	110
Dronningaavl og Dronningkifte.....	94
En Kritik over Wellsmetoden.....	103
En ny Loddelampe.....	93
Ekko fra Staderne.....	85
Fodring, af G. Mathieser.....	100
Fremtidens Ramme, af Aug. Petersen.....	107
Fra Kredene.....	113
Foreningsmeddelelser.....	120
Gavnlig Bunt.....	117
Hvorledes Dronninger ofte tages.....	99
Jubilæum.....	89
Krydsningernes Modstandskraft mod Bipest.....	99
Kredsformænd i DBF.....	111
Rundgørelser.....	118
Om Rammemaal, af N. Fahlte.....	98
Rammespørgsmaalet.....	105
Spørgsmaal og Svar.....	114

Rostilde Avis' Bogtrykkeri, Altkjælskab, Rostilde.

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

STIFTET 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

PAUL T. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Kvinderne og Biavlen.

II.

I de udenlandske Biavlsblade findes der jævnligt Meddelelser om Kvinder der drive Biavl, og særlig er der ikke saa få Kvinder i de forøenede Stater i Nord-Amerika, der driver Biavl. Flere af dem synes at være sande Mestres til at passe deres Bier, idet man paa staar, at nogle af de bedste Biegaarde i Amerika ledes og passes af Kvinder. At man derovre ogsaa gør meget for at fremme Biavlen, fremgaar af, at flere

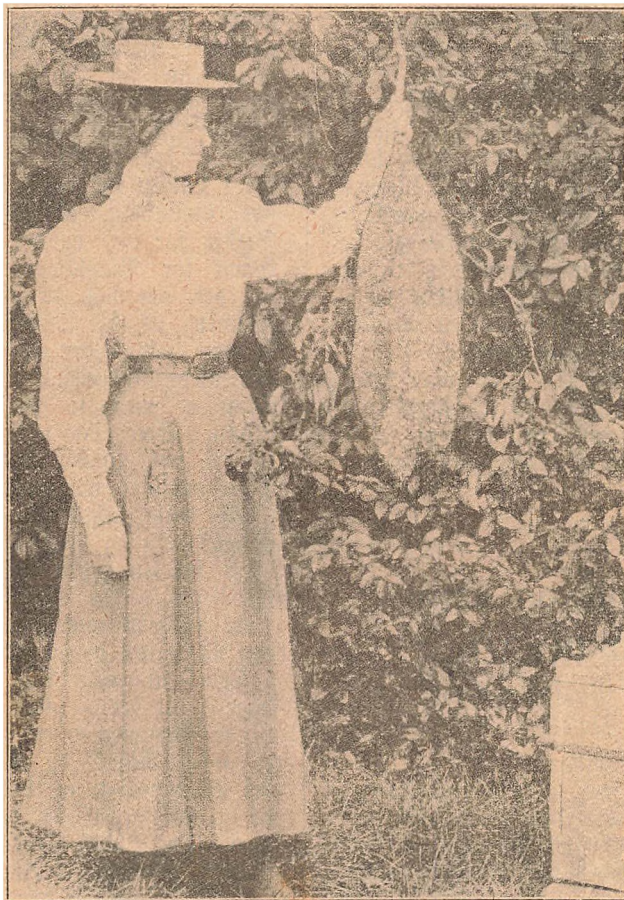

Fig. 16.

Landbrugs-skoler har optaget Biavlen som Fag, saaledes at den indtager en vigtig Plads i Undervisningen. Og paa disse Skoler have mange Kvinder allerede faaet Anerkendelse for deres Dygtighed i Biavl ved de affluttende Prover. De amerikanske Kvinder har givet mange Beviser paa Ro og Koldblodighed ved at arbejde med Bjerne, selv under meget vanskelige Forhold. Bort Billede er af en ung

amerikansk Bige, som for kort Tid siden fik 35 Kr. i Præmie for sin Dugtighed som Biavler. En Sværm havde sat sig paa en Gren, hun har skaaret Grenen af og staa og betragter Sværmen inden hun kommer den i Huset. Billedet er efter et Fotografi, som er taget af den bekendte amerikanske Biavler W. J. Hutchinson.

I Tyskland synes Kvindernes Interesse for Biavl i de senere Aar stadig at vokse. Paa Biavlskolen i Durlach bliver hvert tredje Kursus forbeholdt Kvinderne, og i Løbet af 5 Aar har ikke mindre end 30 Kvinder besøgt disse Kursus. Spørgsmaalet om Kvinden som Biavler blev ogsaa omtalt paa den for nylig afholdte Vandreforsamling i Köln.

Ogsaa enkelte Regeringer synes nu at have faaet den Tro, at Biavlen særlig eigner sig for Kvinderne. For kort Tid siden har Regeringen i Aachen ladet udsende en Opfordring til Landraadene i Kredse, hvoraf vi hid sætter følgende: „For en Medvirken af den kvindelige Del af Landboernes Tjeneste taler frem for alt den Omstændighed, at Kvinderne opholde sig mere ved Hjemmene end Mændene, og at de kunde yde særlig vigtig Tjeneste i Sværmetiden, naar Mandens Arbejde holder ham hjemme fra. Paa mange Steder, hvor Mændenes Virksomhed i en lang Tid af Sommeren holder dem til Arbejde jjernt fra Hjemmet, vil Biavlen først blive lønende, naar Kvinderne overtager Viernes Røgt og Pleje“. Regeringen forlange Oplysning om, der i de forskellige Kredse er Trang til at opmuntre Kvinderne til at søge disse Biavlskursus, og samtidig meddeles der, at det er at vente, at der af offentlige Midler vil blive bevilliget et Tilskud til Sagens Fremme. Som man heraf kan se, har Regeringen taget Sagen op og vil søge at fremme den, ved at støtte de Kvinder, som vil uddanne sig i Biavlen.

Biracerne og deres Kredsninger.

Af Brodr. Nielsen, Øllerup.

(Sluttet).

Naar M. skriver, at Viernes Fodring i Sommertræfegnene bør være afsluttet i første Halvdel af August Maaned, saa forstaa vi ikke, hvorledes det har kunnet glæde ham at se, at vi i en tidligere Artikel have anbefalet Fodring efter Homminghøstens

Afslutning for at saa Bisolkene kraftigere til Overvintringen; thi denne Slags Fodring vil nemlig i Almindelighed ikke kunne paa-begyndes før ved den Tid, M. skriver, Fodringen bør være endt. Dog kunne vi her gøre opmærksom paa, at siden vi have afflattet de brune Bier, benytte vi ikke Spekulationsfodring længere i nogen synderlig Udstrækning efter Træffets Slutning; det har nemlig vist sig at være unødvendigt, da vore Familier kunne blive kraftige nok foruden. Naar vi fodre paa den Maade nu, saa er det kun saadanne Familier, som af en eller anden Grund ere blevne mindre bistærte. Den egentlige Efteraarsfodring udføre vi for største Delen i første Halvdel af September, og vi give da Vierne Foderet saa hurtigt, som de ville tage det af de fuldkomne Fodrere.

Hvad det egentlig er, der bevirker, at M. arbejder med saa stor Ihærdighed for at saa en Enhedsramme indført, det er os en Gaade. Vi kunne ikke med vor bedste Vilje indse, hvad den danske Biavl vilde vinde ved at saa en Enhedsramme godkendt. Fordi Metermaalet bliver indført, er der virkelig ingen tvingende Grund til straks at indføre et nyt Rammemaal, passende efter dette Maal; der er næppe nogen Fare for, at Tommemaalet gaar af Brug for det første. Derjom det sker, at den af M. anbefalede Ramme bliver anerkendt, saa vil det sikkert føre til, at der her i Landet om nogle saa Aar vil findes fire almindelig udbredte Rammemaal i Stedet for tre, og det vil næppe være til Gavn for Biavlsagen. En anden Sag var det, om man ad Erfaringens Vej var kommen til det Resultat, at denne ny Ramme var bedre end de andre af DBF. anbefalede Rammestørrelser; men dette Resultat er man jo slet ikke kommet til endnu. Som Sagen stiller sig i Djebløkket, tro vi nok, at det er det klogeste at lade Spørgsmaalet om en Enhedsrammes Indførelse hvile, indtil der opnaas noget mere Enighed om og noget større Klarhed over, hvad for en Form og Størrelse, det er fordelagtigt at lade Rammerne have. Hvis Enhedsrammen indføres nu, saa er den Mulighed derfor ikke udelukket, at man i Løbet af nogle Aar kan gøre den Opdagelse, at det er mere fordelagtigt at anvende Rammer af en anden Størrelse, og et andet Maal, og skulde det ske, saa er det ikke umuligt, at Ensartetheden kommer til at gaa sig en Tur, og at Enhedsrammen maa give Plads for en anden mere tidsvarende Rammestørrelse.

M. skriver, at der bør gives Agt paa, at den danske Biavler ikke ledes „for langt“

frem paa den kunstige Biavls Vej. Dette kunne vi give ham Ret i. Derfor have vi udtalt os saa bestemt imod den af M. selv anbefalede stærke Fodring af Bierne i Forjommertiden, fordi vi tro, at der er stor Fare for, at „den danske Biavler“ ved at følge M.'s Anvisning i denne Henseende vil komme alt for langt ind paa „den kunstige Biavls Vej“. Biavleren skal sikkert være noget af en Kunstner for at saa Bierne til at lade være med at blande Honningen og Sukker sammen, naar der fodres saa stærkt med Sukkeropløsning lige for Magasinernes Paasætning i Begyndelsen af Sommeren. Naar man ønsker at hofte Honningen saa nær som mulig fra Bierne, og for en Del lade dem overvintre paa Sukkeropløsning, saa opnaas dette ubetinget lettest og sikrest ved at anvende den lave Normalramme. Den af M. anbefalede „Vinterfodring“ før Hovedtrækket er en Freingangsmaade, der vil kunne saa uregnelige Følger for vort Lands Biavl i Fremtiden, dersom den bliver almindelig anvendt. Hvis det stod til os at give M. et godt Raad, saa vilde vi anbefale ham at prøve den her omtalte, af ham anbefalede Slags Fodring noget mere grundigt, før han anbefaler den til Biavlerne i Almindelighed; det vilde sikkert tjene Sagen bedst.

M. nævner, at der er Banfæligheder ved at saa Bierne til at „hente“ Foderet, naar der fodres saa sent som i sidste Halvdel af September. Disse Banfæligheder have vi aldrig mærket til, og vi have dog en stor Erfaring med Fodring om Efteraaret baade i August og September Maaned. Er der Banfæligheder ved at saa Bierne til at tage Foderet paa den Naarstid, saa maa det komme af, at man benytter uhensigtsmæssige Foderapparater.

M. skriver, at det flere Gange er blevet fremhævet, at det er et stort Gode ved Lavnormalstaderne, at Honningen kan tages saa nær fra Bierne, og tilføjer hertil, at det dog vist bliver et Fremtidsspørgsmaal, om ikke Faren for Bidronningen vil blive i høj Grad ved denne nærgaaende Honning-høst. At Faren for Bidronningerne stiger ved at foretage en nærgaaende Honning-høst af Lavnormalstaderne, det have vi aldrig mærket til, og det er vi heller ikke tilbøjelige til at tro, at M. har. Naar han derfor i ovennævnte Udtalelse paa en Maade antyder, at en saadan Fare er til Stede, saa kunne vi ikke betragte dette for andet end et uberettiget Forsøg paa at stille den lave Normalramme i et daarligt Lys i den uerfarne Biavlens Øjne. Dog haabe vi, at dette ikke har været M.'s Hensigt,

og vi venter, at han i et følgende Nummer af „T. f. B.“ vil forklare og begrunde denne sin Udtalelse noget nærmere.

Vi foretrække den lave Normalramme fremfor de højere Kammer af forskellige Grunde: 1) fordi den er den letteste at behandle, 2) fordi den egner sig bedre til Opstabling, saa at omtrent al Honningen kan høstes af Magasinerne, 3) fordi den i Almindelighed gør det muligt paa en let Maade at komme til at tage Honningen nær fra Bierne, hvad der har ikke ringe Betydning for at saa Biavlen til at betale sig i de daarlige Honningaar, og 4) fordi den egner sig bedst til Dronningavl. Det er disse fire særlige Egenskaber ved det lave Normalmaal, der have gjort, at vi ere komne til at foretrække det fremfor de andre to af Danmarks Biavlerforening anbefalede Rammemaal.

Enhver har Lov til at vælge, anbefale og forsvare et hvilket som helst Rammemaal, han vil, det er sikkert nok; men derfor finde vi, at det lige fuldt er urigtigt, og ogsaa mindre smukt at udtale sig nedsettende om et bestemt Rammemaal, som man maafe ikke har prøvet, og at tillægge det Fejl, som det i Virkeligheden ikke har; derved gavner man ikke Biavlens Sag. Dette er i hvert Fald vor Formening. Derfor have vi ogsaa ved vort Forsvar af den lave Normalramme undladt at skrive andet, end hvad der har været i Overensstemmelse med vore Erfaringer; derved have vi ment at tjene Sagen bedst. Vi have saaledes aldrig gjort Forsøg paa at stille den lave Normalramme i et snuvt Lys ved at tillægge de høje Kammer Fejl, som de i Virkeligheden ikke have; thi at gøre slikt vilde simpelthen være Dumhed. De høje Kammeres Forsvarer, Hr. G. Mathiesen, tager Sagen paa en anden Maade; han kan nemlig ikke skrive en Artikel om Rammespørgsmaalet, lader det til, uden at lade Lavnormalrammen; men til Stadighed glemmer han at omtale, hvori de høje Kammeres egentlige Fortrin bestaa. Man kommer vilkaarlig til at tænke, at der intet godt kan siges om de høje Kammer, og det tro vi dog sikkert, at der nok kan. I den næste Artikel, M. skriver om Rammespørgsmaalet, haabe vi derfor, at han vil udtale sig om de høje Kammer, og saa for en Gangs Skyld lade Lavnormalrammen have Fred. Det vilde ligefrem være velgørende, om han vilde det, for der er noget vist uhyggeligt i saadan til enhver Tid at blive holdt for Øje, hvilken stor Fare den danske Biavl vil komme til at svæve i, dersom den lave Normalramme bliver almindelig udbredt.

Som Sagen stiller sig i Djebliffet, anse vi det nærmest for at være heldigt, at der findes tre forskjellige anerkendte Rammemaal her i Landet, for derved bliver den enkelte Biavler i Stand til at vælge en Ramme, der falder i hans Smag, og som passer efter hans Lejlighed og hans Egn's særlige Trækforhold. Det er nemlig ikke sikkert, at en Ramme er lige saa fordelagtigt at bruge i en Egn som i en anden, og det er heller ikke sikkert, at en Ramme, fordi den passer for en Biavler, at den derfor passer lige saa godt for en anden; det beror meget paa Omstændighederne. Hvilket af de tre anerkendte Rammemaal, der er det bedste for det store Fletal af Biavlerne, derom kan der strides; men lad os være enige om, at der med alle tre Slags Maal kan drives fordelagtigt Biavl. Vi for vort Bedkommende have fundet, at den lave Normalramme er en god Ramme, og naar vi have taget den i Forjvar, saa har Grunden dertil alene været den, at vi have villet hævde, at den er lige saa god som $10 \times 12''$ og $12 \times 12''$ Rammen, og at den med lige saa stor Ret som disse fortjener Pladsen, den har faaet iblandt Danmarks anerkendte Rammemaal.

Naar vi nu slutte denne Artikel, der sikkert bliver den sidste, vi skrive om Rammespørgsmaalet denne Gang, saa er det i Haab om, at det er lykkeligst for os at udtrykke vore Tanker saa klart, at Læserne have forstaaet, hvad Standpunkt vi indtage over for Rammespørgsmaalet, og — den stærke Sukkerjodring for Hovedtrættet. For at undgaa Misforstaaelser kunne vi oplyse om, at det aldrig har været vor Hensigt, at ville have den lave Normalramme til Enhedsramme; det har altid ligget langt fra vore Tanker. Grunden til, at vi have forsvaret Lavnormalmaalet, have vi udtalt os om oven for, og vi vente nu, at dette Rammemaal for Eftertiden maa komme til at føre en mere fredelig Tilværelse end hidtil. Skulde det imidlertid ske, at M. atter angriber det, saa kunne vi paa Forhaand sige, at vi ikke oftere ville imødegaa hans Udtalelser i denne Henseende, fordi vi have mærket, at det er et temmelig frugtesløst Arbejde. Hvad M. i Fremtiden kan finde paa at skrive til den lave Normalrammes Forringelse, vide vi selvfølgelig ikke, men det er vor Agt at lade det staa for hans egen Regning. Vi føle os nemlig ikke længere oplagte til at give os af med — „Haartrefferi“.

Fremtidens Ramme.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

—o—

Det er nemlig ogsaa værd at lytte efter, hvorledes Spørgsmaalene falder fra Biavlerne paa en saadan Egn, hvor de tre Maals Brugere har observeret saadan efter hverandre. Jeg hørte et Sted bl. a.: „Ja, nu siger De, at De er mest med paa Lavnormal, og de andre har jagt ligesaa om de andre Maal! Hvad skal vi nu tro? „Hvilken Ramme er nu den bedste?“

Disse Spørgsmaal viser klart, at de almindelige Biavlere — hvis Ravn, synes mig, bliver misbrugt en Del i denne Forhandling — kun ønsker een Ramme, ligegyldigt om den er lav eller høj, bred eller smal; de ønsker stadig kun den bedste. Hvorfor skulde de saa ikke have Lov til at faa den bedste Ramme og saa kun een saavidt muligt.

Naar jeg skriver „saavidt muligt“, da er det, fordi der spiller en Faktor med ind, nemlig den, at hvad der er godt for een Egn og dens Trækforhold, kan være mindre godt for en anden. Deri ligger vel Hovedvanskeligheden ved at konstruere een eneste anbefalet Ramme, efterhaanden som personlige Hensyn forvinder af Forhandlingen, og jeg har atter overtænkt min tidligere Hensvisning til at famles om een Bredde og saa lade Højden indtil videre være et aabent Spørgsmaal, ligesom man har gjort i Sverrig, hvor man er enedes om Lavnormal's Bredde som anbefalet, i Erkendelse af, at hvad der passer i Skaane, det passer ikke altid saa godt i Dalerne og omvendt.

Den Bredde paa Rammen, som jeg har peget paa, nemlig 35 cm. ($13\frac{1}{2}$) udivendigt, mener jeg ikke at burde forkaste foreløbigt; det skulde da være, hvis man hellere vilde gaa til 40 cm., hvad der jo ikke er Spor af Grund til at tro, saa gif jeg gerne med til den, da jeg hellere vil have en bredere end en smallere Ramme end Lavnormal, og derfor er 35 cm. det Tal, jeg helst gaar med til, da jeg anser enhver smallere Ramme for at være for smal, men dette mit Grundsyn paa dette Spørgsmaal støttes, som jeg tidligere har fremhævet, af et Par smaa Ejendommeligheder ved Stadelkonstruktionen, naar vi skal regne efter Meter, nemlig, at vi kan faa 3, ja maasse 4 Maal til at passe paa 35, idet vi kunne sige:

1. Rammens Bredde er 35 cm.
2. Afstanden mellem Rammen og dermed Hjørneklovens Længde er 35 mm.

3. Størrelsen af Dugeltreden er 35 Tussinde Kubik-cm.

og en og anden vil maaste sige:

4. Højden af Kammen er ogsaa 35 cm.

Hvis man tænker sig om en 10—12 Aar, naar Meteren sandsynligvis har været i Brug i nogle Aar, staaende blandt en Flot Biablere og skal give Undervisning om disse Spørgsmaal, hvormeget lettere vil det da ikke være baade for Tilhørerne og Læreren, om Dettne paa disse 3 (4) Spørgsmaal kunde svare 35, fremfor, hvis vi fortsætter som nu med de 3 Maal, hvorved vi komme til at operere med en hel Række Tal, der ingen Tilføjningspunkter har; f. Ex.: 10×12 " Kammen skal være ca. $27\frac{1}{2}$ cm. bred, $32\frac{1}{2}$ cm. høj men Halvrammen hertil $32\frac{1}{2}$ cm. bred og $13\frac{3}{4}$ cm. høj. □ Kammen skal være $32\frac{1}{2}$ cm. bred, $32\frac{1}{2}$ à 33 cm. høj, dens Halvramme $32\frac{1}{2}$ cm. bred, $16\frac{1}{2}$ cm. høj. Lavnormal skal være $36\frac{1}{2}$ cm. bred, $22\frac{1}{6}$ cm. høj, dens Halvramme $36\frac{1}{2}$ cm. bred og $11\frac{3}{4}$ cm. høj, Hjørnekloben 36 a 37 mm. osv. Hvem mon der kan huske alle disse Tal? Mon ikke det vil løbe Sur for de fleste? Og med den foreslaede Forhøjelse af de nuværende Kammer vil det jo blive endnu værre.

Hvormeget nemmere for alle Parter var det ikke, om vi ialtsald kunde sige: Bredden paa Kammen er 35 cm., Højden er efter Behag 25, 30, 35, ja 40 cm. Eller om DBF. antog f. Ex. 25 cm. Højde, saa kunde dygtige Biablere jo godt emancipere sig herfra og prøve 30—35 cm. Højde, og saa maatte man jo snart kunne se, hvilken der var at foretrække.

Naar jeg nævner 35×25 cm. ($13\frac{1}{2} \times 9\frac{1}{2}$ udb.) som den Kamme, man efter min Mening burde vælge, er det, fordi jeg ikke ønsker en højere Kamme end nødvendigt, da jeg stadig ønsker at kunne benytte den samme Kamme som Honningramme i Overrummet, og fordi den jo maatte passe vore Dronningablere og Wellsbiablere ved sin Form og Størrelse. Endvidere fordi man, hvis det skulde vise sig ved kontrollerede, paalidelige, sammenlignende Forsøg paa forskellige Steder heri Landet, at en højere Kamme absolut var bedre i enhver Henseende —, at man da kunde forhøje Stedet og Kammerne i Underrummet, som f. Ex. angivet af Grønning: ved at sætte lidt overpaa Sidevæggen. Det er nemlig noget lettere for Enhver at forhøje et Stede end at gøre det lavere, naar det er højt. Derved vilde en Ændring i Fremtiden ikke saaledes væsten umuliggøres, da jeg antager, at den Bredde vilde kunne tilfredsstille de allerfleste, og man

vilde ikke faa saa mange Kvaler, som vi nu have, med en Forandring til noget bedre. Naar man lægger Mærke til, hvilken Betættelse Normalrammens Indførelse i England har været for alle derovre, idet man nu kun taler om Stader af forskellige Konstruktions, men næsten aldrig om Kammer, saa er det, fordi man stedse ved, at Kammen til det og det Stede er altid „Standard“-Kammen. Jeg har en Udtalelse for mig fra 1897 i „Brit. Bee Journal“, Side 217, som jeg tillader mig at fremføre her, fordi den giver et godt Billede af dette Forhold derovre, og af Englændernes praktiske Syn paa det. Det synes mig saa slaaende at vise Fordelen ved kun een Kamme. Det er en Hr. Hooker, der bl. a. skriver: „Det er nu adskillige Aar siden, Form og Størrelse af vor Normalramme blev fastsat, og jeg tænker, at der findes kun meget saa ældre og erfarne Biablere, som ikke ere tilfredse med Afgørelsen af hint Stridsspørgsmaal for lang Tid. Som et af dens Komitees Medlemmer (hvoraf flere nu ere døde) kan jeg udtale, at Normalrammens Form og Størrelse ikke blev fastslaaet uden efter mange Møders indgaaende Forhandlinger; velkendte, erfarne Biablere rundt om fra hele Storbritanien vare raadspurgte, før vi gik til at foreslaa en Afgørelse. Og et af de fornemste Hentyr til, at Kammen blev $8\frac{1}{2}$ " dyb (under Tællebæret), var det, at Stedet eller Underrummet kunde laves af de sædvanlige 9" importerede Brædder, fordi de vare billigere end de 11" Planker osv.“*)

Som man ved, ere de engelske Stader jo i Reglen Kasser, $14\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{2} \times 9$ ", der i Honningtiden stables ovenpaa hverandre, hvorfor et Bræts Bredde foretrakkes overalt i Stedet. Efter denne Udtalelse synes der at have været Stemning for at vælge en 2" højere Kamme, nemlig $10\frac{1}{2}$ " engelsk (ca. $26\frac{1}{2}$ cm.), men det forekommer mig at være af betydelig Interesse at se, at man var saa fuldstændig paa det rene med, at den $8\frac{1}{2}$ " Kamme var ligesaa god. Ellers kunde det jo umuligt siges, at et af Hovedhensynene ved Fasttættelsen af Normalrammen var dette, at man kunde spare nogle Tre pr. Alen Brædt til et Stede. Der er jo ikke Tvivl om, at man baade drøftede „den almindelige Biablers“ Larv og de mere fremmelige Biværners; baade havde Vinterspørgsmaalet og de mange andre Spørgsmaal paa Tale, og jeg tør vel nok sige, at netop Overintringsspørgs-

*) Se „Biavts-Tidende“ for 1888, Side 279. Red.

maalet maa have spillet en forholdsvis stor Rolle i den nedsatte Kommissions Forhandlinger; man maa jo huske, at det var ikke alene for England med sin forholdsvis milde Vinter, men ogsaa for Skotland, hvis Klima paa Grund af Landets Højdeforhold er ret barskt, strengere vistnok end selv paa de mest udjatte Steder heri Danmark. Kunde en given Ramme passe overalt i Storbritannien med sit højt forskellige Klima og med lige saa forskellige Træforhold som herhjemme, hvorfor kan vi saa ikke nøjes med en eneste anbefalet Ramme? Jeg mener da, at vi kan, hvis vi vil. Lad os tage Eksempel af Englænderne og se, om vi ad den Vej kan naa et Resultat. Lad os arbejde paa at saa nedsat en Kommission af virkelig dygtige Bivablere, saa at de mest brugte Maals Benner blive ligeligt repræsenterede deri; lad dem under gensidig Auerkendelse af de forskellige Rammers lige Brugbarhed træde sammen til Forhandling om en Ramme, der uden smaalige Bihensyn kan tilfredsstillende Bivablerne i det væsentlige under Hensyn til, at det:

1. bliver en virkelig god Ingekramme,
2. at hele cm. anvendes ved Hovedmaalene, saa at
3. Enkelt og Harmoni kan opnaas i Teori og Praksis (Tallet 35) samt at
4. de nuværende Rammemaal tages i Betragtning, saavidt mulig.

Kunde en saadan Kommission saa enes om en bestemt Rammeform og Størrelse, saa meget desto bedre, men den maatte da ialt Fald kunne enes om en bestemt Bredde og indstille til Centralmødet at vedtage en saadan.

Skulde det virkelig være saa umuligt for de danske Bivablere nu efter de sidste 20 Aars Erfaringer at enes om at lade de ubeviste og snart opslidte Bindehuggerier over Vinterspørgsmaalet hvile lidt og se, om vi kunde saa Lejlighed til at strides om andre vigtige Spørgsmaal end Rammespørgsmaalet?

Naar Hr. Mathiesen mener, at jeg ved at henvise til den amerikanske Udviklingsramme, 35×30 cm., skulde ønske, at vi rette os efter Amerikanerne, da vil jeg dertil svare, at jeg ikke pegede paa den Ramme, fordi den er amerikansk, men jeg tillod mig at mene, at en Ramme, der er i udstrakt Brug i sit Hjemland, dog maa være en god og brugelig Ramme, som netop dens Udbredelse bekræfter. Og hvis de danske Bivablere skulde saa i Sindet at vælge den, da gør det vel intet til Sagen, hvor den har hjemme.

Jeg ønsker jo ikke gerne en Ramme af

den Størrelse, da jeg er bange for, at at den snarere vil snyde „den almindelige“ Bivabler for hans Høsting i daarlige Aar end en lavere Ramme.

At det skulde være saa uoverkommeligt at give sine Bifamilier nogle Pd. Foder efter Høst, som det ser ud til efter Hr. M.'s Baaftand, er at sætte hele Sagen paa Spidsen. Prøv De min „billige Fodrer“, saa skal De se, Bjeværet svinder ind til ingenting. Der er saamænd ingen, der behøver at forsømme sin Høstplads af den Grund. Saa maatte jo vore Arbejdere her i Noeegnene ligesaavel forsømme deres Luge dage i Maj—Juni for at bruge Deres Fodringsmaade. Og de kan tro, her er travlt for at saa Koerne færdige til Termen. Nej, lad os være ærlige og indrømme, at skal den stærke Foraarsfodring udføres paa rette Maade og i rette Tid, da er den langt sværere at arbejde med for Folk, som ikke er særdeles drevne Bivablere. Og saa Beskyldningen for Forsalskning, som vil komme aldeles sikkert. Lad hellere det være, thi Bivaberen vil ikke have Gavn eller Glæde deraf. Hvorledes Hr. M. vil saa 10×12“ Rammens Benner til at gaa ind paa en Ramme (33×28), er mig ikke klart. Mon han her har større Chancer, end Fribergt havde, da han anbefalede Reformrammen, som Lindemann jo optog og atter forkastede?*) Naar han nu mener, at den ny Ramme først skal afløse de andre, efterhaanden som de gaa af af Alderdom, ja, saa maa jeg sige, at man affurat lige saa godt kan antage den af mig foreslaede; den har dog de smaa Tilknætningspunkter i Tallet 35, som nævnt før, hvad hans ikke har. (Fortættets).

Mine Erfaringer.

Af H. B. E.

„E. B.“ har i sin Tid indeholdt en Opfordring til Bivablerne om at meddele gjorte Sagtagelser og Erfaringer, og da jeg har en stor Interesse for Bivablen tilslader jeg mig i Betsedenhed at meddele lidt om mine Resultater i denne Retning.

Jeg har for Tiden 2 italienske, 7 brune og 3 Krydsningsfamilier; de førstnævnte vise sig afgjort mest godmodige, men værre til

*) Reformrammen har vindet en langt større Udbredelse, end det kunde ventes af en Ramme, der ingen Fordele havde fremfor de anbefalede Maal. Red.

at stjæle, og kunne f. Eks. ved Honningudflyngning være noget generende endog saa udover Rabolavet. En Gang har jeg ved en saadan Lejlighed fundet Masser af mine Italienerne (jeg er nemlig den eneste i Sognet, som har disse Bier) liggende paa deres Gerninger, omfomne i Honningen. Jeg har kun i et Tilfælde set dem iværksætte ligefrem Blyndring overfor en svag Familie hos min Nabo, som heldigvis i Tide blev opmærksom derpaa, men forgæves søgte at forhindre det ved Indsuevring af Flyvehullet o. s. v. Stedet maatte helt lukkes og blev næste Morgen tidlig flyttet ca. $\frac{1}{4}$ Mil bort. Da han tilfældigvis et Par Dage senere viste det sig, at Stadets Arbejdsstyrke var betydelig forøget, idet de medtagne Italienerne nu havde sluttet sig til Familien og ibrige hjalp med at indbære Forraad. Dette Sted blev hans bedste Sted.

Italienerne synes senere end de brune at naa til om Forommeren at faa Overflod i Tavlerne, men ere til Gengæld desbedre til at udnytte Slutningen af Trækket. Hvor der ved den Tid findes en lille Biet, som giver særlig godt Træk, f. Eks. et Stykke ny Kultureng med Alfike, en Fulkjahæl e. l. synes Italienerne næsten at være i Flertal, uagtet der i Rabolaget findes 10—20 Gange saa mange brune Bier.

Den ene af mine Italiener har altid været særlig godmodig og denne delte jeg ved Trækkets Slutning 1898. Resultatet af Kunstværmen, som oplækkede en ny Dronning, blev en Krydsning med temmelig forskelligt farvede Individer, meget flittige, men lidet godmodige, som sidste Sommer var en af mine kraftigste Familier og gav et Udbytte af 50 Pd. Honning og ved Hjælp af Fodring 2 Kunstværme. Nu skal det i Sommer vise sig, hvorledes disse har det med Godmodighed, om de vil ligne Moderens eller Mormoderens Familie. Siden jeg har haft Italienerne i nogle Aar synes flere Familier i Rabolavet at have faaet lidt italiensk Præg. Saadanne synes i Reglen at være de flittigste, men ikke just de godmodigste.

Med Hensyn til hvor ofte Bierne stifte Dronning, da kan jeg meddele, at i Løbet af de 3—4 Aar, jeg har lagt nøje Mærke dertil ved de 10—12 Familier, jeg i den Tid har passet, har omtrent alle Familier, som stadig er holdt i „god Kondition“ og ikke paa noget Tidspunkt har manglet Forraad, stiftet Dronning saa godt som hvert Aar uden at have sværmet. En af Undtagelserne var en Italiener, hos hvilken det hele Sommeren igennem ikke var mig muligt at opdage en eneste Drone, ligesom

der om Efteraaret ikke fandtes Dronebygning, uagtet denne Familie hele Sommeren havde været temmelig stærk.

Jeg tror, at Yngel i Overrummet ofte foraarsages ved Mangel paa en passende Mængde Droneboks i Ynglerummet og dels ved utidig Anbringelse af Magasinet; men forøvrigt er det sikreste at bruge Dronninggitter, hvilket ikke i mindste Maade generer Bierne. Smaa Yngelrum paa 8—10 Kammer har altid givet mig det største Honningudbytte.

Med Hensyn til Kammermaal har jeg kun benyttet 10×12 og Lavnormal, og har jeg gennemsnitlig faaet størst Honningudbytte af sidstnævnte, ligesom jeg synes Foraarsudviklingen gaar hurtigere paa denne Kamme. Der kan jeg saa let forestage Indskrænkning af Yngelpladsen samtidigt med at man paasætter Magasinet ved deri at anbringe et Par Honningtavler — uden Yngel og Blomsterstov — og undertiden en Yngeltavle, der skal kasseres som saadan — fra Underrummet og Nesten tomme Tavler. Heldigst er det at lade Bierne lave „Tavletavler“ i Magasinet; naar dette er omtrent fyldt med Honning og de første Tavler omtrent forjæglede — hvilket foregaar meget hurtigt — flytter jeg disse ned bagerst i Underrummet og erstatter dem med tomme Tavler i Magasinet og saaledes fremdeles efter som der trænges til Plads til Honning i Stedet. Men jeg tør ikke anbefale denne Stedform uden til hvem der passer deres Biet nogenlunde rationelt og navnlig med Efteraarsfodring til Vinterforraad.

Den bedste Overvintring viser sig hvert Foraars hos Familier, som ved Indvintringen kun beholdt saa mange Tavler, som Bierne omtrent kunne besætte. Indeholde disse ikke det nødvendige Forraad, bør man fodre, hellere end at lade dem beholde formange Tavler; ved Fodring opnaas den heldigste Anbringelse af Forraadet over og omkring Vintersædet. Overflødig Tavler foraarsager et koldere Vintersæde og viser sig oftest mugne om Foraaret.

Jeg har kun et Sted med enkelt Bund af $1\frac{1}{4}$ tykke Brædder, og dette viser sig hvert Foraars drivvaadt paa Bunden, og Underkanten af de yderste Tavler ere mugne og ødelagte i Modsetning til de øvrige Steder, som have dobbelt og pakket Bund. I flere Aar har jeg dannet Kunstværme ved Trækkets Slutning i August, og vise disse sig til Hovedtrækkets Begyndelse næste Sommer stadig lige saa kraftige som andre Familier. Jeg har kun mærket den Ulempe, at svage Familier paa denne Aarstid ere mere udsatte for Røveri end under Hovedtrækket. Af Mangel paa Smulksandis har

jeg i flere Aar benyttet Demarara Sukker til Efteraarsfodring og altid haft en god Overvintring, skøndt Vinterforraadet ofte for enkelte Familiers Vedkommende overvejende har bestaaet af dette Sukkerfoder.

Biavlen er meget interessant og lønnende, naar den passes med Omhu. Men hvad Udbytte vilde vi vel faa af vore Husdyr, om vi passede dem saadan, at af og til en af dem dør af Sult, og paa den Maade passer desværre en Del Biavlere deres Bier.

Bemærkninger i Anledning af Billedet G. Wells og hans Bigaard.

I Genhold til dette Billede, som findes i Martznummeret af „T. f. B.“, er den Maade, hvorpaa Wells bygger sine Stader, ikke væsentlig forskellig fra det der i Almindelighed bruges hos os. Hovedtrækkene herved ere som bekendt: Vægge af Jalouibrædder, Tæge af Zink og fire lodrette Ben til hvert Stade. Paa Wells ældre Stader ere Tagene flade, men skraa, hvilket i sig selv er ret tilfredsstillende, samt forholdsvis billigt, men ellers falder det ikke i min Smag, hvorimod jeg synes bedre om hans nyeste Stade, nemlig det der staar længst tilhøjre paa Billedet. Dette har buet Tag, og ligner derfor de Stader, som i de senere Aar er bygget her.

En iøjnefaldende Forskel er der imidlertid: Den bestaar i at Jalouibrædderne hos Wells ere 7—8" brede, medens deres Bredde hos os kun er 4".

Alt dette staar for Resten i en mærkelig Modsatning til det Billede af Wellsstaden, som findes i vore Skrifter fra tidligere Tid. Heretter er nemlig det nævnte Stade en vidtløftig Indretning, der bestaar af Karne, som sættes oven paa hinanden, og som bæres af en kunstmæssig forarbejdet Fod, der, uagtet sit fine Snit og deraf følgende Kostbarhed, langt fra er saa godt egnet til at bære et Bistade, som de fire lodrette og tarvelige Ben, som Wells nu bruger og som ogsaa er almindeligst hos os.

Videre maa det herom bemærkes, at de Tæfter, der høre til nævnte Billede — som jo findes paa flere Steder — kun meget ufuldkomment svare til selve Billederne. Det ser nemlig ud, som om vedkommende ikke have magtet at tilvejebringe en naturlig

Forbindelse mellem det sammenbragte Gods (Billede og Tæft).

Paa det oprindelige Wellsstade vare begge Flyvehuller anbragte paa samme Side af Stadet; men de vare adskilte ved et 6—7" bredt Bræt, der stod lodret paa Flyvebrættet med Kantene tæt op til Stadets Side. Dette bruger Wells fremdeles ved sine Stader. Her til Lands er der imidlertid mange Biavlere, som have ment; at i Genhold til den Erfaring de sad inde med, maatte en saadan Stilling af Flyvehullerne foranledige Tilflyvning i en betænkkelig Grad. Jeg for min Part var af denne Mening; men for at komme til Klarhed i Sagen, anstillede jeg et Forsøg: Ved de to første Wellsstader, som jeg byggede — for 5—6 Aar siden — anbragte jeg begge Flyvehuller paa samme Side paa det ene, men paa hver Side paa det andet. Jeg satte straks Bier i begge Stader, og det viste sig da, at det af Genhyn til Biernes Velvære ikke gjorde nogen synlig Forskel enten Flyvehullerne havde den ene eller den anden af de omtalte Stillinger, men af Genhyn til Plejen var det meget ubefømt, naar Flyvehullerne vare hver paa sin Side. For Kortheeds Skyld skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved Betragtninger i denne Anledning; men indskrænke mig til at bemærke, at jeg er betænkt paa ved første Lejlighed, at forandre det omtalte Stade saaledes, at begge Flyvehuller komme paa samme Side.

Wells selv har imidlertid en Mistanke eller maaste en Overbevisning om, at Feilflyvning finder Sted, og han har taget en Forholdsregel derimod, der sikkerlig maa betragtes som noget nyt paa Biavlens Omraade. Denne Forholdsregel er saa fremtrædende, at hvis noget af den Slags over Hovedet har nogen Betydning, saa maa der herved være slaaet et Mesterslag, og den er tilmed saa simpel, at den kan udføres af ethvert nogenlunde fornuftigt Menneſte, og saa billigt, at den saa at sige faas for intet. Den bestaar nemlig i, at der males med sort paa Stærnbræt, Flyvebræt og Skillebræt ved det ene Flyvehul og med hvidt ved det andet. Herved komme de to Flyvehuller til at staa i en meget iøjnefaldende Modsatning til hinanden, og det er meget sandsynligt, at de Bier, som komme flyvende hjem, derved med forholdsvis stor Lethed kunne finde de Flyvehuller, hvor de høre til. Men som sagt: Jeg for mit Vedkommende antager indtil videre ikke, at Bierne egentlig behøve nogen saadan Ledetråd, for ikke ved Hjemkomsten at flyve til en anden Indgang end deres egen, hvorfor jeg selvfølgelig ikke anser den omtalte Forholdsregel som en Nødvendighed ved Biavl

efter Wellsmetoden; men fordi en Ting ikke just er nødvendig, kan den jo nok være nyttig.

En anden iøjnefaldende Forholdsregel i Wells Bigaard er, at Flyvebrædderne ere satte i Forbindelse med Jorden ved Straaplaner i den Hensigt at lette de Bier, der falde til Jorden foran Bistaderne Udgangen til deres Flyvebrædder. Ogsaa denne Forholdsregel maa betegnes som noget nyt ved Biavl; men den er dog ikke helt ny, navnlig har den i de sidste Par Aar jævnlig været anbefalet i „*T. f. B.*“, og man har endvidere i nævnte Tidende — i det mindste en Gang — anbefalet at lade Ufrugt uhindret vokse under Staderne, ligeledes i den Hensigt at give de paa Jorden krybende Bier en bekvem Udgang til Staderne.

Alt dette er just det omvendte af den gamle Lære — der endog er meget ældre end Romme — hvilken som bekendt gaar ud paa, at der ikke maa stilles nogen Genstand op til et Bistade, for at vingeløse Snylttere ikke ved Hjælp deraf skulle faa Udgang til Stadet, dels af samme Grund og dels for at andre Fjender ikke skulle kunde finde noget bekvemt Tilhold i Stadets Nærhed, maa der ikke findes højt Ufrugt, hverken under det eller i dets Nærhed. Jeg tør imidlertid ikke bestride, at det er nyttigt at anbringe Straaplaner foran sine Bistader; men jeg ved, at den gamle ikke er helt betydningsløs, og navnlig hvor der er Myrer, som have den Bane at hjemløge Bistaderne, der maa Straaplaner være til Skade. Naar man har saadanne, vil det nemlig være umuligt, at hindre Myrerne i at komme op til Staderne, hvorimod dette temmelig let lader sig gøre, naar Staderne itaa frit, og naar der ikke vokser Ufrugt under dem eller op ad dem.

Jeg maa imidlertid bemærke, at en dygtig Biavler her paa Egnen, som jeg besøgte i sidst afviate August Maaned, og som havde en halv Snes gode Bistader, der vare forsynede med Straaplaner, ansaa disse som nyttige; men han havde rigtignok ingen Myrer.

Spørgsmaalet om hvorvidt de Bier, der falde til Jorden foran Staderne ere levedygtige eller ej er forøvrigt meget gammelt. For en Del Aar siden, og navnlig længe før der var skrevet noget, hverken om det fordelagtige i at anbringe Straaplaner, eller om den Nytte, som Ufrugt var til, naar det fik Lov til uhindret at vokse op ad Staderne, talte jeg med en erfarende Biavler — nemlig Handelsgartner Nisting paa Strandvejen — om den Rendsgerning, at naar man løfter de paa Jorden krybende

Bier op paa deres Flyvebrætter, ile de i Utvindelighed straks heit til Maanden og vælte sig ned igjeld, eller de blive transporterede bort af de andre Bier. Nisting bemærkede da: „Det falt slet ikke hjælpe at sætte saadanne Bier op paa Flyvebrættet; thi de faa slet ikke Lov til at komme lidt i Stadet, hvortil det ikke er hverken mennesselig eller fordelagtigt at tage dem op. Sants Mening var for Resten, at de vare udslidte og ublebede, samt at det var efter Naturens Orden, at de faldt til Jorden og krepere der, kom de ind i Stadet, vilde de alligevel snart krepere, og da blive til megen Ueflighed for de levende. Maa ske holder denne Mening ikke Stik; men det vilde næppe være ubetimeligt, om der i „*T. f. B.*“ rejstes en Diskussion om Spørgsmaalet.

Niels Fahl.

Til denne Artikel finder vi Anledning til at føje nogle Bemærkninger, som vil komme i et følgende Nr. Red.

Fra Skaane.

(Brev til „*T. f. B.*“.)

Da Skaanes Klima og Planteverden m. m. har megen stor Lighed med Danmarks, forekommer det mig, at næsten alt det, som skrives i „*T. f. B.*“, ogsaa passer for Biavl her i Skaane. Skulde derfor noget af det, jeg skriver om min Biavl, kunde passe til at optages i „*T. f. B.*“ og af nogle af mine danske Vibenner læses med samme Interesse, hvormed jeg har læst de mange prægtige Meddelelser og Artikler i „*T. f. B.*“, saa er det mig en sand Fornøjelse at meddele, hvorledes jeg har anstaltet mig en mindre Bigaard, uden at have sat nogen egentlig Kapital i den.

Da jeg i Aaret 1887 tiltraadte den Plads, som jeg endnu har som Folke-skolelærer i Ulfstad, fandtes her foran Stuehusets Vinduer, ved næsten enhver Gaard, et større eller mindre Antal Halmkuber. Da jeg om Sommeren 1888 igen besøgte disse Gaarde, vare de fleste af Kuberne forsmittede, og paa mange Steder vare endog Bænkene, hvor Kuberne havde staaet paa, borttagne. En af mine nærmeste Naboer havde under Vinteren og Foraaret mistet alle sine fjorten Bisfolk. Tilbage stod dog paa et eller andet Sted en eller nogle Kuber, uden at formere sig iunderligt

i de følgende 2 a 3 Aar. Det var derfor ikke saa underligt at jeg, som havde Lyst til at begynde paa Biavl, Aar efter Aar opsatte Sagen. Men — da min Svoger folgte sin Gaard og købte en Ejendom i Købstaden, overlod han mig sine to Bisfolk (i Halmkuber), mod at jeg, hvis han atter flyttede ud paa Landet, skulde, om Bierne levede, give ham to Bisfolk istedetfor. Den 13 April 1895 førtes de to Kubefolk hertil, og sattes i min Have. De gavede samme Sommer hver to smaa Sværme. At drive Biavl i Halmkuber, havde mine Naboer fortalt mig, gav intet Udbytte, men kun Tab. Jeg henvendte mig derfor til min Broder, som i flere Aar havde drevet Biavl. Han havde sine Bier i Trugstader med Hønormalmaalet. Jeg vilde selv forsøge mine Huse, da jeg havde gennemgaaet et Kursus i Sløjd og var lidt hjemme i Snedleri, gif det meget godt for mig. Jeg lavede mig fire Huse, og deri blev de fire smaa Sværme sat. Alt synes at gaa godt. Næsten hver Dag tog jeg Dæksbrædderne op, og saa paa Bierne gennem Glasjet, som var langt over Kammerne. Husene, jeg havde lavet, havde løs Bund og havde ingen Dør bagtil. Vilde jeg derfor have nogen Oplysning om Biernes Forraad eller lignende, da var jeg nødt til at tage Kammerne op, derved udfattes jeg ofte for Biernes Brede og et høvent Oje eller en opfulmet Haand vidnede om Stridens Udfald. Lidt efter lidt blev jeg vant til Bigiften. Sommeren blev regnfuld, og da Bierne skulde indvintres, var ingen af Sværmene gode nok til at indvintres. Jeg satte saa de fire Bisfolk sammen til tre, og fodrede dem derpaa med 20 Kilo Sukker. Nu havde jeg ialt 5 Bisfolk. I Foraaret 1896 var det ene af de gamle Bisfolk døde. I Vinterens Løb havde jeg læst slittigt i Bøger og Blade om Biavl. Jeg fik da ogsaa set noget om Wellsmetoden, og jeg fik anskaffet mig en Tegning til et Wellstade. Med Tanken paa Sværmetiden gav jeg mit nye Bihus 6 Flyvehuller langs den ene Side istedet for to. Det var noget som jeg ikke kom til at angre. Huset var bestemt for 2 Folk og kunde rumme 40 Kammer og 5 tynde Træindstud. Det fik saaledes stor Vished med et ægte Wellstade.

Aaret 1896 var et nogenlunde godt Aaar her paa Egnen. Et af Bisfolkene gav mig omtrent 15 Kilo Honning, og de øvrige Bisfolk havde til min store Glæde sværmet. I Huset indfattedes 4 smaa Sværme i Kummene b. c. d. e. To af disse, som kun var adskilte fra hinanden ved et Skillerum med dobbelt Staaltraadstvist, som

var bitat, bleve forenede til et (b. c.). Dette blev mit bedste Bisfolk næste Aar og gav mig megen Honning. Jeg indvintrede nu 7 Bisfolk, deraf det ene (e), for til Foraaret at have en Reserverdronning.

Alle 7 Bisfolk vare om Foraaret 1897 temmelig rige paa Bier og holdt deres første Rensningsudflugt den 24. Februar. Foraaret og første Del af Sommeren indtil d. 2 Juli, blev godt for Bierne. Resten af Sommeren blev meget regnfuld, saa Bierne ikke en Gang kunde samle saa meget, som de behøvede for det daglige Forbrug. Jeg høstede dog af 3 Bisfolk omtrent 50 Kilo Honning, som var indsamlet før d. 2 Juli; tillige fik jeg 4 overvintringsdygtige Sværme. Sværmene fodrede jeg i Tiden fra 2. til 22. Juli, mens de byggede. Tilfammen med 2 Bisfolk, som jeg havde modtaget i Forening med en Landbruger, udgjorde min Bigaard 13 Bisfolk, som alle overlevede Vinteren.

Foraaret 1898 var meget mildt, og fra den 20. Januar saas Bierne ude næsten hver Dag, til Foraaret indtraadte, da det saa blev koldt og regnfuldt Vejr, hvilket vedblev i hele Maj Maaned. Efter nogle smukke Dage i Begyndelsen af Juni fulgte en meget kold og regnfuld Sommer. Det kolde og regnfulde Vejr vedblev til i Slutningen af Juli Maaned. Under denne Tid var det, et jørgeligt Syn som mødte mig paa mine daglige Vandringer i Bigaarden. Jeg havde, for ikke at saa alt for stor en Masse Yngel i Staderne, indstrænket Yngelrummet til højst 8 Normalrammer. Disse Rammer vare straks efter St. Hansdag fulde af Æg og Yngel. I enkelte af Kammerne fandtes et smalt Bælte med Honning oppe ved Tavlebærerne, og om Natten krøb en stor Mængde Bier ud af Husene og hængte sig under og omkring Flyvehullet, da de paa Grund af den knappe Blads havde det for varmt inde i Stadet. Om Morgenen fandtes paa Marken foran og under Husene flere Hundrede nedfaldne halvdøde Bier, som vare stivnede af Kulden om Natten. Jeg forsøgte at hjælpe dem op. Særligt koldt var det den 24., 25. og 26. Juli. De fleste Bisfolk havde allerede dræbt alle deres Droner. Jeg maatte fodre flere af Bisfolkene, ellers havde de sultet ihjel. Hos en Biavler, som bor $\frac{1}{4}$ Mil herfra, døde straks efter St. Hansdag 7 Bisfolk af Mangel paa Føde, altsaa paa den Tid, da vi her plejer at have Hovedtræk, og da det smukke Vejr i August atter indtraadte, var næsten alt Trækket for Bierne sluttet. De stærkeste Bisfolk indbare dog saa meget, som de behøvede til Vinterforraad, men de

svagere maatte fodres for at blive gode nok til Indvintningen. Jeg havde faaet 3 Sværme, hvilke jeg fodrede i 14 Dage, straks efter at de var sat i Husene. Jeg indvintrede 16 Bisfolk. Under denne Vinter døde næsten alle Bier her paa Egnen, som vare i Halmkuber, og samtidig forsvandt ogsaa Lysten for Biavlens hos de fleste. Hos en Mand døde 16 Bisfolk og hos en anden nedgik Kubeantallet fra 25 til 6. Jeg anbefalede Folk at fodre deres Bier, men det vilde de ikke, flere svarede mig: Det lønner sig ikke at have Bier nu for Tiden. Vi har intet „Helb“ med Bierne. (Fortsættes.)

Udstillingen i Odense 1900.

Af Jacob Olsen, Driftebrohus.

I nærværende Blad Nr. 3 har Hr. Kr. Peterfen, Tved, rettet en Opfordring til Landets Biavlere om at udstille ved den i Forbindelse med Landmandsforsamlingen i Odense i Sommeren 1900 paatænkte Biavlsudstilling, og denne Opfordring er tiltraadt af Redaktøren. At Udstillingen har overordentlig stor Betydning for Biavlens og dens fremtidige Udvikling, er der næppe Tvivl om, men det, som der i Almindelighed ved saadanne Afholdelser har været Mangel paa, er jo de nødvendige Midler til Præmier o. s. v. I dette Tilfælde ser det jo med Hensyn til den omhandlede Udstilling ud til, som Foreningen har været saa heldig at komme til at raade over et saadant Beløb, at der er al Grund til at være tilfreds, derfor er en Paamindelse til Biavlerne om at tage tilstrækkelig Del efter min Ansufelse netop paa sin Plads, thi her vil der kunne gøres Regning paa at faa Biavlsjagen fremstillet for saa stort et Besøg, som kun meget sjældent er Tilfælde, ogsaa af den Grund bør der arbejdes paa at faa Udstillingen saa fyldig, som man overhovedet er i Stand til. Smidlertid forekommer det mig, at man i hvert Fald med en vis Villighed kunne forlange en rigeligere Tilslutning fra Biavlernes Side end det undertiden sker ved Udstillinger, hvortil hele Landet har Afgang. Det vilde jo ligefrem være en Skam, om der ved en saadan Udstilling, som der her er Tale om, skulde blive saa ringe Deltagelse, at den hele Sag paa en vis Maade kom til at lide derunder, thi det maa dog vistnok forstaaes saaledes, at for at højne Biavls-

jagen, maa der sikkert kunne forlanges, at det helt igennem bliver en saa fyldig Udstilling, at det for Udenforstaaende maa kunne forstaaes, hvilken Betydning den egentlige Sag har i sin Helhed som Erhvervs- gren for mangen en Familie paa Landet. Efter hvad man kan skønne, er der ikke sparet paa at give Biavlerne Lejlighed til at møde frem med deres forskellige Sager, derved, at der er stænket et forholdsvis stort Beløb til Præmier. Der er altsaa gjort, hvad der staar i Komiteens Magt for at formaa Landets Biavlere til at tage rigelig Del; derfor er det Biavlernes Pligt at deltage i fuldeste Maal for ligesom at lægge deres Anerkendelse for Dagen overfor Komiteens Anstrængelser. Et andet Spørgsmaal er, om den Maade Præmierens Størrelse er ordnet paa, vil fremkalde tilstrækkelig Lyst ude omkring i de først Uge Egne, saa der kan blive Tale om, at alle Landsdele bliver repræsenterede. I Nr. 2 af „T. f. B.“ er meddelt, at Præmierens Størrelse vilde blive 40, 20 og 10 Kr., men i Nr. 3 af nærværende Blad læses, at der er ifet den Forandring i Præmierækken, at disse vil blive paa 12, 8 og 4 Kr. Vil man nu spørge, hvilken af disse Præmierækker, der maa betragtes at kunne give den største Tiltrækning fra Udstillerens Side, da forekommer det mig, at ligesom Præmierne er en nødvendig Betingelse for at der overhovedet kan forventes Deltagelse af nogen Betydning i en Udstilling, saa vil der vel næppe være nogen Tvivl om, at disse Størrelser ogsaa gradvis medvirker til, at langt flere vil søge til Udstillingerne med, hvad de kan have at fremvise der. At have forholdsvis saa og store Præmier er vel egentlig ikke meget formaalsstjenlig, ligesom ganske smaa og mange Præmier, jaaledes at omtrent alt det udstillede bliver præmieret, ej heller vil føre til rigeligere Tilslutning, thi dette at blive tillendt Præmie og paa en Maade ikke faa noget alligevel, vil vistnok medvirke til, at adskillige holder sig tilbage. Derfor gælder det her, som paa saa mange Omraader, at træffe den rette Maade; det er vanskeligt, men mest lønnende. Uden at sige for meget maa man dog vist i dette Tilfælde med fuld Villighed kunne udtale, at Komiteen har været uheldig i sin Afgørelse med Hensyn til Præmierens Størrelse. Der er ligesom gaaet fra den ene Yderlighed til den anden, idet 40 Kr. for en første Præmie dog med Føje i Almindelighed maa betragtes for en vel stor Belønning ved en Biavlsudstilling, ligesom 12 Kr. for en første Præmie og 4 Kr. for en tredje Præmie vel uden Overdrivelse maa ind-

tømmes, at være lille nok, naar der skal gøres Regning paa, at alle Landsdele skal komme til at tage tilstrækkelig Del. Udstillingen i Odense maa jo ganske vist anses at ligge temmelig central for hele Landet, men desuagtet kan de fjernt beliggende Blandere ikke komme til at deltage, uden at der er forbyndet noget Udbytte herved; det er det i sig selv meget naturligt, at der bydes saadanne Præmier, at det virkelig giver saa mange som muligt Lyst til Deltagelse.

Med Hensyn til Afætningsforholdene, er der fremdraget i Nr. 3, at en ligefrem Forhandling af Udstillingsgenstandene kan ikke tilstødes, thi ifølge Virksomhedsplanens § 25 maa Udstillingsgenstandene ikke fjernes, før Udstillingen er sluttet. Hvis dette skulde forstås saaledes, som om der slet ingen Forhandling kunde finde Sted, vilde det næppe føre til, at der blev fremstillet Partier af nogen omfattende Størrelse, f. Ex. af Honning, men det kan dog vist ikke være Meningen. Derimod er det vel saadan, at det begærede Antal Honningglas osv. skal forblive paa sit Nummer til efter Udstillingens Slutning, men hvad der fremstilles ud derover, har Udstillingskomiteen Ret til at sælge.

Samtidig med, at vi takker Forfatteren for hans Bidrag, for Biavlsudstillingen i Odense, finder vi Anledning til at meddele, at i den egentlige Plan for Landmandsforsamlingen var der kun opført 200 Kr. til Præmier for Biavl, som skulde udddeles i Opvækningspræmier paa 40, 20 og 10 Kr., men ved Forhandling imellem Komiteen for den 18. danske Landmandsforsamling, Subsektionen for Biavlsudstillingen og det af DBF. nedsatte Udvalg er dette Beløb blevet forøget saaledes, at der kan udddeles indtil 800 Kr. i Præmier, og desuden vil der ligesom ved de tidligere afholdte Landmandsforsamlinger blive uddelt et passende Antal Medailler. At 4 Kr. er lidt nok til 3. Præmie skal villigt indrømmes, men vi antager, at der mulig ogsaa i Størelsen af disse Beløb vil kunne foretages Forandringer, hvis det viser sig formaals-tjenligt.

Med Hensyn til Salg af det Udstillede, saa indeholder Planen de samme Bestemmelser som ved den store Udstilling i København i 1888 og ved Landmandsforsamlingen i Randers i 1894, og paa disse Udstillinger blev der under Udstillingen solgt og udleveret ret betydeligt af Honningtager, Mjød, Vin og Honning m. m., og som kan ses af Brevkasse i „T. f. B.“ Nr. 4 Side 118, saa har Komiteen

givet Tilladelse til, at lignende Salg ogsaa maa finde Sted i Nar. Det er saavel i DBF. som i Landmandsforsamlingens Interesse, at Udstillingsbordene ikke blottes ved dette Salg, muligt vilde det være heldigt, om Salgsgegenstandene bleve samlede paa et Bord for sig selv.

Komiteen for Landmandsforsamlingen har gjort meget for, at der skal blive en smuk og fyldig Biavlsudstilling, nu haaber vi, at mange af „T. f. B.“ Læsere vil benytte Lejligheden til at udstille deres Sager, hvad enten det er Honning, Voks, Mjød, Honningvin, Rager, Bioloqer eller Redskaber til Brug ved Biavl. Vi synes, at det er Biavlernes Pligt at udstille, derved viser vi, hvad Biavl er for os. Skriv derfor snarest efter Anmeldelsesblanketter, de faas hos Landinspektør A. N. Andersen, Odense. Red.

DBF.s Bestyrelsesmøde.

Bestyrelsesmøde afholdtes Lørdag den 31. Marts i Odense. Mødte vare: Præsidenten, Hov. Trafikchef F. Møller, Aarhus, Vicepræsidenten, Kaptajn Schroll, Lykkenssøde pr. Højrup, Gartner A. C. Andersen, Nyborg, Forstrelser N. Jensen, Vejringe, Stubbebojling, Lærer Rosenfjer, Studsødal, Taulov. Endvidere vare Foreningens Sekretær og Redaktør tilstede.

1. Afskrift af Regnskabet for 1899 blev fremlagt og drøftet af Bestyrelsen.

2. Det vedtoges at rette en Henvendelse til Centralmødet om at lade „T. f. B.“ udgaa med samme Sideantal i Vinterhalvaaret som om Sommeren (16 Sider).

Tilbledes paa Centralmødet af Lærer Rosenfjer.

3. To fra Handelsingartner A. J. Jacobsen for afholdte Biavlsmoder fremlagte Regninger henvises til Centralmødets Afgørelse.

4. Paa givne Foranledning fastsloges, at de faste Biavlslerere kun kan faa Understøttelse til Rejse til og fra Centralmoderne udbetalt, men derimod ikke faa Diæter for Opholdet paa Mødet (se „T. f. B.“ 1897, Side 357).

5. En statistisk Oversigt over Foreningen fra 1899 fremlagdes. Oversigten vil blive optaget i Tidsskriftet.

6. Tilskudet til Foreningen bevilgedes, forhøjet til 60 Ore pr. Holder af „T. f. B.“ Antallet af Møder i de Foreninger,

der ønske faste Biavlslærere, forhøjes i Forhold dertil (se nedenstaaende Riste).

Forening 2 a. Aalborg 34 Kr. — 2 d. Slet Herred 1 Møde ved G. (Grønning). — 3 b. Nordthj 2 Møder ved A. P. (Aug. Petersen). — 4 b. Kællerup 1 Møde ved A. P. — 4 d. Salling Herred 36 Kr. — 6 c. Bølling N. Herreder 2 Møder ved G. — 6 d. Tim 1 Møde ved G. — 6 p. Lemvig 20 Kr. — 6 f. Simekshjær 1 Møde ved G. — 6 g. S. Fjelding 6 Kr. — 7 c. Hammel (Gjern og Omegn) 15 Kr. — 7 e. Bording 1 Møde ved G. — 7 f. Silkeborg 15 Kr. — 8. Ribe Amt 34 Kr. — 9 a. Vejle Amt 12 Kr. — 9 b. Brande 7 Kr. — 9 c. Ringgibe 1 Møde ved G. — 10 a. Fynske Bivener 22 Kr. — 10 b. Fynske BF. 14 Kr. — 10 c. Skobby Herred 1 Møde ved A. P. — 10 d. Vends Herred 1. Møde ved A. P. — 11 Svendborg Amt 55 Kr. — 12 Københavns Amt 20 Kr. — 13 Bornholm 50 Kr. — 14 a. Roskilde 36 Kr. — 15. Holbæk Amt 53 Kr. — 17. Sorø Amt 2 Møder ved A. P. — 18 a. Præsto Amt (Sydsjælland) 28 Kr. — 18 b. St. Heddinge 1 Møde ved A. P. — 19. Maribo Amt 65 Kr. — 20. N. Slesvig 13 Møder ved B. (Buchholz). — 21 a. Skanderborg Amt 21 Kr. — 21 b. Skanderborg og Omegn 1 Møde ved G. — 22. Ballø Stift 13 Kr. — 23. Als N. Herred 1 Møde ved B. — 25. Kolding 14 Kr. — 27. Slangerup 14 Kr. — 28. Esbo m. fl. Herreder 39 Kr. — 29. Fan Herred 15 Kr. — 30. Brads Herred 12 Kr. — Der bevilgedes 6 f. Simekshjær BF. og 8. Ribe Amts BF. hver 20 Kr. til Helbredelse af Bipest ved Biavlslærer Grønning.

De Foreninger, som ikke inden Bestyrelsesmødet havde indsendt Begæring om Møder eller Tilskud, men som alligevel maatte ønske et Tilskud fra DBF., kunne efter de gældende Regler faa Tilskud, naar Andragende derom snarest tilsendes Sekretæren.

7. Fortsættelse i Aaret 1899 af de af C. F. Grønning og N. S. Kristensen henholdsvis i 1897 og 1898 paabegyndte Sammenligningsforsøg af 12×12" og Lavnormalstaderne bevilgedes.

8. I Anledning af et Andragende fra Brodrene Nielsen, Ollerup, om Præmie for foretagne Forsøg med Dronningavl, bringer Bestyrelsen d'Her. en Tak for de udførte Forsøg.

9. Da en af Hr. J. Pedersen, Egitzløvllille pr. Tjæreby, til Præmiering indsendt Beretning om Forsøg med tidlig Ungeluddvikling og Ungelapparring ikke menes at have nogen egentlig praktisk Be-

tydning for Biavlen i Almindelighed, fandt Bestyrelsen ingen Anledning til at premiere Forsøget, hvorimod den anser Beretningen, naar den omskrives i en mere sammentrængt Form, for egnet til at optages i Tidsskriftet.

10. Der bevilgedes fri Udenbysundervisning paa Biavlsskolen i Roskilde til alle 21 Ansøgere. En af Ansøgerne androg tillige om Understøttelse til Opholdet paa Biavlsskolen, hvilket affloges.

Betaling for Udenbysundervisning fastsattes til 20 Kr. pr. Elev for et 14 Dages Kursus.

11. Et Forslag om Trykning af Medlemslister og Udsendelse af Tidsskriftet til alle det foregaaende Aars Holdere, der ikke have affaet dette, indstillede indtil videre.

12. Det vedtoges at gøre Forsøg paa at tilvejebringe en Model eller Tegning til et nyt og mere tidssparende Emblem for DBF.

13. Det vedtoges, at „T. f. B.“ fremtidig i Vinterhalvaaret udgaar den 15. i Maanedens istedetfor den 1.

14. Sekretæren bemyndiges til at anstafte 50 Broncemedailler.

15. Dagen for Centralmødets Afholdelse i Odense er foreløbig bestemt til Mandag den 2. Juli.

Fra Kredsen.

Bornholms BF. holdt sin aarlige Generalforsamling paa (Ranns) Hotel i Askirkeby den 13. Marts. Regnskabet oplestes og godkendtes. De viste en Indtægt paa 681 Kr. 53 Ore, nemlig: Kassebeholdning fra forrige Aar 103 Kr. 53 Ore, Medlemsbidrag 295 Kr., Bidrag fra Statsraadinde Kjøbets Legat 150 Kr., fra den landøkonomiske Forening 50 Kr., fra Laane- og Sparekassen i Rønne 50 Kr., og fra Hovedforeningen 33 Kr. Udgifterne havde ialt været 604 Kr. 19 Ore, nemlig 102 Eksp. af „T. f. B.“ 153 Kr., Besørgelsesgodtgørelser, derunder Formandens Rejse til Delegeretmødet i Svendborg, 68 Kr., Kursus i Biavl 135 Kr., Dronningavl 20 Kr., Biragt 100 Kr. 80 Ore, 1 Bihus til en ufornuende Biavler 16 Kr., Bekendtgørelser 33 Kr. 61 Ore, Sekretærsløn 50 Kr., Forfælligt 27 Kr. 78 Ore. Kassebeholdning ved Aarets Udgang: 77 Kr. 34 Ore. Foreningens Medlemsantal var 285. Efter indhentede Oplysninger i Septbr. antages Antallet af Kunststader i Foreningen

at have været 742, Ruber 92; Gennemsnitsudbyttet pr. Stude 21—22 Pfd Honning, noget mere navnlig paa Syd- og Østlandet, og noget mindre paa Nordvestlandet. Fra Øster er saaledes kun opgivet 9 Pfd., hele Honningudbyttet henved 17000 Pbd. Desuden høstes der naturligtvis en Del af Folk, som ikke har sluttet sig til Foreningen. Biavlslærerne har gjort 360 Besøg hos Biavlere og ydet Vejledning paa sædvanlig Maade.

Formanden, Lærer Josefson, der efter Tur afgik som Bestyrelsesmedlem, genvalgte, ligeledes Revisorerne: Sognepræst Looft og Gaarbejer H. M. Koeboed, Store Klintegaard. Sogneformænd valgte, saaledes som tidligere meddelt, og som Delegerede til Centralmødet i Odense valgtes Formanden og Biavlslærer Fr. Hansen, Bodilsker.

Virksomheden fortsættes i indeværende Aar som hidtil med Virøgt og Vejledning i de enkelte Vigaaarde, med Uddeling af Bistader til Smaakaarsfolk, Understøttelse til Kurjus i Biavl, Dromingabl m. m.

Georg Josefson.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 6. De bedes meddele mig, om det er for sent at faa noget anmeldt til Landmandsforsamlingen i Odense og om jeg kan faa Anmeldelsesblanketter hos Dem.

N. F.

S.: Følge Planen skal Anmeldelserne være indsendt inden 1. April 1900. Men i Følge en Meddelelse fra Landmandsforsamlingen, som findes aftrykt i „T. f. B.“ Nr. 3, Side 83, er Komiteen indgaaet paa, at Anmeldelsesfristen for Biavlsubstillingsens Vedkommende er forlænget til 15. Maj. Anmeldelsesblanketter faas hos Landinspektør N. N. Andersen, Odense.

Nr. 7. Paa Grund af, at jeg har ligget syg i lang Tid, har jeg ikke faaet bestilt „T. f. B.“ for den 27. Marts, men nu ser jeg, at der skulde være anmeldt til Udstillingen i Odense inden den 1. April. Tror De ikke, at min Anmeldelse under saadanne Forhold vil blive modtaget, naar jeg angiver Grunden, hvorfor jeg anmelder saa sent?

T. H.

S.: I Følge Meddelelse fra et af Subsektionens Medlemmer, som findes i „T. f. B.“ Nr. 3, Side 83, er Anmeldelsesfristen for Biavlsubstillingsens Vedkommende forlænget til 15. Maj.

Ekko fra Staderne.

Nydum pr. Holmstrup, 25. Marts.

Vi begyndte med Biavl i 1898, da vi købte et Trugstade med 10 × 12 " Rammer, som blev befolket med en Forsværm der samlede Honning nok til Overvintring. I 1899 gav dette Stade ca. 35 Pbd. Honning. Og vi anskaffede to Stader til, det ene blev befolket med en Eftersværm, det andet med et udtrømmet Rubefolk, som blev forsynet med forseglede Honningtaavler fra det ældste Stade.

Eftersværmen samlede Honning nok til at leve af om Vinteren. Vi indvintrede saaledes 3 Stader, som alle have overvintret godt, og holdt Mensjessubflugt.

Brødrene Nielsen.

Ollerup, B. Stjerne, 27. Marts.

Bejret er onermaade fedeligt i denne Tid; det har endnu ikke været saadan, at Bierne have kunnet holde en større Mensjingsudflugt i dette Foraar. Men vi maa vente og haabe, at det snart bliver bedre.

N. Nielsen.

Borny Stær, d. 30. Marts.

Mine 15 Bisfolk befinder sig i bedste Velgaaende. I Gaar var det rigtig godt Vejret her med, 5 Gr. Varme i Skyggen. Det var en udmærket Dag for Bierne, de holdt en stærk Mensjingsudflugt, hvad de vist kunde trænge til, efter den lange Indspærring, jeg benyttede Lejligheden til et flygtig Eftersyn, til min store Glæde saa jeg, at de kun havde været lidt af Forraadet, og Vintertabet var ogsaa meget lille. Jeg indvintre altid mine Bier med ca. 20 Pbd. Honning, og 6 a 8 Pbd. Kandis, det overvintre Bierne bedre paa end ren Honning, til Pakning bruger jeg den graa Mos, der vokser mellem Lyngen, det er et fortrinlig Materiale til det Brug. Uagtet Boghvede og Lyngtrækket, der er Hovedtrækket her, er aldeles mislykkedes forrige Sommer, havde jeg et godt Udbytte af mine Bier, jeg høstede fra 25 til 75 Pbd. pr. Stade.

M. Nielsen.

Lembvig, 4. April.

Den 1. April kiggede jeg til nogle Stader, jeg syntes at der var brugt meget af Forraadet.

B. Nielsen.

Tranebjerg, Samsø, 5. April.

Bierne var tilbøds inde at rense sig d. 28. Marts, det var 3 Graders Varme i Skyggen, om Eftermiddagen da det var stille og godt Vejret, rensede jeg Staderne for Smuld og døde Bier. Alle Bisfolkene

vare i Live, men mange af dem trængte til Vand, da al den Honning jeg fik at se, var forsvundet. Siden har jeg ikke set noget til dem, da de holder dem ganske rolige, hvilket ikke er saa sært, da vi stadig har østlig Vind og koldt Vejr. Jaar vi ikke snart Forandring i Vejret, er jeg bange for at mange af Bisfollene vil faa et slemt Knæk, da de ikke kan komme ud og hente Vand, og der er mange Biavlere, der lader Bierne støtte sig selv. De tre Stader jeg skrev om sidst, fik jeg tillive igen, ved at give dem tyndt, varmt Foder, Honning havde de nok af, men alt var forsvundet, jeg haaber at jeg kan redde dem, endskøndt der var gaaet ikke saa Bier tabt. N. C. Haagen sen

Savnlige Vink.

Vejret (7. April). Siden den 26. Marts har det stadig været Vinter med stærk Blæst og Frost, og der har selv i Vigaarbe med jævnt godt Vejr ikke været en eneste Dag, hvor Vejret har været varmt og stille nok, saa der uden Støde har kunnet aabnes for Staderne. Et saa koldt Foraar som dette har det særlig sin store Betydning, at Bisfollene ere indvintrede med et stort Forraad, og at de ere pakkede saa godt til som muligt. Mange Steder har det vist sig, at Honningen er krystalliseret i Tavlerne — vi vil derfor raade Biavlerne til at fodre Bierne med en paasende Foder-sirup, — hvortil der er saa meget mere Grund, som Bierne nu ikke har saa lidt Yngel og derfor trange til meget Vand. At det kolde Vejr har hammet Bierne noget i deres Udvikling er en Selvfølge, men Plantevæksten er ogsaa endnu langt tilbage. Ved Saaning af gul Sennepe samt Hvidfløver og Alfiske kan Høvedtrækket forbedres ret betydeligt.

Efterhju bør foretages saa snart Vejret tillader det, for at se om der er tilstrækkeligt med Forraad i Staderne og tillige bør man rense Stadernes Bund for Vosksmuld, thi derved odelægges Vosksmuldvarvernes bedste Udviklingssted. Bladsen imellem Tavlebårene og Voskdugen er ogsaa et godt Tilflugtssted for Vosksmuldvarver, og bør derfor efteres paa en Dag med mildt og stille Vejr.

Fodring med flydende Foder bør altid foretages om Aftenen, for ikke at hidløfte Rovbier. Saalænge det er koldt om Ratten foretrækker vi altid at fodre fra oven, idet man ved at fodre paa den Maade faar Foderet anbragt nær ved Biflyngen saa Bierne kun har et kort Stykke til det. Ved Fodring, hvad enten den foretages fra oven eller fra neden i Stadet, bør der sørges for at saa lidt som mulig af Varmen undviges, og at man benytter saadanne Foderapperater, saa Bierne ikke bliver tilføjede af Foderet

Vand. Hvis Bierne ikke nærved Vigaarden have Udgang til Vand, bør Biavleren sørge for, at de kan faa let Udgang til det, ved at henstille i eller tæt ved Vigaarden et Fad med rent Vand, i hvilket der lægges nogle jmaa Træklobser, Smaasten eller Mos, hvorpaa Bierne kunne sidde medens de opsuge Vandet.

Vatning. Netop i den Tid Bierne yngle behøver de mest Varme i Yngelredene, derfor bør Vatningen, baade oven over Bierne og bag ved Glasbåren, være pakket saa tæt som mulig. Hvis man fodrer gennem en Foderaabning foroven, bør der pakkes omhyggelig omkring Foderen for at Varmen ikke skal undslippe ad denne Vej. Af samme Grund bør man paa denne Mærstid være meget forsigtig med at adfille Yngeltavlerne ved Underhøjelser af Stadet, thi herved foregaar altid en betydelig Afkøling af Yngelen.

Kunsttavler bliver der paa Grund af det kolde Vejrlig næppe Anvendelse for i denne Maaned.

Møl. Nu gælder det om at passe paa sit Forraad af gamle hengente ubhuggede Tavler, at ikke Møllaer skulle odelægge dem. Det sikreste Middel er at ophænge alle disse tomme Tavler i et lille Kammer, der er saa tæt tilluftet som muligt. Midt paa Gulvet stilles en Jærnpande med Tørvegløder og derpaa faster man en Haandfuld Svovl (i jmaa Stykker eller som Svovl-blomme), hvorpaa man hurtigt forlader Kammeret og tillukker Døren tæt. Den næste Dag udluftes Kammeret. Har man ikke et saadant Kammer til Raadighed, kan man indhænge Tavlerne i Kasser, i hvilke man med en Røgblæser eller Røgpuster indblæser Svovldampe (se Smaastift Nr. 8).

Sørg nu for at have de nødvendige Stader, Kammer, Magasiner, Redstaber og Kunsttavler parate til den forestaaende travle Tid for Biavlere.

Brekasse.

Bogsamlingen. De Bøger, der ere udsaaente i Tiden fra 1. Juni 1886 til 15. Septbr. 1899 og endnu ikke ere tilbagefjendte, bedes tilsendt „T. f. B.“'s Red. snarest. Kredsenes Opmærksomhed henledes paa, at Udlaan af Bøger kun sker paa et Tidrum af højst 6 Maanedes med 5 Bøger paa en Gang.

Taksigelse.

Tak, kære Venner, for de mange Lykønskninger, jeg har modtaget fra Eder i Anledning af mit 25 Aars Jubilæum. Jeg er stolt og glad ved Opmærksomheden og gemmer de mange Breve og Telegrammer som et kært Mindes om mine Venner i Biavlere.

Badskær Skole pr. Nybvad, den 12. April 1900.
Venlig Hilsen N. Jensen.

Kundgørelser.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi-holiger** og **Udflygere** samt de mest brugte **Smaaredstaber**, **egte Divots-tavler** havez al Tid paa Lager.

Illustreret Prisliste franko.
Løved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Biavlerrekvisiter.

1. Andersens Fodrer 40 Øre. Bipiber pr. Stk. 2 a 2 50. Røgblæsere pr. Stk. 1,25. Tavlesporer pr. Stk. 35 a 50 Øre. Loddekander og Spritapparater 50 Øre. Honningklømmer pr. Stk. 1,50. Bihandsker pr. Par 2,25. Dronninggitter af Zink 70 Øre. Honningtrækkere, ægte, 1 Kr. Tavletraad pr. Pund 60 Øre. Do. 114, pr. Pund 20 Øre. Louper med 2 Glas pr. Stk. 1,10. Udslyngere i stort Udvalg. Voksdugslærred, prima, 1,25 pr. Alen. Pibehætter pr. Stk. 20 Øre. Skrælleknive pr. Stk. 20 Øre. Bitsømmer pr. Stk. 1 Kr. Loddekander, dobbelte. 1 Kr. Bislør 50 a 65 Øre pr. Stk. Honningsier 75 Øre pr. Stk. Pappgitter 70 Øre. Bihushænsler, Dus. Par 1,20. Tavletraad 414, 70 Øre pr. Pd. Honningetjeketter, 100 Stk. 25 Øre. Louper med 3 Glas 1,30.

Chr. Riegels, Viborg.

Kunsttavler

faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder J. Chr. Olsen, Hvilested, Søllested.

Kunsttavler.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikerer ægte Bivokstavler til billigst Pris. Ærede Forbrugere bedes sende mig Boks til Forarbejdning af Kunsttavler snarest, for at Levering kan ske i rette Tid.

Kun ægte Bivokstavler i nøjagtige og udjægtede Varer leveres.

Spind beregnes kun af urent Boks.

Ægte Bivoks købestil Dagens Pris.

Jacob Olsen, Driftbrohus pr. Røge.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel For- eninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Foks modtages til Forarbejdning af Kunst- tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Præmier.

N. S. Kristensen, „Aldershvile“ Roskilde.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som sædvanlig til billigste Pris jeg fabrikerer Angelstavler til en Størrelse af 15" i Dronetavler til 12" i Delingstavler. Ægte Bivoks tages i Bytte eller forarbejdes.

NB. Boks købes til Tidens Pris.

Udsædrup i Februar 1900.

Smeder J. F. Nielsen.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co, Grævvænget pr. Sortebro, Banendresse i Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Bihuse.

50 Stk. prima, malede Bihuse (10×12, 12×12, 8×14) sælges, saalænge Forraad haves, for Kr. 10,50 pr. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos

Chr. Riegels, Viborg.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorhøks (fortrinlige Foderapparat samt Bi- bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1900.

A. H. Vorbeck.

Vokstavl.

Mine bekendte gode, garanteret ægte Vokstavl leveres i Aar for Kr. 1,85 pr. Pund Kr. 1,80 pr. 5 Pund, Kr. 1,75 pr. 10 Pund, Kr. 1,70 pr. 25 Pund. Større Partier efter Overenskomst. Voks forarbejdes til Tavt for 30 Øre pr. Pund, 25 Øre pr. 25 Pund.

Chr. Riegels, Viborg.

Bivoks i nye Stader af de anbefalede Maal, kan faas til Købs hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Bier til Salg.

Et Bihus til 7 Folk med 4 kraftige Familier, 1 Hus til 6 Folk med 6 Familier, 1 Hus til 4 Folk, med 3 Familier, alle kraftige, er, grundet saa Sygdom og Mangel paa Plads, tilsalg straks eller til Foraaret hos N. Andersen, Stedstrup pr. Tølløse.

Fin udslynget Honning

faas i større og mindre Partier ved Henvendelse til Skrædder H. Chr. Pedersen, Søndings pr. Ringe St.

Et Parti lys Honning

(ca. 150 Pd) er billigt tilsalg hos Købmand P. Hansen, Alsted pr. Odense.

Foreningsmeddelelser.

Gl. Roskilde Amts BF afholder jtn aar- lige Generalforsamling i „Aldershvile“ ved Ros- kilde d. 16. April (2. Paastedag) Kl. 2.

Dagsorden:

1. Regnskabet for 1899 fremlægges af Sekretæren i revideret Stand.
2. Planen for Virksomhed den i Aaret 1900 frem- lægges og forhandles.
3. Foredrag om Biavl, Vejledning i praktisk Bi- avl i „E. f. W.“ Med. Vigaard.

Driftbrohus, 3. April 1900.

Jacob Olsen.

Indhold af dette Nummer:

Viracerne og deres Krydsninger, af Brødr.	
Nielsen, Ollerup.....	122
Bemærkninger, af N. Zahle.....	128
Brevkasse.....	135
DBF's Bestyrelsesmøde.....	132
Ekko fra Staderne.....	134
Fremtidens Hamme, af Aug. Peterfen.....	124
Fra Staane.....	129
Fra Kredene.....	133
Foreningsmeddelelser.....	136
Gængsige Bink.....	135
Kvinderne og Biavl.....	121
Kundgørelser.....	135
Mine Erfaringer, af S. P. E.....	126
Spørgsmaal og Svar.....	134
Udstillingen i Odense 1900, af Jacob Olsen	134

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udkommer den 1. i de 6 Vintermaaned, den 1. og 15 i de 6 Sommermaaned. Kundgjorelse optages for 20 Ore pr. Petit Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Biavlsudstillingen paa Landmandsforsamlingen i Odense.

— — —

Det tegnedes i Efteraaret ikke godt for
Biavlen paa Landmandsforsamlingen i

Odense. I den trykte Plan var der til
Præmier for Biavl kun opført Medailler
og 200 Kr., og der var blevet valgt
Dommere til Biavlsudstillingen, uden at
DBF. var taget med paa Raad. At Bi-
avlsudstillingen under saadanne Forhold
vilde blive meget tarvelig, er en Selvsølge;
det kunde ikke ventes, at ret mange af

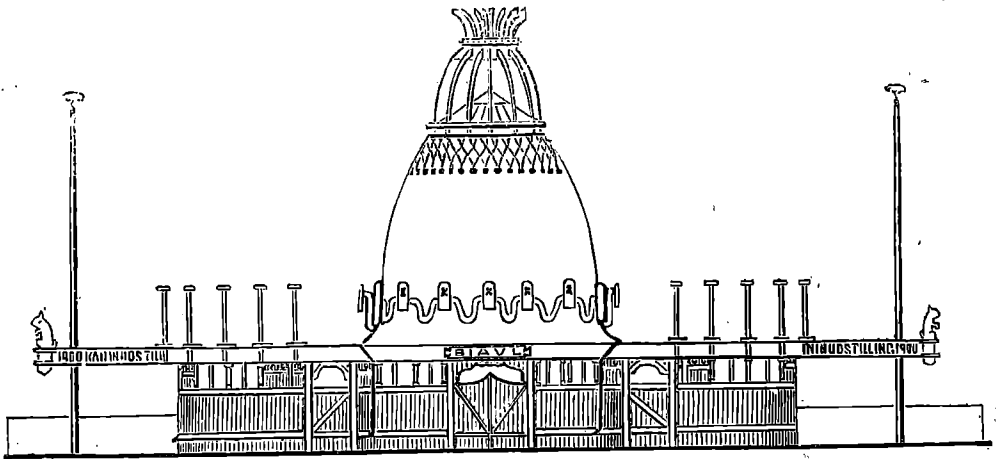

Fig. 17. Bygningerne til Biavlsudstillingen i Odense.

DBF.s Medlemmer vilde udstille, naar For-
eningen var sat helt ud af Spillet og
Udstillerne ingen Udbytte havde til at faa
Præmie. Og hvor kom Biavlsudstillingen
til at ligge? maaske den ligesom i 1888 i
København vilde blive forlagt til en eller
anden Afkrog af Udstillingspladsen, hvor

der fandtes eller kunde opføres et Skur til
den. At Biavlerne ikke vilde gaa med til
sligt, er let at forstaa; derfor var det ikke
saa underligt, at der viste sig stor Uvil-
lighed over for denne Udstilling.

Med godt Samarbejde imellem Ko-
mitten for Landmandsforsamlingen, Sub-

sektionen og det af DBF. nedfatte Udvalg ere disse Forhold nu fuldstændigt forandrede. Summen til Præmierne, som i Begyndelsen var det brændende Spørgsmaal, er blevet forhojet til 800 Kr. + Medailler. Biavlsudstillingen bliver ikke sat hen i en eller anden Skammefrog, men faar sin Plads paa alfar Vej, nær ved Hovedindgangen. Til Biavlsudstillingen vil der blive bygget 3 Bygninger, der ved Gennemgange staar i Forbindelse med hinanden. Den midterste af disse Bygninger vil ifølge Tegningen forestille en prægtig Kube, ca. 20 Alen høj og $11\frac{1}{2}$ Alen i Diameter. De nederste 4 Alen er af Brædder, den øverste Del tækket med Straa; oppe over Kuben er anbragt en forgyldt Krone. Ved Siden af Kuben er anbragt 2 „Underfats-Kasser“, ca. $4\frac{1}{2}$ Alen høje. Hovedindgangen til Biavlsudstillingen findes i Kuben, i hver af Bygningerne ved Siden af findes Udgangene.

Ved særdeles Velvillie fra ledende Side kan „T. f. B.“ i Dag bringe et Billede af Tegningen til Bygningerne for Biavlsudstillingen, som vi haabe særlig vil interessere Læserne. Man vil heraf kunne se, at man denne Gang vil have Biavlen til den Plads, som tilkommer, den paa en dansk Landmandsforsamling. Der er nu efter vor Mening af Komiteen og Sektionssektionen gjort, hvad der med al Rimelighed kan jordres, for at byde Biavlerne gode Betingelser. Nu er det Biavlernes Pligt at vise, at de ogsaa forstaa at paa-skønne det store Arbejde og det Offer, der bragt for Biavlsudstillingen Præmier, Dommere og Bygninger ere langt fra nok, der skal ogjaa Udstillere til, og der skal udstilles meget og af mange. Alle Biavlerforeningerne, der ere under DBF., har ca. 5000 Medlemmer, men af disse har kun 70 meldt sig som Udstillere i Odense.

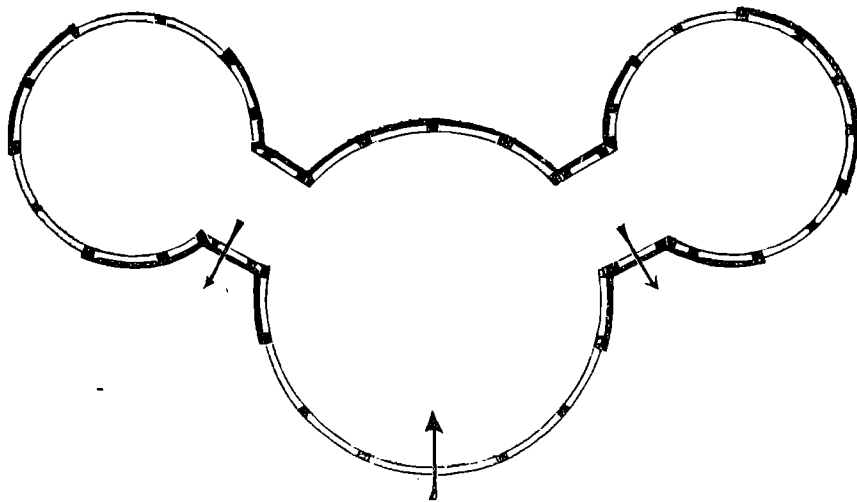

Fig. 18 Grundriss af Bygningerne til Biavlsudstillingen.

Det er et alfor ringe Antal til paa en fylbig Maade at kunne demonstrere det Standpunkt, som Biavlen staar paa i Danmark. Vi finder Anledning til at meddele, at der til Biavlsudstillingen paa „Den nordiske Industri- Landbrugs og Kunstudstilling i København 1888“, indkom Anmeldelser fra 9 norske, 31 svenske, og 153 danske. Men der er langt fra ca. 70 til 193. Vi ved, at Biavlerne kan udstille, naar de vil, endog med meget kort Varjel, det viste de i Fjor. Den 1. Septbr. blev Planen for Biavlsudstillingen i Zoologisk Have kundgjort i „T. f. B.“; den skulde afholdes 15—18 Septbr., og Anmeldelsesfristen udløb den 10. Septbr. Der indkom 47 Anmeldelser. Denne Udstilling blev kun be-

soget af 7 a 8000 Mennesker. Udstillingen i Odense vil blive besøgt af et langt større Publikum. Vi anmode derfor indtrængende Biavlerne om at udstille, endnu er der Tid nok til at anmelde. Skriv til Landinsp. A. N. Andersen, Odense, efter Anmeldelses-Skemaer til Biavlsudstillingen, udfyld Skemaet og send det tilbage, saa at det kan være i Odense inden 15. Maj; efter den Dag er det for sent at anmelde. Vi haabe, at denne Opfordring til Medlemmerne i DBF. vil bære Frugt, saa at rigtig mange Biavlere ville støtte Biavlsjagen ved at udstille i Odense.

Wells metoden.

Beretning for 1899 af G. Wells

Som mangeaarig Læser af British Bee Journal vil jeg her meddele, at det har været mig til stor Nytte i alt, hvad der angaar min Biavl. Ja, naar som helst jeg har trængt til Vejledning og gode Raad, ere disse altid villigt blevet ydet mig, og jeg har haft stort Udbytte ved at have fulgt dem. Jeg har altid i Tanker, om ikke i Ord, været taknemlig for den Hjælp, jeg har faaet igennem Bladet. Men hvilken fortsat Rækkefølge af nye Ideer fremstiller sig ikke bestændig for ens Aand i Forbindelse med Bier. De smaa Bier ere ikke alene i høj Grad interessante, men saa nyttige paa forskellige Maader, at det synes mig, vi aldrig tilfulde vil kunne vurdere deres store Værdi for Menneskene. Jeg har fundet det rigtigt at sige saa meget for at vise, at det ikke er paa Grund af manglende Interesse for Biavlen, at Beretningerne om min Biavl fremkommer senere end sædvanlig. Tværtimod, jeg har ligesaa megen Glæde af Bierne nu som nogensinde tidligere, og det vil sige meget, men mine andre Forretninger har optaget mere af min Tid i 1899 end de foregaaende Aar, medens den Hjælp, jeg har haft til Biavlen, har været mindre end før. Som Følge deraf er Regnskabet over mine Bier ikke blevet fort saa nøjagtig som før, men jeg har dog tilstrækkelige Optegnelser til at være sikker paa, at min Beretning vil være temmelig nøjagtig angaaende Vægten af den indsamlede Honning, medens Udgiftsposterne og Mængden af Voks, saavel af Cellaagene som af de gamle Tavler, er fuldtud nøjagtig. Nogle af de Biavlere, som læser B.B.J., synes at forbausés over den Mængde Voks, som jeg hvert Aar faar, idet de ikke kan fatte, hvorledes jeg bærer mig ad med at faa saa meget, men jeg ved næppe, hvorledes, jeg skal gøre dem det mere tydeligt end hidtil, undtagen ved at meddele dem, at jeg endnu har Vokset saavel fra 1899 som det fra 1898 liggende i mit Hjem; der kan man faa det at se, og jeg har averteret det tilsalg i B.B.J. i denne Uge. Vokset fra 1898 er i eet Stykke, da Vokset baade af de gamle Tavler og af de afstrælede Cellaag er smeltet sammen i et Stykke. Vokset fra sidste Aar er i to Stykker, Afstrællingen i et og Vokset fra de gamle Tavler i et andet Stykke. Jeg maa tilføje, at mit Voks er blevet under-

søgt af flere af B.B.J.s Læsere, og blandt dem ogsaa af vor agete gamle Ven, John Walton fra Honey Cott, Weston.

Naar jeg nu kommer til min Beretning for 1899, kan jeg meddele, at jeg begyndte Foraaret med 6 Stader, alle med to Dronninger — bedst kendte som „Wellsstader.“ Udbyttet af Bierne var i den Del af Kent, hvor jeg bor, snarest over et Middelaar; min egen Høst fra de 6 omtalte Stader var 1040 Pd. udslunget Honning og 100 Stfr. 1 Pds Delinger samt 56 Pd. Voks. Honningen fik jeg udsolgt noget tidligere end sædvanlig; den laveste Pris var 55 Kr. pr. 100 Pd. for udslunget Honning, men en stor Del af den blev solgt til 68 Ore pr. Pd. For de fleste af Delingerne fik jeg 83 Ore, men nogle faa af dem, der ikke vare fuldstændig fyldte, solgte jeg til en noget lavere Pris.

Mit Regnskab for Aaret 1899 stiller sig saaledes:

1040 Pd. udslunget Honning solgt for	550 Kr. 85 S.
100 Cipunds Delinger solgt for	75 66 "
56 Pd. Voks vurderet til	76 27 "
	Sagt 702 Kr. 78 S.
Udgifter i Aarets Løb	84 00 "
For Arbejdet og i Fortjeneste	618 Kr. 78 S.

Uden at ville sige, at det ovenstaaende Regnskab er rigtigt til Punkt og Prikke, efter som nogle Smaaposter ikke er blevet førte til Bogs, kan jeg dog garantere for, at det er en i Praksis rigtig og nøjagtig Beretning om Aarets Udbytte. Det viser et Gennemsnitsudbytte af 190 Pd. Honning og 9 Pd. Voks pr. Stade. Indtægten beløber sig saaledes til Kr. 103,13 pr. Stade. Rimeligvis ville nogle sige, at dette ikke er noget ualmindelig stort Udbytte af et Lodroningsstade i Sammenligning med, hvad der er høstet fra Enkelstaderne i andre Egne af England, men man maa ikke glemme, at mine Resultater kun med Rette kan bedømmes efter det Udbytte, der høstedes sidste Aar hos andre Biavlere i Kent, der bor paa Egne, der ligner, men ikke overgaar den Egn, jeg bor paa. Hvis dette sker, saa tror jeg, min Høst staar godt, sammenlignet med de andre, og det er sikkert en god Betaling for at holde en saa interessant og fornøjelig „Raphest“, som Biavlen er.

Crocusbedene foran mine Bistader ere nu een Masse af Blomster, og Bierne holde Fæst i Blomsterne paa enhver nogenlunde god Dag. Jeg har ikke foretaget nogen Undersøgelser af Staderne, men Bierne synes at være godt overvintrede og saavidt jeg

kan dømme af den Mængde, der besøger Vandtrugene, findes der megen Yngel i i Staderne.

Rent, 23. Marts.

Det ny Rammemaal.

Af Hr. Pedersen, Toed, Svendborg.

Det er jo jævnlig i den sidste Tid strebet en Del om nye Rammemaal, og der er jo flere, der har meget travlt med det ny Metermaal, som jeg tror paa Forhaand at kunne love, ikke vil blive noget almindeligt Begreb mellem Flertallet af Danmarks Bavlere i de første 20 Aar — blot fordi der ingen Tilnytning er mellem Aen og Meter, jaaledes som i sin Tid mellem Daler og Krone. Og naar vi nu se hen til, at det er over 20 Aar siden, □' Rammen kom og de andre store Rammer ret snart efter, saa bruges der dog endnu en temmelig betydelig Del Høistaderammer og vist lidt af de gamle Lavstader, ja, det vidrer mig ikke, om der endnu kan findes Nielsens Patentstader med Bier i, saa det gaar ikke saadan i en Haandevending at faa en ny Ramme udført, især naar den ikke byder nogen paavisselige Fordele overfor de nu brugelige Maal, saa jeg tror at kunne spaa Hr. Mathiesen, at han ikke oplever den Dag at faa se nogen af nuværende Rammemaal forsvinde; derimod er der al Udsigt til at faa dem forøget, hvad Hr. M. jo arbejder paa, og han bliver næppe den sidste. Jeg kunde fristes til at vende Ordene mod ham selv, som han anfører dem i Martsheft, Side 37, 3. Stykke: „Det gør vist ikke saa nøje med Rammemaalet, lad mig lave en Rammestørrelse, som falder i min egen Smag“. Han synes ikke at kunne lide de nu brugelige Rammer. Hvorfor kan vi ikke saa en Enhedsramme, for Metermaalet bliver udført? Hvorfor vil det være mere vanskeligt at samle sig om f. Ex. 12×10? Jo, simpelthen fordi de fleste befinde sig bedst ved det tilvante. Hr. M. henviser til Fabrikantene, at „de kan klare Pynten“. Jo, Tak.

Hvis Hr. M. kunde klare mig fri ved Hjælp af sin ny Ramme, for de 44 Maal, som vi nu har paa Rammetræ til de nu og tidligere af DBF. anbefalede Maal*),

*) Høistadet.	12×12.	10×12.	8×13½.
Maal	3	9	5
	13½×8.	12×10.	
Maal	9	9	

saa vil jeg og vist adskillige flere være ham meget taknemlig. Men at staffe os yderligere maaske 6 Maal, det takker jeg ikke for. Især da jeg ikke kan se, at det vil højne Bavlere eller faa synderlig Indfyldelse paa Honningmængden.

Det sker ofte, at der spørges hos mig: „Hvilket Maal skal jeg begynde med?“ og mit Svar er da: „Det faar De selv bestemme; den 12" høje Ramme kan nøjes med det mindste Arbejde, hvorimod den 8" kræver mere Arbejde og Dygtighed, men yder nok ogsaa den største Fordel i Honning“. —

Lad os saa Sagen frem paa Centralmødet og høre, hvad de ledende Mænd i Landet vil sige om den.

Til Begyndere.

Af Bodil Høyer, Ribe.

Da jeg fra mange Sider er bleven opfordret til at fortælle lidt om, hvorledes jeg driver Bavl, skal jeg i Dag forsøge det; særlig vil jeg haabe, at det maa komme den nydannede Bavlereforening i Hillerød tilgode, hvor de fleste jo er, hvad man kalder Begyndere. Jeg siger ikke, at min Metode er den bedste, men kun, at saadan bærer jeg mig ad, og at den ikke er rent forkert vider det Udbytte jeg har faaet af mine Bier. Jeg har nemlig i de Aar, jeg har haft Bier, en 12—14 Aar, aldrig haft under 50 Pbd. Honning pr. Stade gennemsnitlig, men ofte betydeligt mere, og da jeg ved at bo i en Købstad (Hillerød) altid har kunnet afsætte den med stor Lethed og til en ret god Pris, 65 Ore pr. Pbd., har det ingen lille Indtægt været. Jeg vil gaa ud fra, at Bierne lykkeligt er kommen igennem Vinteren, og at de har holdt Renjelsesudflugt; naar saa den første milde Dag kommer med en 10 à 12 Graders Varme, saa isører jeg mig mit Bittøj og sørger for, at Røgblæseren er i god Orden. Tobakken skal være grov, saa den ikke falder for tæt sammen, og man maa paa ingen Maade bruge Fingern til at stoppe den sammen med, den skal tværtimod ligge saa løst i Biben som muligt, da man ellers hverken kan faa eller holde Ild i den. Svad det først og fremmest kommer an paa, naar man skal behandle Bier, er at Ens Røgapparat er i Orden, thi med det skal man holde Bierne i Tomme; desuden maa man være forsynet med en tykbladet Kniv til at løsne

Kammerne med, eller hvad der er endnu bedre, en gammel Saks.*)

Naar jeg har aabnet Taget, tager jeg Pakningen foroven og bag Glasruden bort, og lader kun det Tæppe eller Voksbug, der hviler paa Kammerne, blive liggende; kommer der Bier frem i Foderhullet, saa de et Pust Røg. Med saa lidt Støj og Uro som muligt tager jeg Tæppet fra de bageste Kammer, som Regel er der saa eller ingen Bier der, trækker Glasruden tilbage, og alle Tavler, som ikke er tæt besat med Bier, bliver sat bag den, for at Bladsen, som Bierne sidder paa, kan blive saa varm som muligt; saasnart der kommer Bier frem, faar de et Par Pust Røg, saa de gaar ned mellem Tavlerne, dog bruger jeg ikke mere Røg end høist nødvendigt. Naar man saa har taget alle de tomme Tavler bort og kommer til dem, som er tæt besat med Bier, løfter man Tavlen op og ser efter, om der er Yngel eller Eg i den, og helst i hvormange Tavler den findes. Et godt Stade vil som Regel midt i April have Yngel i en 3 a 4 Tavler og desuden et Par for og bag godt besat med Bier; hvis der findes tomme Tavler foran, saa skal de ogsaa tages bort; man skal ikke bryde sig om, at der er Honning i de Tavler, man tager fra Bierne, naar der blot er en 3 a 4 Pd. tilbage, saa er det tilstrækkeligt.

Under hele denne Operation maa man sørge for at give Bierne et Pust Røg for hver ny Tavlegang, man kommer til, og dække de Tavlegange til med et Klæde, som man har undersøgt, dels for ikke at blive generet af Bierne og dels for at ikke formegen Varme skal gaa tabt. For alting maa man passe at trække Tavlerne saa langt fra hverandre, saa at der til hver Tavle man trækker op og sætter ned, er saa god Plads, at man ikke støder paa Afstandsflodjerne forned, thi jo roligere og uden Stød, man kan behandle Bierne, jo bedre gaar det.

Naar man paa denne Maade har undersøgt Stadet, skyder man Tavlerne sammen i den Orden, hvori de sad og dækker for Stadet foroven, løfter Glasruden $\frac{1}{2}$ Tomme i Bejret, for at de Bier, som findes paa de Tavler, der er taget fra Bierne, kan løbe ind til de andre, naar dette henimod Aften er sket, sætter man Glasdøren helt ned og pakker tæt til bagved.

Naar jeg næste Dag ser til dem igennem Glasruden, skal den bageste Tavle være omtrent halv besat af Bier. Hvis de har tilstrækkelig Honning, giver jeg dem

samtidig et Glas lunkent Vand med en ubetydelig Smule Salt i. Vandet giver jeg dem paa den Maade, at jeg fylder et Anschovisglas, og binder derover et Stykke aammet Lærred; saa tager jeg en ren Karflud og trykker den imod Lærredet, samtidig med at jeg vender Glasjet om, Luften jages paa den Maade op, og jeg bærer Glasjet omvendt ud til Bihuset, og sætter det over Kammerne, hvor der forud er klippet et rundt Hul i Voksbugen eller Lærredet, som dækker Bierne; har de derimod lidt eller slet ingen Honning, faar de Sukkervand. Jeg opløser hvidt Sukker i kogende Vand, saa det bliver som en jevn Sirup, og tilføjer helst lidt Honning; Glasjet fornyer jeg, naar det er tomt.

Naar der paa denne Maade er gaaet 8 Dage, og jeg ved at stifte Haanden ind under Dækket, mærker, at de sidder varmt og yngler godt, saa fylder jeg en Tavle med Sukkervand og sætter den midt ind i Yngellejet; det Arbejde, Bierne faar med at flytte Foderet, giver saa meget Liv og Varme i Stadet, at Tavlen hurtig bliver fyldt med Eg, hvis de har en god Droning. Har jeg derimod Tavler med Honning, skræller jeg alle Laagene af Cellerne med en skarp Kniv, stærker den godt med lunkent Vand og bærer mig ad paa samme Vis. Har Bierne slet ingen Honning, fremmer det Yngelansæiningen i høj Grad, at komme lidt Honning i Sukkervandet, indtil Bierne jelo kan begynde at finde lidt Honning i Marken. (Slutter).

For Begynderne i Vestjylland.

Af C. F. Gronning.

— — —

I.

Naar jeg nu atter i Aar skriver en fortsat Vejledning, særlig for Begyndere i Bivavlen her i det vestlige Jylland, da skal hertil tilføjes, at Anvisningen godt kan gælde for de Egne der have noget tidligere og bedre Træk: saasom store Enge, Algerfaal, Hvidklovermarker, end det egenlige Boghvede og Llyngræk. Og skal jeg nu som tidligere lade mig det være, mangtpaaliggende kun at anvise Ting og Foretagende, som jeg ifølge baade Biernes Naturliv, og min egen Erfaring er kommen til at forstaa, fører Bivavlen sikkert fremad, saaledes at dens Udover høfter baade Glæde og Indtægt deraf. De som kender mig, ved

*) Ved at anbringe den julkomne Zinkfals i Staderne, undgaar man iudtændig den Ubegyelighed at Bierne fastkitter Kammerne.
Red.

nok den første og største Betingelse jeg stiller for at Diablsdriften i det hele taget skal lykkes, det er: Kendskab til Biernes naturlige Lesevis, Kendskab til hvad man bør og kan gøre for at fremme og gavne Bifamilien, men især dette: aldrig at foretage sig noget, der kan være, eller er til Skade for Familien, dette sidste skal jeg særlig have min Opmærksomhed henvendt paa i mine Fortsættelser i Aar.

Naar det hedder, og med rette, paf Bierne godt til i den egenlige Vinter, og vær aldeles sikker paa, at de have Foder nok af passende Konsistens, da er dette aldeles rigtig, og maa ikke forsvømmes; men er der nogen Tid paa Aaret, hvor Familien behøver megen og varmholdig Fodning, da det er i Forjommertiden, nu bliver der ynget, og fordi Bierne ved egen Hjælp midt inde i Klyngen, kan drive Varmen op til den Højde, der behøves (mellem 20 og 30 G. N.), derfor er det ikke givet, at Varmegraden er lige saa høj ude i de yderste Lag Bier, og det bør den være, naar Ynglen skal kunde trives godt, og ikke løbe den Fare, at den forkøles og dør. Selvfølgelig maa der findes rigeligt af Honning inde hos Bierne, da de fra nu af bruge megen mere Næring end i Vintertiden baade til egen Behov, men især til Fodring af Ynglen. For netop at kunde hjælpe Bierne til helt at drive Varmen højt nok op, og især for dette: at de ikke mærke noget til Temperaturforandringer, varmt den ene Dag, koldt den anden, Solskin og varmt om Dagen, Frost om Natten, alt dette maa Familien ikke mærke noget til, godt er det, at vi ikke behøve at bruge Kul til Biernes Varme, for saa vilde den jo i Aar blive dyr.

Nej, vi behøve blot, og jeg vil særlig anbefale enhver især, at borttage de Kammer ved Enderne, hvorpaa der findes saa eller ingen Bier, indeholde de Honning eller Foder, da gemmes de til senere Brug. Sammen med dettes Borttagelse bør man forvisse sig om, at der findes Arbejdsyngel, hvilke kun kan ses naar Udviklingen er saa langt fremskredet, at Ynglen er forseglet med tildels flade Laag, og jo mere og tæt sluttet Ynglen ligger, des bedre er Dronningen. Findes derimod saa Hg og Larver, og de, der findes, ere forseglede, med forlængede Geller og buet Laag, da duer Dronningen ikke, det er i saa Fald enten en ung eller gammel ubefrugtet, og Familien maa enten gives en frugtbar Dronning eller ogjaa forenes med en anden Familie, der har Dronning.

Forening af tvende Familier foregaar saaledes: Den, der har Dronningen, bliver

paa sin Plads, derpaa tages Kammerne bort, saa der kommer mange Bier frem paa bagerste Tavle, i Stedet for Døren ned sættes en Jærnvævsdør (bitet overalt); henimod Aften flyttes de visseløse Bier med Kammer over bag Traadøren. Ere alle Bier kommet med, med Forsigtighed lader dette sig gøre, da fejles Bierne lempeligt af de bagerste Kammer, saa de kun beholde en 2 a 3 Stykker at sidde paa, en tæt Dør sættes bag og de dækkes tæt til foroven og sidde saaledes indespærrede 2 a 3 Dage; selvfølgelig maa de have tilstrækkelig Foder hos sig. Efter Indespærringen, hvor Lugten er blevet ens, løftes Traadøren om Aftenen saa meget, at Bierne kan passere under, og Foreningen foregaar i Løbet af Natten; derefter ordnes Kammerne efter Familiens Behov.

Foraarserjehynet kan foretages nu i mildt stille Vejr, dog uden at have for længe aabnet for Bierne, der gaar Varme tabt og der kan komme Nøvere, begge Dele maa undgaa. Ere Kammerne trukne tilbage og eftersete, da renses Bunden for Smul og døde Bier, og med Undtagelse af de Kammer, der bør borttages, stundes de andre samlede paa Plads. Glem saa ikke at patte forsvarligt til overalt, og saafremt de ikke mangle Foder eller Vand (saa er Honningen forsikret), lad da Bierne staa urørt i denne Maaned — med smaa Flyvehuller.

Udstillingen i Odense 1900.

I Anledning af Hr. F. Olsens Bemærkninger i „L. f. B.“ Nr. 5 maa jeg maaste tilføje et Par Bemærkninger: Ligesom Hr. O. og forresten mange andre, hvem Sagen ligger paa Hjerte, ønske vi, at Udstillingen maa vinde en saa stor Tilslutning som det paa nogen Maade er gørligt. En Bebrejdelse er fremkommen uden just nogen bestemt Adresse, nemlig at Bestyrelsen allerede i Fjor burde have raabt „Bragt til Gevær“ for Udstillingen. Den har vel ikke anset det for nødvendigt, ihukommende en Udtalelse af vor Præsident for nogle Aar tilbage om Udstillingerne, at Diablerne bør kunne deltage i en Udstilling, med et meget kort Barsel, ja, jeg tror han sagde naarsomhelst, idet han motiverede sin Udtalelse med at Honning burde enhver Diabler altid have, ikke blot for Udstillingens Skyld, men for sine Kunder. Njød burde findes paa Lager, Stader kunde der let laves paa en meget kort Barsel.

Hr. J. O's. Bemærkninger om Præmiernes Størrelse skal efter min Opfattelse ikke forstaaes absolut. Naar vi paa Mødet d. 21. Januar foreslog at gaa fra de af Landmandsforsamlingen fastslaaede Præmier, var det fordi vi mente, at 40 Kr. var lovlig meget i Pr. for 4 Glas Honning, for det 1ste: fordi Biavleren ikke er den eneste Faktor, der kommer i Betragtning, idet Vegetationen og Vejrliget har den væsentlige Indflydelse paa dette Produkt.

For det 2det: fordi Præmierne vilde blive alt for saa, især efter den Sum, som var os bestemt fra Begyndelsen, saa at kun nogle saa kunde præmieres. Men idet Komiteen gik ind paa, at vi forandrede de oprindelige Talstørrelser, tror jeg, at det dermed er givet, at det overlades til Dommerkomiteen at bestemme Størrelsen af Præmierne, naar den faar at se, hvad og hvormeglet der findes værdigt til Præmie. Sæt, at der vil blive meldt 200 Pbd. Honning, hvad der dog ikke er meget af Landets 6—8000 Biavlere, saa vil Præmierne blive noget mindre. Onskeligt vilde det være, om rigtig mange Biavlere vilde være behjælpelige med, at bære Sagen frem for den store Offentlighed; det er dog ikke store Ofre, der forlanges for at udstille. Skriv til Odense efter Anmeldelsesblanketter 5 Dre, deres Afsendelse 8 Dre, send nogle Glas Honning i en Kasse til Odense, 10 Pbd. koster 20 Dre som Banemærkepakke), se det er kun 33 Dre og en Smule Ulejlighed; det er ikke meget, da der samtidig er Udsigt til en Præmie. Kristian Pedersen.

Kan bestemte, udprægede Egenskaber fremables hos Bierne?

Af Aug. Petersen, Breguinge, Nysted.

I.

— — —

Den berømte, amerikanske Biavler, Doolittle, skrev for et Par Aar siden en Artikel i „Am. Bee-Journal“ om at sikre sig ikke-sværmede Bier, hvori han fremstillede den interessante Meddelelse, at han bestemt kunde paasta, at hans Bier nu vare meget mindre sværmelystne end for 20 Aar siden, og Grunden hertil angiver han at være den, at medens han den Gang avlede Storfsteparten af sine Dronninger ved at lade Bierne udklække dem af de Dronningceller, som fandtes i affærmede Stader, og hvorved Sværmedriften i Fa-

milierne opretholdtes, saa gik han jo, som bekendt, i Slutningen af Tirserne over til en ny Maade at avle Dronninger paa, idet han opfandt sin berømte Metode med at avle Dronninger i et Magasin over et Stade, som har en læggende Dronning. Skøndt han i et saadant Magasin over Dronningagitter ofte har mange Dronningceller i Gang, saa sværmer Bierne dog aldrig, selv om en ung Dronning bliver født deroppe, og det viser altsaa klart, at de opfatte det som et almindeligt Dronningstykke. Idet han gaar ud fra denne Kendsgerning, paastaar han, at hans Bier i de 10 Aar, hvori han har brugt den sidste Fremgangsmaade, efterhaanden er ligesom „dættet fra“ Sværmingen. Han fortæller, at medens han i Begyndelsen af 70'erne ofte havde 5—10 Sværme i Lufsten paa een Gang og en enkelt Gang havde 14 Sværme siddende i een Klynge i et Træ (det maa have været en ordentlig Klats Bier at se) — og i en Sommer havde 350 Sværme af 70 Moderstader — saa havde han i 1894 og 1895 næppe flere Sværme i hvert af Aarene, end han den Gang havde paa en enkelt Dag. Han tilføjer, at for at kunne naa til at yngle Sværmedriften bort fra sine Bier, er det ikke nok, at man bruger hans OVERRUMS-metode til Udklækning af Dronninger, hvis man tager Cellerne fra affærmede Stader; nej, man skal helt igennem følge Metoden og særligt bruge EG eller unge Larver fra Dronninger, som er klækkede i OVERRUM uden Sværming. — Han tilføjer, at vi maaske kan naa dertil, at vi har Stammer af sværmelystne Bier og andre Stammer (Typer) af ikke-sværmede Bier paa samme Maade omtrent, som vi f. Ex. har Honseracer, der ere rugelystne, og andre, som ikke ruge.

I Toronto ved Ontario Søen bor en Biavler ved Navn Mc. Arthur, som for en Del Aar siden satte sig det som Maal: at oplække en Stamme Bier, der var absolut fredelige under alle Forhold, samt saa gule som mulig; endvidere naturligtvis gode Honningamlere. Det var jo ingen lille Opgave, og han løste den paa følgende Maade: Paa en Ø i Ontario Søen, som tilhører Byen, og som ligger en Fjerdingvej (en engelsk Mil) fra Land — den er omtrent ¼ Mil lang og bred og paa Byens Foranstaltning beplantet særligt med Biplanter og Træer og benyttes som Forlystelsessted om Sommeren — har han indrettet en Viggaard, og her driver han sin Dronningavl med udvalgte Bier. Han begyndte med at danne sig en Stamme ved at vælge den smukkeste, frugtbareste

og i alle Maader bedste Krainerdronning, han ejede, til Stammemoder for de nye Bier. Endvidere udvalgte han Droner fra sine fortrinligste, ægte italienske Stader, og med dette Materiale paabegyndte han en Krydsning og ved at vælge ud atter og atter i 24 Generationer lykkedes det ham at opnaa at faa en aldeles konstant Varietet af Bier. Allerede den 17. Generation viste jeg konstant, men han fortsatte til 24 for at være aldeles sikker. Baade Dronning, Droner og Arbejdere ere gule overalt, store og smukke og saa fredelige, at han bogstabelig taalt kan behandle dem til enhver Tid af Aaret uden Røg og Slør. Der nævnes Exempler i „Am. Bee Journal“ paa baade deres Flid og Godmodighed, som jeg ikke skal referere af Hensyn til Pladsen, et af dem dog undtaget. (Fortsættes).

Dronningavl.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

— ∞ —

Doolittles Dronningavls-Metode har i den senere Tid været meget omtalt i udenlandske Biavls-Tidskrifter; men endnu staar det dog som et usgjort Spørgsmaal, om det er bedre at forsyne de kunstige Celler med Dronninglarvesoder end at lade være dermed. Redaktøren af „The Australasian Bee Keeper“, Bender, har fundet, at naar han fylder Dronningsfoder i Cellerne, for han foretager Om-larvningen, saa hænder det ofte, at dette Foder tørrer ind og bliver af en saadan Beskaffenhed, at det er upassende for Larverne. Han opnaar de bedste Resultater ved at lade være med at forsyne Cellerne med Dronninglarvesoder. Maaden, han faar Dronningceller paabegyndt paa, beskriver han saaledes:

„Jeg gør en Familie dronningløs og sørger for, at den indeholder en eller flere Tabler med ung usforseglet Yngel — jo yngre jo bedre. Naar jeg ankommer til Biigaarden næste Morgen, gaar jeg til denne Familie og udtager Tablerne med Yngelen, som Bierne have travlt med at tilberede Mælkesoder til. Derved forarsages de til at ophobe dette Foder i deres Maber. Før jeg forlader Stedet, ordner jeg det saadan, at der bliver en tom Plads imellem to af Tablerne til den tilberedte Kamme. I dette tomme Mellemrum mellem Tablerne ville Bierne flygte sig i stort Antal. Fra to til fire Timer derefter tager jeg en

Kamme med tillavede Cellerkopper, og i disse oversører jeg hurtigst mulig smaa til Dronninger udvalgte Larver. Kammen indhænges saa paa den ledige Plads imellem Tablerne i det dertil bestemte Stede. Saa tæt udfyldte Bierne denne Plads, at jeg maa give Tid ved Redskydningen af Kammen for at undgaa at knuse Bier. Jeg har nu mine tilberedte Celler umiddelbart omgivne af Bier, der have rigeligt af fordsøjet Foder til at fodre Dronninglarverne med. Hvis denne Kamme undersøges i Løbet af en Time, saa finde vi ikke blot Larverne godt fødrede, men ogsaa Kopperne omdannede til virkelige Dronningceller. Kopperne ere næppe indhængte, før Bierne begynde at fodre Larverne. Disse Larver modtage kun friskt tilberedt Foder.

Før at saa Larver, der ere passende til Om-larvning, holder jeg min Avls-dronning vel forsynet med Bier, men med kun lidt aaben Yngel i Stedet; derved opnaar jeg at saa Larverne rigeligt fødrede. Derjom De jer ind i deres Stader, vil De altid finde, at Familier med lidt usforseglet Yngel have i de første Dage de smaa Larver flydende i en ekstra Mængde af hvidt Mælkesoder, hvilket er det samme Slags Foder, som Dronninglarverne blive fødrede med. Naar saadanne rigt fødrede Larver oversføres, er det let at saa dem til at flyde op paa Enden af Overføringsspinden uden at komme til at berøre dem, og tilstrækkeligt af Foderet vil medfølge til at omgive dem i deres ny Bueger. Hvis Kopperne efter at være paabegyndte af Bierne anbringes i et Overrum over en stærk Familie, der har nogle Tabler med usforseglet Yngel i Overrummet, et Dronninggitter over Yngelrummet, og en gammel Dronning læggende forneben, saa ville Cellerne blive hærdigbyggede af Bierne, og gode Celler ville blive Resultatet, hvis ikke over et Dusin gives paa en Gang. Naar jeg udtager en Kamme med paabegyndte Celler af den dronningløse Familie for at indhænge den i et Overrum, saa lader jeg de vedhængende Bier følge med, og en anden Kamme med tilberedte Celler kan gives til de dronningløse Bier. Jeg kan sige, at det er langt sjærrere at lade Cellerne paabegynde af dronningløse Bier end straks at indhænge dem i et Overrum over et Dronninggitter; i det mindste har jeg fundet, at dette er Tilfældet, da mine Bier altid have nægtet at antage Cellerne, undtagen de først vare paabegyndte af dronningløse Bier. Hvis et stort Antal Dronningceller ere nødvendige, vil man kunne saa de dronningløse Bier til at paabegynde flere Sæt paa en Dag“.

Ovenstaaende Beskrivelse af Australieren W. S. Penders Maade at faa Dronningceller paa begyndte paa, synes vi, er ret interessant, fordi man ved Gennemlæsningen deraf faar Opmærksomheden henledt paa, hvorledes det er muligt at faa riag fødrede Larver til at overføre i kunstige Dronningceller. Det er nemlig ikke usandsynligt, at det har en temmelig stor Indflydelse paa Dronningernes Godhed, hvorledes Larverne, der anvendes til at udlække dem af, have været fødrede i de første 18—36 Timer af deres Levetid. Det er sikkert ikke ligegyldigt, enten man vælger 18 Timer gamle, godt fødrede eller 18 Timer gamle, daarlige fødrede Larver til Dronningavl; de bedste fødrede ville sikkert give de bedste og kraftigste Dronninger. Hidtil har der været lagt stor Vægt paa, at Larverne ikke maatte være for gamle; i Fremtiden vil man maaske komme til at indse, at det ogsaa har sin store Betydning, at Larverne have været godt fødrede i deres første Levetid, naar de skulle anvendes til Dronningavl. I hvert Fald er dette noget, der nok er værd at lægge Mærke til for dem, der give sig af med Dronningudfletning. (Fortf.)

Opraab til Danmarks Biablere.

Da der til Dato allerede er sket Anmeldelse af over 70 forskellige Udstillere under Sektionen for Biavl, og der ikke raades over nogen stor Udstillingsplads, tillader vi at opfordre dem, der mulig kunne ønske at udstille, om at sende Anmeldelse derom snarest mulig, idet vi bemærke, at der gives Anmelderne Plads, efter som de indgaa. Staderne ville blive opstillede i det frie. Der er bevilget Biavlerne Adgang til Landmandsforsamlingen Mandag den 2. Juli til halv Pris (1 Kr.), naar samtlige Deltagere møde ved Hovedindgangen Kl. 9 Formiddag.

Kredsformændene Landet over kan ved Indlæggelse af et 8 Eres Frimærke rekvirere Kort hos A. Zinglerjen, Alleevej 54, Odense, som Kredsformanden kan udjette til Medlemmer af Kredsen; det skal lyde paa Navn og Stilling og underskrives af Kredsformanden. Dette Kort tjener til at faa Moderation i Entreen og skal medbringes. Søndag den 1. Juli, Kl. 4 Eftermiddag holdes Møde paa Industriforeningen med Foredrag om Biavl af Biavls lærer Grenning. Mandagen den 2den Juli, Kl. 2

Eftermiddag holdes Foredrag af Redaktør N. S. Kristensen paa selve Biavlsubstillingen, og Søndag den 8. Juli, Kl. 2 Eftermiddag, holdes Foredrag af Gartner A. C. Andersen paa samme Plads. Som Dommere for Biavlsubstillingen er valgt: Præsidenten for DBF., fhv. Trafikchef F. Wøller, Aarhus, Redaktør N. S. Kristensen, Roskilde, og Gartner A. C. Andersen, Ryborg, med Ret til at kunne supplere sig med Sektionsens Medlemmer.

Idet Subsektionen formener, at denne Udstilling vil blive den største og smukkeste, der endnu er afholdt her i Landet, og derfor har anstrængt sig for at opnaa saa store Fordele for Biavlerne som mulig, saa forvente vi ogsaa, at Biavlerne vil slutte sig talrigt til dette Stævne, vi her indbyde dem til Mandag den 2. Juli i Odense.

Subsektionen for Biavlsubstillingen i Odense 1900.

Ch. Nikkelsen, Formand, Odense
E. Holm, Odense.

Kr. Bederjen, Tved, Svendborg.
A. C. Andersen, Ryborg.
A. Zinglerjen, Odense.

Statistik.

Den for DBF. for Aaret 1899 iværsatte Indsamling af statistiske Oplysninger har kun givet nedennævnte samlede Resultat: 4010 bidragende Medlemmer.

13,342 Bifamilier i Kunststader.

2,147 do. i Straakuber.

364,493 Bund Honning i Udbytte.

5894 Bund Boks do.

Ovenstaaende Oversigt giver følgende Resultat: 13,342 Bifamilier i Stader, ansat til en Værdi af 30 Kr. pr. Stade = 400,260 Kr. " Ore

Honningudbyttet:

364,493 Pbd. a 50

Ore

182,246 Kr. 50 Ore

Boks a 150 Tre Pbd.

8,836 " 50 "

Tilsammen 191,183 Kr. 00 Ore

Naar Kubefamilierne holdes ude af Betragtning med Hensyn til Udbyttet af Honning og Boks, saa bliver Udbyttet pr. Stade til ovenanførte Pris 47,75 pCt. af Stadets Værdi.

Oversigten indviser, endvidere, at Bifamiliernes Antal giver 3,3 Stade, 0,3 Kubefamilier pr. Medlem.

De Foreninger, som endnu ikke have indsendt statistiske Oplysninger, eller som

mulig kunne supplere de alt indsendte, bedes tilsende Foreningens Sekretær saadanne Oplysninger.

Fra Kredsene.

Sundeved BF. afholdt Søndag den 25. Marts en ekstraordinær Generalforsamling hos Gæstgiver J. Ferdinand i Fjeldsted. Der var i det forløbne Aar afholdt 3 Foredrag i Foreningen, nemlig i Fjeldsted, Kværns og Boverup. Det blev vedtaget i Aar at afholde Møde med Foredrag i Barmas og Kværns, rimeligvis i Juni Maaned. Regnskabet udviste, at der havde været en Udgift af henved 92 Mk. Kassebeholdningen var 79 Mk. 82 Pfg. Det revideredes og godkendtes af de dertil valgte Revisorer, Gaardejer P. Hansen, Slungsten, og Maler S. Jensen, Kværns. Hvis Honninghøsten til Sommer bliver god, og de fornødne Pengemidler kan skaffes tilveje, fik Bestyrelsen Fuldmagt til at iværksætte en Biavlsubstilling i Fjeldsted i Efteraaret. Foreningens Bogsamling var bleven forøget med en Mængde Smaaskrifter. Det vedtoges at lade indbinde en Del af dem og bruge Resten til Uddeling, f. Ex. til ny tiltrædende Medlemmer, samt hvor der ellers maatte findes god Anvendelse for dem. Prijen paa „Tidskrift for Biavl“ nedsættes for Foreningens Medlemmer fra 1,13 Mk. til 1 Mk. Til Formand valgtes i Stedet for P. Jensen, Tombøl, hvis Virketid var udløben og som bad sig fritaget for Genvalg, Landmand Jes Lorenzen, Kværns. Til Slutning gaves nogle Meddelelser om, at Udbyttet i 12 navngivne stedlige Biavlerforeninger havde været over 46,000 Pbd. Honning og ca. 700 Pbd. Voks; det er lig en Sum af 23,000 Mk.

Det bedste Udbytte var naaet i Brede med 120 Medlemmer, 300 Stader og 136 Kuber, 12,000 Pbd. Honning og 150 Pbd. Voks. Det næstbedste i Gram og Omegn med 95 Medlemmer, 436 Stader og 151 Kuber, 9289 Pbd. Honning og 192 Pbd. Voks.

Hjørring Amts BF. afholdt den 19. April sin aarlige Generalforsamling paa Forsamlingsbygningen i Hjørring. Formanden, Lærer Jensen, Badskjær, bød Velkommen og omtalte sidste Aars Honninghøst, der i Gennemsnit vil kunne anslaaes til ca. 40 Pbd. pr. Stade. Regnskabet for sidste Aar viser en Indtægt af 158 Kr. 17 Ore

og en Udgift af 127 Kr. 61 Ore, altsaa et Overskud af 30 Kr. 56 Ore; det godkendtes enstemmigt.

Derpaa vedtoges det at afholde Udstilling til Sommer i Hjørring sammen med Landboforeningernes Hoveddyrskue, og vil der i Aar ske en Forandring i den hidtidige Fremgangsmaade. Udstillingsgenstande skal anmeldes 8 Dage og indleveres 2 Dage forud for Udstillingen under Adresse Kbmnd. J. Jørgensen, Hjørring. De forjænes kun med Mærke, saa at Udstillercens Navn er Dommerne ubekendt.

Af Præmiebeløbet anvendes de $\frac{4}{5}$ til Præmiering af Honning, Voks, Mjød og Biavlskredskaber og $\frac{1}{5}$ til andre Driftøvarer, Bagværk og Syltetøj. Bedømmelsen vil foregaa efter Point.

Til Ordningsskomitee for Udstillingen valgtes Købmændene J. Jørgensen, Ad. Andersen og Jens Nielsen, Børsen, alle af Hjørring. Bedømmelsen foretages af 3 Dommere: En fremmed Biavlslærer (helst Redaktøren af Tidskriftet eller Grønning), Købmand Ad. Andersen, Hjørring, og Stationsforstander Windeballe, Løgstrup, med P. Jacobsen, Ørenvad i Laars, som Suppleant.

Efter Tur afgif den større Halodel af Bestyrelsen, Lærer Jensen, Elling, Lærer Jensen, Laars, N. Chr. Bact, Stenum, og Assistent Windeballe, Hjørring. De tre Forstnævnte genvalgtes, og i Stedet for Sidstnævnte, der er bortrejst, valgtes Købmand J. Nielsen, Børsen, Hjørring. Til Revisor i Stedet for Købmand J. Nielsen, Børsen, Hjørring, der træder ind i Bestyrelsen, valgtes Købmand Marius Jensen, Hjørring. Næste Aars Generalforsamling afholdes i Frederikshavn.

Efter Bestyrelsens Forslag optoges Lærer Jensen, Badskær, enstemmigt som Voresmedlem af Foreningen i Anledning af hans 25-aarige Virksomhed som Foreningens Formand. Lærer Jensen, Elling, takkede ham i anerkendende Ord for hans dygtige og afholdte Virksomhed. Et Diplom om Begivenheden tilbeldes Jubilaren, der takkede for Udnævnelsen. Sluttelig vedtoges det at sende en Tak til Redaktør Kristensen, Roskilde, for dygtig Ledelse af „Tidskrift for Biavl“.

—II.

Sl. Roskilde Amts BF. afholdt 2. Paaskebadag sin Foraarsgeneralforsamling, hvor Regnskabet for 1899 fremlagdes og godkendtes. Foreningen havde i det forløbne Aar ladet afholde 4 Biavlsmøder samt en særdeles vellykket Udstilling i Zoologisk Have, som blev besøgt af mange Tusinde Mennesker. Foreningen havde saame

Medlemsantal som i 1898. Viaaret 1899 var særdeles godt, og de fleste af Medlemmerne havde høstet særdeles megen Honning. Det vedtoges at afholde Viaavlsmøder i Hertadalen, Karlslunde, Smørum, Roskilde og Nymølle. Forstellige Spørgsmaal angaaende Viaavl blev drøftede, og nogle Stader blev eftersete.

Spørgsmaal og Svar.

Mr. 8. Vær saa venlig igennem „T. j. B.“ at meddele mig, om et indforskrevet Krainerfolk kan blive staaende i den Kasse, de er sendt i, og om de derfra afgiver Sværme? R. J.

S.: Hvis Botsbygningen ingen Skade har taget ved Forsendelsen, saa kan Krainerfolket godt blive i Kassen. Men for at saa tidlige og gode Sværme, bør Stedet fodres, lige indtil det stærke Hovedtræk kommer. Vi har i Reglen faaet 2 Sværme af de Krainerfolk, vi har indforskrevet. Kun i en af Kasserne har hele Lavlebygningen ved Modtagelsen været staaet løs, men den havde ogsaa lidt megen Overlast, idet Laaget var staaet i Stykker paa Rejsen og stoppet med tykke Aviser. Folket blev sat i et Lavnormalstade; de af Tablerne, der var Dugel i, bleve satte i Kammer, og Bierne bleve fodrede. Stedet gav, trods den ilde Medfart, et godt Udbytte.

Mr. 9. Hvoraf kommer det, at Honningen, jeg satte paa Glas i Efteraaret, er bleven skjoldet? K.

S.: Der er flere Grunde til, at Honningen bliver skjoldet, men oftest er det enten, fordi der ikke er rørt nok i den eller fordi den er blevet for fast, inden den sættes paa Glas.

Mr. 10. Er det heldigt at rove sin, krystalliseret Honning som Krystallisationsvækker i flydende Honning, og er den i bekræftende Fald lige saa holdbar? K.

S.: Ifølge vor Erfaring bliver endog den Honning, der er slynget ud sent paa Aaret, en meget fin Handelsvare, naar den inden Krystalliseringen tilføres lidt fin, krystalliseret Honning, og vi er sikker paa, at denne Honning er ligesaa holdbar som den anden Honning.

Mr. 11. Kan De stifte mig en Dronning snarest; jeg har et Stade, der er viferløst? H.

S.: Vi har selv ingen Dronninger til Salg før end noget ind i Maj Maaned,

og vi ved heller ikke, at der er andre Viferløse, der har Dronninger tilsalg før. At løbe en Dronning i Krain eller Italien til en Pris af 5—6 Kr. og give det viferløse Folk, vil vi ikke raade til. Vi tro, at De er bedst tjent med at sætte det dronningløse Folk med fornøden Forsigtighed ind til et andet Folk.

Mr. 12. Jaar jeg som Udstiller ikke fri Udgang til Landmandsforsamlingen i Odense? Jeg har anmeldt Honning og Honningfager til Viaavlsudstillingen. D. S.

S.: Nej, hverken Udstillere eller Forhandlere af det udstillede har fri Udgang til Udstillingen. Medlemskort, som giver Ret til at besøge Udstillingen hver Dag, koster 12 Kr. For Ikke-Medlemmer er Betalingen for et enkelt Besøg paa Udstillingen: 2 Kr. for den 30. Juni, 1, 2., 4. og 5. Juli, 3 Kr. for den 3. Juli, 1 Kr. 50 Ore for den 6., 1 Kr. for den 7. og 50 Ore for den 8. Juli. Dog vil de Medlemmer af Viaavlsforeningen, der hos deres Kredsformand eller hos Bagermester A. Zingler Jensen, Alleegade 59, Odense, rekvirerer et Udgangskort, kunne erholde Udgang til Udstillingerne for halv Pris (1 Krone) for Mandag den 2den Juli. For at saa Udgang til den Betaling, bør Vedkommende møde ved Udstillingens Hovedindgang den 2den Juli, Kl. 9 Form.

Mr. 13. Jeg har 20 Bistader, hvor jeg bor; det er tæt ved Byen, og her findes mange Frugthaver og i det Hele taget en frødig Bæst. En Mil fra Byen er der en Kapsmarkt paa 8 Tdr. Land — hvad er nu bedst, enten at blive hjemme eller vandre i Kapsmarken? H. H. H.

S.: Bliver Vejret koldt og regnjuldt, saa vil Trækket paa Frugttræer og Frugtbuske sikkert være det bedste, men bliver det rigtig godt Vejr, saa er vi sikker paa, at Kapsmarken giver det største Udbytte. Men det er jo ogsaa forbundet med Udgift og Ulejlighed at flytte til Kapsmarken. Prøv i Aar at sætte de 10 Stader ud til Kapsmarken, og lad de 10 blive hjemme; naar De saa vælger lige stærke Folk til begge Holdene, vil De i Løbet af en 3 a 4 Aar kunne saa staaet fast, om det kan betale sig at flytte eller ej.

Mr. 14. Hvormange Bund Honning og Bots skal man udstille i Odense for at kunne øste Præmie? C.

S.: I „Planen“ for Viaavlsudstillingen, der findes i „T. j. B.“, Side 49 for i Aar, meddeles det, at der skal udstilles mindst 4 Pd. Honning og 2 Pd. Bots forat kunne øste Præmie.

Mr. 15. Bevis mig den Tjeneste at

opgive mig en Adresse, hvor jeg kan købe et Par Gummihandsker. Jeg kan ikke godt taale at blive stukket af Bierne; jeg bliver i Reglen ikke saa lidt syg, naar jeg bliver stukket, og jeg vil nødig give Afald paa Bierne.

P. A. B.

S.: Gode Gummihandsker faas hos Hr. Købmand Alex. Rasmussen, Rallundsborg. Prisen er 2 Kr. 35 Øre pr. Par.

Nr. 16. Naar man vil danne en Kunstværn ved at dele en stærk Familie, og da lade de to Huse staa hver halvt paa den gamle Plads, hvorlænge kan de staa saaledes. Skal de ikke flyttes fra hinanden, inden den ny Dronning holder Barringsudflugt?

K. K.

S.: Det vil i Reglen allerede Dagen efter, at Kunstværnen er dannet, vise sig, at Bierne ikke flyve ens stærkt til begge Staderne, hvorfors det af Huse, Bierne flyver stærkest til, flyttes noget længere bort fra den gamle Plads. I Løbet af de følgende Dage bør man ved at flytte Huse, noget til Siden søge at bringe „Orden i Geleddet“. Man har derfor Huset paa rette Plads og flyttet fra Nabostedet, før den unge Dronning holder Barringsudflugt.

Ekko fra Staderne.

Wärner, Nibe, 9. April.

Mine Bier befinde sig, efter hvad jeg kan se, særdeles vel, men det er nu paa 6te Maaned, siden jeg har set til dem. Vinteren begyndte her den 5. December med haard Frost, og enkelte Steder har Sneen endog ligget 8—10 Ugen højt. Den 7.—8. Marts var her stille Vejr med Solskin, og alle mine 14 Bisfoll havde en vellykket Henselsesudflugt; ogsaa den 29.—30. Marts vare de meget ude, men Vejret har ikke været saaledes, at jeg endnu rigtig har kunnet undersøge dem. Vare det nu vilde blive godt Vejr i Foraaret, thi det er at frygte, at mange Viavlere ikke har tænkt paa, at vi skulde staa saadan en streng Vinter. Termometret var den 3 April ude ved 7 Graders Frost om Natten, og om Middagen var der 3½ Grads Frost og Østenstorm. Eldre Folk kan ikke mindes nogenjinde at have oplevet en saa haard Frost i April Maaned. Sneen er ikke nær forspundet endnu, og her er knapt en grøn Spire at se.

J. C. J.

Fredericia, 23. April.

Den 17. April indtraadte her mildere Vejr med Solskin. Vejret tiltog daglig i

Milddhed, saa det var rigtig egnet til et grundigt Efterhvi af Bisfamilierne.

Mine 13 Familier havde overvintret meget godt, men tæret betydeligt paa Forraadet, der tillige var formindsket en Del ved Spild af forjukkede Korn, hvoraf mange fandtes paa Stadernes Bund. 1 Dronning var gaaet tabt og blev erstattet med en af mine Reserverdronninger.

Engeludviklingen er i aad Fremgang, men noget forskjellig hos de forskjellige Familier, stærkest hos de Familier, som dels den 7de og dels den 11te Marts — begge Udflugtsdage — bleve forjynede med en Portion frisklavet, flydende Foder.

Man tør nok, efter Udvintringen at dønmme, haabe paa et godt Bjaar.

C. Hjerregaard.

Stippinge, 21. April.

Endelig fik jeg da mine Bisfoll undersøgte og Smilket renset ud af Staderne, og til min store Glæde har de holdt sig godt og kun tæret lidt af Forraadet. Jeg har 17 Familier, hvoraf 1 sidder paa 5 Kammer 14×14", 3 paa Højnormal, Resten er paa Lavnormal, og de har ingen Overrum haft paa i Vinter. Jeg har ¼" til Bivej over Kammerne i alle mine Stader, og der findes saa godt som ikke Møl i dem.

Anders Pedersen.

Midtjylland, 22. April.

Influenza'en har holdt mig dels i Sengen og dels inden Døre i 6 Uger; jeg haabede dog stadigvæk paa at kunne komme tidnok endda til Bierne, men jeg maatte til Slut staa en anden Mand til at efterse dem, den 17de April. Da var de jalig hensøvet i 15 Stader. Deraf kan man se, at man ikke skal tage sine Bier for nær, eller i alt Fald staa give dem Foderet om Efteraaret; derfor kan man jo alligevel foraarstjodre. Men man bør altid efteraarstjodre saa rigeligt, at man ikke behøver at nødfodre om Vinteren.

E. F.

Et og Andet.

—:—

De japanesiske Bier vil, efter hvad der meddeles i et amerikansk Bibrad, blive vore hjemlige Biracer en slem Konkurrent. De bleve i Midten af det 7de Aarhundrede indførte fra Korea til Japan. De have en meget saqtmodig Karakter, saa at man kan behandle dem uden at bruge Høg. Af Farve ere de graagule, men blive mørkere med Alderen. De ere staa ivorige Honningavlere, at de endog staa bære

Honning hjem, naar det regner. Deres Tavlebygning er saa fart, at en udbygget Bolig næppe taaler at flyttes fra en Egn til at anden. Viablsdriften staar paa et lavt Standpunkt i Japan. Biboligerne er i Reglen tomme Lønder, som hænge under Husstagenes Frenspring.

Amerikansk. I et amerikansk Viablad læses om en Viabler, som i det gode Trak udsllynger fra 3 til 5000 Pd. paa een Dag. En anden, endnu raskere Arbejder — en, som med sine Svende er bekendt som „Lynarbejderen“, sllynger fra 11 til 1400 Pd. Honning paa en Time. Han har 3 Mænd til Hjælp. Nr. 1 tager Magasinerne af, bærer Honningen ind og sætter tomme Tavler ind istedetfor de borttagne fulde, Nr. 2 drejer Stygmastinen, Nr. 3 ordner Honningen ud og fylder Karrene, og han selv som Nr. 4 stærer Forjøglingen af Tavlerne.

I Meddelelse fra Askov Højskole 1900 skriver Forstander L. Schrøder: „I 1899 har jeg haft den Glæde at modtage 100 Kr. til Grundlæggelse af et Askov Viablerfond, hvis Renter, naar Summen er bragt op til mindst 1000, (er Tusind Kroner), anbragt i en Sparekassebog, anvendes til Fremme af Viablen i Sjælland, — fra en Ven af Fliid og Røjsomhed.

Den nævnte Sum, et Hundrede Kroner, er indsat i Sparekassen for Bejen og Omegn, og jeg har modtaget Biverens Samtykke til, at Legatet bestyres af de Mænd, der udgøre Askov Højskoles Bestyrelse.

Derjom nogen, for at Udbetalingen af Renter ikke skal trække for længe ud, vil øge den stænkede Kapital, vil det naturligtvis være os kært. Den Tid kan komme, da Landbrugets Bierhverv i det hele, derunder ogsaa Viablen, kunne blive Hovederhverv, og de ere det allerede for adskillige Besiddere af smaa Jordlodder.“

For 42 Aar siden. I „Ugeskrift for Landmand“ fra 1858 findes en Afhandling: „Smaaing fra Insektverdenen af Th. Thorsen“, hvoraf navnlig Slutningen kan hde nogen Interesse ved at komme frem, hvorfor den gengives her:

Læt ved en stor Egekov mellem Lyngheden og Granplantager ligger min Vigaard i Læ af en gennemtaaret Kæmpehøj. Hundrede Bisfolk ere der opstillede og indjamle daglig fra den blomstrende Lyng og Boghvede store Mæsker af Honning. Hver Lørdag, naar Bønderne fra de store Allhede-Colonier køre hjem fra Torvedagen i Viborg, holde mange Bøgne stille udenfor min Vigaard. Fruentimmerne blive

sidende paa Bøgnene, medens Mandsofolkene staa af for at bese mine Dzierzon'ske Bisfader. Forleden kom saaledes en gammel Bonde ind til mig. Jeg lukkede op for en stor Kasse, hvori man gennem Glasruder kan se Biernes Færden og Arbejde. Nydelige, hvide Rager, fyldte med guldgul, stinnende Honning fra Boghvedeblomster hang der lige indenfor Ruden. Den gamle Mand stod først ganske stille lidt og saa derpaa. Derpaa tog han andægtig Huen af, og uden at henvende et Ord til mig foldede han Hænderne og udbrød: „Uk! Uk! Uk! Vor Herre er en stor Mand!“ Derpaa vendte han sig bort og forlod stiltiende Haven. Han var ganske greben af at se denne ene Frembringelse af Naturen, endstøndt hver Blomst paa Marken viser, at Herren er stor. Man maa i Sandhed serbaufes ved at se den Regelmæssighed og Akkuratøse, hvormed Bienen danner sine Vokstavler, der snart tjener til Bugge for Ungerne, snart til Gemmested for Honning og Blomsterstøv. I Tyskland har man længe arbejdet hen til selv at kunne fabricere Vokstavler, som Bierne kunne bruge. Eksperimentet er lykkedes; det er lykkedes saa vel, at Bierne endogjaa have ynglet i disse Tavler. Dog er Opfindelsen endnu i sin Barndom, da en Maskintavle er 6 Gange saa massiv, som en af Bierne fabriceret, og Arbejdet endnu ej gaar rask nok fra Haanden. For Viablen er denne Opfindelse, naar den bliver praktisk, af stor Betydning, da Vokstavlernes Fabrication koster Bierne megen Tid og Honning, og man kan forhøje Biernes Fliid ved at udtage af Stedet de fyldte Vokstavler og indsætte tomme i Stedet“. (Ved Kr. Jensen, Hemmet).

Bipest. I et tysk Blad, „Den praktiske Bevviser“, læses følgende: „Den i Mecklenborg fungerende Statskommission til Undersøgelse af Bipest fandt den 4de September 1899 i Meentier A. Sauer's Vigaard i Rauchow Bipest, som allerede maatte have været tilstede mindst i 3 Aar. Da vedkommende Sauer driver en stor Forretning med Opdræt, Handel og Forsendelse af italienske Dronninger, saa maa enhver, som i de sidste 3 Aar har modtaget Dronninger fra Sauer, give Agt paa sine Bier. Undertegnede har for 12 Aar siden faaet meget gode, junde, gule Dronninger fra ham. Nu bør der iagttages den største Forsigtighed, naar der købes Dronninger fra ham. Th. Buchholz.

Gavnlig Vink.

Bejret (25. April). At det kolde Bejr i iffe ringe Grad har hæmmet Bierne i deres Udvikling er en Selvsølge, ligesom det ogsaa næsten har umuliggjort Mensning og Efterlym af Staderne, og jo daarligere disse har været indviet og pakket, des daarligere ere de komne over Vinteren og det værste Foraar. Dog har vi endnu kun modtaget en Veddelelse om Vintertab; derimod er der indkommet iffe saa faa Veddelelser om, at der kun var lidt Yngel i Staderne, og at der var for-tæret usædvanlig meget af Forraadet. Den 20. — 24. var de fleste Solskinsdage med mildt og stille Vejr, i disse Dage har vistnok de fleste Viavlere benyttet Vejligheden til at efterse deres Stader og rense dem for Rotsmuld og døde Bier, samt til at indskrænke Vinterlejet, ved at borttage de Tavler der iffe vare besatte af Bierne. I de sidste Dage har Trækket været stærkt paa Hestehov og Crocus.

Fodring. a. Nødfodring. Bejret har nu allerede i flere Dage tilbudt saa god Vejlighed til at efterse Staderne grundigt, at enhver Viavler bør vide Bæst ved Forraadmængden i ethvert af sine Stader. Enhver Familie bør nu have mindst 8 Pd. Forraad; hvad der mangler deri kan gives ved Fodring med et almindeligt Honning-glas. Yngeludviklingen er rigtig nok endnu temmelig langt tilbage; men i gode Stader tiltager den dog Dag for Dag og dermed ogsaa Forbruget. — b. Opmuntringsfodring. De Familier, der endnu have rigeligt Forraad, behøve vel iffe at fodres endnu, fordi Hovedtrækket sandsynligvis er mindst 6 Uger borte, og det fra Haver og Marker indkommende Forraad af Blomstestøv og Nektar vil opmuntre til en jævnt tiltagende Yngeludvikling. I saadanne Egne, der tilhøre et betydeligt Foraarstræk paa Frugttræer, ville vi dog tilraade saadan Fodring, særlig hos mindre stærke Familier, fordi det nævnte Træk maa ventes at være i fuld Gang om 3 Uger. Saa snart Frugttræerne begynde at komme godt i Blomst, vil det derimod være den rette Tid til at begynde denne Slags Fodring hos alle Familier i saadanne Egne, der iffe tilhøre noget godt Frugttræk, eller i alle Egne, hvis Bejret bliver uheldigt under dette Træk. Denne Fodring bør dog foregaa laangsomt med ca. 20 Kvint i Døgnet ved Hjælp af en regulerende Fodrer (s. Etz. den fuldkomne Fodrer med 1—2 Huller aabne). Denne Fodring bør da forfættets, indtil Naturen tilbyder godt Træk.

Overgemte Honningtavler. Hvis man endnu har Tavler, der helt eller tildels ere fyldte med Honning, da er det nu den rette Tid til at faa dem tømt, idet man indhænger 1—2 saaranne Tavler i hvert Stade tæt op til Yngelen. Ere disse Tavler gode Arbejdertavler, da kunde de forblive paa denne Plads og saaledes indgaa i Yngelredten. Indeholde de derimod meget Droneboks, da bør de flyttes tilbage, inden de blive belagte med Vg. Dette undgaaes lettest, naar de allerede ved Indhængningen anbringes lidt længere borte fra Yngelen.

Udbidelse af Pladsen i Staderne bør endnu iffe med Forsigtighed, saalænge Næsterne ere kolde. Hos stærke Familier kan man dog godt udvide Pladsen med en Kunsttaale, saa snart den bagerste Taale ved Middagstid viser sig nogenlunde belagt med Bier. Hos mindre stærke Familier bør man iffe udvide Pladsen, før end Bierne fuldstændig besætter alle Tavlerne. Vi foretrækker næsten altid at udvide Pladsen i Yngelredten med Kunsttavler, det er den letteste Maade at forny

Tavlebygningen paa, og tillige faar man paa den Maade lærdeles gode og regelmæssige Tavler. Ved Indhængning af ældre udbyggede Tavler sker det ofte, at Tavlegaderne blive meget uregelmæssige paa Grund af de udbyggede Tavlens Ujævnhed. Tillige bør man ogsaa være meget forsigtig med at anvende overgemte udbyggede Tavler i Yngelredten, naar man iffe er aldeles sikker paa, at de er fri for Møl-Vg eller Larver. Overgemte halvt udbyggede Kunsttavler bør iffe indhænges til Bierne førend i Hovedtrækket og saadanne Tavler bør ligesaa vel som overgemte Kunsttavler enten holdes over en Kæbel med kogende Vand eller lægges i nogle Minutter paa et Sted, hvor Solen skinner, til Tavlerne blive gule og bløde.

Barmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bispeflokets Trivsel og Udvikling, derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bierne, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa umhyggeligt som muligt og fjern iffe Pakningen førend Hovedtrækket er meget stærkt. Glem iffe, at Foder og Barme er Hovedbetingelserne for Bispeflokets Trivsel.

Dronningløshed. Hvis man paa denne Aarstid træffer en dronningløs Familie i sin Bigaard, vil det i Reglen kunne lykkes at skaffe den en ny Dronning ved at indhænge en Stump Yngel-taale fra en god Familie med mindst 20 Arbejder-celler, i hvilke findes Vg eller nylig udklækkede Larver, der tilligemed deres Foder kun lige netop dække Cellens Bund. Familien maa fodres. Den vil da opjøre flere Dronningceller. Paa den 10de Dag kunne de alle udføres. Derefter gives paamy Vg og nylig udklækkede Larver. Den først udløbende unge Dronning af det andet Sæt Dronningceller vil da kunne blive befrugtet, fordi flyvende Droner sandsynligvis kunne ventes tilstede i Bigaardene om 3—5 Uger. Er det dronningløse Stade meget svagt, bør det derimod forenes med en god Familie.

Nedbygning. Naar Kuben kan beskyttes tilstrækkeligt mod kolde Vejr, kan det meget godt lade sig gøre allerede nu at sætte en stærk Kube-familie til Nedbygning i et Trugstade. Kuben vendes i stille varmt Vejr om i en Spand og bestæres helt ned til Yngelen og saaledes, at saavidt muligt alt det nederste Droneboks borttages. Skulde et Stykke Taale med Arbejdyngel gaa med i Løbet, da kan det fastbindes med 2 Tavletraade under en Taalebærer, hvorefter Rammen indhænges under Kuben for atter at udtages, naar Yngelen er udløbet. Mindre stærke Kube-familier bør dog iffe sættes til Nedbygning før i Maanedens Slutning.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, i det mindste paa den Ved, der gaar paatværs af Tavlebærerne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler skævt i Kammerne.

Overflytning af Bier fra eet Stade til et andet (for at istandsætte det gamle Stade) eller Sammenflytning af 2 Nabofamilier bør iffe foretages før Kirsebærtræet blomstrer, og kun paa en varm og stille Eftermiddag.

Møl. Husk paa at bevare de hengemte Tavler ved at gennemrøge dem med Svovldampe, saasnart Bejret bliver rigtig varmt.

Læ bør der være i Bigaarden. Er der iffe Læ, saa er det kun saa Dage i Foraaet, at Bejret tillader Viavleren at arbejde med Bierne, og Udbyttet af Bierne er langt ringere, naar Staderne staar ubesatte for Vinden. Derfor betaler det sig godt at tilvejebringe Læ om Vistaderne.

Brevkasse.

Udstillingen i Odense. Anmeldelses-Skemaet til Biobudsstillingen faas hos Landinspektør A. N. Andersen, Odense. De skulde være indleveret i udfyldt Stand samme Sted inden 15. Maj.

Bekendtgørelse. Centralmødets Beslutning af 17. September 1898 med Hensyn til Anvendelse af Tilskud fra Hovedforeningen er jaalydende:

„Hovedforeningens Tilskud til Amts- eller Herrerdsforeninger anvendes efter disse Foreningers Bestyrelses bedste Etan til Vejledning i Biavl, jaafom enten ved Foredrag eller ved Undervisning i Biavt i de enkelte Vigaaarde eller ved Udstillinger og lignende, dog saaledes at der gives fuldstændige Oplysninger om Anvendelse af Pengene.“

Italienske Dronninger bliver indforskrævet den 10. Maj. Prisen vil blive 5 a 5½ Kr. pr. Stk. Dronningerne ventes hertil i de første Dage af Juni Maaned. N. S. Kristensen.

„E. f. B.“ Nærværende Nummers Udfendelse blev forsinket 4 Dage, fordi Fig. 17 og 18 ikke kom i rette Tid. Red.

Kundgørelser.

Bisoff i nye Stader af de anbefalede Maal, kan faas til Køb hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bi-hog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1900.

A. H. Vorbeck.

Vokstavl.

Mine bekendte gode, garanteret ægte **Vokstavl** leveres i Aar for Kr. 1,85 pr. Pund Kr. 1,80 pr. 5 Pund, Kr. 1,75 pr. 10 Pund, Kr. 1,70 pr. 25 Pund. Større Partier efter Overenskomst. Voks forarbejdes til Tavt for 30 Øre pr. Pund, 25 Øre pr. 25 Pund.

Chr. Riegels, Viborg.

En jaa god samt ny **Tavtvalse** af Godmanns Fabrik sælges billigst. Prøver af Tavlerne sendes paa Forlangende. N. S. Kristensen, Hjort Lorensgaade 9, København N.

Kunsttavler af ægte **Bivoks** anbefales saavel For- eninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Foks modtages til Forarbejdning af Kunst- tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premier.

N. S. Kristensen, „Aldershvile“ Roskilde.

Et Parti smukt lys Honning

ca. 100 Pd. er tilsalg hos Boelsmand Jørgen Andersen, Skovballe Laasjinge.

Bihuse

fra Fabrikant Kr. Petersen, Tved, samt ægte **Bivokstavler** faas til Dagens billigste Pris pr. Kontant. H. O. Kofoed, Rønne.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Biavlere, som sædvanlig til billigste Pris Reg falriterer Angeltavler til en Størrelse af 15" i L' Dronetavler til 12" i □ og Delingstavler. Ægte Bivoks tages i Bytte eller forarbejdes.

NB. Voks købes til Tidens Pris.

Næjdrup i Februar 1900.

Enebter J. F. Nielsen.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas alter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Bihuse.

50 Stk. prima, malede Bihuse (10×12, 12×12, 8×14) sælges, saalænge Forraad haves, for Kr. 10,50 pr. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos

Chr. Riegels, Viborg.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi- boliger** og **Udflygere** samt de mest brugte **Smaarebstavler**, **ægte Bivoks- tavler** haves al Tid paa Lager.

Fluffveret Præklifte franto.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Endnu

haves 1ma gul **Scenop** of egen Avl tilsalg. Pris pr. Pd. 25 Øre. N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Roskilde.

Biavlerrekvisiter.

I. Andersens Fodrer 40 Øre. Pibiber pr. Stk. 2 a 2 50. Røglæsere pr. Stk. 1,25 Tavle, sporer pr. Stk. 35 a 50 Øre. Loddekander og Spritapparater 50 Øre. Honningklemmer pr. Stk. 1,50. Bihandsker pr. Par 2,25. Dronning- gitter af Zink L' 70 Øre. Honningtrækkere. ægte, 1 Kr. Tavttraad pr Pund 60 Øre. Do. 114, pr. Pund 20 Øre. Louper med 2 Glas pr. Stk. 1,10. Udslyngere i stort Udvalg. Voks- dugslærred, prima, 1,25 pr. Alen. Pibehætter pr. Stk. 20 Øre. Skrælleknive pr. Stk. 20 Øre. Bitømmer pr. Stk. 1 Kr. Loddekander, dob- belte 1 Kr. Bisler 50 a 65 Øre pr. Stk. Honningsier 75 Øre pr. Stk. Papgitter □' 70 Øre. Bihushænsler, Dus, Par 1,20. Tavttraad 414, 70 Øre pr. Pd. Honningetiketter, 100 Stk. 25 Øre. Louper med 3 Glas 1,30.

Chr. Riegels, Viborg.

Kunsttavler.

Biavlernes Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikerer ægte Bivokstavler til billigst Pris Ærede Forbrugere bedes sende mig Voks til For- arbejdnig af Kunsttavler snarest, for at Levering kan ske i rette Tid.

Kun ægte Bivokstavler i nøjagtige og udjægtede Bæret leveres.

Svind beregnes kun af urent Voks.

Ægte Bivoks købes til Dagens Pris.

Jacob Olsen, Driftebohus pr. Røge.

Biablerrekvisiter fra Alex. Rasmussen, Kallundborg.

Honningglas til Overbinding, (affil Rand) Jnth.
1 Pd. pr. 100 Stk. 9.50, pr. Stk. 10 Øre.
2 Pd. pr. 100 Stk. 14.50, pr. Stk. 15 Ø.
Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Pd. pr.
100 Stk. 13.00, pr. Stk. 0.14½. 2 Pd. pr.
100 Stk. 19.50, pr. Stk. 0.20.
Pergamentspapir, 30" bredt, pr. M. 0.05½.
Propper af prima Kort til Abbots Glas, 1 Pd.
pr. 100 Stk. 2.75 Ø., pr. Stk. 0.03. 2 Pd.
pr. 100 Stk. 4.50 Ø., pr. Stk. 0.06.
Pøveglas i Træhjulstyre, pr. Stk. 15 Ø.
Prima afflevent Rind-Dronninggitter pr. Kv. Fod,
70 Ø.
Prima Papgitter, pr. Fod 90 Ø.
Ersteds fuldfomne Fodrer, 70 Ø.
Køerbs Fodrer, 60 Ø.
Bipibe (Grønning's Model), 2 Kr.
Bibehætter for Biavler, 20 Ø.
Røgblæser (tyst) med Epids 1,25
Epids dertil 0.10.
Paandrager 2.30.
Bilbor 19" højt 0.60.
Strællekniv (Woods Model), 10 Ø.
Spattler, afrundede Blade 10", 75 Ø.
Spattler, 6" langt Blade, 45 Ø.
Tablespore, 40 Ø.

Tabletraad, fortinnet, pr. Pd. 0.70.
Porters Vitommer, 0.40.
Loddekaude, dobbelt 0.85.
Bihandker af Gummi, praktisk, 2 Kr. 35 Ø.
Fin-Besjæfter, af Blis 22 Øre.
Louper, hominifattebe, 2 Glas 1 Kr. 20 Ø., 3
Glas 1 Kr. 40 Ø.
Dronningcellestytere, 0.08.
Strællebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.
Dronningbure, 25 Ø.
Honingløser, 80 Ø.
Amerikanske Rindfalske, 30" lange, 0.25.
Galvaniserede Bihushængeser, pr. Par 10.
Engelske Honninghaner. Patent, af fortinnet Jærn
1" Gul, 1.00.
Udflyngningspauze med Patent Haner, 4.00.
Honningli til Spanden, 85 Ø.
Solvoftsmelter, 16 × 17" indvendig, 3.00.
Vinklens Damp-Voksenser, meget praktisk, 30.00.
Kunststaveformer af Kobber pr. Kv. 0.18.
Hvørds Metalender, pr. Stk. 0.06.
Cylinder Udsmæringsmaskine, 2 Tavler 12 × 12"
Snortrak, Saldenes Afstand 13½, 22 Kr.
Porcellæns Reberg, pr. 100 Stk. 6.40.
Aluminiums Hønseringe, pr. 100 Stk. 0.50.

Kunsttavler

faas atter i Klar til billigste Pris hos Smeder S
Chr. Olsen, Højtefted, Soltefted.

Foreningsmeddelelser.

Narhús og Omegns BF. afholder sin aar-
lige Udstilling i Forbindelse med Narhús Amts
Landøkonomiske Selskabs Dyrktue, som finder Sted
den 8., 9. og 10 Juni 1900 i Børnelyst. Be-
rettiget til at udstille er enhver, som er Medlem
af DBF. Anmeldelsesfrister erholdes Hr. Over-
retsforer Berderjen, Store Torv 1, Narhús, og
modtages samlesteds til den 19. Maj, men hos
Ordføreren, Stomager Christensen, Svendstrup pr.
Sammel, til den 24 Maj, som er den sidste Frist.

3 Judtegningspenge, som erlægges samtidig
med Anmeldelsen, hvares af Narhús Amts BF's
Medlemmer 50 Øre pr. Numer og 1 Kr. af Ud-
stillere udenfor nævnte Forening. Der maa ud-
stilles mindst 4 Pd Honning, 2 Pd. Voks i Blot
og 1 Pd Kunsttavler, 6 Flasker Vind eller Vin,
dog ikke under 2 Dussin Flasker fra en Udstillers.
Præmiesummen, 150 Kr., kan sørges, dersom til-
strækkelige Biavlere anmelder sig som Udstillere.

1. Guld. Honning og Voks.

2. Guld. Fabrikater, hvortil er anvendt Honning.

3. Guld. Hjælpemidler for Biavlere (kun Dipl.)

Alle Udstillere erholde et Partoukfort, som
giver Adgang til Udstillingen i Børnelyst samt
Dyrktuet paa Galgebatten.

De udstillede Genstande maa være paa Ud-
stlingspladsen Fredag-den 8. Juni, senest Kl. 1
Eftermiddag.

Det er at haabe, at mange af Landets Bi-
avlere vilde udstille ved denne Lejlighed. Det er
vel tidlig paa Aaret, men efter den gode
Honninghøst sidste Sommer, kan man vente, at
der er gemt nogle Pd. Honning til Udstillingen.
Christensen, Ordfører.

Sl. Københavns Amts BF. afholder Ge-
neralforsamling Lørdag den 12. Maj, Kl. 7 Eftm.,

paa Restauratørstedet "Gimle", Grundtvigsgvej,
København F. Utulig Fordrag og Diskussion.
Bestyrelsen.

De Medl. af **Standerborg og Omegns
BF**, som ønske Vivofstavler eller Voks byttet med
Tavler, bedes jende Bestilling og Voks til Under-
tegnede inden 6. Maj.

Stilling, den 8. April 1900.

Søren Jørg Nielsen.

Kolding og Omegns BF. afholder Gene-
ralforsamling paa Hotel "Fremad" i Kolding
Lørdag den 8. Maj, Kl. 2, hvor der vil blive
foretaget Valg af Delegerede for de næste 3 Aar.
Plan lægges for Sommervirksomheden. Der vil
blive forhandlet om Udstillingen og valgt Dom-
mere og Ordning's-Komitee. Endvidere vil der blive
uddelt flere hæftede Aargange af Vitidende, Fore-
ningens Smaaafskrifter og Vedtægter. De Med-
lemmer, som ikke have Medlemskort, kan jaa dem
samme Dag.

Lunderskov, den 2). April 1900.

P. Christensen.

Indhold af dette Nummer:

Biavlsudstillingen i Odense (med Bill.)	137
Brevkasse	151
Dronningaul, af Brødr Nielsen	141
Det ny Kammeemaal, af Kr. Berjen, Ved.	140
Egenfaber hos Bierne, af Aug. Peterjen	143
Ekko fra Staderne	148
Et og Andet	148
For Begynderne i Vestjylland, af Grønning.	141
Fra Kredsjene	146
Foreningsmeddelelser	152
Gaunlige Vint	150
Kundgørelser	151
Dyraab til Biavlerne	145
Statistik	145
Spørgsmaal og Svar	147
Til Begynderne af Hodis Højer	140
Udstillingen i Odense 1900	142
Velkommetoden	139

Det danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
**„Danmarks
Biaolerforening“.**

STIFTET 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

PAUL K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned. den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Cytisus Laburnum (Guldregn.)

Cytisus Laburnum har som Melilotus og Trifolium Blomster med Rønsdele, der simpelthen træde frem fra Skibet og vende tilbage til samme. Sammenføjningen af Vingerne med Skibet er temmelig løs, idet en flad Indsænkning paa hver Vinge griber ind i en tilsvarende Fordybning i Skibet; dog er denne løse Sammenføjning tilstrækkelig for Befrugtningens Sikkerhed ved Insektbesøg, da Vinger og Skib allerede ved svagt Tryk drives bag ud. Skibets Elasticitet er ogsaa ringe; den er rigtignok tilstrækkelig til atter at bringe de bagud drejede Skibe tilbage i deres tidligere Leje, men rækker ikke til, naar Skibet bliver trykket meget dybt ned. Ved gentagne Besøg af Humlebiec staa Rønsdelene derfor blottede ud af den, — ved de dybt tilbagetrængte Skibes Spilling — tilvejebragte Spalte.

Blomsterne ere paa en ejendommelig Maade proterandiske. Ved Slutningen af Knopsætningstiden ligger Arret i Skibets Spids omgivet af en Ring af glasklare, stive, opretstaaende Haar, som rage op over Arret og i Begyndelsen af Blomstringstiden dække det og derved beskytte det for umiddelbar Berøring af de besøgende Insekters Bug; efterhaanden indstrumpes disse Haar, saa at Arpaillerne fremtræde fri i ældre Blomster; samtidig krummer Griffen sig mere indad og strækker sin med Arret kronede Ende mere og mere i Vejret ud af den aabne Spalte mellem Skibene. Fremmedbestøvning er derved sikret ved indtrædende Insektbesøg, Selvbestøvning ved indtrædende og udeblivende Insektbesøg umuliggjort.

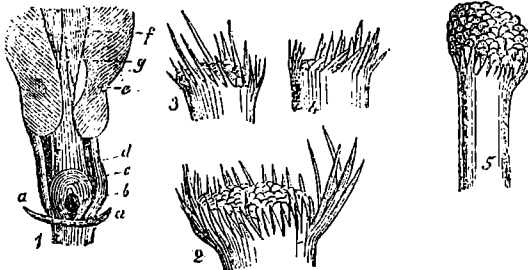

Fig. 19 Cytisus Laburnum.
1. Basaldeel af en ældre Blomst efter borttagelsen af Kalken og Fanen, set ovenfra.
aa. Kalkens Gennemsnitsflade. b. Fanens Indlemningsplads. c. Den kødagtige Puffel, der omgiver Indlemningspladsen, og som formodentlig anbræes af Insekterne. d. Vingernes Stikke. e. Vingernes Flade.
2. 3. 4. Ar af yngre Blomster.
5. Arret af en ældre Blomst.

Den bemærkelsesværdigste Ejendommelighed ved Cytisus Laburnums Blomster er den, at de ligesom Orchis mascula, moso etc. kun byde Insekterne den i Cellevævene indsluttede Saft. Den sædvanlige Honningaffondring og de sædvanlige Hon-

tingtilgange paa Sommerfugleblomster mangle her, Støvlarrene ere monodelfiste, men Indføringsstedet for Støvet er fortil omfæddet af en tyk, kødet Ophovning, som er saa hovingrig, at et tyndt Glasrør, der stikkes deri, optager en Sojle af den klare Vædske.

Sædssjederfanen er forsynet med mørke, i Bunden af Blomsten sammenløbende Linier, som kun kunne tydes som Saftgange; en under Fanen i Blomsten indstakket Snabel træffer usejlsbarlig paa den safttrige Krans; Bier saabelsom Sommerfugle stikke Snablen ind under Fanen, ikke blot paa enkelte, men paa talrige Blomster efter hverandre og søge noget Tid paa hver Blomst. Disse Biers Kurve er vedblivende tomme for Blomsterstøv, hvilket beviser, at Bierne ikke samle Blomsterstøv af disse Blomster. Kendsgerninger synes ikke at tillade nogen anden Antagelse end den, at den Fanens Sammenføjningssted omsluttende safttrige Kant virkelig for Sædens Skyld søges af Bier og Sommerfugle.

Guldregnen er en meget talrig Slægt, der plantes som Brydplante i mange, saavel mindre Blomsterhaver som i de større Lystanlæg. Den trives i næsten al Slags Jord, hvad der ogsaa har gjort sit til, at den har fundet saa stor en Udbredelse. Den smukkeste af dem alle er Cytisus Adami med røde og gule Blomster; den formeres ved Rodning.

Lidt om Bipest.

Af Brodr. Nielsen, Ollerup.

I den amerikanske Bi-Journal har der siden i Efteraaret et Par Gange staaet nogle korte Udtalelser om Bipest, skrevne af den dygtige, engelske Biavler, E. Simmins, der har et udstrakt Kendskab til denne Sygdom. Det er ikke ny Teorier om Sygdommens Aarsag, han fremsætter, og han anbefaler heller ikke videnskabelige Fremgangsmaader til dens Helbredelse. Han beskriver kun, hvorledes han paa en praktisk, let udførlig Maade har helbredet en Del syge Familier uden at ødelægge de angrebne Yngeltavler, og tillige udtaler han sig om, hvad han har erfaret angaaende de forskelliges Viracens Evne til at modstaa Bipest. Det har interesseret os i høj Grad at læse disse Udtalelser, fordi de for en stor Del stemme overens med vore Erfaringer, og da Bipesten er saa almindelig

udbredt her i Landet og saa almindelig frygtet af de fleste danske Biavlere, tænke vi, at det ogsaa kan være af Interesse for en Del af „D. f. B.“s Læsere at høre, hvad en saa erfaren Biavler har at sige om denne ødelæggende Sygdom. Vi tillade os derfor efter ovennævnte Biavlers Tidsskrift at gengive Simmins' Udtalelser i Overjættelse, for at danske Biavlere mulig ogsaa kunne faa Gavn af hans Erfaringer paa dette Omraade.

Om Helbredelse af Bipest skriver han følgende:

„En Bifamilie med en brun Dronning var slemmt angrebet af Bipest. Midt paa en varm Dag blev Stedet let røget, Dronningen udtaget og sat i et rent Stade, forsynet med Kunsttavler paa den gamle Plads, til at samle de flyvende Bier. Disse blev givet en Tavle med hund, forseglet Yngel, medens det oprindelige Stade med Tavler blev flyttet et Stykke bort. De unge Bier i dette var uden en befrugtet Dronning i ca. 3 Uger, ved hvilken Tid en Krainerdronning, udklækket af en indhængt Dronningcelle, begyndte at lægge. I Mellemtiden var der bleven samlet rigelig Honning, og alle de syge Yngelrester vare blevne udrensede af de unge Bier, og efter at den unge Dronning begyndte at lægge, var alt rent, og det hele udviklede sig saa tilfredsstillende, at en anden Deling af Familien var foretaget i Juli. Den første Sværm vedblev at udvikle sig godt, og intet Tegn til Sygdom var paa nogen Tid synlig. At lave en yng Familie om til 3 stærke, sunde Familier var sikkert bedre end at ødelægge den.

Dette er kun et Eksempel blandt andre, som vare behandlede nøjagtig paa samme Maade, idet jeg lavede hund Formering i Stedet for at ødelægge de originale Familier, men det maa erindres, at ingen Bier vare rystede af Tavlerne, Staderne bleve bortflyttede med saa lidt Forstyrrelse som mulig, og Operationen var udført med Familierne, før de vare blevne slemmt affolkede. Tiden var gunstig for Sværmning og hurtig Honningindsamling. Og tilsidst, men omtrent mere vigtigt end alt det andet, er der endnu tilbage at nævne den Kendsgerning, at de syge Tavler vare dækkede udelukkende med unge Bier, og da disse vare dronningløse en Tid, udrensede de ethvert Spor af Sygdommen, før den unge Dronning igen fik lavet en Yngelvede. Læg særlig Mærke til dette, og noter det med store Bogstaver, thi jeg har aldrig set, at Bier med en ubefrugtet Dronning have undladt at udrense

Næster af død Yngel i Honningtrækiden, naar de have været tilstrækkelig stærke“.

Af disse Forsøg fremgaar det, at Bipeft kan helbredes paa en let Maade, naar Sygdommen tages i Tide, for Familiernes ere blevne svage, men at det i alle Tilfælde gaar saa glat, maa dog vistnok ansees for tvivlsomt. I Følge vore Erfaringer findes der mere end een Slags Bipeft her i Landet. Sygdommen optræder, som nævnt i en tidligere Artikel, ikke paa samme Maade alle Steder; i visse Egne er det fortrinnsvis den forjeglede Yngel, der dør, i andre den usorjeglede. Og der er næppe nogen Tvivl om, at Bierne have langt værere ved at udrense de raadne Næster af død Yngel i de Tilfælde, hvor det fornemmelig er den sorjeglede Yngel, der dør og raadner hen i Cellerne. At helbrede Bipeft efter ovenstaaende Anvisning vil derfor sikkert falde lettest paa de Steder, hvor det er den aabne Yngel, der mest angribes af Sygdommen.

Efter Simmins' Forsøg at dømme maa det antages, at de flyvende Bier, Trækbiene, fra et yngt Stade ikke føre Smitten med sig. Dette kan man maaste drage Fordel af; i ethvert Fald er det nok værd at forsøge. Det viser sig jo nemlig ofte, naar man kommer til en bipeftsmittet Bigaard, at enkelte Stader kun ere svagt angrebne af Sygdommen, idet der kun findes enkelte Celler hift og her i Tavlerne med syg Yngel. Saadanne Familier ere Biavlerne mange Gange tilbøjelige til at gøre noget ved. Det er en Skam, mene de, at ødelægge al den dejlige Yngel, og det hænder ogsaa, at Staderne indeholde en Del umoden Honning, saa at det ogsaa af den Grund kan være ubehageligt at foretage Pestbehandling.

Da der i de Bigaarde, hvor Bipeften har regeret en Tid, i Reglen altid findes nogle tomme Biboliger, og da der i saadanne Bigaarde gerne er Banskeligheder ved at holde Bisamiliernes Antal oppe, saa synes vi, at man, hvor dette er Tilfældet, med Fordel kan forsøge at danne nogle Flyvevarme efter ovennævnte Anvisning, forjaaviddt man har nogle kraftige, lidet angrebne Familier, som man alligevel ikke agter at gøre noget ved, før Sygdommen har grebet videre om sig i dem. Viser det sig, at saadanne Sværme blive fri for Sygdommen, saa vil man jo paa den Maade kunne forsøge sine Familiers Antal uden at stude de syge Familier i nogen nævneværdig Grad. Og det vil som jagt maaste ogsaa i andre Henseender være en Behagelighed at kunne gaa frem paa denne Maade. Men det er en Selv-

følge, at Dannelsen af disse Kunstvarme maa foretages med en vis Forsigtighed. Det gælder om at undgaa, at Bier, fyldte med smittet Honning, komme til at jøge tilbage til den gamle Plads, efter at Kunstvarmen er bleven opstillet der. Det smittede Stade maa derfor flyttes med saa lidt Forstyrrelse som mulig, og det vil vistnok være det klogeste at lade være med at undersøge det, efterat det er blevet flyttet hen paa den ny Plads, før det har været godt Flyvevejr i 3—4 Dage, saa der kan være Grund til at antage, at de af Flugtbiene, der have mærket sig den gamle Plads, ere vendte tilbage til denne. Hvad der senere vil være det bedste at gøre ved det smittede Stade, vil for en Del komme til at bero paa Omstændighederne. Man kan forsyne det med en god Dronningcelle fra et andet Stade og saa behandle det efter Mac Coohs Metode, naar Yngelen er udløbet og den unge Dronning har begyndt Uglægningen. Simmins' Jørgede for, at hans Stader fik unge kranste Dronninger, og dermed vare de helbredede, men efter vor Erfaring lykkes denne Fremgangsmaade i Almindelighed ikke, naar det er Dronninger af almindelig dansk Race, der udklækkes i Staderne. Sygdommen vil da i Reglen vise sig igen efter nogen Tids Forløb, enten samme Sommer eller næste Foraar. Men før vi gaa videre, ønske vi at nævne, hvad Simmins udtaler om de forskellige Viracers Tone til at modstaa Bipeft. Herom skriver han følgende:

„Brune Bier ere bestemt mere udjatte for Bipeft end baade Krainerne og Italienerne; de sidste ere lettere at helbrede, naar de blive smittede, og de slippe ofte af med Sygdommen uden Gjerens Hjælp.

Min første, større Erfaring med Bipeft havde jeg for over 20 Aar siden. De angrebne Bier vare med 2 eller 3 Undtagelser saakaldte brune Bier, og de kunde ikke holde Sygdommen nede. Med lidt Hjælp slap Italienerne snart af med Besværligheden, og ved at udtage Dronningerne, forsvandt ethvert Spor af Sygdommen fra Tavlerne. Senere har jeg af og til faaet Sygdommen indført i min Bigaard igen ved at indkøbe brune Bier, men aldrig har jeg haft nogen Banskelighed med at holde mine fremmede Familier rene, og de købte Familier, der vare syge, lod sig let helbrede, saasnart Dronningerne bleve omskiftede, og Bierne af de fremmede Racer udklækkedes i Staderne.

I et Tilfælde købte jeg et Antal Familier fra — hvad jeg senere opdagede — en bejmittet Egn. Halvdelen vare indfødte

brune Bier, Reften Italienerne. De første vare syge, men ingen af Italienerne.

I et andet Tilfælde købte jeg 8 Familier med brune Bier. Ved den Tid og ogsaa flere Uger efter Oversføringen saa disse Familier ganske sunde ud. Men snart viste den ene efter den anden tydelige Tegn til Bipeft, og skønt jeg gav dem Medicinsfoder og paa anden Maade behandlede dem for at undertrykke Sygdommen, saa vedblev der dog at findes enkelte raadne Celler i Tavlerne, indtil Dronningerne bleve omskiftede med Krainere og Italienerne. I hele denne Tid var disse de eneste Bifamilier, der var syge i en Bigaard, der indeholdt et mange Gange større Antal fremmede Familier“.

Heraf ses det, at Simmins er kommet til den Erfaring, at Bierne af den krainiske og den italienske Race ikke ere nær saa modtagelige for Smitte af Bipeft som de brune Bier. Vore Erfaringer gaa som bekendt i samme Retning; dog ere vi nærmest tilbøjelige til at antage, at de bedste Resultater i denne Henseende vil kunne opnaas ved Hjælp af Krydsning og særligt Udvalg af Volsdronninger. I alle Tilfælde er dette en Sag, der nok er værd at have Opmærksomheden henvendt paa; og viser det sig ved fortsatte Forsøg, at Italienerne og Krainerne ere mindre modtagelige for Bipeftsmitte end brune Bier, saa er der efter vor Formening saa meget desto større Grund til at arbejde paa, at Bier af disse to Racer blive almindelig udbredte her i Landet. Vi tænke selvfølgelig ikke paa, at disse Bier skulle holdes hos Biavlerne i Almindelighed som rene Racer, thi det vilde være temmelig vanskeligt og heller ikke fordelagtigt, da Krydsningerne hos os saavel som hos andre have vist sig at være betydelig bedre end de rene Racer, baade til at give Udbytte og til at modstaa Bipeft. Et slaaende Bevis herpaa har man i Aage Therkildsens Artikel i Nr. 4 — de lollandske Bier, der ellers have Ord for at være gode til at taale Bipeft, bleve slemme angrebne af Sygdommen, medens Krydsningerne klarede den med Glans, udviklede sig godt, sværmede og gav et stort Udbytte.

Det gode Resultat, Simmins opnaaede, med at helbrede syge Familier ved at indsætte Krainerdronningceller i Staderne, maa nærmest henføres til, at de unge Dronninger ere bleve befrugtede af Droner af en anden Race, saa at der er fremkommen en Krydsning. I det Hele taget tro vi, at dersom der fandtes en Forsøgsstation her i Landet for Bipeft, saa vilde det være muligt paa en saadan at fremavle Bier, der for en stor Del vil være uimod-

tagelige for denne Sygdom. Vi tro ogsaa, at ved at gaa frem paa denne Maade vil der kunne opnaas et bedre og sikrere Resultat, end der vil kunne naas ved Hjælp af en Bipeftlov. Hvad det særlig kommer an paa, er, at man har nogle Peststader til sin Raadighed til at prøve Dronningernes eller rettere deres Yngels Modstandsdygtighed i; har man ikke det, saa vil det falde vanskeligt ved særligt Udvalg af Volsdronninger at fremstille Bier, der er bedre end Bier i Almindelighed til at taale Pest; det særlige Udvalg tillægge vi den største Betydning.

Afdøde Redaktør H. Erslev var den første, der gjorde opmærksom paa Krydsningens Betydning som Middel til Bipestens Bekæmpelse. Dengang han skrev sin Artikel herom i „L. f. B.“, Aargang 1895, Side 36 og 58, vare vi straks paa det Rene med, at dette var et Skridt i den rigtige Retning, og af Erfaring ere vi da ogsaa siden den Tid bleve overbeviste om, at han havde Ret i sin Paastand.

Angaaende Bipeften er der endnu meget at lære, før det kan siges, at man kender Sygdommen tilgavn, men det er glædeligt at se, at der er sket store Fremskridt paa dette Omraade i de senere Aar. Naar der gøres en Sammenligning mellem de Metoder, der anvendes nu til Bipestens Helbredelse, saa vil man straks se den store Forskel; før anbefalede det at odelægge de smittede Bier, Stader og Tavler, nu bevares Staderne og Bierne, og den Tid er maaske ikke fjern, da det ogsaa viser sig at være oversflødigt at odelægge Tavler, der have været anvendte i smittede Stader.

Før vi slutte denne Artikel, ønske vi at nævne, at vi anse det for nødvendigt at erholde Bierne, at drive Dronningavl og at foretage særligt Udvalg af Volsdronninger, for at opnaa et tilfredsstillende Resultat ved at bekæmpe Bipeften paa den Maade, som vi har omtalt i denne Artikel. Da der imidlertid findes saa ivrige Modstandere af, at Bierne krydses, og af, at der drives Dronningavl, saa vil det selvfølgelig tage Tid, før denne Fremgangsmaade kan vinde frem. Vi ville dog anbefale dygtige Biavlere at gøre Forsøg dermed, saa vil det nok efterhaanden vise sig, hvad for en Fremgangsmaade, der er den heldigste at følge ved Helbredelse af Bipeft, og hvilke Bier, der bedst kunne taale Sygdommen.

Til Begyndere.

Af Bodil Seyer, Ribe.
(Fortfat).

—∞—

Saadan fortsætter jeg hver ottende Dag; dog tager jeg altid den Tavle op, som jeg sidst jatte ned og undersøger, om der er kommen Vg i den; hvis den ikke er belagt med Vg og Yngel til lidt over Halvdelen, venter jeg til næste Uge med at sætte Tavlen ind; man maa nemlig helst have en bestemt Dag i Ugen til at gøre det i, at ikke Tiden skal løbe fra En, thi hvad det gælder om, er at faa sine Bier saa stærke, at de i Slutningen af Maj eller i Begyndelsen af Juni staar med en 12 a 14 Yngletavler, tæt besat med Yngel. Naar Vejret i Maj bliver mildt og Trækket godt, kan man begynde at hænge Kunsttavler ind, men da der ingen Sukkervand kan være i dem, maa man fodre foroven, og forny Glasset, saasnart det er tomt. Ja nu gælder det om at passe paa, hvis Vejret bliver koldt eller regnsfuldt, at de har rigeligt med Føde, ellers gaar Yngelansætningen istaa, og naar saa det gode Vejr og det rige Træk kommer, skal de først til at fylde Yngletavlerne, og saa kan man som Regel styde en hvid Bind efter Honningen, hvis da ikke Trækket bliver meget langvarigt og godt.

Selv til smaa Stader paa 3 a 4 Tavler bruger jeg denne Fremgangsmaade, men kan saa først gøre Regning paa at faa dem stærke til Bindetrækket, som er midt i Juli.

Har Bierne sidst i Maj Trang til mere Plads, skal man ikke være bange for at hænge et Par Tavler, helst Kunsttavler, ind ad Gangen; de skal helst hænge paa hver sin Side af den sidst indhængte, og forslaar det ikke, maa de have tomme Tavler bagest.*) Naar Huset paa denne Maade er fyldt, sætter jeg OVERRAMMER paa, og i Mangel af andet lægger jeg nogle Lag gamle Aviser om dem, thi jo varmere der er i OVERRUMMET, desto villigere sætter Bierne Honningen derop. De Tavler, der sidder over den varmeste Del af Ynglelejet, bliver først fyldt med Honning. Naar de

er omtrent forjeglede, tager jeg dem bort og sætter tomme i Stedet, hvis det er saa tidligt, at der er Haab om, at de kan blive fyldt igen, i modsat Fald styder jeg de halvsulde Tavler derhen og sætter de tomme bageved. Ved Honninghøsten sparer jeg ikke paa Røg, for at jage Bierne ned imellem Yngletavlerne, dog puster jeg ikke uafbrudt, men lader Bierne faa Tid til at fortrække; bliver der en Klump hængende forneden af Tavlen, naar jeg løfter den op, børster jeg dem af med en stiv Fjer eller lille Støvekost, og Tavlen med Resten af Bierne lægger jeg paa en Glæsplane, hvor man med stor Lethed kan børste dem af; Bierne flyve nemlig ikke op straks, men blive liggende lidt, for at funde sig, før de flyve tilbage til Stedet. Mere besværligt er det at høste Honning af Underrammer, men der kommer jeg heller ikke, før alle OVERRAMMER først er taget bort. Jeg blæser nogen Røg ned mellem de bageste Tavler under Dækket, holder saa lidt op, og blæser igen; den Månvbre gentager jeg nogle Gange, til en Del af Bierne er truffet forud, Resten af Bierne børster jeg ned i Huset eller bærer mig ad som ved OVERRAMMERNE. Samtidig undersøger jeg Stedet, dels ved at løfte paa det og dels ved at kikke lidt ned imellem Tavlerne, (jeg roder nemlig ikke saa gruelig gerne imellem den Bunk Bier). Naar jeg antager, at de har mindst 10 Pd. Honning, giver jeg dem Resten i Sukker. Jeg koger Randis til en jevn Sirup med en lille Smule Salt i, sætter en Staal, som kan tage en 2—3 Pd. bag Glasruden, lægger lidt Blade eller Brudstykker af en Tavle i, for at bære Bierne oppe, og fylder den hver Aften ved Solnedgang med lunkent Sukkervand. Glasbøren har jeg lagt en lille Bind under, for at den ikke skal falde ned, og Bierne maa være godt dækkede baade foroven og helst lidt ned for Glasruden. Fodringen maa være endt paa 5—6 Dage.

Fremtidens Ramme.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nyfted.
(Fortfat).

—∞—

Der kunde være Anledning til flere Bemærkninger til Hr. M., men da Brødr. Nielsen saa grundigt har besvaret det væsentligste, og jeg i Hovedsagen er enig med dem paa Rammesporgsmaalets Omraade, skal jeg dog afholde mig herfra foreløbig.

Hr. D. F. har i T. f. B., Nr. 1,

*) 3 Egne med tidligt Træk og hos stærke Vifoll kan der uden Støbe gives 2 Tavler af Gangen i Slutningen af Maj Maaned, men vi vil dog vaade Begyndere til at hænge Tavlerne udenfor Yngelreben. Er Fjrhullet i Enden af Huset, vil den rette Plads for Kunsttavlen være som anden Tavle fra Fjrhullet og den anden Tavle fra Binduet.
Red.

Side 17, tilladt jeg at kalde mig en Nyhedsjæger, fordi jeg et Par Gange har skrevet lidt om Rammer. Jeg troede, at man turde omtale en saa almindelig kendt Ting, som en Ramme er, uden at blive citeret galt og uden den Slags Tilnavne. Jeg skrev nemlig ikke, at vi „snart“ kom til at indføre en ny Ramme; det tror jeg nemlig ikke selv, men jeg skrev „i en ikke fjern Fremtid“. Der er dog nogen Forstel, og hvis Meteren kommer, som det den Gang jo saa ud til, saa vil den Fremtid muligvis ikke blive saa meget fjern.

Det gode Raad, D. F. giver, at vi skal sætte os hen og vente, til der engang kommer dumpende ned fra Himlen, eller hvorfra han venter det, en ny Ramme, der er saa fuldkommen, at der intet kan indvindes mod den, det viser, hvor lidt han forstaar Udviklingens Gang. Det fuldkomne naaes jo aldrig, uden at der arbejdes paa at gøre det forhaandenværende endnu bedre og fuldkomnere. Hvor- dan vilde Hr. D. F. kunne bruge Lavnormalrammen, som han synes at være veltilfreds med, og som jeg ogsaa er glad ved at bruge, hvis ikke Ersløv havde indført den heri Danmark? Hvordan skal de danske Biavlere have faaet en saa god Stadesform at arbejde med, som vort Trugslade er, hvis ikke de dygtige og ihærdige Mænd, som indførte dem for 20—25 Aar siden, havde arbejdet for disse Staders Indførelse, trods det, at de derved kom til at træde ældre Biavlere over Tæerne og kom til at kæmpe mod en „anbefalet“ Ramme og en anbefalet Stadesform. Da skal der ikke tages saa ængstelige Hensyn til, om de nye Rammer passede efter de gamle; nej, det Hensyn var foran, som toges til Biavlerne, at de kunde faa et bedre Stade at arbejde med. Og over hele Verden — maaste med Undtagelse af England — staar der jo en stadig Ramp om Rammer. Mon det er Søgen efter nyt, der lader Verdens berømteste Biavlere tage Livtag paa det Spørgsmaal? Jeg tror, det er Dunstet om at naa Fuldkommenheden saa nær som muligt. Og jeg mener, at for Biavlens Skyld maa vi være glade for, at man søger efter det bedste, istedetfor som Rinejerne at lulle sig selv i Søvn. Forøvrigt synes mig D. F.s Artikel et saa godt Indlæg for den lave Rammes Fortrin i hans Hænder, at de „høje“ kan tage det ad notam.

Det overraster mig at se, at Hr. N. Kahle i sine interessante Artikler om Rammemaal benævner Lavnormalrammens Maal saa helt forkert. Har Kritikeren F. overset, at Maalet aldrig har været 14^{1/2}“

udvendigt, men derimod 14“? At Vorbecks Trykfejls ikke er rettet, er jo kedeligt, men jeg mener, at F. havde gjort bedre i at spørge Ersløv ang. den Ramme. Den har heller aldrig af Ersløv været angivet til 8^{1/4}“ Højde under Tablebæreren. Først var den 8^{1/2}“, men saa ændredes den jo til 8^{1/2}“ udbvendigt, og da Tablebæreren er ³/₈“ tyk, er Rammens Maal nu 8¹/₈“ under Tablebæreren. Det bliver altsaa Bredde 366 mm. *) og Højde 213 mm., istedetfor de paa Side 8 nævnte. Det maa erindres, at vor Lavnormalramme er regnet efter danske Tommer, medens den i England brugte er regnet efter engelske Tommer, og dette gør, at den virkelige, absolute Højde af begge Rammer er næsten ens, naar vi regne med 8¹/₈“ udbvendigt. Derimod vil Bredden ikke komme til at passe, idet den engelske Tomme er lidt mindre end vor, og vore Rammer vilde blive for brede til et i England lavet Stade. Saavidt jeg husker, er 14 engelske Tommer omtrent 35¹/₂***) cm., medens vor jo er 36¹/₂ cm. Det har altsaa slet ingen praktisk Betydning for os at have Bredde sammen med dem, thi som det staar i Tjeblikket, kunde vi ikke bruge en engelsk Ramme i vore Stader og ombvendt. Det havde været godt, om E. havde gjort sin Ramme 35 eller 40 cm., istedetfor at forsøge at fortrænge Højnormal ved Hjælp af tilsyneladende den samme Ramme, lagt paa Siden. Thi den brede Ramme er god nok til at staa paa egne Ben, og det havde lettet os betydeligt, om vi havde haft et Rammemaal, hvis Bredde gik op i hele cm., fremfor at vi kun har halve, fjerdedels og femtedels cm. paa vore nu brugte Rammer.

Naar jeg har tilladt mig at foreslaa Hjørneklodsernes Længde og dermed Afstanden fra Midte til Midte paa Rammerne til 35 mm., da er det, fordi Tyfsterne altid bruge den nu. Man ser Forhandlerne avertere Rammetræ, stadigt 25 × 6 mm. og Afstandsmaalere. Ramper, Stifter, Binde osv. = 1 cm. F. „Ny Sagttagelser over Bierne“ staar ogsaa et Sted, at Frants Huber fandt, at Afstanden mellem Ragerne, som Bierne selv opførte i deres Bolig, var paa det nærmeste 34 mm., altsaa lidt mindre endda end mit Forslag. Og Bierne maa jo vide det. Jeg har prøvet at lade Rammerne i et Magasin med lave Rammer (14 × 4¹/₂“) bygge ud af Bierne ifjor. Afstanden var kun 35

*) F. „Fører i Biavl“, 3. Udgave, angiver Ersløvs Lavnormalrammen til 36,5 cm. Red.

**) 35,65 cm.

Red.

mm, og der var ca. $\frac{1}{2}$ " brede Ledere. Der blev bygget Arbejderceller i Tavlerne undtagen i et Par, som hængte lidt skævt og derved fik en større Afstand. Det synes at tyde paa, at vi lettere kunde undgaa at faa bygget Dronebofs i Tavler, som Bierne selv bygge, ved en lidt mindre Afstand, og det var vel ogsaa en lille Fordel

Naar Biavlens og i det hele taget Udviklingen paa alle Omraader er gaaet saa stærkt fremad i det nu snart forløbne Aarhundrede, saa skyldes det den stadige Fagen (Stræben) hos mange Mennesker efter at faa opdaget noget nyt og bedre; vi maa huske paa, at det kun sjældent er sket, at en Opfindelse eller Forbedring er fremkommet tilfældig. I Reglen er en større Opfindelse ikke engang eet Menneskes Værk, men er Frugten af mange Menneskers Arbejde, som det endelig er lykkedes den heldige Opfinder at faa bragt jaaledes i System, saa det kan benyttes i Menneskets Tjeneste. Disse Opfindelser er allesammen fete, uden at den store Mængde har sølt Trang dertil, jaaledes ogsaa med Biavlens. Vi tro ikke, at der for Tiden hos Biavlerne i Almindelighed føles nogen Trang til en ny, anbefalet Kamme, men derfor bør vi ikke slaa os til Ro og tænke, at de Kamme-størrelser og Biboliger, vi nu have, ere saa gode, at vi ikke kan faa dem bedre. Nej, vi anser det for en stor Fordel, at der er enkelte dygtige Biavlere, som med Ofre af Tid og Penge prøve ny Kamme-størrelser, Stadesformer m. m. Selv prøve vi for Tiden 2 Kamme-maal, 40 × 30 cm. og Lavnormal, 30 cm. høj. Det er heldigt for Biavlslereren, om han havde nogle Stader af hver Slags af de anbefalede Maal i sin Vigard; derved bliver han sat i Stand til at kunne give Vejledning i Biernes Pasning ved de forskellige Kamme-maal, og der vil ikke indtræffe saadanne Tilfælde, som Forfatteren omtaler i „T. f. B.“ Nr. 4, Side 107. Red.

Dronningavl.

Af Brodr. Nielsen, Oerup.
(Fortsat.)

—o—

Ved Avl af Dronninger er der meget at iagttage for at opnaa de bedste Resultater og mange Ting at lære, for man med Bestemthed kan sige, at denne eller hin Fremgangsmaade er den bedste. Der hersker endnu en Del Uklarhed paa enkelte

Punkter. Vi skulle her nævne et Eksempel. Ved Indhængning af et Sæt tilberedte eller paabegyndte Dronningceller til Udbaning i et Overrum over en stærk Familie bliver det anbefalet af de fleste at hænge Cellerne mellem Tavler med usorseglet Yngel; man skulde derved opnaa, at Dronninglarverne faa en meget rigelig Foderforlyning, fordi mange Ammebier ere til Stede for at fodre den usorseglede Arbejderyngel. Dette lader jo meget sandsynligt; men enkelte ere imidlertid kommen til en anden Anskuelse nu i denne Henseende, idet de have gjort den Jagttagelse, at Dronninglarverne blive rigeligst fodrede, naar Cellerne indhænges mellem sorseglede Yngeltavler. At dette er Tilfældet, er der Sandsynlighed for og kan forklares paa den Maade, at det er naturligt for Bierne at bygge Dronningceller, naar Staderne indeholde meget sorseglet Yngel, men unaturligt, naar Staderne kun indeholde lidt sorseglet, men derimod meget usorseglet Yngel. Det er langt fra, at vi hermed ville sige, at det er ufornuftigt at indhænge Dronningceller til Udbyning mellem usorseglede Yngeltavler i et Overrum; men skulde det vise sig at være bedre at hænge dem mellem Tavler med sorseglet Yngel, saa lad os gøre det; der er ingen Fare for, at Dronningerne blive for gode, selv om ogsaa de avles paa den bedste Maade.

Et andet Spørgsmaal ved den moderne Dronningavl, der trænger til Belysning, er dette: Naar man lader Dronningceller paabegynde i en dronningløs Familie, hvor lang Tid skal man faa lade gaa hen, før man hænger dem op i et stærkt Stades Overrum? En anset amerikansk Dronning-avler, W. H. Bridgen, har gjort den Jagttagelse, at den første Dag efter Om-larvningen blive Dronninglarverne dobbelt saa godt fodrede i en dronningløs Familie som i et Overrum; men efter den Tid ville Dronninglarverne faa en langt rigeligere Foderforlyning, naar Cellerne indhænges i et Overrum. Er dette rigtigt, hvad vi ikke tvivle om, saa vil det ubetinget være det heldigste at hænge Cellerne op i et Overrum Dagen efter, at de ere blevne indhængte til Paabegyndelse i en dronningløs Familie.

Som Sagen stiller sig i Øjeblikket paa Dronningavlens Omraade, kunne Meningerne være delte om, hvad for en Fremgangsmaade der er den bedste at følge. Vi for vort Bedkommende ere nærmest tilbøjelige til at antage, at det vil være det fordelagtigste og mest tidssvarende. 1. at anvende Doolittles Celleropper; 2. at lade være med at fylde Dronninglarvefoder i

Celleopperne; 3. at sørge for at vælge rigt fødrede, ikke over 24 Timer gamle Larver til Omlarningen; 4. at lade Cellerne paabegynde i en dronningløs dertil forberedt Familie; 5. at flytte Rammen med de paabegyndte Celler og vedhængende Bier op i et Overrum over en stærk Familie 24 Timer efter, at den bliver indhængt i den dronningløse Familie; 6. at sørge for, at Rammen med de paabegyndte Celler kommer til at hænge mellem Tavler i Overrummet, der for største Delen ere fyldte med forseglet Yngel.

Naar man følger denne Fremgangsmaade og tager tilbørligt Hensyn til de her nævnte Punkter, saa vil man uden Tvivl kunne opnaa at aale første Klasses Dronninger, for saa vidt Arbejdet udføres paa en Tid, da der er godt Træl. Dog ville vi ikke anbefale at flytte paabegyndte Dronningceller op i et Overrum for at blive bygget færdig, undtagen Familien er vrinkelende fuldt af Bier; er det ikke det, vil det sikkert være det heldigste at lade Cellerne forblive i dronningløse Familie, indtil de er modne.

Nogle mene naturligtvis, at dette Slags Anvisninger til Dronningavl ere meget for indviklede til, at den almindelige Biavler kan følge dem, og deri have de Ret. Vi ville heller ikke anbefale den mindre Biavler, der kun har saa Stader, at gøre Forsøg paa at aale Dronninger efter denne Anvisning; thi det vilde næppe betale sig for ham, og det er ogsaa tvivlsomt, om han vilde opnaa et tilfredsstillende Resultat derved. Men for den større Biavler, der har 20—40 Stader eller maasse flere, for ham er det en anden Sag; han bør ubetinget sætte sig grundigt ind i de med Dronningavl forbundne Arbejder; det vil i Længden betale sig godt for ham; det føle vi os overbeviste om. Den mindre Biavler staar sig i de fleste Tilfælde uden Tvivl bedst ved at købe de saa Dronninger, han har Brug for, hos Dronningavlerne frem for at aale dem selv. Hidtil har dette jo ikke kunnet lade sig gøre, fordi der ikke har været udbudt et tilstrækkeligt Antal Dronninger til Salg; men dette Forhold vil forhaabentlig snart forandre sig til det bedre, saa at der om nogle Aar vil findes saa mange dygtige Dronningavlere her i Landet, at gode Dronninger kunne faas til Kobs paa enhver Tid af Sommeren til en rimelig Pris.

Derjom andre danske Biavlere skulde ligge inde med Erfaringer paa Dronningavlens Omraade, som de mene kunne være af Interesse, saa skulde det glæde os meget, om de vilde fremkomme med dem her i

Medlemsbladet. Da Dronningavlen sikkert vil faa en stor Betydning for Biavlen i Fremtiden, saa vilde det maasse være til Gavn for Biavlslagen.

Kan bestemte, udprægede Egenskaber fremables hos Bierne?

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

I.

(Fortsat.)

— ∞ —

I 1895 afholdt de amerikanske Biavlere en Slags General- eller Bandedforsamling netop i Toronto, og Mc. Arthur inviterede dem da ud paa Den for at se hans Bier. Ca. 40 tog med derover, og da de vare komne hen til Bierne, væltede Mc. Arthur pludselig et Langstrothstade med en af de stærkeste Familier omkuld, og da dette Stade jo er med løs Bund, strømmede Bierne selvfølgelig ud i store Masser, og hvem der løb, var de fremmede Bimestre; de vidste jo nok, hvad der vankede, naar et Stade væltes med Bold. Mc. Arthur stod dog ganske roligt og lo, kaldte paa dem og viste, at Bierne stak ikke, og ganske rigtigt — der var ingen, som fik Stik. De forundrede sig jo meget, og da de vare komne lidt til No, sparkede han til et andet Stade, saa det fløj henad Jorden. Denne Gang blev dog Biavlerne i Nærheden, og Jagen blev stillet. Efter at have rejst Stadet behandlede han det, søgte Dronningen op og viste den frem — allsammen uden Røg og Slør og uden at blive stillet. Doolittle, som var nærværende, udbød: „Ja, dette her er noget, som vil tage Vinden af Sejlene for mig“. Benton mente, at man havde at gøre med en helt ny, original Birace, og alle vare meget forbausede over at se, hvor vidt Mc. Arthur havde drevet det.

Seg kommer herved til at minde et Foredrag, som den nu afdøde Ned. Vogel af „Wienzeitung“ holdt for en 3—4 Aar siden over nogle Forsøg, som han i en Aarække havde anstillet. Han fik i 1864 af et Selstøb tilfældt en Familie af ægyptiske Bier, for at han kunde eksperimentere med dem. Han krydsede dem med brune Bier og ved at vælge ud havde han opnaaet at faa Afkommet til i Begyndelsen af 90'erne fuldstændig at ligne Cyprerne, men i Modsetning til disse, noget bredagtige Bier

vare hans udvalgte absolut fredelige. Stammen var i Midten af 90'erne fuldstændig konstant, og han paastod, at efter den 15. Generation var Bierne vedblevne at holde sig absolut fredelige. Han mente, støttet til sin Erfaring i denne Reining, at turde paastaa, at den cypriske Bi kun er én konstant Varietet, fremgaaet ved Krydsning mellem den ægyptiske og den almindelige brune Bi.

Det er meget interessant, at baade Vogel og Mc. Arthur mene at kunne fastslaa, at en Krydsning efter et saadant Antal Generationer — den Ene 15, den Anden 18, hvad der næsten kommer ud paa eet — vil forblive konstant med de Egenstaber, som Biavleren søger at fæstne hos sine Bier. Dette aabner Udsigten til store Muligheder i Fremtiden, og det vil næppe fejle, at disse her anviste Veje vil blive betraadte af flere. Man maa dog lægge Mærke til, at i alle de i denne Artikel nævnte Tilfælde er det Krydsning eller for det førstnævntes Vedf. italienske Bier, her er Tale om. Det synes jo, som om den rene brune Bi er bleven saa konstant, at den ikke, selv i saa dygtige Mænds Hænder som Doolittle, Root, Brice og mange flere, lader sig bringe ud af de nedravede Egenstaber, og dog, mon der alligevel ikke er noget at opnaa med den? Man siger jo, at den f. E. er stikkelysten. Seg ved næsten ikke, hvad jeg skal sige. Vist er det da, at denne saa at sige kan behandles bort, hvilket jeg selv har set her i min egen Bihave. Seg købte i 1893 to Familier i Højtaber af en Mand her paa Eggen, og da jeg fik dem hjem, havde jeg nær ønsket at give dem bort igen, thi saasnart vi viste os i Haven, blev vi oversaldne af Bierne, særlig fra det ene Stede. Men i Løbet af Sommeren fik jeg dem dog saa stikkelige, at vi kunde saa Lov til at være der, undtagen ligeved Stedet; der vilde de ikke se nogen. Næste Aar begyndte de igen, men i 1895 kendte jeg ikke Forstel paa dem og de andre Stader, og nu, ja, mange klage over, at de ved Honninghøsten er flemme, men jeg tog den 6. Juli, sidste Aar, 180 Pd. Honning, stiftede en Familie over i et andet Stede, dannede to Flyvevarme med Opsøgning af Dronning osv, uden at blive stiftet og uden at bruge Elør eller Bittommer. Jeg fejler altid Bierne af ved Honninghøsten med en Gaasefjer, dyppet af og til i koldt Vand. Dette vijer, at man altsaa dog kan opnaa noget, men — naturligvis — vælte et af mine Stader, som Mc. Arthur gjorde ved sine, tør jeg dog ikke.

Det synes, at den af de nu kendte

Racer, som man lettest kan faa særlige Egenstaber fæstnet hos, er Italienerne, og den Race har vel nok de fleste Opdrættere størst Forfærlighed for. F. A. Root meddeler i Gleanings et ret slaaende Eksempel paa, hvad den kan præstere. En Indsender spørger om, hvilken Birace han skal vælge og tilføjer, at han har hørt, at Italienerne ikke laver smukt, hvid Tavlehonning. Root svarer heril: „Det er ganske rigtigt, at de fra Italien først ankomne Dronninger ikke forsegle Tavlerne smukt, idet de fylder Cellerne saa stærkt, at Honningen naar Cellelaagene, hvorved Tavlen (Delingaen) faar et vandet, smudsig Udseende. Men jeg lagde Mærke til, at allerede i 70'erne havde jeg Stader med ægte italienske Bier, avlet her i Amerika, hvis Tavlehonning var hvidere og smukkere af Udseende end ellers, og jeg erfarede, at ved at aale Dronninger fra disse Familier holdt denne Egenstab sig, saa at jeg nu (i 1896) i de sidste 8—9 Aar saa godt som slet ikke har set Honningtavler eller Delingaer i mine Bi gaarde med det karakteristiske vandede Udseende. Mine Tavler er nu lige saa hvide som de fra brune eller Krydsningsbier —“

Det er altsaa lykkedes ham ved Udvalg blandt rene italienske Bier i Løbet af 12—15 Aar fuldstændig at forandre Karakteren af deres Forjegling paa Honningcellerne og derved fjerne den under hans Forhold største Fejl hos dem. Her i Danmark vil det næppe i en overskuelig Fremtid blive Moden med Delingaer som den almindeligst brugte Form for Honninghandel, og vi kan derfor se bort fra de vandede Cellelaag. Her er det et andet Sted, Lampen brænder for de rene Italieneres Vedkommende, nemlig Overvintringen.

De ere aabenbart ikke vant til at sidde saa længe indespærret om Vinteren, som Bierne ofte maa her, og derfor kan de let faa Bugløb i barske Egne; deres Larm er aabenbart mindre end de her hjemme hørende brune Biers, saa at de ikke kan have saa stor en Mængde Skarn i sig som disse. Kunde vore Dronningavlere herhjemme magte at faa denne Fejl væk fra dem, samt levere os dem rene, uden Krydsning, da blev her nok et større Marked for dem end nu. Faktisk er her en Opgave for vore fremadskridende Bimestre; lad os se, om de formaa at løse den.

Uagtet vi i en lang Række af Aar har haft italienske Bier, har vi, saavidt vi er indre, aldrig haft Bugløb hos dem. Saa

paa det Punkt har vi ikke fundet, at de italienske Bier er daarligere end vor brune Bi. Derimod har de italienske Bier hos os altid lidt et større eller mindre Tab af Bier i det tidlige Foraar, idet der ved de første Udflyvninger om Foraaret ofte er gaaet mange Bier tabt, som dels er blevet ude paa Marken, dels sidder hjemme i Haven ved Bihusene og stivner af Kulden. Vi har ofte haft mange Hundrede italienske Bier siddende i Haven, stivnet af Kulden, medens saa godt som ikke eneste brun eller Krainer-Bi er stivnet af Kulde. Vi tro derfor ikke, at det er i den „Ende“, at Bierne trænge til at forbedres. Men kunde vi naa at faa Biens Tunge en lille Kende længere, saa den under normale Forhold kunde naa Nektaren i Rodkløveren, saa var der rigtignok naaet meget. Det Maal har været sat i mange Aar, men det synes at være for højt, endog for de amerikanske Biavlere. R e d.

Biavlen i Sydafrika.

En i Johannesburg i Transvaal boende Dykker meddeler følgende:

Klima og Vegetation i Sydafrika egner sig lige ypperlig til Biavl. En egentlig Vinter findes der slet ikke. Paa den Aarstid, der svarer til vor Vinter — Juni, Juli og August — kan der indtræde en let, kortvarig Frost, som bringer Vegetationen til Stillstand, men i de øvrige 9 Maanedre trives alle Planter meget yppigt som Følge af den temmeligt ensartede Temperatur. Under Overvintringen lider Bierne meget ved Fuglens Esterstræbelse, i Særdeleshed naar de stundom flyve ud. Det første Hovedtræk falder i Afaciernes og Orangerens Blomstringstid. Saa kommer Sværmetiden. Det andet Hovedtræk samles fra europæiske Frugttræer, og det tredie fra Lyng. Frugtblomsterhomingen savner desværre fuldstændigt den Aroma, som den tilsvarende Honning hos os bejdder. Man anvender i Almindelighed de amerikanske Bangstrothstader, og den, der driver Biavlen rationelt, høster gennemsnitlig over et Centner Honning pr. Etade. De italienske Bier trives bedst, men ved Indførelsen af de italienske Bier er forøvrigt ogsaa Bipesten bleven indført. Ogsaa Boerne holde Bier i Straakuber eller benytte saadanne Kasser som de, hvori den hollandske Enebærvin indføres (a 12 Flasker i hver Kasse). Paa Foranled-

ning af den derværende Biavlforening har Regeringen i begge Fristater, Transvaal og Orange, anordnet, at kun Biernes Naturprodukt maa sælges under Navn af Honning. Overtrædelser straffes med indtil 2 Maaneders Fængsel. Sandsynligvis findes der ingen Sukkerbaroner, der skulle protegeres.

Understøttelse.

Landbrugsministeriet har under 18de April d. A. i Genhold til det ved Finansloven for indeværende Finansaar bevilgede Beløb af 3000 Kr. til Bestridelse af de med Foreningens Virksomhed til Biavlens Fremme forbundne Udgifter anvist det nævnte Beløb til Udbetaling.

Bestyrelsen udtaler herved en hjertelig Tak til Regeringen og Rigsdagen for den værdifulde Understøttelse.

F. B. B.

F. Møller. C. Bjerregaard.

Fra Kredsene.

København Amt's BF. afholdt Lørdag den 12. Maj sin Foraarsgeneralforsamling i „Gimle“. Mødet aabnedes af Formanden, Overpolitibetjent Christensen, som bød de tilstedeværende Velkommen. Sekretæren, Proprietær H. Lund, Carlshøj, gav derefter en Oversigt over Foreningens Medlemsantal, og hvad Vidter man havde at virke med m. m. Efter en livlig Diskussion bestemtes det at afholde Møder med Foredrag eller Diskussion samt praktisk Behandling af Bierne: I Lyngby Søndag den 10. Juni, Kl. 2, hos Propr. H. Lund, Carlshøj. I Skovlunde 8. Juli Kl. 1½ hos Gartner Wilken og i Vandløse 12. August, Kl. 1, hos Laurits Larsen, Juliehaab, samt til Efteraaret et Møde i Valby med Lyshilleder for at vække Interessen for Biavl hos de mange Smaa-kaarjolt, der findes i og ved Valby. Til at møde paa Centralmødet i Odense som Delegeret for Foreningen valgtes Propr. H. Lund og som Suppleant Forvalter Førgensen, Gammelmosegaard, Gentofte. Efter Generalforsamlingens Slutning holdt „L. f. B.“'s Red. et Foredrag om Arbej-

derne ved Bierne i Maj og Juni Maaned. Efter Foredraget førtes en livlig Diskussion.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 17. Skønt jeg er i Besiddelse af en Mængde Biavlslitteratur og har læst endnu mere desangaaende, saa savner jeg dog heri Meddelelse om, hvorledes Honningen faas af overvintrede Tavler. Jeg har haft Bier i ikke saa faa Aar og har altid indvintret dem med saa rigelig Honning, at der altid om Foraaret hensidder ikke saa Tavler med overvintret Honning. Nogle af Tavlerne ere forsynede med flere Aar gammel Honning; jeg vilde gerne have denne ud, da Tavlerne ere saa gamle, at de trænge til Fornyelse; at kaste dem bort synes jeg dog ikke om, men jeg vilde gerne bjerge Honningen og saavidt mulig ogsaa bjerge Vosset. R.

S.: Saadan gammel Honning er ikke til at slynge ud af Tavlerne. Vi vil raade Dem til enten at skære Tavlerne ud af Kammerne og komme det af Tavlerne, der er Honning i, i et Fad eller i en passende stor Gryde og sætte det ind i Stegeovnen. Honningen og Vosset smeltes ved en lav Varmegrad (Vossets Smeltepunkt er 62 Gr. C.) Naar det er smeltet, sættes det hele til Afkøling, Honningen bliver nederst i Karret og Vosset lægger sig i en fast Raage ovenpaa Honningen. Eller hvis De vil bevare Mellemvæggen i Tavlen, saa lægges Kammen paa et Bord, og de Celler der er Honning i, skræbes af ind til Mellemvæggen (dette Arbejde udføres lettest ved Tavler, der ikke har været ynglet i). Til at skrabe med kan benyttes en Epistefte af Jernblik eller Blet. Tavlen kan saa bruges i Honningerummet, idet Bierne bygger Celler efter den Anvisning, der findes paa Mellemvæggen.

Nr. 18. Et af mine Stader (med Italienerne) mangler Dronning. De holdt meget tidlig Udflugt og have siden været meget urolige. Nu finder jeg, at de ansætter Droneungel. Der er vel endnu ikke unge, befrugtede Dronninger at faa til Købs? Jeg har ikke set nogen avertere med Dronninger iaar?

S.: Unge, befrugtede Dronninger af dansk Avl vil næppe kunne faas førend i Slutningen af denne Maaned. Er deres visersløse Stade meget kraftigt, saa kan det nok betale sig at give det en befrugtet Dronning. Den æglæggende Vi fjernes ved,

at De paa en mild Dag tager alle Tavlerne ud af Stadet og børster Bierne af dem ned paa en Presenning eller lign. 16 a 20 Aen hjernet fra Stadet. Alle Bierne vil saa flyve tilbage til Stadet paa nogle saa Stykker nær, og iblandt dem findes saa Dronemoderen, som enten er en Arbejdsbi, en ubefrugtet eller en for gammel Dronning. Er Stadet ikke folketæft, saa er De bedst tjent med at forene det med et andet Bisfolk.

Nr. 19. Hvorledes bør Stader med Flyvehul i Siden stilles overfor hinanden, naar et Bisfolk skal flyttes fra et gammelt over i et nyt Hus? R. S.

S.: De bør vælge en Eftermiddag med stille, varmt Vejr til at flytte Bierne i. Flyt saa det gamle Hus lidt tilbage fra den Plads, det staar paa, og sæt det nye Hus paa Pladsen, hvor det gamle stod. Hæng Tavlerne med paajiddende Bier over i det nye Stade i samme Orden, hvori de hængte i det gamle Stade. Er der kun saa Bier tilbage i det gamle Stade, saa lad Stadet staa aabent, saa vil de flyve hen til den gamle Plads. Er der mange Bier, der gaar paa Stadets Sidevægge og Bund, saa hæng en Table ind i Stadet til Bierne at samle sig paa, men se efter, om Dronningen ikke har forladt Tavlerne og findes i det gamle Stade.

Nr. 20. I „T. f. B.“, Nr. 6 for 1879 ser jeg, at man dengang kunde faa Priskuranter over Krainer-Dronninger og Bier m. m. fra Tyskland til Vaan hos „T. f. B.“s Redaktør, imod ved Rekvizitionen at sende Frimærker til Forjendelsen. Der spørges: Kan man saa lignende Priskuranter endnu ved at sende Frimærker og sin Adresse til „T. f. B.“s Redaktør? J.

S.: Priskurter over Krainer- og Italienerbier fra forskellige Handlende i Krain og Italien kan De faa ved Henvendelse til „T. f. B.“s Red.

Nr. 21. Blev det ikke vedtaget paa DBF.s Centralmøde, at Kredsjene kunde faa en ældre Uargang af „T. f. B.“ for hver Tidsskriftholder, der findes i Kredsen. Der spørges da: Kan jeg faa en Uargang af disse ældre Tidsskrifter ved at henvende mig til vor Kredsformand? Det er en Selvfølge, at jeg selv betaler Forjendelsen. J.

S.: Ja, igennem Deres Kredsformand kan De faa en ældre Uargang af „T. f. B.“, imod at De betaler Udgifterne ved Forjendelsen. Af ældre Uargange havez 1876, 77, 78, 79, 80, 84, 86, 87, 94, 95, 96, 97, 98 og 99 endnu i Behold.

Nr. 22. Kommer de amerikanske Zinkfalske fra Amerika, og kan de ikke faas kortere end 30" lange? Mine Huse ere kun 20" lange, saa de passer ikke rigtig til dem.
R. R.

S.: De jaakaldte amerikanske Falske blive lavede her i Landet og kan faas i alle Længder paa indtil paa 36". De fleste Blikkenslagere kan lave disse Falske, naar de have Fig. 41 i „T. f. B.“ 1899 at se efter. De ægte amerikanske Falske ere ikke nær saa gode som den „fuldkomne Zinkfalsk“, der er anbefalet i „T. f. B.“ i det sidste Aars Tid.

Nr. 23. Hvor kan de bedste Udslyngningspande med Patenthane faas at købe, og i hvilken Størrelse og til hvilken Pris?
H. M.

S.: Vi kende ikke andre Udslyngningspande end dem, der forhandles af Nøbmand Alex. Naasmussen, Kallundborg. Men de synes ogsaa at være ret gode. En saadan Spand med Patenthane, der rummer ca. 60 Pbd. Honning, koster 2 Kr 85 Ore.

Nr. 24. Er det heldigt at forskrive Original-Kraimerstader efter den 1. Maj?
H. H. H.

S.: Kraimerbisfolk i Originalstader bør indforskrives saa tidlig, at de kan affendes fra Kraim, jaajnaat Vinteren tillader det. Er det meget varmt i Vejret, liker Bierne ofte meget ved Forsendelsen og kan blive ødelagte ved Rejsen. Tidligt paa Aaret har Bisfolkene jo ikke ret megen Yngel, og jo tidligere Bisfolkene komme, des længere Tid er der til Hovedtræffet, saa at Biavleren lettere kan naa at faa dem stærke til den Tid.

Ekko fra Staderne.

Fredericia, 8. Maj.

For ca. 4 Dage siden begyndte Træffet paa Frugtbussene og tiltager daglig i det fortrinlige stille og varme Vejret. Varmegraden var igaar 18 og idag 15 Grader i Styggen. Mine bedste Bisfamilier have allerede indsamlet saa meget Nektar, at den forsegles i smalle Strimler over Yngelen. Trods det, at Vinteren var lang og kold, tegner Bierne for Tiden godt.

C. Bjerregaard.

Slørslars Kirkefeste, 10. Maj.

Jeg har ikke nogeninde tidligere udvintret Bier i saa gennemgaaende god Stand

som iaar. I de 12 Stader (Lavnormal), jeg passer, dels hos mig selv, dels hos Naboer, fandtes næsten ingen døde Bier, og Forbruget havde været usædvanlig ringe.
G. Jøseffen.

Høgholt pr. Sindal, 1. Maj.

Aaret 1899 blev for denne Egn Vedkommende atter et daarligt Honningaar. Paa Grund af det kolde Foraar blev Bierne sent udviklet, og da Træffet paa Hvidløver og Algertaal kom usædvanlig tidlig (første Halvdel af Juni), var Bierne ikke stærke nok til at udnytte Træffet. Da Bierne endelig naaede fuld Udvikling, var Træffet paa Grund af Tørken ophørt. Ynglen, som paa denne Egn sædvanlig giver et jævnt godt Træk, gav i Aar næsten intet, fordi Blomsterne blev afjvedne. Vinteren blev meget lang og streng. Mange Familier have lidt mere eller mindre af Ungløb, saa flere Familier have været saa svækkede, at de maatte forenes med andre. Staderne har mange Steder været helt begravede i Sneen. I 3 af mine Stader, hvor Sneen en lang Tid laa 3—4 Alen over, havde alle Bierne lejet sig paa de bageste Tavler og Glasduren; jeg antog, paa Grund af Luftmangel. Mit Honningubbytte blev i 1899 ca. 35 Pbd. pr. Stade.
J. J.

Slørslup, 4 Maj.

Overtvinttringen har været god. Vi have ingen døde eller dromningløse Stader, men enkelte Stader have tørret jemt paa Forraabene. Vejret har været daarligt i dette Foraar; i de sidste Par Dage har det dog været bedre, saa at Bierne have kunnet samle lidt Honning fra blomstrende Bil. Nu gaar det godt med Yngelsætningen, saa nogenlunde gode Stader kunne nok naa at blive kraftige til Hovedtræffet. Vore bedste Stader staa nu med Yngel i 7 Tavler.
A. Nielsen.

Et og Andet.

Midt del mod Vosksmol. For en Del Aar siden læste jeg et Sted, at det bedste Middel imod Vosksmol er, i Stedet og imellem hengemte Tavler at strø lidt Skovmærker (Buckar). Siden den Tid har jeg altid strøet lidt Skovmærker og plantet saadanne ved Staderne, og jeg har aldrig haft nogenstomhøst Ulempe af Vosksmol.
R.

Gyldne Bier. Da Bierne ere jnukkere, jo gulere de ere, er der i Ame-

rifa flere Biavlere, som har lagt sig efter ved omhyggeligt Valg af Avlsdyr at frembringe gule Bier. Oprindeligt havde Italienerne paa de 3 forreste Led af Bagtroppen et gult og et mørkebrunt Baand. Saa lykkedes det visse ihærdige Mænd at avle den med et gult og et brunt Baand paa 4 Led af Bagtroppen. Derefter fik de anbragt et gult Baand ved Siden af det brune paa Haletippen. Disse kaldes derfor „fembaandede Bier“, og efter dem kaldes Italienerne de gyldne Bier. Men nu er der Folk, som avle Italienerne uden Spor af brunt paa Bagtroppen, og disse Bier se ud som en Guldklump, naar de i Solen lege foran Flyvehullet. De Biavlere, som har gjort sig mest bekendte ved denne Biavl, er Hr. F. A. King i Ohio, Fru E. S. Tupper i Iowa og frem for alt Jos. M. Brooks i Indiana.

Bier og Uglere. Da Gæstgiver J. Tams i Hæddebj forleden lod nogle store Poppeltræer omhugge i en lille Lund ved Hæddebj Kær, hørte man pludselig en stærk Brummen og opdagede i en Hulning i en af Træstammerne i rigelig 4 m. Højde en Sværm forvildede Bier, som nu vare blevne forstyrrede i deres Vintersøvn. Sværmens Bo indtog en Længde af 2 Meter i den hule Træstamme. Man tog Boet ud og anbragte det i en almindelig Bifube ved Siden af samme Bier og haaber, at Bierne vil trives. I Nærheden af de forvildede Bier fandt man i nogle tætte Hyldebuste en Uglerede med 6 Æg i. Man vil prøve paa at lade Æggene udruuges af Høns eller Winder. (Her efter „Hønsborg Avis“).

Tagpap kan gøres stærkt og varigt ved at blande Tjæren med en halv Part læftet Kalk. Mælken blandes godt, før den stryges paa Paptaget. Ved Tilfættningen af Kalken taber Tjæren sin ilde Lugt, smelter ikke i Solen og danter et varigt og vandtæt Dække.

Savnliges Vink.

Vejret (11. Maj) har ogsaa i de sidst forløbne 2 Uger været koldt med Frost om Nætterne; en enkelt Nat viste Termometret endog \div 3 Gr. Kun en Dag (9. Maj) var det godt Vejret for Bierne, de benyttede ogsaa Lejligheden og var i traad Virksomhed, særlig paa Bil. Stiftebær og

og Destsbob. Kræftige Bifamilier, der ere godt pakkede og blive fodrede med varmt Foder, have udviklet sig godt. Smaa og daarligt passede Bifolk have derimod kun lidt Ungel i Tavlerne. Bliver Kulden ved, saa vil Bierne næppe saa meget Udbytte af Stiftebærblostmærkerne og mange Bifolk vil sikkert være altfor svage til, rigt'ig at kunne udnytte det første Hovedtræk. Vær derfor forsigtig med at udvide Pladsen i Ungellejet, saa længe det er koldt, og husk, at Bierne nu skal bruge meget Foder til deres Ungel.

Solvoftsmelteren bør findes i enhver Bigaard. Ved Hjælp af den faar man billigt og lettest smeltet Vokset af sine gamle Tavler, og en god Solvoftsmelter kan paa en solrig Dag i Maj, Juni, Juli Maaned smelte meget Voks af. Der maa kun lægges et Læg Tavler ind i Solvoftsmelteren ad Gangen. Efter at Vokset er smeltet i Solvoftsmelteren, bør det smeltes en Gang i Vand, enten i en enalieret Gryde eller i en Kobber-Kedel, for at fjerne Blomsterstøvet og den Honning, der ellers ofte findes imellem Vokset. Solvoftsmelteren bør helst have en Bredde af 1 Alen og en Længde af 1 Alen 4".

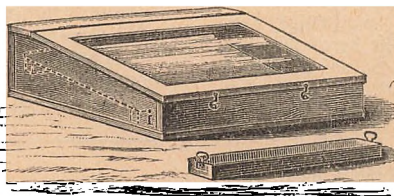

Fig 20. En Solvoftsmelter.

Fodring. Hvis det nu bliver varmt og stille Vejret, saa vil der saavel i Skovene som i Ægne med store Haver være særdeles godt Træk, saa Bierne indbære nok til det daglige Forbrug. Indtræffer der flere Dage med koldt eller regnsuldt Vejr saa bør man fodre, og ved Fodringen bør man altid sørge for, at der ingen Varme gaar tabt, ikke at jule Bierne til og at

fodre om Aftenen for at undgaa Røveri, som ellers saa kan indtræffe. Det viser sig, at Fodring i koldt Vejr i høj Grad fremkænder Ungeludviklingen i Stedet og paa denne Aarstid gælder det om at faa saa megen Ungel i Stedet som mulig, for at man kan have mange Bier til Hovedtrækket, som paa mange Ægne allerede begynder i den første Halvdel af Juni Maaned. I de Ægne, hvor der kun er ringe Foraarstræk, men som dog har et godt Sommertræk, bør man nu helst fodre alle Familier; de, der have Forraad bør fodres med en mindre Portion tyndflydende Foder, og de, der næsten har opspist deres Forraad, bør gives mere og tværrere Foder. Ingen Bifamilie bør have mindre en 3 a 4 Pd. Forraad i Tavlerne.

Kunstabler. Naar der er Trang til at udvide Pladsen i Staderne, hvilket kan ses paa, at Bierne sidder tæt pakkede i alle Tavlegader, og der ved Middagstid, naar Bierne flyver stærkt, er mange Bier paa den bagerste Table, saa er det paa Tiden at udvide Pladsen i Stedet. Denne Udvidelse bør helst ske med en Kunstable ad Gangen. Kunsttablen, der bør være godt fastgjort til Tavlebæreren, vil oftest med stor Fordel kunne indhænges som den 2 eller 3die Table fra Flyvehullet, altsaa imellem den Table der indeholder Blomsterstøvet og den forreste Ungeltable. Er den forreste Table i Stedet hel tom eller ødelagt, bør den borttages. Naar den først indhængte Kunstable er udbygget og suldt belagt med Æg og Larver, men heller ikke for, trækkes den og de bagved værende Tavler 1½" tilbage i Huset og en ny Kunstable indhænges paa samme Plads hvor den første blev udbygget. Foretager man Udvidelsen af Pladsen paa denne Maade, saa bliver Tablebygningen i Ungellejet fornyet i Løbet af 2 a 3 Aar, og det bliver smukke og regelmæssige

Tabler. At henge flere Kunsttavler ind af Gangen sparer nok Diableren noget Arbejde, men maa paa det bestemteste fraraades, da en Inderhængning af flere Tabler afføler Yngellejet alt for meget og derfor virker hæmmende for Yngeludviklingen. Smaa Bifolk bør ikke gives Kunsttavler, før det er rigtig varmt i Vejret; de fremhjælpes lettest ved god Pakning og daglig Fodring med lunkent Foder.

Droner. Da det er af den største Betydning, at saa Droner ligesaa vel som Droninger fra de bedste Bifolk i Bigaarden, tilraades det Diablerne, at indhænge en Table med noget Dronevoks hos sine bedste Bifolk, denne Table hænges tæt op til den bagerste Yngeltable, for at faa et tilstrækkelig Antal Droner saa tidligt som muligt.

Barmen er vedblivende af meget stor Betydning for Bifolkets Trivsel og Udvikling; derfor bør alle Arbejder, som foretages ved Bieren, udføres paa Dage med mildt og stille Vejr. Sørg for, efter ethvert Arbejde med Bierne at faa pakket saa omhyggeligt som muligt og fjern ikke Pakningen, før end Hovedbrættet er meget stærkt. Glem ikke, at Foder og Barne er Hovedbetingelserne for Bifolkets Trivsel.

Møl. Nu begynder den mølfarlige Tid. Diablerne bør derfor jævnlig tilse deres Forraad af hængemte Tavler. Opdages Spind af Møl i nogen af dem, da bør Spindet udtages og Tavlen gennemrøges med Svovldampe. Har man ikke straks Lejlighed til at behandle Tavlen saaledes, bør den dog idetmindste fjernes fra de andre Tavler, f. Eks. stilles ud i Haven. Enhver Table, der indhænges til Bierne, bør være mølri. Opdager man Møllarver i et Stade (f. Eks. under det nederste Læppe), da bør Stadet undersøges nærmere, og alle de Møllarver, man finder, knuses. Et saadant Stade bør eftersees et Par Gange ugentlig, indtil man ikke træffer flere Møllarver. Hold Stadets Bund ren for Vokssmuld.

Staderner bør staa noget jagtig vandret, idet mindste paa den Led, der gaar paa tværs af Tavlebærerne, da Bierne ellers bygger de ny Tavler flævt i Kammerne.

Gamle Tavler, der i flere Aar have været benyttede til Yngel, blive sorte, tunge og hullede, fordi Bierne have udgaaet Møllarver eller gammel muggen Blomsterfæv af dem. Saadanne Tavler ere hverten gode til Yngel eller Honning. De bør derfor, naar de indeholder moder Yngel, sigttes tilbage udenfor Yngelredene for at omluftes, naar de blive tomme.

Brevkasse.

Italienste Bifolk blive indforskrævet den 20. Maj. Prisen vil blive 15 a 17 Kr. pr. Stk. Bierne ventes hertil i de første Dage af Juni Maaned. N. S. Kristensen.

Italienste Droninger blive indforskrævet den 20. Maj. Prisen vil blive 5 Kr. pr. Stk. Droningerne ventes hertil i de første Dage af Juni Maaned. N. S. Kristensen.

Tilskud. Efternævnte Foreninger ere ifølge Andragende bevilget Tilskud som følger:
Kr. 3 a. Morsø BF. 23 Kr., 4 a. Braarup

og Omegns BF. 10 Kr., 14 a. Randsø-Lune Herreds BF. 14 Kr., og 26. Haderslev og Omegn 36 Kr.

Rettelse. J. „T. f. B.“ Nr. 5 Side 124, Spalte 2, 4. Linie staaar observeret, læs o p e r e t.

Kundgørelser.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linaa Sogns BF. Vo s forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet ti O. Rasussen, Linaa. pr. Laven og til Murer Kristensen, Burre. Toldbodgade Nr. 19, Silkeborg.

Bifolk i nye Stader af de anbefalede Maal, kan faas til Købs hos N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billige Priser. Voks lages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bivog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1900.

A. H. Vorbeck.

Vokstavl.

Mine bekendte gode, garanteret ægte Vokstavler leveres i Aar for Kr. 1,85 pr. Pund Kr. 1,80 pr. 5 Pund, Kr. 1,75 pr. 10 Pund, Kr. 1,70 pr. 25 Pund. Større Partier efter Overenskomst. Voks forarbejdes til Tavler for 30 Øre pr. Pund, 25 Øre pr. 25 Pund.

Chr. Riegels, Viborg.

En saa god som ny **Tablevalse** af Godmanns Fabrik sælges billigt. Prøver af Tavlerne sendes paa Forlangende. N. S. Larsen, Hjort Vorenghedsqade 9, København N.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel Foræninger som den større eller mindre Forbrug til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunsttavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premier.

N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde.

Et Parti smukt lys Honning

ca. 100 Pd. er tilsalg hos Boelsmand Sorgen Andsen, Skovballe Laasjinge.

Bihuse

fra Fabrikant Kr. Petersen, Tved, samt ægte Bivokstavler faas til Dagens billigste Pris pr. Kontant. H. O. Koføed, Romme.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Diablerne, som sædvanlig til billigste Pris. Jeg sælger Yngelstavler til en Stovelle af 15" i □ Dronetavler til 12" i □ og Delingsstavler. Ægte Bivoks tages i Bytte eller forarbejdes.

NB. Voks købes til Tidens Pris.

Udbrud i Februar 1900.

Snedker J. S. Nielsen.

Biablerrekvisiter fra Alex. Rasmussen, Kallundb org.

Honningglas til Overbinding. (affl. Rand) 1 Fd. pr. 100 Stk. 9,50, pr. Stk. 10 Øre. 2 Fd. pr. 100 Stk. 14,50, pr. Stk. 15 Ø.

Abbots Honningglas (rigtig Facon), 1 Fd. pr. 100 Stk. 13,00, pr. Stk. 0,14 $\frac{1}{2}$. 2 Fd. pr. 100 Stk. 19,50, pr. Stk. 0,20.

Pergamentspapir, 30" bredt, pr. M. 0,05.

Propper af prima Korf til Abbots Glas, 1 Fd. pr. 100 Stk. 2,75 Ø., pr. Stk. 0,03. 2 Fd. pr. 100 Stk. 4,50 Ø., pr. Stk. 0,05.

Prøveglas i Træhulstre, pr. Stk. 15 Ø.

Prima aflevent Jint-Dronninggitter pr. Kv. Fod, 70 Ø.

Prima Paggitter, pr. Kv. Fod 90 Ø.

Erstlevs fuldkomne Fodrer, 70 Ø.

Koerbs Fodrer, 60 Ø.

Bipibe (Grønnings Model), 2 Kr.

Pibehætter for Biablere, 15 Ø.

Høgblæsere (tyll) med Epidå 1,15

Epidå dertil 0,10.

Saandrøgere 2,30.

Bislor 19" højt 0,65.

Etrælekuv (Woods Model), 90 Ø.

Spartler, afrundede Blade 10", 75 Ø.

Spartler, 5" langt Blade, 45 Ø.

Tablespore, 32 Ø.

Tabletraad, fortinnet, eng. Fabrikat pr. Pd. 0,70.

Porters Bitnummer, 0,40.

Loddekande, dobbelt 0,85.

Bihandster af Gunmi, praktisk, 2 Kr. 25 Ø.

Fin-Bestøker, af Blis 22 Øre.

Louper, homindfattede, 2 Glas 1 Kr., 3 Glas 1 Kr. 25 Ø.

Dronningcellebestyttere, 0,08.

Etrælebatter til alle 3 Maal, 1 Kr. 75 Ø.

Dronningbure, 25 Ø.

Honningløsnere, 80 Ø.

Amerikanske Zinkfalske, 30" lange, 0,25.

Galvaniserede Bihushængsler, pr. Par 0,10.

Engelske Honninghauer, Patent, af fortinnet Jærn 1" Hul, 1,00.

Udslyngningsspande med Patent Haner, 4,00.

Honningli til Spanden, 75 Ø.

Solbofsmelter, 16 x 17" indvendig, 3,00.

Winklers Damp-Voksenser, meget praktisk, 30,00

Kunsttableformer af Kobber pr. Kv. 0,18.

Hovards Metalender, pr. Stk. 0,06.

Cylinder Udbøimingsmaskine, 2 Tabler 12 x 12" Snortræk, Solvenes Afstand 13 $\frac{1}{2}$ ", 22 Kr.

Porcellæns Rebeæg, pr. 100 Stk. 5,40.

Aluminiums Hønsjeringe, pr. 100 Stk. 0,50.

Amer. Desinger pr. Stk. 6 Ø., pr. 100 Stk. 5,00

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler)
faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co.,
Gravvænget pr. Sortebro, Banendresse: Vejstrup.
Prisen er i Aar 1-5 Pd. 190 Øre, 6-10 Pd. 185 Øre, 10-25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

Bihuse.

50 Stk. prima, malede Bihuse (10x12, 12x12, 8x14) sælges, saalænge Forraad haves, for Kr. 10,50 pr. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos
Chr. Riegels, Viborg.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi-
boliger** og **Udslyngere** samt de mest
brugte **Smaaredstaber**, **ægte Bivoks-
tabler** haves af Tid paa Lager.
Illustreret Prislister gratis.
Løved pr. Egenborg.

Kristian Pedersen.

Gndm **haves Ima gul Sennop**
af egen Vbl tilsalg. Pris
pr. Pd. 25 Øre. **N. S.**
Kristensen, „Aldershvile“,
Rostkilde.

Kunsttabler.

Biabernes Opmærksomhed henledes paa, at
jeg fabikerer ægte Bivokstabler til billigste Pris
Erede Forbrugere bedes sende mig Voks til For-
arbejdning af Kunsttabler hjaerest, for at Levering
kan ske i rette Tid.

Kun ægte Bivokstabler i nøjagtige og udsøgte
Varer leveres.

Evind beregnes kun af urent Voks.

Ægte Bivoks købes til Dagens Pris.

Jacob Olsen, Driftsbrohus pr. Røge.

Kunsttabler

faas atter i Aar til billigste Pris hos Smedker J
Chr. Olsen, Quilested, Sollested.

Biablerrekvisiter.

I Andersens Fodrer 40 Øre. Bipiber pr. Stk. 2 a 2 50. Røgblæsere pr. Stk. 1,25. Tavle-
sporer pr. Stk. 35 a 50 Øre. Loddekander og
Spritapparater 50 Øre. Honningklemmer pr.
Stk. 1,50. Bihandsker pr. Par 2,25. Dronning-
gitter af Zink 70 Øre. Honningtrækkere,
ægte, 1 Kr. Tavletraad pr. Pund 60 Øre. Do.
pr. 1/4 Pund 20 Øre. Louper med 2 Glas pr.
Stk. 1,10. Udslyngere i stort Udvalg. Voks-
dugslærred, prima, 1,25 pr. Alen. Pibehætter
pr. Stk. 20 Øre. Skrælleknive pr. Stk. 20 Øre.
Bitammer pr. Stk. 1 Kr. Loddekander, dob-
belte 1 Kr. Bislor 50 a 65 Øre pr. Stk.
Honningsier 75 Øre pr. Stk. Paggitter 70
Øre. Bihushansler, Dus, Par 1,20. Tavletraad
4 Rin e, 70 Øre pr. Pd. Honningetiketter, 100
Stk. 25 Ø. Louper med 3 Glas 1,30.

Chr. Riegels, Viborg.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forkanditat Viggo
Møller, Nansensgade 53, Kbhvn. K. Organ for
Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og
gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om
Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer
gratis.

„Landmandsblade“

er et godt Landbrugsblad. Indeholder Artikler
om alle Forhold, der vedrører Landbrug,
Kvægbrug, Mælkebrug, økonomisk Have-
brug, Fjerkræhold og alle Landets Bi-
næringer. Udgaar hver Lørdag. Bestilles
hos Landposten eller paa Postkontoret. 1 Kr.
50 Kvartalet. Prøvenumre gratis og porto.
frit fra Ekspeditionen, Villemoesgade, Køben-
havn, Ø.

Honning.

Et Parti fin udslyngt Honning, brun og
hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende
ved Henvendelse til Konful Helstrup, Thisted.

Bladet „Bien“

vil, naar det bestilles hos Udgiveren, i Aaret 1900 blive tilsendt 1000 Holdere for 25 Øre for 12 Hæfter i Aaret frit tilsendt.

Nyborg i November 1899.

N. C. Andersen.

„Husmandsvennen“

er et Blad, som enhver Husmand, Arbejder og Arbejdervæn bør holde.

„Husmandsvennen“, der i 1900 udgaar paa 12 Aar, har vunden en betydelig Udbredelse i de Samfundslag, den søger.

„Husmandsvennen“ tager Sigte paa det lille Landbrug og indeholder Artikler om dette i alle dets Forhold, om Havebruget, som det passer bedst i smaa og jævne Forhold, om Fjærkræhold og de forskellige Binæringer. Ved maanedlige Oversigter over de vigtigste Arbejder i Haven, Høse- og Bigaarden hjælpes den mest ukyndige til at komme med.

„Husmandsvennen“ bringer god Læsning til ethvert Hjem. Skildringer, Fortællinger, Meddelelser for Iljemet, opbyggelige Smaastykker, Smaadigte, en Brevkasse, hvori enhver kan fremsætte sine Spørgsmaal og faa Svar, Meddelelser „alle Vegne fra“ m. m. m.

„Husmandsvennen“ koster 75 Øre Kvar-talet, udgaar hver Torsdag. Bestilles paa Posthuset. Provenumre sendes gratis fra „Husmandsvennen“'s Kontor, Villemoesgade 45², Køben-kavn Ø.

De billigste

og bedste *Stader* og *Udslyngere* faas hos
Snedker *N. Jensen*, Sjolte, Præstø.
Stader haves paa Lager.
Gode Roggustere anbefales.

Min prisbelsøunde

Vi-pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas
frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning,
hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

1000 Pd. 1ma gul Semop,

af egen Vbl. er til Salg i større eller mindre
Partier. Prisen er 22 Øre pr. Pd. Ordre bedes
indsendt snarest til **H. S. Kristensen**, „Alders-
høile“, Roskilde.

Foreningsmeddelelser.

Langelands BF. afholder Foraarsmøde med
Generalforsamling Søndagen den 27. Maj Eftm.
kl. 2 hos udbertegnede. **P. Hansen**, Ege
ira Hjn har lovet at komme tilfiede. Enhver
der interesserer sig for Diavl er velkommen.

Hans Christensen.

Rindeby pr. Rudkjøbing, den 10. Maj 1900.

Rundskrivelse for Lemvig og Omegns BF.
Paa Grund af det meget sildige Foraar, og

Landmændenes Træthed nu i Maj, har vi opjat
den første Dags Kurjus til sidst i denne Maaned,
eller først i Juni, efter som Bejret bliver.

P. Nielsen.

Salling Herreds BF. vedtog paa sin
ekstraordinære Generalforsamling at afholde en
Diavlsudstilling i Skive sammen med Salling
Landboforenings Dyrskue. (som vistnok vil blive
afholdt den 23. Juni). 1. Medlemmer af DBF.
har Ret til at udstille ved ovennævnte Udstilling,
men kun SHBF's Medlemmer kan ætte Præmie.
2. Udstillingsgenstandene skal være af Udstillerens
egen Bigaard, eller hans eget Fabrikat. 3. Kun
de 3 af DBF. anerkendte Maal af Bihuse kan
ætte Præmie. 4. Af Hønning skal der udstilles
mindst 4 Pd. af Voks, 2 Pd. af Driftebarer, 2
Glasfer paa mindst $\frac{3}{8}$ Pot. af Kunsttaaler 1 Pd.,
af Lager 1 Pd. 5. Anmeldelser sendes til For-
manden **J. Chr. Mortensen**, Aasted, Durup.
Anmeldelsesfristen udløber den 26. Maj.

Til Dommere ere valgte **Anders Kr. Skov**,
Jørgen, **Smed N. Kr. Nielsen**, **Rødding**, og
Strædder J. P. Nielsen, **Valling**. Til Sup-
pleanter er valgte **Snedker J. Povlsen**, **St.**
Bramsing, **Bager L. Jensen**, **Jørgen**, og **Gaard-**
ejer E. Nielsen, **Aasted**.

Da det er første Gang vi holder Udstilling
var det ønskeligt om der var mange, der vilde
udstille. **Jens Kr. Mortensen.**

De nyeste Bivener. Paa Mødet i
National Søndag 13. Maj, vedtoges det at give
Medlemmerne af Selskabet „De nyeste Bi-
vener“ fri Udgang til Landmandsforsamlingen i
Odenje den 2 Juli. De af Medlemmerne, som
ønsker fri Udgang, anmodes om at henvende sig
desangaaende til Formanden for Selskabet.

Bjsthyllens.

Svendborg og Omegns BF. holder Møde
Søndagen den 20 Maj Eftm. kl. 2 hos Stomager
P. Petersen, Øster Naby. Der gives praktisk
Rejledning i Diavl. Til Mødet er Udgang for
alle. **Bilsh. Lund.**

Randers Amts BF. holder Diavlsudstilling
i Randers den 22 og 23 Juni. Præmiebeløbet er
jat til 100 Kr., hvoraf $\frac{1}{3}$ uddelles i Præmie for
Bihuse og Redskaber. Anmeldelser sendes inden
den 10. Juni til Justitsraad **P. A. B.**, Randers.
Udstillingsgenstandene skal være i Randers senest
den 22. Juni, og skal adr. til Diavlsudstillingen,
Randers. Enhver, som til Gartner **M. Nielsen**,
Rorupskjær, indsender 50 Øre, kan blive Medlem
af Randers Amts BF., og vil kunde konfirere til
Præmie.

Indhold af dette Nummer:

Diavlen i Eghøjvika.....	162
Brevkasse.....	166
Cytisus Laburnum.....	153
Dronningavl, af Brodr. Nielsen, Øllerup ...	159
Egenstaber hos Bierne, af Aug. Petersen ...	160
Effo fra Staderne.....	164
Et og Andet.....	164
Fremtidens Ramme, af Aug. Petersen.....	157
Fra Kredsene.....	162
Foreningsmeddelelser.....	168
Gavnfulde Binf.....	165
Rundgørelser.....	166
Lidt om Pipeft, af Brodr. Nielsen, Øllerup ...	154
Spørgsmaal og Svar.....	163
Til Begyndere, af Bobil Høyer.....	157
Understøttelse.....	162

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
„Danmarks
Biaavlerforening“.

STIFTET 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Ålbækshøj, Roskilde.

PAUL. T. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder. den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linje 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Bipest.

Medens vore andre Husdyr ere udsatte for mange forskellige Sygdomme, saa er vi med Hensyn til Bierne langt heldigere stillede, idet den fuldt udviklede Bi kun angribes af et Par Sygdomme, nemlig Bugløb og Majshyge, der begge ere Maveonder, som i Reglen fremkommer af daarlig, usund Føde.

Skaden, som disse Sygdomme forarsager den dygtige Bavl, er i Reglen kun ringe; derimod er Bipesten, der angriber Biernes Bugel, en langt farligere Sygdom, ikke alene fordi den i Tjeblikket forarsager et betydeligt Tab for vedf. Bifamilie, som er angrebet, men ogsaa fordi den er meget smitsom, idet den saa let ved andre Bavlerees Digegyldighed eller ved Røveri imellem Bifolkene kan føres fra en Bigaard til en anden. Paa de Egne, hvor den har faaet en stor Udbredelse, er den under de nuværende Forhold ikke til at udrydde,

idet der altid vil findes Bigaarde, hvorfra den udbreder sig. Medens derfor flere Egne af Landet ere aldeles fri for Bipest, saa er der andre Egne, jaavel i Danmark som i Slesvig, hvor Bipesten truer med at gøre det helt umuligt at drive Bavl.

Sygdommen er jo gammel. Allerede i 1648 omtaler Hans Hørvig den i sin Bibog, men det er dog først i 1890, at det efter en lang Række Forsøg endelig lykkedes den praktiske Bavl Mac Eboy, der dengang i en lang Natrætte havde været ansat som Bavlinspektør i Canada, at helbrede denne for Bierne farlige Sygdom. og det tilmed ved saa simple Midler uden Brug af Medicin. Mac Eboys Methode benyttes nu overalt i alle Lande, hvor der drives rationel Bavl. Han har ved sine Opdagelser gjort

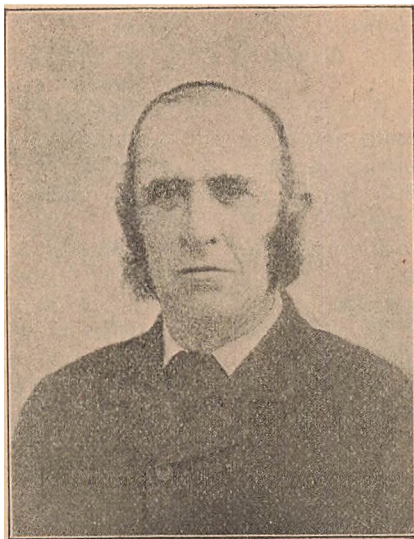

Fig. 20. Mac Eboy.

Bavl en saa stor Tjeneste, at hans Navn ikke bør glemmes, men sættes blandt Navne som Dzierzon, Langstroth, Gruschka og Mehring.

Bipesten, der er meget smitsom over for Bierne, er en saa betydelig Hindring

for Biablsdriften, at der bør gøres alt for at faa den udryddet; dette er dog ikke alene den enkelte Biavlers Sag, han kan kun helbrede sine egne Bifolk, som igen efter kortere eller længere Tids Forløb vil blive smittede af Rabo Biavlerens Bier og derved umuliggøre en betalbar Biablsdrift. For at faa udryddet Bipeften, er det nødvendigt først at faa at vide, hvor stort Antal smittede Bigaarde, der for Tiden findes hos Medlemmerne af DBF.; det næste Skridt vil være at søge at faa Bipeften ind under Loven om smittesarlige Sygdomme hos Husdyrene, faa der gives Foreningens Biavlslerere Ret til at undersøge enhver Biavlers Bigaard, hvor der antages at være Bipeft, og helbrede eller ødelægge Bierne. Kun der vil det blive muligt at blive fri for denne flemme Sygdom.

3 Erkendelse heraf følger med dette Nr. et Skema til Fraklipning, som enhver Biavler, i hvis Bigaard eller hos hvis Naboe der findes Bipeft, bør udfylde og sende enten til sin Kredsformand eller til DBF.s Sekretær.

Kun ved samlet Arbejde og ved Statens Hjælp kan vi vente at blive Bipeften bort.

Om Bipeft.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted

3 Tilslutning til min Artikel i Nr. 18, Aarg. 1899, kan jeg herved oplyse, at Staten Wisconsin i Nordamerika ogsaa har en Bipeftlov af 1. April 1897, og da jeg ikke ser, at den tidligere er omtalt i „T. f. B.“, skal jeg efter Am. Bee-Journal meddele den, som den staar der:

Wisconsin Bipeftlov.

En Lov til Undertrykkelse af Bipeft blandt Bierne i Wisconsin.

Staten Wisconsin's Folk, repræsenteret i Senat og Repræsentantsamling, beslutter som følger:

Beskikkelse.

Kapitel 1. Paa Anbefaling af Fler-tallet af Staten Wisconsin's Biavlerforeningens Medlemmer skal Guvernøren udnævne en Stats-Inspektør for et Tidsrum af 2 Aar, og denne skal paa Forlangende fremvise et Certifikat fra Guvernøren, lydende paa, at denne har ansat ham.

Inspektørens Pligter.

Kapitel 2. Inspektøren skal paa Anmeldelse undersøge alle anmeldte Bigaarde samt alle andre i samme Egn (Sogn) ikke anmeldte og forvisse sig om, hvorvidt Sygdommen, kaldet Bipeft, eksisterer i saa-

danne Bigaarde. Konstateres dens Tilstedeværelse, skal han give Ejerne eller Bipaasjerne af de syge Bigaarde fuld Underretning om, hvorledes Helbredelse skal foretages, eller hvilken Fremgangsmaade der efter Inspektørens Dom synes at være bedst.

Tilintetgørelse af Bier.

Kapitel 3. Inspektøren, som skal være eneste Dommer, skal efterse alle smittede Bigaarde en Gang til og, hvis det behøves, brænde alle Bifolk og Tavler, han maatte forefinde endnu lidende af Bipeft.

Straffebestemmelser.

Kapitel 4. Derjom Eieren af en pest-syg Bigaard, smittet Honning eller Nedstaber sælger, bytter, eller giver bort enten Bier, Honning eller Nedstaber eller udsætter andre Bier for Smittesfare, eller nægter Inspektøren Tilladelse til at undersøge jaadan Bigaard, Honning eller Nedstaber, da skal nævnte Ejer, efter at være overbevist herom for Retten af Dommeren, idømmes en Bøde af ikke under 50 Doll. (ca. 185 Kr.) og ikke over 100 Dollars (373 Kr.) eller ikke under 1 Maanedes og ikke over 2 Maanedes Fængsel.

Aarlig Indberetning.

Kapitel 5. Biinspektøren skal afgive en aarlig Indberetning til Guvernøren i Wisconsin, indeholdende en Fortegnelse over:

Antallet af besøgte Bigaarde,
Antallet af forefundne syge Bifolk,
Antallet af behandlede Bifolk,
Antallet af tilintetgjorte Familier og endelig
hans Rejsseudgifter og andre Udgifter.

Udgifter.

Kapitel 6. Ved denne Lov anvises af Statens Finanser en Sum af ikke over 500 Doll. (1850 Kr.) om Aaret til Undertrykkelse af Bipeft blandt Bierne i Wisconsin. Der udbetales Bipeftinspektøren 4 Doll (15 Kr.) for hver Dag samt Rejsseudgifter for hele den Tid, han maatte være i Funktion, dog saaledes, at Udgifterne i det Hele ikke overstige det bevilgede Beløb. Betalingen udredes af Statskassen efter Guvernørens skriftlige Ordre med hans Tilladelse til Udbetalingen.

Kapitel 7. Denne Lov træder i Kraft ved dens Offentliggørelse som vedtaget.

Vedttaget den 1. April 1897

— Til Inspektør valgte i Løbet af Sommeren 1897 Hr. M. E. France, en velkendt dygtig Biavler i Wisconsin, som straks gik i Gang med at udrydde Pesten efter Mr. Croys (udt. mæxiavaai) Metode og allerede i Midten af Juni s. A. kan han meddele, at de 500 Dollars tilbuds ere

opbrugte, saa at han ser sig nødsaget til at hjælpe Biablerne pr. Brev. Han havde da undersøgt over 2000 Bifamilier og fundet mange pestfjættede, men ogsaa, at Ejerne alle vare glade ved Hjælpen og villige til at gøre noget for at faa Pesten udryddet. De faa nemlig ingen Erstatning for det nævnte, hvorimod selve Behandlingen af Inspektøren er gratis.

Naturligt Dronningskifte.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.

Anledningen til, at dette Spørgsmaal nu er bleven drøftet heri Bladet, er vel nærmest en Artikel af Mathiesen, Side 21, 1899, hvori han — efter min Mening — stærkt sammentrængt Form har givet den bedste Anvisning til at drive fornuftig Biavl, jeg har set længe, og hvori han ager Afstand fra det ret almindelige Raad at udføre planmæssigt Dronningskifte hvert Aar. Ja, den, der er erfaren og øvet nok til at udføre det Arbejde rigtigt og i rette Tid, kan nok have Fordel deraf, men Flertallet af Biablerne tror jeg ikke er saa remskredne, da der ikke altid er Trang til Dronningskifte, men derimod Trang til en bedre Pleje, naar Bier vantrives. Man behøver jo blot at komme lidt omkring for at se, hvor hjælpeløse mange staar, naar der er lidt i Bejen, og kunstigt Dronningskifte kan for den mindre kyndige saare let faa som Resultat: svækkede Familier og dronningløse Folk. Og hvor kniber det ikke for mange med at faa en dronningløs Familie i Orden igen. Derfor har jeg i den Del Aar ligesom drejet lidt af fra den Lærdom, at alm. Dronningskifte nødvendigvis maatte høre med til de Fordringer, der stilles til den almindelige Biavler. Det er jo dog saa, at man tit ser en lille Familie paa næsten dobbelt saa mange Larver, som den kan belyre, særligt om Foraaret, ser al Pasning — hvis der har været nogen — fjærnet den første milde Dag, over og bagved Bierne, ser et stort Foderhul dækket med et lille Glas og ingen Pasning omkring Foderglasfæt, saa at Barmen lystigt kan vige ovenud, trods de maa Biers største Anstrængelser for at jolde paa den ved at dække Abningen ned deres Legemer. Mon nogen tror, at et Dronningskifte i saa Tilfælde hjælper? Nej, sæt en saadan Familie under de Besværgelser, den fordrer, kneben Plads, god Pasning og ingen „Træk“ i Boligen, da vil det oftest vise sig, at dens Dronning er god nok, men det er Bimesteren, der ikke dur. Og dette er ingen Overdrivelse; der

er jo i Hundredevis af Biholdere, der bære sig saaledes ad.

Det ligger i Sagens Natur, at det mest er de daarlige Familier, man vil forbedre ved Dronningskifte, og hvad gør saa de fleste? Ja, de lader den samme Svælling opsoede nogle Individider, der skal kaldes Dronninger, istedetfor at tage en god Dronning fra et stærkt Stade og sætte ind til dem og saa lade dette oplække ny Dronninger. Derved var der dog en Chance for Fremgang, medens det andet kun kan blive Tilbagegang.

Lad os saa lidt mere Pasning i Staderne omtrent hele Aaret rundt, lad os saa lidt mindre Plads til Bierne i deres Foraarsyngelrum, giv dem rigeligt Foder om Efteraaret og efter Omstændighederne et Stænk fortyndet Foder af og til i rette Tid om Foraaret, saa tror jeg, vi kan godt stryge det aarlige, kunstige Dronningskifte af Biavlerens Ordbog som toungen Regel betragtet.

Jeg har af Erfaring fra min egen Bigaard den bestemte Ansigtelse, at saalænge Familierne er stærke og har det godt, da skifter de omtrent hvert Aar, men at de svagere udsætter Skiftet i flere Aar, hvilket jeg tidligere har skrevet lidt om, og i de senere Aar har jeg ikke skiftet saadan paa Kommando, men har nøjedes med og har kunnet nøjes med at holde vaagent Øje med mine Bifamilier i den Retning.

Brødr. Nielsen mener jo rigtig nok, at det er Fantasi at mene, at Bierne oftere selv besørger deres Dronning skiftet, end Biablerne tror. Jeg venter, som de, paa at høre fra Mathiesen i den Anledning, men indtil den sker, vil jeg dog præsentere nogle Exempler, samlede i Flæng.

I „I. f. B.“ for 1891, Side 47, skriver Hr. Vorbeck, Holstebro, i en fortrinlig Artikel om „praktiske Spørgsmaal“, at han i de sidste 3 Aar havde bemærket, at omtrent $\frac{1}{3}$ af hans Dronninger skiftede, saa at de kun bleve godt 1 Aar gamle, og han paapeger det uheldige i, at de blev „gode“ 1 Aar, thi derved vilde det kunne ske, at de skiftede saa sent, at de løb Fare for at blive dronningløse til om Vinteren. Jeg vil anbefale Læserne at se den Artikel igennem. Den røber langt mere Erfaring end Fantasi.

Erstlev skrev en Gang senere, at han havde et Stade, som, hvis jeg husker ret, ikke havde skiftet ved hans Hjælp i de 7 foregaaende Aar, men stadig havde besørget Dronningskiftet selv og havde holdt sig meget kraftig i den Arrække uden at sværme.

Mon han skulde have taget fejl deri?

Det var fra disse to Beretninger, jeg fik et andet Syn paa det planmæssige, aarlige Dronningstifte, udført af Biavleren og det, der fik mig til saa nøje at følge den Familie, jeg omtalte Side 330, 1899.

I Gleanings for 1896, Side 257, skriver Miss Emma Wilson i en Artikel om „at overbevise sig om Dronningens Nødværelse i Stedet ved at se den“: „Om Foraaret, før der er Mulighed for Sværming, ønske vi at se enhver Dronning, vi har i Bigaarden, fordi vi pleje at klippe Dronningernes Vinger, men endskøndt der i Noteerbogen staar „q. cl.“ (Dronning klippet), finder vi dog ofte en Dronning, hvis Vinger ere hele, i Familier, der første Gang efterjes, og det beviser uimodsigeligt, at Bierne meget ofte skifter deres Dronning efter Honninghøsten“. Side 131 i samme Blad skriver Dr. Miller i sine bekendte „Stray-Straws“, at en Dykker havde meddelt i Centralblatt, at han vidste, at stærke Colonier sædvanlig forny deres deres Dronninger ved Honninghøstens Slutning, og at Forsværmene gøre det samme. Dr. Miller siger hertil, at det er „sildels sandt“, thi, mener han, en Dronning, som har haft fuld Frihed til at lægge hele Sæsonen igennem, vil ofte trænge til at fornyes. Han skriver et andet Sted (Side 819), at en fireaarig Dronning ofte er bedre end end en etaarig, men Bierne have en sin Fornemmelse af, naar det er paa Tiden at skifte den, og de pleje at vælge en Tid, da gode Dronninger kan avles, saa at det i mange Tilfælde kan betale sig at lade dem om det. Dog er han ved at give Doolittle Ret i, at det sikreste er, at Biavleren hvert Efteraar (hermed mener han vistnok Tiden umiddelbart efter Honninghøstens Afslutning) selv fornyer med unge Dronninger i alle Stæder, der i den Sommer har gjort „daarligt Arbejde“, og det mener jeg ogsaa, men det bliver da en anden Ting.

Jeg skal nøjes med disse saa Udtalelser af Mænd, som jeg antager ikke altid „fantaserer“, og saa sluttelig lige et Par Ord om Forsværmernes Dronningstifte, som Brødr. Nielsen heller ikke tror paa. Naa, jeg har jo fremsat den Tanke offentlig for flere Aar siden, saaledes ved Møder i Holbæk Amt i 1897. Paa Samsø var der en kendt Biavler, som nok har været med i ca. 40 Aar, der hertil sporede: „Ja, det er rigtigt, det passer med min Erfaring“.

I Brødr. Nielsens Bigaard fremsatte jeg ifjor den samme Tanke, og De husker vel nok den gamle Mester, der gav den sin Tilslutning ved at henvise til, at Kube-

biavleren jo jærlig brugte Forsværmene som rulsstader, og at de ikke altid kunne beholde de gamle Dronninger, men maatte skifte ret ofte. Men Brødr. Nielsen hørte jeg slet ikke opponere. Det havde glædet mig, om de da havde retledet min Opfattelse. Jeg udtalte endvidere, at jeg netop havde et flaaende Bevis herfor ved en Bigaard, som jeg havde kendt som Barn. Det var en Bondegaard, hvor min Søster tjente i en Nærakke, og hvor man udelukkende drev Kubebiavl efter gammel Vis. Jeg husker tydeligt, at det der var en aldeles uskrivelig Regel, at Forsværmene skulde „staa til“ — vintre over — som man kaldte det. Man havde ofte indtil 10 Stamstader og i Sværmeaar ca. 30 Kuber staaende. Denne Bigaard kendte jeg fra min tidligste Barndom, indtil Gaarden i 1880 gik over paa andre Hænder, og hvorved Bierne flyttedes eller slagtedes. Mon vi skal antage, at disse Forsværmene saa godt som aldrig skiftede, saa maa flere af Dronningerne have levet i mindst 15 Aar; thi saalænge ved jeg Nede paa dem der. Jeg kunde fristes til at bruge Dr. Millers bekendte „Jeg ved ikke rigtig“ i dette Tilfælde.

Endelig udtalte jeg ved samme Lejlighed og forresten mange andre Steder, at jeg foretrakker ved Dannelsen af Kunstsværme at danne de saakaldte Flyvesværme efter Gravenhorsts Anvisning, fordi de komme den naturlige Forsværm nær, og fordi jeg har erfaret, at de ligejom denne i Reglen selv skifter sin Dronning samme Sommer, de ere dannede, og man opnaar derved at saa unge Dronninger i begge Familier uden større Ulejlighed, hvad jeg anser for en Fordel. Da man jo ønsker positive Beviser for denne Paastands Rigtighed, skal jeg af mine Optegnelser uddrage et Par, som jeg ved er paalidelige, fordi jeg har nedskrevet dem umiddelbart efter hver Jagttagelse. At jeg ikke har flere at møde med, er fordi jeg plejer at undlade at notere saadanne Ting, som gentager sig, og som jeg altsaa er fuldstændig sikker paa. Maaske det er en Fejl, men man sparer paa Tid og Arbejde saameget som muligt.

I 1896 den 25. Juni fejte Bierne af Nr. 3 (der var et Høfstade) i Nr. 0 (10 × 12“). Den 22. Juli fandt jeg een forseglet Dronningcelle i Angelrednen. Den 30. Juli saas den tomme Celle opbidt for ueden. Der maa altsaa være født en Dronning. Dette var jo en Fejesværm, da jeg ogsaa vilde prøve dem, hvad jeg nu er gaaet fra. Hvor gammel Dronningen var, ved jeg ikke, da det var et om Foraaret indkøbt Stade. Men der staar no-

teret om den den 2. Juni: Nr. 3 kraftigt, en ypperlig Dronning. Og at den sværede til Betegnelse, viser det, at alle mine Dronninger nu paa den foromtalte gamle nær stammer fra Nr. 3 paa modrene Side.

I 1897 dannede jeg af Nr. 3, der altsaa har en etaarig Dronning, en Sværm i Nr. 5. Sværmen dannedes den 10. Juli. Den 9 August staar noteret: Har skiftet Dr. 1 Dronningcelle opbidt i Siden, 1 i Enden, Foder i den sidste.

I 1898 den 14. Juni fejer jeg Bierne af Nr. 5, der altsaa havde Dronning fra 1897 og giver dem et andet Rammemaal (36,5 × 30 cm.) Yngletablerne gaves til de andre Folk. Den 2. Juli staar der: Skifter Dr., 3 Drc., alt vell. Den 11te Juli staar noteret: 1 Drc. opreven i Siden, 1 helt afsnævet, 1 hel med Laag ved forneden; skiftet i disse Dage. — I 1899, den 28. Juni staar: Nr. 5. 1 Drc. opbidt forneden. Nest af Foder i. Altsaa skiftet i disse Dage. — Det vil jes, at her i nogle Aar skiftes Dronning i en Familie, der behandles ret forskelligt, og hvor Dronningen stadig kun kan være 1 Aar al.

Jeg mener at turde paastaa, at det ikke er fri Fantasi altsammen, naar man efter Aars Forløb bruger det som Beviser paa sin Menings Rigtighed. Thi den Gang tænkte jeg absolut slet ikke paa, at det skulde bruges som Bevismateriale. Ellers havde jeg gjort mere fylldige Opregnelser, da jeg har haft flere Tilfælde, om jeg ikke har noteret noget om.

Sluttelig et Spørgsmaal: Staar den gamle Regel fremdeles ved Magt, at Bierne vil skifte, naar de i Sværmetiden opføre kun 1—3 Dronningceller, og at de vil sværme, naar de bygge flere end 4? Jeg mener ja, men hvad mener Brødr. Nielsen og andre? Og viser der sig Forskel hos de forskellige Racer og Krydsninger i dette Forhold?

Et Forsvar af Dronningablerne.

Af Henry Alley (A. B. Journal).

—∞—

Af og til føler en Diabler, der har øbt en Dronning, som han har været heldig med at indføre, eller som han har aft Uheld med paa anden Maade, Trang til at give sin Skuffelse Lust, og saa sætter an sig hen og skriver til et eller andet

Bilblad og giver Dronning-Forhandleren en „Overhaling“. Køberen føler sig skuffet i flere Henseender: Han forventede en stor gylden-gul Dronning, og frem for alt havde han ingen Anelse om, at hans Dronning ikke vilde blive antaget af Bierne; ved dens Indførelse havde han anvendt en Metode, som adskillige dygtige Diablerer havde anbefalet, og han var derfor ikke i Tvivl om et heldigt Udfald af Forsøget.

Men Dronningen var modtaget; hun var lille, mørkfarvet, og de ledsagende Bier „saa ud som Bastarder“. Din Tab, der kan indtræffe ved at indføre Dronningen, skal jeg ikke udtale mig videre. Men forventer en Køber, at en Dronningbi skal være i lige saa god Tilstand, naar han modtager den, som da den blev sat i Rejseburet? Tænk blot et Øjeblik paa, hvilken haard Tid disse Bier have haft, medens de vare indespærrede i den lille Kasse, hvori de i flere Dage have tumlet omkring i en Postkæb, medens Temperaturen har været oppe til næsten 30 Graders Varme i Skyggen. Er det ikke et Under, at Bierne ere levende? Tænk en Postkæb, der bliver snuppet fra et Eksprestog, der fører 12 $\frac{1}{2}$ Mil i Timen! Dernæst, hvorledes virker det paa Bierne, naar en Postkæb bliver spærket ud af en Vognbør paa et Tog, der fører med en Fart af en halv Snæs Mil i Timen? Undertiden bliver Tassen henstaaende ved Stationen en Tid i det varme Solkin, medens Temperaturen er over 36 Grader i Solen. Og undertiden sker det ogsaa, at en Postkæb bliver anbragt oven paa en gammel Postvogn, og bliver ført lange Vejstrækninger paa den Maade, alt imedens Solen gør sit bedste for at luge Tassens Indhold.

Sikkert er det, at alle disse Ting kunne indtræffe i den varme Tid. Dertil kommer, at enkelte af de Personer, der behandle Postkæberne i Jernbanevognene, have stor Fornøjelse af Bierne, de finde i Postkæbte, og mange Dronninger blive bestadigede og ødelagde paa den Maade.

Men disse Ting blive oversete af Dronningkøberne, og de beskylde Forhandleren for, at han sender dem daarligere Dronninger. Er der nogen, der et Øjeblik tror, at en Dronning-Forhandler vil afsende en Dronning, som han ved er daarlig? Jeg tror det ikke. Forhandlerens Anselse er i Fare. Enhver Dronning-Forhandler gør Forsøg paa at kunne udsende Dronninger, der ere bedre end hans Konkurrenters.

„Smukt er, hvad smukt gør“. Sikkert er det, at medens Dronningerne gaa i Smaastaderne hos Dronningaberen, se de smukke ud; de ere i Sandhed nydelige og

give Løfte, saa vidt som een kan dømme fra Udseendet og de Kendtegn, Dronningavleren maa bestemme Kvaliteten efter, — om at være gode. Jeg er altid glad ved, at Folk kommer til min Viggaard og udvælger deres Dronninger; saa kunne Dronningerne blive sete i hele deres Skønhed. Men alle, der købe Dronninger, kunne selvfølgelig ikke benytte sig af dette Vink.

Viablerne maa ikke være alt for hurtige til at beskylde Dronningavlerne for at bære sig forfert ad. Døm ikke for haardt, men behandle dem, som du selv kunde ønske at blive behandlet under de samme Forhold. Enhver Averterer af Dronninger staar rede til at opfylde sin Garanti, og der er ingen Grund til at fremkomme med nedsættende Udtalelser, før Forhandleren nægter at gøre dette.

Nu et Ord om Dronningavl. Jeg har set gode Raad givet i de forskellige Biblade angaaende de bedste Metoder til Dronningavl. De sidste Raad kom fra en Mand, der kun havde avlet nogle faa Dronninger. Alle de Ting, denne Mand tilraadede og foreslog, have været praktiserede i næsten 37 Aar. De ere kendte af alle Dronningavlere; thi disse ere med Tiden i enhver Henseende. Men endda sker det, at de udsende Dronninger, der ved at blive prøvede viser sig at være mindre gode. De gør ikke dette med Forsæt; thi naar Dronningerne tages fra Smaastaderne, synes de at være i Orden i enhver Henseende. Der er ingen, der forsøger at faa at se, hvor daarlige Dronninger, det kan lade sig gøre at avle, men hvor gode. Dronningavleren gør ethvert Forsøg paa at tilfredsstille alle. Enhver Forsigtighedsregel er iagttaget for at sikre imod Bestadigelse eller Tab af Dronninger ved Forsendelse med Posten. Hvad mere kan der forlanges? En stor Del Dronninger blive bestadigede i Posten; men endnu flere blive ødelagde ved de Metoder, der anvendes til deres Indførelse hos Biene.

Smeltning og Rensning af Bivoks.

Af G. M. Doolittle (A. B. Journal).

—o—

Spørgsmaal: „Jeg har en Del gamle Tavler, som jeg ønsker smeltet til Voks, og en Del gammelt smaltet Bivoks, som jeg ønsker forandret til smukt gult Voks, saaledes som det sædvanlig findes i Kunst-

tabler. Vil De i A. B. Journal meddele mig, hvorledes dette kan lade sig gøre?“

Svar: Med Hensyn til de gamle Tavler tvivler jeg om, at der er nogen bedre Maade for Viablerne i Almindelighed at faa Vokset smeltet af saadanne paa end ved at benytte Solen eller en Solvoksmelter. Jeg har forsøgt mange Fremgangsmaader, saadanne som en Kedel med kogende Vand, hvori Tavlerne anbragtes i en gammel Sæk, der blev bearbejdet med en Stok, indtil Vokset var steget op til Overfladen; desuden forskellige andre Fremgangsmaader, hvorved Vokset udvandt ved Hjælp af kogende Vand; den sjeftiste Voksmelter og andre Dampvoksmeltere; den tørre Dvn-Metode o. fl. a.; men jeg har lagt alle disse til Side, og benytter nu udelukkende Solvoksmelteren. Det har sin store Behagelighed at kunne fylde denne med Tavler og Vokstumper, indtil den er fuld, og saa smelte det uden nogen Ulejlighed ved simpelthen at fjerne Dækket over Glasjet paa en varm Solstinsdag, der ikke er optaget af noget andet. Solvoksmeltere kunne faas til Købs omtrent hos enhver Redskabsforhandler.

Det bliver paastaat, at alt Vokset ikke kan faas af Tavlerne paa denne Maade; men hvis nogen vil løfte Glasrammen, efter at Vokset er løbet af, og med en Murste eller noget lignende trykke ned paa Tavlerne, saa at de Coconer, der ere forblevne hele, brækkes i Stykker, saa tror jeg, at der ikke vil være nogen Vanskelighed ved at opnaa fulde 99 p. Ct. af alt Vokset, der findes i Tavlerne, uden Hensyn til, hvor gamle og seje disse kunne være. I det mindste finder jeg aldrig nogen saadan Mængde levnet i Affaldet fra min Voksmelter, som andre fortæller om, og jeg har kogt og presset det mange Gange for at se, om jeg spildte saa meget, at det kunde betale sig for mig at lade det gennemgaa denne Proces, som mange paastaa, de gør.

Angaaende Rensningen, da er Voks fra en Solvoksmelter mere fuldstændig rent end det, der indvindes paa nogen anden Maade, og sjælden behøver det nogen Rensning undtagen at sies. I det mindste er dette min Erfaring; thi det er altid smukt og gult, ligegyldigt hvor gamle og sorte Tavlerne ere, det smeltes af. Mange af Kunsttavlefabrikanterne benytte sikkert, saa vidt jeg ved, kemiske Midler til Blegning og Rensning af deres Voks, og hvis Spørgeren har et Hundrede Pund urent Voks, vil det kunne betale sig for ham, at forhøre sig hos en af disse. Jeg har ingen Erfaring med Hensyn til An-

vendelsen af kemiske Midler, og jeg tvivler om, at det vil betale sig for den almindelige praktiske Biavler, der kun har et begrænset Kvantum Voks, at anvende saadanne til dets Rensning, selv om han ogsaa er kendt med Brugen.

Enhver Maade, paa hvilken Vokset holdes i en flydende fuldstændig rolig Tilstand i en længere Tid, før det stivner, og med rettidigt Vand undermeden til at samle Snavset i, har en Tilbøjelighed til at udstille Urenhederne af Vokset, og give det en lys gul Farve.

Hvis i Tillæg til ovennævnte en halv Pot god, stærk Eddike og $1\frac{1}{2}$ Pot Vand anvendes til hver 9 Pd. Voks, vil Resultatet blive mere tilfredsstillende. Min Fremgangsmaade, før jeg anvendte Solvoksmelteren, var følgende:

Jeg kom ca. 9 Pd. Voks, $1\frac{1}{2}$ Pot Vand, og $\frac{1}{4}$ Pot stærk Eddike i en Blikbeholder, som sættes over Ilden, til Vokset var smeltet, og saa varmt, som det kunde blive uden at koge over. Hvis der fandtes større Urenligheder i Vokset, saa blev det siet igennem et Stykke almindeligt Tvistlærred, da disse Urenligheder ellers vare tilbøjelige til at sætte sig fast i Vokset i den nederste Del af Ragen, saa at Arbejdet af den Grund kunde blive utilfredsstillende. Maar dette var udført, udbredte jeg to eller tre Hestedækkere paa det Sted, hvor Vokset skulde henstaa, til det var afkølet. Midt derpaa anbragtes saa Voksbeholderen, og indhylledes foroven og paa Siderne med den ledige Del af Dækkerne, saa at den var saa godt beskyttet mod den uønskede Luft, at det vilde tage 4—5 Timer for Vokset at afkøles. Dersom man iagttaget Vokset i Beholderen, før den dækkes til, vil det bemærkes, at hele Massen synes at være i Bevægelse, idet den ruller og vender sig, omtrent som om den kunde være levende. Dette er Eddikens Arbejde, og det der gør, at Snavset bliver mere fuldstændigt udfilt af Vokset. Hvis det bliver siet, som nævnt ovenfor, vil der kun blive noget fint Snavs ved Bunden af Ragen, som det er neemt at stille fra Vokset ved at skrabe det af med en Kniv.

Biavlsudstillingen paa Landmandsforjæmningen i Odense fra 30. Juni til 8. Juli 1900.

Tilslutningen til Biavlsudstillingen er særdeles god; der er indkommet 230 An-

meldelser fra 177 Udstillere, fordelt paa 216 Katalognumre. Enkelte Numre indeholder indtil 40 Genstande. Det er derfor nødvendigt at staffe større Rum, end der fra først af var bestemt, men Hr. Arkitekt Rojen, der har udført Tegningerne til Biavlsudstillingen, vil sikkert finde paa Raad, saa at Alt, hvad der er anmeldt, kan modtages.

De anmeldte Genstande modtages fra den 20. Juni, og for at komme til Bedømmelse skal Genstandene være i Odense jensef 27. Juni, Morgen.

Alle, som er Medlem af en Biavlerkreds eller Forening, kan faa Moderation i Entreen den 2. Juli (Biavlernes Dag) ved at hente et Kort hos deres Kredsforsmand. Formanden kan rekvirere samme hos A. Jørgensen, Alleegade 59, Odense. Et 8 Øres Frimærke indlægges til Forsendelsen. Kortet skal underskrives af Kredsforsmanden og medbringes. Det bemærkes, at Ingen kan forlade Landmandsforjæmningens Terrain og senere paa Dagen komme ind igen uden at betale ny Entree.

For dem, der ønske at overnatte i Odense under Modet, tilraades det at skrive til Sektionen for Indkvartering om Blanketter, som skal udfyldes og tilbagesendes. Prisen for Fællestvartur bliver vistnok Kr. 1,50 pr. Nat.

Mandag den 2. Juli, Dagen før Kongebesøget, vil Biavlerudstillingen staa i sin skønneste Pragt. Subsektionens Medlemmer ville efter bedste Evne gøre alt for det besøgende Publikum og forventer, at Biavlsudstillingen paa denne Dag vil faa Besøg af mange af Danmarks Biavlere.

For Begynderne i Vestjylland.

Af E. J. Grønning.
II.

Det er at haabe, at ret mange have fulgt mine Anvisninger i Nr. 6^d. A. og særligt da disse, hvor det i Slutningen af Artiklen hedder: Indskrænkning af Bladsen hos Bierne, forsvarligt og godt tilpaktet, og saafremt de ikke mangle Gønning og Vand, lad da Bierne jidde vrørt i denne Maaned (Maj) — og jeg paaftaar: under saa ugunstigt og koldt blæsende Væjr, som vi har nu og i længere Tid har haft, kunde der ikke være givet de vestjydske, og

maafte Osthoerne, med noget bedre Raad. Thi Saagen er den: giver man sine Bier Foder (varmt, spekulativt eller Dribfoder) i køligt og blæsende Vejr, da vil man til sin Bedrøvelse se, at Folket svinder hen; der bliver mindre Antal af Bier, end før man begyndte at fodre, fordi naar en Familie fodres, da vil straks en Mængde Bier vise sig ved Flyvehullet, og mange flyve i Marken, enten saa Vejret er godt eller daarligt, men er det koldt og Blæsevejr, da vender sjæft ikke Halvdelen tilbage til Gjemmet, fordi Blæsten slaar dem til Jorden, og da denne tillige er kold, stivner og dør Bierne meget snart. Af denne og flere andre vægtige Grunde advarer der bestemt imod at give Familiernes Foder eller lunkent Vand om Dagen, men giv dem, hvad de trænge til, tæt mod Aften, da vil Bierne i Løbet af Natten have bragt det givne paa rette Plads, og Udflugten næste Dag vil ikke øges synderlig ud over det almindelige, og man har ikke, som saa mange desværre have gjort, fodret sine Bier ud af Stedet og dermed gjort Stade istedetfor Gavn. I det Hele taget kan en Begynder meget lettere forskludre eller ødelægge en Bisfamilie ved at gøre for meget end ved at gøre for lidt ved den. Hermed skal dog ikke være sagt, at man ikke maa foretage sig noget med sine Bier — jo, men man skal lade dem saa Tid til at udvikle sig, og der bør virkelig være Trang og Tegn tilstede, forinden der atter udføres noget. Zabel, siger man, dette er nu meget godt, at der skal vise sig Tegne paa, at et eller andet skal gøres, men det er netop disse Tegne, vi som Begyndere ikke rigtig forstaar eller kunne bedømme, og jeg tilstaar gerne, at det tager mere eller mindre Tid eller Aar, forinden den enkelte rigtig har lært af Bierne at udtyde Tegnene, naar noget skal foretages, og ikke at forglemme at tage Vejrliget og Vegetationen med i Betragtning.

Jeg forudsætter altsaa, at Bierne ere bleven behandlede i Maj Maaned som af mig anvist: — de Rammer, hvorpaa der ikke fandtes Bier, ere borttagne, Honning er der rigeligt af; har den været mere eller mindre forstret, er der givet eller paa-hældt fra $\frac{1}{8}$ til $\frac{1}{4}$ Pægl lunkent Vand (paa Tabellen, hvori den forstrettede Honning findes) en eller to Gange om Ugen efter et Flugt, Rafningen er suarere mere og lunere end i den egentlige Vinter. Da kommer saa Spørgsmaalet: hvornaar skal eller maa jeg da udvide Pladsen? Ja, her er det netop, der maa vise sig bestemte Tegne baade i Naturen og hos Bierne, for-

inden saadan Udvidelse finder Sted, og lad mig her tilføje, jeg er glad ved at kunne saa at sige daglig observere, hvorledes Trækket under varm, fugtig Luft forbedrer sig, Bierne flyve stærkt fra og til Huset, Taget og Bagstopningen aabnes saameget, at man gennem Glasbøren kan se bageste Tableside helt til Bunden, og saalænge denne ikke er pafuld af Bier — ikke nok med eet, men helst med flere Lag Bier, saa man bogstavelig ikke kan se det mindste af Cellebygningen for bare Bier og saaledes bør det se ud i begge Enden; have 2 Glasbøre, overbeder man sig let derom (Flyvehullet paa Siden), og Vejr og Træk er godt, — først da maa Pladsen udvides med 1 Ramme, som enten kan være en overgemt, god, lys Arbejdstable eller ogsaa en Kunsttable; begge burde helst holdes saalænge i Solen, at de blive noget opvarmede og tilmed, hvad bedre er, overbrust eller overstænket med opvarmet Honning eller Suffervand. Hvor skal denne, den første Ramme hænges? Svaret lyder noget forskelligt, om Stedet har Flyvehullet i den ene Ende eller midt paa Bred siden. Er dette i Enden, da er Stedet lige ind til, men foran den første Inge-table, dog helst saaledes, at den ny bliver Nr. 2 eller højst Nr. 3 i Stedet. Blomsterstøv bør dog findes i rigelig Mængde foran den ny. I Stedet med Flyvehul paa Bred siden har vi ingen For- og Bagende, og vi kan der raade for hvilken af Enderne af Ingelejet vi vil hænge den ny Ramme ind til. Reglen, at den ny bør være Nr. 2 eller 3, maa ogsaa her overholdes; dette lader sig lettest udføre, naar man ved Hovedestersynet har rykket Tablebygningen lidt nærmere den ene Ende; som Regel hænges den ny da ned ved den Ende, der er nærmest Flyvehullet.

Da jeg ikke har Troen paa, at vi i Juni faar Brug for atter at udvide Pladsen, skal jeg for denne Gang afbryde, dog med den Tilføjelse, at saafremt det skulde vise sig nødvendigt atter at give en Ramme (Kunsttable), da er Stedet lige ind til den første, dog uden for denne. Skulde den først indhængte Table endnu ikke være taget fuldstændig i Brug, da maa den anden ikke gives.

Mere om Krydsningerne.

Af Niels Larsen, Vejstrup.

I dette Blads Nr. 3 har Hr. J. P. Mortensen, Fuglebjerg, udtalt sig om Kryds-

ningerne og tillige opfordret andre Biavlere, der har nogen Erfaring i saa Henseende, til at udtale sig. I det jeg følger Opfordringen, maa jeg straks bemærke, at min Erfaring med disse Bier i det væsentligste er ganske modsat Hr. J. B. Mortensens.

Jeg modtog en Krydsningsdronning fra Brødr. Nielsen sidst i Juli i 1898; den blev indført i et af mine Stader — jeg har nemlig kun 2 —, der havde været dronningløst godt en Maanedes Tid paa Grund af Uheld med en indforskreven ubefrugtet Dronning. Dette Stade var en Del svækket, da Krydsningsdronningen blev indført. Dronningen tog straks fat paa Uglægningen og fortsatte dermed til hen i Efteraaret. Familien blev da ogsaa stærk nok til at indvintre som selvstændig Familie. Ved første Underfogelse den 2. April næste Foraar kunde Familien næppe belejre 6 Tabler (Savnormal). Tillige fandtes kun Yugel i 1 Table. Men der laa kun nogle faa døde Bier udenfor Stadet, og Bierne havde selv gjort „rent Bord“ indenfor, saa jeg behøvede ikke at gøre det om efter dem. Dette tog jeg som et godt Teqn paa Liv og Foretagsomhed hos disse Bier. Jeg havde et Stade til, befolket med brune Bier, som jeg agtede at gøre Sammenligning med. Men dets Dronning døde i Løbet af Foraaret, uvist af hvilken Grund, saa det kunde jo ikke lade sig gøre. Min Nabo havde imidlertid et Stade med brune Bier, som i alle Maader var i almindelig god Udvikling og indeholdt en Dronning, der var avlet ved naturlig Sværming Aaret forud. Dette Stade fandt jeg brugbart til Sammenligning med det, der indeholdt Krydsningsfamilien. Da det blev mildere i Vejret i Løbet af Foraar og Forommer, viste Krydsningsfamilien sig langt dygtigere til at udvikle sig end den brune Familie. Da det gode Honningtræk kom, samlede Krydsningen derfor langt mere Honning end den brune. Det endelige Resultat blev saaledes: Krydsningsfamilien gav i Overskud 111 Pd. udslignet Honning, den brune Familie derimod 37 Pund Honning, eller kun $\frac{1}{3}$ imod førstnævnte. En anden, men dygtig Biavler her fra Sognet har sidste Sommer af 17 brune Familier gennemsnitlig høstet 40 Pd. Honning pr. Familie. En Krydsningsfamilie fra Brødr. Nielsen gav samme Biavler 135 Pund Honning. Dette viser os, at som Honningsamlere har Krydsningerne langt overgaaet de rene Brune. Hos mig har Krydsningerne været fredeligere end de brune Bier.

Bent galvaniserede Hængsler!

Af Ar. Jensen, Hemmet.

Under mit Arbejde med at tilse Folks Bier har jeg ofte truffet det Tilfælde, at Tagets Hængsler vare rustnede og gaaede i Stykker, hvilket voldte forøget Arbejde, enten det saa var den ene eller begge Hængsler, som var ødelagt; Bøværigheden kunde naa sit Højdepunkt, naar det engang imellem var et Tag af tommetukke Bræder, som skulle løstes af og paa igen. Baade ved hjemmelavede Stader og ved dem, der ere købt hos Fabrikanten, har det været Tilfældet.

En her i Sognet værende Købmand, der tillige er Biavler, til hvem jeg henvendte mig om nu Hængsler, da det ogsaa var gaaet med enkelte af mine Stader, anbefalede og leverede mig galvaniske Hængsler, som jeg fik sat i de itugaaedes Sted (under Reparationen havde jeg Bierne med deres Tavler i et andet Stade; Stadet kunde jo saa med det samme efteres paa andre Maader). Ved Anbringelsen af galvaniserede Hængsler vil denne Ulempe, som jeg anser for ikke ringe, kunne undgaaes, og jeg synes, det er mærkeligt, at disse Hængsler ikke benyttes af alle, som forarbejder Bihuse, men formodentlig vil det komme. Maa ske flittig Bedlægholdelse med Maling (ogsaa af Hængslerne) kunde være beskyttende for de ugalvaniserede Hængsler, men dette forsummes ofte af den mindre Biavler.

Jeg har lejlighedsvis set Stader med Hængslerne paa Eiden, som tiltalte mig ved den større Lethed med Oplukning (lettere end naar Taget skal løstes overende). Det er virkelig saa, at jo nemmere og mere kraftbesparende man har sine Stader i det Hele taget, desto behageligere er det at arbejde med dem og med Hensyn til Arbejdet gælder det, at hvad der er spart er fortjent; enhver uødvendig Brug af Kraft bør undgaaes; Arbejdskraft har jo sin Bøngeværdi. Man er paa nærværende Omraade kommet langt fremad, men meget kan der udrettes endnu; man maa ikke slaa sig til Ro med, at den højeste Fuldkommenhed er naaet.

En bekendt Fabrikant (Ar. Pedersen, Tved) tilbyder i sin Prisliste galv. Hængsler for 16 Ore pr. Par med Skruer, pr. 200 Stk. a 14 Ore pr. Par.

Fra Kredsene.

Nanders Amts BF. afholdt sin ordinære Generalforsamling paa Højstolehjemmet i Nanders den 28. April d. Aar, hvor følgende forhandlede:

1. Regnskabet fremlagdes til Godkendelse, det udviste en Indtægt paa 194 Kr. 66 Øre, og en Udgift paa 182 Kr. 24 Øre. Utsaa et Overstud paa 12 Kr. 42 Øre. I Sparekassen indestod 55 Kr. 52 Øre. Som Gave fra denne tilhørt 50 Kr. Utsaa som værdig Ejendom ejede Foreningen 117 Kr. 94 Øre.

Af en anonym Giver er i 1894 i Sparekassen indsat 100 Kr. Den 22. Juni, af os indsat 20 Kr. Renter 4 Kr. 50 Øre. Af samme Giver i 1898 indsat 20 Kr., af os indsat 20 Kr. Renter 16 Kr. 8 Øre. Sælt Kr. 180,58. Denne Kapital skal vokse til den naar 1000 Kr., førend Renter maa anvendes til Fremme af Biavlens.

2. Lærer Hoah, Bivild, der efter Lur afsig som Bestyrelsesmedlem genvalgte med alle Stemmer.

3. Valg af Dommere til Udstillingen. Som ældste Medlem afsig N. Sørensen, Gadsten, og som Suppleant valgte Gartner M. Nielsen, Vorupstjær. Dommere ere følgende: Sparekassedirektør Normark Øbel, Skrædder A. Kristensen, Ulsberg, Faarup, M. P. Kristensen, Svenstrup, Hammel, og Gartner M. Nielsen, Vorupstjær, Nanders.

4. Det bestemtes, at Bedømmelsen skal foregaar efter Point Systemet, særligt for at fremstykke en smukkere Fremstilling af Honningens Udtyrelse.

5. Det bestemtes, at anvende 100 Kr. til Præmier, og at $\frac{1}{3}$ af Præmiebeløbet skal anvendes til Afdelingen for Bihuse og Redskaber.

6. Paa Grund af at Udstillingen i Odense aabnes den 30. Juni, bestemtes det, at holde Biavlsudstilling i Nanders, i Forbindelse med Dyrskuet der afholdes den 22. og 23. Juni. Indmeldelse maa ske inden 10. Juni, og sendes til Justitsraad Halb, Nanders. Enhver som indsender 50 Øre til Gartner M. Nielsen, Vorupstjær, Nanders, vil blive optaget som Medlem af Foreningen, og kan konfirere til Præmie. Foreningen sætter særlig Pris paa, at der udstilles gode Bihuse og Slynngmaskiner. Indleveringstiden udløber den 22. Juni, og Varene skal adr. til „Biavlsudstillingen i Nanders“. Foreningen paatager sig ingen Forpligtigelse til at erstatte hvad der bliver

ødelagt af Ildbrand eller Staalet. Der vil stadig blive holdt Vaat ved Udstillingen.

Det bestemtes, at Medlemmerne af de lokale Kredse i Amtet, hos Gartner M. Nielsen, Vorupstjær, kan faa Rumstavler til Fabrikpris, naar de bestiller hos nævnte Nielsen, inden den 10. Juni. Tavlerne ere fra Borbeck, Hølstebro. Fragten kommer paa Køberens Regning.

Det meddeltes, at Amtshusholdnings-selskabet har bevilget et Beløb til M. Jensen, Haslund, til et Ophold paa Biavls-skolen i Roskilde til Sommer.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 25. Skal de udstillede Genstande være paa Udstillingen i Odense den 8. Juni, eller hvortil ligger kan det udsættes med Afsendelsen af Genstandene, naar man vil være sikker paa at beholde Ret til at ætse Præmie? Saalænge denne Kulde vedbliver kan Bierne jo ikke samle Honning.

N. M. A.

S.: For at være sikker paa at Deres Sager kommer til Udstillingen i rette Tid er det rigtigst De afsender dem mindst 2 Dage inden de skal i Odense, og for Fraatgods vedkommende 6 a 7 Dage. Den sidste Modtagelse Dag er den 27. Juni Morgen. Til Udstillingen i Zoologisk Have kom Genstandene fra 7 af Udstillerne først Dagen efter at Varene vare bedømte.

Nr. 26. Hvis det ikke kan opnaas at faa Honning udslynget til den for Indsendelsen til Udstillingens bestemte Tid, kan man faa have Ret til eventuel Præmie, naar der kun sendes krystalliseret Honning fra 1899, uagtet der er anmeldt saavel flydende for iaar, som krystalliseret Honning fra 1899?

N. M. A.

S.: Ja De vil blive tilkendt, og faa Præmie for den Honning De sender — men det vil jo for Udstillingens Skyld være heldigt om De kan sende alt det De har anmeldt.

Nr. 27. Bliver man tilsendt Adresser-jedler til Paakøbning af de Colli, man har anmeldt til Udstillingen?

N. M. A.

S.: Ja, Mærtesjedler til Biavls-udstillingen ville blive udsendte til hver, saajært Katalogen, som nu er i Arbejde foreligger.

Nr. 28. Vedlagte Injekt der ligner en lille Bi fangede jeg den 9. Maj paa en Tavle, som jeg havde liggende paa

Taget af et tomt Bihus. Jeg antager at den gif der for at lægge sine Æg i Tavlen.

H. S.

S.: Det modtagne Insekt var en Han af en Art af Slægten *Andrena*, vistnok af *A. albicans*. Af *Andrena* har vi her i Landet en Snæs Arter eller mere, nogle af dem ere meget hyppige om Foraaret eller For sommeren. Baade denne Slægt og adskillige andre Slægter, ere hvad man med et fælles Navn kalder eenlige Bier. Om Foraaret laver *Andrena* Hunnen sig et Hul i en Skovvej, i Hullet laver den en Art Celle, der fyldes med Nærringsstof for en enkelt Larve, naar Cellen er fyldt, lægges et Æg deri, og den lukkes derpaa. Som udviklet Insekt synes de enlige Bier, af hvilke vi have en Mængde Arter her i Landet, ikke at leve længere end det er nødvendigt for at sørge for Tilbejbringelse af Hus og Næring for den Yngel, der skal fremkomme af Æggene. De forskellige Former af enlige Bier bygge paa forskellig Maade i Jordhuller, i hule Plante-stængler, i Lermure, o. s. v. Alle ere fuldkommen ligegyldige for Menneskets Husholdning, og gøre hverken Gavn eller Skade.

Ekko fra Staderne.

Fabjerg pr. Lemvig, den 13. Maj.

Mine 8 Bifamilier ere efter den strenge Vinter særdeles vel overvintrede, og de har kun tæret lidt paa Forraadet; men de have ogsaa været særdeles varmt pakkede. Nu i Maj have vi haft en Del varme Dage, og Bierne have indbaaret en Mængde Blomsterstøv, og dette tilligemed en fornuftig Strækning af de mange Honningtavler, jeg har i Behold, og en varm Pakning skal nok bringe mine Familier stærke til Hovedtrækkets Begyndelse.

Sidste Aar gav mine Bifamilier fra 55—90 P. Honning pr. Stabe, og bliver det et ligesaa godt Honningaar i Aar, saa haaber jeg paa et større Udbytte.

Bed Undersøgelsen af en Krainerfamilie, som jeg har modtaget nu i Foraaret, viste det sig, at den bagerste Halvdel af Biernes Boksbygning var rystet løs, hvilket jeg derpaa fjernede, og da Bierne ikke kunde belejre mere end det der sad fast, satte jeg et Indstud ind til de faste Tavler, og pakkede godt til bag dem ligesom hele Krainerkassen ligger godt nedpakked i et Trugstade. Der kan jo saa gives Plads efter som Familien udvikler sig, og der er

god Lejlighed til at fodre bag i Kassen. Havde den nedfaldne Bygning derimod blevet liggende, saa havde Familien vist gaaet til Grunde, da de vist ikke kunde holde den nedfaldne Tavlebygning fri for Boksøl.

R. S. Borum.

Carlsboj, Lyngby, 23. Maj.

Mit stærke Krainerstade, som jeg for nogen Tid siden udvidede med 4 Tavler paa en Gang fra 10 til 14 Kammer har i Dag afgivet en Sværm paa 7 P. den fyldte hele Kuben. Jeg havde vel lagt mærke til, at der igaar sløj Droner fra Stadet, men det kunde ikke falde mig ind at Bierne allerede vilde Sværme, og det var mærkelig, at jeg fik Sværmen som satte sig 600 Allen fra Gaarden, efter et Par Gange at have forsøgt, at samle sig i Haven. Jeg undlader ikke at meddele dette, da jeg synes, at det er et Fænomen i det kolde Vejr, og det bemærkes at Stadet ikke har været fodret iaar.

H. Lund.

Øllerup. 15. Maj.

Vejret er noget koldt i disse Dage; men Bierne kom godt i Gang og fik samlet noget Honning i de varme Dage, vi havde i Begyndelsen af denne Maaned. Allerede den 11. Maj saa jeg belagde Dronningceller i et Stabe med Italiener-Krydsninger. Udklækkede Droner findes i flere af vore Stader. Omlærnings Dronningerne fra sidste Aar viser sig at være fortrinlige Ægglæggere.

A. Nielsen.

Et og Andet.

Rejse-Understøttelse. „Det kgl. Selskab for Norges Vel“, har givet Hr. Karl Øvestad fra Sandnæs, ved Stavanger en Rejseunderstøttelse til at besøge Danmark og Holsten, for at studere Biavl, (særlig Vidskabsbygning), Hønselhold og Havebrug. Ligeledes er Hr. Kaptajn W. Thoms fra Christiania tilstaaet en Rejseunderstøttelse, for at lære den danske og tyske Biavtsdrift nærmere at kende, og besøge særlig vel pakkede Bigaarde i Danmark og Tyskland.

Savnlige Vink.

Vejret (22 Maj). En kold Maj giver et varmt August siger et gammelt Ordsprog, og hvis dette kommer til at passe for iaar, saa har Maj

Maaned vist gode Tegne for Vandbrugere. For Diablens Vedkommende har de sidste forløbne 14 Dage langtfra været gunstige, det har næsten til Stadhed været stærk Væst med Kulde om Dagen og Frost om Natten. Den 19. og 20. haglede og sneede det stærkt. Først igaaar synes der at være kommet Sommervarme i Luftten. Det kolde Vejr har bevirket at Bisfollene mange Steder ere langt tilbage, og det vil blive væsseelig at saa den stærk til det første Hovedtrak. Naar Varmen først rigtig kommer, saa udvikler Plantevæksten sig hurtig, men Bierens Vigel skal have sin Tid til at udvikle sig, der gaar jo 5 Uger fra Veget er lagt, og til den unge Bi deltager i Arbejdet ude i Marken.

Bliver Sommeren varm og fugtig kan det dog nok blive et godt Bjaar.

Fodring. Hvis der indtræffer Ilet Træk i længere Tid, paa Grund af koldt, blæsende eller regnfuldt Vejr, da bør alle Familier, der ikke have rigeligt Forraad, fodres langsomt, naar gælder dette imaa Familier samt Sværme. Man fodrer dels for at Bisfollene ikke skal komme til at lide Nød, dels for at fremme Uglægningen eller Byggearbejdet i Staderne. Man bør dog ikke fodre med ret store Portioner, for at Bierne ikke skal lagre Foderet i Tavler, der er bestemt til Udflyngning.

Sværme kunne iaar næppe ventes før i den sidste Halvdel af Juni Maaned. Venter man Sværme, enten af Ruber eller af Huse, da bør man sørge for at have Huse til at sætte dem i. En Hellig, der skal huse en god Sværm, bør forsynes med et passende Antal Kammer (5-7 \square R., 6-8 10×12 eller Lavnormal-Kammer). Vi finder det heldigt, at udfyde Huset til en Sværm paa følgende Maade. Nærmest ved Flyvehullet gives en Table med nogen Honning, derefter en udbygget Table; som Nr. 3, 4 og 5 Kammer med hele Kunsttavler, og som Nr. 6 og 7 gode, udbyggede, maltri Tavler med Arbejdersvoks. Har man ikke udbyggede Tavler, bør man benytte Kunsttavler. At nøjes med Ledere, Strimler af Kunsttavler, der ere ca. 1" brede, kan ikke betale sig. Vi indfanger altid Sværmen, saasnart den har flynet sig. Den indbringes enten straks eller lidt før Solnedgang i Helligten. I Trugstader kan dette ske ved at give Ruben, som Sværmen er fanget i, nogle Slag med den slabe Haand, saaledes at Sværmen falder ned mellem de forud spredte Kammer; et Tæppe lægges over disse, og Bindiet flydes derpaa langsomt frem, til Kammerne faar den rette Afstand, dog kan denne Skydning ofte ikke ske for næste Dags Morgen for ikke at knuse Bierne sammen imellem Hjørneklobjerne. Derpaa lægges Ruben med de saa deri værende Bier i omvendt Stilling tæt op til Stadets Flyvebræt.

I Højstader befæstes Glasdøren i straa Stilling bag Kammerne. Derpaa støbes Ruben ned paa en stor Pap- eller Blisplade paa Jorden. Bladen bøjes nu sammen, saa at Bierne kunne hældes ned til Kammerne, hvorefter Glasdøren rettes op i rigtig Stilling, og Stadet lukkes. Hvis Moderstadet er et Kunststade, bør man undersøge det Dagen efter Sværmingen for at udfare overflødig Dronningceller, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Sværme bør fodres (i det mindste i Ilet Vejr), saalange de bygge, da dette i høj Grad fremhjælper Byggearbejdet. I uheldigt Vejr kunne de jo ellers ligefrem komme til at lide Nød.

Kunstsværme kunne i hele Sværmetiden, iaar altsaa fra Midten af Juni, dannes paa følgende 4 Maader af stærke Familier:

1. Uden Dronning. Midt paa Dagen i smukt

Vejr udtages hver anden Yngeltavle a 120 \square ", ialt 4-6, idet alle Bierne børstes tilbage i deres eget Stade. Disse Tavler anbringes i samme Orden i et nyt Stade med en tom Table foran, og en Honningtavle bagved. Dette Stade indfattes nu i en anden stærk Families, f. Eks. en Rubes Plads. Dette Stade gives en ny Plads. I Moderstadet nedflydes en Kunsttavle i Yngelredten, og de øvrige Tavler flydes sammen.

2. Med Dronning. I et stærk Stade opjages Dronningen. Den Yngeltavle, hvorpaa den befinder sig, udtages med alle de vedhængende Bier og anbringes i et nyt Stade med 2 tomme udbyggede Tavler paa hver Side, og en Honningtavle bagerst. Dette Stade anbringes nu paa Moderstadets Plads, og dette giver man en helt ny Plads.

3. Kærnestader med Dronningceller. I 2 stærke Stader udfanges Dronningerne, der kunne anvendes til Dronningstifte i andre Stader. Naar Dronningceller ere opførte og forglede i de 2 Stader, undersøges alle Yngeltavlerne, og Dronningcellerne fordeles saaledes, at der ikke findes mere end 1 paa hver Table eller dog saaledes, at der i begge Stader findes tilsammen saamange Yngeltavler med Dronningceller, som man ønsker at danne Kærnestader. Ønsker man f. Eks. at danne 10 Kærnestader, bør der ialt i begge Stader findes 10 Yngeltavler med Dronningceller paa. Cellerne kunne enten indpasses i et trekantet Hak i Bygningen eller befæstes med Jærntraad. Den følgende Dag flyttes begge disse Stader hen til en anden Bigaard, der er fjernet i det mindste $\frac{1}{8}$ Mil fra den første. Her fordeles nu Yngeltavlerne med tilhørende Bier saaledes i 8 andre tomme Stader, at hvert af de 10 Stader faar i det mindste 2 Yngeltavler og 1 Dronningcelle samt 1 tom Table foran og 1 Honningtavle bagved. Alle 10 Kærne-Stader fodres. Naar de unge Dronninger have begyndt Uglægning, kunne disse Stader flyttes til den gamle Bigaard, og naar de fremdeles understøttes med Fodring, og med Kunsttavler kunne de alle blive gode Overvintningsstader; men ved saa stærk Formering formindskes Honningudbyttet i det paa-gældende Aar i høj Grad.

4. Uden Tavler. Et godt renset tomt Stade opstilles midt paa Dagen i smukt Vejr (helst før et Forjubil) bagved et stærmedygtig Stade og forsynes med 6-7 Kammer, der ere udfyrede som til en Sværm og dækkede med et Tæppe. Man forstyrer nu Moderstadet ved at give det Nød, bakte paa det og give Bierne Tid til at fylde sig med Honning eller Foder, som maa være tilstede i Moderstadet. Derefter udtages Table for Table af dette og afbørstes saaledes, at Bierne falde ned mellem Kammerne i det nye Stade. De bitomme Tavler hænges tilbage i Moderstadet, der forbliver paa sin gamle Plads, medens Kunstsværmen gives en ny Plads. Derefter undersøges man ganske rolig Yngeltavlerne for at se, om Dronningen ikke skulde befinde sig paa en af disse, findes den, da bæres denne Table hen til Kunstsværmen, og Dronningen fejers med en Fjer ned til de andre Bier. Findes den ikke, da antages det, at den er med i Sværmen, saaledes som den helst bør være. Mærker man den næste Dag Uro hos Sværmen, som lader formode Dronningmangel, bør man forsynes den med en Yngeltavle, i hvilken der findes nogle Celler med aaben Arbejdersvigel, der kun dækker Celleskuden.

Vi tror dog, at det er fordelagtigt ikke at danne Kunstsværme førend ved Hovedtrekrets Slutning; vi danner i Reglen ikke Kunstsværme før den Tid, og anvender saa i de fleste Tilfælde

den Maade, som er meddelt i „L. f. V.“ 1898, S. 263.

Kunsttavler, der benyttes til Sværme, bør være godt fastgjorte til Rammen, for at de ikke under Bierens Arbejde skal falde ned paa Husets Vind. Derfor bør 10×12" Rammen altid trædes med 3 „□“ og Lavnormal-Rammen med 4 lodrette Træde. Den dertil benyttede Staaltraad bør helst være fortrinnet Træd Nr. 28. Staaltraaden trykkes ind i Kunsttavlen med en Tavleporer, og naar Tavlen sættes i et Hus, hvori der skal indsættes et Sværm, saa bør Tavlen tillige være fastlodet til Tavlebæren. Gives Kunsttavlen til et ældre Folk og indhænges imellem 2 udbyggede Tavler, saa behøver Tavlen ikke at fastloddes, hvis den er ordentlig fastgjort til Staaltraaden.

Dronningceller. De af Moderstader eller Kunstsværme indbundne overflødige Dronningceller kunne anvendes til Dronningkiste i andre Stader, der have udbytige Dronninger, naar hver enkelt Celle anbringes i en Cellebeskytter, som derefter foroven lukkes med en Prop. En saadan Celle i Beskytter kan uden Fare indhænges i et Stade, hvis Dronning man uylig har udfanget. Det sikreste er dog at indhænge den 12—24 Timer senere.

Staderne bør staa nøjagtig vandret, i det mindste paa den Ved, der gaar paatværs af Tavlebræerne, da Bierne ellers bygge de ny Tavler fævt i Kammerne.

Udbudelse af Bladjen i Staderne bør foretages, saasart den bagerste Tavle under god Udflugt er omtrent en Tredebel belagt med Bier. Naar det er varmt i Vejret, og Trækket er godt, kan man godt give de kraftige Folk et Par Tavler ad Gangen, de mindre stærke Folk maa kun gives 1 Tavle ad Gangen. Naar Hovedtrækket begynder, saa anbringer vi Magasiner paa alle vore Stader, selv om de svageste ikke har mere end 10—12 Tavler i Hovedrummet.

Uspæringsgitre. Da det viser sig, at mange Biavlere ikke faar nær saa stort Udbytte af deres Bier, som de sikkert ellers vilde have faaet, fordi de har for stort et Yngleje i den Tid, der er Hovedtræk, tilraades det at benytte Uspæringsgitre, særligt ved Lavnormalmaalet, samt hvor man benytter over 4" høje Magasinarammer, er der mest Trang til at bruge Gitre. Disse Gitre bør enten være godt afflebede Zink eller Pløgitre af mørkt Løderfarve. Gitret, der anvendes over Kammerne i Hovedrummet, bør ved Lister være fjernede 1/4" fra den nederste Kammerække, jaaledes, at Bierne kan benytte alle Gennemgange i Gitret. Det Gitret, der anvendes lodret, bør være høvet 1/4" fra Stabets Vind, for at de Droner, som mulig er i den bagerste Del af Stadet, kan passere under Gitretet.

Brevkasse.

DBF.s **Blavstiftelse** aabnes i Roskilde Mandag d. 16. Juli Kl. 9 Form., og var r til Torsdag d. 28. Juli. Oplysninger vedrørende Stolen, Opbold, og lignende gives af Red.

Centralmødet i DBF. vil blive afholdt paa Høistolehjemmet i Odense den 2. Juli, hvorimod Diskussionsmødet (2 Dag) efter Vestsjællands Bestemmelse bortfalder i Aar.

Tilflugt. Efternævnte Foreninger ere isjølge Andragende bevilget Tilflugt som følger:

Nr. 1. Hjørring Amts BF. 45 Kr., og Nr. 16 a. Frederiksborg Amts BF. (nordlige) 22 Kr.

Honningedder: 1. Honningens Anmeldelse, og 2. Svorfot bør man nyde Honning — a 1 Øre pr. Stf. kan faas ved Høvendelse til Sekretæren.

Kundgørelser.

Da jeg har nedlagt Kunstlavfabrikationen og solgt mit Tavlepresser til Hr. P. Jakobsen i Systofte anbefaler jeg ham til mine Kunders Velvillie.

Systofte i Maj 1900.

B. B. Ojensen.

I Henhold til ovenanførte tilader jeg mig at meddele, at Biavlerne herefter vilde kunne faa fortrinlige, uforal kede Kunsttavler hos mig. Voks købes, og tilsendt Voks forarbejdes til Tavler.

Systofte pr. Nykøbing F., den 1° Maj 1900.

P. Jacobsen.

„Vejledning til Biavl“

af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Bo lade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den por ofrit tilsendt.

Ægte Bivokstavler

af prima rensed Bivoks faas til billigste Pris. Voks tages i Bytte.

J. Olsen, Urmager, Græsted.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linas Sogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet ti O. Rasmussen, Linas pr. Laven og til Murer Kristensen Burre, Toldbodgade Nr. 19, Silkeborg.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bibog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1900.

A. H. Vorbeck.

Biavlerrekvisiter.

I. Andersens Fodrer 40 Øre. Bipiber pr. Stk. 2,25 a 2,75. Røglæsere pr. Stk. 1,25. Tavleporer pr. Stk. 35 a 50 Øre. Loddekande med Spritapparat 55 Øre. Honningklemmer pr. Stk. 1,60. Bihandsker pr. Par 2,25. Dronninggitter af Zink □ 70 Øre. Honningtrækkere, ægte, 1 Kr. Tavletraad pr. Pund 60 Øre. Do. pr. 1/4 Pund 20 Øre. Louper med 2 Glas pr. Stk. 1,10. Udslyngere i stort Udvalg. Voksdugslærred, prima, 1,25 pr. Alen. Pibehætter pr. Stk. 20 Øre. Skrælleknive pr. Stk. 20 Øre. Bitømmer pr. Stk. 1 Kr. Loddekander, dobbelte 1 Kr. Bisløv 50 a 65 Øre pr. Stk. Honningsier 75 Øre pr. Stk. Papgitter □ 70 Øre. Bihushænslar, Dus. Par 1,20. Tavletraad 4 Rin e, 70 Øre pr. Pd. Honningetiketter, 100 Stk. 25 Ø. Louper med 3 Glas 1,30. Røgpustere pr. Stk. 2,75. Chr. Riøgels, Viborg.

Min prisbelønnede

Vi-Pibe

for Røgere faa vel som for Fikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postaavtising, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Esterkrav.

Hønning.

Et Parti fin udslyngt Hønning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konsul Heltstrup, Thisted.

Bihuse.

50 Stk. prima, maalede Bihuse (10×12, 12×12, 8×14) sælges, saalænge Forraad haves, for Kr. 10,50 pr. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos

Chr. Riegels, Viborg.

Kunsttabler.

Diablernes Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikerer ægte Bivostabter til billigste Pris. Ærede Forbrugere bedes sende mig Boks til Forarbejdning af Kunsttabler snarest, for at Levering kan ske i rette Tid.

Kun ægte Bivostabter i nøjagtige og udsøgte Varer leveres.

Spind beregnes kun af urent Voks.

Ægte Bivost købes til Dagens Pris.

Jacob Olsen, Ørstedbrohus pr. Røge.

Kunsttabler

faas atter i Klar til billigste Pris hos Smeder J. Chr. Olsen, Hvidested, Søllested.

Garanteret ægte Bivostabter

anbefales Diablerne, som sædvanlig til billigste Pris. Jeg fabrikkerer Ængeltabter til en Størrelse af 15" i □ Dronetabter til 12" i □ og Delingstabter. Ægte Bivost tages i Bytte eller forarbejdes.

NB. Voks købes til Dagens Pris.

Årsdrup i Februar 1900.

Smeder J. F. Nielsen.

De billigste, bedste og mest akkurate **Vi-boliger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Snaarebistaber**, **ægte Bivostabter** haves al Tid paa Lager.

Illustreret Prislister franko.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Bihuse

fra Fabrikant Kr. Petersen, Tved, samt **ægte Bivostabter** faas til Dagens billigste Pris pr. Kontant. H. O. Kofod, Rønne.

Foreningsmeddelelser.

De fynske Bivener. Paa Mødet i National Søndag 13. Maj vedtoges det at give Medlemmerne af Selskabet „De fynske Bivener“ fri Adgang til Landmandsforsamlingen i Odense den 2 Juli. De af Medlemmerne, som ønsker fri Adgang, anmodes om at henvende sig desangaaende til Formanden for Selskabet.

Bestyrelsen.

Randers Amts BF. holder Bivastudstilling i Randers den 22 og 23 Juni. Præmiebeløbet er sat til 100 Kr., hvoraf 1/3 uddeles i Præmie for Bihuse og Redskaber. Anmeldelser sendes inden den 10. Juni til Justitsraad Hald, Randers. Udstillingsgenstandene skal være i Randers senest den 22. Juni, og skal adv. til Bivastudstillingen, Randers. Enhver, som til Gartner M. Nielsen, Borupstjær, indsender 50 Øre, kan blive Medlem af Randers Amts BF., og vil kunne konkurrere til Præmie.

Storehedinge BF. holder Møde hos Gaard-ejer Chr. Nielsen, Bjalferup, Søndag d. 17. Juni Kl. 2 Eftm. Aug. Petersen, vil holde Foredrag og give Vejledning i Bivast. Bestyrelsen.

Svendborg og Omegns Bivastkreds. Opmærksomheden henledes paa, at Kredens Ringe og Svendborg afholder Fællesmøde i Stomager P. Haujens Bigaard i Nyslinge, Søndagen den 10. Juni Kl. 2. Bivastlærer Aug. Pedersen kommer tilstede. Bih. Udvid.

Samsø BF. afholder Foraarsmøde med Generalforsamling Søndag den 10. Juni Eftm. Kl. 3 hos underreguede, hvor

1) Regnskabet for 1899 vil blive fremlagt.

2) Forhandling om afholdelse af 4 Bivastmøder i Sommerens Løb.

3) Praktisk Behandling af Bierne i min Bigaard. Alle Bivastere indbydes jaavel Medlemmer som ikke Medlemmer, nye Medlemmer optages i Foreningen. A. C. Haagenjen.

Bivastmøder i Esbo m. fl. Herreders BF. Bivastmøder med Foredrag, dog særlig praktisk Undervisning i Bivast, afholdes af Lærer Rosenfjer, Studsdals Stole hos Lærer Haugaard i Hvirup, Torsdag den 14. Juni Kl. 3 Eftm. hos Gaardejer E. N. Axel, Lunet, Torsdag d. 21. Juni Kl. 3 Eftm. hos Dverjergent Hjerregaard, Fredericia, Lørdag den 23. Juni Kl. 3 Eftm., hos Bogbinder N. Ladegaard, Lille Belling, Lørdag den 30. Juni Kl. 3 Eftm., og hos Gaardejer J. Fischer, Mojerua, Mandag den 25. Juni Eftm. Kl. 3. Af Dverjergent Hjerregaard, Fredericia, hos Gaardejer P. Christensen, Kongsted, Lørdag den 9. Juni, Kl. 3 Eftm., hos Gaardejer Eduar Pedersen, Taulov Mart, Lørdag den 16. Juni Eftm. Kl. 3, og hos Gaardejer J. Petersen, S. Vilstrup, Lørdag den 7. Juli Kl. 3 Eftm.

NB. Ovennævnte Lærere ere villige til at gaa til enkelte Bigaarde i Nærheden af Møde-stedet, for at give praktisk Vejledning i Bivast. Bestyrelsen.

Indhold af dette Nummer:

Bipest	169
Brevkasse	181
Et Forsvar for Dronningavlerne	173
Esbo fra Staderne	179
Et og Andet	179
For Begyndere i Vestjylland, af Grønning ..	175
Fra Kredene	178
Foreningsmeddelelser	182
Galvaniserede Hængsler	177
Gavnligt Bink	179
Kundgørelser	181
Mere om Krydsningerne	176
Naturligt Dronningstifte, af Aug. Petersen ..	171
Om Bipefl, af Aug. Petersen	170
Smeltning af Bivost	174
Spørgsmaal og Svar	178
Udstillingen i Odense	175

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaned. den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore. 2 og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Forbedring af vor Virace.

Medens Landmændenes Opmærksomhed i hele det sidste Aarhundrede har været henledt paa det formaalstjenligste i at faa tillagt Voldsdyr, der stammede fra Dyr, der er i Besiddelse af netop de Egenstaber, man ønskede at ville fremme, og de tillagte Dyr bleve opfødte under Forhold, som maatte antages særlig at udvikle dem i den bestemte Retning. Saa er det først i den allerfjæreste Tid, at de danske Bavlere's Opmærksomhed er bleven henvendt paa, hvor nødvendigt det kunne være at søge ikke alene at bevare, men ogsaa at forbedre vor hjemlige Virace.

Bavlsdriften hos de fremstredne Bavlere har i de 40 Aar, den bevægelige Tankebygning har været i Brug her i Landet, langt fra gavnet vor Virace, ja, man maa forundres over, at vor hjemlige Bi er saa god, som den virkelig viser sig at være efter saadan en Behandling, som der er blevet den til Del. For at naa Maålet: megen Honning, har man undertrykket dens Sværmelyst, man har efter bedste Evne bortskaaet alle de Viserceller, der fandtes, for derved at berøbe dem Betingelsen til at kunne sværme, uden at tænke paa, at man samtidig berøbede dem Midlerne til at kunne stifte Dronning. Samtidig har man i alle velpassede Stader søgt at und-

gaa alt Dronevoft, og al ansat Dronevngel har man ødelagt, ja snart der har været Lejlighed dertil. At vor hjemlige Virace efter en saadan Behandling dog saa god, at det store Flertal af Bavlere sætter den jævnsides med de indførte Bier maa dog vistnok for en stor Del have sin Grund i, at der ved Siden af Bavlren i Huse ogsaa er drevet en ret betydelig Bavl i Kuber, hvor Bierne leve under Forhold, hvor netop de kraftigste Bifolk, der har de bedste Dronninger, formerer sig stærkest og ved Sværmningen forsøger Staderantallet, medens Folkene med de mindre gode Dronninger bukker under og gaar til Grunde.

Medens det for Landmanden tager megen Tid og i Reglen er forbunden med betydelige Udgifter at faa gennemført en Forbedring af Besætningen, saa stiller Forholdene sig langt gunstigere for Bavlren. Han kan let faa forbedret eller idetmindste bevaret sin Virace ved i Sommertiden at tage mange Dronninger af sit bedste eller et af sine bedste Bifolk. At oplække Dronninger ved Kunst, kan ikke anbefales til det store Flertal af Bavlere; det er noget, vi kun vil anbefale til enkelte, særdeles dygtige Bavlere, som ikke alene har tilstrækkelig Kendskab til at oplække gode Dronninger, men som ogsaa har den fornødne Tid til sin Naadighed.

Der findes i Reglen i enhver Bigaard et eller nogle saa Bifolk, der udmærke sig

fremfor de andre ved at være tidlig folke-
 stærke og som Folge deraf tidligere paa
 Fjerde og i Reglen ogsaa dygtigere Hon-
 ningjamlere end de andre Bisfolk. Af disse
 ville vi ofte have et, der tillige er langt
 mere godmodigt end de andre Folk i vor
 Bigaard. Et saadant Folk er altsaa i Be-
 siddelse af flere af de Egenstaber, vi som
 Biavlere særlig sætte Pris paa. Dette Bi-
 folks Sværmehest bør vi saa søge at fremme
 ved at sørge for, at det er varmt pakket,
 har en begrænset Blads og fødte det stort.
 En Sværme fra et saadant Stade er jo
 fuldtud i Besiddelse af alle Moderfollets
 Gjendommeligheder, den gamle Dronning
 følger jo ud med Forsværm. I det af-
 sværmede Stade vil findes en Del Bisfer-
 celler, og disse Celler bør vi benytte til at
 forbedre vor Birce med. Findes der et
 eller flere Folk i Bigaarden, som vi ikke
 tilfredse med, saa bør Dronningen fjernes,
 og en Bisercelle i Celleskytter gives i
 Stedet istedet. Danner man Kunstsværme,
 saa er det af en meget stor Betydning, at
 den bliver giøet en Dronningcelle. Den
 vil ikke alene langt hurtigere naa at saa
 sig en æglæggende Dronning (ca. 14 Dage
 tidligere), men vi er ogsaa sikre paa, at
 den Dronning, vi har eftervort bedste Stade, er
 langt bedre end de Dronninger, som Bierne
 i deres Rod og ofte under jærlig ugunstige
 Forhold har opfodt. Vi foretrække at bort-
 tage de Dronningceller, vi har Brug for,
 4 a 5 Dage efter, at Forsværmene er kom-
 met og særlig, hvis det har været daarlige
 Vejr, lige inden Sværmen er kommet, kan
 det ikke gaa an at vente længere, for ellers
 vil vi ofte komme for sent paa Grund af,
 at Sværmen ikke er afgaaet fra Moder-
 staden, førend efter at Bisercellerne har
 været forseglede i et Par Dage eller mere.
 Hvis Biavleren paa denne lette Maade
 Klar efter Klar benyttede sit bedste Bisfolk
 til Formering, er vi sikre paa, at det nok
 vilde sætte sit Særpræg paa vore Bier, og
 vi er ogsaa sikre paa, at man derved vilde
 opnaa at saa kraftige Bisfolk, hvor
 der nu altsfor ofte findes Svæklunge, og vi
 vilde saa behageligere Bier at ar-
 bejde med.

Biernes Forbedring.

Af Brodr. Nielsen, Ollerup.

I de foregaaende Numre af denne
 Uargang af nærværende Blad have vi ud-
 talt os om to efter vor Mening vigtige

Emner paa Biavlens Omraade, nemlig om
 Dronningavl og om Biracerne og deres
 Krydsninger. I denne Artikel skulle vi
 drage et tredje Spørgsmaal frem, som er
 i noget nær Sammenhæng med de to fore-
 gaaende, og som vi tillægge endnu større
 Betydning; det er Spørgsmaalet om Biernes
 Forbedring. Vi føle os nemlig overbeviste
 om, at det er muligt ved Dronningavl,
 ved Krydsning og ved Tillæg efter jærlig
 udvalgte, prøvede Nolsdronningr at for-
 bedre Bierne saaledes, at der vil kunne
 opnaas et langt større Udbytte af dem end
 det, de hidtil have været i Stand til at
 give.

Enkelte Biavlere tvivle om, at det er
 muligt i nogen nævneværdig Grad at for-
 bedre Bierne; det gør vi ikke; vi tror, det
 er lige saa let som at forbedre de større
 Husdyr. Det siges ofte, at vi ikke have
 det fuldkomment i vor Magt at bestemme
 hvilke Droner, Dronningerne befrugtes af.
 Det er ganske rigtigt; men det er heller ikke
 nogen nødvendig Betingelse for at kunne
 forbedre Bierne. En anden Sag var det,
 om man vilde fremavle ny Racer; det vilde
 være et temmeligt vanskeligt Arbejde, da de
 ikke vilde være lette at holde rene. Men
 efter vor Formening er det heller ikke det,
 der bør stræbes efter; det, som det mest
 kommer an paa, er, at man faar Bier,
 der kunne give et stort Honningudbytte;
 naar de kunne det, saa anses vi det for at
 være ligeegyldigt, enten de høre til en ren
 ublandt Racer eller til en Krydsning mellem
 to eller flere Racer. Det er jo ikke efter
 deres Racerenhed, men efter den Honning-
 mængde, de kunne yde, at man bedømmer
 et bestemt Slags Biers Godhed.

Bier kunne forbedres paa flere Maader.
 Blodopsfriskning med Bier fra en anden
 Egn er et godt Middel. En Krydsning
 med en af de fremmede Racer anses vi dog
 for at være bedre. Sidste Klar høstede vi
 gennemsnitlig ca. 25 Pfd. Honning mere
 pr. Stade af Krydsningerne end af de brune
 Bier. Dette betragte vi som et godt Bevis
 for, at vi ved Krydsningen havde opnaaet
 en Forbedring af vore Bier. Dog skulle
 vi ikke her komme nærmere ind paa at
 omtale Blodopsfriskningens og Krydsningens
 Betydning; vi ville blot henlede Opmærk-
 sounheden paa, at vi anses det for at være
 af stor Bigtighed, at der bliver tilført Bierne
 nyt Blod paa en eller anden Maade, for
 man begynder at gøre Forsøg paa at for-
 bedre dem. Bier, der ere blevne svækkede
 ved Indavl, saaledes som brune Bier ere
 mange Steder, ere i Almindelighed meget
 modtagelige for Vipest og Møl og i Reglen
 vanskelige at saa et tilfredsstillende Resultat.

ud af, selv om de ogsaa ere i en dygtig Biavlens Haand. Det bedste, der er at gøre, naar man har saadanne Bier, er at tilføre dem friskt Blod eller ogsaa at forny dem med Bier af en mere udviklingsdygtig Bestaffenhed fra en anden Egn. En saadan Fornyelse kan ske ved at indføre ny Dronningger i Staderne. Man behøver selvfølgelig ikke at kassere Bierne; Dronningstifte er tilstrækkelig.

Naar man har lært at drive Dronningavl, saa anse vi det ikke for noget særlig vanskeligt Arbejde at forbedre Bierne. Ovenfor have vi udtalt, at vi tro, at det er lige saa let at forbedre Bierne som de større Husdyr. Ja, naar der kun lægges Vægt paa at frembringe Dyr med større Dybe og ikke rene Racen, saa ere vi endogsaa tilbøjelige til at mene, at Biavleren i denne Henseende i flere Retninger er betydelig heldigere stillet end Kvægavleren. Mogle kunne maaske synes, at dette er en mærkelig Antagelse, da vi jo, som oven for nævnt, ikke have det i vor Magt til Fuldkommenhed at kunne kontrolere Bidronningernes Befrugtning. Det er imidlertid slet ikke saa mærkeligt endda. Kvægavleren er ganske vist i Stand til vilkaarlig at kunne parre bestemte Dyr sammen; det kan Biavleren ikke. Men saa er Biavleren til Gengæld mere heldig stillet i andre Henseender. En Ting, der særlig letter Biavleren Arbejdet ved Biernes Forbedring, er den, at der hos Bierne kan fremavltes og prøves mange ny Generationer i en temmelig kort Tid; det kan Kvægavleren ikke hos Kvæget. Det er af denne Grund ikke saa helt umuligt, at Biavleren i Løbet af 5—7 Aar kan opnaa forholdsvis lige saa store Resultater i Retning af at forbedre Bierne, som Kvægavleren kan opnaa i 10—15 Aar med at forbedre Kvæget. Dertil kommer, at Biavleren — for saa vidt han har et tilstrækkeligt Antal Bifamilier til sin Raadighed, — i en eneste Sommer er i Stand til at oplække 10—20, ja maaske 30 Dronninger efter en bestemt udvalgt Dronning, hvis Bier have vist særlige uiflbærdige Egenstaber. Og allerede næste Sommer faar han Vejrlighed til at prøve alle disse Dronningers forskellige Egner og Egenstaber. Dette har stor Betydning; thi det viser sig nemlig ofte, at alt Afkommet ikke arver Forældrenes Egenstaber. Det kan ogsaa arve Egenstaber efter Bedsteforældrene og længere tilbageiggende Slægtled. Det er derfor heldigt at have et stort Antal Individuer at gøre sit Udvalg imellem. Man vælger de bedste af disse til Avlsdyr. Ved at gøre dette

gennem flere Slægtled, vil man tilslidst opnaa, at Størsteparten af Afkommet kommer til at ligne Forældrene og arver disses gode Egenstaber.

Hvorledes er nu Kvægavleren stillet i denne Henseende? Ikke nær saa heldigt. Han kan ikke lægge 10—20 eller 30 Kalve til paa en bestemt udvalgt Ko i et Aar. Han maa vel i heldigste Tilfælde nøjes med en Kalv om Aaret af en Ko. Han har af den Grund i Reglen kun et begrænset Antal Individuer at gøre sit Udvalg imellem. Og endelig maa han vente i Aarevis, før han kan komme til Klarhed over hvert enkelt Dyrs Godhed.

Baastanden om, at Biavleren ikke er Herre over at bestemme, hvad for Droner, Dronningerne parres med, er kun halvvejs sand. Ved at følge en særlig Fremgangsmaade er det muligt i de fleste Tilfælde at faa de unge Dronninger befrugtede af Droner fra en udvalgt Familie; men der er en Del Ueflighed derved. Naa, den er temmelig simpel. Vnster man f. Eks. ti unge Dronninger befrugtede af et bestemt Slags Droner, saa danner man ti Smaastader, et til hver Dronning. Der sørges for, at et eller flere af Smaastaderne indeholde et ikke for lille Antal Droner fra den Familie, der er udvalgt til Droneavl. Droner fra de andre Stader maa ingen af dem indeholde. Naar de unge Dronninger ere 3—4 Dage gamle, flytter man Smaafamilierne, hvori de findes, ned i en mørk Kælder, eller ogsaa anbringes de paa et andet mørkt, køligt Sted, indtil Dronningerne ere 6—8 Dage gamle. Efter den Tid flytter man hver Eftermiddag, naar Vejret er smukt, og efter at Dronerne i Bigaarden have holdt op med at flyve, Smaastaderne ud paa deres Plads i Haven. Indgangene aabnes, og Bierne sprøjtes over med en lunken Honning- eller Sukkeropløsning. Derved foraarjages de unge Dronninger og Dronerne til at flyve. Om Aftenen, efter at Biernes Flugt er endt, flyttes Smaastaderne alter hen paa et mørkt, køligt Sted. Man gentager denne Manøvre hver Eftermiddag med smukt Vejr, indtil Dronningerne ere blevne befrugtede. Det bør paases, at Smaastaderne hver Gang kommer til at staa paa samme Sted i Haven; de unge Dronninger kunne ellers let flyve fejl. Smaastaderne opstilles helst et Stykke fra de andre Stader og med Indgangene vendt imod Vest.

Ved Forbedring af Bierne maa der lægges særlig Vægt paa, at de bedste Familier blive udvalgte til Dronningavl, ligesom det ogsaa bør paases, at der udflekkes

mange Droner i et Bar af de bedste Stader; thi derved vil der blive Sand- synlighed for, at i det mindste nogle faa af de unge Dronninger ville blive befrugtede af gode Droner. At lade en Del Droner udflåtte i alle Staderne, saaledes som en af vore mest ansete Biavlere anbefale her i Bladet i Fjor, anse vi for at være mindre heldigt; thi Dronerne fra de middelgode og de daarlige Familier vilde derved blive i Flertal og af den Grund have de bedste Udsigter til at komme til at forplante Slægten. I Stedet for at udflåtte Droner i alle Stader finde vi, at det vil være mere heldigt at undertrykke Droneavl en sa meget som mulig i alle Staderne undtagen i dem, der ere bestemte til Dronestader.

Naar denne Fremgangsmaade følges Nar efter Nar, idet der stadig tages Hensyn til, at de bedste Familier udvælges til Avlsfamilier, og der tillige sørges for, at Bierne ikke blive for indavlede, saa skal det nok vise sig, det sole vi os overbeviste om, at Bierne efterhaanden ville gaa frem i Godhed og blive bedre og bedre baade til at udvikle sig og til at samle Honning.

Spørgsmaalet om Biernes Forbedring er forholdsvist nyt; baade her i Europa og i Nordamerika har det hidtil ikke været øjret den Opmærksomhed, som det fortjener. Amerikanerne have ganske vist i en længere Aarrække gjort Forsøg paa at forbedre Bierne i visse Reininger, og de have ogsaa opnaaet tilfredsstillende Resultater i Re- ning af at fremstille fredelige og smukke Bier; men der ud over ere de endnu ikke kommet ret vidt. Det er først i de sidste Bar Nar, at der har begyndt at hæve sig Røster om, at der burde lægges mere Vægt paa at fremavle Bier, der vare bedre end de almindelige til at samle Honning.

Al Amerikanerne kunne vi altsaa i Øjeblikket ikke lære ret meget paa dette Omraade, undtagen det skulde være hvad Dronningavlen angaar. Unægteligt er det jo ikke, at er der noget, der vil faa Betydning ved Forbedringen af Bierne, saa er det Dronningavlen. Uden Dronningavl vilde det være en temmelig vanskelig Opgave at forbedre Bierne. Derfor er det noget, der følger af sig selv, at vi Biavlere søger at blive saa dygtige som mulig til at avle gode Dronninger. Saalænge vi ikke ere dygtige til dette, kunne vi ikke vente os et tilfredsstillende Resultat af vort Arbejde med at forbedre Bierne.

Det har interesseret os at læse Aug. Petersens Artikler i de sidste Bar Numre af „T. f. B.“ om Egenstaber hos Bierne. Ja, der er mange Egenstaber, som det er uønskeligt at faa fremstet hos Bierne; men

øverst blandt dem alle staar dog deres Gøne til at samle Honning; en Forbedring i denne Henseende vil faa den største Betydning, da den kan bevirke, at Biavleren faar en større Indtægt af sin Biavl. Skonhed og Fredelighed er selvsølgelig ogsaa Egenstaber, der er værd at lægge Vind paa, da de kunne skaffe Biavleren større Fornøjelse og Glæde af sin Beseftigelse; men skulde det vise sig, hvad vi ikke tror, at fredelige og smukke Bier ikke ere saa gode Honningsfamilere som mindre fredelige og mindre smukke, saa lad os holde os til de sidste. Her i Landet drives Biavl en af de fleste ikke for Fornøjelsens, men nærmest for Fordelens Skyld; det bør der tages Hensyn til. I andre Lande, hvor Forholdene kunne være forskellige, er det en anden Sag; men her i Landet maa vi rette os efter Forholdene, som de ere. Den danske Biavl staar jo i visse Henseender paa et forholdsvist højt Standpunkt; men der er endnu meget at lære, og meget at udrette, lad os derfor hænge i og søge at blive saa dygtige som muligt, saa at vor Biavl kan holde Skridt med og til Stadighed staa paa Højde med de store biavlsvivende Landes.

Om det rette Maal for et Bisfolk.

Af T. h. Buchholz, Rødding.

Angaaende dette Emne findes i „Leipz. B.-zeitung“ af 1. Marts en Artikel af en Hr. Matter, som indeholder flere gode Tanker, der ogsaa kunne være til Gavn og tjenlige til Erfartanke for vore Biavlere, som stadig ensidig striger op om de store Maals Fortrinlighed og at de ere de eneste rigtige for at opnaa et godt Resultat af Biavl en. Der skrives blandt andet som følger:

Hvormed skal et Bisfolk maales? Et Bisfolk kan kun maales med et Bisfolk. En stor Boksbygning (saavel som Ingektavler) ere udtagne Dele af samme, som under Omstændigheder tillader En Slutninger om det Hele, men som aldrig kan gælde som Maal for et Bisfolk. Til et godt Bisfolk hører meget, som altsammen maa staa i et vist nøje Forhold til hinanden. Frem for alt maa der agtes paa: Dronningen, Inge- lens Art og Yngelens Mængde, Amme- biernes Antal og Sundhed, Trækbiernes Mængde, Forraadenes Kvalitet og Kvan- titet og det altsammen i et bestemt Forhold til hinanden i Narets forskellige Tider.

Alle disse Faktorerers Vekselvirkning have ganske bestemte Resultater til Følge. Hvorledes kan man nu ud af det Heles Midte tage Yngeltavlen og alene af den bedømme et Bifolks kvalitative Værdi? Et Bifolk kan eksistere i en længere Tid af Aaret uden Yngeltavler, men aldrig uden Forraad. Med ligesaa megen og vel endnu mere Ret kunde man bedømme et Bifolks Værdi efter de indbaarne Forraad. Et Bifolk kan betragtes som staaende paa sit Højdepunkt, naar det i lige Maal besidde alle de forannævnte Faktorer, som betinge dets Tilværelse. Hvad er et Bifolk uden Forraad? Kun en Hob Vilig. Saasnart Mennesket maa træde hjælpende til, er derved Bevijet bragt for, at Naturen viser et Spring i Udviklingen, enten til den ene eller den anden Side. Hvorledes er man da egentlig kommen ind paa dette Straaplan, at bedømme et Bifolk efter dets Voksbygning? Det bygningssrie Bifolk, Sværmen, bygger jo efter Sammentræffet af gunstige og ugunstige Forhold en større eller mindre Voksbygning det første Aar. Her fremstaa Tøllernes Sum som en tydelig, synlig Arbejdsydelse af Biernes Kraft. Et stærkt Folk, en stor Bygning — et svagt Folk, en lille Bygning. Altsaa: den der har de største Tavler i sine Biboliaer, den har de største og ydebygtigste Bifolk. Men hvad se vi nu allerede i det andet Aar? Bygningen er for stor; Bierne kunne ikke helt belægge den, eller ogsaa er den for lille og bliver forstørret ved Tilbygning. Hvem, der det første Aar tager den store Bygning til Maalestof for et Bifolk, har ofte forregnet sig i det andet Aar; det samme er Tilfældet med den lille Bygning, af hvilken ofte i det andet Aar kan fremstaa et magtigt Folk. Nej, til en virkelig og sand Maalestof for et Bifolk hører endnu meget mere. Vi kunne drage frem, hvad vi ville, der gives dog ingen sikker Maalestof. Et Normalfolk maa til enhver Aarstid i højeste Potens besidde alt, hvad det behøver, saa er det fuldkomment, saa staaer det paa Højdepunktet. Hvilket usfuldkomment Bifolk er dog et saadant, som om Efteraaret ved Spekulationsjoder er drevet til større Yngelansætning. Mennesket bringer et saadant Folk i en stæv Stilling til Naturen. Dronningen faar ikke den for hendes Race og Egn saa nødvendige Hvilepause. Hendes oplivende Virkning paa Folket maa om Foraaret være forholdsvis mindre. Men Biablernes Hoveder ere nu engang fulde af de mange unge Bier, som skulle gaa saa godt gennem Vinteren. Dervintre da virkelig de stærke Bifolk bedst, fordi de have saamange Bier? Viser os da ikke det

hele Biaars Forløb tydelig nok, at Biens Kraft er rask forbrugt i arbejdsrige Perioder, hvorimod de i Hvilepauserne længe holde sig unge. En 6 Maaneders gammel Bi om Foraaret kan være mere arbejdsdygtig end en 6 Uger gammel Bi i Træktiden. Hvem vil kunne bringe Bevis for, at et Bifolk, som om Efteraaret havde megen Yngel, netop derfor er mere arbejdsdygtigt næste Sommer. Altsammen Slutninger! Det udmaler sig saa smukt i Menneskets Hoveder, saa man blot behøver at høre det, for at tro det.

Men Menneskeheden tror nu engang paa de mange unge Bier og paa det store Maal, saa at de derover ofte glemme de gode, gamle, solide Homningsfolk, der altid have, hvad de behøve, og til enhver Tid ere rede til at give Biablernen et Dverstud for sit Arbejde. Biablernes store Masse har ladet sig hypnotisere for ny rationelle Biboliger, store Kammer, store Yngelplader og store Bimasser, saa de derover ikke for-maa at skælne mellem de enkelte Faktoreres Sammenvirken i Bistadet. Mange ere derved komne saavidt, at de ved utidig Fodring have faaet en Mængde fortrøblede Bifolk, som kun kunne holdes ilive ved Fodring med enorme Portioner af Sukkervand. Denne ensidige Higen efter altsfor store Maal bringer Bifolkene ind paa et Straaplan. Det arne, plagede, paa den store Voksbygning saa vidt adfillede Bifolk maa forbruge al sin Kraft paa altid at frembringe ny Yngelmasser. Det forekommer mig, som om disse store Bimasser maa blive en Anklage mod Biablernen, thi hvor bliver under saadanne Omstændigheder Naturens skønne Harmoni af? Naar A og Ø kun hedder Vier og atter Vier, hvor er saa et Bifolks kvalitative Højde? Et Bifolk maa paa denne Maade formelig udarte, da der fremadles Disposition til Sygdomme. Bifolket er netop en Individualitet. Et Bifolket i Naturens store Organisme med sin hele Kraft kan udfylde sin Plads helt, derfor borger den store Tavle aldeles ikke. Den, som stæbe og altid med Metermaalet i Haanden kritiserer over Kammeaale, har kun lidt, ja grumme lidt Forstand paa Bifolksindividualiteten. Et Bifolk kan kun maales med et andet Bifolk. Da holder jeg dog mere med den gamle Biavlsmetode efter Baron v. Berlepsch. Det var Kvalitetstbiavl, en følgerigtig i hinanden indgriben af alle Faktorer til Opnaaelsen af det største Udbytte. Hvor fejlagtig tager sig derimod de ny Stader med de store Kammer sig ud, som kun leder Biavl i en ensidig, stæv Retning. Summa summarium: Vi drive kun Kvantitetsbiavl.

Disse ere nogle Udtalelser af en af Tysklands mest intelligente Biavlere; de indeholde vel en Del, som kun maa og kan betragtes som Teori, men dog ogsaa mange gode Tanker, vel skiftede til alvorlig Overvejelse, især for saadanne Biavlere, som ubarmhjertig gaa løs paa Uddannelse af Bifolkene i ensidig Retning, hvad enten dette gaar i Retning af store Maal, store Boliger, Ingelepredning eller planløs Spekulationsfodring. Vore Fædre havde opnaaet en fast Praksis i Behandlingen af Ruberne, og den holdt de fast ved trods alt. Vor Tid er nu saa propfuld af Teori, at det paa Grund af alle opdukkende Nyheder er en Umulighed for Biavlernes store Masse at gribe og holde fast ved en fast Praksis i Rassebiavlens. Der maa mere Belæring til i selve Bigaardene og mindre i Foredragssalene.

Om kunstig avlede Dronningers Godhed.

Af N. F. M. Intyre.
(Her efter „T. f. Biffjørfel“.)

Jeg har aldrig avteret Dronninger tilsalg, men jeg har købt Dronninger fra enhver Dronningavler i Landet, som har bekendtgjort, at han har udmærkede Dronninger at sælge, og jeg maa desværre sige, at jeg i Reglen er bleven skuffet. Hvoraf kommer det, at vi saa ofte blive skuffede, naar vi køber Døtre af en Dronning, der anbefales som ualmindelig god. Disse Døtre skulle have alle de gode Egenskaber, for hvilke deres Moder roses, og hvis de ikke har det, bliver vi skuffede.

Grundene til, at de unge Dronninger ikke er saa gode, som vi efter Salgsbekendtgørelsen ventede, kan være forskellige.

1. Bekendtgørelsen kan have overdrevet Moderdronningens Godhed, men jeg er velvillig nok til at mene, at dette hører til de sjældnere Tilfælde.

2. Den unge Dronning er ikke bleven saa godt opvarmet som dens Moder. Dette tror jeg træffer til i 99 Tilfælde af 100. Vi finde en ualmindelig dygtig Dronning i vor Bigaard og begynde at stifte os flere af samme Slags ved at bringe et stort Antal Celler med Larver fra dens Tavler ind i et dronningløst Stade eller i et Overrum over et Dronninggitter, hvad der kommer omtrent ud paa eet, da Bierne betragte denne Del af Stadet som neutralt

Territorium — og Resultatet er en Del Dronninger, som staar under Moderdronningen i Godhed. For at faa unge Dronninger lige saa gode som den udmærkede Moder, maa de saavidt muligt opfødtes paa samme Maade som de bedste, paa naturlig Vis avlede Dronninger opfødtes. Doolittles Dronningceller, anbragte midt i en Rugekasse, hvis Bier sidde over et Ingerum med æglæggende Dronning (s. E. altsaa i et Magasinrum, der ved Dronninggitter er skilt fra et Underrum med æglæggende Dronning) eller bereder sig til at sværme, giver det bedste Resultat, og af disse to er igen Cellens Anbringelse over den æglæggende Dronning bedst.

3. De unge Dronninger kan være befrugtede af en Drone af ringere Kvalitet end den, hvoraf dens Moder blev befrugtet, og deres Afkom kan arve flette Egenskaber efter den befrugtende Drone. Dette er vanskeligt at hindre; bedst er det at sørge for, at der avles en Mængde Dronner af en lige saa god Dronning, som ikke er i Slægt med den Dronning, af hvilken man vil avle Dronninger og at dræbe Dronerne i mindre gode Familier.

4. Dronningerne kan ofte lide Stade ved lang Indespærring i Postkæstene. Naar en Dronning kommer ud med en Sværm, er den i den for en lang Postforsendelse bedst egnede Forfatning. Dens Eggestokke ere da smaa og er ikke saa let udsatte for at bestadiges, som naar de er store og fulde af Æg.

Rummeligere Dronningbure burde bruges til Forsendelse af værdifulde Dronninger.

Spørgsmaalet om, hvorledes jeg kan faa Dronninger af fortrinlig Godhed, har for Tiden størst Interesse for mig af alle Spørgsmaal vedrørende Biavlens.

De af Hr. Wright givne Oplysninger om en Dronning, som han kalder „Sweetheart“ („min Skat“) har interesseret mig meget. Jeg er villig til at betale 12 Doll. over den almindelige Pris for en af hendes Døtre, som er særlig prøvet, en hel Dollars mere, hvis den unge Dronning er opfødt i en Familie, som har sin Plads over en æglæggende Dronning og endnu en halv Dollars til, hvis man kan sikre mig, at hun er befrugtet af en Drone fra et Stade, ligesaa godt som hendes eget, fordi hun da vil blive ligesaa god som sin Moder. For 7 Aar siden købte jeg en ung Dronning af en Mand ved Navn Wallace, som bekendtgjorde, at han avlede Dronninger af Dandants bedste Stade. Jeg avlede omtrent 20 Dronninger efter denne ene Dronning for at prøve Stammen. Næste Sommer

var meget tør, og jeg maatte fodre de fleste Bier for at holde dem i Live; men adskillige af de fra de 20 Dronninger nedstammende Familier fyldte deres Honningrum med Honning. Næste Aar 1895 formerede jeg af de bedste af disse, og i 1896, som ogsaa var et tørt Aar, fyldte disse igen deres Honningrum, medens andre Familier led af Sult. Jeg har haft mange Familier af denne Stamme, som jeg betragtede som Konsterbier, og det er min Tro, at de er bleve forbedrede derved, at jeg hvert Aar har formeret af den allerbedste af dem. Dette sidste Aar var meget tørt, men jeg har en Familie af denne Stamme, der havde fyldt 2½ Magasin paa 10 Kammer, og jeg har skrevet i mine Optegnelser efter dette Stades Nummer, at saadanne Bier vil gøre en Mand rig. Det er smukke, rene Italienerne med 3 lyse Baand, stor, gul og meget frugtbar Dronning. Jeg har avlet omtrent 200 unge Dronninger af denne Kube, og de ligner alle deres Moder. Hendes Bier ere fortrinlige. Hun var et Aar gammel sidste Juli og har aldrig sværmet; denne Stamme sværmer ikke halvt saa meget som de andre Stammer i min Viggaard.

Det hænder sjældent, at jeg bliver begejstret over en Dronning, men at en Familie viser en iøjensaldende Overlegenhed over 600 andre i den samme Viggaard, er en sjælden Ting.

Det Redaktionen af „Gleanings“, hvor ovenstaaende Artikel er offentliggjort, udtaler sin Tilslutning til de af Mr Jutyre fremsatte Meninger, anbefaler den specielt Doolittles Metode for Dronningavl, idet den er enig i, at de bedste Dronninger er de, der ere opfødte i et Overrum over en æglæggende Dronning. Den anmoder tilige Mr Jutyre om at sende den 3 af den omtalte udmærkede Dronnings Døtre og overlader ham at bestemme Prisen. Et Bidnesbyrd om, hvilken Bægt „Gleanings“ lægger paa Dronningernes Godhed.

Lidt om Bifolkets Behandling.

Af G. Mathiesen.

For at kunne behandle Bierne saaledes, at de rette sig efter Biablerens Billie, er det nødvendigt at være i Besiddelse af en god Bipibe eller en Røgblæser. Hvis man vil benytte Røgblæseren, stoppes dens Beholder temmeligt løst med god, tør Tobak, Laaget lukkes, og et brændende Lys holdes under Beholderens gennemhullede Bund; man ryger derpaa paa dens Hornspids (efter at man først har forvisset sig om, at den naar helt ind til Laagets Huller) og blæser derefter stærkt i den, til det viser sig, at den er godt tændt. Ved nogle Pust Røg ind i Bifolkets Bolig strammes Arbejdsbierne saa meget, at de straks begynde at søge efter Honning for at fylde sig med den, og naar deres

Honningmave er fyldt, ere de ikke tilbøjelige til at stikke.

Røgblæseren kan holdes i Munden ligesom Bipiben, saa at man har begge Hænder fri til sin Raadighed; som en væsentlig Fordel ved Røgblæseren, kan endvidere fremhæves den Omstændighed, at Røgsøjlen rettes nedad, hvilket især ved Trugstaders Behandling er særdeles bekvemt. Røgblæseren kan benyttes uden Ledetrør, men undertiden er

det dog bekvemt at have et saadant af 8—16 cm. Længde; dette bør da være ligesaa bredt som Røret i Laaget, ellers vil Røgen slaa ude istedetfor ind gennem Røret. Skal man benytte Blæseren længe, maa man udtage Risten, ryste hele Redskabet let, for at Asken kan falde ned paa den nederste Bund og derpaa fylde nyt Brændsel paa. Blæserøret bør sættes i den Ende af Røret, der er lige over det øverste Hængsel. Undertiden vil Tobakken vedblive at brænde, efter at Blæseren har været benyttet. Ilden kan da slukkes ved at aabne Laaget og ovenpaa Risten anbringe en tæt Prop af Papir eller lign. Flere Biablere har fortalt mig, at de kunde ikke saa Røgblæseren til at arbejde. Fejlen ligger vist ofte i, at Tobakken ikke er tør nok, eller at Laagets Huller ere tilstoppede af Sod. Røgblæseren

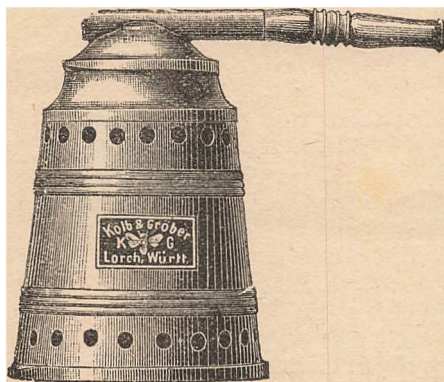

Fig. 21. En Røgblæser.

kan ofte med Fordel benyttes som Reserveredskab ved Siden af Bipebøn*).

Naar et Stabe skal behandles, løstes Taget op, en Træstive sættes under, for at ikke et Vindpust skal kaste Taget tilbage eller slaa det ned paa Viableren; derefter tages den Pakning, som findes over det nederste Tæppe, bort. Glasdøren trækkes lidt tilbage, eller en Flig af Tæppet løstes; gennem den derved fremkomne lille Åbning blæses nu lidt Røg. Man giver nu Bierne Tid til at fylde sig med Homning; efter 1 a 2 Minuters Forløb trækkes Glasindstudet tilbage, og en Del af Tæppet løstes tilside. Den bageste Tavle kan nu flyttes tilbage i Underrummet eller optages, hvis man ønsker nærmere at undersøge den. Den nedhænges lidt længere tilbage end i den oprindelige Stilling, saa at der kan blive Plads til at undersøge den næste Tavle. Ved Flytning af Kammerne bør man først løsne dem med en Kniv, et Stemmejern eller en Spatel for at undgaa, saavidt det er muligt, alle Stød ved Biernes Behandling, da det ophidser dem. Naar man er færdig med at undersøge Tavlerne, skydes de een for een tilbage paa deres Plads. Derefter skydes Glasindstudet til.

Er der ikke Afstandsmaalere fornøden paa Kammerne, bør der iagttages fornøden Forsigtighed med, at den nederste Del af Glasindstudet ikke kommer for tæt til Tavlerne, saa at Bierne blive klemte.

Naar derefter Tæppet atter lægges over Bierne, maa man med nogle Pust Røg henover Tavlebærerne tvinge Bierne til at løbe ned mellem Tavlerne. Det kan dog nemt ske, at en enkelt Bi kan komme i Klemme mellem Tæppet og Tavlebæreren; hører man den give en strigende Lyd fra sig, er der jo ikke andet at gøre end at løfte Tæppet og med et Par Pust Røg drive den og dens Kammerater, som vil bringe den Hjælp, ned paa Tavlerne. Skulde en Bi i høj Grad blive klemt, da dræb den straks, for at den ikke skal lide unødvendig

Bine. Pakningen lægges derefter over Bierne, Tæpper og Gaffelspejder ved Glasdøren anbringes, og Taget lukkes.

Ved alle mere vigtige Arbejder med Bierne bør man bestyrt Ansigtet med et Bislør, der kan laves af groft, sort Bobinet. Snarer man ikke Sløret længere, kan det sættes op under Hatten. Dypes Hænderne i Vand, saa de ere vaade, ere Bierne ikke saa tilbøjelige til at stikke dem. Bihandster kan laves af det gule Boksbug.

Under Behandlingen af Bierne bør man være rolig og sikker i sine Bevægelser; dog bør der arbejdes hurtigt. Der blæses jævnlig lidt Røg ned mellem Tavlerne under Arbejdet med Bierne for at de kan have den fornødne Respekt for Viableren. Skulle Bierne helt fjernes fra en Tavle, da benytter jeg dertil en almindelig Støvborste, der forud er dypet i koldt Vand. Man børster fra oven af Tavlerne nedad og lader Bierne falde ned i Holigen mellem Tavlerne, eller mellem disse og Glasindstudet, for at ikke de unge Bier, som ikke kunne flyve eller som endnu ikke have lært Stadets Indgang at kende, skulle gaa tabte.

Bierne maa ikke gerne forstyrres, naar de ere ophidgede, for eller under Tordenvejr, paa heide, blæjende Dage, under daarligt Honningtræk eller naar de maa værge Hjemmet mod Kobber. Bipebøn eller Røglblæveren bør Viableren altid have

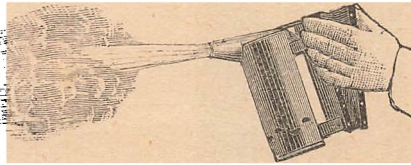

Fig. 22. Bingham Røgpuster.

i god Orden, naar der arbejdes blandt Bierne, men den bør bruges fornuftigt og i rette Tid, for at man kan have Herredømmet over dem og forhindre Udbrud af deres Brede.

Begynderen i Biavl bør ikke være alt for sangvinst og nære alt for store Forventninger om det pekuniære Udbytte, som Biavlen kan bringe ham; derfor bør der gaaes varsomt frem. Den uøvede Biavler bør begynde med et eller to Bistader, senere kan Bifolkets Tal forøges ved Sværming, enten det sker ad naturlig eller ad kunstig Vej. At købe befolkede Bistader er forbundet med en Del Risiko, nemlig at Bifolket kan være angrebet af Møl, Bipepest eller være dronningløst. Begynderen bør ogsaa være varsom med at købe Bifolk, som han ikke kender, paa en Aarstid, da det ikke kan gaa an at undersøge dem nøjere. Bifolkene kunne være indvindrede med saa ringe Vinterforraad, at de ved Foraarets Komme kun ville have en meget

*) I England og Amerika benytter næsten alle Biavlere kun Røgpusteren; alle andre Røgpustere er saa godt som ukendte. Hos os er Grønningens fortrinlige Bipebøn det mest benyttede Røgpustere. Næst efter Bipebøn har Røglblæveren fundet en Del Udbredelse og kan særlig anbefales til de Biavlere, der ikke kan taale Tobaksrøgen. Haandværgeren, som for nogle Aar siden blev meget anbefalet af Tyfkerne, synes, naagtet den ser saa smid ud, ikke at være ret egnet til praktisk Brug. Red.

ringe Værdi. Begynderen i Biavl bør enten købe sine første Bifolk hos bekendte, dygtige Biavlere eller ved Køb af Bifamilier søge en erfaren Biavlens Assistance, for at der ikke ligestrax skal komme for store Stuffelser og gives for mange Lærepenge.

Biboligen kan have Indgangen vendende i alle Retninger, dog foretrækker man at vende den mod Sydøst eller mod Syd, da Solen, som stinner gennem Indgangen, opmuntrer Bierne til tidligt om Mørænen at begynde deres Udflugter i Have, Mark og Skov. Biboligen bør beskyttes ved Hjælp af en høj Hæk, Nisgærde, Planteværk eller lign, særlig mod de nordlige og vestlige Vinde.

Biboligen bør have et stort Flyvebræt som hælder lidt nedad; foran dette sættes en Bænk, hvilende paa fire Ben, og denne maa ligeledes hælde noget nedad og fremefter; derved lettes Biernes Arbejde i Træktiden, naar de trætte og belastede komme hjem; de undgaa saa for det meste at falde ned paa Jorden, hvor de undertiden stivne af Kulde og dø. I Vintertiden kan Bærken rejses paa straa op imod Stadets Forside og hjælpe til at lune for Indgangen.

Det bør paa det bedste anbefales at plante i Bihaven (for saa vidt Pladsen tillader det) Bære-, Æble- og Kirsebærtræer samt Stikkelsbærbuske og Hindbærplanter. Af Frugtbuske og Frugttræer kunne Bierne tidligt hente Blomsterstøv og deraf frembringe lys Honning, og desuden henter Bierne af dem Blomsterstøv, som de tilberede som Foder til deres Ungel. Jeg har truffet paa enkelte Mennesker, som vare kede over, at Bierne besøgte deres Frugttræer, da de frygtede for, at Bierne skulde skade Blomsterne, men Bierne hvorføre kun en Del af Støvet fra Blomsterne til deres Volig; medens de samle dette Blomsterstøv (Pollen) til eget Forbrug i deres Volig, udføre Bierne samtidigt et betydningsfuldt Hverv i Naturens Husholdning, idet de ved at flyve fra Blomst til Blomst bringer Blomsterstøv fra den ene Blomst til den anden af samme Art, saa at de blive befrugtede. Den indirekte Nytte, Bierne herved gøre, burde mange flere Havebrugere end der for Tiden er, drage sig til Nytte. Det er særligt i stille Vejr, naar Vinden ikke kan føre Støvkorne omkring, at Insekterne gøre den største indirekte Gavn ved Blomsternes Befrugtning.

Begynderen i Biavl kommer naturligvis ofte til at begynde sin Biavlsdrift med Kubebifamilier. Det, som giver Kuben sit Værd, er foruden dens Villighed tillige dens gode Egenstaber, nemlig at Bifolket i

den kan overvinde udmærket og udvikle sig godt om Foraaret samt, at den slaaner Bifolket for flere Misgreb fra Biavlrens Side, som desværre saa ofte sker ved Rasjebiavlens. Men Kuben har jo ogsaa sine Skyggesider, nemlig de Ulemper, som følger af, at Vokstavlernes ere fastbyggede; derved taber Biavlren i høj Grad Herredømmet over Bifolket og kan ikke saa det rette Indblik i Bifamiliens Tilstand eller bringe den Hjælp i tilstrækkelig Grad, naar Bifolket lider under Følgerne af Mangel paa Foder eller svæktes af Møl og Bipeft.

De Kubebifolk, som mod Efteraaret har saa ringe Forraad, at de ikke kan overvinde, burde ikke dræbes, men derimod sælges for en rimelig Betaling til en Biavler, der vil fodre dem, hvis da Kubebifolkets Ejermand ikke selv har Lyft eller Evne til at give Bifolket det fornødne Vinterforraad, thi Bifamilien er jo ofte lige saa meget værd som de saa Bund Honning, der for det meste kan indvindes ved at dræbe Bierne. At udstære Vokstbygningen af besøkkede Kuber maa fraraades, da det er en unødvendig haard Behandling af Bierne, som, uagtet de kun ere smaa Insekter, lige saa vel kunne føle Smerte, naar de behandles ilde, som de større levende Væsener.

Ønsker Begynderen i Biavl at indsatte en Biværm i et Træstade med bevægelig Tavlebygning, da er det en Nødvendighed at bestemme forud, hvilken Slags Volig og Rammemaal man ønsker at benytte. Medens næsten alle Biavlere anbefale Trugstadesformen, ere Meningerne om Rammens Form delte; for Begynderen vilde det særlig være et Gode, om der kun blev anbefalet eet Rammemaal.

Det var henimod Midten af det 19. Aarhundrede, at Præsten Johann Dzierzon, født 1811 i Loozkoviz i Schlesien, indrettede Bistader med tilbørlig bevægelig Vokstavlebygning paa Grundlag af Naturforskeren Hubers „Bladstade“, som kun havde været benyttet ved Forskninger over Bifolkets interressante Samfundsforhold. De Resultater, som Huber opnaaede, beskrev han i sin berømte Bog: „Ny Jagttagelser over Bierne“, udgivet 1796 og oversat i Aaret 1860 paa dansk af Landinspektør Th. Thorzon, som var en af den Dzierzon'ske Biavlsdrifts Banebrydere her i Danmark.

Medens Dzierzon benyttede Vinde som Tavlebarere og Vokstagen derfor, naar den skulde flyttes, maatte frastæres Stadets Sider, blev det Baron August v. Berlepsch, der først gjorde Forsøg med at anvende Hammer, og disse har nu fundet Udbredelse i hele den oplyste Biavlerverden. (Sluttes.)

Centralmøde

for DBF. afholdes Mandag den 2. Juli paa Højskolehjemmet i Odense.

Kl. 3 $\frac{1}{2}$ Eftm. Bestyrelsesmøde.

Kl. 4 " Delegeretmøde, som kan overværes af Enhver, men kun DBF.s Delegerede og Bestyrelsens Medlemmer kunne tage Del i Forhandlingerne og Afstemningerne.

1. Valgbrevene prøves.
2. Regnskabet 1899 fremlægges.
3. Bestyrelsesvalg. Valg af Præsident i Stedet for hrv. Trafikchef F. Møller, Aarhus, der efter Tur fratræder; Valg af 1 Medlem i Stedet for den af Lærerne N. Jensen, Vejringe, og Lærer Rosenfjær, Studsbøl, der ved Vedtrækning fratræder.
4. Valg af en 1. Revisor i Stedet for Agent E. Kriel, der efter Tur fratræder.
5. Valg af 1 Decisor i Stedet for Lærer G. Jøseffsen, Bornholm, der efter Tur fratræder.
6. Udstillinger. Valg af Dommere til næste Biavlsudstilling i Forbindelse med de samvirkende jydsk Landbosforeninger.
7. Tidsskriftet.
 - a. Beretning for 1900. Plan for 1901. (En Henstilling om at indskrænke Stofmængden i Tidsskriftet til 16 Sider pr. Nr. i Vinterhalvaaret, indledes af Lærer Rosenfjær).
 - b. Forfatterhonorar for 1901 m. fl. Ar.
8. Biavlskolen i Roskilde 1901.
9. Biavlslærere. Beretning for 1900. Plan for 1901.
10. Næste Centralmøde. Bestemmelse om Tid og Sted.
11. Bestemmelse om Betalingen af 2 Regninger for afholdte Biavlermøder i 1898 og 99.
12. Tilskud til en ny oprettet Herredssforening.

* * *
 I Forbindelse med Mødet er som sædvanlig arrangeret en Fællespisning Kl. ca. 5.

I denne kunne ogsaa Iffe-Delegerede deltag.

Disussionsmøde afholdes ikke.

F. Møller,
 Præsident.

Egenkaber

hos den virkelige Biavler.

Af G. M. Doolittle (A. B. Journal).

—

Naar vi en Gang have valgt en Bestæftigelse i Livet, gælder det om at blive dygtige til denne Bestæftigelse. Ved ingen Sydsfel er dette mere nødvendigt end ved Biavl, og paa ingen Maade kan dette lade sig gøre med større Fordel end ved at læse vore Dages Biavls litteratur. Hvor ofte har jeg ikke opfordret Folk, der havde købt nogle faa Bisfolk og vare i Ferde med at begynde Biavl, til at holde et Bibliad eller købe en god Bog om Bier, uden at de have villet det, og det har været nok til at vise, at de ikke vilde faa Held med deres Biavl.

En Mand eller Kvinde, som ikke er villig til at ofre nogle faa Kroner paa Læsning om Bier, viser derved, at han eller hun vil ikke faa et godt Resultat ud af Biavl; thi havde de den rigtige Slags Kærlighed til den lille slittige Bi, saa vilde de sluge al Læsning om Biavl, de kunde faa fat paa, med samme Begærighed, som en sulsten Mand spiser sin Frokost. Det er netop denne Hungren og Tørsten efter Kundskab om den praktiske Del af Biavl, der filter Heldet; og dersom en Person ikke hungret og tørstet saaledes efter Kendskab til en eller anden af de mange Bestæftigelser, der findes i Verden, vil han eller hun aldrig opnaa et tilfredsstillende Resultat med noget, undtagen, maaske, ved at tjene hos andre for Dag- eller Maanedsløn. Det er kun de Personer, som elske deres Livsbestæftigelse, der opnaa Held og Lykke af deres Kald.

En af Aarsagerne til, at der lyder saa mange „Zammerklager“ i Verden i vore Dage, er den, at der er saa mange, have mere Interesse af at drive omkring og lytte til Slader end til at passe deres Bestæftigelse, og de have mere Lyst til Kortspil, og til at sidde omkring paa Krosteder, end de have til at sætte sig ind i noget, der vil løfte dem baade i moralsk og finciel Henseende, og gøre dem til nyttige Mennesker.

Hold foruden A. B. Journal saa mange af de andre Bibliade, som der kan blive Raad til, og anskaf først og fremmest i det mindste en god Bog om Bier. Naar jeg anbefaler at anskaffe en Bog først, saa er Grunden dertil den, at ingen Mand eller Kvinde er rede til at forstaa Bibliadene,

for de til en vis Grad ere blevne kendte med Begyndelsesgrundene ved vor Bestæftigelse. Der forløber næppe en Uge, uden at jeg modtager Rækker af Spørgsmaal, som jeg ved aldrig vilde være blevet si'ed', dersom de, der stiller dem, havde haft en god Bog om Bier, og de havde læst den med Forstaaelse. Fra disse Bøger og Blade kan man tilegne sig nyttige Kundskaber, som der kan blive praktisk Brug for, naar den travle Tid med Bierne kommer i Sommer.

Da jeg begyndte at tænke paa Biavl, anskaffede jeg mig „The Bee-Keepers Text-Book“ af King, og Quinby's „Mysteries of Bee-Keeping“. Saa snart jeg havde læst disse Bøger, abonnerede jeg paa „American Bee Journal“ og „The Bee Keepers Journal“, de to eneste Blade, der paa den Tid udgaves om Bier her i Amerika. Alt dette gjorde jeg, før jeg anskaffede mig Bier, og jeg var saa interesseret i Bøgerne, at jeg var lige saa fortrolig med dem som med en Buggevisse. Dette, sammen med hvad jeg lærte af Bladene, satte mig i Stand til at udføre noget fornuftigt, og om Foraaret 1869 anskaffede jeg mine første 2 Bisfamilier.

Det Aar var det daarligste, jeg nogenstunde har kendt; jeg høstede 12 Pbd. Honning og en Sværm af de to gamle Familier, saa jeg havde tre Familier om Efteraaret; men jeg maatte fodre med 40 Pbd. Sukker for at skaffe Vinterforraad, hvilket jeg gjorde paa den Maade, Bøgerne anviste. For at Læserne kunne se, hvad Pris der da var paa Honning, kan jeg meddele, at jeg var budt ca. 2 Kr. for Pundet af de 12 Pbd.

Jeg læste og satte mig ind i alt, hvad jeg kunde saa fat paa om Bier, i mine ledige Timer, og jeg drømte om dem, naar jeg sov, og Læseren vil undskyld mig, naar jeg siger, at jeg gør det samme endnu; jeg har større Fornøjelse af Biavl, og af at høre denne til en endnu højere Grad af Fuldkommenhed end af noget andet.

Naar jeg læser noget, som jeg anser for nyt og bedre end det, jeg benytter, noterer jeg Navnet paa Bladet, Nummeret og Siden, hvorpaa det findes, paa et Stykke af en Deling, som jeg saa putter i et særskildt Rum, hvoraf jeg har tolv, et for hver Maaned, til at samle Optegnelser i. Og hver Gang en ny Maaned begynder, tømmer jeg det for den Maaned bestemte Rum, spreder Indholdet ud, og jeg har saaledes alle disse værdifulde Ting liggende for mig.

Naar jeg er i Arbejde med at istandsætte Stader, Delinger, Dronningbure og

lign. om Vinteren eller med Bierne om Sommeren, ere mine Tanter altid beskæftigede med Biavl, og naar noget nyt gaar op for mig, som synes at være af Værdi, tager jeg et Stykke af en Deling og en Blvant og skriver det ned, og saa snart som jeg kommer til min „Række af Rum“, bliver det anbragt i det af disse, hvor det passer, for at blive spredt ud for mig, naar den rette Tid kommer.

Saa, jeg gaar endog saa vidt, at nogle af mine Drømme blive skrevet ned, og tillad mig at sige, at en af de mest nyttige Ting, der findes paa Dronningavlens Omraade i vore Dage, var „drømt ud“ og bragt i Anvendelse, saasnart jeg vaagnede, nemlig Dronningcellebestykkeren. Ganske vist var den ikke saa fuldkommen den Gang, som Mr. West nu har den, men Tingen i dens raa Form fremkom af noget, set i en Drøm af en Biavler, som havde Biseberet, og hos hvem denne Feber har raset i over 30 Aar.

Ved at gennemlæse ovenstaaende, ser jeg, at der er en god en Del af Doolittle i det, som jeg beder Læserne undskyld, for jeg kunde virkelig ikke indse, hvorledes jeg kunde fortælle Dem det, jeg ønskede, uden at medgive noget af min personlige Erfaring.

Til Slutning ønsker jeg at sige i al Venlighed, at hvis en Person elsker noget andet højere end Studiet af Biavl eller udfører dette Studium blot som en Slags Pligt, saa lad ham være forsikret om, at han har taget fejl af sit Kald, og jo før han forlader det og gaar til det, der til alle Tider giver ham Fornøjelse, des bedre faren vil han være med Hensyn til denne Verdens Goder, og des bedre vil det være for Verden.

Hvis der er nogen, der læser dette, som ikke har Lyst til andet end at sidde Vinteren igennem og ingen Ting tage sig for, spildende Tiden paa den Maade, lad mig sige til dem, at Verden vilde have været faren uden dem, og at disse Linier ikke vare bestemte for dem, undtagen de kunne vende om og begynde paany.

Til Artiklen Viracerne og deres Krydsninger i Nr. 3.

Af Th. Buchholz.

Tillad mig en ganske kort Bemærkning. De brune Bier faa i denne Artikel et meget daarligt Skudsmaal, ja alt for daarligt

ifølge min Mening. At Tyskland skulde være deres Hjemland mere end andre europæiske Lande er meget tvivlsomt. Men trods det, at der i mange Aar er indført en Mængde Bier, baade Krainere og Italienerne, til Tyskland, saa er den overvejende Stemning dog nu blandt dette Lands ledende Biavlere for, at den brune er den bedste af alle Viracer. Men er det ikke en Mishandling af Bierne i 20—30 Aar at undertrykke en af deres Hovedegenskaber, Sværmelysten? Lad kun Italienerne og Krainerne prøve denne Kur. Jo, den brune Bi er saamænd lige saa sværmelysten som enhver anden Race. Bierne ere, som de opdrages i et bestemt Djeved og i en bestemt Egn. Dyneburgerbieren, der er brun, kan give 7 a 8 Sværme i en Sommer, men man kan ogsaa arbejde dem op uden Sværmning første Aar. De gamle Kubeavlere fik i sin Tid ogsaa Sværme nok, men da Træforholdene blev daarlig re, tog Sværmningen lidt efter lidt af.

DBF's Regnskab.

1899.

Indtægt:	Kr.	Ø.
Medlemsbidrag.....	3429	25
Bidrag fra Staten	3000	"
" den Raben-Leveshauke		
Fond	300	"
Rundgørelser i Tidsskriftet	146	78
Forskellige Indtægter	39	"
Salg af ældre Mergange.....	2	50
" Medailler, Diplomer og		
Hønningssilke	71	60
Restancer	837	90
Biavlskolen	52	"
Indvundne Renter	44	24
Provision af Salg under Udstillingen i Silkeborg	5	24
Balance Kr.	7928	51

Udgift:	Kr.	Ø.
Understud fra 1898.....	99	29
Tidsskriftet:		
Trykning, Papir.....	2251	50
Billeder	330	29
Blanketter og Mærkesedler	41	50
Redaktion	600	"
Forfatterløn	673	"
Porto og Gebyr	434	98
Bogsamling:		
Bladhold	10	17
Bogkøb	"	90
Indbinding	4	"

Smaafrister	246	36
Biavlsklarerere (Møder)	1255	80
Udstillingen i Silkeborg.....	129	67
Biavlskolen	400	"
Forsøg og Underfølgelser	90	"
Bestyrelsens Møder, Rejser og		
Porto	183	74
Sekretærens Møder, Rejser, Porto		
Papir og Fragt	77	90
Redaktørens do.	140	46
Revisions- og Decisionens Møder,		
Rejser og Porto	73	12
Biavlsklarerernes Rejser til Central-		
mødet	8	30
Flytning af DBF's Sager	67	61
Gebyr for Kautionsbeviser	36	48
Bekendtgørelser	15	"
Husleje og Assurance	57	12
Trykning af Semaer	26	"
Forskellige Udgifter	49	15
Sekretær- og Kasserekløn	300	"
Overskud	320	93
Provision af Salg under Udstillingen i Silkeborg	5	24
Balance Kr.	7928	51

Fredericia, den 31. December 1899.

J. Møller. C. Bjerregaard.

Regnskabet indstilles til Godkendelse og henvises iøvrigt til vedlagte Bemærkninger.

p. t. København, 14. Maj 1900.

Edmund Kriel. J. B. Schmidt.

Revisions Bemærkninger ville — efter Decisionens Indstilling — blive satte under Forhandling ved Centralmødet i Odense i næste Maaned.

De Delegerede, som maatte ønske det, kunne ved Henvendelse til Kassereklønnen faa en Afskrift af Regnskabet med Uddrag af Bilagene tilsendt til Gennemsyn.

C. Bjerregaard.

Billedderne i T. f. B. 1899 har kostet 174,09 Kr. og i Forfatterhonorar for 1899 er udbetalt 346 Kr.

Resten af de i Regnskabet opførte Beløb, henholdsvis 156,20 og 327 Kr., ere Restancer for 1898, som ere udbetalte i 1899 og derfor ere opførte paa dette Regnskab.

Red.

Fra Kredsen.

J. Slet Herreds BF. er Maler E. Lundby, valgt til Formand istedetfor Lærer M. B. Hansen, der er rejst til Roune.

Gl. Københavns Vints BF. afholdt sit første Møde i en Viggaard den 10. Juni.

Mødet afholdtes hos Gaardejer H. Lund, og var særdeles vellykket i det, ca. 35 Bavlere overværede Mødet. Medaf-tøren af Tidsskriftet Hr. N. S. Kristensen var efter Opfordring velvilligt kommet tilstede, og holdt efter at have forevist et Par Staver, et belærende Foredrag om Bavl.

Efter Foredraget uddeltes forskellige Smaaafskrifter, og en ældre Margang af Tidsskriftet til de nye Medlemmer.

8 nye Medlemmer indmeldtes ved Mødet.

Foreningen tæller nu 48 Medlemmer. Næste Møde afholdes i Skovlunde den 8. Juli Kl. 11½ hos Hr. Gartner Wilken, og vil Mødet til Underretning for Medlemmerne omfatte Behandlingen af Vifamilien fra Foraarskæftersynet til Hoved-træffet.

Ekko fra Staderne.

Ollerup, 30. Maj.

Bejret er atter uheldigt for Bierne i disse Dage. Frugttræerne staa nu mylbrende fulde af Blomster, men Bierne kunne intet samle af dem. Vi maa fodre en Del af Staderne i denne Tid. Vor første Sværm i Klar kaldt den 24. Maj. Den satte sig paa et Nækræk lige ved siden af Staderne og lod sig let indfange. N. Nielsen.

Sengeløse, Taastrup, 1. Juni.

Idag fik jeg en dejlig Sværm Bier af min Kraimerfamilie, den vejede 5½ Pd., men jeg var ikke glad over at den sløj ind i en Tjørnehæk, hvorfra den næsten ikke var til at pille ud. N. Pedersen.

Somera, Langsø, Finland, 31. Maj.

Mine Bier have overvintret godt i Husene, men nogle af Kuberne er døde i Vinter paa Grund af, at Musene har ødelagt dem. Vi har haft meget koldt Vejr indtil i Slutningen af Maj Maaned, men nu er det Sommer, Alhornen begynder nu at blomstre. Jeg har ladet lave 5 nye Huse efter det, jeg fik fra Danmark, og vil nu prøve, om de passer efter vore Forhold. Aina Sagulin.

Sjælland, 5. Juni.

Da jeg idag inde i Stuen aabnede for en Kasse, som indeholdt en italiensk Dronning, som lige var modtaget fra Posten,

sløj der nogle Bier ud af Kassen; de holdt et lille Forpil i Stuen, og straks derpaa begyndte den ene af Bierne at jage efter Honning i nogle affkaarne Cynblomster, som fandtes i Stuen. K.

Rødding, 28. Maj.

Som Bavlsværm og dens Udbytte er forskelligt i forskellige Egne af Landet, jaaledes forholder det sig ogsaa med Overvintringen af Bierne. I Tidsskriftet læser man om gode Overvintringer og lidt Læring, men denne Sang kunne vi dog ikke istemme her paa Egnen. Saaledes er min Overvintring den daarligste, jeg nogen-sinde endnu har haft, jaavel hvad døde Bier som hvad Læring angaar. Ved Indvintringen 1899 fulgte jeg samme Regler som i tidligere Aar, hvad Foderets Mængde angaar, og dog havde næsten alle Staderne fortæret deres Foder 1. April og enkelte endog inden denne Tid. Grunden til denne stærke Læring er jeg endnu ikke kommet fuldt paa Spor efter, da det synes, at flere Faktorer have været medvirkende derved; jaaledes vare mine Bihuse i over 14 Dage begravede 3 a 4 Alen høj Sne. Endvidere har Huesvampen, indfneget sig i mange af mine Stader; hvor den fortærer Bund, Sider, ja endogsaa Indskudsbøre. Om denne Plantes ødelæggende Virkninger ogsaa kan forstyrre Bierne i deres Vinterhvile? Meget tyder hen derpaa. Trods alt dette synes Bierne at gaa raff frem i Udvikling i dette kolde Foraars, saa det koster meget Foder. Ja, kolde Foraars, bevares! I disse Dage have vi haft en forrygende Storm med Sne og Hagelbyger, saa man stulde tro, vi vare midt i Vinterens Hjerte. Nu gælder det først om at passe sine Bier, saa de ikke lide Mangel paa Foder. "En kold Maj, en frugtbar Sommer" siger jo et af de gamle Tulemærker og forhaabentlig saa vi ogsaa en god Bifommer. Paa gledeligt Genfyn i Odense den 2. Juli! Vi her-ovre fra kunne jo paa Grund af Tolden ikke være med til at bære Sten til Udstillingen. Th. Buchholz.

Rødhøvd, 3. Juni.

Det kolde og ustabile Foraarsvejr har her, særlig paa enkelte mere udsatte Steder, haft en hæmmende Indflydelse paa Biernes Udvikling, saa de mange Steder næppe fuldt ud har kunnet udnytte det sjældent rige Frugttrætræk, og det bliver vistnok vanskeligt at kunne frembringe Honning af Arets Vbl til den kommende Udstilling i Odense i Slutningen i Maaned, i hvert Fald for manges Vedkommende. Den sidste Tids varme Vejr har jo bødet noget

derpaa, men nu er vi ogsaa naaet den Tid, hvor de helst skulle staa fuldt udviklede til det tidlige Træk; jeg har for et Par Dage siden paafaaet Magasinerne, men venter ikke foreløbig meget Udbytte deraf.

H. B. Hansen.

Tranebjerg, 11. Juni.

Udmærket Vejr for Bierne, men de ere dog ikke saa folkestærke, som de skulde være paa denne Aarstid; nu staa vi lige foran Agerfaalkstræffet. Da Frugttræerne blomstrede, blev der ansat en stor Mængde Yngel, der nu er nær ved at løbe ud, saa der vil snart blive mange Bierne i Staderne.

A. E. Haagensen.

Barmer, Ribe, 9. Juni.

Den 5. Juni fik jeg den første Sværm iaar; den var prægtig stor og kunde fuldt ud besætte 6 Kammer. J. Chr. J.

Ekovhujene, 12. Juni.

Bierne her paa Eggen er godt udviklet, mine Frugtstader har alle Tavlerne fornedet i Huset, samt 2 Magasiner, og alt er fyldt med Honning. Frugttræffet her paa Eggen har iaar givet ingen Honning, og ingen kan mindes saa godt et Træk paa Frugtblomster.

B. Hansen.

Savnlige Vink.

Bejret (11. Juni) har i de sidst forløbne 14 Dage været særdeles godt for Bierne, idet der har været mange Dage med varmt og næsten stille Vejr, i enkelte Egne er der faldet en Del Tordenregn, som har været særdeles Velkommen, og har givet Planebeksten forøget Kraft. Frugttræerne har iaar været udsædvanlig rige paa Blomster, og paa de Steder, hvor der findes større Haver er der samlet ret betydeligt med Honning. En Biavler har igaar meddelt, at han har udslungen 12 Pd. Honning af Magasinet paa et af sine 10 × 12 Stader. Sværme er der kommet ikke saa saa af, men der findes dog mange Stader som næppe kan naa at blive folkestærke for om en 8 a 14 Dage. Bierne flyver i disse Dage paa Rhorn, Stryner og Hestekastanier, og om saa Dage saa vil Markerne mange Steder blive gule af Agerfaalens Blomster. Med Agerfaalens Blomstring tager mange Egnes Hovedtræk sin Begyndelse. Om et Par Dage skal vi til at sætte Magasiner paa vore bedste Stader.

Udvidelse af Bladsen i Staderne bør foretages, saasnart den bagerste Table under god Udsigt er omtrent en Trediedel belagt med Bier. Naar det er varmt i Bejret, og Træffet er godt, kan man godt give de kraftige Folk et Par Tavler ad Gangen, de mindre stærke Folk maa kun gives 1 Table ad Gangen. Naar Hovedtræffet begynder, saa anbringer vi Magasiner paa alle vore Stader, selv om de svageste ikke har mere end 10—12 Tavler i Hovedrummet. I den Hovedtræffet gælder det om at saa avlet saa mange Bier som muligt, men naar Hovedtræffet er inde, saa gælder det om at saa samlet saa megen Honning som

muligt. Sørg for at Bierne ikke kommer til at mangle Blads, saalænge Hovedtræffet varer.

Indring af Sværme vil i Almindelighed kunne opnaas ved de 2 Midler: Rigelig Udvidelse af Bladsen i Stadet i rette Tid og Formindelse af Panningen i meget varmt Vejr. Kun hvis man tillige ønsker Formering af sine Bifamilier, bør man borttage Yngeltavler for at hindre Sværmning.

Dronningliste kan foretages baade i denne og næste Maaned; men det lykkes lettest under det gode Træk. En stærk, dronningløs Familie kan under dette meget godt selv bygge Dronningceller og oplække en god Dronning, naar den forsynes med lidt aaben Yngel og en moden Yngeltavle. En svag dronningløs Familie vil ikke kunne hjælpes paa denne Maade, thi enten bygger den slet ikke Dronningceller eller ogsaa oplækker den en slet Dronning. En saadan Familie bør derfor forsynes med en Dronningcelle fra en stærk Familie; helst anbringes Cellerne da i Cellebestyrtter.

Udbygning af Honning bør kun ske af saadanne Tavler, der ere næsten fuldstændig forseglede, da man ellers faar en uholdbar og slet Vare. Der er dog i den Henseende megen Forskel paa de forskellige Slags Honning. Frugttræ-Honning er i Almindelighed meget uholdbar, hvis de Tavler, hvorpaa den udslignes, ikke ere helt forseglede. Lynghonning kan derimod være holdbar nok, om den end udslignes af uforseglede Tavler. Sommerhonningen bør helst ikke udslignes, for Cellerne ere forseglede. Det har vist sig, at naar Honningtavlerne saa Lov til i længere Tid at forblive i Stadet efter den første Forsøgning, forlykke Bierne senere Cellaagene. Dette synes at tyde paa, at der gennem det første Lynde Dække endnu foregaar en svag Jorddampning, og mange ansete Biavlere lade derfor Honningtavlerne forblive saalænge som muligt i Staderne, fordi de derved mene at faa en bedre Honning, Dertil udtræves imidlertid store Stader, der kunne rumme mindst 36 Tavler a 120 □". Vi have i de senere Aar fulgt denne Metode og fundet, at det havde en særdeles heldig Indflydelse paa Honningens Kvalitet. Vi tilraade derfor ikke uden Nødvendighed at udslinge Honning allerede i Juni Maaned. Bliver Aaret et godt Honningaar, kan denne Nødvendighed dog meget let indtræffe hos de mange Biavlere her i Landet der have Stader, som knapt rummer 20 Tavler af det angivne Maal. Heltene maa man da udslinge tidlig end lade Bierne jagne den nødvendige Blads; thi dette bevirker et Tab, som slet ikke kan oprettes.

Udslungede Tavler kunne under godt Træk indhænges i Stadet paa en hvilken som helst Tid paa Dagen. Under slet Honningstræk bør de derimod indhænges om Aftenen eller ved Solnedgang for at hindre Røveri. Paa denne Aarstid kan man jo vente atter at saa de udslungede Tavler fylde. Senere, naar Træffet aftager, er det derimod heldigt at stænke dem med rent Vand, inden de indhænges, og derpaa at anbringe dem bagved et Jandskub, under hvilket der er en aaben Bivej.

Sværme og svage Stader bør fodres i uheldigt Vejr. Dette gælder naturligvis ogsaa Kunstsværme.

Møl. Husk paa at jvovle de hengemte Tavler, saa snart der viser sig Møl i dem (glinsende Traade).

Brevkasse.

Gulderne af „E. f. B.“ og det deraf følgende Stemmetail i DBF's enkelte Kredse efter Optælling d. 10. Juni. Kreds 1. Hjørring Amt 80 (2 Delegerede). — Kreds 2 a. Nal-borg Amt 59 (2 D.). — Nr. 2 c. B. Himmer-land 12 — Nr. 2 d. Elet Herr. 10. — Nr. 3 a. Morsø 40 (1 D.). — Nr. 3 b. Nordthj 23 — Nr. 3 d. Sydthj 3. — Viborg Amt. Nr. 4 c. Braarup 18. — Nr. 4 d. Kollerup 11. — Nr. 4 e. Tapdrup 10. — Nr. 4 m. Salling Herr. 65 (2 D.). — Nr. 5 Randers Amt 12. — Nr. 5 a. Borup Kjær 17. — Nr. 5 c. Kolind 8. — Nr. 5 e. B. Torsløv 10. — Nr. 6 a. Hølstebro 7. — Nr. 6 g. Hølling N. Herr. 19. — Nr. 6 m. Tim 10. Nr. 6 p. Lemvig 34 (1 D.). — Nr. 6 s. Sim-melfjær 15. — Nr. 6 v. S. Fjelding 10. — Nr. 7 a. Nørhus Amt 25 (1 D.). — Nr. 7 b. Linaa 4. — Nr. 7 c. Hammel 26. — Nr. 7 d. Hads Herr. 15. — Nr. 7 e. Hording 10. — Nr. 7 f. Silkeborg 25. — Nr. 8 Ribe Amt 59 (2 D.). — Nr. 9 a. Vejle Amt 23 — Nr. 9 b. Brande 12. — Nr. 9 c. Ringgibe 10. — Nr. 10 a. Hønske Bivenner 43 (1 D.). — Nr. 10 b. — Hønske BF. 23. — Nr. 10 c. Stovby Herred 16. — Nr. 10 d. Vendø Herr. 10. — Nr. 11 Svendborg Amt 103 (3 D.). — Nr. 12 København Amt 48 (1 D.). — Nr. 13 Bornholm 86 (2 D.). — Nr. 14 a. Roskilde Amt 65 (2 D.). — Nr. 14 b. Rasmø-Lune Herr. 26 (1 D.). — Nr. 15 Hølbø Amt 90 (2 D.). — Nr. 16 a. Frederiksborg Amt's nordl. 41 (1 D.). — Nr. 16 b. Åsminderød-Fredensborg 10. — Nr. 16 c. Hørsholm 10 — Nr. 17 Sorø Amt 38 (1 D.). — Nr. 18 a. Sydhjællands BF. 50 (2 D.). — Nr. 18 b. Et Hedinge 21. — Nr. 19 Maribo Amt 65 (2 D.). — Nr. 20 N. Slesvig Central BF. 225 (4 D.). — Nr. 21 a. Standerborg Amt 39 (1 D.). — Nr. 21 b. Standerborg og Omegn 15. — Nr. 22 Ballø Stift BF. 23 — Nr. 23 Nis-n. Herr. 16. — Nr. 24 Midtjællands BF. 8. — Nr. 25 Røding 26 (1 D.). — Nr. 26 Sønderlev 60 (2 D.). — Nr. 27 Slangerup 25 (1 D.). — Nr. 28 Elbom fl. Herr. 65 (2 D.). — Nr. 29 Han Herr. 25 (1 D.). — Nr. 30 b. Brads Herr. 26. (1 D.).

Som det vil ses af denne Optælling, er der et stort Antal Kredse, i som kun nogle ganske faa Stemmer, for at kunne sende 1 Delegeret eller 1 D. mere end her er anført. Naar de manglende Stemmer indtages hos Red. inden 28. Juni ville de kunne medregnes ved det forestaaende Centralmøde.

DBF's **Biavlsstole** aabnes i Roskilde Man-dag d. 16. Juli Kl. 9 Form., og varer til Lørdag d. 28. Juli. Oplysninger vedrørende Stolen, Op-hold, og lignende gives af Red.

Kundgørelser.

„Vejledning til Biavl“

af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Boglade a 50 Øre. Naar 54 Øre til-sendes Forfatteren, faas den portofrit tilsendt.

Da jeg har nedlagt Kunsttavlefabrikationen og solt min Tavlepresse til Hr. P. Jakobsen i Systofte anbefaler jeg ham til mine Kunders Velvillie.

Systofte i Maj 1900.

B. Bojesen.

I Henhold til ovenanførte tillader jeg mig at meddele, at Biavlerne herefter vil kunne faa fortrinlige, uforfaldke Kunsttavler hos mig. Voks købes, og tilsendt Voks forarbejdes til Tavler.

Systofte pr. Nykøbing F., den 1. Maj 1900.
P. Jacobsen.

Ægte Bivokstavler

af *prima rensset Bivoks* faas til billig te Pris. Voks tages i Bytte.

J. Olsen, Urmager, Græsted.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linaa og N. B. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til O. Rasmussen, Linaa pr. Laven og til Murer Kristensen, Burre. Toldbodgade Nr. 19, Silkeborg.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbeks fortrinlige Foderapparat samt Bi-bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1900.

A. H. Vorbeck.

Ny Pris paa Vokstavl.

Mine bekendte gode garanterede ægte Vokstavl, leveres 1 a 10 Pund 2 Kr. 10 a 25 Pund 1,95 Kr., derover 1,90 Kr. Voks forarbejdes til Tavler for 30 Øre pr. Pund, 25 Øre pr. 25 Pund.

Chr. Riegels, Viborg.

Voks

købes til højeste Pris.

Chr. Riegels Viborg.

Dronninger

af dansk Race kan faas efter 1. Juli a 3 Kr. pr. Stk. Bestillinger modtages. Jens C. Pedersen, Fløng pr. Hedehusen.

Unge befrugtede Dronninger a 2½ Kr. + Porto faas fra Slutningen af Juni hos Brødr. Nielsen, Ollerup pr. V. Skerninge.

Sendes til Udlandet mod Forudbetaling.

Hønning.

Et Parti fin udsluget Hønning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Genvendelse til Konful Helstrup, Thisted.

Kunsttabler

faas atter i Klar til billigste Pris hos Snebker J. Chr. Olsen, Svilested, Søllested.

Et Parti smuk lys Hønning

ca. 100 Pbd. er tilsalg hos Boelsmand Jørgen Andersen, Stovballe Taastrup.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Gronning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Bihuse.

50 Stk. prima, malede Bihuse (10×12, 12×12, 8×14) sælges, saalænge Forraad haves, for Kr. 10,50 pr. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos

Chr. Riegels. Viborg.

Kunsttabler.

Viablernes Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikerer ægte Bivokstavlere til billigste Pris. Ægte Forbrugere bedes sende mig Boks til Forarbejdning af Kunsttabler snarest, for at Levering kan ske i rette Tid.

Kun ægte Bivokstavlere i nøjagtige og udvalgte Farer leveres.

Evind beregnes kun af urent Boks.

Ægte Bivoks købes til Dagens Pris.

Jacob Olsen, Driftbrohus pr. Røge.

Garanteret ægte Bivokstavlere

anbefales Viablerne, som sædvanlig til billigste Pris. Jeg fabrikerer Insekttabler til en Størrelse af 15" i L' Dronetavlere til 12" i □ og Delingstavlere. Ægte Bivoks tages i Bytte eller forarbejdes.

NB. Boks købes til Tidens Pris.

Næstved i Februar 1900.

Enecker J. F. Nielsen.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi-boliger** og **Udstygere** samt de mest brugte **Smaaredstaber**, **ægte Bivoks-tabler** haves al Tid paa Lager.

Multretet Prislisfe franko.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Bihuse

fra Fabrikant Kr. Petersen, Tved, samt **ægte Bivokstavlere** faas til Dagens billigste Pris pr. Kontant. H. O. Koføed, Rønne.

Bitavlere af udlandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1-5 Pd. 190 Øre, 5-10 Pd. 185 Øre, 10-25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

De billigste

og bedste **Studer** og **Udstygere** faas hos Snedker **N. Jensen**, Sjolte, Præstø.

Studer haves paa Lager.

Gode Røgnustere anbefales.

Foreningsmeddelelser.

Randers Amt's BF. holder Bivokstævning i Randers den 22 og 23 Juni. Præmiebeløbet er

sat til 100 Kr., hvoraf 1/3 uddeles i Præmie for Bihuse og Redstaber. Anmeldelser sendes inden den 10. Juni til Justitsraad Harald, Randers. Udfillingsgenstandene skal være i Randers senest den 22. Juni, og skal adr. til Bivokstævningen i Randers. Enhver, som til Gartner M. Nielsen, Borupskær, indsender 50 Øre, kan blive Medlem af Randers Amt's BF., og vil kunne konkurrere til Præmie.

Besterhøjinge og Omegns BF. afholder Møde med praktisk Undervisning Søndag den 24. Juni, Eftm. Kl. 2 hos Landpost J. F. Larsen, Besterhøjinge.

Stovby Herreds BF. afholder Møde Søndagen den 24. Juni Kl. 2 1/2, hos Hr. Gaardejer L. Hansen, Nordbov. Bivokstæver Aug. Petersen, Nytt d, vil komme tilstede. C. F. Abildgaard.

Viablermøde afholdes Tirsdag d. 26. Juni af Hr. Aug. Petersen, hos Søren Anthonson, Kredsforsmand i Kjellerup

Holbæk Amt's BF. holder Møde paa Høng Højtale d. 19. Juni Kl. 3, i Gjørlov Forskole d. 20. Juni Kl. 2 1/2, og i Havborup Skole d. 22. Juni Kl. 3. Praktisk Vejledning med Foredrag af Lærer W. E. W. Smith, Bjergsted.

Narhns og Omegns BF. afholder Møde Søndag d. 17. Juni Eftm. Kl. 2 pc. hos Stomager Christensen i Svendstrup pr. Hammel. Den danske Viablerforenings Præsident, Hr. Trafikchef Møller, Narhus, vil komme tilstede. Alle Venner af Bivokstævet indbyrdes. Christensen.

Til Medlemmerne af Gl. Københavns Amt's BF. Det vil være en Del af Medlemmerne bekendt, at vi vil faa en tidligere Aargang af Vitidende, til hvert Medlem, fra Hovedforeningen. Da der er en Del af Medlemmerne, der har faaet Vitidende i nogle Aar, vilde det jo være kedeligt for disse at faa en Aargang de alt har, hvorfor jeg har tænkt mig at de Medlemmer, som ønsker en bestemt Aargang vil opgive mig hvilke Aargange de har, jeg skal ellers ved Lodtrækning fordele Eksemplarene.

H. Lund, Kasserer.

Siddjællands BF. afholder Møder med Foredrag og praktisk Undervisning i den nye Bivokstævet ved Jens Hansen, Tofgaard. Paa Hørnebæk Fattigaard Torsdagen d. 21. Juni, hos Barcellist Fritz Hansen, Gæsteb, Fredagen d. 22. Juni, hos Tommer K. Hansen, Gæsteb, Søndagen d. 24. Juni, i Baarje Samlingshus Mandagen d. 25. Juni, hos Gaardejer H. Olsen, Overbindinge, Tirsdagen d. 26. Juni, Møderne begynde alle Steder Kl. 4 Eftermiddag. Jens Hansen.

Indhold af dette Nummer :

Biernes Forbedring	184
Biacernes Krydsninger	193
Brevkasse	197
Centralmøde	192
DBF's Regnskab 1899	194
Egenstaber hos den forskellige Viavlere	192
Ekko fra Staderne	195
Forbedring af vor Biavace	183
Fra Kredsene	194
Foreningsmeddelelser	198
Gavnlige Bink	196
Lundgørelser	197
Lidt om Bivokstævet's Behandling	189
Om kunstigt avlede Dronningers Godhed	183
Om det rette Maal for et Bivokstævet	186

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Altiestelab, Roskilde.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Bintermaanedec, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit Linie 1. Gang, 10 Ore. 2 og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Til Overvejelse!

Det var et stort Fejlsgrab, der blev begaaet paa Centralmødet i Fredericia i 1885 ved, at Betalingen for „T. f. B.“ blev forhøjet fra Kr. 1,17 til 2 Kr om Aaret. Ikke alene var denne Forhøjelse af Bladets Pris Aarsag til, at Bladets Holderantal med det samme sank ned til under det Halve mod Aaret forud, men det var ogsaa Skyld i, at der fremkom flere Blade om Biavl; det ene af disse gavnede dog sikkert i ikke ringe Grad Biavlslagen, naagtet det ikke arbejdede indenfor DBF's Ramme Forhøjelsen af „T. f. B.“'s Pris fremkom, for at faa flere Midler til at virke med, og særlig med det Maal for Øje, at faa tilstrækkelige Midler til at kunne lade afholde Biavlsmøder, ikke alene ude i Kredse, men ogsaa paa de døde Punkter, hvor der endnu ingen Biavlerforening fandtes.

Denne Forhøjelse af Bladets Pris blev i mange af Kredse modtaget med stor Wiisfornejelse; i de Kredse, hvor Medlemsbidraget var 2 Kr. og hvor det var en Pligt, at alle Medlemmerne skulde holde „T. f. B.“, gik alle Midlerne med til Bladet, saa at der intet blev til Kredse at arbejde med. Følgen heraf blev, at der maatte opkræves et særligt Kredsbidrag til

Kredsens Klasse. Rundt om i Kredse indsaa man snart, at det havde været laigt klogere, om Bladet havde vedblevet at udgaa til den gamle Pris (Kr. 1,17) og beholdt det store Medlemsantal. Da Forsøget faldt saa uheldigt ud, blev Prisen paa Tidsskriftet allerede efter knapt 2 Aars Forløb sat ned til Kr. 1,50 om Aaret, naar mindst 10 Eksemplarer bestilles paa een Gang hos Redaktøren, medens Prisen vedblev at være 2 Kr., naar Bladet bestiltes gennem Postvæsenet.

Det synes, at denne Ordning har været særdeles god. DBF. voksede i en Aarrække meget stærkt, og da Bladet var 50 Ore dyrere, naar det bestiltes paa Posthuset end naar det bestiltes hos Kredsførmændene, saa bevirkede det, at saa godt som Alle, der ønskede at holde „T. f. B.“, bestilte Bladet igennem Kredse og Medlemmerne i Kredse knyttedes derved fastere til DBF. Ikke alene igennem Bladet, men ogsaa ved Afholdelsen af et meget stort Antal Møder om Biavl blev der givet Vejledning i Biavl. Midlerne, der ønskedes til at forøge Virksomheden med, kom ikke ved Bladet, men derimod ved et betydeligt forhøjet Tilskud fra Statens Side. For Tiden findes der vistnok imellem 4,500 og 5,000 Medlemmer i Biavlforeningerne i Danmark og Nordflæsvis, men af disse Medlemmer ere ikke engang Halvdelen Holdere af „T. f. B.“ Grunden dertil er

sikkert den, at de finder, at det er en stor Udgift at give 1,50 Kr. for et Bibrad, naar de kun har et eller to Bifolk; de nøjes derfor med kun at være Medlem af den lokale Kreds, og i flere af disse Kredse er Kredsbidraget kun 25 a 50 Ore om Aaret. Fordelen ved kun være Kredsmedlem forekommer os dog at være saare ringe.

DBF. har nu i en lang Aarrække virket dels ved Udsendelsen af sine faste Biavlslærere, dels ved at lade afholde Møder ved Kredsens egne Biavlere. Paa Grund af, at Tilslutningen til disse Møder i flere Kredse i de senere Aar blev mindre istedetfor større, fremsattes der fra flere Sider Ønske om en Forandring i de bestaaende Forhold, saa at Pengene kunde anvendes paa den Maade, som vedkommende Forening ansaa bedst kunne fremme Sagen. Et Forslag i den Retning blev fremsat paa Centralmødet i Aalborg i 1898, hvor det blev vedtaget, at Kredsen maatte anvende det Tilskud, de fik fra DBF., paa den Maade, de mente fremmede Biavlsagen bedst Af de Penge, som DBF. raader over, bliver et Beløb (eller rettere Overstudet) uddelt til Kredsen i Forhold til det Antal Holdere af „T. f. B.“, Kredsen har den Dag, da Foraarbestyrelsesmødet holdes. Kredsen har nu frit Valg mellem Biavlslærere og Pengeilskud. Hvis dette Tilskud ikke var ret stort, og det anvendtes til Biavlsmoder, er der ikke noget at indvende mod den Ordning, men naar Tilskudet som iaar stiger til 60 Ore for hver Tidsskriftholder, og dette Beløb, som gaar til Kredsenes Kasse, af enkelte Kredse anvendes enten til at støtte andre Blade med eller ogsaa anvendes til Indkøb af Genstande, der bortloddes til alle Kredsens Medlemmer — ogsaa til dem, der ikke ere Holdere af „T. f. B.“ —, saa er det ikke til at undres over, at Tidsskriftholderne i disse Kredse ere misfornøjede med den nuværende Ordning og paaftaa, at der i deres Kredse gives Præmie til alle dem, som ikke holde „T. f. B.“ To af Biavlskredsene har ogsaa iaar fundet det rigtigst, at det Tilskud, Kredsen fik fra DBF., fuldt ud kom Tidsskriftholderne tilgode. I disse Kredse er Betalingen for „T. f. B.“ for Aaret 1900 sat ned til en Pris af 1 Kr., og hver ny Holder faar en ældre Aargang af Bladet samt DBF.s Smaasrifter gratis. At denne Ordning har fremmet Holderantallet meget i disse Kredse følger af sig selv. Den ene af disse Kredse havde i 1899 kun 17 Tidsskriftholdere, iaar har den 28; den anden havde i 1899 11 Holdere, iaar 41. Da Medlemsretten i DBF. f. T.

kun kan opnaas ved at være Holder af „T. f. B.“, og det maa siges at være et af DBF.s Maal at faa sit Medlemsblad ind i alle Hjem, hvor der holdes Bier, saa er det vistnok paa høje Tid at tage under Overvejelse, om det ikke kunde fremme Sagen bedst, ikke at give Kredsen noget Tilskud, men derimod at anvende Beløbet til Nedsættelse af Prisen paa Tidsskriftet; ved denne Ordning vilde alle Medlemmerne i Kredsen blive stilledes lige, og Kredsmedlemmerne vilde ikke blive begunstigede paa Tidsskriftholderens Bekostning.

Vi tillade os at henstille til det kommende Centralmødes Overvejelse, om det ikke var mest formaalstjenligt, at der for Aaret 1901 intet Tilskud blev udbetalt til Kredsen, men at det Beløb, der ellers skulde anvendes til Tilskud til disse, anvendes til Nedsættelse af Prisen paa Tidsskriftet og kun maatte komme Tidsskriftholderne tilgode. Saar, da Tilskudet er 60 Ore pr. Tidsskriftholder, kunde enhver Holder af Bladet have det for en Udgift af 90 Ore. Da Tilskudet til Kredsen for det kommende Aar sikkert ikke vil blive under 50 Ore pr. Holder, kan Bladet altsaa leveres Holberne for en Pris af 1 Kr. Vi ere sikre paa, at den lave Pris paa Bladet vil skaffe det en langt større Udbredelse, end det nu har, og vi ere ogsaa sikre paa, at det vil gøre Sammenlutningen mellem Kredsen og DBF. endnu fastere, end den for Tiden er.

Mere om Dronningskifte.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

Det var ikke vor Agt at udtale os videre om dette Spørgsmaal, for G. Mathiesen havde gjort Rede for sin Udtalelse i „T. f. B.“ Nr. 16, Aarg. 1899, Side 279, om at Bierne skifte Dronning hvert Aar i et velpasjet Bistade; men paa Foranledning af Hr. Aug. Petersens Artikel i forrige Nummer af Bladet skulle vi tillade os atter at fremkomme med nogle Bemærkninger.

Naar N. B. omtaler, at vi tro, at det er Fantasi at mene, at Bierne oftere selv besørge deres Dronning skiftet, end Biavlerne tro, saa er dette ikke ganske rigtig. Vi have nemlig aldrig skrevet eller udtalt noget i den Retning, fordi vi ikke have haft nogen bestemt Forestilling om, hvor ofte Biavlerne tro, at Bierne foretage naturligt

Dronningskifte. Det er derimod den Udtalelse af Mathiesen, som vi have hentydet til ovenfor, at vi have benyttet Udtalelsen „Fantassifoster“ over for. Og det er jo klart, at der ikke er saa lidt Forskel paa, om det er hvert Aar, der menes, at Bierne skifte Dronning, eller om det er oftere, end Biavlerne tro. Det sidste er jo et temmeligt bevægeligt Begreb. Forøvrigt ligger det langt fra os at mene, at det er Fantasi at tro, at Bierne af sig selv af og til foretage naturligt Dronningskifte, naar de føle, at det er nødvendigt for deres Samsunds Bestaaen; thi det gør de unægteligt; men at de skifte Dronning hvert Aar i velpasjede Stader, det tro vi vedblivende ikke, at de som Regel gør. Vi føle os fremdeles overbeviste om, at der noget, der betaler sig for Biavleren, saa er det at holde en skarp Kontrol med Dronningerne og skifte dem, saa ofte som det er nødvendigt.

Naar man gennemlæser de Eksempler, N. B. drager frem for at vise, at Bierne ofte, ja undertiden hvert Aar skifte deres Dronninger paa naturlig Maade, saa skulde man jo næsten tro, at det var et ganske overflødig Arbejde at foretage kunstigt Dronningskifte. Det lader jo ogsaa meget fornuftigt at antage, at det naturligste for Bierne er at saa Lov til selv at besørge deres Dronninger skiftede, naar de føle, at der er Trang dertil; men paa den anden Side bliver det dog et stort Spørgsmaal, om Bierne virkelig af sig selv som Regel foretage Dronningskifte saa ofte og saa rettidigt, at det kan betale sig for Biavleren at overlade Skiftet til dem i Stedet for selv at foretage det.

Eksemplerne, N. B. drager frem, ere samlede i Flæng, skriver han; vi skulle derfor ogsaa fremsætte nogle prædte Eksempler, der ere af en modsat Bestaenhed af Hr. Petersens.

For flere Aar siden, før vi fik vore første italienske Bier, havde vi en Sommer to unge brune Dronninger, der bleve befrugtede af italienske Droner fra en Bi-gaard $\frac{3}{4}$ Mil borte. Aaret efter var de to Familier, der indeholdt disse Dronninger, vore bedste Familier. Næste Aar vare de atter de bedste. Men den tredje Sommer, da Dronningerne altsaa vare 3 Aar gamle, udviklede Familieme sig mindre godt, og naaede ikke at blive ret kraftige. Midt i Hovedtræffet det Aar foretog vi derfor kunstigt Dronningskifte i disse to Stader.

Dette Eksempel viser, at fordi Staderne ere kraftige, — de vare vore stærkeste Familier —, derfor er det ikke en Regel, at

Bierne rettidigt skifte deres Dronninger. Det vilde have betalt sig for os i dette Tilfælde at have skiftet disse Dronninger, da de vare ved Slutningen af deres andet Aar. At det var de samme Dronninger, der var i Staderne hele Tiden, er aldeles bestemt, hvilket ogsaa kunde ses paa Biernes Farve.

I Sommeren 1895 modtog vi vor første italienske Dronning Stadet, som den indfattede i, var godt de to næstfølgende Aar. Den tredje Sommer anfatte Dronningen kun lidt Yngel, og Stadet blev af den Grund ikke ret kraftigt. Men i Sommeren opførte Familien nogle saa Dronningceller. Vi antog, at Bierne vilde foretage naturligt Dronningskifte; men for at være sikre, i Fald Stadet skulde finde paa at sværme, klippede vi Bingerne paa Dronningen. 2 Dage efter at den første Dronningecelle var forseglet, sværmede Stadet. Det var interessant at se Dronningen gøre forgæves Anstrængelser paa Flyvebrættet for at følge Sværmen. Omfider kravlede Dronningen ind i Stadet igen, og Sværmen vendte snart tilbage. Men om Eftermiddagen fandt vi Dronningen indnuglet paa Flyvebrættet. Vi overlod den til sin Skæbne, og Bierne dræbte den. Stadet gav intet Udbytte den Sommer.

I dette Tilfælde skiftede Bierne heller ikke Dronning rettidigt, og da de endelig skiftede, da Dronningen var 3 Aar gammel, førte det til, at Stadet sværmede.

I Sommeren 1896 avlede vi en Dronning, som viste sig at være særlig god, og da vi syntes godt om den, beparede vi den som Avelsdronning til Slutningen af Sommeren 1899. Familien, der indeholdt Dronningen, fik Lov til at sværme hvert Aar. I Sommeren 1898 faldt Sværmen d. 6. Juni og blev ligesom Aaret forud huset paa Kunsttavler. Den 28 Juli samme Sommer gav Sværmen en Somfrusværm. Ved en Undersøgelse af det afsværmede Stade fandtes der 3 Dronningeceller; disse tjærnedes og Sværmen heldtes tilbage. Sidste Sommer, altsaa i 1899, sværmede Familien en af de sidste Dage af Maj, og Sværmen blev ligesom de foregaaende Aar huset paa Kunsttavler. Dronningen var endnu ganske god til at lægge Æg. Den 11. Juli, Dagen efter at August Petersen var hos os til det store Biavlermøde, fandt vi ved en Undersøgelse om Formiddagen, at der i Sværmen fandtes mange Dronningeceller, hvoraf flere vare forseglede, og da Dronningen var tynd og let, var det rimeligvis Biernes Bestemmelse, at de vilde have givet en Somfrusværm

den Dag. For at undgaa dette borttag vi alle de Tavler, hvorpaa der fandtes Dronningceller, og indhængte Kunsttavler i Stedet. Først i Slutningen af Juli, da Dronningen var over 3 Aar gammel, havde Bierne bestemt sig til at ville stifte Dronning paa naturlig Maade; de havde da to forseglede Dronningceller.

Af dette Eksempel ses det klart, at det ikke er en Regel, at Forbærmene ofte eller hvert Aar stifte Dronning. Det fremgaar ogsaa heraf, at det ikke altid er til at stole paa, at Bierne ikke sværme, naar de ere kraftige, selv om de kun opføre 2—4 Dronningceller. Som yderligere Bevis herfor kunne vi nævne, at vi i Sommeren 1894 havde et Stade med brune Bier, som vi hvert Aar lod sværme, det sværmede i første Halvdel af Juni, og at vi ved en Undersøgelse af Stadet nogle Dage efter Sværmens Afgang til vor Stufflelse kun fandt 3 Dronningceller. Vi tro, at det er det klogeste at antage, at Bierne i Sværmetiden ville sværme, naar Familierne ere kraftige og have rigelig og god Yngel, selv om de kun opføre 2—4 Dronningceller, men at de ville stifte Dronning, naar de ere mindre kraftige, og naar Yngelen er spredt og ser mindre godt ud.

At gøre Sammenligninger mellem Kuber og Kunststader med Hensyn til, hvor ofte Bierne, særlig Forbærmene, foretage naturligt Dronningstifte, finde vi mindre heldigt, da Dronningerne i Kuberne kunne holde ud i flere Aar, fordi deres Eglægningsevne ikke bliver nær saa stærkt udyttet som i Kunststaderne.

Overfor Kunstsværmenes Dronningstifte stille vi os ikke nær saa tvivlende; ja vi ere endogsaa tilbøjelige til at tro, at det har sin Rigtighed, at det Slags Sværme ofte stifte Dronning samme Aar, de laves. Aarsagen til, at de gør dette, er sikkert den, at det er unaturligt og skadeligt for en Dronning at blive saa pludseligt standset i sin Eglægning. Amerikanske Dronningavlere og der iblandt Doolittle have gjort den Sagttagelse, at en Dronning, der er i fuld Virksomhed med at lægge Eg i en stærk Familie, let tager Stade, hvis den pludselig bliver taget ud af Familien og derved standset i Eglægningen. Enhver, der har lagt nøje Mærke til Bierne i Sværmetiden, vil uden Tvivl have bemærket, at Dronningen de sidste Dage før Sværmingen kun lægger saa Eg, ligesom den de første Dage efter, at Sværmen bliver huset i et nyt Stade heller ikke lægger ret mange Eg; den ligesom bliver vænnet langsomt fra og til Eglægningen. En

saadan Dronning, der paa Grund af Sværming til Dels har holdt op med at lægge Eg, ser tynd og lille ud og ligner for en Del en ubefrugtet Dronning. Det har været ment og menes endnu, at denne Standsning i Eglægningen sker, for at Dronningen kan blive lettere til at flyve, naar den skal ud med Sværmen; men det er dog et Spørgsmaal, om det ikke ogsaa sker, fordi Dronningen ikke godt kan taale en altfor pludselig Standsning i sin Eglægningsvirksomhed.

Der er saaledes ikke saa lidt Forstel paa den Tilstand Dronningerne ere i i en naturlig Sværm og i en Kunstsværm, og paa dette Punkt kommer Kunstsværmene, hvad enten det saa er Flyvesværme eller Fejesværme ikke den naturlige Sværming nær. Det er jo indlysende, at det er en brat Overgang for en Dronning saadan at blive taget ud af et Stade, hvori den maaste lægge 2—3000 Eg daglig, og saa uden videre at blive sat over i et andet Stade med Kunsttavler eller Ledere, hvor den maaste ikke kommer til at lægge Eg det første Par Dage. Det er ikke saa underligt, om en Dronning tager Stade ved en saadan Behandling, saa at Bierne af den Grund stifte den.

Vi kunne selvfølgelig ikke godtgøre dette med Eksempler, da vi aldrig have dannet hverken Flyvesværme eller Fejesværme; men vi have dog erfaret et Tilfælde, der synes at tyde i denne Retning. I 1897 havde vi et Stade, der blev dronningløst om Foraaret. I dette Stade blev der i sidste Halvdel af Maj indført en Dronning. Det skete paa den Maade, at en Dronning en Formiddag blev udjanget af et andet Stade, hvori den var i fuld Virksomhed med at lægge Eg. Den blev straks sat i et Bur med noget Foder og nogle Bier, og opbevarede deri indtil den om Aftenen ved Lygtelys blev indsat til den dronningløse Familie. Dronningen var tillagt Aaret i Forvejen i Juli Maaned. I første Omgang ansatte Dronningen en Del snuf Yngel, saa Familien var ret kraftig i Slutningen af Juni Maaned; men ved den Tid blev der opført tre Dronningceller i Stadet, og da disse naaede at blive forseglede, var Dronningen forsvunden. Dengang kunde vi ikke forklare os Aarsagen til, at Bierne stiftede denne Dronning saa hurtigt; men senere have vi tænkt paa, om det ikke var den pludselige Standsning i Eglægningen, denne Dronning havde været Genstand for ved Indførelsen, der var Skyld i, at Stiftet blev foretaget saa snart. Resultatet af dette Dronningstifte blev, at

da den første unge Dronning udflekkedes, spærmede Stadet et Par Dage efter; men Søarmen sloj ind igen, da den ikke havde faaet nogen Dronning med sig ud; vi fjærnede saa de overflødige Dronningceller. Den unge Dronning blev heldigt befruglet, men viste sig senere at være en mindre god Eglægger; den døde sent næste Efteraar.

Om planmæssigt Dronningliste nogen-
sunde vil blive almindeligt anvendt af den mindre erfarne Biavler, vide vi ikke, og det kan jo ogsaa gerne være, at det ikke er tilraadeligt for ham at give sig af med dette Arbejde, der som bekendt er det vanskeligste, der findes, paa Biavlens Omraade; men vi føle os overbeviste om at mange af vort Lands større og dygtigere Biavlere efterhaanden af forskellige Grunde ville tage dette Arbejde op og stifte deres Dronninger planmæssigt i Stedet for at overlade til Bierne at stifte dem paa naturlig Maade. Tyskeren Preußs skriver, at den, der ikke foretager kunstigt Dronningliste, kan aldrig vente at komme paa den grønne Gren med sin Biavl. Han sætter en et Mars Dronnings Værdi 8 Kr. højere end en to Mars og 12—24 Kr. højere end en tre Mars. Med tre Mars Dronninger faar man maaste intet Udbytte, og risikerer at komme til at jordre. Jo længere og jo mere nøjagtigt Preußs har ført Bog over sin Biavl, desto mere klart er det kommet til at staa for ham, at Dronningernes Alder har en stor Indflydelse paa Udbyttets Størrelse. Han tillægger ogsaa det særlige Udvalg af Holsdronninger stor Betydning.

Mange andre dygtige Biavlere Verden over sætter det kunstige Dronninglistes Værdi overmaade højt; men vi skulle ikke nævne flere for ikke at trætte Læserne.

Af vore Udtalelser i denne og en tidligere Artikel fremgaar det, at vi tillægge det kunstige Dronningliste stor Betydning, fordi vi have erfaret, at Bierne i Reglen ikke stifte deres Dronninger rettidigt; de lade ikke saa sjældent Dronningerne leve, til de blive gamle og udslidte, saa at Staderne af den Grund intet videre Udbytte giver. Som før nævnt, tillægger vi ogsaa det kunstige Dronningliste stor Betydning, fordi det er nødvendigt ved Biernes Forbedring. Mod naturligt Dronningliste have vi det at indvende, at det ikke foretages i rette Tid tid nok, og vi synes tillige at have bemærket, at Bierne i de Bigaarde, hvor de overlades til sig selv hvad dette angaar, efterhaanden taber deres Udviplingsdygtighed; at dette sidste er Tilfældet, kunne vi ikke stamme paa Tvivl for, men det er nu en Tro vi have faaet,

fordi vi have set adskillige Bigaarde, hvor Bierne staa og sygne hen og vantrives uden nogen anden forklarlig Grund. Og det er jo heller ikke usandsynligt, at det kan have en skadelig Indflydelse paa Biernes Udviplingssevne, at Dronningerne til Stadhed bliver lagt til paa gamle udelevede Dronninger.

Naar vi nu slutter denne Artikel, saa er det i Haab om, at endnu flere vil tage Del i denne Diskussion, og særlig Hr. G. Mathiesen ville vi opfordre til at fremkomme med en Forklaring over den Udtalelse om Dronningliste, der findes paa Side 279 i forrige Aargang af nærværende Blad.

Lidt om Bisolkets Behandling.

Af G. Mathiesen.

(Ettet).

Arbejdstavlerne i en Kube ere 23—26 mm. ($\frac{7}{8}$ —1") tykke. For at lette Forstaaelsen af de forskellige Maal paa Rammens Tykkelse, Afstandsmaalernes Fremspring og den deraf følgende Bidde af Rummet mellem Rammerne, bør disse Maal fra DBF.s Side i Fremtiden angives i Hovedtrækkene efter Metermaalet; Rammens Tykkelse kan — med mindst Bidtøstighed — vel ansættes til 25 mm ($2\frac{1}{2}$ cm.), knapt en Tomme, Afstandsklodsernes Fremspring til 7 mm., altsaa bliver 14 mm. Rumvidden mellem Rammerne. Rammestanden fra Midte til Midte bliver 39 mm., samme Afstand som ved de førstindførte Staders Rammemaal.

Under Rammerne ved Bunden bør der være en aaben Gang af 14 mm. (ca. $\frac{1}{2}$ ") Højde. Naar Voligen er 14 mm. bredere indvendig end Rammens udvendige Maal, vil der ved hver Side blive en 7 mm. bred Gang, som Bierne lade tom. Voligens indvendige og Rammens udvendige Maal bør være nøjagtig ens i alle Stader i en Bigaard, for at Biavleren kan drage den fulde Fordel af den bevægelige Tavlebygning — i modsat Tilfælde vil Uoverensstemmelse ofte medføre Ulemper og Besværigheder ved Behandlingen af Bisolket.

Hvorledes skal jeg behandle Bisolket, saa at det kan give mig et godt Honningudbytte?

Dette er det Spørgsmaal, som trænger sig frem i første Række blandt de Gaader, som den begyndende Biavler ønsker at løse.

„Den store Hjemmelighed ved heldig Biavl ligger i: altid at have stærke Bisolk rede, naar et godt Honningtræk kommer“, saaledes staar der at læse i en af vore Bibøger. Denne Sætning er ganske rigtig, men hvorledes skal dette Maal naas? En af de allervigtigste Hovedbetingelser for at naa dette Maal er, at Biavleren sørger for, at Bisolket bor i en varmholdig Bolig, det være sig Kube eller Træstade. Boligens Bøgge bør være 15 cm. (6") tykke.

Hvorfor skal Bisolkets Bolig have saa tykke Bøgge? Fordi det er nødvendigt for Bisolkets heldige Overvintring i strænge Vintre. Jeg har flere Gange i Vinterastener, naar det var 10—15 Gr. Kulde, gaaet stille hen ved Bistaberne. Ved Staber, som havde de tidligere nævnte, 15 cm. tykke Bøgge, forholdt Bierne sig stille, men ved Staber, hvis Bøgge kun var 5—8 cm. tykke, kunde jeg høre en svagere eller stærkere Susen, hvorved Bierne tydelig nok tilkendegav, at de havde det for koldt i deres Bolig. Nu i Sommertiden bør der arbejdes hen til, at alle Bisolk kan blive indvintrede i gode Boliger med forsvarlig tyn Pakning. Jeg siger: „giv hellere en Krone eller 2 mere for et Bistade, som har rigelig Pakningsrum i Bøggene, særlig Forvæggen; det betaler sig i Længden.

I et Stade, som havde 15 cm. tykke Bøgge, troede jeg om Foraaret, at Bisolket var hensovet, thi medens de andre Bisamilier det Aar holdt Renselsesudflugt paa en mild Dag i Marts Maaned, kom dette Folk ikke frem for Dagens Lys. Jeg havde Lyft til at se, om det var galt fat med dem, løstede med Forsigtighed Pakningen over Kammerne af og rullede med spændt Opmærksomhed Tæppet tilside. Det forundrede mig at se Tavlernes øverste Del smukt forseglede; af Bier var der ingen at se, men længe havde jeg ikke staaet og betragtet dette, før der kom en Bi saa smaat frybende op mellem Tavlerne, kort efter fulgt af flere. Da jeg saa, at de holdt „Stillingen“ besat endnu, passede jeg til igen, lukkede Taget og lod dem selv bestemme, hvornaar de atter vilde se Solen. Skønt denne Bisamilie ikke havde det varme Dække foroven at holde sig til, som nogle Biavlere forklare „Vitidende“s Læsere, at Bisolket har paa den lave Normalramme, kom dette Bisolk ikke frem til Renselsesudflugt før den næstsidste Dag i Marts Maaned. Heller ikke i Aar (d. 10. Marts)

har Bierne synderlig Lyft til at forlade deres lune Boliger.

For at naa det Maal at have stærke Bisolk, naar et godt Honningtræk kommer, er det ikke nok, som jeg i Begyndelsen troede, at vente til Foraarets Komme og saa først rigtig begynde at fodre, saaledes som enkelte Biavlere endnu lære fra sig, nej „Grunden til Bygningen“ bør lægges Aaret forud, men det er ikke saa underligt, at denne Grundsætning først sent har trængt sig frem i Forgrunden, thi flere af Verdens dygtigste Biavlere var i lang Tid af den Anskuelse, at den Biavler, som sørgede for, at der i Bistadet fandtes en stor Yngelrede tidlig paa Aaret, skaffede sig en Mængde unyttige Forbrugere af Foder, længe før der for Alvor kunde hentes Honning ind fra Marken. Hovedpunktet ved heldig Biavl ligger i at indvintre kraftige Bisolk med rigeligt Foder og Pakning, thi det er let forstaaeligt, at den store Bisamilie kan lade den første Yngelansætning i Slutningen af Januar Maaned blive langt større end det lille, indvintrede Bisolk; deraf følger, at der i det store Folk vil blive langt flere unge Bier til at passe den næste Yngelansætning, end det lille Folk formaar at præstere. Saaledes vil det store Bisolk ganske naturligt faa Overtaget i højere Grad over det lille Bisolk, og naar Hovedtrækket kommer, vil det kunne sende en talrig Skare af Bier i Marken og hente Honning; det vil desuden vise sig, at dette Folk nok skal opføde Droner og stifte Dronning, naar blot det er vel overvintret og ikke mangler Foder og Varme. Det vilde være til Gavn for mange Begyndere i Biavl, om de vilde give nøje Agt paa, hvad jeg her har skrevet.

Naar Biavleren sørger for, at der i Magasinets Sider er indfat en lille Glasrude, vil der være vundet den Fordel, at der nemt kan have lidt Indblik i Magasinet, naar det benyttes, og at man kan iagttage Biernes Arbejde paa Vokstavlerne. En saadan Glasrude i mindre Format kan nemmest frembringes i Magasinets Sider ved med et stort Centrumshor at bore Hul og derpaa stemme en Fals i Magasinets indvendige Side til Glasret. Pakningen over Magasinet bør være omhyggelig anbragt, saa ingen Varme fra Bisolket kan undvige. Over Tavlebøgerne kan anbefales først at lægge Voksdu, derpaa Brætter for at holde det nederste Tæppe tæt til Magasinets Kanter, og derefter at anbringe den øvrige Pakning.

Styggebrætter, som i Vintertiden sættes paa Straa fra Flyvebrættets Midte

op mod Stedet, kunne ofte forhindre Blæstiens stærke Magt ved Stadets Indgang, naar der paa Skyggebrædte's Ender fastsømmes et Par Klædeslapper; disse vil desuden hjælpe til at holde Sneen borte fra Indgangen. I Skyggebrædte's nederste Kant kan udsaves en 5 cm. bred Indgang; naar et saadant Skyggebrædt benyttes kan, Stadets Indgang være aaben i en større Vidde.

Vigtige Betingelser for at able gode Dronninger.

Af J. P. Moore.

Efter American Bee Journal.

For at able Dronninger saa gode som dem, der avles ved naturlig Sværming, maa tre vigtige Punkter tages i Betragtning, nemlig:

1. De maa avles fra jmaa Larver. De, der ere 12—24 Timer gamle, ere de mest passende. Hvis man giver Bierne Larver af forskellig Alder til at avle Dronninger af, ville nogle af Dronningerne blive omtrent værdiløse. Doolittle sætter Grænsen til 36 Timer, men for at være paa den sikre Side, vil jeg tilraade ikke at benytte Larver over 24 Timer gamle, thi ingen Dronningavl vil sige, at de første ere bedre end de sidste.

2. Dronningcellerne maa opføres i stærke Familier, der ere vel forsynede med unge Bier. De unge Bier besørge Amningen; derfor er det nødvendigt at have rigeligt af unge Bier til at forsyne Dronninglarverne med et stort Kvantum Foder, saa at stærke, veludviklede Dronninger kunne blive frembragte.

3. De maa enten avles under et godt Hunningtræk eller i Mangel heraf maa rigelig Fodring foretages.

Dette er meget vigtigt og er den eneste Maade, hvorpaa gode Dronninger kunne avles efter Trækkets Slutning.

Under min 20 Aars Erfaring med Dronningavl har jeg forsogt enhver Metode, der har været bragt frem, og jeg betragter Doolittle's Fremgangsmaade for at være langt bedre end alle de andre. Denne Metode forener de vigtige Punkter, nævnt ovenfor, i den højeste Grad. Ved den er vi i Stand til at saa Dronningceller bygget i Overrummet over enhver stærk Familie, der er bestemt til Frembringelse af udfluyet Hunning, naar Overrummet er

stilt fra Yngelrummet ved et Dronninggitter. Udtag to Kammer af en saadan Families Overrum og anbring i deres Sted to Kammer med usforseglet Yngel. Hensigten hermed er at lokke en stor Del Ammebier op til at pleje Dronningcellerne. Udtag to Dage senere en anden Kamme af Overrummet, stil de to Yngelkammer ad, og anbring en tilberedt Kamme imellem dem. —

Ved en „tilberedt Kamme“ menes en en Kamme, indeholdende et Antal Dronningcellekopper, hver forsynet med lidt Dronninglarvefoder og en Larve, omtrent 24 Timer gammel.

At beskrive Maaden, hvorpaa Cellekopperne laves og Omkærningen foretages, vilde gøre denne Artikel alt for lang; derfor maa jeg henvise til Doolittle's „Scientific Queen-Rearing“ for Underretning om dette.

For at forbedre vore Bier til Hunningamling, maa vi gøre Opregnelser over vore bedste Familier og able Dronninger fra dem, der give de bedste Resultater, og sørge for at saa dem krydset med Droner fra andre, ikke beslægtede, gode Familier. Dette lader sig gøre ved at besøfte vor Bigaard med Droner, der ikke ere beslægtede med vore Voldsdronninger. Dette er meget vigtigt og maa ikke overses, hvis vi ønske at forbedre vore Bier.

Det ny Kammemaal.

Af G. Mathiesen.

Under denne Overskrift tager Hr. Kr. Pedersen, Tovd, Ordet i Nr. 6 af „T. s. B.“ for nogle Bemærkninger imod mig. Jeg vil straks tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar jeg har foreslaaet en ny Foreningsramme, er det ikke af den Grund, at den just falder i min Smag, men fordi jeg mener, at en saadan Kamme ved sin Størrelse og sin Form muligt kunde danne Grundlaget for en saadan Smøbekommenhed fra alle Sider, at en Enhed ramme kunde blive indført. Thi vi behøve virkelig ikke DBF. til at arbejde for, at de fleste kan besinde sig bedst ved det tilvante.

Saavidt jeg kan se i „Bien“, Aarg. 1896, Side 19, har Hr. Pedersen givet en god Haandskræftning til at fremskaffe de 44 Maal paa Kammetræets Længde. Hvorfor sagde Hr. P. ikke til 10×12 Kammens Opfinder: „Vi har □ Kammen; det er

ikke heldigt at faa de mange Maal paa Rammetræ, da jeg ikke kan se, at det vil højne Biavlen, eller faa synderlig Indflydelse paa Honningmængden?"

De Biavlere, der spørge: „Hvilket Maal skal jeg vælge?“ er efter min Erfaring Begyndere; at henvise dem til selv at bedømme, hvilket Maal de skal begynde med, forekommer mig ikke kan kaldes Vejledning; fordi en Mand har læst en Bibog eller set nogle Bisolk har han næppe faa stor Dygtighed i Biavl, saa han selv kan vælge.

Hvorledes det er muligt at blive fri for de 44 Maal paa Rammetræ, som vi nu have, paa anden Maade end ved at gaa „Middebejen“, det staar mig ikke klart. Forøvrigt blev det vist ikke saa forfærdeligt slemt, fordi der kom 6 Maal til; Højtødet og Højnormalstødet hører snart til Fortiden, og 12×10" Rammen vilde

næppe faa synderlig større Udbredelse, naar der kom en Enhedsramme efter Metermaalet af omtrent samme Form og Størrelse; jeg tror, at hvis der blev anbefalet eet Rammemaal, saa vilde alle de andre Rammemaal lidt efter lidt forsvinde fra de danske Bigaarde.

Hvad jeg hørte og saa.

Af Aug. Petersen, Bregninge, Nysted.
(Sluttet).

5. De nye Zinkfals.

Jeg er aldeles enig med Redaktionen i, at de nye amerikanske Zinkfals med fri Bivej rundt om Tablebærerens Ender burde findes idetmindste i alle ny Stader. Det

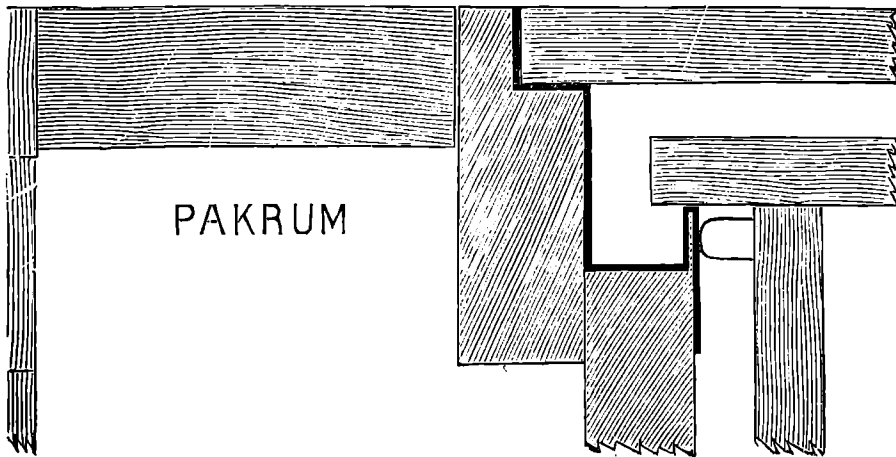

Fig. 23. Den ny Zinkfals.

er jo ubestrideligt særdeles nemt at flytte Rammerne i Stader, hvor de findes. Der er dog endnu en lille Ulempe ved dem — maaste en Fejl i Konstruktionen af Sidevæggen netop ved Falsen. Som vi ved, leverer vor største Stadesfabrik dem saaledes, at den fri Bivej over Tablebærerne dannes ved, at en ekstra Fals er udhøvet i Pakrummets Dækbrætter, og hvori de alm. Dækbrætter hviler. Det er saa meget bejligt, naar Stødet er pakket og ordnet særbdigt. Men naar man nu en Gang, maaste efter nogle Aars Forløb, vil eller skal supplere eller forny Pakningen ved Siderne, hvad saa? Ja, man skal løfte Dækbrættet over Pakrummet o. s. v.; men saa følger jo de almindelige Dækbrætter og ofte Tablebærerne med, og saa har vi Bierne der! Jeg ser i „T. f. B.“ Side

210, at det ved Aalborg A.B.F.s Udstilling er fremhævet som en Mangel ved to udstillede Stader, at Dækbrædderne gik ind over Pakrummet. De har uden Tvivl været forsynede med Zinkfals og indrettede som foran beskrevet. Det er dog nemt at ændre, saa at det bliver formaals-tjenligt, ved ganske simpelt at dele Dækbrættet over Pakrummet i to Dele, $\frac{1}{3}$ " = 1 cm. fra den nærmest Falsen værende Side, og det lille Stykke med Fals til Dækbrædderne kunde saa sømmes fast til Sidevæggen eller Zinkfalsen eller de Lister der i Pakrummet stiver Sidevæggen af, medens det bredere Stykke, der vel bliver ca. $2\frac{1}{2}$ " = $6\frac{1}{2}$ cm. bredt, kunde være løst som nu. Saa var Falsen altid i Orden, og man kunde tumle med Pakningen om fornødent uden at faa Bierne til Hjælpere.

Jeg har tidligere udfastet den Tanke, at vi maatte kunne komme dertil at benytte de amerikanske Fælske som Foderapparat. De maa da for det første være i et Stykke, ikke som af ovennævnte Fabrikant leveret i to. Ved at gøre dem dybe og brede nok, mener jeg, vi der kunde have Foderapparatet aldeles gratis, og det blev jo endog saa billigere end min „billige Fodrer“, der dog koster mig 3 Ore pr. Stk. Paa denne Maade kan vi maatte naa at saa et Oversfoderapparat, hvor man kan fodre uden at Barmen spildes, og det var jo meget værd.

Jeg haaber den 2. Juni at kunne fremvise Fælsken med de ovenfor nævnte Ændringer, naar Biavlerne mødes paa Udstillingen, idet jeg agter at udstille den og andre Ting paa Landmandsforfamlingens Biavlsudstilling.

Flytning af Bier.

Af G. M. Doolittle (A. B. Journal).

Den bedste Maade at flytte Bier paa tidlig om Foraaret er paa en Slæde, hvis der er Sne, og jeg vilde benytte en Slæde med brede Træer eller en Stenbaad, selv om der ingen Sne er, for saa vidt Vejene ere bløde eller meget ujævne, som de om trent altid ere tidlig om Foraaret. Hvis Vejene ere jævne og haarde, saa er en Vogn en god Ting at flytte Bier paa, særlig hvor en med Fjedre kan benyttes. Det er ligegyldigt, hvad Befordring eller Vogn der benyttes til at foretage Flytningen paa, i dem alle undtagen i Fjedrevognen skal der være rigelig med Halm paa Bunden til at tage af for pludselige Stød under Kørselen.

Hvor Bier skulle flyttes fra nogle faa til 2—300 Aker er en Baare, der benyttes af to Mand til at bære to Stader paa, bedre end noget andet. Med Forsigtighed kunne Bier flyttes paa denne Maade, uden at de mærke den mindste Forstyrrelse.

Efter at have bestemt, hvad Slags Redskab der skal benyttes ved Flytningen, saa er den næste Ting at blive klar over, hvornaar Bierne skulle flyttes. Hver Gang, Bierne have været indepærrede i deres Stader fra en Uge til 10 Dage om Foraaret paa Grund af regnfuldt, koldt eller stormende Vejr, mærke de sig deres Blads paany ved den første Udflugt efter den Tid, paa samme Maade, som en ny Sværm

mærker sig sin Plads ved den første Udflugt efter at være hufet; saa skulde der indtræffe nogle faa Uvejrdsdage, saa at Bierne blive holdte i deres Stader, saa er det Tid at flytte dem, og det vil være heldigt ikke at vente længere end 6 Dage fra den Tid, de sløj sigst, da varmt Vejr ellers pludselig kan indtræffe, saa at det ikke kan lade sig gøre at flytte dem uden en hel Del Ulejlighed for efter en anden Periode med daarligt Vejr.

Bliver det ikke varmt Vejr, før nogle Dage efter at Flytningen er foretaget, saa er man i ethvert Tilfælde paa den sikre Side. Skulde der ikke indtræffe en saadan kold Tid med daarligt Vejr, vilde jeg flytte de stærkeste Familier og lade de svagere blive tilbage til at optage de tilbagevendende Bier, hvorved de ville blive forstærkede. Hvis dette er gjort, er det heldigt at flytte de svagere Familier henimod de bortflyttede, stærkere Familiers Plads, for at de tilbagevendende Bier lettere kunne finde til de svagere Familier. Men hvis de stærkere og svagere Familier staa længere end 10 Fod fra hverandre, kan denne Fremgangsmaade ikke følges, thi et heldigt Resultat kan ikke opnaas med at trække Bier ret længere end 5 Fod fra deres gamle Plads, selv om ogsaa deres eget Stade staaer saa nær ved, hvor det tidligere stod. Hvis de svagere Familier flyttes mere end de 5 Fod, saa vil de Bier, der flyve ud fra dem, gaa tabt, og det er ikke heldigt at miste Bier i Foraarstiden, hvis deres Liv kunde være sparet, thi 1 Bi paa den Tid af Aaret er mere værd end 50 i August.

Skulde ingen Tid med daarligt Vejr indtræffe, som nævnt ovenfor, og Bierne skulle flyttes, og skulde det ikke være raadeligt at benytte sig af den Maade, hvorved de svagere Familier blive styrkede, saa flyt dem om Aftenen eller paa en regnfuld Dag, naar alle ere i deres Stader.

Naar de ere blevne opstillede paa deres ny Plads, gaa saa til det første Stade og blæs Rog ind af Indgangen. Efter de første 2 eller 3 Ryst slaa saa 5—6 Slag med en knyttet Haand ovenpaa Stadet, samtidig med at det røres; gaa saa til det næste Stade og behandl det paa samme Maade, og vedbliv paa denne Maade, indtil 10—15 Stader have været saaledes behandlede. Naar dette er udført, gaa saa tilbage til det første Stade og gib det samme Behandling igen, og fortsæt, til hele Rakken er gaaet igennem. En saadan Behandling bevirker, at Bierne tage Mærke af deres Plads igen, men de gør det ikke

faa godt som efter en Periode med daarligt Vejr. Som en yderligere Hjælp for at faa Bierne til at mærke sig deres ny Plads, er det derfor heldigt efter Røgningen af Staderne at opstille et bredt Brædt foran hvert Stades Indgang. Disse Brædder skulle være brede nok til at flygge for Indgangene og til at tvinge Bierne til den ene Side, naar de begive sig ud. Paa denne Maade blive Bierne straks opmærksomme paa, at noget er forfæret, og det gør, at de mærke sig edres Plads paany; nogle ville ellers som sædvanlig flybe ligesom ud fra Staderne og søge tilbage til de gamle Pladser, hvor de ville gaa tabt.

Hvis Vejret ikke har været daarligt, for Flytningen bliver foretaget, vil det være heldigt at fjerne enhver Ting fra den gamle Plads, der kan minde Bierne om deres forrige Hjemsted. Naar vi faa, efter at alt dette er gjort, gaar til den gamle Plads, naar Bierne flybe første Gang efter Flytningen, ville vi trods alt finde mange Bier flyvende omkring, men efter mange Mars nøjagtig Jagttagelse er jeg bleven overbevist om, at alle saadanne Bier til Slut vende tilbage tilbage til deres ny Plads, hvis de have været behandlede som her anvist.

Ønsker med Hensyn til Indførselstolden paa Voks, Ceresin etc. i det tykke Rige.

1. Provinzen Hannover bringer aarlig 160,000 Kilo rent Bivoks paa Markedet. Prisen paa Voks er siden 1897 faldet saa meget, at Bønderne som have drevet Bivavl en gross ved Hjælp af særlige Bivapassere nu afflatte Bierne. For ca. 40 Aar siden fandtes der i Hannover (Provinzen) ca. 235,000 Stader, ved den sidste Tælling var der kun ca. 160,000. Altsaa en Tilbagegang paa ca. 75,000 Stamstader. Marsagen til denne Tilbagegang maa til dels søges i de lave Vokspriser. Tidligere kostede en Kilo Voks 3,60—4,00 Mark. Desuden havde Bøngene for 40 Aar siden omtrent dobbelt saa megen Værdi som nu. Derimod gav Vokshandlerne indtil 1897 kun 2,20—2,40 Mk. pr. Kilo; i Aar 2,80 Mk.

Indførsel af Insektvoks og Plantevoks i det tykke Rige beløb sig til:

§ 1891: 7242 Tønder, i 1898: 22060 Tønder.

Udsørslen: § 1891: 2203 Tønder, i 1898: 14064 Tønder.

Diablen indbringer aarlig Befolkningen Millioner men trænger til Beskyttelse. Denne kan opnaas ved Hjælp af Indførselstoldens Forhøjelse. Af ovennævnte Statistik ses det, at Tyskland kan dække sit Forbrug af Bivoks. Det indførte Voks staar lavt i Pris, fordi det i de fleste Tilfælde er forfalsket. Men det indførte Voks, lave Priser trykker Priserne ned paa vort fine ægte Bivoks.

2. Det var at ønske, at Toldbureauet nøje vilde bogføre Bivoks, Caranaubavoks, Ceresin o. s. v.

3. Prisen paa vort rene Bivoks trykkes haardest af Jordvoks og Ceresin. § Reglen gaar rent Bivoks kun i Handelen der, hvor Diablen drives i Ribestader. § Mobilstatedriften benyttes Kunsttavlerne, og disse bestaa gennemgaaende for største Delen af Ceresin. Naar Diablerne bringer Voks indsmeltet af disse Tavler i Handelen, saa kan man ofte finde 50 pCt. Ceresin deri. De fleste Diablere har ingen Anelse om, at hans Kunsttavler ere forfalskede. Hos Vokshandlerne i de større Byer kan man tit ikke finde 1 pCt. Bivoks. Saaledes er Julelysene i de fleste Forretninger kun i Farven lig Voks, i Virkeligheden bestaa de af Ceresin og andre Stoffer. Under disse Forhold liber den reelle Handel med Bivoks. Ogsaa Grossererne, der sætte en Værdi, kun at forhandle rent Bivoks, klage og det med Rette over de nu saa almindelige Forfalskninger. Dersom der ikke kan findes Midler til at stoppe Voksforfalskningerne, ville de reelle Vokshandlere træde tilbage i Baggrunden, og Diablen i det større vil blive opgivet. Efter vor Mening bør der paa alle de Stoffer, som bruges i Mængde til Voksforfalskning, lægges en langt højere Told end paa rent Voks. Indførselsprisen er betydelig lavere paa Jordvoks, Ceresin, Caranaubavoks etc. end paa Bivoks. Fabrikanten tjener derfor ganske betydeligt, naar han blander disse Stoffer med nogle Procent rent Voks og bringer sit Produkt i Handelen, selv om han skal sælge det til lavere Priser. Vi ønske kun Beskyttelse, men vil paa ingen Maade stude Forretningsmændene. Lehzen.

Fra Kredsjene.

Diablermøde. Søndag Eftermiddag den 17. Juni holdt Oversergent Bjerregaard fra Fredericia Møde om

Diabl i Mikkel Pedersens Bihave i Godshjærg.

Her i Sognet er nemlig en Diablereds, der er den talrigste i Vejle Amts BF. Mødet var derfor besøgt af ca. 40 Mænd, saa godt som alle Biholdere, der fulgte Foredraget og den praktiske Anvisning ved Bistadet med udelst Opmærksomhed.

Efter at Foredragsholderen havde budt Velkommen og paa Forhaand taltet for det talrige Besøg, begyndte han med at udtale, at den nyttige og sluttige Bi har havt hjemme her paa Kloden siden Stabelsen, men levede sit eget Liv mellem Blomsterne paa Hjerge, i Skove og paa Sletterne, naturligvis ikke upaaagtet, men ikke som nu inddragen i Menneskets Tjeneste. Efterhaanden, som man lærte at skatte Honningens Belsmag og Røring, knyttede man Bienen nærmere til Hjemmet, men i høist usuldsomme Stader. Saa kom der en Tid — og den er endnu —, da man opfaandt Halmruben og derved blev det i lange Tider, indtil for ca. 50 Aar siden Tyskeren Dzierzon lavede en Kasse, hvori han for oven anbragte en Række Biude, hvortil Bienen hæstede sine Kager lodret nedad mod Bunden. Den 90 Aar gamle Bimand holder endnu paa denne sin Opfindelses Fortrin.

Men dette er den simple Begyndelse til Nutidens rationelle Biskaske-System.

En Bifamilie kan være større eller mindre, fra 10—100,000 Bier, men den er et sammenhængende Hele i 3 Led: Dronningen, Hanbierne og Arbejderne, som ikke kan undvære hverandre. Bierne trives overalt, hvor der er Blomster og aller kraftigt, hvor Naturen er overladt til sig selv i Fred for Menneskets Indgriben. Hvert nyt Stykke af Jord, der drages ind under Kulturen, er et Nov fra Biernes Virkefelt. Dog kan der bødes derpaa. Hvidklover, Alfikke, Boghvede, Raps, Semep, Frugttræer, Kastanie- og Lindetræer, saavel som mange Busarter ere Kilder for Biernes Virksomhed, hvilke alle sammen maa florere, om man vil nyde godt af det nyttige Insekt. I Tyskland, hvor Diablen drives kraftigt, har man formaet Staten til at plante Frugttræer langs Veje og Jernbaner til Diablens Fremme.

En Bihave eller Bigaard maa have Læ baade foran og bagved Staderne, om Bienen skal befinde sig vel og bringe Blomsterstøvet, Boksset og Honningen vel hjem fra Marken. Og vil man sikre sig stærke, talrige og arbejdsdygtige Bistaber, da maa man sidst i August og September Maaned

pakke Stadet vel til mod Vinteren med Halm, Hø, Sække eller Buder, saa der er lunt og godt i den kolde Tid, lade det have rigeligt Forraad af Honning. Bienen er husholderisk og vdsler ikke med Føden; Honningen er derfor ligesaa sikkert opbevaret i Kassen hos Bierne som i Kruffer og Føde.

Allerede i Marts eller April, helst i lune Solstinsdage, lukker man op for Stadet og tiller Familien, fejrer alle nedfaldne Bokspartikler og alle døde Bier ud, renser Kagerne for Møl (Biens Arbejdsfjende) og Møllarver, men da Vårstiden endnu er kold, maa man snarest lukke igen og pakke til, thi det er Varmen, der sætter Liv i Bifolket. — Den overvintrede Honning er fed, stærk og afdampet; derfor ser man Bierne i Foraarsstiden søge Vandet. Den indsamlede Blomsterstøv spinder ved Inddampning til Honning betydeligt ind. Her kan man da imødekomme Biens Trang og spare mange kostbare Biers Liv, sig selv til betydelig Vinding, ved at tage de tomme Kager ud, lægge dem een for een paa en Blisplade, hælde dem fulde af udblødt Randsis, blandet med lidt Honning, helst kuldslaet, og hænge dem ind igen. Bierne saa da Tørsten slukket og en Røring ind, som opliver og styrker, og man forebygger, at de vove sig ud i koldt, for Bienen livsfarligt Vejr. Man kan endelig nøjes med at overdrække de overvintrede Kager med kuldslaet Vand eller sætte Vand ind hos dem, men man visiterer, at den ikke eller kun delvis fortæres, og at den da ved Varmen derinde fordamper og mugner Kagerne. Ved alle saadanne Gterssyn maa man vel blæse nogen Røg af en Rube ind til Bierne for ligesom at berolige dem og saa dem til at fryde ind ad, men gør man det for grovt, ryger man dem ud og gør Opholdet i Stadet uundholdeligt eller dog i høj Grad ubehageligt for dem.

Efter dette Foraarsfejsryt, hvor man tillige maa indskrænke deres Rum, maa man give Bierne Ro og endelig pakke godt til for Varmen og ikke røre ved dem, for Rummet er helt fuldt af Bier.

Dronningen er jo Moder til hele Familien; hun lægger Eggene; er hun rigtig kraftig, kan hun lægge indtil 2500 Egg i Døgnet. Hun stikker Bagtroppen ind i Celler og lægger Eggene; Arbejderne ind i de smaa Celler, Hanbiag i de store Celler og i Droppingcellerne Egg, som udvickles til Dronninger. Det første Døgn staar Eggene oprejst paa Enden, saa falder det, Trediedagen brister det, og Larven kommer frem. Paa den 21de Dag er

Bien fuldboksen og kan gøre Tjeneste i Stadet, men først paa den 35de Dag er Bien dygtig til Marktjeneste. Hver har dog sin Gerning: en Part pusler med Ingelen, en større Part er i Marken, og nogle gør Vagttjeneste. Hamernes eneste Gerning er at befrugte Dronningen.

Er Kassen bleven fuld af Bier, kan man hængte Yngletavler ind, en ad Gangen og høist 3. Disse maa ikke hænges hvorfomhelst; den første hænges ind mellem Blomsterbortavlen og den nærmeste Yngletable, efter nogen Tids Forløb hænges den anden ind foran den første, og igen efter en Tid den tredje ind foran den anden. Derved manøvrerer man de gamle Tabler i Midten af Stadet ud mod Glasruden. Det er nemlig meget nyttigt, at de meget gamle Tavler efterhaanden afløses af ny. De indhængte ny Tavler maa helst være udbyggede Tabler fra det foregaaende Aar, men det kan ogsaa — dog ikke gerne — være friske Kunsttabler. Kunsttabler bør være hæftede til Rammen ved 4 Traade, og de to yderste Traade kun een Tomme fra Nanden af Rammen, da Tavlen ellers let ved Varmen ombøjes og faar en uheldig Form.

Alle disse Tilsyn maa dog gøres i Forsommeren og være komne Bierne til Gode, inden Trækket jidst i Juni eller først i Juli ret begynder, at der til den Tid kan være en taktig og stærk Arbejdsfare til at rykke i Marken. Naar Trækket er der, standses den forcerede Ingelansætning, men den fornyes helst igen efter Honningudflyngningstiden, for at en ny Slægt kan udvikles til Overvintring.

Bil man overføre en Kubesværm i en Kasse, indsætter man i Kassen nogle udbyggede Tavler eller i Mangel deraf Kunsttabler, helst med en moden Yngletable i Midten, dog ikke flere Tavler end Sværmen fuldstændig kan belejre. Kuben føres nu ind i Kassen og gives et Par raske Slag. Sværmen er der da, Voksdugen bredes hen over det hele, og saa gaar Bierne ind imellem Tavlerne.

Man kan ogsaa i Efteraarstiden tilføre en svag Kassesværm med en affældig eller gammel Dronning en ny Kubesværm med en ung Dronning. Her tager man ganske rolig Kuben, sætter den ind ovenpaa Kassens Kammer, stopper godt til om den og lukker. Næste Morgen er Kuben tom og borttages. Den unge Dronning bliver Stadets Dronning, og alt gaar stille og roligt af.

Under en Standsning i Foredraget aabnede Foredragsholderen for et Bistade,

og nogle Tavler ud, tet besatte af Bier, og forklarede og underviste med den største No. Der blev jo nogen Forvirring i Forsamlingen, da Bierne bleve foruroligede og stak en og anden, som derved traf sig tilbage i Skjul af Granerne.

Imidlertid havde saavel Foredraget som den praktiske Undervisning øjensynligt tilfredsstillt og interesseret Forsamlingen, hvorfor Hr. Bjerregaard ogsaa modtog alles Tak.

Til Slutning genvalgtes enstemmigt Kredsens Formand, Ungkarl Jens Buck af Riddelund til Formand for dette Aar.

Ekko fra Staderne.

Carlsøvej, 12. Juni.

Af mine Stader iaar har særlig udmærket sig et Krainerstade med Dronning fra 1898.

Bed det første Foraarsfebersyn saa jeg nok, at det traengte svært til Plads, hvorfor jeg paa en Gang indsatte 4 Kammer 10×12. Det forhindrede imidlertid ikke, at Stadet afgav en meget stor Sværm den 23. Maj. 8. Dage derefter kom en mindre Sværm, hvorefter jeg udskar 3 Dronningceller til Fornyelse af Dronninger i andre Stader. Den 1. Juni afgav Stadet en 3. Sværm paa 4 Pd. og den 3. Juni heni mod Aften en 4. Sværm. Samme Dag kom en 5. Sværm, som jeg forenede med 4. Sværmen.

Dagen efter efterfaas Moderstadet og indsværkedes med 3 Kammer, af hvilke udflyngedes 10—12 Pd. Honning; at Moderstadet uagtet denne store Afgang (jeg vil antage 12—14 Pd. Bier) endnu er meget birigt, kan Tidsskriftets Redaktør bevidne, da han undersøgte det ved Viablermødet her den 10. Juni. Befrugtningen af de unge Dronninger er foregaaet uden at miste nogen.

Dronningens Barringsudflugt gaar efter min Erfaring heller ikke ganske stille af. Denne for Familiens Trivsel saa betydningsfulde Udflugt af Dronningen maa formodentlig af Bierne bemærkes som et Tab af Dronningen, eller maaske de instinktmæssig ved, hvad det betyder. Sagen er den, at Bierne løber ind og ud samt op ad Stadets Forvæg, som naar man har berøvet dem Dronningen, andre af Stadets Bier holder en større Concert, flyvende med Hovedet mod Stadet, og kan lignes

ved et Forspil; dette vedbliver, til Dronningen kommer tilbage, vefledet af denne større Ceremoni til at finde sit Hjem.

Hæfjelen afgav her i Aar meget Blomsterstøv, hvorefter en Ahornallee afgav rigt Træk; saa kom Frugttræerne med et ualmindeligt Flor, og nu maa vi saa stærkt Træk paa Kornblomster, som er særdeles frodige i Aar i de alt andet end gode 1. Mars Kløvermarker. Paa denne Maade naa vi altsaa til vor Egns Hovedtræk: de forfællige Kløverarter.

Horsensregnen, 18. Juni.

Den italienske Dronning, jeg modtog, fik to fuldstændigt forseglede Yngeltavler uden Bier samt en Tavle med Honning og Blomsterstøv. Huset blev saa sat ind i et varmt Rum i fem Dage, derefter fik de atter en Yngeltavle, og Huset blev sat ud blandt de andre, og Indgangen aabnet. I den ene Tavle fandtes ca. trehundrede forseglede Droneceller; paa den tredje og fjerde Dag efter at de vare satte ud, holdt de Droneflag, alle de Droner der vare begyndte at flyve, bleve dræbte, og den tilvækkede Droneengel blev revet ud af Cellerne og smidt ud, saa nu har de gjort rent Bord for dem. Dronningens Uglægning ser godt ud. Det var paa høje Tid jeg fik Bierne, da deres Føder næsten var opbrugt, og der var mange Bier i Kassen. Nu har jeg udelukkende Italienerne og Krydsninger. Saar ser jeg ikke til Pesten hos mine Bier (jeg har ogsaa haft nok af den), skøndt den findes flere Steder her omkring. Jeg fik den første Sværm iaar Tirsdag den 24. Maj — tilbage i Moderstaden fandtes fem Dronningceller, hvoraf to var bygget vandret ud. Stedet var ikke født, men havde rigeligt Forraad. Det tegner daarligt her paa Eggen baade med Honningen og Afgrøden, vi mangler haardt Regn, og her er intet Eftertræk. A. Thersildsen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 29. I dette Foraar have mine Bier været i grebne af sorte Bier, som ere blevne dræbte i stort Antal, og en Del af mine egne ere naturligvis gaaede med i Løbet. Da jeg er ganske ny i Faget, har jeg forespurgt flere her i Eggen, om de kendte disse sorte Bier, men alle have svaret benægtende. Jeg har i Huber læst om sorte Bier, der kom ud af Stedet og

som viste sig at være smaa Dronninger, men disse kom alle udenfra og bleve angrebne paa Flyvebrættet; en enkelt fik ved hyppig Kamp rimeligvis Stads Lugt, thi jeg har set den faa Lov at passere og senere iagttaget den paa bageste Tavle gennem Glasfæst. Nu lader det til, at dette Angreb er ophørt.

S.: De sorte Bier, der røvede hos Deres Stader, vare ikke smaa Dronninger, men derimod ældre, slidte Arbejdsbier, som ved deres iherdige Arbejde og ved Røveriet har faaet Haarene afslidte; deraf det mørke Udseende. Røveriet er antagelig oplyst paa Grund af, at der med Ahornens og Algerfaalens Blomstring er blevet et godt Træk, saa der er Arbejde nok i Marken til alle Bierne. Naar Blaaforne blomstrer i Rugmarkerne, vil De finde mange saadanne Bier i Deres Stader paa Grund af, at Bierne slides meget ved deres Færden i Rugmarken.

Et og Andet.

Diabli Australien. Efter „Linger Havebrugstidende“ kaldt i forrige Tider Chile og Mexiko paa Grund af deres blomster- og honningrige Flora for Diablenes Eldorado, men i den sidste Tid kan Australien tage det op med disse Lande. Produktionen i Australien overstiger allerede mægtig Forbruget. Desværre strandede Regeringens Forsøg paa at finde Afstætning for Honningen i England paa den stærke Eufalyptus-Lugt, som følger denne Honning. I gode Aar indbringer et Bisolk gennemsnitlig 120 Pd., i daarligere Aar kun 60—80 Pd. Foruden de smaa australske Bier holdes næsten udelukkende italienske. Dvervintringen varer knap 6 Uger.

Sabnlige Vink.

Vejr. (25 Juni). I de sidste 14 Dage har Trækket paa Algerfaalen været særdeles godt, og paa de Egne, hvor der findes megen Algerfaal, ere Magasinerne fyldte med forseglet Honning. Enkelte Diablere har allerede begyndt paa Udsugning af Honning.

Fodring. Indtraffer der nu flere Dage med daarligt Vejr, saa er det nødvendigt at fodre de Stader, hvori der opkæfkes Dronninger samt unge Sværme (saavel Natur som Kunstsværme)

for at der ingen Standsning skal finde Sted i deres Arbejde, men at de kan vedblive at udvikle sig, saa de hurtig kan naa at blive vinterstarke og mulig ved atter indtrædende godt Træk kan blive fornyede med et Magasin til at høste Honning af. I de Egne, der kun have Sommertræk (ikke Eftertræk paa Voghvede og Dug) indtræder nu det Tidspunkt, da der ikke mere er Anledning til at søge stærke Familier forogede ved stærkere Yngelansætning, thi de Æg, som nu lægges, skulle kun tjene til at erstatte Familiernes naturlige Afgang af Arbejdere. Om 4 a 6 Uger, naar disse Æg ere udviklede til samledygtige Arbejdere, vil Hovedtrækket nemlig være forbi.

Yngeludviklingen. Kun i Eftertræks egne og i alle Egne hos svage Stader bør man nu lade Yngelredren fremdeles vokse. I Sommertræks egne og hos stærke Familier bør Yngelredren derimod nu foreløbig holdes paa det Antal Tabler, den omfatter, og lidt efter lidt formindskes, efterhaanden som Trækket aftager. Dette vil som oftest paa denne Aarstid ske uden Biavlerens Indgriben; men under særegne Trækforhold (særlig Udbrydelse af Trækket) kan det modfatte sig. Det maa da være Biavlerens Opgave at indskrænke Yngelredren enten ved Gitter (baade lodret og vandret Gitterindsud eller ved Anvendelse af Tabler med forlængede Geller. Det lodrette Gitter bør ikke gaar Bunden nærmere end $\frac{1}{4}$ " da Dronerne ellers ved Gitteret ere afspærrede fra at flybe ud.

Sværningen begynder allerede i de første Dage af Juni og er vedblevet uden Afbrydelse lige til nu; der er faldet et ret betydeligt Antal Sværme i Aar. Stærke Sværme (4 a 8 Pd.), som kommer i den første Halvdel af Juli Maaned kan let naa at blive gode Vinterstader, hvis Vejret bliver varmt. Smaa Sværme (1 a 3 Pd.), der kommer saa sent, bør, hvis man ønsker Vinterstader af dem, gives en a to Tabler, som er godt belagte med Yngel, der er lige ved at løbe ud af Gellerne. En saadan Tavle af de anbefalede Maal indeholder 4 a 6000 unge Bier, to saadanne Tabler vil i Løbet af saa Dage have fordoblet Antallet af Bjerne, og de stærke Folk vil paa denne Tid uden Støde kunde afgive en saadan Tavle. De smaa Sværme kan ogsaa anvendes til at forny Dronningen med i ældre Familier, hvis Dronning man Dagen inden Foreningen fjerner. Sværmen indjættes da bag den ældre Familie, adskilt derfra ved et bitet Gitter, der kan fjernes den følgende Dags Aften.

Udslyngning af Honning kan nu foretages, saasnart Tavlerne ere helt forlegede. De udtagne Tabler erstattes med ældre Udslyngning eller med udslyngede Tabler. Men hvis Trækket aftager, kan man dog ved enhver Udtagnings af Udslyngtavler indskrænke Pladsen noget ved at give færre Tabler istedet. I mange Sommertræks egne vil dog Hovedtrækket med godt Vejr kunne holde sig endnu i 3-4 Uger. Den udslyngede Honning bør anbringes i en større Beholder; efter at have hentslaaet et Par Dogn, stummes den omhyggelig, derefter røres den igennem hver Dag, indtil den begynder at vise Tegne til at krystallisere, saa er det den rette Tid at fylde den paa Glas. Ved Paa- fyldningen af Glasene bør man undgaa at Honningen løber ned ad Glasets Sider, da der saa vil blive Luftblærer i Honningen. Dette Arbejde udføres lettest og bedst naar man benytter en Spand med Udtapningshane. Honningen bør opbevares paa et tørt Sted.

Bipest. Da det viser sig, at Bipesten jeres

fra et Stede til et andet med Honningen, anbefales det at have en Fjer liggende i hvert Hus til at seje Bjerne af Tavlerne med, og den Fjer benyttes kun i det Stede, den ligger i. Bør man i en Egn, hvor der findes Bipest, bør man ikke skifte Tabler fra et Hus til et andet, ligesom det ogsaa kan tilraades at renovere Guldene i Udslyngningsmaskinen for hvert Hus, man har slyngt Honning fra, og enhver ublaant Maskine bør renses omhyggeligt, før den benyttes i en anden Vigaard.

Brevkasse.

Biavlsskolen begynder Mandag d. 16. Juli Kl. 9. Sund. og Sluttes Torsdag d. 28. Juli. Eftermiddagen bedes møde i „Aldershvile“ ved Roskilde.

Stationste og Krainer Dronninger vil paa ny blive indforstrevet d. 6. Juli. Pris pr. Stk. 4 Kr. 50 Øre.

Rundgørelser.

Bistik kan undgaa uden Biernes Bedøvelse. Arvind Andrews Ansigtbeskytter under Biernes Pasning. Sikker, let og bekvem. Pris Kr. 2,65. Hovedoplæg: A. Harboesgaard, Vesterbrogade 271, 2 København N.

„Vejledning til Biavl“ af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Bøhlade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den por ofrit tilsendt.

Ægte Bivokstavler

af *prima rensed Bivoks* faas til billig te Pris. Voks tages i Bytte.

J. Olsen, Urmager, Græsted.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linæs Sogns Bf. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet til O. Rasussen, Linæs pr. Laven og til Murer Kristensen Burre. Toldbodgade Nr. 19, Silkeborg.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bibog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1900.

A. H. Vorbeck.

Ny Pris paa Vokstavl.

Mine bekendte gode garanterede ægte Vokstavl, leveres 1 a 10 Pund 2 Kr. 10 a 25 Pund 1,95 Kr., derover 1,90 Kr. Voks forarbejdes til Tavler for 30 Øre pr. Pund, 25 Øre pr. 25 Pund.

Chr. Riegels, Viborg.

Ny og gammel Honning købes. Tilbud hedes sendt til Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, København N.

Voks

købes til højeste Pris.

Chr. Riegels Viborg.

Dronninger

af dansk Race kan faas efter 1. Juli a 3 Kr. pr. Stk. Bestillinger modtages. Jens C. Pedersen, Fløng pr. Hedehusen.

Unge befrugtede Dronninger a 2½ Kr. + Porto faas fra Slutningen af Juni hos Brødr. Nielsen, Ollerup pr. V. Skerninge. Sendes til Udlandet mod Forudbetaling.

Honning.

Et Parti fin udslungen Honning, brun og hvid er til Salg. Prøver sendes paa Forlangende ved Henvendelse til Konjul Selstrup, Thisted.

Kunsttavler

faas atter i Aar til billigste Pris hos Smeder J. Chr. Olsen, Hvidested, Søllested.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Stikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan frives, sendes til

Grønning, Vejrup, Bramminge.

Sendes til Udlandet mod Ekstrab.

Bihuse.

50 Stk. prima, malede Bihuse (10×12, 12×12, 8×14) sælges, saalænge Forraad haves, for Kr. 10,50 p. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos
Chr. Riegels. Viborg.

Kunsttavler.

Diablernes Opmerksomhed henledes paa, at jeg fabrikerer ægte Bivokstavler til billigste Pris. Ærede Forbrugere bedes sende mig Voks til Forarbejdning af Kunsttavler i næst, for at Levering kan ske i rette Tid.

Kun ægte Bivokstavler i nøjagtige og udsøgte Farer leveres.

Spind beregnes kun af urent Voks.

Ægte Bivoks købes til Dagens Pris.

Jacob Olsen, Dristebrohus pr. Røge.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Bivokstavlerne, som jævnligt til billigste Pris. Jeg fabrikkerer Ængeltavler til en Størrelse af 16" i U. Dronetavler til 12" i U. og Delingstavler. Ægte Bivoks tages i Bytte eller forarbejdes.

NB. Voks købes til Tidens Pris.

Næjdrup i Februar 1900.

Smeder J. F. Nielsen.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi-boliger** og **Udslungere** samt de mest brugte **Smaaavedtavler**, **ægte Bivoks-tavler** haves af Tid paa Lager.

Illustreret Prislister gratis.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pederjen.

Bihuse

fra Fabrikant Kr. Petersen. Tved, samt **ægte Bivokstavler** faas til Dagens billigste Pris pr. Kontant. H. O. Kofoed, Rønne.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1-5 Pd. 190 Øre, 5-10 Pd. 185 Øre, 10-25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

De billigste

og bedste **Stader** og **Udslungere** faas hos Smeder **N. Jensen**, Sjolte, Præstø. Stader haves paa Lager. **Gode Røgnustere** anbefales.

Et Parti smuk lys Honning

ca. 100 Pd. er tilsalg hos Boelsmand Sorgen Andersen, Skovballe, Taasinge.

Unge, gode Dronninger

(3 Kr. pr. Stk.) faas fra 10. Juli hos **N. S. Kristensen**, „Aldershvile“, Roskilde.

Kunsttavler af **ægte Bivoks** anbefales saavel **For-**
eninger som den **større** eller **mindre** Forbruger til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunst-tavler. Kun **ægte Bivokstavler** sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premierer.

N. S. Kristensen, „Aldershvile“ Roskilde.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Nansensgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevener og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Biavlerrekvisiter.

I. Andersens Fodrer 40 Øre. Bipiber pr. Stk. 2,25 a 2,75. Røgluesere pr. Stk. 1,25. Tavle-spører pr. Stk. 35 a 50 Øre. Loddekande med Spritapparat 55 Øre. Honningklemmer pr. Stk. 1,50. Bihandsker pr. Par 2,25. Dronning-gitter af Zink L 70 Øre. Honningtrækkere, ægte, 1 Kr. Tavletraad pr. Pund 60 Øre. Do. pr. ¼ Pund 20 Øre. Louper med 2 Glas pr. Stk. 1,10. Udslungere i stort Udvalg. Voksdugslærred, prima, 1,25 pr. Alen. Pibehætter pr. Stk. 20 Øre. Skrællekniive pr. Stk. 20 Øre. Bitømmer pr. Stk. 1 Kr. Loddekander, dobbelte 1 Kr. Bisler 50 a 65 Øre pr. Stk. Honningsier 75 Øre pr. Stk. Papgitter L 70 Øre. Bihushænsler, Dus. Par 1,20. Tavletraad 4 Ringe, 70 Øre pr. Pd. Honningetiketter, 100 Stk. 25 Ø. Louper med 3 Glas 1,30. Røgnustere pr. Stk. 2,75. Chr. Riegels, Viborg.

Da jeg har nedlagt Kunsttavlefabrikationen og solgt min Tavlepresse til Hr. P. Jakobsen i Systofte, anbefaler jeg ham til mine Kunders Velvillie.

Systofte i Maj 1910.

B. Bojesen.

I Henhold til ovenanførte tillader jeg mig at meddele, at Bialverne herefter vil kunne faa fortrinlige, uforfalskede Kunsttavler hos mig. Voks købes, og tilsendt Voks forarbejdes til Tavler.

Systofte pr. Nykøbing F. den 17. Maj 1910.
P. Jacobsen.

En saagod som ny **Tavlevasse** af Godmanns Fabrik sælges billigt. Prøver af Tavlerne sendes paa forlangende. **N. F. Larsen**, Hjort Lorenzensgade 9, København N.

Bisoff i nye Stader af de anbefalede Maal, kan faas til Købs hos **N. S. Kristensen**, „Ålbershvile“, Roskilde.

Bladet „Bie“

vil, naar det bestilles hos Udgifveren, i Aaret 1910 blive tilsendt 1000 Holdere for 25 Øre for 12 Hæfter i Aaret frit tilsendt.

Nyborg i November 1899.

N. C. Andersen.

Gndm

haves **1ma gul Semoy** af egen Vd tilfalg. Pris pr. Pd. 25 Øre. **N. S. Kristensen**, „Ålbershvile“

Roskilde.

160 Pd. lysegul Honning, er til Salgs hos **N. P. Hansen**, Bremerhave pr. Korinth.

Fin udslyngt Honning

faas i større og mindre Partier ved Henvendelse til Skrædder H. Chr. Pedersen, Sødunge pr. Ringø St.

Foreningsmeddelelser.

Nalborg Amts BF. afholder d. 20—21. Juli d. N. Udstilling i Forbindelse med samme Amts Landboforenings Dyrskue. Alle Medlemmer af Amtsforeningen kunne udstille, og eventuelt tildeles Diplom, men Præmie maa kun tildeles de Medlemmer, som boer i Amtet.

1. Af Honning udstilles mindst 4 Pd. i Glas, (a 1 Pd. pr. Glas) saa vel frystalletteret som flydende, af Voks 2 Pd.

2. Forædlede Produkter 4 Kl., mindst 3/4 Pot pr. Kl. Honningtager 1 Pd., Sukkerøj 1 Pd.

Hjælpemidler for Biavl, a Stader, b Redskaber, c Kunsttavler, mindst 1 Pd. Levende Bier kunne ikke udstilles. Udstillingsgenstandene skal sendes fragtfrit, og maa være paa Udstillingspladsen Fredag den 20. Juli jensef Kl. 10 Tmd. Bedømmelsen foregaar om Fredagen, og Udstillingen aabnes Lørdag Morgen. Kl. 11 uddeles Præmierne, og Foredrag holdes. Kl. 3 Eftm. gives der praktisk Undervisning i Smedemeister F. Willadsens Bigaard i Nalborg, lige over for Etsererpladsen ved Indgangen i det vestlige Hjørne. Anmeldelsesfræmaer erholdes hos Kredsfarmændene, og mod-

tages jensef til den 14. Juli hos F. C. Wech, Danmarksvej 90, Nalborg. De udstillede Genstande maa ikke mærkes med Navn.

Udstillingskomiteen paatager sig intet Ansvar for eventuelle Beskadigelser af Udstillingsgenstandene. Biavlforeningens Medlemmer bedes at udstille talvrigt.

Nalborg, den 24. Juni 1900.

F. W. W.
F. C. Wech.

B. Sterninge og Omegn BF. afholder Møde Søndag d. 15. Juli, Eftm. Kl. 2 hos Peder Kr. Hansen, Stenstrup. Peder Hansen fra Espe vil komme til Stede som Biavlslærer.

H. Nielsen.

Svendborg og Omegn BF. afholder Møde Søndagen den 15. Juli Eftm. Kl. 2 hos Gmd. Jakob Belle i Gefinge paa Taasinge. Der gives praktisk Vejledning i Biavl.

Afgang for alle.

Wih. Lund.

Soro Amts BF. afholder Generalforsamling paa „Scandinavian“ i Skjelskør, Søndagen d. 8. Juli Eftm. Kl. 4. Efter Generalforsamlingen Foredrag, og hvis Vejret tillader, praktisk Vejledning i Biavl af Biavlslærer Aug. Peterfen, Bregninge. Houlind.

Han Herredernes Biavlser-Samlag lader afholde Biavlsudstilling i Fjerritslev d. 14. Juli 1900.

Udstillingsgenstande anmeldes til undertegnede inden den 8. Juli og maa være i Fjerritslev jensef Lørdag Morgen d. 12. Juli.

Af Honning udstilles mindst 4 Pd., af Mjød 3 Flasker, af Sultetøj 3 Glas, af Honningtager 10 mindre eller 2 større, af Voks i Blokke 2 Pd., og af Kunsttavler 1 Pd.

Omtes Genstandene solgte, maa Salgspriserne være anførte derpaa.

Samtlige udstillede Genstande bedømmes og præmieres uden Hensyn til, hvor Udstilleren bor, men for at faa Pengepræmie udbetalt, maa Udstilleren indmelde sig i Samlaget.

Bedømmelsen foregaar Dagen for Udstillingen. Genstandene, hvilke sendes og tilbagejendes for Udstillerens Regning og Risiko, maa ikke fjernes før Kl. 10 Eftmd. paa Udstillingsdagen.

Paa Samlagets Vegne,
M. Fmer,
Bester-Ullerup pr. Fjerritslev.

Indhold af dette Nummer:

Brevkasse	212
Det ny Rammemaal	205
Effo fra Staderne	210
Et og Andet	211
Flytning af Bier	207
Fra Kredene	208
Foreningsmeddelelser	214
Gavnlige Vinf.	211
Hvad jeg horte og saa	206
Indjørelsestolden paa Voks	208
Rundgørelser	212
Lidt om Bisoffets Behandling	203
Mere om Dronningkifte	200
Spørgsmaal og Svar	211
Til Dvervejelse	199
Vigtige Betingelser for at aale gode Dronninger	205

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaanedec. den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedec. Kundgørelser optages for 20 Øre pr. Betit-Linie 1. Gang, 10 Øre 2 og 3 Gang samt 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Centralmøde

for DBF. afholdtes den 2. Juli i Odense. Mødte vare: Præsidenten, fhv. Trafikchef F. Møller, Aarhus. Vicepræsidenten, Kaptein H. Schroll, Lykkensfæde, for Svendborg Amt. For Hjørring Amt: Lærer N. Jensen, Badskjær, og Robniand J. Jørgensen, Hjørring. For Aalborg Amt: Lærer Birch Lauridsen, Støvring, og Husejer J. C. Vech, Aalborg. For Morsø BF: N. R. Ruff, Wils. For Nordthj BF. Lærer Ditlevsen, Elksted. For Salling Herred: J. R. Mortensen, Aasted, Durup. For Lemvig BF.: Urmager P. Nielsen, Lemvig. For Ribe Amt: J. B. Schmidt, „Kronborg“, og Bialslærer C. J. Grønning, Vejrup. For Vejle BF.: Smedker B. Boesen, Vejle. For Svendborg Amt: Fabrikant Ar. Pedersen, Tved, og Gaardejer H. J. Hansen, Østerhøisinge. For den fynske BF: L. Madsen, Hermap, Hjerteminde. For Københavns Amt: Proprietær H. Lund, Carlshøj. For Bornholm: Lærer G. Jørgensen, Østerlars Kirkefæle, og Bialslærer K. Hansen, Bobilsfær, Nefsv. For Gl. Roskilde Amt: Proprietær H. Hansen, Nymølle, og Gaardejer J. Olsen, Driftbrohus. For Ramsø-Lune Herred: N. S. Kristensen, „Aldershvile“, Roskilde. For Holbæk Amt: Skomager N. C. Haagenjen, Tranbjerg, og

Lærer Egnberg, Hævedorup. For Sørd Amt; Amtsrådsmedlem Carl Hansen, Holsteinsminde. For Maribo Amt: Lærer N. Jensen, Vejringe, og D. Hansen, Taagerup. For Standerborg Amt: Mads Hansen, Hyrup. For Rolding BF.: P. Christensen, Lunderstov. For Frederiksborg Amt n. BF.: H. P. Hansen, Agerup. For Slangerup og Omegns BF.: Lærer C. Wagger: Hørup. For Elbo m. fl. Herr. BF: Vogbinder N. Ladegaard, L. Velling, og Stabssergent Thygesen, Fredericia. For Han Herreds BF.: Otto Hellgren, For Nordflesvig BF.: Agent Th. Buchholz, Rødding. Desuden vare mødte: Bestyrelsesmedlem A. C. Andersen, Nyborg, og Sekretæren, C. Bjerregaard, Fredericia.

Af 45 Delegerede vare mødte 34. Mødet var altsaa i Genhold til Lovene beslutningsdygtig. Præsidenten aabnede Mødet og bød de tilstedeværende Velkommen.

Regnskabet for 1899 oplæstes med Revisorer's og Decisors Bemærkninger. Regnskabet blev godkendt, og Decisors Bemærkninger taget tilfølg.

Valg af Bestyrelse. Præsidenten frabad sig Genvalg og bragte Centralmødet en Tak for godt Samarbejde og for de mange behagelige Timer, han i den lange Række af Aar havde tilbragt sammen med Medlemmerne i Bivelerforeningen. Lærer Jørgensen udtalte en hjertelig Tak til Præsiden-

denten for det store og nidkære Arbejde, han i den lange Arrække havde udført i DBF. Centralmødet sluttede sig hertil med Afklamation. Med Afklamation valgtes Raptajn F. Schroll, Lykkensjæde, til Præsident. Paa Lærer G. Jøssens Forslag optoges den afgaaede Præsident, skov. Trafikchef F. Møller, Aarhus, enstemmig som Væresmedlem af Foreningen. Til Viceformand valgtes med alle Stemmer Lærer N. Jensen, Vejringe. Til Bestyrelsesmedlem uden særligt Hverv valgtes Lærer N. Jensen, Badstjer, med 14 St., Lærer Ditlevsen fik 11 St. Til Revisor genvalgtes Agent E. Kriel enstemmig. Til Decisor genvalgtes Lærer G. Jøssens.

Til Dommere ved Udstillinger i 1901 valgtes: N. S. Kristensen med 24 Stemmer, C. F. Gronning, med 21, Oversergent C. Bjerregaard, 21, Gartner A. C. Andersen, 19, Proprietær Hønlind, 17, og Lærer G. Jøssens med 17 Stemmer. Som Suppleanter valgtes: Lærer B. E. B. Smith, A. E. Haagenen, og Aug. Peterjen med henholdsvis 16, 13 og 12 Stemmer.

Tidskriftet. Det vedtoges at Tidskriftet i Aaret 1901 udgaar med det samme Antal Nr. som i de foregaaende Aar, dog saaledes at de 4 af Nr. i Winterhalvaaret kun ere 16 sidige. Redaktøren bemyndiges til at lade Bladet trykke med latinstype.

For Aaret 1901 og 1902 maa Redaktøren udbetale indtil 350 Kr. i Forfatterhonorar, dog ikke over 2 Kr. pr. Spalte.

Biavlsskolen. Det vedtoges at Biavlsskolen ogsaa i Aaret 1901 afholdes i Roskilde under Ledelse af N. S. Kristensen, og C. F. Gronning, for et Vederlag af indtil 400 Kr.

Biavlslærere og Biavlsmoder. Det vedtoges at der i Aaret 1901 fortsattes med Biavlslærere og med Tilskud til Kredse paa samme Maade, som i de foregaaende Aar. Dog at der udsendes Biavlslærere til de hvide Egne for at faa oprettet ny Biavlsforeninger.

Det vedtoges at tillade Biavlerne i den sydlige Del af Præstø Amt, at danne en selvstændig Biavlsforening under Navnet Baarsø Herreds BF.

Næste Centralmøde afholdes i København i Efteraaret 1901.

Om Dannelse af Kunstbærme.

Af Brodr. Nielsen, Øllerup.

— — —

Spørgsmaal: Jeg har 5 kraftige Vifamilier, som jeg gerne vil have fordoblet, naar mit gode Lindetræk er forbi; jeg vil til det Brug købe 5 unge Dronninger, men vil forinden gerne have en Anvisning paa, hvorledes det bedst lader sig gøre at danne de ny Familier. H. B.

Svar: Naar Familierne ere kraftige og have rigeligt med Yngel og unge Bier, saa er det ikke vanskeligt at danne Kunstbærme i Slutningen af Træktiden i Sommertræksæsonen. I dette Tilfælde, hvor der ønskes dannet en ny Familie af hver af de gamle, vil vi anbefale at dele hver af Familierne saadan, at Dronningen tilligemed 5—6 af Yngeltavlerne indhænges i det ny Stade. Det sker paa den Maade, at Dronningen opføres, og Tavlen, hvorpaa den findes, indhænges med de paafidende Bier i Staden, hvori Kunstbærmen skal være. Derefter underføres Yngeltavlerne, og 4—5 Stykker til af dem, der indeholde mest forseglet, nær moden Yngel, indhænges til Dronningen. Et Kunstbærmen i et Stade med Flyvehul i Enden, hænges der en Honningtavle foran og en bagved Yngeltavlerne; ellers en ved hver Ende. Det maa passes, at der kommer saa mange, særlig af de unge Bier, med i Kunstbærmen som mulig. Skulde Bierne ved Kunstbærmenes Dannelse blive urolige og for en Del løbe af Tavlerne, saa kan det blive nødvendigt at rykke Bierne af nogle af Tavlerne, der bliver tilbage i det gamle Stade, ned til den. Det gælder om, at der kommer mange Bier i Kunstbærmen; det gamle Stade klarer sig nok, da mange af Bierne atter ville vende tilbage til dette.

Findes der ikke ret meget Honning i Kunstbærmenes Tavler, fodres de de første Dage med 1—1½ Pd. Foder daglig, senere med kun et halvt Pd. om Dagen; er der meget Honning i Tavlerne, gives der et mindre Kvantum. Denne Fodring bevirker i Reglen, at Bierne vedblive med Yngelansætningen længere end sædvanlig, saa Kunstbærmenene kunne derved naa at blive vinterstærke. Fodringen maa dog helst afsluttes ved Midten af September; thi fortsættes den længere, faar man let en Del unge Bier saa sent udklækket, at de ikke naar at holde Udflugt, før Wintervejret

indtraffer. Og det er ikke heldigt for Dvervitrningen, at Staderne indeholde Bier, der aldrig have været ude at flyve.

Efter at Kunsthværmene ere dannede, flydes Tavlerne sammen i de gamle Familier. Og i disse indføres næste Aften de indkøbte Dronninger. Er al Honningen, der skal høstes af Staderne, udsluget, saa fodres disse Familier lige som Kunsthværmene, for at de unge Dronninger kunne komme til at ansette en Del Yngel; er der endnu Honning, der maasse ikke er moden til at udsluges, opsættes Fodringen, til Honningen er taget fra Staderne. Det er ikke heldigt at fodre Bierne med Sukkerfoder, naar der i Staderne findes Honning, der senere skal høstes; man udsætter sig nemlig derved for at faa en Del Sukkerfoder med i Honningen ved Udsluggingen.

For at opnaa et tilfredsstillende Resultat ved at danne Kunsthværmé paa denne Maade er det nødvendigt, at Staderne ere kraftige paa den Tid, de ny Familier dannes. Med svage Familier nyttet det intet at gøre Forsøg paa at danne Kunsthværmé saa sent paa Aaret. Familierne skulle gerne være saa kraftige, at de ved Indvitrningen kunne besætte 6—7 Normaltavler hver.

Til Slutning et Par Ord om Dronningindsørelse. Det sikreste og behageligste er at indsætte Dronningerne til Bierne om Aftenen, efter at det er blevet mørkt. Naar vi indfører en Dronning efter eller henimod Trækkets Slutning, saa tager vi en Cellebeskytter og fylder den godt halvt op fra den spidse Ende af med Foderdej. I denne Beskytter indfanger vi saa henimod Aften Dronningen. Denne anbringes paa et lunt Sted, f. Eks. under et Tæppe oven paa Voksdugen i et Stade, hvori der yngles, indtil det bliver mørkt. Straks efter Mørkets Frembrud anbringes Cellebeskytteren i det Stade, der skal have Dronningen. Er der Voksduge over Rammerne, flyder vi Beskytteren ind under det og sørger for, at dens spidse Ende kommer til at stikke lidt ned imellem et Par af de besatte Tavler, saa at Bierne let kunne faa Udgang til den og gnave Dronningen ud. I de Stader, hvor vi benytte Dækbrætter, stille vi om Dagen et Par af de besatte Tavler lidt ad, saa at vi derimellem kunne indhænge Dronningen i Beskytteren om Aftenen. Undertiden fjærner vi et Dækbrædt, lægger Beskytteren med Dronningen paa langs over en Tavlegang og dækker til med et Stykke Voksduge, og derved over et Tæppe, noget Sækketøj eller lign.

Bierne skulle saa nok sørge for at faa Dronningen ødt ud. Vi undersøge ikke et Stade de første 3—4 Dage efter, at en Dronning er bleven indført; undersøger vi det for snart, kan det hændes, at Bierne anfalte og indgagle Dronningen.

Foderdej laver vi af stødt Randsis og flydende Honning, som æltes sammen, til det danner en stiv Dej, der ikke hænger ved Fingrene, naar der trykkes paa den. Naar Dejen kun anvendes ved Indførelse af Dronninger, kan der ved dens Tilberedning i Stedet for stødt Randsis godt anvendes fint Melis.

Om Krydsning:

af N. Fahlé.

Der har i de senere Aar været talt og skrevet adskilligt om Krydsning af Bier. Erslev har to Stykker om at krydse brune Bier med italienske, og idet han i Slutningen af det næstfølgende Kapitel, der ellers handler om Kroatnerbier, kommer tilbage til denne Sag, siger han: „Det er muligt, at man ved en Krydsning af italienske og franske Bier kunde opnaa at faa den bedste Bi“ — og han tilføjer, at han har anstillet adskillige Forsøg paa dette Omraade og været tilfreds med Udfaldene. Smidlertid slutter han med at bemærke, at der skal lang Tids Erfaring til, for at kunne afgøre et saadant Spørgsmaal.

Foruden de tre nævnte Sorter af Bier, nemlig:

1. Den almindelige, brune Bi,
 2. Den italienske Bi,
 3. Den franske Bi,
- opføres der i vore Haandbøger
4. Den cypriiske Bi,
 5. Den kaukasiske Bi,
 6. Den jyriske Bi,
 7. Den ægyptiske Bi og
 8. Hebevien.

Om sidstnævnte maa det bemærkes, at det er højt tvivlsomt, om den virkelig er en Sort for sig selv: om den virkelig besidder nogen naturlig Gjendommelighed. Brun har en Gang skrevet herom, at han ved en omhyggelig Jagttagelse havde faaet den Mening, at den i naturlig Henseende ikke var forstellig fra den almindelige brune Bi, og den Omstændighed, at den undertiden saa lidt anderledes ud, ansaa han blot som en Folge af Livsforholdenes Gjendommelighed og ikke af Dyrets Natur.

I Genhold til Beskrivelserne maa det antages, at det fortrinnsvis er de tre førstnævnte Sorter, der — idet mindste hos os — have økonomisk Betydning, hvorfor der i det følgende kun skal tages Hensyn til dem.

Ved dansk Viabl spiller de almindelige brune Bier Hovedrollen, men italienske og Krainer Bier have dog ogsaa nogen Udbredelse. Man tillægger enhver af disse Sorter adskillige, saavel Dydet som Lyder, men for de brune Biers Vedkommende ere Lyderne i høj Grad overvejende. Det hedder sig nemlig om dem, at de ere svækkede ved Indavl, fordi der i mange Aar ikke har været tilført dem fremmed Blod, og at de af denne Grund ere yderst modtagelige for Bipest samt stikkelysne og urolige og derfor vanskelige at behandle, men at de desuagtet ere udnyttede til at forsvare sig mod Røvere samt til at bekæmpe Voskøl, og det allerværste er endda, at de ere dovnne, — kun i Begyndelsen af Hovedtræktiden ere de lidt slittigere end de italienske Bier. Dette strækelige Vilde af brune Bier har imidlertid en lys Baggrund: det anføres nemlig, at de ere mest bestandige af alle kendte Racer, samt at denne Race i Modsigning til de andre udmærker sig ved Haardsjorhed. Det bemærkes, at de to sidstnævnte Egenstaber ere dem tillagte af den samme Forfatter, som nogle Linier højere oppe har sagt, at de ere svækkede ved Indavl.

Italienske Bier tilskriver man derimod en høj Grad af Fredelighed, men desuagtet udmærke de i Forbaret mod Røvere, og med Hensyn til Efterstræbelse af Møllarver ere de de allerfrappeste. Denne Egenstaber er endog saa fremtrædende, at Voskøl ikke kunne trives, hvor der holdes italienske Bier. Endvidere ere de forholdsvis lidet modtagelige for Bipest, hvorimod de udmærke sig ved Flid, — kun i Begyndelsen af Hovedtræktet staa de i denne Henseende lidt tilbage for brune Bier*) og det samme er Tilfældet med Hensyn til Haardsjorhed.

Krainske Bier ere dog de godmodigste blandt disse tre Sorter, men ellers udmærke de sig ikke ved nogen fremtrædende Dyd**).

Man sætter imidlertid ingen af de rene Racer ret højt, hvorimod man venter sig

noget hidtil ukendt af Krydsninger af de forskellige Racer. Til Støtte for denne Forventning har man anført et Eksempel paa, at en Krydsning mellem italienske og brune Bier i Sommeren 1899 har ydet et Udbytte af 135 Pd. Honning.

Blandt Viablere er der imidlertid meget forskellige Meninger om dette sidste Punkt; der er nemlig nogle, som mene, at Krydsning af Bier maa forringe deres økonomiske Værd, og de støtte denne Mening ved at anføre en Række af Eksempler paa, at saadant ofte har fundet Sted ved Krydsning af Racerne blandt vore andre Husdyr. Disse Eksempler ville formentlig være i frisk Minde hos Læserne, hvorfor det vil være overflødigt at gentage dem; kun et eneste skal fremhæves: dette gaar ud paa, at en vis fortrinlig Race af Sagthunde, er bleven helt forvasket ved Krydsning med andre Racer. Endvidere findes anført et dobbelt Eksempel paa, at Krydsning af Bier i 1899 har givet et tarveligt Udfald paa samme Tid, som en lignende Krydsning gav 135 Pd. Det dobbelte Eksempel er: En Viabler anskaffede i Ejteraaet 1898 to Krydsninger af italienske og brune Bier; de syntes begge at være i den bedste Stand i Foraaret 1899, og der tilstodte dem siden intet Uheld, men desuagtet gav de intet Udbytte, hverken af Sværme eller af Honning, hvormod de blev saa stikkelysne, at man ikke uden Vanskelighed kunde komme dem nær.

Mening staaer saaledes mod Mening, Eksempel mod Eksempel, men ellers er der den Enighed mellem de stridende, at begge Parter drage Slutninger fra den Krydsning, der foregaar mellem Racerne af vore Husdyr, hvilket dog ikke forhindrer, at Slutningerne blive hianden stik modsatte, og naar det ikke var bekendt, at der er en Grundsatning, som lyder: „Det sete er afhængigt af Djinene, som se“, vilde det være umuligt for middelmaadig begavede Menneſter at begribe Sammenhængen af denne Sag.

Denne Sammenligning er saa haltende, at der slet ikke kan drages nogen fornuftig Slutning af den. Sagen er nemlig, at der slet ikke findes Racer, men kun Arter af Bier, hvorfor de Krydsninger, som her forekomme, ikke ere Krydsninger mellem Racer, men Krydsninger mellem Arter, og der er en meget betydelig naturhistorisk Forskel mellem disse to Klasser af Krydsninger.

Spørges der imidlertid, hvorpaa det ses, at vore Sorter af Bier ikke ere Racer, men Arter, maa der svares, at dette ikke

*) Grunden hertil er sikkert den, at der gaar mange italienske Bier tabt, saalænge det er koldt i Bejret, men dette Tab bliver, naar Bejret er varmt, hurtigt erstattet, da de italienske Bier yngle stærkt. Red.

**) Jo, de ere meget haardsjore og flyve i langt foldere Bejr end de italienske og brune Bier. Red.

kan ses ved umiddelbart at betragte Individerne, men at det kan skønnes ved at kaste et blot flygtigt Blik paa de første Blade af deres Naturhistorie. Der staar paa disse Blade — om ikke just disse Ord, saa dog denne Mening — „at Sorterne besidde Evne til i deres Hjem at opretholde sig uforandrede uden menneskelig Bistand“, og dette er et afgørende naturhistorisk Bevis for, at vedkommende Afdelinger af levende Individuer ere Arter og ikke Racer. I Modsætning hertil ere Afdelinger af levende Individuer, som behøve menneskelig Bistand for at holde sig uforandrede, ikke Arter, men derimod Racer af Arter.

Det vil maaske uden nærmere Forklaring kunne forstaaes, at Hovedafdelingerne af vore Husdyr (Heste, Køer, Faar, Svin, Hunde, Høns, Vønder, Duer osv.) ere Arter, medens Underafdelingerne (Blodsheste og Knastruppere, Anglerkøer og Sveigerkøer, Uldfaar og Rødsfaar, langørede Svin og kortørede Svin, Hønseshunde og Gravhunde, spanske Høns og Landhøns, spanske Vønder og Graaender, Mæstfæduer og Brevduer) ere Racer henholdsvis af Hestarten osv.

Det vil være bekendt, at Krydsning blandt Husdyrene, i Almindelighed foregaar mellem Racer, der høre til samme Art. — Man krydser jo ikke en Hestrace med en Korace — samt at Krydsning med denne Begrænsning kan foregaa mellem hvilke som helst Racer. Endvidere er det bekendt, at det efter saadan Krydsning faldende Afkom (der ogsaa kaldes Krydsning) i Almindelighed faar en Natur, der mere eller mindre ligeligt er en Blanding af Stamsfødrenes, men at det dog ogsaa undertiden faar naturlige Ejendommeligheder, der ikke findes hverken hos Faderen eller Moderen. Naar slige Afvigelser gaa i en Retning, der svarer til Menneskenes Onsker, kalder man dem Forbedringer, i modsat Fald kaldes de naturligvis Forringelser. Stundom kalder man det dog ogsaa en Forbedring, naar blot Stamsfødrenes Natur findes blandede hos Krydsningerne paa en Maade, som falder i Menneskenes Smag, men i Almindelighed sættes der dog ingen Pris paa Krydsninger af en saa simpel Beskaffenhed; hos Hundene betegner man dem f. E. med det foragtende Udtryk: Køtere.

Racekrydsninger hos Dyrene ere i Almindelighed i Stand til at forplante sig, og de besidde undertiden tillige den Evne, at kunne forplante sig gennem et større Antal af Ledskifter uden i væsentlig Grad

at forandre deres naturlige Ejendommelighed med andre Ord: de formaa at forplante sig i eget Billede o: der opstaar ny Racer.

Da der nu, som anført, ikke findes Racer af Bier, forstaar det sig, at det ligefrem er hen i Vejret, ved Krydsning af dem at vente sig ny forbedrede Racer, i Lighed med dem, der jævnligt frembringes blandt vore Husdyr.

Man kunde imidlertid godt have foretaget en i naturhistorisk Henseende ligelig Sammenligning mellem Krydsning hos Bier og Krydsning hos højere Dyr, thi det hænder undertiden, at der ogsaa forekommer Artskrydsning hos disse. Navnlig sker dette af og til mellem Arter, der ere nær beslægtede eller, som man siger, staa hinanden meget nær. Hest og Æsel ere saaledes to hinanden næstaende Arter, og der kan som bekendt foregaa Krydsning mellem dem med det Udfald, at der falder et Afkom, som til daglig Brug kaldes Mulæsel eller Muldyr, efter som Moderdyret er Æsel eller Hest. Naturen hos Mulæset og hos Muldyr er en omtrent ligelig Blanding af Hestens og Æslets, og der kendes næppe noget Eksempel paa væsentlig Afvigelse i denne Henseende. Forresten er der den Ejendommelighed ved Mulæser og Muldyr, at de ere golde o: de mangle Evne til at forplante sig, hvoraf følger, at der ikke kan opstaa nogen ny Afdeling af dem, saant at man hver Gang, man onsker sig et nyt Mulæsel eller et nyt Muldyr, maa foretage en ny Krydsning mellem Æsel og Hest. (Fortsættes.)

Æglæggende Arbejdere.

Af Brodr. Nielsen, Øllerup.

I den senere Tid have vi modtaget mange Forespørgsler, angaaende hvad der er at gøre ved Stader med æglæggende Arbejdere, og om det er muligt at faa Bierne i saadanne til at tage mod en Dronning. Vor Erfaring er paa dette Omraade ikke synderlig stor, men naar vi alligevel have valgt at behandle dette Emne i denne Artikel, saa er det fordi vi tror, at der er Trang til, at det bliver belyst her i Bladet, særlig i Aar, da der er saa stor Sandsynlighed for, at der vil blive mange Stader med æglæggende Arbejdere oven paa den daarlige Vejrperiode, vi have i denne Tid.

Æglæggende Arbejdere fremkommer, naar et Stade i længere Tid er uden

Dronning og uden Midler til at skaffe sig en Dronning. En eller flere Arbejdsbier fodres da saa rigeligt, at de bliver i Stand til at lægge Æg. Disse lægges ikke regelmæssigt, men spredt i Tavlerne, og der findes ofte flere Æg i hver Celle. Af Æggene udflykkes der Dronningel, men meget af denne dør, før den naaar at blive forseglet. Om Droner, der fremkomme paa denne Maade, ere befrugtningssdygtige, vides ikke; i hvert Fald er de noget forkrøblede at se til, og det er meget sandsynligt, at de ikke ere i Stand til at befrugte en Dronning.

Vi anser det for tvivlsomt, om det kan betale sig at købe og indføre en befrugtet Dronning i et Stade med æglæggende Arbejdere; der bør jo huskes paa, at Bierne ere gamle og ublevede, og derfor næppe værd at give en Dronning. Det vilde sikkert være mere fordelagtigt at anskaffe en Sværm til at sætte i Staden i Stedet. En saadan kan huses paa den Maade, at man trækker Tavlerne med paa-siddende Bier tilbage i Staden, og hænger nogle andre Tavler ved Indgangen til Sværmen at løbe ind paa. Ved Aftens-tide, Kl. 7 a 8, slaas denne saa ud paa Jorden foran Staden med Dugang til Flyvebrættet. Bierne ville saa søge ind af Indgangen.

Naar de fleste af Sværmens Bier ere bleven husede, kan man ryste Stadets Bier med de æglæggende Arbejdere af Tavlerne, og lade dem løbe ind med. De af Tavlerne, der findes Yngel i, hidrørende fra de æglæggende Arbejdere, hænges enten ind til Sværmen eller i et andet Stade.

Simmins skriver bl. a. følgende om æglæggende Arbejdere:

„Æglæggende Arbejdere ere sjældent besværlige undtagen i Dronningablsbieriet. Naar de vedblive med at lægge i et Smaastade, forsøg saa ikke at indføre en Jomfrudronning, men tilfæt straks en god befrugtet Dronning paa en Yngeltavle med vedhængende Bier; dette er ogsaa det aller bedste og simpleste Middel, hvor de findes i større Familier. Arbejderen lægger Æggene paa en meget uregelmæssig Maade, undertiden et Duzin eller flere i en Celle; men dette maa ikke forveksles med Arbejdet af en ung frugtbar Dronning, som ofte paa Grund af for lidt Plads eller et alfor ringe Antal Bier lægger flere Æg i en Celle.“

Under Dronningindførelse omtaler Simmins endvidere, at en befrugtet Dronning kan indføres i et Stade med æglæggende Arbejdere saa vel som i et Stade

med forseglede Dronningceller, naar man iagttager, at Dronningen holdes alene og uden Føde mindst en halv Time. Før den om Aftenen ved Dugtelys faar Lov til at løbe ned til Bierne fra oven i Staden. Men han advarer imod at foruroilige et Stade de første 48 Timer efter, at en Dronning er bleven indført paa denne Maade.

Vi tvivle ikke om, at det i et Stade med æglæggende Arbejdere ogsaa kan lade sig gøre at indføre en Dronning paa almindelig Maade i en Cellebestytter, stoppet med Foderdejg, naar Bestytteren med Dronningen indsættes til Bierne om Aftenen, efter at det er blevet mørkt. Men i alle Tilfælde tror vi, at det er, om ikke nødvendigt, saa dog heldigt, for at faa en god Familie ud af et Stade med æglæggende Arbejdere, at give det et Par Yngeltavler med moden Yngel og vedhængende Bier, helst senest et Par Dage før Dronningen indføres.

Vi have hørt enkelte Biablere tale om, at de have haft Dronninger, der have lagt nogle Droneæg, før de bleve befrugtede. Disse Droneæg hidrøre ikke fra Dronningen, men fra æglæggende Arbejdere. Vi huise endnu et Tilfælde, vi havde for nogle Aar siden. Et Smaastade havde mistet sin Dronning, og havde faaet en Dronningcelle ind, hvoraf det havde faaet sig en anden Dronning udflykket. Yngel fandtes der ikke noget af. Ved en Undersøgelse nogen Tid efter, da Dronningen var en halv Snes Dage gammel, opdagede vi nogle Æg hist og her i en af Tavlerne. Dette syntes os mærkeligt, da Dronningen ikke saa ud til at være befrugtet. Der gik atter nogen Tid, og Dronningen blev befrugtet; men af Æggene, der var bleven lagt, før dette skete, blev der kun Droner. En Del af Yngelen døde, før den blev forseglet. Da Dronningen begyndte at lægge, ophørte de æglæggende Arbejdere med deres Virksomhed.

Dette Eksempel er ganske vist intet Bevis for Rigtigheden af, at det er æglæggende Arbejdere og ikke Dronningen, der lægger Droneæggene; men vi skulle nævne et andet Eksempel, der er mere overbevisende.

Simmins nævner et Tilfælde, hvor en æglæggende Arbejder begyndte at lægge Æg tilligemed en Dronning. Dronningen var en Drainer, krydset med en brun Drone; den æglæggende Arbejder var fra en italiensk Dronning, krydset med en cyprisk Drone, og de Droner, der fremkom, vare meget gule. De gule Bier havde

været forenet med Familien for at forstærke den, og uden dette Bevis, maatte det have været betragtet, som om det var Dronningen, der havde frembragt Dronerne.

Undertiden kan det indtræffe, at en Dronning lægger Dronæg uden at være befrugtet. Men dette sker kun, naar den i en længere Tid paa Grund af uheldige Vejrforhold eller andre Aarsager er bleven forhindret i at blive befrugtet. Vi have haft nogle Eksempler paa, at unge Dronninger, der paa Grund af uheldigt Vejr ikke vare blevne befrugtede i rette Tid, have begyndt at lægge Dronæg, naar de vare ca. 4 Uger gamle. Naar først en Dronning begynder at lægge Æg, saa kan den ikke blive befrugtet. Findes der derfor Dronæg i et Stæde, medens Dronningen endnu er tjenlig til Befrugtning, saa hidrøre de ikke fra Dronningen, men fra æglæggende Arbejdere.

En ny Foreningsramme.

Under Overskriften „Rammespørgsmaalet“ i Nr. 4 og 5 af „T. f. B.“ tager Brødr. Nielsen atter Ordet mod mig i Anledning af nogle Udtalelser om Rammespørgsmaalet af mig i Febr. Hæftet.

I Begyndelsen af deres Artikel skriver Brødr. N., at det slet ikke er nogen Nødvendighed at give Bifamilier i normal Tilstand det manglende Vinterforraad ved Fodring i August. Det kan uden Skade opsættes til den første Halvdel af September.

Jeg har en anden Mening paa dette Punkt. Det er ikke nok, at Biavleren faar givet Bifolket det fornødne Forraad til Overvintring, men dette Foder skulde helst ogsaa forsegles af Bierne, saa at det ikke bliver surt i Vinterens Løb, og denne Forsegling af Foderet er Bierne netop forhindrede i at udføre, hvis Vejret pludseligt i Efteraarstiden bliver koldt og blæsende. Silbrig Efteraarshodring bidrager til, at der bliver fugtigt i Stædet, og den bør derfor saa vidt muligt undgaaes. Det er nemt nok at faa taget Honningen fra Bierne, men det er ofte vanskeligere at give det fornødne Foder istedetfor og saa dette forseglet af Bierne.

Det er med Fornøjelse, at jeg ser Brødr. Nielsens Meddelelse om, at der i deres Egn ikke er død et eneste Bifolk, som har været indvintret paa den lave Normalramme, men naar de tillige skriver,

at det ikke hører til Sjældenheder, at der dør Bier paa 10 × 12" Rammen, saa forekommer det mig mærkeligt, at de saa stærkt anbefale den lave Ramme. Den Biavler, der ikke vil give sine Bier, som bor paa et højt Rammemaal, et Tilskud af Sukkerfoder, saa at de kan overvintre vel, mon han vil „omvende“ sig til det bedre ved Brugen af den lave Ramme? Jeg er tilbøjelig til at tro, at der i saa Tilfælde nemt kan falde et lignende Spørgsmaal, som det jeg sidste Aar fik. En Mand, som havde et Bifolk, kom en Dag til mig, og i Talens Løb tillod jeg mig at spørge, om der var godt med Honning i Stædet. — Nej, der var intet at høste. — Bifamilien burde vistnok være fodret i rette Tid, for at blive bistærkt til Hovedtrækket kom, ytrede jeg. —

Skal jeg da give Bierne ligesaa meget Sukker, som jeg kan høste Honning?

Saa stod jeg der og maatte begynde paa en vidtløftig Forklaring. Da Manden er Jordbruger, sammenlignede jeg Biavlens med Vandbruget; jeg forestillede ham, at ligejaalidt som Jordbrugeren kunde gøre nogen videre Fremgang i sin Bedrift, naar han ikke havde den fornødne Driftskapital, ligejaalidt kunde Bifolket gøre det, naar det ikke havde rigeligt Foder til enhver Tid paa Aaret.

Den megen Tale fra Lavnormalstædets Mand om den store Fordel, der er ved at høste Honningen nær fra Bierne, tillægger jeg ingen Betydning; det kommer nemt til at gaa paa en helt anden Maade i Praksis, end det beskrives i Teorien. Det kan jo være nemt nok for mange Biavlere at tale og skrive om at tage Honningen nær fra Bifolket og give Kandisfoder istedetfor, især naar Bedkommende har en Købmand boende „nær ved Døren“, hvor de kan købe Sukker, men hvis man arbejder under heldige Forhold, bør man heller ikke glemme, at der er andre, som maa arbejde under mindre heldige Omstændigheder.

Jeg er af den Mening, at var det Arbejde, som er ofret paa at indføre Lavnormalrammen, blevet benyttet til at lære de danske Biavlere at behandle Bierne vel paa et eneste anbefalet Rammemaal, saa vilde den danske Biavl den Dag i Dag have staaet paa et højere Standpunkt, end den nu gør.

Det er lidt vanskeligt for mig at forestaa, hvorledes der kan udslynges Tabler af Underrummet i Lavnormalstædet for at skaffe Dronningen Vglægningsplads, naar der findes 2—4 Pd. Kandisfoder i Tavlerne, og dog saa „ægte“ Honning udslyn-

get, paa anden Maade, end at det er Tavler, som ere nedhængte, efterat den langsomme Fodring er ophørt, altsaa meget nær den samme Fremgangsmaade, som jeg benytter.

Brødr. Nielsen har nogle Steder lidt Vanstfelijkheid ved at forstaa, hvad jeg skriver. Naar jeg har skrevet, at Biernes Fodring i Sommertræegnene bør være afsluttet i første Halvdel af August Maaned, saa fastholder jeg vedblivende denne Mening, thi de Biavlere, som har Hovedtræk for Bierne i August Maaned, falder det lidt vanskeligt at hense til Kategorien: Biavlere i Sommertræegnene. Her paa min Egn er Hovedtrækket afsluttet i Juli Maaned. Naar der er godt Honningtræk for Bisolket i August, behøves der vel ikke Opmuntringsfodring for det? Jeg tror, at hvis Brødr. Nielsen havde benyttet den Tid, de har ofret paa at skrive Spalte op og Spalte ned mod mig i „Bistidende“ til at fremkomme med vejledende Artikler i dette Blad, saa vilde Biavlsagen uden Tvivl have vundet mere derved, saaledes at det Maal kunde naaes, at DBF. gav bestemte Anvisninger, hvorefter Bøghynderen i Biavl kunde rette sig.

Det er slet ikke nødvendigt at opsætte Enhedsrammens Indførelse for at vente paa, hvad der ligger „ude i det blaa“. Nej, lad os virke for, hvad der kan saa praktisk Betydning indenfor en overfsuelig Fremtid og for dets Fremme lægge al vor Indfsydelse i Bøgstaaen. Fordi et Fler-tal af Folkets Repræsentanter paa Rigsdagen omtrent i 30 Aar har forhindret Metermaalets Indførelse, derfor er der ingen Grund til at holde det forældede Tommeaal højt i Væ. Efter min Mening vil Metermaalet ligesaa nemt som i sin Tid Kroner og Ore i Løbet af saa Aar blive almindeligt kendt blandt Befolkningen af den ligefremme Grund, at den danske Befolkning staar paa et højere Oplysningsstandpunkt nu end den Gang, da de „ny“ Penge blev indført. Et saa lille Land som Danmark bør uden Tvivl paa alle Punkter vise sine store Nabolande, at det er villigt til at følge med Tiden, naar blot det vedblivende kan saa Lov til at udvikle sig ad fredelig Vej. Metermaalet benyttes af mange Arkitekter, hvor Tomme-maalet allerede er gaet af Brug.

Det er altsaa — synes det mig — lidt haabløst at vente paa den store Opdagelse, at en anden Ramme af en anden Størrelse og en anden Form er mere fordelagtig at anvende, thi naar denne fordelagtige Ramme kom i Brug, skulde det nok

vise sig, at havde den nogle Fordele, saa havde den ogsaa sine Mangler; nej, det er ikke værd af den Grund at lade alt gaa sin sæve Gang; lad os hellere sige: den Dag, den Sorg.

Biavleren behøver ikke at være noget af en Kunstner for at give et Bisolk, som bor i et Stade med høje Kammer, nogle Pd. Foder en lille Tid for Magasinerne paasættes, for at forhindre uheldige Eventualiteter for Bisamilien. Brødr. N. havde slet ikke behøvet i saa høje Toner at for-dømme denne Fodring, thi jeg har ingen Steder skrevet, at Bisolket skulde have hele deres Vinterforraad, for Magasinerne paasættes, men jeg har kun paavist, at det slet ikke er nødvendigt at have en lav Kamme størrelse i Bistadets for at kunne høste Honning i slette Honningaar, thi enhver tænkende Biavler maa da kunne forstaa, at et Bisolk, som bor paa 10×12“ Kammer, meget nær kan bære ligesaa meget Honning op i Magasinerne, som et Bisolk, der bor paa den lave Kamme, naar de begge har lige mange Kammer i Under-rummet og iøvrigt arbejder under samme Forhold.

Istedetfor at anbefale en yderliggaaende Kamme størrelse burde Brødr. N. have opfordret Brugerne af de høje Kammer til at være meget varsomme med at udvide Bladsen for Bierne i Bistadets Underrum; saa var der nok kommen Honning i Magasinerne, hvis der overhovedet var noget at hente i Blomsterne. Hvis man nemlig lader Bisolket sprede sin Dugel i en 14—16 Kammer i Underrummet, saa er det en Selvfølge, at der ogsaa kommer en Del Honning i alle disse Tavler. Men denne Omstændighed indeholder ikke nogen Fordømmelsesdom over den høje Kammes Form, nej, det er virkelig Biavlerens Fejl. Derimod forekommer det mig, at Biavleren maa være lidt af en Kunstner, naar han i Foraars-tiden skal fodre et Bisolk, som har under 2 Pd. Foder i Behold fra Vinterforraadet — langsomt, indtil Honningtrækket kommer, og undgaa, at Bisolket en skøn Dag kommer til at „suge paa Labben“, hvis det ellers er et kraftigt Bisolk.

Under Overskriften „Forfselligt“ i Mæg. 1897 skriver Brødr. Nielsen bl. a: „Det Arbejde, som man lader Bierne udføre i September, slider paa deres Foraarskræfter“. Tidene skifte. I Artiklen „Kamme spør-gsmaalet“ d. N. skriver de: „Den egentlige Efteraarsfodring udføre vi for største Delen i første Halvdel af September; og vi give da Bierne Foderet saa hurtigt, som de ville tage det af de fuldkomne Fodrere“.

Anden Brødr. N. begyndte at „lede op“ i ældre Artikler af mig for at søge et Støttepunkt for deres Kritik imod mig i „T. f. B.“, burde de helst have faaet deres egne Anvisninger i „Vitidende“ til at rime lidt bedre sammen, ellers bliver disse nemt noget vildledende for andre Biavlere. Bierne maa vel arbejde mere ved hurtig end ved langsom Fodring.

I den tidligere nævnte Artikel: „Forfølligt“ staar ogsaa følgende at læse: „Det hænder ikke saa sjældent, at Bierne ved Behandlingen af Staderne i Efteraars-tiden anfalder deres egen Dronning og ødelægger den.“ Denne Udtalelse af Brødr. N. stemmer med min Erfaring, men hvorfor Bierne dræber Moderbien, det har jeg hidtil ikke set, at Brødr. Nielsen har forklaret noget om i „T. f. B.“ Min Erfaring i denne Retning er, at Bierne opirres ved, at man tager Honningen saa nær fra dem, og da Forbitrelsen skal gaa ud over nogen, saa gaar det i Bisamfundet ligesom det ofte gør i det menneskelige Samfund, ud over den „svage og værgeløse“, nemlig Vidronningen. Enhver Biavler, som vil gøre sig den Ulejlighed kort Tid efter at han har høstet Honning fra et Bisolk og været lidt nærgaaende ved det, at gaa hen og lytte ved Stedet, vil høre, at Bisolket giver en klagende Lyd fra sig, og hvis der findes Droner blandt Bisamilien, ville disse af Arbejdsbierne snart efter blive dødsdømte. Naar Bisolket behandles, efter at „Droneslaget“ er foregaaet, har Erfaringen lært mig, at der er Risiko for, at Arbejdsbierne kan faa i Sinde at „faste Moderbien paa Døren“.

Lavnormalrammen har ingen anden nævneværdig Fordel fremfor 10×12 end denne, at den er nemmere at behandle, men derfor har jeg ogsaa foreslaaet een lav Ramme som Enhedsramme. For mig staar det som det vigtigste Punkt paa Rammespørgsmaalets Omraade, at der kun bliver anbefalet eet Maal fra DBF.s Side; om derimod Enhedsrammen bliver lidt større, end den Rammestørrelse, som jeg har foreslaaet, er mig ligegyldigt, derom kan andre Biavlere dømme. Naar der kan drives fordelagtig Biavl med alle tre, nu anerkendte Rammer, maa disse meget godt kunne „smeltes“ sammen til een. Thi det er en Selvfølge, at Biavlerne i Eftertrækegnene ikke behøver to Rammer, som afvige saa lidt i Form og Størrelse, og Biavlerne i Sommertrækegnene behøve heller ikke en yderliggaaende lav Ramme, som meget nemt kan give Anledning til den forfæstelige Sultefodring af Bisolket (i

Forjommertiden), der efter min Anskuelse bør modarbejdes i langt højere Grad end hidtil.

Det lader til, at Brødr. Nielsen ikke ønsker at skrive stort mere om Rammespørgsmaalet denne Gang, og jeg tror heller ikke, at er nødvendigt, da det vistnok staar klart for alle dette Blads upartiske Læsere, at det i Længden er haablost at modarbejde Indførelsen af et ensartet Rammemaal i vor Biavl.

Kunstige eller naturlige Sværme: — hvilke?

Af C. P. Dadant.

Efter American Bee Journal.

Dette er et indviklet Spørgsmaal, og Svaret maa rette sig efter Omstændighederne. Ønsker man at købe Bispærme, køb saa naturlige Sværme, jo tidligere, jo bedre. De allerbedste Sværme ere dem, der blive hujet tidligt, hovedsagelig fordi de ere Afkommet af de allerbedste Familier eller af gode Familier, der have været en for Yngeludviklingen usædvanlig gunstig Tilstand. En tidlig stærk Sværm betyder en rigt læggende Dronning, og da denne Dronning følger med Sværmen, opnaas den af Koberen.

Naar jeg taler om en tidlig Sværm, mener jeg selvfølgelig en naturlig Sværm, der er fremkommet af et Bier oversfyldt Stade, og ikke en Hungersværm, der er draget ud af Mangel paa Føde eller af andre Grunde. Erfarne Biavlere se ved første Øjeblik, hvad Slags Sværme det er, men mange Begyndere tage Fejl. En naturlig Sværm fremkommer kun i en Tid, da der er godt Honningtræk, medens en Hungersværm sædvanlig drager ud, naar der er knapt med Føde. Den ene er altid stor, den anden næsten altid lille. Den ene har rigelig Føde med sig, den anden er paa Hungersdødens Rand; jeg har om Sommeren set Bier i en udsværmet Familie falde fra Klyngen af Udmattelse.

En god, tidlig, naturlig Sværm, hujet paa hele Kunsttavler, eller endnu bedre, paa udbyggede Tavler, kan i et godt Aar give ligesaa meget Udbytte, som Familien, den kom fra. Der habes mange Eksempler paa, at Sværme have fyldt deres Stader og sværmet igen, særlig naar de have været hujet i smaa Stader.

Men naturlige Sværme ere ikke altid

de bedste. Det hænder meget ofte, at deres Dronning er gammel, at hun noget nær er udslibt, og at Familien af den Grund i Løbet af nogle faa Maaneder svinder hen til intet. Sædvanlig giver Bierne Agt paa og sørger for en ny Dronning ved at udflette en yngre, naar de bemærke, at deres Moders Ualægnings-evne aftager, men undertiden bliver dette udsat, til det er alt for sent, og om Efteraaret finde vi Bisfamilien i en unormal Tilstand med en værdiløs Dronning og ingen Yngel at avle en anden fra. De fleste Dronningtab om Vinteren i ellers sundt udseende Familier skyldes dette.

Ved Bisfollenes Formering foretrækker jeg personlig af flere Grunde kunstig Sværmning (eller Deling) frem for naturlig Sværmning. Jeg holder paa, at de bedste Familier til Honningindsamling ere dem, der ville sværme mest, hvis Forholdene ere saadanne, at de ville bevirke naturlig Sværmning. Derfor mister man ved at tillade Bierne at sværme eller at formaa dem til at sværme, de bedste Chancer for et Honningudbytte. Det er sandt, at det meget ofte, særlig med smaa Stader, er vanskeligt at afholde Bierne fra at sværme under et godt Honningtræk. Under saadanne Forhold er der intet Middel, undtagen man ønsker Formering og begynder at dele Familierne tidlig nok til, at Sværme-feberen kan undgaaes. I dette Tilfælde ofrer man Udbyttet for Forøgelsen af Familierne. Men hvis kun en mindre Formering ønskes, og Honning forventes, kan Sværmningen til en vis Grad lade sig begrænse, ogsaa med smaa Stader, ved at gøre alt saa behageligt for Bierne som muligt. Rigelig Plads i Stedet, en god Ventilation gennem en bred og dyb Indgang, rigelig Skygge i de varme Middags-timer og lidt eller ingen Dronneyngel tilladt i Stedet — disse Forholdsregler vil hjælpe meget til at forhindre naturlig Sværmning selv hos de allerstærkeste Familier, og et godt Honningudbytte vil blive Resultatet. Falder der Sværme, vil de være gode.

Men jeg har set nogle Biavlere, der forsættelig have undladt at sætte Ovrerum paa Staderne for at opnaa Formering, som have holdt Bierne i Yngelrummene og forsøgt alle Midler for at faa dem til at sværme, fordi de troede, at det var den mest fordelagtige Maade at faa deres Bisfamiliers Antal forøget paa. Det vilde have været langt bedre, om de havde undgaaet Ulejligheden med at passe Familierne og huse Sværmen og isædedesfor havde lavet Kunstsværme.

Deling af Bisfamilier kan foretages paa mange forskellige Maader, og enhver Biavler med lidt Erfarings har sin egen Metode. Men det vigtigste ved heldig Deling er at have et Korraad af gode, kraftige Dronninger fra de bedste Familier. Det er ved dette, at den kunstige Sværmning kommer til at staa over den naturlige, for med lidt Omhu kan man anle sine Dronninger fra de allerbedste Mødre af den allerbedste Varietet og opnaa Ensartethed, Krugtbarhed og Renhed, og endstønt Fuldkommenhed aldriig naas, og mindre gode Familier altid vil findes, saa er doa det omhyggelige Udvalgt ved Valen den sikreste Vej til Fremstrid ved Forbedring af Bierne, ligesaaabel som det er ved Val af Kyllinger eller ethvert af vore Husdyr.

Det er altid bedst, naar man ønsker et omhyggeligt Udvalg, at avle sine Dronninger selv, og at avle dem saa vidt, som det er muligt, i stærke Familier, men jeg kan ikke samstemme med dem, der holder paa, at Dronninger, avlede i Smaastader, ere værdiløse. Naar Biavleren er omhyggelig med at faa Dronningcellerne paaegyndt i en god Familie, saa kunne de uden Skade udflette i Smaastader, forsaavidt disse ere fornuede med Bier nok til at holde hele den Blads, de faar, varm. Vi pleje at avle Dronninger i Hundredevis hvert Aar, og alle vore Pigaarde have til forskellige Tider været befolkede med saadanne Dronninger, og vor Erfaring med Honningproduktion berettiger os til at sige, at lige saa gode Dronninger kunne avles ved kunstige Metoder, som ved naturlig Sværmning. Da hvorfor skulde de ikke være lige saa gode? Er Sønnen af en Arbejdsmand, født i en Hytte eller i femte Etage af et Beboelseshus, mindre kraftig, mindre dygtig til Arbejde og Frembringelse eller mindre skicket til at forplante sin Race end den forkælede og velnærede rige Mandes Søn? Afstamningen har den største Indflydelse paa Generationerne, men Vore nene arve sædvanlig deres Forfædres Arbejdsøve, Styrke og Kraft, ogsaa naar de avles under ugunstige Omstændigheder.

Biavlsudstillingen paa Landmandsforsamlingen i Odense.

Biavlen har i Reglen altid været meget stedmoderlig behandlet, naar den har haft Udstilling sammen med Landbrug eller Haandværk, men i Odense var Biavlen hævet til den Blads, som der med Rette

kunde tilkomme et saa lønnende Bierhverv, som Diablen i Birkeligheden er for mange Smaakaarsfolk i Danmark. At Diablerne ogsaa paaskønnede den Dymærksomhed, der var vist dem, og det Arbejde, der var udført for Diablen, fremgik af den store Tilslutning til Udstillingsmaen. Der var ialt anmeldt 226 Nr. fra 180 Udstillere, og mange af Nr. indeholdt et ret betydeligt Antal Stykker.

Diablsudstillingen havde sin Plads nær ved Hovedindgangen til Udstillingen, og Kuben — som vist i Nr. 6, Fig. 17 — tog sig prægtig ud, som den stod der, tækket med Straa, behængt med Skjolde. Ved Siden af Kuben var der istedetfor de 2 runde Bygninger, som ses paa Fig. 17 og 18, opført 2 langt større Bygninger, som vare tækkede med Lærred, og som viste deres deforende Gavle ind imod Udstillingspladsen. De runde Bygninger have vist sig at være alt for smaa til det meget, der var anmeldt, saa Komiteen havde fundet det nødvendigt at opføre et Par langt større Huse. Længs med alle Mervæggene var der opsat Borde, paa hvilke Genstandene vare udstillede, og lige indenfor Indgangen i Kuben var anbragt en mægtig Opsats med Honning, der tog sig særdeles godt ud. I Midten af den ene Sidebygning var der et Bord med Masker af Mjød og Honningvin paa; i den anden var Udslingerne anbragte paa en Forhøjning. Viholigerne havde deres Plads foran Diablsudstillingen ude under aaben Himmel.

Uaaret Udstillingen holdtes paa en Tid af Aaret, hvor kun saa Diablere vare i Stand til at møde med moden Honning fra iaar, saa var der dog udstillet baade megen og særdeles god Honning, men der var udstillet ogsaa megen Honning fra 1899. Flere Diablere havde udstillet Delinger, der tog sig særdeles godt ud, og at de ogsaa er faldet i Dommernes Smaa, fremgaar af, at de blev tilkendt flere Præmier. Voks var der udstillet meget af, og det var næsten sine Stykker allesammen. Et af de smukkeste Stykker var udstillet af Købmand J. Jørgensen i Hjørring, men da han som Købmand og Tavlefabrikant handler med Voks og Kunsttavler, blev han ikke tilkendt nogen Præmie. Mjød, Honningvin og Likører var der meget af, saa Dommerne havde her en meget vanskelig Opgave, da de skulde bedømme, hvilke af de fremsendte Drifkevarer, der vare de bedste. En Del Sorter vare særdeles velsmagende, andre fandtes at være enten for nye eller at være tilfattede andre Stoffer (Arydderier eller Spiritus), saa de havde tabt den gode

Smaa, som ellers findes ved en ren Honningvin eller Mjød. Enkelte Udstillere havde benyttet daarligere, sorte Propper til deres Kasser. Af Frugt, sulstet i Honning og Saft, fandtes der flere Nr., hvoraf der var abstillier, som syntes at være gode. Dommerne havde dog ikke fundet Anledning til at tildele det noaen Præmie. Honningtager var der udstillet mange af, saavel større Samlinger fra Bagere, som mindre fra Husmødre; det synes, som om Bagerne har Banskfeligbed ved at udstille saa gode Kasser af Honning som Husmødrene. En af Bagerne havde udstillet Kasser, som langt fra vare en Pryd paa en Diablsudstilling, men de var vel ogsaa nærmest udstillede for at sælges. Kunsttavler var der ogsaa udstillet mange Nr. af, hvoraf særlig dem fra Dhrr. Vorbeck, Hølstebro, og Nielsen, Åsvedrup, havde et særdeles smukt Præg. Flere af de udstillede Tavler vare af daarligt, slet behandlet Voks. Af Viholiger var der udstillet ca. 30., og der var af disse kun et, der maa siges at være mindre godt, idet der fandtes at være alt for stor Afstand imellem Husets Sidevægge og Kammerne. Flere af Stedefabrikanterne havde paa forskellig Maade søgt at forbedre Staderne, dels ved at anvende Pinoleum o. l. til indvendige Vægge samt til Bund, og dels ved at benytte stærkere Træsorter (Bits Pine) til udvendig Bekledning af Staderne. I ikke saa af de udstillede Stader var der anbragt Kalk, saa Bierne kunde gaa rundt om Tavleborerne, hvorved Jæsttning af disse undgaas. Et særdeles godt udført Vibus var fremstillet af Købner E. Heger, Rvøe, og større Samlinger af Vibule vare udstillede af Fabrikanterne Nr. Petersen, Tved, og V. Boesen, Vejle. Af Udslingere var der kun udstillet saa, men disse vare ogsaa alle særdeles gode. Af Voksmeltere fandtes der flere, som dog ikke fremviste noget nyt. A. S. Vorbeck havde udstillet nogle Pilleder til Brua ved Laterna magica, som viste, hvilken Odelæggelse Voksmøllene kunne afstedkomme i daarligt pashede Stader, samt Biernes Træk paa Salix (Bil) i det tidlige Foraar. Brødr. Nielsen, Øllerup, havde udstillet en Montre, som viste, hvorledes kunstig Dronningaavl kan udføres og lukkes. Af levende Bier var der udstillet 3 mindre Folk i Observationsstader; af disse maatte det ene dog jernes straks efter Udstillingsens Aabning, da mange af Bierne vare døde.

Udstillingen, der var særdeles smukt ordnet, kunde glæde sig ved et godt Besøg, og der blev solgt store Mængder saavel af Mjød og Honningvin som af Honningtager.

Præmieliste.

Hold 254. Naaprodukter af Viavl.

Houning.

Sølvmedaille. Landmand P. Rasmussen. Kolbt. Hestjæger. Væver P. C. Rjar. Hersted, Fredericia. — 1. Præmie. Skovfoged Dixen, Lellinge Frihed, Køge. Manufakturhandler H. P. Christensen, Naarup, Mejeribestyrer L. Hansen, Nallykkegaard, Odense, Enke M. Jensen, Rafsholm, Brønderslev. — Broncemedaille. Kobm. J. Danneboe, Odense, Træskomager A. Jensen, Overfouning, Randers, Tømrer S. Nielsen, Stilling Mark. — 2. Pr. Stationsforst. Carstens, Næstvindinge, Stationsforst. R. Hansen, Naarup, Raskov, Ungfarv P. Pedersen, Langtved, Roskilde, Tømrer K. Olthaver, Hellerup, Snekker Holm, Højby, Estradder Jens Hansen, Stenløse, Odense, Lærer F. C. Jensen, Toars Skole, Snekker J. F. Nielsen, Nævedrup, Husmand P. Johansen, Rikbeal, Kværndrup, Væver M. Danielsen, Dalsgaard, Kjellerup. — 3. Pr. Proprietær H. Lund, Carlshøj, Kængens Lyngby, Kæretsmager P. Jensen, Nygaard, Nyfobing S. Viavler Jens Jensen, Lund, Randers, Kobmand N. Holm, Højlund, Stenjigger B. Hansen, Skovhusene, Esrom, Stabssergent F. Thugesen, Fredericia, Skomager A. Nielsen, Hvidevad, Marslev, Gaardejer A. Jensen, Svigerstev, Frederikshund, Træhdl. S. Anthonen, Kjellerup, Landpostbud J. P. Jensen, Besterhøjninge, Odense, Ungfarv M. F. A. Pindtoft, Højme, Holmstrup, Snekker K. F. Enemark, Sjællandsgade, Narhus, Murer F. Jensen, Skaffegaard, Mørke, Sæbelmager B. Lund, Rattestundet, Svendborg, Skomaager M. Jensen, Haslund, Randers. — Hævrende Dmtale. Lærer U. Kaalund, Aasted Skole, Kvistøl, Lærer F. R. Jensen, Elling Skole, Frederikshavn, Væver H. P. Nielsen, Sonnerup, Roskilde, Væver F. P. Pedersen, Vester-Højninge, Odense, Gartner N. Larsen, Korvæk, Frederikshund, Fabrikant Mr. Pedersen, Tved, Svendborg, Oversergent C. Hjerrregaard, Fredericia, Kobmand Jens Jørgensen, Hjørring, Skomager K. Pedersen, Vinde, Randers, Bogbinder M. Ladegaard, Lille Velling, Borkop.

Tavlehøning.

Uhrmager A. F. Hansen, Østergade, Faaborg, 1. Pr., Snekker F. F. Nielsen, Nævedrup, Broncemedaille. Fabrikant Mr. Pedersen, Tved, Svendborg, 2. Pr., Tømrer J. P. Rasmussen, Højstede, Ring, 2. Pr.

Voks.

Sølvmedaille. Væver P. C. Rjar, Hersted, Fredericia. — 1. Pr. Lærer F. P. Jensen, Elling Skole, Frederikshavn, Møllerpænd F. P. Olsen, Helsing. — Broncemedaille. Gaardejer A. Jensen, Svigerstev, Frederikshund, Møller M. Christensen, Dybvad Mølle, Hovsens. — 2. Pr. Væver H. P. Nielsen, Sonnerup, Roskilde, Snekker F. F. Nielsen, Nævedrup, Viavlerne Brodr. Nielsen, Ollerup, Bester Ekerunge, Stenhugger B. Hansen, Skovhusene, Esrom. — 3. Pr. Træhandl. S. Anthonen, Kjellerup, Fabrikant Mr. Pedersen, Tved, Svendborg, Snekker N. Olsen, Hvilsted Solsted, Enke P. D. Haskings, Kjertinge, Nysted, Møller Lars Madsen, Herjnap Dalby, Gaardmand Peder Jacobsen, Ørenvad, Taa S. — Hævrende Dmtale. Ungfarv Peder Pedersen, Langtved, Roskilde, Kobmand Anton Holm, Højlund, Tømrer F. Olthaver, Hellerup, Skomager N. Andersen, Elling, Frederikshavn, Snekker H. P. Hansen, Gaarby, Njens.

Hold 255. Fabrikater af Viavlsprodukter.

Kobmand S. Runtzen, Odense, Mjød Sølvmedaille, Fru Sofie Jensen, Badstær, Dybvad, Vikor, 1. Pr., Kirstine Ulling, Pjongstrup, Grestebro, Mjød, 1. Pr., Lærer N. Jensen, Badstær, Dybvad, Mjød, Broncemedaille, Gaardmand P. Jacobsen, Ørenvad, Toars, Mjød, Broncemedaille, Viavlskærer Grønning, B. Jørgen, Branminge, Mjød, Broncemedaille, Fru Betty Müller, København, Vikor, 2. Pr., Skomager U. E. Hagenesen, Samso, Kirsebarvin, 2. Pr., Cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse, Mjød og Hønningvin, 3. Pr., Lærer F. P. Jensen, Elling Skole, Frederikshavn, Mjød, 3. Pr., Mjød-fabrikant P. U. E. Møller, København, Mjød, 3. Pr., Snekker F. F. Nielsen, Nævedrup, Hønningvin, 3. Pr., Lærer R. E. Smidt, Biersted, Nyderup, Mjød, 3. Pr., Skomager P. Hansen, Espe, Mjød, 3. Pr.

Hønningkager.

Kontitor H. P. Brun, jun. Faaborg, Sølvmedaille, Fru Rindberg, Herfølge Køge, Sølvmedaille Bager F. Jensen, Odense, 1. Pr., Bager B. Waibtløw, Odense, 1. Pr., Fru Jensen, Veiringe, Stubbeboing, Broncemedaille, Fru Olthaver, Hellerup, Bronce medaille, Fru Betty Müller, København, 2. Pr., Bagermester M. Maden, Vejle, 2. Pr., Bagermester S. Petersen, Vejle, 3. Pr.

Kunstartaler.

Snekker F. F. Nielsen, Nævedrup, Sølvmedaille, Fotograf Borbeck, Høstebro, Broncemedaille, Snekker Boesen, Vejle, Broncemedaille, Kobmand J. Jørgensen, Hjørring, Broncemedaille, Viavler H. Mortensen, Dalby, Broncemedaille, Husmand M. Sørensen, Nørhede, Kvistøl, 2. Pr., H. Rasmussen & Co., Gravønge, 2. Pr.

Hold 256. Hjælpe midler for Viavlere.

Brødrene Nielsen, Ollerup, for udstillede Dronningceller og for deres Arbejde paa Dronningablenes Omraade, Sølvmedaille, Fabrikant Mr. Pedersen, Tved, Svendborg, en Samling Bihuse, Sølvmedaille, Snekker Boesen, Vejle, en Samling Bihuse, 1. Pr., Snekker Holm, Højby, et Bihus, 1. Pr., Kammer Heger, Køge, et Trugstade, 1. Pr., Gaardmand J. Hansen, Glasborg, et Bihus, Broncemedaille, Snekker F. Nielsen, Nævedrup, et Trugstade, Broncemedaille, Oversergent C. Hjerrregaard, Fredericia, et Trugstade, 2. Pr., Tømrer N. Pedersen, Sengeløse, Taastrup, et Trugstade, 2. Pr., Møllebrygger Jens N. Mortensen, Aasted, Durup, et Trugstade, 3. Pr., Lærer Chr. Thyboe Linneemann, Hunderup, Odense, et Trugstade, 3. Pr., Tømrer F. Olthaver, Hellerup, et Trugstade, 3. Pr., Snekker L. Frederiksen, Øster Lørdal, Randers, et Bihus, 3. Pr., Snekker Lars Christoffersen, Skippinge, et Bihus, Hævrende Dmtale, Mejeribestyrer L. Hansen, Nallykkegaard, Odense, et Observationsstade, Hævrende Dmtale, Lærer F. J. Bante, Odense, et Trugstade, Hævrende Dmtale, Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, 1 Udflugsningsmaskine, 1. Pr., Snekker Boesen, Vejle, 1 Udflugsningsmaskine, Broncemedaille, Fabrikant N. Pedersen, Tved, Redstasjamling, 3. Pr., Uhrmager P. Nielsen, Lemvig, Talsløse, 3. Pr.

Dommere ved Hold 254 vare N. C. Andersen, Nyborg, Bager A. Binger Jensen, Odense, og Apoteker Mikkel Jensen, Odense. Ved Hold 255 og 256 vare DBF. Præsident fru. Trafikchef F. Møller, Aarhus, N. S. Kristensen, Roskilde, og Snekker Holm, Odense,

Dommere. Det viste sig at det var et allfor ringe Antal Dommere til saa stor en Udstilling, naar Bedømmelsen skal ske paa en Dag. Der burde have været 9 Dommere, saa der havde været 3 Dommere til hvert Hold.

Fra Kredsen.

København's Amts BF. afholdt den 8. Juli Møde med praktisk Behandling af Bierne, og Foredrag hos Hr. Gartner Wilken, Skovlunde. Mødet var ret godt besøgt, og Deltagerne fulgte Forevisningen af Bifamilierne og Foredraget, som holdtes af Hr. Gartner Larsen, Rorbæk, med udelst Interesse. Sidst men ikke mindst skal fremhæves den overordentlige Elfskærdighed, hvormed Hr. Gartner Wilken og Hustru modtog de modte Bavlere. 3 nye Medlemmer indmeldtes. Medlemmerne erindres herved om, at næste Møde afholdes 12. August Kl. 1 hos Hr. Laurik Larsen, Juliehaab, Vandløse.

Ekko fra Staderne.

Rødning, den 5. Juni.

Trods den barste Vinter og det længe vedholdende strenge Foraars med Kulde og Blæst have Bierne her dog næsten udbillet sig over Forventning, især maa dette siges om enkelte stærke Krainerfolk og Krydsninger af disse Bier. Som jeg i min forrige Beretning maatte tilstaa, at jeg i min 20-aarige Praksis endnu ikke havde haft saa store Vintertab paa Folk og Foder som i den forløbne Vinter, saaledes maa jeg ogsaa tilstaa, at det endnu ikke er passeret mig, at jeg den første Juni har haft Magasiner paajat og endog 3 a 4 Tavler fyldte med ny Honning i disse; dette er nemlig Tilfældet iaar. Men, som sagt, Krainerne og deres Krydsninger ere iaar forud for mine brune Bier, skønt disse ogsaa ere komne ganske godt med i Udviklingen. Jeg antager, at Grunden til de store Fremskridt hovedsagelig maa søges i, at vi i den Tid, Nibs og Stikkelsbær blomstrede, havde meget godt Vejr, og da Gbletræerne blomstrede, havde vi stærk Varme. Bierne have saaledes uafbrudt i lang Tid kunnet være hjem til Husbehov for Yngelen. Og intet Foder — man maa blande det saa kunstigt, man vil, og give Bierne det i smaa eller store Portioner og

i saa henfigtsmæssige Apparater som muligt, det kan dog paa langt nær ikke sammenlignes med det, som Moder Natur byder Bierne paa første Haand. Det Bisfoder, som kommer Naturen nærmest, er Lynesborger Stamphoning, thi ved Hjælp af dette Bisfoder kan man virkelig iagttage en Formering af Yngelansætningen.

Forhaabentlig vil den gode Begyndelse, som Foraaret har bragt vore Bier, have lagt Grunden til et godt og rigt Honningsaar; blot nu ikke Torken igen gør vore Forhaabninger tilfamme.

Et og Andet.

Honning for Battedørn. Ingaende dette Tema skriver en tykt Doktor følgende: Mangt et lille kært Barn, som ligger ved Moderbrøstet, lider ofte af store Ubehageligheder ved den Slim, der som en tyk, hvid Hinde lægger sig paa den Lilles Tunge. Hvis denne Slim ikke flittig fjernes, saa danner der sig smaa Blærer under samme, som ved Dyingen foraarsager den Lille ikke ubehdelige Smertes og let kunne føre til stemme Betændelser. I saadanne Tilfælde badster man med Vin, varmt Vand osv., og maugen omhyggelig Moder er Fortvivlelsen nær, fordi disse Midler ikke ville hjælpe, og Svælget kan ikke engang naas dermed. Her er det bedste Middel i denne Forlegenhed: Stryg med en tynd Linmedlap Barnet lidt oploft Honning paa Tungen, og gentag dette Middel flere Gange daglig, og den lille Mund vil snart le dig frisk og rød imøde. Honningen renser udmærket Tunge og Gane og afberger Dannelsen af Svampe i Mundhulen og Halsen samt indvirker ogsaa regulerende paa den lille Mave. Dertil er dette Middel paa Grund af sin søde og behagelige Smag altid Barnet velkomment.

Th. Buchholz.

Savnlige Vink.

Vejret (10. Juli). Endelig i Slutningen af Juni Maaned kom den længe ventede Regn. Træffet der inden det blev Regnvejr var meget forfællig i de forfællige Egne af Landet, ophørte næsten fuldstændig i de 2—3 Uger Vejret har været ustadig, og fra flere Egne er der kommet Meddelelse om, at ikke alene Evarmene, men endog overvintrede Folk jaavel i Huse som Kluber der vare lige ved at sværme bare nær ved at dø af Sult, og maatte jodres for at undgaa Hungersdøden. Nu tegner det atter til varmt og stadigt

Bejr, saa det er at haabe, at Bierne selv paa de Egne hvor Træffet har været daarligt dog maa kunde naa at saa indsamlet nok til Vinterforraad. Ogjaa for Dronningaalen har de sidst forløbne 14 Dage været særdeles uheldige. Hvidkloveren har paa mange Steder lidt saa meget af Torken isjor, saa den kun findes meget sparsomt. Linden er nu ligeved at blomstre, saa hvis Bejret bliver varmt og stadig kan den maaffe give et godt Udbytte.

Sværmenes Antal har i Aar været temmelig stort, men i denne Henseende viser der sig dog stor Forskel ikke alene i Landets forskjellige Egne, men ogsaa i de enkelte Bigaarde.

Yngelredens Udvikling har naturligvis under de forskjellige Træforhold ogsaa været forskjellig. Fra nogle af de Egne, der have haft et godt Udbytte, klages der over, at Yngelen er aftaget altsor stærkt, saa at man frygter for, at saa et altsor ringe Antal Bier til Overvintringen. Denne Fejl hidrører fra altsor smaa Stader. Naturligvis er der endnu rigelig Tid til at saa saadanne Familier stærkere udvikle inden Indvintringen, men dertil udkræves enten Fodring eller Træk, og det kommer derfor an paa, at Viavleren er opmærksom paa, at Fejlen i ethvert Tilfælde bør rettes. Der haaves dog endnu mange flere Eksempler paa Klager over en altsor stærk Udvikling af Yngelreden, saa at denne har bredt sig langt ind i Honningrummet. Endnu afgiver Hvidkloveren og andre Kløverarter (Alfite) dog mange Steder et ganske godt Træk. I Egne, der endnu kunne vente godt Træk paa Hvidklover, Lind, Sennep, Voghuede eller Lyng, tillægge vi ikke denne Omstændighed nogen uheldig Virkning. Derimod burde man naturligvis i de Egne, der saane saadant Træk, have undgaaet denne Fejl ved itide at anbringe Dronningguler foroven eller bagved Yngelreden eller begge Steder for at begrænse denne. Det vilde naturligvis have forøget Udbyttet.

Redbygning af Kuber i Trugstader er ogsaa i Aar forjagt i stor Udstrækning, og hvor Træffet har været godt, er Redbygningen i Almindelighed lykkes, idet hele Yngelreden efterhaanden har faaet Plads nede i Trugstaden. Hvor denne ikke er lykkes, er Fejlen i Reglen den, at Folket enten har været for lille og svagt eller, at det er sat saa sent til Redbygning at det allerede har opført Bicereller, og derfor, trods den stærke Udvidelse af Pladsen, har afgivet en Sværm. Hvis nu Stadets Overrum er stort nok til at rumme Kuben, og Egnen ikke har Estertræk, tillægge vi i saadanne Tilfælde, at lade Kuben blive staaende hele Vinsteren igennem i Stedet. I madsat Fald maa man enten „overføre“ Bierne eller flytte Kuben fra Stedet. Overføring af Bier kan jærlig anbefales i det Tilfælde, at man antager, at Kuben har en slet Dronning. Det vil nemlig være meget bejværligt at flytte Dronningen i Kuben, medens det er en temmelig let Sag at foretage dette Arbejde i et Trugstade.

Kunsthvarme. Vi antage, at man sikkert vil kunne gøre Regning paa Droners Tilstdeværelse, i det mindste hele denne Aaaned ud, og Kunsthvarme vilde derfor fremdeles kunne dannes endnu i et Aar Uger med et heldigt Udald. Vi har i flere Aar fundet vor Fordel ved at danne Kunsthvarme lige efter Hovedtræffets Slutning. Men vi har i Reglen altid givet Kunsthvarme enten en Bicerelle eller en befrugtet ung Dronning.

Kløveri. Saalænge Træffet er godt, vil

man fremdeles kunne behandle Bierne uden at angstes for at fremkalde Kløveri dog langvarig Behandling af flere Stader. Er Træffet sluttet, bør man derimod være meget varsom i denne Henseende, thi i den varme Aarsid er Kløveri langt farligere end i den kolde. Dog skulle vi gøre opmærksom paa, at et godt Røgapparat, der kan udsende hele Styret af Røg (s. Eks. en god Røglæser), ligesaa vel som Overprøjtning med Vand, naar det anvendes i Tide mod Kløverne, der nærme sig det aabne Stade, er i Stand til at hindre Kløveriet i høj Grad. Mærker man imidlertid, at Kløverne ogsaa begynde at angribe Stadets Indgange, da bør man helst slutte Stadets Behandling for den Dag, og ikke fortætte den for sent om Estermiddagen paa den følgende Dag. Udflugte Tavler bør under saadanne Forhold ikke indhænges paa ny for ved Solnedgang.

Honningstalg. Hvis man paa nogen Maade kan vente nogen Tid med at sælge sin Honning, da tillægge vi det ubetinget; thi Priserne ere altid lavest i Juli—September, og man bibrager ved tidligt Salg netop til at holde dem lave. Naar den høstede Honning er fuldmoden, da kan den gemmes paa et tørt Sted i aarevis uden at tage Stade. Dog bør den selvfølgelig dækkes imod Støv og Insekter paa denne Aarsid, i den kolde Aarsid tillige imod fugtig Luft, s. Eks. ved Fropper.

Vinterforraad. I de Egne, der saane Estertræk, bør man allerede ved Honninghøsten tænke paa at bevare et tilstrækkeligt Antal forseglede Tavler i Staderne til Vinterforraad, idet man bør huske paa, at mindst $\frac{1}{3}$ af hver Families Vinterforraad (høest og øverst) bør bestaa af Honning. Resten kan gives som Kandiisfirup paa et senere Tidspunkt.

Brevkasse.

Viavstolen begynder Mandag d. 16. Juli Kl. 9. Fmd. og sluttet Torsdag d. 28. Juli, Eftm. Eleverne bedes møde i „Aldershuile“ ved Kjøstilde.

Stationste og Krainer Dronninger vilde paany blive indforjævnede d. 20. Juli. Pris pr. Stk. 4 Kr.

Fra den 16—28 d. opholder Under tegnede sig paa Viavstolen i Kjøstilde, hvor til mulige Brevsjendelser, DBF. vedrørende, bedes mig tiljendt.

Fredericia, d. 8. Juli 1'00.

C. Bjerregaard,
Sekretær og Kassefører.

Kundgøresser.

Min prisbelønnede

Vi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere saad frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes Til

Gronning, Vejrup, Branninge.
Sendes til Udlandet med Estertrav.

Bihuse.

50 Stk. prima, maled Bihuse (10×12, 12×12, 8×14) sælges, saalænge Forraad haves, for Kr. 10,50 p. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos
Chr. Riegels, Viborg.

Garanteret ægte Bivokstavler

anbefales Bivokstavlerne, som sædvanlig til billigste Pris. Jeg forfatterer Nøgletavler til en Størrelse af 15" i L. Dronetavler til 12" i L. og Dølingstavler. Ægte Bivoks tages i Bytte eller forarbejdes.

NB. Boks købes til Tidens Pris.

Næstredup i Februar 1900.

Enebftr J. F. Nielsen.

Unge, gode Dronninger

(3 Kr. pr. Stk.) faas fra 10. Juli hos

N. S. Kristensen,
„Aldershvile“, Roskilde.

Kunsttavler af ægte Bivoks anbefales saavel For- eninger som den større eller mindre Forbruger til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunst- tavler. Kun ægte Bivokstavler sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Præmier.

N. S. Kristensen, „Aldershvile“ Roskilde.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Nansensgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Biavlerrekvisiter.

I. Andersens Fodrer 40 Øre. Bipiber pr. Stk. 2,25 a 2 75. Røglæsere pr. Stk. 1,25. Tavle- sporer pr. Stk. 35 a 50 Øre. Loddekande med Spritapparat 55 Øre. Honningklemmer pr. Stk. 1,50. Bihandsker pr. Par 2,25. Dronning- gitter af Zink L 70 Øre. Honningtrækkere, ægte, 1 Kr. Tavletraad pr. Pund 60 Øre. Do. pr. ¼ Pund 20 Øre. Louper med 2 Glas pr. Stk. 1,10. Udslyngere i stort Udvalg. Voks- dugslærred, prima, 1,25 pr. Alen. Pibehætter pr. Stk. 20 Øre. Skrælleknive pr. Stk. 20 Øre. Bitømmer pr. Stk. 1 Kr. Loddekander, dob- belte 1 Kr. Bislør 50 a 65 Øre pr. Stk. Honningsier 75 Øre pr. Stk. Paggitter L 70 Øre. Bihushænslør, Dus, Par 1,20. Tavletraad 4 Rince, 70 Øre pr. Pd. Honningetiketter, 100 Stk. 25 Ø. Louper med 3 Glas 1,30. Røgp- stere pr. Stk. 2,75. Chr. Riegels, Viborg.

Bistik kan undgaas uden Biernes Bedøvelse. Arvind Andrews Ansigtbeskytter under Biernes Pasning. Sikker, let og bekvem. Pris Kr. 2,65. Hovedoplæg: A. Harboes aard, Vesterbrogade 271,2 København V.

Ægte Bivokstavler

faas hos Linaa Fogns BF. Voks forarbejdes eller byttes. Ordre bedes indgivet ti O. Rasmussen, Linaa pr. Laven og til Murer Kristensen, Burre, Toldbodgade Nr. 10, Silkeborg.

„Vejledning til Biavl“

af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Bo lade a 50 Øre. Naar 54 Øre til- sendes Forfatteren, faas den por'ofrit tilsendt.

Ægte Bivokstavler

af prima rensed Bivoks faas til billigste Pris. Voks tages i Bytte.

J. Olsen, Urmager, Græsted.

Kunsttavler af rent, ublandet Bivoks

leveres til billigste Priser. Voks tages i Bytte eller forarbejdes.

Vorbecks fortrinlige Foderapparat samt Bi- bog anbefales.

Holstebro, i Febr. 1900.

A. H. Vorbeck.

Den ny Overfodrer

faas hos Undertegnede a 75 Øre pr. Stk. Med Forsendelsesporto 90 Øre.

Gartner A. Larsen,

Rorbæk, Frederikssund.

Ved Bestillinger bedes Rammemaalet opgivet.

Paa Grund af uheldige Vejrforhold og et overvældende Antal Bestillinger modtages ikke flere Bestillinger paa Dronninger i denne Maaned. Brødr. Nielsen.

Vokstavl.

Paa Grund af Vokssets stadige Stigning, sælges Vokstavl til billigste Dagspris. Bestemt Pris kan ikke opgives.

Chr. Riegels, Viborg.

Udslyngere

leveres i flere Udstyrelser til billigste Pris. Forlang Katalog.

Chr. Riegels, Viborg.

Abbots Honningglas

realiseres under Pris hos

Chr. Riegels, Viborg.

Bladet „Bien“

vil, naar det bestilles hos Udgiveren, i Aaret 1900 blive tilsendt 1000 Holdere for 25 Øre for 12 Hæfter i Aaret frit tilsendt.

Nyborg i November 1899.

N. C. Andersen.

Bitavler af ublandet Bivoks

(tilkendt mange Førstepremier og Medailler) faas atter i Aar hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Sortebro, Baneadresse: Vejstrup. Prisen er i Aar 1—5 Pd. 190 Øre, 5—10 Pd. 185 Øre, 10—25 Pd. 180 Øre, over 25 Pd. 175 Øre. Rent Bivoks tages i Bytte for 25 a 30 Øre pr. Pd.

De billigste

og bedste Stader og Udslyngere faas hos Snedker N. Jensen, Sjolte, Præstø. Stader haves paa Lager.

Kunsttabler.

Diablernes Opmærksomhed henledes paa, at jeg fabrikterer ægte Bivoks- og Bivokstavler til billigste Pris. Ægte Forbrugere bedes sende mig Boks til Forarbejdning af Kunsttabler snarest, for at Levering kan ske i rette Tid.

Kun ægte Bivoks- og Bivokstavler i nøjagtige og udfølgte Barer leveres.

Prind beregnes kun af urent Boks.

Ægte Bivoks købes til Dagens Pris.

Jacob Olsen, Driftbrohus pr. Røge.

Gndm

haves **Ima gul Semoy** af egen Avl tilsalg. Pris pr. Pd. 25 Øre. **M. S. Kristensen**, „Aldershvile“.

Roskilde.

Ny og gammel Honning købes. Tilbud hedes sendt til Jens Hansen, Blangaardsgade 4, København N.

Voks

købes til højeste Pris.

Chr. Riegels Viborg.

Dronninger

af dansk Race kan faas este- 1. Juli a 3 Kr. pr. Stk. Bestillinger modtages. **Jens C. Pedersen**, Fløng pr. Hedehusen.

De billigste, bedste og mest akkurate Biholiger og Udflugtere samt de mest brugte **Suaaredstaber, ægte Bivoks- og Bivokstavler** findes at Tid paa Lager.

Illustreret Prisliste franko.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Bihuse

fra Fabrikant Kr. Petersen, Tved, samt **ægte Bivokstavler** faas til Dagens billigste Pris pr. Kontant. **H. O. Kofoed**, Rønne.

Foreningsmeddelelser.

Nalborg Amts BF. afholder d. 20-21. Juli d. N. Udstilling i Forbindelse med samme Amts Landboforenings Dyrskue. Alle Medlemmer af Amtsforeningen kunne udstille, og eventuelt tildeles Diplom, men Præmie maa kun tildeles de Medlemmer, som boer i Amtet.

1. Af Honning udstilles mindst 4 Pd. i Glas, (a 1 Pd. pr. Glas) saa vel frystafgjæret som flydende, af Boks 2 Pd.

2. Forædlede Produkter 4 Nl., mindst 3/8 Pot pr. Nl. Honningfager 1 Pd., Sultetøj 1 Pd.

Hjælpe midler for Biavl, a Staber, b Redstaber, c Kunsttabler, mindst 1 Pd. Levende Bier kunne ikke udstilles. Udstillingsgenstandene skal sendes fragtfrit, og maa være paa Udstillingspladsen Fredag den 20. Juli senest Kl. 10 Fnd. Bestemmelsen foregaar om Fredagen, og Udstillingen aabnes Lørdag Morgen. Kl. 11 uddes Præmierne, og Fredag holdes. Kl. 3 Eftm. gives der praktisk Undervisning i Smedemester F. Villadsens Bigaard i Nalborg, lige over for Ekserjerpladsen ved Indgangen i det vestlige Hjørne. Anmeldelses-

skemaer erholdes hos Kredsformanden, og modtages senest til den 14. Juli hos F. C. Wech, Danmarksvej 90, Nalborg. De udstillede Genstande maa ikke mærkes med Navn.

Udstillingskomiteen paatager sig intet Ansvar for eventuelle Bestadigelser af Udstillingsgenstandene. Diablerforeningens Medlemmer bedes at udstille talrigt.

Nalborg, den 24. Juni 1900.

F. B. B.

F. C. Wech.

Hjørring Amts BF. afholder Biavlsudstilling i Hjørring Lørdag den 28. Juli. Hvad der ønskes udstillet skal være anmeldt og leveret til Købmand Jens Jørgensen, Hjørring, henholdsvis senest den 20. og 26. Juli. Det udstillede maa ikke være forsynet med Udstillersens Navn, men kun med Nr. eller Mærke.

Bestyrelsen.

Kolding Kreds. Lørdag den 19. Juli Eftm. Kl. 2 afholdes Biavlsnøde hos Smeder Bue, Bonstid, hvor Byraadsmellem Dne. Kolding, holder Fordrag m. flere. Lørdag d. 21. Kl. 2 afholdes Nøde hos S. Lund, Lunderstov, enhver Biveu fra Egen bør Nøde for at se en velpasjet Bigaard, og se hvilken Betydning at Krainer Bier og Krydsninger har. og Søndag d. 22. Juli Kl. 2 Eftm., afholdes Nøde hos Dyrstige Hansen, Søndre Vjet de to sidste Steder holdes Nøderne af B. Christensen, Lunderstov. Talrig Nøde ventes.

Lunderstov, den 5. Juli 1900.

B. Christensen,
Formand.

Elbo m. H. Herreders BF. agter at afholde en Biavlsudstilling i Pjedsted Spang en af de allerførste Dage i September Maaned d. N., hvilket hermed meddeles til foreløbig Eiterretning. Nærmere Bekendtgørelse d. Sangaacunde vil senere blive optaget i Tidsskriftet.

Bestyrelsen.

Faaborg og Omegns BF. afholder Nøde Søndag den 22. Juli Eftm. Kl. 2 hos Gaardbestyrer Petersen, Steengaarden Ewanigemark ved Faaborg. B. Hansen fra Espe vil komme tilstede som Biavlsklarer. **Mads N. Lund**, Formand.

Københavns Amts BF. holder Nøde Søndag d. 12. August Kl. 1 hos Hr. Laur y Larsen, Juliehaab, Vandløse. Alle som har Interesse for Biavlen indbydes.

Indhold af dette Nummer:

Biavlsudstillingen i Odense (Framtidsliste) . . .	224
Brevkasse	228
En ny Foreningsstamme	221
Ekko fra Staberne	227
Et og Andet	227
Fra Kredsen	227
Foreningsmeddelelser	230
Gavnlige Bink	227
Kunflige eller naturlige Svarme	223
Rundgørelser	229
Om Krydsning	217
Om Dannelse af Kunstvarme	216
Uglæggende Arbejdere	219

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Øre pr. Betit-Linie 1. Gang, 10 Øre 2. og 3. Gang samt 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

DBF.s Biavlskole.

I Genhold til Centralmødets Bestemmelse afholdtes der atter i Aar Biavlskole i Roskilde under Ledelse af samme Lærere som de foregaaende Aar.

Skolen aabnedes Mandag den 16. Juli af Redaktør Kristensen, der bød de mødte Velkommen til Biavlskolen i Roskilde. At der var mødt saa mange, saavel ældre som yngre Biavlere fra alle Egne af Landet for paa Biavlskolen at lære, hvorledes Bierne skal passes for at faa den størst mulige Fordel af dem, ansaa han som et godt Tegn paa, at det nu mere end tidligere gik op for den store Mængde, at Biavlen er et meget lønnende Bierhverv naar kun Bedkommende forstaaer, hvorledes Bierne skal passes under de forskellige Forhold. Thi kun som Bierhverv vil vi her anbefale Biavlen, ikke som Hovederhverv.

I den Arrække, der her i Landet er drevet Biavl med bevægelig Tavlebygning, har de fleste Biavlere sat alt ind paa at faa saa megen Honning som muligt uden at tage Hensyn til Biernes Samfundsforhold. Vi vil her paa Biavlskolen særlig søge at vejlede Eleverne i Opfostring af gode Droninger, samt give Vejledning i paa forstellig Maade at forøge sit Stadaental. Nu har vi jo snart ikke mere Rubebiavlere at ty

til, naar vi trænge til en Dronning eller til et nyt Folk.

Vi er her samlede i den fra Historien saa bekendte By, Roskilde, til hvis Navn der knytter sig saa mange Mindre. Vi ved alle, at den blandt andet er bekendt for, hvad dens stolte Domkirke gemmer under sine Hvelvinger. Ogsaa for os Biavlere er det en Mindernes By. Her boede den gamle Hans Herwig og skrev her i 1648 den første danske Vibog. Paa St. Jørgensbjerg levede i Begyndelsen af dette Aarhundrede en Lærer Jacob Vibum, der skrev en Bog om Biavl, som udkom i 14 Oplag. Her har ogsaa DBF.s afbøde Præsident, den bekendte Kunstgartner Fr. Wendt, levet i mange Aar. Han ligger begravet paa St. Jørgs Kirkegaard; der staar kun en simpel Natursten paa hans Grav, men det er at haabe, at de mange Biavlere, Havebrugere og Landmænd, som han er kommet i Berøring med, vil sætte ham et varigt Minde.

Vi har kun 2 Uger at være sammen i, saa det gælder om at benytte Tiden vel. Han haabede, at der ved et godt kammeratligt Forhold, godt Samarbejde og iherdigt Arbejde nok skulde naas et godt Udbytte i den korte Tid, Skolen varede.

Grønning vilde ogsaa byde de mødte Velkommen. Det glædede ham særligt, at der var mødt saa mange Kvinder (5). Vel var Biavlen et udmærket Bi-

erhverv for Manden, men da Mandens Arbejde ofte førte ham bort fra Hjemmet i længere Tid, særlig paa de Tider af Aaret, da Bierne trænge til megen Pasning, ville det være heldigt, om Kvinderne kunde passe Bierne under Mandens Fraværelse, og da Kvindeus Arbejde i Reglen er langt ringere lønnet end Mandens, var det ogsaa en Grund til, at Kvinderne skulde lære at drive Biavl. Det vilde være heldigere for de jordløse Husmænd, om deres Koner blev hjemme og passede Bierne, Børnene og Huset, end at de gik ud hele Sommeren for at luge Koer og lade Børnene og Huset passe sig selv. Derfor mente han, at det ikke alene vilde være til Gavn for de enkelte Hjem, men ogsaa for hele Landet, om disse Husmænds Koner havde lært at passe Bier.

Dagene blev anvendt paa følgende Maade: 3 Tiden fra Kl. 9—12 Formiddag til Forelæsning for og Eksamination af Eleverne, fra Kl. 3—6 til Arbejde i Bihaven og fra Kl. 7^{1/2} til 9—10 Aften til Foredrag og Diskussion.

Dronningtab om Foraaret.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

Det er en ret ubehagelig Ting, naar det indtræffer, at et Stade mister sin Dronning i Foraartiden, fordi det derved tildels taber sin Værdi som Honningstade det Aar, hvis ikke Biavleren har en Reserverdronning at give det, men i Følge vore Erfaringer er det noget, som sjældent sker, at Bierne blive dronningløse paa den Tid af Aaret, naar Biavleren da ikke selv er Skyld i det. At der ofte findes dronningløse Familier ved Udvintningen, er der ingen Tvivl om, men det hidroerer sikkert i Almindelighed fra, at Staderne have været indvintrede dronningløse. I al den Tid, vi have holdt Bier, have vi aldrig haft det Tilfælde, at en Dronning er død for os i Vintertiden; det er derfor ikke til at undres over, om vi stiller os noget tvivlende overfor de mange Beretninger, der i Reglen hvert Foraar afgives om, at saa og saa mange Dronninger er døde i Løbet af Vinteren. Vi tro ikke, at det ret tidt sker, at en Dronning dør i selve Vintertiden, men at det derimod er ret almindeligt, at en Del Stader indvintres uden at

indeholde Dronninger, og at de som Følge deraf findes at være dronningløse om Foraaret.

Det er imidlertid ikke om Dronningtab om Vinteren, men om Dronningtab om Foraaret, vi ville udtale os i denne Artikel.

Vi kender en Biavler, der har et større Antal Bifamilier, dels brune, dels Krydsninger. Han har de to sidste Foraar haft det Uheld, at Dronningerne døde i, saavidt vi ved, over Halvdelen af hans Stader. I Fjor Foraar var det udelukkende i brune Familier, og sidste Foraar ogsaa med en enkelt Undtagelse i brune Familier, at Dronningerne gik tabt. Dette har givet Anledning til den Formodning, at det var Bier fra Krydsningsstaderne, der sneg sig ind til de brune Familier og dræbte deres Dronninger; selv en af vore Biavls lærere er noget tilbøjelig til at mene, at dette er den eneste forklarlige Årsag.

Med første Øjeblik ser det jo ogsaa noget mærkeligt ud, at et saa stort Antal brune Dronninger dør, naar saa godt som ingen af Krydsningsfamiliernes Dronninger, levende under de samme Forhold, gaar tabt, og det er let at forstaa, at enkelte Biavlere kan komme paa den Tanke, at det er Krydsningsbierne, der er Skyld i de brune Dronningers Død. Dog skal man vist være lidt varsom med at tillægge Krydsningerne denne Fejl; vi har nu i flere Aar haft haade Krydsninger og brune Bier i vor Bigaard, og i de sidste Aar har Krydsningerne langt været i Overtaal, men trods dette har vi dog ikke i den Tid mistet en eneste brun Dronning i Foraartiden. Vi tro derfor, at Krydsningsbierne ikke er Skyld i Dronningtabene, men at der maa være en anden Årsag.

Paa den første varme Dag med stærk Udflugt tidlig om Foraaret er der en vis Uro over Bierne. Nabner vi for Staderne, ser det ud, som om der ikke er rigtig er Orden i Tingene. Der er en vis Uengstelse over Bierne, medens Undersøgelsen staar paa; de ligesom frygter for, at Dronningen skal komme noget til; de er derfor meget omhyggelige for den, men deres Omhu ender ofte med, at de indnøgler den.

For et Par Aar siden undersøgte vi paa den første, varme Dag i Foraaret, da Bierne vare rigtig ude at flyve, 6 Stader, vi havde staaende i en Herregaardshave. Resultatet af denne Undersøgelse blev, at Bierne indnøglede Dronningerne i de 5 af Staderne. Efterhaanden, som vi opdagede dette, fulgte vi straks Dr. Millers Raad,

standsede Undersøgelsen og luffede hurtigt muligt for Staderne. Ved næste Undersøgelse vare alle Staderne atter i Orden; Bierne havde sluppet Dronningerne fri uden at bestadige dem. Men havde vi vedblevet at arbejde endnu en Tid med Bierne, efter at de havde samlet sig i et hvilsende Nøgale omkring Dronningerne, saa er det ikke sikkert, at Udfaldet havde blevet dette; nogle af Dronningerne vilde da sikkert være blevet dræbte eller ødelagte. Disse Stader vare befolkede med Krydsningsbier. Siden den Tid have vi gjort det til Regel, ikke at foretage nogen større Undersøgelse af Bierne, før de have fløjet godt i nogle Dage, og vi have da heller ikke siden den Tid haft det Tilfælde, at en Dronning er bleven indnøglet i Foraars-tiden.

For nogen Tid siden blev det anbefalet i et udenlandsk Biavlstidskrift ikke at foretage det første større Foraarsvesterlyn, før paa en lun, solrig Dag, efter at Bierne havde haft Lejlighed til at flyve et Par Dage i Forvejen. Dette, for at Bierne ikke skulde dræbe deres Dronninger.

Årsagen til, at ovennævnte Biavler mistede saa mange Dronninger, tro vi, er den, at han har undersøgt sine Bifamilier for tidligt om Foraaret, før Bierne vare komne rigtig i Gang med at flyve regelmæssigt. Men da det næsten udelukkende var brune Bier, der blev dronningløse, saa er det et Spørgsmaal, om disse ere mere tilbøjelige end Krydsningerne til at dræbe deres Dronninger, naar de indnøgles. Noget bestemt er vi ikke i Stand til at sige herom, men vi kunne dog nævne, at vi i 1894 i sidste Halvdel af August og hele September Maaned igennem havde en Del Vanskeligheder med vore Dronninger, fordi Bierne vare meget tilbøjelige til at indnøgle dem ved Behandlingen af Staderne. Vi fik adskillige Dronninger dræbte paa den Maade, og vi var tilfids af den Grund næsten bange for at behandle Staderne. Det var omtrent udelukkende brune Bifamilier, vi den Gang havde, og det var i disse, at Dronningerne bleve indnøgledede. Heraf kan man imidlertid ikke slutte, at de brune Bier ere mere tilbøjelige til at dræbe Dronningerne, naar de indnøgle dem, end Krydsningerne, thi dette var om Efteraaret og det andet Tilfælde om Foraaret, og der er ikke saa lidt Forskel paa den Tilstand, Bierne ere i paa disse to forskellige Tider af Aaret. Men maasse der findes andre Biavlere med større Erfaring, der ville udtale sig om dette her i Bladet.

Om Krydsning.

Af N. Fahlé.

(Sluttet.)

Af lignende gølge Krydsninger, som undertiden falde mellem Arter af de højere Dyr, skulle her nævnes:

Afkom mellem	d. samme	And og Gravand,
" "	"	Gaas og Svane,
" "	"	Fasan og Høne,
" "	"	Høne og Kalkun,
" "	"	Kanarieugl, Stillsids, Sids-
		sten, Frijt og flere Fjule-
		arter, hvoriblandt vor
		Ben, Graaspurven skal
		bestinde sig.
" "	"	Faar og Ged,
" "	"	Gemse og Stenbuk,
" "	"	Hund og Kæv,
" "	"	Hest og Zebra,
" "	"	Kamel og Dromedar

samt mellem Lamaarterne indbyrdes.

Mellem Arterne Hare og Kanin skulde der ogsaa, efter hvad der fortællés i flere, jaavel videnskabelige som folkelige Skrifter, kunne falde Krydsninger, der i Modsetning til de nys nævnte ikke alene ere forplantningsdygtige, men som endog formaa at forplante sig i eget Billede. Det maa imidlertid bemærkes, at der er nogen Sandshylighed for, at vedkommende Forfattere ikke have været ganske ubiholdede.

Naar der horkes fra sidstnævnte tvivlsomme Tilfælde, ere Biernes Krydsninger lig Artskrydsningerne hos de højere Dyr med den Undtagelse, at disse i Modsetning til hine ere gølge. Biernes Krydsninger ere imidlertid ubestandige; ved hvert Ledskifte taber de noget af deres blandede Natur, hvorved de omsider gaa helt op i de brune Bier. Herefter bliver det endelige Udfald aldeles som ved Artskrydsninger hos de højere Dyr, nemlig at man ikke kan tilvejebringe nogen bestandig Afdeling af saadanne, hvorfor man hver Gang man øster et nyt Individ, maa fremelske dette fra Grunden af.

Det vides ikke, om der hos de lavere Dyr kendes noget andet Eksempel paa frugtbaré Artskrydsninger end netop Biernes, men hos Planterne kendes der i det mindste eet, der i alle Maader svarer til Biernes Tilfælde. Dette Eksempel er udførligt beskrevet af Waupel i „Tidskrift for populær Fremstilling af Naturvidenskaben“, 1859, Side 123, under Overskrift „Ogilapsgræsset eller den vilde Hvede“.

Selv om man ikke vidste det i Forvejen, kunde man formodentlig dette Eksempel ad Sammenligningens Vej tilvebringe, om just ikke et Bevis, saa dog en meget stor Sandsynlighed for, at vore Bisorter ere Arter og for at forklare det besynderlige ved den Kendsgerning, at italienske og Krainerbier i Almindelighed blive til brune Bier, naar de indføres i vore Bigaarde, behøvede man ingenlunde at ty til den haartrukne Anskuelse, at de tre Afdelinger i Grunden horte til samme Race, og at Afvigelserne kun vare stedlige, hvorfor de forsvandt, naar Afdelingerne kom til at dele Livsvilkaar med hverandre. Brun levede og døde i denne Tro, men det vilde være for meget, om man af Uerfrygt for den af vor Biavl højt fortjente Afbøde, vilde ophøje hans Tro til et Dogma i Biavl. Hvis han havde levet, vilde der for Næsten næppe findes nogen, som vilde blive glædere end han, ved en holdbar Forklaring af de førnævnte Kendsgerning.

Saavidt Erfaringen rækker, gaar Forandringen altid til de brune Biers Side. Dette har formodentlig sin Grund i, at de sidstnævntes Antal har været det største; var det omvendte Tilfældet og Forholdene iøvrigt lige, vilde Forandringen sikkert gaa i modsat Retning.

Der kendes imidlertid et Tilfælde, hvor italienske Bier have holdt sig ægte her i Landet i flere Aar. Det nærmere herom findes i en Meddelelse i „T. f. B.“ for noget over et Aars Tid siden. Dette Eksempel støtter ogsaa den Anskuelse, at den iøvrigt iøjensaldende Forstel, som findes mellem italienske og brune Bier, ikke er stedlig, med naturlig, og den Omstændighed, at Eksemplet er enestaaende, maa forklares som en Tilfældighed, hidrørende fra, at Dronningerne paa deres Parringsudflugter imod Sædvane kun have modt Droner af deres egen Art.

Men selv om alt det foregaaende maatte være helt ubestrideligt i alle sine Dele, følger det dog ikke deraf, at Bier ikke kunde hærken forbedres eller forringes ved Krydsning, men kun, at der ad denne Vej ikke kan frembringes varige Forandringer og heller ikke naturlige Egenskaber, som ikke findes hos nogen af Forældrene, thi det kunde jo være, at Krydsningen fortrinnsvis arvede begge sine Forældres Dyder, og derfor blev bedre end nogen af dem, eller omvendt, at den fortrinnsvis arvede deres Dyder og derved blev slettere end nogen af dem. At begge Dele maa kunne ske, synes at fremgaa af de i Begyndelsen af denne Artikel anførte Eksempler paa, at

en Krydsning i 1899 gav et overordentligt stort Udbytte af Honning, paa samme Tid som to Krydsninger af samme Klasse som forstnævnte, og som vare tillagte paa samme Sted som denne, slet ikke gav noget Udbytte, hvorimod de blev i høj Grad stikkelse.

Hvis det virkelig er saa, at brune Bier ere svækkede ved Judavl, og hvis de for Næsten have alle de Lyder, der tillægges dem af fremragende Biavlere, medens italienske Bier danne en saa treffende Modstætning til hine, at det ser ud, som om de vare lavede til det samme, og hvis det ved yderlige Erfaringer eller — hvad der vilde være det bedste — ved ligefremme Beviser maatte bekræftes, at Krydsninger fortrinnsvis arve deres Forældres Dyder, saa vil det ikke vare længe, før Krydsning bliver en mægtig Løstestang ved Biavl, og det maa da bemærkes, at det træffer sig saa heldigt, at det hele er en ligefrem Sag, og nemlig noget, som gaar af sig selv, naar man blot har Materialet — der naturligtvis maa holdes vedlige. Viser det sig derimod, at Udsaldet af Krydsning ogsaa kan gaa til den anden Side, bliver der en mægtig Hage ved denne Sag. Vi maa da til at studere Grundene, hvorfor Udsaldene sommetider gaa til den ene, til andre Tider til den anden Side, og naar vi da ere paa det rene med Hensyn til dette Spørgsmaal, saa staar der kun tilbage at finde Midler, hvorved disse Grunde kunne tvinges til at virke i den Retning, vi ønske.

Forsfatteren af denne Artikel er imidlertid nærmest af den Mening, at Krydsning hverken gør fra eller til. Navnligt forekommer det ham, at naar der ses ganske uheldet paa de nøgne Eksempler, der hidtil have været førte for og imod, saa lade de sig forklare som Tilfældigheder. Hvor tit træffer det sig ikke ved Biavl, hvor Krydsning slet ikke bruges, at der kommer Svingninger, som gaa fra een Yderlighed til en anden. Man har saaledes mange Eksempler paa, at der paa samme Tid og i samme Bigaard, med Bier af samme Afstamning og ved samme Behandling findes Stader, der yde overordentligt Udbytte og andre, der intet yde, og blandt disse er der atter nogle, hvis Bier ere saa fromme som Duer, og andre, hvor de ere saa arrige, at man ikke uden Vanskelighed kan komme dem nær, og endvidere, at slige slette Stader kunne forandre sig og det følgende Aar blive blandt de bedste, medens det til Trods for Biavlernes Forholdsregler kan gaa tilbage med de gode Stader.

Til Dato er det neppe noget bekendt Eksempel paa, at Besætningen i en større Bigaard bestaar af lutter gode Stader. Saadant eksisterer maasse ligesaa lidt, som en Hestestald med 16 sejsfri Heste.

Skulde det imidlertid vise sig, at Krydsning i en Del Tilfælde virkelig forringer vore Bier, saa kunne de, der ængstes ved Udsigten hertil, trøste sig med, at Ulempen forsvinder af sig selv, saasnart man holder op med de Narrestreger (Krydsning). Det vil gaa affurat, som det gik i en Andedam paa en Gaard i Fyen, hvor Forfatteren tjente i sin Ungdom. Man havde fanget nogle Gravænder, faaet dem tømme og ladet dem gaa mellem tamme Vænder. Det følgende Foraar viste der sig da en Del Krydsninger, som udmærkede sig ved smukt tegnet Fjerdragt i forskellige Vædringer, men en Dag hen paa Sommeren det følgende Aar sløj Gravænderne deres Vej, men Krydsningerne blev tilbage. Der kom jo imidlertid ikke flere af dem, og da de tilstedeværende vare slagtede, kom Besætningen igen til at bestaa af rene tamme Vænder.

Bier der sig derimod Tilfælde, hvor Krydsning umiskendeligt er en Forbedring af det bestaaende, er der dog forholdsvis liden Anledning til at glæde sig herover, thi Tilbagegang er uundgaaelig, med mindre der opfindes Midler, hvorved de naturlige Ejendommeligheder, der hidrøre fra Artskrydsning, kunne fastholdes gennem Vedstifterne.

I Planteriget forekommer der ogsaa undertiden Artskrydsninger, der uagtet de — saavidt vides — ikke i sig selv have nogen økonomisk Betydning, ikke desto mindre spille en Rolle som Kuriositeter. Saadanne ere ofte frugtbare ad kyndig Vej, men de kunne ikke formeres ægte ved Frø; alligevel kan deres Tilværelse fortsættes; dette ligger i, at Planter i alle — eller dog i de allerfleste — Tilfælde kunne formeres ved, hvad man kalder Knopfydning eller — som det mest kaldes — ad vegetativ (vækstmaessig) Vej (i Modsetning til kønslig Vej). Planteindivider af den omtalte Bestaafenhed kunne derfor uden at tabe deres oprindelige naturlige Ejendommelighed forplantes i det uendelige, navnlig ved Stikling, Pøbning o. desl., men Bier kunne ikke formeres ved Stikling. Nogle Klasser af Dyr skulle dog kunne forplantes, om ikke just ved Stikling, saa paa en i naturhistorisk Henseende tilsvarende Maade, men slige Dyreklasser staa meget lavere end Bierne.

Den 21. Marts 1900.

Mere om Kammespørgsmaalet.

Af Brodr. Nielsen, Øllerup.

Det var egentlig ikke vor Agt at skrive mere om Kammespørgsmaalet denne Gang, men da G. Mathiesen i sidste Nr. af Bladet fremkommer med en Del Udtalelser, der efter vor Formening kunne være vildeledende for Begynderen, saa skulle vi af den Grund tillade os endnu en Gang at tage Ordet i denne Diskussion.

Vi omtaler, at det er uheldigt at fodre Bierne i Begyndelsen af September, fordi man udsætter sig for, at Foderet ikke bliver forseglet. At der er nogen Fare til Stede i denne Henseende, have vi aldrig mærket til, og vi have dog fodret meget om Efteraaret, endogaa i sidste Halvdel af September. Vi tro derfor ikke, at den mindre erfarne Biavler behøver at være bange for at fodre sine Bier i Begyndelsen eller første Halvdel af September.

Det Arbejde, der har været ofret paa at indføre den lave Normalramme, tror vi, har været til Gavn for den danske Biavl, men derimod betvivler vi, at det Arbejde, der af enkelte har været gjort for at modarbejde den lave Normalramme, har været til Gavn for Biavlslagen; vi ere nærmest tilbøjelige til at tro, at den Tid, der har været anvendt til at skrive nedsettende Udtalelser om dette Kammemaal, kunde have været anvendt paa en for Biavlens mere tjenlig Maade. Lad os vel huske paa, at den lave Normalramme ikke er nogen ny Ramme, og saavidt vi ved, er der ingen af dem, der har prøvet den, som har udtalt sig nedsettende om den her i Bladet.

Angaaende Metermaalet, da have vi dette at sige, at saalænge det ikke er blevet vedtaget, at det skal indføres her i Landet, er der ingen særlig Grund til at rette sig efter det; det kunne vi altid naa at komme til. Vi finde det derfor uheldigt, naar de, der skrive Artikler til „T. f. B.“, opgiver Maalene paa Kammer o. lign. i Centimeter og Millimeter istedetfor i Tommer og Linier. Det er sikkert kun den mindste Part af de danske Biavlere, der have Kendskab til det nye Maal; vel ved de nok, at en Centimeter og en Millimeter er to forskellige Maal, det ene større end det andet, men de have ingen Ide om, hvad Forhold disse Maal staa i til Tommer og Linier, og i Øjeblikket er det dog dette,

det kommer an paa. Vi vil derfor anbefale dem, der skrive Artikler til „E. f. B.“ at opgive de forekommende Maal i Tommer og Linier i Stedet for i Centimeter og Millimeter, for at Biavlerne kunne forstaa, hvad de læser.

Mathiesen omtaler, at der i Følge hans Erfaring er Fare for, at Bierne ødelægge deres Dronninger, naar Honningen tages nær fra Staderne. At dette er Tilfældet, have vi aldrig mærket til, endda vi nu i mange Aar have høstet Honningen nær fra vore Bier. Der er sikkert større Fare for, at der kan komme noget til Dronningerne, naar Honningen høstes af de Stader, hvori der ikke benyttes Dronninggitter. Vi tror ikke, at Bierne ere mere tilbøjelige til at dræbe deres Dronninger ved Honninghøsten i de Stader, hvoraf Honningen høstes saa nær, at der kun bliver 5—10 Pd. tilbage, end i dem, hvori der efterlades 20—30 Pd. Aarsagen til, at Bierne undertiden dræber deres Dronning, er sikkert en hel anden, som vi ikke her skulle komme nærmere ind paa. Naar M. imidlertid har draget dette frem, saa maa vi næsten antage, at det er for at gøre Folk bange for at bruge det lave Normalstade. Men vi kunne forsikre enhver om, at det er et meget nemt Arbejde at høste Honningen af Magasinerne i denne Stadsform, og da der anvendes Dronninggitter under Magasinerne, og Dronningen særdes under disse i Ingelrummet, saa er der ingen som helst Fare for at komme til at bestadige Dronningerne ved Honninghøsten. Dette er en Fordel ved Lavnormalstadet, som ogsaa nok er værd at tage med i Betragtning. Ved Brugen af de høje Kammer er Sagen en anden. Der maa man nemlig i Reglen høste en stor Del af Honningen af Ingelrummets Tavler, og derved kan det jo nok indtræffe, at en Dronning gaar tabt. Det fremgaar jo ogsaa af M.'s Skriverier, at han ikke tillægger Faren for Dronningerne ved den nærgaaende Honninghøst nogen større Betydning, thi gjorde han det, vilde han sikkert ikke anbefale en lav Kamme som Enhedsramme.

Hvad det angaar med at flynge Honning ud af Ingelrummets Tavler for at skaffe Dronningen Uglægningsplads, da kunne vi meddele, at dette er et Arbejde, der er ganske unødvendigt ved Brugen af den lave Normalramme. I al den Tid, vi have drevet Biavl, har vi aldrig haft det Tilfælde, at et Ingelrum er blevet overfyldt med Honning, naar der har været anbragt Magasiner paa Staderne.

Derimod have vi hørt ældre erfarne Biavlere udtale, at der ved Brugen af 10×12" Stadet kan indtræffe Tilfælde, hvor Ingelrummene blive saa overfyldte med Honning, at det er nødvendigt at udflynge Honning af Ingeltavlerne for at skaffe Dronningen Uglægningsplads. Og det var jo dette, som vi i en tidligere Artikel mente ikke var saa nem en Sag, naar Bierne fodredes stærkt med Sukkerfoder en kort Tid, før Magasinerne paasattes, saaledes som M. har anbefalet, thi ved at fodre paa den Maade vilde de fleste af Ingelrummets Tavler komme til at indeholde Sukkerfoder, og ved senere at høste Honningen af disse Tavler vilde denne sikkert komme til at indeholde noget af dette Foder og derved blive et Blandingsprodukt.

I en Artikel i Aprilhæftet omtaler M., at der ved Brugen af Dronninggitterne kan indtræffe den Ulempe, at Bierne kan komme til at hænge fast og omkomme, naar Gitternes Abninger langs Magasinernes Sider ikke har deres fulde Bredde. Denne Ulempe har vi mærkelig nok ikke mærket noget til i den Tid, vi have benyttet Dronninggitter i vore Stader. Derimod har vi mærket en anden Ulempe ved Brugen af Gitterne, som imidlertid kan undgaa. Hvis man nemlig hænger Tavler med Droneengel op i et Magasin over et Dronninggitter, saa vil Dronerne, naar de udklæfkes, være indespærrede i Magasinet, og det kan være en Ulempe, fordi Dronerne efter en længere Tids Indespærring undertiden dø, og i dette Tilfælde vil de da falde ned paa Dronninggitteret og kan derved komme til at hindre Bierne i at færdes gennem Gitteret frem og tilbage fra Magasinet. Denne Ulempe undgaaes ved at lade være med at hænge Tavler med Droneengel i op i Magasinet, naar der anvendes Dronninggitter over Ingelrummet.

M. anser det for at være af stor Bigtighed for den danske Biavl, at vi her i Landet faar et ensartet Kammemaal vedtaget; det gør vi ikke. I vor forrige Artikel om dette Emne har vi udtalt os om dette Spørgsmaal, og siden den Tid har vi talt med flere fremragende Biavlere om Kammespørgsmaalet, og alle har de været enige med os i, at det i Øjeblikket er et temmelig haabløst og et for Biavlens lidet nyttigt Arbejde at arbejde paa at faa et ensartet Kammemaal indført, passende efter Metermaalet. Det er jo klart, at det ikke vilde være til Gavn for Biavlsagen, om vi fik et nyt Kammemaal til, som

maaste i ingen Henseende staar over dem, der alt haaves i Brug; det vilde ikke gavne, fordi det næsten udelukkende vilde blive Begynderen, der kom til at arbejde med det ny Maal, medens de ældre Biavlere i de fleste Tilfælde vilde holde sig til de Maal, de have faaet begyndt med. Vi vilde saaledes faa 4 Kammemaal at regne med i Stedet for 3, thi lad os bare ikke bilde os ind, at de tre anerkendte Kammemaal saadan uden videre lader sig flyde tilside. Nej, lad os hellere vente med at vedtage en Enhedsramme, indtil der opnaas større Klarhed over, hvad for en Kamme, enten en stor eller lille, en høj eller bred, der er den bedste.

Forhindring af Røveri.

Af G. M. Doolittle.

Efter „American Bee-Journal“.

Quinby fortæller os i sin Bog „Bivavlens Mysterier“, at der kun er ringe Udslydning for at faa Bier røvet af andre Familier paa nogen Tid af Aaret, undtagen tidligt om Foraaret, saaledes indrømmende, at ogsaa han, saa stor en Biavler som han var, kunde ikke fuldstændig forhindre Røveri paa den Aarstid. Og jeg tvivler om, at den Biavler lever, hvis Taalmodighed ikke har været prøvet paa en eller anden Tid i hans Biavlsvirksomhed ved at gøre Forsøg paa at bevare svage Familier for Røveri i Foraarstiden.

Den første Ting man maa gøre for at forhindre Røveri, er at iagttage enhver Forsigtighedsregel overfor den Mulighed, at Røveri kan indtræffe. Netop her er det, at Begynderen er mest udsat for at tage Fejl. Indgangene til svage Familier holdes ofte helt aabne, indtil Røveri er begyndt, saa lukkes de saa tæt til, at Familierne gør Forsøg paa at undslippe af deres Fangenskab fremfor at beskytte deres Forraad. Staderne aabnes midt paa varme Dage, og Honningtabler holdes blottede saa længe, at Røveri bliver paabegyndt, før Staderne lukkes, og af Frygt for Bistik bliver Bierne ofte røgede saadan, at de bliver bragt i Forvirring og ude af Stand til at forsvare sig selv, før Røverne har overmandet dem.

Der næst faar Stader, hvori Bierne er døde om Vinteren, Lov til at staa ude, indtil Bierne begynde at bortføre deres Indhold; saa tages de pludselig bort paa

en Tid, da Bierne ere meget ivrige efter mere, og naar de saaledes pludselig bliver berøvet „Minen“ at stjæle fra, klør de løs paa intet anende Familier med en saadan Kraft, at Vagtbierne ere ude af Stand til at holde dem ude af Staderne, og saaledes bliver Røveri paabegyndt, hvor der ellers intet vilde have været, havde Biavleren været særlig omhyggelig med ikke at have ubeskyttet Honning i Vigaarden paa nogen Tid af Aaret.

Dette med ubeskyttet Honning paa enhver Tid af Aaret er en Sag, som med Fordel kunde have været behandlet i en hel Artikel, men uden at komme nærmere ind herpaa, ønsker jeg at sige, at den første Betingelse for at forhindre Røveri, er at kende Tilstanden, navnlig Styrken, i enhver Familie, før nogen virkelig varin Dag indtræffer om Foraaret, thi er en Familie svag, er det omtrent sikkert, at der vil blive røvet fra den, hvis ikke nogle ekstra Forsigtighedsregler bliver tagne.

Ogsaa hvis en Familie er dromingløs tidlig om Foraaret, er det omtrent sikkert, at der vil blive røvet fra den, og naar Røveri een Gang er begyndt med en saadan Familie, saa kan et almindeligt Opstyr forventes over hele Vigaarden. Jeg har gjort det til en Regel at se til hver Familie paa en kolig Dag tidligt om Foraaret for at forvisse mig om, hvormange Tavlegange de besætte, hvilket skrives ned, saa jeg let kan se det med et Blik. Familier, der besætte fem Tavlegange, kaldes gode Familier, og til saadanne giver jeg en Indgang, 3" lang og $\frac{3}{8}$ " høj, hvad der er fuldt tilstrækkeligt for enhver Familie (indtil unge Bier udklækkes i Mængde), efter at den har holdt sin første Udflugt. En Familie, der kun besætter fire Tavlegange, gives en omtrent 2" lang Indgang, medens en Familie, der kun har besat 3 Tavlegange, maa nøjes med en Indgang $\frac{1}{4}$ " lang. Vi læse ret ofte om Indgange, der indsnævres saa meget, at kun een Bi kan passere ad Gangen, men hvem, der indsnævrer saa stærkt, vil snart finde, at der bliver Besværligheder med de døde Bier, som ikke kan bringes ud gennem saa lille en Abning, og Indgangen kan derved blive helt tilstoppet.

Hvis Bierne i noget Stade ikke udfylder 3 Tavlegange eller ere i saa stort et Antal, at jeg antager, de kan passe paa Honningen, der findes i Stadet, saa tager jeg alle Tavlerne bort fra dem, undtagen en med Honning og de, der indeholde Ungel; derefter indsætter jeg en Indstudsbor og hænger Honningtablen bagest i

Stadet og næst til denne Yngeltavlerne. Indfudsdoeren stubes saa ind til Yngeltavlen, medens Indgangen, der er af omtrent samme Størrelse som den mindste, der er nævnt ovenfor, anbringes i den modsatte Side af Stedet; Bierne tvinges derved til at begive sig over den ledige Plads mellem Indfudsdoeren og Indgangen, naar de vil ud og ind. Hvis Bierne ikke i Forvejen er bleven vænnet til at røve ved at stjæle ubeskyttet Honning, saa vil en Familie, der ordnes paa denne Maade, kunne forsvare sig for Røvere, hvis den da ikke er saa svag, at den ingen Ting er værd, thi Røverbierne holde ikke af at kravle igennem en ubegyget Plads inde i et Stade, hvor de hvert Øjeblik kan vente at blive antastet af en Vagtbi. Selv hos svage Smaaflader, der er ordnede paa denne Maade, bliver der sjældent røvet hos mig, og jo mere jeg benytter Fremgangsmaaden, desto bedre synes jeg om den.

Hvis en eller anden Familie er bleven dronningløs, forsynes den med Yngel fra et andet Stade, indtil der kan blive skaffet en Dronning til den, forsaavidt den har Bier nok til, at den kan klare sig selv. Har den ikke rigeligt med Bier, forenes den med en anden lille Familie, der har en Dronning. Hvis Røveri er begyndt, enten paa Grund af Stodesløsshed eller andre Aarsager, saa tror jeg, at den bedste Ting at gøre, er at kaste et Lagen over Stedet, hvorfra der bliver røvet. Lagenet bør ligge over Stedet en halv Time; det tages da pludseligt bort, for at Røverne, der har samlet sig paa den indvendige Side, kan komme ud, og Bierne fra Stadet, der har været udelukkede, kan komme ind. Derpaa anbringes Lagenet nok en halv Time over Stadet, hvorefter det borttages, og en Haandfuld tvært Græs eller Hø lægges foran Indgangen og ovenpaa dette en Haandfuld vaadt Hø. Dette vil bringe No for Resten af Dagen, da Røverne ikke er for at kravle ned igennem vaadt Hø, og de af dem, der ønske at forlade Stadet, ladede med Honning, er blevene standsede, før Høet lagdes for, af det overhængte Lagen.

Naar Indgangen har været ordnet som nævnt ovenfor, vil denne Fremgangsmaade standse Røveri ved enhver Familie, der er til noget, og — med een Undtagelse — hvis en Familie ikke vil forsvare sig selv næste Dag efter at have været behandlet som her anvist, saa vil jeg tage alle Tavlerne fra den og tillade de saa Bier at søge ind til nogle andre Familier, hellere end at løbe den Risiko at saa hele

Bigaarden demoraliseret ved, at Bierne tager Honningen fra Stadet paa en Tid, da Biavleren ikke er tilstede. Undtagelsen, der hentydedes til, er, hvor en Familie er meget svag, men har en udvalgt Dronning, som vi ønske at bevare, men som der ingen anden Plads habes til netop i det Øjeblik. Skulde dette være Tilfældet, behandles Familien med Lagen og Hø, som anvist ovenfor, og sættes om Aftenen ned i Kælderen og holdes der, til der bliver Brug for Dronningen. Hvis man er meget ivrig efter at bygge Familien op, og den er stærk nok til at leve i Kælderen, til Bierne udenfor kan begynde at samle Honning og Blomsterstøv, saa kan den, naar den Tid kommer, sættes ned og gives nogen moden Yngel til at forstærke den med, thi efter at Bierne har begyndt at samle Blomsterstøv og Nektar, synes deres Tilbojelighed til at røve at tabe sig i høj Grad.

Rammens Afstandsmaalere.

Af G. Mathiesen.

En af de Anker, som i sin Tid særlig blev rettet mod de høje Rammeformer, var den, at de høje Kammer behøvede Afstandsmaalere forneden for at kunne bevare den rette Stilling i Bistadet, medens lave Rammeformer havde det Fortrin, at Afstandsmaalere ved Bundlisten langt nemmere kunde undværes ved dem.

Det kan heller ikke nægtes, at disse Hjørneklobser forneden ofte er til Ulempe ved Behandlingen af Bisfolket, mindre naar man ønsker at optage end ved at nedhænge en Tavle i Yngelrummet, idet Afstandsmaalerne let komme til at støde imod de andre Hjørneklobser ved Nedhængningen af Tavlen; ganske vist kan denne Ulempe undgaaes ved at trække de bageste Tavler i rigelig Afstand tilbage i Boligen, men denne Forstyrrelse af Bisfolket kunde ofte undgaaes, naar Rammen ikke har Afstandsmaalere forneden ved Bundlisten.

At raade Bod paa den Ulempe, som de nederste Afstandsmaalere forarsage ved den praktiske Udøvelse af Biavl, og alligevel sikre Boksavlernes rette Afstand fra hverandre, har været en Opgave, som flere Biavlere efter Evne har stræbt at løse. Mange af dette Blads Læsere vil saaledes af „T. f. B.“, Aarg. 1892, have lært et

af Forsøgene paa at løse den nævnte Op-
gave, at kende ved at læse Artiklen med
Overskriften „Hoffmanns Ramme“.

Da jeg blev bekendt med Hoffmanns
Ændring ved Langstroth-Rammen, aflavede
jeg efterhaanden den fremstaaende Del af
Hjørneklobjerne og fastsømmede istedetfor
paa den øverste Trediedel af Rammernes
Sidelister smaa Trælister, saa Rammerne
fik nogen Lighed med Hoffmanns Ramme.
Ved Bruugen af saadanne brede Sidelister
viste det sig dog snart, at det er vanskeligt
at skyde Tavlerne sammen uden at be-
stadike nogle Bier, ligesom det heller ikke
for Behandlingen af Bisolkets Skyld er
heldigt, at Arbejdsbierne sammenklæbe den
brede Del af Sidelisterne med Klæbvoks;
rigtignok bliver Rammens Stilling fast,
hvilket jo er et Gode ved Flytning
af Bier, men ved Behandlingen
af Bisolket er denne Sammen-
klæbning kun en Ulempe, thi der
er næppe nogen dansk Biavler,
der maser saaledes med sine
Bier, at han tager 2—3 Ram-
mer ad Gangen ud af Stedet.

For at undgaa Rammernes
Sammenklæbning og Bestadigelse
af Bier ved Tavlernes Sam-
menstykning har jeg, som Teg-
ningen viser, i den senere Tid
borttaget den ene Træliste, som
var fastslaaet paa Rammens
Sideliste, og istedetfor indslaaet
to smaa Som, som sikrer Ram-
mernes rette Afstand fra hver-
andre.

Hvis denne lille Ændring
ved Afstandsmaalere har en
Fremtid for sig ved den praktiske
Biavl, saa vilde det være
ønskeligt, at der gives en fast Regel for,
hvortledes Stifterne skulle vende; naar jeg
holder Rammen foran mig i rigtig Stil-
ling, indslaar jeg Somstifterne i højre
Sideliste.

Naar saadanne Afstandsmaalere be-
nyttes, bør der gives Agt paa, at Ram-
men ikke er støv, naar den indhænges i
Stedet, thi en mindre Støvhed kunde jo
nemmere rettes, naar der benyttes Afstands-
maalere baade forneden og foroven af
Rammerne, ligesom Tavlebærerne (hvor
ikke smaa Jerentraadsstramper anvendes)
bør være saa lange, at de kunde give
Rammen fornødent Styr foroven, saaledes
at Afstandsstifterne kunde træffe ligesom den
anden Sideliste. Med Hensyn til Bund-
listens fremspringende Spidser, da er jeg i
dette Punkt enig med de Biavlere, som an-

befale disse smaa Spidser, der bidrage til
at undgaa at bestadige Bier. Tager man
en Tavle op af Stedet, som er besat med
Bier, da kan Rammen nemt komme til at
hvile paa disse Spidser paa Stadets
Bægge uden stor Risiko for at knuse nogen
Bi, ligesom Spidserne sikrer Bierne mod
at blive trykket ved Tavlens Optagning
eller Nedhængning i Stedet, og Spidserne
bidrager desuden til, at Rammens Side-
lister holdes i passende Afstand fra Bo-
ligens indre Bægge.

For Begynderne i Vestjylland.

Af C. F. Grønning.

III.

Jeg beklager meget, at For-
holdene ikke tillod mig at skrive
en vejledende Artikel i 1. Juli-
Hæftet og særlig deri gjort
opmærksom paa, at man burde
se sine Bisamilier nøje efter,
om de endnu havde tilstrækkeligt
Foder eller gammel Honning,
thi i modsat Fald var der Fare
for, at Bierne vilde dø af
Sult. Det kan for mange mindre
erfarne Biavlere lyde noget
uforstaaeligt, at Bierne kunne
dø af Sult, endog langt ind i
Juli Maaned, men dette har

sin Grund i: for det første, at netop
i denne Maaned bliver der i et stærkt
Stade lagt en meget stor Mængde Yngel
til, og til Føde for denne medgaar ligeledes
en meget stor Mængde Forraad; nu er det
ganske vist saaledes, at i en almindelig god
Sommer med tilstrækkelig Varme og Regn,
da vil Bierne ikke alene kunne finde til-
strækkelig Føde for sig og Yngelen, men
endog i mange Tilfælde samle et Overskud
af Honning. Anderledes derimod i Aar;
først blev Tørken for længe ved, og da
Regnen endelig kom, blev Vejret i længere
Tid ustadigt og koldt, saa Bierne ikke kunde
samle den fornødne Føde, langt mindre, at
der kunde blive Tale om Overskud hos
dem. Ikke alene i Sydvestjylland maatte
vi fodre vore Bier i sidste Halvdel af Juli,
men flere Steder paa Sjælland har man

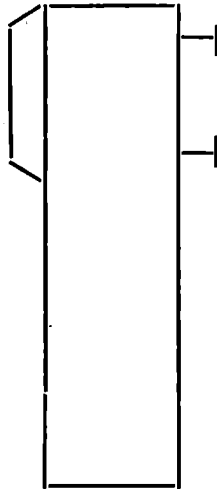

Fig. 24. Sideliste med
Afstandsmaalere.

maattet gøre det samme. Dette: at maatte fodre sine Bier saa at sige midt i Sommeren er idetmindste for Vestjyllands Vedkommende ikke nær saa galt, som det ser ud til; jeg mindes tydeligt et lignende Aar, nemlig 1890, hvor man var nødsaget til at fodre langt hen i Juli, og dog gav Aaret i Honningudbytte et ret antageligt Overflud. Og jeg tør udtale: Alt tyder i Aar paa, at Biavlens vil give et stort Udbytte. Boghveden og Lyngen tegner til at blive udmærket i Aar, naar nu blot Bierne ikke have lidt Nød, saaledes at ikke alene Yngelvirksomheden er aftaget, men den allerede tilstedeværende Yngel maaste er udkastet af Voligen, fordi Bierne i deres Nød have udjuget den nærende Vædske hos Yngelen, ikke alene hos Larverne, men til lige hos den tildækkede Yngel. Saasnart man derfor ser, at Bierne udkaste Larver og fuldt udviklede hvide Bier, da er Hungerensnøden paa sit højeste, og man skynder sig at give hver Familie mindst 1 Pd. Raudis opløst i 1 Pd. Vand (2 Pægle). Naar Foderet er svagt lunken, hældes det ved Hjælp af en lille Kande med en smal Udlobstuds i Cellerne paa en tom Table og hænges derpaa indenfor Glasdøren, bag ved den øvrige Bygning.

Det gode Træk begyndte dog allerede fra c. 11. Juli og har indtil nu været udmærket, særlig, hvor Boghveden var tidligt faaet (i Maj), og det er at haabe, at Biavlens har benyttet sig deraf, ikke alene ved, at der er givet hver Familie en ny Kunsttable ned foran Yngelen; denne er bleven udbygget og belagt med Vg, og den tredie Kunsttable er ogsaa givet dem, og saafremt det samtidigt viste sig, at der fandtes ny Honning eller Nektar over Yngelen, da har man tillige givet et Magasin enten foran i Stedet (Flyvehullet i Enden) eller midt over Yngellejet (Flyvehullet midt paa Bredsidens); samtidigt kunde man godt og med Rette give en stærk Familie en 3 a 4 udbyggede, rene Tavler ned bag ved Yngelen; disse bør dog ikke sættes tæt sammen med Hjørneklobserne, saaledes som Yngeltavlerne bør være, men man fjærner saadanne Honningrammerne mindst $\frac{1}{2}$ " fra almindelig Plads, for at de netop kan blive benyttet til Honning. Bierne vil i saadant Tilfælde forlænge Cellerne netop for at have mere Plads til Honning nær ved Yngellejet, og Dronningen kan ikke lægge Vg i saadanne forlængede Celler. Man kan og bør altsaa begrænse Yngellejet med saadanne tykke Tavler, thi det er jo ingenlunde Meningen, at Dronningen maa yngle i hele Under-

rummet. I 10×12 " Stedet vil en 10 a 11 Yngelrammer være mere end nok, i \square ' en 9 a 10. Resten af Rammerne, saavel oven som bag ved eller ved begge Enden, bør bestaa af Honningrammer med forlængede Celler. Fjernelsen fra den almindelige Afstand bør dog ske ad 2 a 3 Gange, dog helst ikke længere, end at Afstillelsen ikke bliver over 1" ud over den i Yngellejet. Afstillelsen bør dog absolut foretages saa betids, at Bierne ikke have begyndt at forsegle den øverste Honning.

Jeg anbefaler ubetinget at benytte Dronceller i Honningrummet og særligt, naar man vil benytte det saa meget anbefalelsesværdige Tyttavlesystem. Det beror noget paa Biavlens selv, om han vil lade Bierne selv udføre Bygningen, eller han vil give dem hele Dronetavler; det sidste vil dog nok i Reglen betale sig bedst. Det kan maaste i de fleste Tilfælde være rigtigst at anbefale Begynderen under den første Magasinfaskse og foran den første Honningdronetable nede bag Yngelen at benytte et Dronningafspærringsgitter, men saasnart det atter viser sig, at Bierne trænge til Plads, og der viser sig Honning i de fleste Celler, da tages de tilbørlig færdigbyggede Tavler ud af den første Række og hænges i en tom, der er paasat bagved; de nye Tavler (maaste Kunsttavler) hænges derimod i den første, hvorunder Gitteret findes; kan Familien tillige taale (mange Bier) at faa en ny Table forinden, da hænges denne indenfor den sidste, altsaa nærmest Gitteret. Saaledes forskjøttes med at give rigeligt med Plads under Hovedtrækket, saalænge Bierne vil følge med at udbygge Tavler.

Lige saa vigtigt, som det har været under hele Forjommerudviklingen at knibe paa Pladsen og sørge for stærk Tilpaktning, men dog at have givet dem 1 Ramme, naar de har kunnet besætte den, lige saa vigtigt er de under Hovedtrækket at give dem rigeligt med Plads, men rigtignok helst i Form af færdigbyggede Tavler; kun hvis dette ikke haves, men man er nødt til at lade disse bygge, da bør Pladsen være mere indskrænket, stærkere besat af Bier. Pakningen bør i alle Tilfælde i større eller mindre Grad hele Sommeren igennem forblive i Staderne. Et gælder saavel Vinter som Sommer: at Bierne mærke saa lidt som muligt til Temperaturforandringer, og dette opnaas bedst ved tyk, porøs Pakning

Biernes Overvintring.

Af G. Mathiesen.

Da Tiden nærmer sig med stærke Skridt, at det vigtige Arbejde ved Biavl, Biernes Indvintring, skal foretages, saa vilde det være ønskeligt, om dette Arbejde kunde udføres saaledes, at alle Bisfolk kunde blive overvintret vel, saa de, naar Foraaret kom, kunde hilse det ny Aarhundrede velkommen i sund og kraftig Tilstand, dygtige til at tage fat paa deres Arbejde blandt Blomsterne i Have, Mark og Skov, til Gavn og Glæde for Biavleren.

Det var med Interesse, at jeg i „Svensk Bi-Tidning“, Aarg 1895, læste en Artikel: „Om Biens Overvintring“, af Hr. O. Gustafsson. Forfatteren skrev: Vi anvende Trugstader med Kammer af 25 cm. Højde, 30 cm. Bredde og saa store, at 16 Kammer godt rummes i Yngelrummet. Væggene er af 2 cm. tykke Brædder med 10 cm. Stopperum, udfyldt i nogle Stader med Mos, i andre med Haffelse, Bunden dobbelt med 6 cm. Stopperum. Ved Indvintringen i Fjor 5.—12. September havde vi et temmeligt stærkt Bisfolk, som indvintredes paa 12 Kammer, og et svagt Bisfolk, som indvintredes paa 6 Kammer, de øvrige indvintredes paa 8—10 Kammer. Over Kammerne var der gult Voksbug, fuldkomment lufttæt, og da Indvintringen skete saa tidligt, tilfittedes det af Bierne overalt. Det stærkeste Bisfolk havde Indgangen aaben i sin fulde Bredde, 30 × 1 cm., hele Vinteren, paa de svagere Stader indstrænktes Indgangen til 20 a 25 cm. Bierne sad stille til den 18. Februar kom med varmt og straalende Solskin, saa de, uagtet de bleve styggede, ikke kunde holdes inde. Senere begyndte Yngelansætningen, men de sad endda lunt og stille inde endnu en Maaned. Under hele Tiden fra Indvintringen til Slutningen af Marts var hele Antallet af døde Bier i Middeltal 60 Stk. pr. Bisfolk, højeste Antal var 82 af et Bisfolk. Af Fugtighed saas ikke Spor hverken under Vinteren eller ved Udvintringen, og den som Pakning ovenpaa Voksstøppet og bagved Rummet anvendte Haffelse bar hverken Spor af Fugtighed eller lugtede muggent. Ved Udvintringen besandt alle Bisfolk sig i bedste Velgaaende, alle Ragerne tørre og rene, præcis som da de indvintredes“.

„Bierne maa indvintres lunt og luf-

tigt“, saaledes har en af den danske Biavls dygtigste Banebrydere skrevet, — som man af foranstaaende Citat vil have set, bekræfter Hr. Gustafsson i sin Meddelelse nævnte Formulars Rigtighed i Praksis. Hr. G. skriver jo nemlig, at hans Bisfolk, som var indvintret i Boliger med tykke Vægge og store aabne Flyvehuller, udvintredes i bedste Velgaaende. Det forekommer mig, at Hr. G. ved sin velkrevne Artikel om Biernes Overvintring har ydet et godt Bidrag til at løse det vigtige Overvintringsproblem.

Det Punkt, som særlig tildrog sig min Opmærksomhed i den nævnte Artikel i „Svensk Bi-Tidning“ var, at Forfatteren meddelte, at det stærke Bisfolk havde Indgangen aaben i sin fulde Bredde hele Vinteren. Der kan næppe være Tvivl om, at naar et stærkt Bisfolk er indvintret i et Stade, som staar paa en lun Plads, da er det meget heldigt for Bisfamiliens Overvintrings Skyld, at Indgangen er aaben i stor Bredde, saa at Luftfornyelsen i Bistabet altid kan foregaa i tilstrækkelig Grad.

Hvor stor Indgang skal et Bisfolk have om Vinteren? — saaledes blev der spurgt mig sidste Vinter.

Et saadant Spørgsmaal er vanskeligt at besvare tilfredsstillende i saa Ord, da det meget beror paa Bisfolkets Styrke og deres Tilpaaenning, Løforholdene i Bihaven og desuden Vejrtilstanden. Skyggebrædderne kan jo ogsaa gøre sin Indflydelse gældende ved Luftfornyelsen i Bistabet. Saadanne „lukkede“ Skyggebrædder, som er nævnt Side 205 i denne Aargang, bør kun benyttes, naar Vinden er stærk paa Stadets Indgang og under stærkt Snefald, thi ved langvarig Brug af disse Skyggebrædder vil de bidrage til, at der bliver fugtigt i Bistabet; derfor bør Indgangen altid aabnes i en større Vidde, saasnart Skyggebrædder benyttes i Vintertiden. Bisfolket bør hellere have for stor end for lille Indgang om Vinteren; der er da ikke saa stor Fare for, at Indgangen skal blive tilstoppet af døde Bier eller af Sne. Denne sidstnævnte forhindrer næppe den frie Lufts Indtrængning i Biholigen til Bisfolket, men den bidrager uden Tvivl til, at der bliver fugtigt hos Bisfamilien. Sneen bør derfor snarest bortskaffes fra Biholigens Indgang, efter sin Fremkomst.

Vinter-Indgangene hos jævnt stærkt befolkede Bistader kunne vel tilraades under almindelige Forhold at holdes aabne i en Bredde af 22—25 cm., naar Indgangens Højde er 1 cm. Jeg kunde ønske, at andre Biavlere i vejledende Artikler i

„T. f. B.“ vilde udvikle deres Anstuelser om Overvintringsspørgsmaalet, da jeg betragter det som et af de vigtigste ved Biavl.

Vore Love om Bier.

—o—

Christian d. 5tes Lov om Bier. 1683.

§ 1 (5. Bog og 13. Cap.) Hvo, som har Bier, han skal selv vogte dem med Gjarde, saa at anden Mandes Fæ ikke kunne nedlaste eller spilde dem. Er Gjærdet saa lavt, at anden Mandes Fæ kan gaa i Bi-gaarden og spilde dem, maa han selv vide sig det og faar ingen Erstatning derfor.

§ 2. Blive nogen Mandes Fæ stukket til Døde udenfor Mandens Bi-gaard, da skal Ejeren af Bierne ikke bøde derfor.

§ 3. Bliver det stukket ihjel i Bi-gaarden, da maa Ejeren af Bierne gengælde Staden, fordi han ikke har lovligt Lukke om sine Bier.

§ 4. Følger en Mandes Bier anden Mandes op, og skal den, der ejer de Bier, som opflyve, med andre Naboer byde den anden Ejer Fællig til paa samtlige Bier. Vil han ikke antage det, og ødelægge de Bier siden de andre Bier, da tage han Skade for Hjemgæld.

§ 5. Flyve nogen Mandes Bier fra ham, og han følger dem af sin egen Gaard til Sæde i anden Mandes Skov og Træ, da skal han sige ham til, som ejer Skoven, og kan han saa udfange dem saaledes, at han ikke fordærver hans Træ, da tage han sine Bier. Det samme gælder, naar de flyve paa anden Mandes Hus.

§ 6. Ejer han, der ejer Træet eller Huset, at Bierne ere hans egne og ere fløjne fra ham, da bør han lovliggen bevise det.

§ 7. Begærer han, som ejer Træet eller Huset, at den, som vil tilegne sig Bierne, skal med Ed bekræfte, at de ere hans egne, og at han har fulgt dem, da bør han derpaa gøre Ed.

§ 8. Vil Bonden, som ejer Træet, ikke fælde sit Træ, da blive det staaende, og han være Ejer af Bierne, som ejer dem, og naar Træet fældes have baade Hønning og Bierne.

§ 9. Tager den, der ejer Skoven, Bierne bort, da er det Tyveri eller Ran. Sigesaa om anden Mand tager dem. Dog skal han, som ejer Bierne, sætte Mærke paa Træet, indtil det bliver hugget.

§ 4. (6 Bog, 14. Cap.) Gaar en Mand ind i anden Mandes Bi-gaard og tager Hønning bort, da er det Hærværk.

Senere ere følgende Bestemmelser komne til:

Forordn. af 8. Januar 1810 om Tiende fastsætter 8 Sk. i Tiende af hvert Bistade.

Lov af 19. Febr. 1861 § 1. Den fastsatte Tiendeafgift af Bisværme forandres til en Afgift i Dng, der svares af det tiendepligtige Hartorn.

Forordn. af 13. Decbr. 1793 Cap. 5 § 75 bestemmer, at Bistader ikke maa taales ved Besæ nærmere end 10 Alen.

Saavidt os bekendt indeholder vor Lovgivning ingen andre Bestemmelser om Biavl end ovenstaaende.

Da Christian den 5. Lov om Bier blev given paa en Tid, hvor Jorden var fælles, og Forholdene helt anderledes end de nuværende, trænger den i høj Grad til at blive afløst af en ny og tidsvarende Lov. For en Del Aar siden havde Bi-avlerforeningen ladet udarbejdet et Lovudkast til en ny og tidsvarende Lov om Bier — men det blev ikke vedtaget af Rigsdagen. Grunden dertil kender vi ikke.

Biavl i Østerrig.

Af Dr. Rittmeyer.

For Tiden findes der 572 Biavlerforeninger i Østerrig, deraf 72 Hovedforeninger og 500 Kredtsforeninger. Medlemmernes Antal er ca. 25,000. Hovednyttens ved disse Foreninger bestaar i Organisering af Biavlsberetningerne, i teoretiske og praktiske Biavlsmoder, Ansættelse af Vandrelærere (omrejsende Lærere i Biavl); Afholdelsen af Biavlskursus og Oprettelse af Monster-bigaarde have vist sig som de virksomste Mådler til at fremme Biavl. Siden 1898 er der 18 Vandrelærere i Virksomhed. Eldre end disse „vandrende“ Skoler er de faste Bistoler, der dels virke som selvstændige Biavlskoler og Kursus, dels støtte sig til bestaaende Undervisningsanstalter. De ældste af disse Biavlskoler ere de i 1847 i Przemyslony i Galizien af Johann Lubienieck grundlagte og de i Brünn i 1849 grundlagte. Efterhaanden forvandlede disse Skoler sig til Biavlskursus, der paa nogle faa Dage i Marts afholdtes forfællige Steder i Riget. Af særlig Vigtighed for Udbredelsen af Biavl

vifer ogsaa Folketolerne sig, ved hvilke der tildels i Forbindelse med egen Biavl meddeles Undervisning i Biavl. I Aaret 1898 havde med et rundt Tal 500 Folketoler egne Bistader. I Løbet af de sidste 50 Aar har Biaflen gjort betydelig Fremgang. Først gik man over fra den ubevægelige Bygning til den bevægelige; saa blev den kun for den ubevægelige Bygning brugelige Stadesform (Straafube) opgivet og man gik over til Stader med bevægelige Rammer; i den sidste Tid har man forsøgt at indskrænke de forskellige Stadesformer og Rammestørrelser til Normaltyper, hvorved væsentlig Rammernes Størrelse har været det afgørende.

I Østerrig findes for Tiden hovedsagelig 5 Rammemaal:

1. Det i 1894 i Wien bestemte østerrigste Normalmaal, 23×21 cm., i Nedre- og Øvre-Østerrig, Salzburg, Steiermark, Kärnten, Tyrol, Vorarlberg.

2. Det paa Slavisk Biavlermøde 1894 i Pribram bestemte bøhmiske Normalmaal, 26,3 cm. højt og bredt, i Bøhmens Slaviske Egne.

3. Det Dettl'ske Prindsstadesmaal, 22,3 cm. bredt, 25 cm. højt, i Bøhmens tyffe Egne.

4. Det galiziske Maal, 22,7 cm. bredt, 48 cm. højt, i Galizien.

5. Det mähriske Maal, 24 cm. bredt, 12 cm. højt, i Mähren.

Der findes 6 Racener udbredt i Østerrig, nemlig de tyffe, Krainerne og de bosniske, disse 3 som hjemlige Racener; indførte fra Udlandet ere de italienske, de cypriske og Bonaterracen. Mest udbredt ere de tyffe og Krainerbierne; med de sidste har der udviklet sig en betydelig Handel, særlig paa Tyskland. De tre udenlandske Racener blive indførte og opdrættede til Opfriskning af de indenlandske Racener. Fremragende Indflydelse paa Biaflens Fremme har man haft af de tyffe Opfindelser, Dronnings-Afspærringsgitteret af Hannemann og Kunsttablerne af Mehring samt Opfindelsen af Honningslungeren ved Major F. v. Gruschka (1865). Ligeledes ved den Understøttelse, som Biaflen faar fra Statens Side i Form af Pengenhjælp, Præmier og Gæsmedailler.

Ikke destomindre er Biaflen gaaet tilbage, og Grunden maa søges i Amerikas Konkurrence i Europa og i, at der bringes saameget forfalsket Voks og Honning i Handelen. Medens der i Østerrig i 1880 stod 926,276 Bistader, fandtes der i 1890 kun 826,640 og for Tiden vel næppe flere. Antallet af Biavlere beløb sig i 1880 til 193,971, i 1890 kun til 155,502, og der

findes for Tiden vel næppe 150,000. Honning- og Voksudbyttet er dog ikke taget af, men paa Grund af den bedre Biavlsdrift taget til. I Aaret 1848 beløb Honningsudbyttet i Østerrig til 20,000 q., steg i Aaret 1869 til 25,000 q., i Aaret 1880 til 33,000 q., i 1890 50,000 q. og i 1898 til 60,000 q.

Voksproduktionen var i Aaret 1848 9000 q., i 1869 10,000 q., i 1880 5000 q., i 1890 ligeledes og vurderedes i 1898 til 4000 q.

Honningindsførslen til Østerrig beløb sig i 1848 til 2,279 q., Værd 57,431 fl., i 1897 til 1262 q., Værdi 37,801 fl.

Honningudførslen fra Østerrig: I 1848 814 q., Værdi 20,525 fl., i 1897 1541 q., Værdi 75080 fl.

Voksindsførslen til Østerrig: I 1848 530 q., Værdi fra 100,369 fl., i 1897: 3254 q., Værdi 229,380 fl.

Voksudførslen fra Østerrig: I 1848 182 q., Værdi 34,398 fl., i 1897 2,206 q., Værdi 337,425 fl.

At danne Afleggere.

Af Doolittle.

„Naar jeg deler et Bisfolk“, spørger en Biavler, „bør jeg da helst give dem en Dronning, eller skal jeg lade den dronningløse Del af Staderne staffe sig selv en Dronning?“

Dertil svarer Doolittle: „Jeg anser enhver Deling, ved hvilken Bierne nødes til selv at opføde sig en Dronning, for en Fejl.“

„Hvorfor?“

„Først fordi man kun kan faa opfødt gode Dronninger i et meget stærkt Bisfolk med Bier paa alle Alderstrin, som er i Stand til at bringe tilstrækkelig Honning og Blomsterstøv ind fra Marken. Naturligvis kan den nødvendige Honning og Blomsterstøv gives af Biavleren, hvis der intet Træk er, men Rigdom paa Bier er det umuligt at faa i en delt Bisfamilie. Dertil kommer ogsaa andre Ulemper. Naar den dronningløse Aflegger er nødt til selv at opføde en Dronning, vil den ny Dronning i Reglen ikke komme ud af Cellen før den 12te Dag efter Delingen; kommer den tidligere, vil det i Reglen være en daarlig Dronning. Derpaa vil der endnu gaa omtrent 10 Dage, førend Dronningen begynder at lægge Æg. Hertil maa endnu

lægges de 21 Dage, det varer, før de første Bier komme frem af Cellerne. Saaledes faar vi en Tid af 43 Dage uden nogen Tilvækst af Bier i Aflæggeren, undertagen hvad der kan komme af Vg, lagte for Delingaen. Ved Udgangen af denne Tid vil Aflæggeren være bleven meget fattig paa Bier paa Grund af det stadige Tab af ældre Bier, saa at en saadan Aflægger vanskelig vil komme længere end til at blive overvintringsdygtig, hvis den da kommer saa langt."

"Hvilken Fordel vilde der være ved en anden Fremgangsmaade?"

"Derjom Aflæggeren straks fik en ung, æglæggende Dronning, hvad der altid burde gives, vilde der ikke blive mere end 1—3 Dages Afbrydelse i Vglægningen, og der vilde ikke blive nogen nævneværdig Formindskelse af Vimængden. Fik den en moden Dronningcelle, vilde der vindes 11 a 13 Dage, en Binding, som ofte vilde være nok til at skaffe et Honninggubbytte og i alt Fald bringe Folket i meget bedre Forfatning til Indvintringen."

"Hvorledes vilde De skaffe Dem Dronningavlstader til de unge Dronninger, De altsaa trænger til?"

"Efter at have prøvet alle de Maader, som har været bragte i Forslag, ved jeg ingen bedre end følgende for den Biavler, som kun avler Dronninger til eget Brug. Det vil være en Sjeldenhed, at en Biavler ikke om Foraaret havde nogle faa svage Folk i sin Bigaard. Disse Folk bør man lade udvikle sig, som de selv vil, istedetfor, som de fleste Biavlere gør, at give dem Yngel fra stærkere Stader til stor Skade for de stærkere Folk og til liden Nytte for de svagere. Omtrent 15—20 Dage før man venter at skulle benytte Dronningerne til Aflæggeren, tager man af disse svage Stader den Yngelramme, hvorpaa man finder Dronningen, med Bier og alt, og hænger den ind i et tomt Stade, som man har sat paa et passende Sted i Bigaarden. Derpaa tager man alle Kammer, som ikke har Yngel, fra det samme Stade og hænger dem med alle Bier paa ind i det Stade, hvori man har hængt Kammer med Dronningen. Paa denne Maade vil der blive Bier nok i Stadet til at holde Yngelen i god Stand, og saaledes vil man allerede have en Dronningaflægger til at tage en Dronning af, om man skulde have Brug for en, før man faar befrugtede unge Dronninger. To Dage efter tager man et tomt Stade og gaar med det hen til det Stade, som har Nesten af den Yngel, fra hvilken man tog Dronningen. Dette Stade

flytter man lidt tilside, saa at det tomme Stade kan komme til at optage en Del af den Blads, paa hvilken det stod. Nu tager man Halvparten af Yngelrammerne med Bierne paa og hænger dem ind i det nye Stade; hvis det behøves, giver man hver af de to Stader en Honningramme. Saaledes har man to Stader færdige til at tage imod modne Dronningceller, som man naturligvis maa have sørget for at faa færdige til Brug just paa den Tid, man udfører denne Deling. Naar man stiller de to Stader ved Siden af hverandre paa den ovenfor beskrevne Maade, vil de hjemvendende Træfbier dele sig mellem dem, saa at de 2 Stader omtrent vil blive lige stærke. Skulde det ene af Staderne faa flere Bier end det andet, kan man flytte det en Smule til Siden, indtil man har faaet dem omtrent lige stærke. Paa denne Maade vil man med meget ringe Besvær faa 3 Dronningavlstader af hver af de om Vaaren svage Stader". (Sluttes.)

Savnlige Vink.

Bejret (25. Juli) har i de sidst forløbne 14 Dage været godt for Bierne, stadig varmt og stille Vejr, og paa de Steder, hvor der findes mange Lindetræer, har Trættet været særdeles godt, ligesom ogsaa den gu'e Senep og Boghveden har givet en Del Honning. Men for de Sommertræskeges Bedkommende, hvor Foraarttrættet har været daarligt, vil dog kun faa af Staderne give noget Oerflud, og mange Stader har ikke samlet nok til Vinterforraad. Der er i de sidste 14 Dage paa Verne og i Ostjylland faldet ikke saa faa Sværme. Disse bør fodres naarest muligt for at blive sat i Vinterstand. "Naar Rønnebarrene blive røde, saa er Honningtrættet ude". For Dronningavlen har de sidst forløbne 14 Dage været særdeles gunstige.

August-Estersynet. I alle Egne der mangle Estertræk paa Boghvede og Lyng, bør Honninghøsten i Almindelighed afsluttes ved Midten af August, og samtidig bør Staderne ordnes saaledes i deres Indre, at man uden store Forstyrrelser kan indbringe dem paa et senere Tidspunkt. Man bør i ethvert Tilfælde ikke udjette dette Estersyn altfor længe, da man ellers vil have stort Besvær med at undgaa et hidlofte Rovbier, naar Staderne aabnes. Estersynet bør foretages i stille Vejr, og man bør ved dette danne sig et temmelig nøjagtigt Eftersyn over, hvor megen Honning der er tilbage i Stadet. Tavlernes Orden bør saavidt muligt bevares. Paa Tagets indvendige Side noteres Honningmængden i Stadet. Denne bør ikke overstige 35 Pd. 25—30 Pd. vil være tilstrækkeligt Vinterforraad til en stærk Familie. Hvad der mangler heri, bør gøres i Form af Kandisstrub ved Fodrning fra oven om Matten, enten straks eller senest i September. — I Egne, der have haft et ringe Udbytte, hævder det ofte ved Estersynet, at man finder ganske lidt

Honning i et stort Antal Tavler, f. Eks. $\frac{1}{2}$ —1 Pd. Honning i hver af de 20 Tavler a ca. 120 □ Sommer. Men de midterste Tavler bør indeholde et mindst 3" bredt Bælte af forglede Celler foroven, medens Forraadet maa tiltage bagtil (udad), saa at den bageste Tavle er helt honningfyldt. Undertiden ville vel Bierne selv flytte denne Honning ind i et mindre Antal Tavler (f. Eks. 10), der da kommer til at danne det egentlige Vinterleje, men det gaar aldeles ikke an, at Biaberen stoler derpaa; han bør derfor ved Efterhønet indskrænke Vgningen til det Antal Tavler, han anser for passende til at danne et rigeligt Vinterleje for Familien, hellere 1—2 Tavler for meget end for lidt. Resten af Tavlerne udtages og udslynges, hvis de indeholde Honning. Det manglende Forraad gives derpaa ved Fodring. Det har stor Betydning, at Bierne om Foraaret have nogen Honning at benytte til Opfækning af Ungel. Derfor bør ethvert Stabe helst have mindst 8 Pd. Honning, og denne bør sidde øverst og yderst i Tavlerne, da de Celler, der ere nærmest ved Bierne, naturligvis tømmes først, men det sidst indbaarne Foder anbringes netop nærmest ved Rhyngen.

Droneslaget er i mange Egne iagttaget allerede den 24. Juli. Man maa lægge Mærke til, at man ved Droneslag tænker paa en maa sveis Udfløben af Drouer og Dronenngel. At Arbejderne daglig udslette nogle enkelte Droner i Juli er temmelig almindeligt. Herved betegnes dog just ikke Trækkets Ophør, men kun Afslutning af Biernes Forberedelser til at sværme. Droneslagets største Betydning for Biablen ligger dog deri, at denne Udfløben af Droner og Dronenngel betegner, at vedkommende Familier har en Dronning. De Stader i Sommertræegnene, som ikke senere i August udføre dette Arbejde, maa derfor betragtes som mistænkte for at have en slet Dronning eller for at mangle Dronning. De bør derfor undersøges. Saavel Dronningstifte som Dronningopfækning kan meget godt foretages endnu, naar det sker snart, da der endnu i 2—3 Uger vil findes en Del Droner tilbage i enhver Bigaard.

Eftertrækket paa Boghvede og Vbyg kan endnu bedrøbe over en Maaned. I saadanne Egne fortlættedes fremdeles den samme Behandling som under Hovedtrækket, og det ovennævnte Augustestærhø udsættes der til den sidste Halvdel af September.

Udslyngede Tavler bør stænktes med rent Vand og indhænges ved Solnedgang i Staderne for at afflittes af Bierne, og helst bag et Jndstød med aaben Bivej forneden. De rene Tavler udtages senere for at indhænges i Kasser eller Stabe i hvilket man har strøet Rafaltin for at holde Møl ude.

Røveri kan paa denne Aarstid blive meget farligt for svage Stader i Egne, der ikke længere tilbyde Træk. Derfor bør Jndgangen hos saadanne Familier nu indskrænkes til 5—6" Bredde, og hvis man mærker Angreb af fremmede Bier, bør Jndgangen udslynges til 3—4" Bredde. Til saadanne nævnte Jndgange bør Bierne dog helst ledes ved en staa Klods paa hver Side af Jndgangen.

Siddige Sværme og Familier, der nylig have stiftet Dronning, ere i Almindelighed for svage til Overvintring, hvis de ikke i August

fødres langsomt for at fremme Ungelanjættningen, saa at de i Begyndelsen af September kunne dække mindst 5 Tavler a 120 □.

Kundgørelser.

Tak.

For mod agen Undervisning og Vejledning, der paa en særdeles jævn og elskværdig Maade i de forløbne 2 Uger er bleven os meddelt af Dhr. Redaktør Kristensen og Biavlslærer Grønning, bringe vi dem nu ved Skolens Slutning vor hjertelige Tak. Vi rejse hjem i god Tro paa at være bleven bedre udrustet til at drive vor Biavl paa forsvarlig Maade, og vi ønske, at d'Herrer ogsaa i kommende Aar maa faa stor Tilslutning til Skolen til Glæde for dem selv og — derom føle vi os overbeviste — til Lykke, Gavn og Fremgang for den danske Biavl.

Biavlsskolen, 28. Juli 1900.

Samtlige Elever.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Fkke-Røgere saas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Vejrup, Dramminge.

Sendes til Udlandet mod Efterkrav.

Bihuse.

50 Stk. prima, malede Bihuse (10×12, 12×12, 8×14) sælges, saalænge Forraad haves, for Kr. 10,50 p. Stk., 100 Kr. for 10 Stk. hos

Chr. Riegels, Viborg.

Unge, gode Dronninger

(3 Kr. pr. Stk.) saas fra 10. Juli hos

N. S. Kristensen,

„Aldershvile“, Roskilde.

Bistik kan undgaas uden Biernes Bedøvelse. Arvind Andrews Ansigtbeskytter under Biernes Pasning. Sikker, let og bekvem. Pris Kr. 2,65. Hovedoplag: A. Harboesgaard, Vesterbrogade 271,2. København V.

„Vejledning til Biavl“

af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Bo. lade a 50 Øre. N ar 54 Øre tilsendes Forfatteren, saas den por ofrit tilsendt

Abbots Honningglas

realiseres under Pris hos

Chr. Riegels, Viborg.

Egte Bidronninger

af ublandet nordisk Race, tillagte og udtagne af Eftersværerne. Befrugtede. Pris Kr. 3,50. Forsendes mod forud indsendt Betinging Bjørnholts Bigaard, Nybro, Sverrig. Selma Johansson.

Gammel & ny Honning

købes til højeste Pris. Tilbud sendes til Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, Telf. 3244.

Unge, ubefrugtede Krydsningsdronninger, avlede efter Doolittles Metode, faas fra 1ste August a 2½ Kr. pr. Stk. hos Brødr. Nielsen, Ollerup, V. Skerninge.

Vokstavl.

Paa Grund af Vokssets stadige Stigning, sælges Vokstavl til billigste Dagspris. Bestemt Pris kan ikke opgives.

Chr. Riegels, Viborg.

Udslyngere

leveres i flere Udstyrelser til billigste Pris. Forlang Katalog.

Chr. Riegels, Viborg.

Gndm

haves **1ma gul Sennop** af egen Avl tilsalg. Pris pr. Bd. 25 Øre. **N. S. Kristensen, „Aldershvile“**,

Roskilde.

Voks

købes til højeste Pris.

Chr. Riegels Viborg.

Dronninger

af dansk Race kan faas efter 1. Juli a 3 Kr. pr. Stk. Bestillinger modtages. Jens C. Pedersen, Fløng pr. Hedehusen.

T de billigste, bedste og mest akkurate **Vi-** **boliger og Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredstaber, ægte Bivoks-** **tabler** haves af Tid paa Lager.

Illustreret Prisliste franco.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Biavlrekvisiter.

I. Andersens Fodrer 40 Øre. Bipiber pr. Stk. 2,25 a 2,75. Røgblæsere pr. Stk. 1,25. Tavlesporer pr. Stk. 35 a 50 Øre. Loddekande med Spritapparat 55 Øre. Honningklemmer pr. Stk. 1,50. Bihandsker pr. Par 2,25. Dronninggitter af Zink □ 70 Øre. Honningtrækkere, agte, 1 Kr. Tavletraad pr. Pund 60 Øre. Do. pr. ¼ Pund 20 Øre. Louper med 2 Glas pr. Stk. 1,10. Udslyngere i stort Udvalg. Voksdugslærred, prima, 1,25 pr. Alen. Pibe-hætter pr. Stk. 20 Øre. Skraelløkni-ve pr. Stk. 20 Øre. Bitømmer pr. Stk. 1 Kr. Loddekander, dobbelte. 1 Kr. Bislør 60 a 65 Øre pr. Stk. Honningsier 75 Øre pr. Stk. Papgitter □ 70 Øre. Bihushænsler, Dus. Par 1,20. Tavletraad 4 Ringe, 70 Øre pr. Pd. Honningetiketter, 100 Stk. 25 Ø. Louper med 3 Glas 1,30. Røgpu-stere pr. Stk. 2,75. Chr. Riegels, Viborg.

Kunsttavler af **ægte Bivoks** anbefales saavel **For-** **eninger** som den større eller mindre **Forbruger** til Aarets billigste Pris.

Voks modtages til Forarbejdning af Kunst-tavler. Kun **ægte Bivokstavler** sendes. Mine Kunsttavler er tilkendte over

50 Premierer.

N. S. Kristensen, „Aldershvile“ Roskilde

Bladet „Bien“

vil, naar det bestilles hos Udgiveren, i Aaret 1900 blive tilsendt 1000 Holdere for 25 Øre for 12 Hæfter i Aaret frit tilsendt.

Nyborg i November 1899.

A. C. Andersen.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat **Viggo Møller, Nansensgade 53, Kbhvn. K.** Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Foreningsmeddelelser.

Etbo m. fl. Herreders BF. agter at afholde en Biavlsudstilling i Pjedsted Spang en af de allerførste Dage i September Maaned d. 11., hvilket hermed meddeles til forelobig Efterretning. Nærmere Befendtgørelse desangaaende vil senere blive optaget i Tidsskriftet.

Bestyrelsen.

Røbenhavn Amts BF. holder Møde Søndag d. 12. August Kl. 1 hos Hr. Lauritz Larsen, Fulihaab, Banløse. Alle som har Interesse for Biavlen indbydes.

Rolding Kreds afholder ekstraordinær Generalforsamling Fredag den 17. August, Kl. 2, paa Hotel „Fremad“, Rolding, for at tage Bestemmelse om Tid og Sted samt om Præmier for Udstillingen m. m., som afholdes nu i Efteraaret. Lunderstov, den 23. Juli 1900.

B. Christensen,
Formand.

Indhold af dette Nummer:

Af denne Afslæggere	243
Biavlsfjolen	231
Biernes Overvintring	241
Biavl i Østria	242
Beghynderne i Vestjylland	239
Dronningtab om Foraaret	232
Forchindring af Røveri	237
Foreningsmeddelelser	246
Gavnlige Vint	244
Kundgørelser	245
Mere om Rammepørgsmaatet	235
Om Krydsning	233
Rammens Afstandsmaalere	238
Vore Love om Bier	243

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Altielskab, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linje 1. Gang, 10 Øre 2. og 3. Gang samt 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

DBF's Biavlskole.

Biavlskolen havde følgende Elever: Manufakturhandler P. F. Pedersen, Nørre Bork, Larm, født 1871. Stræbder Niels Rasmussen Jensen, Nørre Naby St., født 1847. Smedker Jens Andersen, Skovballe, Taasinge, født 1871. Husmand Niels Skovlund, Høring, født 1872. Landmand Peter Marinus Andersen, Klosterstov, Halskær, født 1874. Urmager Jørgen Hansen, Græsted, født 1876. Husmand P. Nielsen, Brostov, Tappernoje St., født 1855. Landmand Jørgen Jørgensen, Burholt, Sindal, født 1879. Valdemar Jørgensen, Kringelholt, Sindal, født 1884. Skomager Marius Jensen, Haslund, Randers, født 1870. Anders Pedersen, Stabli, Tim, født 1878. Hans Nielsen Hansen, Nørre Egerbølle, Jullerup, født 1872. Maltgører J. Møller Nielsen, Balle, Vejle, født 1863. Aftægtsmand Palle Christensen, Blæsberg, Tolne, født 1841. Fru Martha Olsen, Holløndergaarden, Ølskær, Allinge, født 1847. Landmand L. P. Olsen, Holløndergaarden, Ølskær, Allinge, født 1882. Marie Jørgensen, Udsholt, Græsted, født 1861. Eline Olsen, Høllinge, født 1858 Rasmussen

Peder Hansen, Fisterhuset, Rappendrup, født 1862. Karen Larsen, Nørbæk, Frederiksfund, født 1883. Urmager L. P. Nielsen, Brøndbyhøster, Glostrup, født 1854. Landmand A. P. Jensen, Flyng, Hedehusene, født 1877. Karen Marie Jensen, Flyng, Hedehusene, født 1875. Væver H. P. Nielsen, Sonnerup, Roskilde, født 1869. Maskinbygger Hans Mint, Haderslev, født 1872. Oversergent C. C. Bjerregaard, Fredericia, født 1853. Urmager: H. P. Hansen, Brobyværk, født 1864, og Træsfomand Peder Rasmussen, Sjunkeby, Rastkov, født 1852.

De 5 sidstnævnte Elever opholdt sig dog ikke paa Skolen under hele Kursus'et. Skolen havde ogsaa Besøg af flere tiltrejende Biavlere, som deltog i Undervisningen enkelte Dage.

Mandag Eftermiddag 16. Juli. Stadet Nr. 20, Kamme 40 x 30 cm., havde afgivet en Sværm paa 8 Pd. Bierne, der var fanget i en Fangkasse, blev indsat i et □' Stade, Nr. 38, paa 6 Kammer. Nr. 7, et 10 x 12" Stade, med et godt Bisolk. Huset blev flyttet en Alen fra den Plads, det stod paa, og et nyt Hus sat paa det gamle Hus' Plads. Tavlerne bleve med paasiddende Bier udtaget af Huset og indhængt i det ny Hus i samme Orden, som de havde i det gamle Hus. Stadet blev derefter ordnet til Forsendelse.

med Jernbanen; over alle Rammerne blev der lagt et bitet Staaltraadsbæb med 12 Traade pr. lobende Tomme. Rammerne i Huset blev fastgjort til Sidevæggene i i Stedet, saa at de ikke kunde forskyde sig under Transporten. Flyvehullet blev inden Ujvendelsen lukket med et Par Stydere af bitet Staaltraadsbæb istedfor Jernfylderne. Vinduet og Døren bag i Huset blev sømmet fast, for at de ikke skulde kunne gaa løse under Flytningen. Paa Husets Tag blev fastklæbet en Seddel: „Levende Bier“.

Tirsdag den 18. Juli Lavnormalstaden Nr. 29 undersøgt. En Table med Dronningeceller borttaget og indhængt i Nr. 16, et Lavnormalstade, som der for nogen Tid siden var givet en ung Dronning, som antages at være gaaet tabt paa Farringsudflugten. Nr. 19, et □ Stade, blev undersøgt. Det var et særdeles godt Bisfolk; en Tablestrimmel med Wg blev udskåret og klæbet fast til en 13 1/2" lang og 1" bred Biste, som med et Par Søm blev fasthæftet i en Lavnormalramme, 3" under Rammens Bæreliste og derefter indhængt i Midten af Yngellejet i Staden Nr. 29, hvorfra Dronningen nogle Dage iforvejen var fjernet. Dronningstaden Nr. 3 blev undersøgt. Dronning-n fundet, og da det viste sig, at den var befrugtet og havde lagt Eggene meget smukt, blev den indfanget med en Cellebestykker og derefter tillige med en 10—12 Stfr. Arbejdsbier anbragt i et Forsendelsesbur, for samme Aften at affendes med Posten. Staden Nr. 35, Lavnormal, blev undersøgt; den unge Dronning fandtes, men havde endnu ikke begyndt at lægge Wg. Staden Nr. 20 blev undersøgt; der fandtes flere Bisereker; en Bisercelle blev udskåret og sat i en Cellebestykker og anbragt i Dronningstaden Nr. 3.

Lidt af Honningbiens Naturhistorie.

Af G. Mathiesen.

For at kunne behandle Bierne saaledes, at de kan give et godt Honningudbytte, er det nødvendigt at kende deres Samfundsliv og Lovene for dets Udvikling. Honningbien hører til de Insekter, der leve i ordnede Samfund, som bestaar af tre forskellige Slags Individier, nemlig:

Dronningen eller Moderbien, Dronerne og Arbejdsbierne; disse forskellige Slags Individier have hver deres Gerning at udrette til hele Samfundets Vel.

Honningbien hører til den Orden, som i Insekternes Naturhistorie benævnes de aarevingede. Den har fire tynde, gennemsigtigevinger, og dens Hoved, Bryst og Bagliv ere adskilte ved dybe Indsnit. Som alle Insekter have Bierne to sammensatte facetterede Øjne, et paa hver Side af Hovedet, der bestaar af flere Tusinde smaa, jeksantede Tavler, hvortil Synsnerven forgrener sig.

Foruden disse sammensatte Øjne have de imellem de knækkede Folehorn 3 enkelte saakaldte „Bisøje“. Det antages, at disse enkelte Bisøje kun ere bestemte til at se med paa meget korte Afstande, f. Eks. ved Indgangen til Boligen eller til en Blomst, medens de sammensatte Øjne vejlede Bierne paa deres større Udflugter. Bierne ere i Stand til ved Hjælp af deres Øjne at kende Forskel paa Farver; de foretrække visse bestemte Farver (blaa, gule og hvide) for andre (sorte og graa). Det maa derfor tilraades Blavlerne at klæde sig med graat Tøj, naar de vil arbejde blandt Bierne, da disse ikke kunne lide den sorte Farve.

Munden bestaar hos Bierne af flere Dele, af hvilke Overtæberne ere indrettede til Bideredskaber, medens Underkæberne og Underlæben ere forlængede med en Tunge, hvormed Arbejdsbierne suger Honningsaften (Nektaren) af Blomsternes Bund.

Biens Bryststykke har 3 og dens Bagtrop bestaar af 6 Ringe, som paa Siderne have smaa Abninger, hvorigennem Bien drager Ande. Under hver af Bryststykkets Ringe sidder et Par Ben, som bestaar af flere Led og ende i en dobbelt Klo. Arbejdsbierne have paa Bagbenene en særegen Udvidelse, den saakaldte Kurb, hvori de samle Blomstestøv; denne Kurb mangler Dronningen og Dronerne. Den Bærgebraad, som Bien har, og som hos Moderbien (Dronningen) er bojet, men hos Arbejdsbien lige, staaer i Forbindelse med en Giftblære, hvorfra der, idet Bien stikker, føres en giftig Bædste ned i Saaret. Ved kemiske Undersøgelser har Dr. Josef Langer i Prag fastslaaet, at denne Gift er en organisk Forbindelse, som man maaste kan sammenligne med Slangegiften, da Indsprøjtning af en Oplosning af samme paa Dyr have præcis samme Virkning.

Bliver man stukket, da bør man ikke angstes derved, thi det forøger Blodets Virkning. Man bør derimod rolig udtage

raaden uden at trykke det stufne Sted; derpaa væde dette med lidt Salmiakiritus. En amerikansk Biavler anbefaler bade det stufne Sted med varme Vandnslag og mener at have iagttaget, at merterne aftage i Forhold til Dmflagets arme. Braaden er anbragt i den bageste el af Arbejdsbiernes (og Dronningens) agkrop, tæt indenfor det bageste Led. vis Bien straks efter at have stultet et lemme flyver bort, s. Eks. naar den rummes med Rog, afrides ikke alene raaden, men ogsaa Blæren, som indeholder Giften, idet Skeden og de to Lantter, som trænger ind i Huden, ere fornede med Modhager, som forhindre, at i Hast kan trækkes ud; Bien vil da art efter dø. Lader man derimod Bien afte rolig stikke, begynder den efter endt til at dreje sig rundt, hvorved Skeden — vis skarpe Bagkant paa kort Tid kan udde Huden saaledes — kan trækkes ud ligemed Lancetterne. Bien tager da ingen Lade af Stikket. Dens Anvendelse af raaden sker vilkaarlig, naar man tilføjer n Emerte. Dronningen benytter sjældent i Braad mod Menneestet, men hvis det er, er Virkningen kun svag.

Moderbien ligner Arbejdsbiene i enseende til Ringerne og Bryllstykke, en dens Hoved er noget større, Tungen rtere og Bagtroppen meget længere; den ger derfor et langt Stykke (6 mm.) bagd Ringerne, naar disse ere sammenfoldede. et sikreste Kjendtegn er dog Venene, m er længere end hos Arbejdsbiene og ronerne. I ældre Tid har den Kuffelse rkket, at Moderbien førte Regimentet i ifolket; derfor kaldte man den Bisongen. den da man senere opdagede, at dette asen var en Hun, ændredes Navnet til Dronningen". Da man tillige mente, at nne Hun sløj foran Bisværmen og viste m Bejen, kaldte man den ogsaa Bisveren. senere har vi faaet mere Kendskab til Bimfundet. Blandt de Mænd, som har et os værdifulde Bidrag i denne Retng, indtager en tyk Biavler, Professor ogel, en fremtrædende Plads. I en teressant Artikel: „Odelæggelse af Dronngceller og Dronninger i en Bisfamilie“, ser han tydeligt, at Dronningen ikke er ifolkets Herskerinde. Arbejdsbiene ere n herskende Magt i Bisfolket. Moderen maa rette sig efter deres Willie. Naarens Skaber har givet Arbejdsbiene res skarpe Raaben, hvormed de ikke alene e i Stand til at forsvare deres Hjem, n ved Hjælp af Braaden har de ogsaa lagt til at faa gennemført deres Befal-

linger i Bisboligen. Arbejdsbiene har ikke alene Magten over den kun svagtudrustede Dronning, men ogsaa over deres store forsvarelseløse Brødre, Dronerne. Naar disse har opfyldt deres Bestemmelse en Tid om Sommeren, ved den opmærksomme Biavler, at Arbejdsbiene jage dem tilbage i en Krog i Stedet og lader dem sulte; derved blive de ulykkelige Hanbier matte, hvorefter Arbejdsbiene dræbe dem eller med Magt tvinge Dronerne til at forlade deres Hjem; nogle af Dronerne prøver vel paa at vende tilbage til deres Hjem for kort Tid efter at lide samme ubarmhjærtige Skæbne.

Dronningen vejer i befrugtet Tilstand som Følge af Eggernes Vægt omtrent tre Gange saa meget som en Arbejdsbi. Det var den blinde Naturforsker Franz Huber, som ved sin trofaste og forstandige Tjener, Franz Burnens's Hjælp i Alarne 1787 og 1788 anstillede en Række Forsøg, hvorved han klart beviste, at Dronningen blev befrugtet højt oppe i Luften ved en Drone. Den unge Dronning, hvis Fomrindom Huber var sikker paa, forhindredes i at foretage Parringsudflugt indtil en for disse Forsøg gunstig Dag. Genimod Middag udvidedes Flyvehullet paa Forsøgsstadet. Dronerne kom først ud og sløj op i Luften. Snart derpaa fulgte Moderbien efter, idet den efter nøje at have iagttaget Udgangspunktet og efter nogle Gange at være vendt tilbage med usorrettet Sag, atter sløj bort. Omtrent en halv Time senere vendte den tilbage og havde da opnaaet sin Hensigt. Som Tegne paa at Parringen var foregaaet, indeholdt Moderbiens et Brudstykke af Dronens Ronsorgan. Denne Opdagelse af Biernes Forplantningsforhold, som Huber havde foretaget, er senere bleven bekræftet af en udmærket Videnskabsmand, Professor Carl v. Siebold i München. Ved at anatomere en Bidronning, som var vendt tilbage fra Parringsudflugten, fandt Prof. Siebold Sædbeholderen overfyldt med Spermatozoider.

Dronerne (Hanbierne) ere større og tykkere end Arbejdsbiene, men ikke saa lange som Moderbien; de mangle foruden Braaden ogsaa Kurven. Deres vigtigste Gerning er at befrugte de unge Dronninger, som de træffe paa deres Udflugter. En Dronning befrugtes kun een Gang i sin Tid, og den Moderbi, som er befrugtet, er da straks efter i Stand til at lægge Æg, hvoraf Arbejdsbier og Dronninger kunne fremkomme; i ubefrugtet Tilstand kan Dronningen kun lægge Æg, hvoraf Hanbier fremkomme.

Den Drone, der udfører Befrugtningen,

dør kort Tid efter. Dronerne fremkomme i Bisfokket under almindelige Forhold i sidste Halvdel af Maj Maaned. De flybe som Regel kun ud i de varmeste Middags-timer. Naar Arbejdsbierne mærke, at Hønningtrækket for den Sommer begynder at aftage, og Bisfokket er i Besiddelse af en frugtbar Dronning, dræbes eller udjages Dronerne. Dette kaldes Droneslaget og sker i Sommertræfegnene som Regel i Slutningen af Juli Maaned og i Eftertræfegnene noget senere. Biavleren bør efter sin Erfaring sørge for at hofte det Overflod af Hønning, som Bisfokket kan yde, før Arbejdsbierne har dræbt Dronerne; ellers kan den Ophidselse, som kommer over Arbejdsbierne ved denne Lejlighed, let komme til at gaa ud over Moderbierne.

Det hænder ikke sjældent, at man læser om, at Bierne har mistet deres Dronning i Vintertiden. Jeg er stærkt tilbøjelig til at tro, at Bimoderen i flere Tilfælde er bleven dræbt ved Hønningshosten. Dronerne tærer en Del paa Bisfokkets Forraad om Sommeren; derfor bør Biavleren sørge for, at Yngelreden i Bistadet kun højst indeholde et Par Tusinde Droneceller.

Arbejdsbierne ere de mindste af de tre Former; de ere ligesom Droningen kvindelige Væsener, men deres Kønsorganer er saa ufuldstændigt udviklede, at de i Reglen ikke have Evne til at frembringe Afkom og derfor altid forblive i jomfruelig Tilstand. Arbejdsbierne forrette alt Arbejde i deres Bolig, undtagen Forplantningen. De opføre Boksbygningen, passe Yngelen, rense og forspare Boligen og indsamle, hjembære og omdanne den Nektar, som de finder i Blomsterne. I den Gulning, „Kurven“, som de have paa hver Bagbens Skinneben, opsamle og hjembære de det i Blomsterne hentede Blomstervob. De Organer, hvormed de udføre alt dette Arbejde, ere stærkt udviklede. Sker det, at et dronningløst Stade faar æglæggende Arbejdere, da maa der indføres en befrugtet Dronning i Familien. Grunden, hvorfor der i et dronningløst Stade kan findes æglæggende Arbejdere, angiver en tykt Biavler, Fr. Durr, saaledes: „Bierne selv gøre intet for at faa Arbejdere til at lægge Æg; det sker uden deres Hensigt og uden deres Medvirking. Enhver Bi har efter sin Alder en særegen Opgave at udfylde efter sin Vegemsudvikling. De yngre Bier ere Yngelbier; af disse tilberedes der, naar Stadet har det nødvendige Forraad, rigelig Næringsstoff, der skal opfodres. Hos de ældre Arbejdere bliver, naar de have

Overflod af Næringsstoff, dette forbrugt under Arbejdet; men saaledes gaar det ikke hos Yngelbierne, naar de under Mange paa Yngel ikke kunne opfodre det. Derfor strømmer det i Overflod til de enkelte Vegemsdele, og disse blive derved stærkere udviklede end under almindelige Forhold. Saaledes blive ogsaa de forkrøblede Vegestofte stærkere ernærede. Hos enkelte Bier udvikles disse og frembringe Æg, medens dette ikke sker ved den sædvanlige Ernæring. Saaledes fremkommer i dronningløse Familier æglæggende Arbejdere.

Det var den udmærkede hollandske Naturforsker, Jean Swammerdam, fød 1637, som skrev en Bog, „Bybel der Natur“, hvori han afbildede Bierens Kønsorganer. Disse Tegninger blev afkopierede af flere Forfattere, ogsaa af den berømte Reaumur. Desuagtet mente mange Biavlere, at Biseren var en Hanbi og Dronerne Hunbier. Men nævnte ældre Naturforskere troede, at Arbejdsbierne var uden Køn. Deres Anskuelse stod vel Magt, indtil Præsten Schirach i Klein Bauzen i Sachsen gjorde sig berømt ved en Opdagelse, som senere fik en overordentlig Betydning for den rationelle Biavl.

Schirach paastod, at enhver Arbejderlarve, som var tre Dage gammel, kunde ved at erholde større Plads og et kraftigt Foder end de andre udvikle sig til en Dronning, og at altsaa alle Arbejdsbier oprindelig maatte være af Hunkønnet.

Mogle Aar efter at Schirach havde gjort sin Opdagelse, fremtraadte Overoekonomicommissair Niem i Preussen med den Paastand, at der blandt Arbejdsbier fandtes frugtbare Individier, men som kun lagde Dronææg.

Efter at disse Paastande vare frem satte, blev Huber opfordret til at undersøge disse Anskuelser nøjere. Fr. Burnens foretog at anstille en storartet og nøjagtig Undersøgelse, som Huber ikke havde ville forlange af ham. I to Bistader, som længere Tid havde været dronningløse, bemærkede Burnens Dronææg og Drone larver. For at finde Moderen til disse anstillede han med en næste eksempel: Taalmodighed og Udholdenhed sit Forsøg. Denne Undersøgelse, som varede 11 Dage udførte Burnens saaledes, at han med Fingrene udtog hver enkelt Bi af begge Stader uden at bedøve den og betragtede nøje dens Snabel, Bagfødder og Braad. De havde alle de for Arbejdsbier karakteristiske Kendetegn: den lange Tunge, den lige Braad og Kurven paa Bagfødderne og det var saaledes bevist, at de nævnt

Droneræg og Dronelarver hidrørte fra frugtbare Arbejdsbier.

Ved dette besværlige Arbejde var det dog ikke endnu bevist, at alle Arbejdsbier tilhørte Hunnønnen. Først opfordrede de: for en ung Bie, Surine, til at anatomere flere almindelige Arbejdsbier, og hos dem alle fandtes tydelige Eggestofke, men uden Egg.

Den ovenfor nævnte, geniale Naturforsker, Franz Huber, blev født i Genf den 2. Juli 1750 og døde i Lausanne i Schweiz den 22. Decbr. 1832; han opnaaede altsaa den høje Alder af 82 Aar, men allerede i 15 Aars Alderen havde han mistet sit Syn, en Tilfikkelse han bar med Taalmodighed, og han fandt i sine heldige videnskabelige Granskninger, der udførtes ved andres Hjælp, en rig Kilde til Glæde og Tilfredsstillelse.

Den ny Sygdom i Nordamerika.

Af Brodr. Nielsen, Øllerup.

I enkelte Egne af Nordamerika har der i de senere Aar raaset en ny Sygdom, om man har givet Navnet sort Yngel. Den angriber mest de usorselede Larver. Paa disse viser der sig til at begynde med en lille mørk Plet. Denne breder sig, Larverne blive mørkere og tilsidst sorte. Derfor Navnet sort Yngel.

Bakteriologen, Dr. Howard, der er endt for sine Undersøgelser paa Bipestens Omraade, har undersøgt denne Sygdom og er kommet til det Resultat, at den skyldes de særlige Baciller, nemlig *Bacillus millii* og *Bacillus thoracis*. Han antager, at ogsaa de fuldvoksne Bier angribes af Sygdommen.

Om disse Bacillers Sporedannelser indtaler han følgende i Gleanings in Bee-culture:

„*Bacillus millii* hører til en Klasse, endt som endosporous. — Sporer dannes inden i Bacillen eller Bakterien. *Bacillus thoracis* hører til den saakaldte arthrosporous Afdeling, i hvilken Sporen skiller sig fra Staven eller Bakterien ved Spalning eller Tværbeling i Stedet for som hos *Bacillus millii* at dannes inden i selve Bakterien. Hos nogle Arter finder Sporedannelsen kun Sted, naar det nærende Stof intrent er udtømt, og Sporerne forblive i en Hviletilstand, indtil nyt Nærings-

stof bliver tilbragt, da spire de og blive atter til Baciller eller Bakterier. Der ere andre Arter, der danne Sporer, naar Betingelserne ere mest gunstige for en forsat Udvikling. Hvad Sporedannelsen angaar, høre de her omtalte Bakterier til denne sidste Klasse.

Sporenes Forhold til Bakterierne er noget lignende som Frøernes til Planterne. Sporerne besidde en større Evne til at taale Indtørring, Varme, Kemikalier, atomoffæriske Forandringer etc. end Bakterierne selv. Sporer af endosporous Bakterier ere mere modstandskraftige end dem af de saakaldte arthrosporous; i Henhold hertil skalde Sporerne af *Bacillus millii* have større Modstandskraft end Sporerne af *Bacillus thoracis*, naar ellers andre Ting ere lige, men *Bacillus millii* er en Anaerobiant, der vokser bedst uden Ilt og atomoffæriske Luft. Udsættelse af disse Bakterier og deres Sporer for Atmosfæren vil derfor mulig vise sig at være skadelig for deres Livskraft. Da *Bacillus thoracis* er en Aerobiant, der trives bedst i Atmosfæren, vil den muligvis kunne modstaa Atmosfærens Paavirkning i en længere Periode. Bipeft-bakterien, *Bacillus alvei*, har været grundigt undersøgt, og endskønt den er endosporous og kun gaar over i Spore- eller Hviletilstand, naar Næringssemnerne ere udtømte, tabe Sporerne dog deres Livskraft i Løbet af 24—36 Timer, naar de udsættes for Atmosfæren.“

Om Helbredelse af denne Sygdom skriver Dr. Howard endvidere følgende, som vi her gengive efter A. B. Journal:

„Den bedste Tid at udføre en Helbredelseskur paa er under et Hønningsbi-træk.

Gør Deres Familier stærke ved Foræning; anbring dem paa Kunsttavleledere og bur Dronningerne. Udtag Lederne efter 5 Dages Forløb, smelt dem til Voks og giv hele Kunsttavler i Stedet, Hold Dronningerne burede 5 Dage længere. Dette vil give Tid til, at de smittede Bier kunne forsvinde fra Familien, før nogen Yngel atter bliver ansat.

Hvis en Helbredelseskur foretages paa en Tid, da kun lidt Hønningsbi kommer ind, skalde ovennævnte oinændrede Mac Couys Metode følges i en enhver Henseende, og Bierne fodres med Salicylfoder, indtil Tavlerne ere saa godt fyldte, at alt Foderet kan blive antiseptisk til den Tid, da Yngeludviklingen begynder.

Stor Paapasselighed skalde iagttages med at smelte alle gamle Tavler og udtagne Ledere til Voks straks. Benyt ikke Solvoksmelteren, men smelt straks Tav-

lerne i kogende Vand eller i en Dampvoks-smelter. Indtil fremtidige Underøgelser viser, hvor lang disse Sygdoms-sprirens Livsvarighed er i den fri Luft, vil jeg anbefale en grundig Desinfektion af Stader, Kammer etc. ved Røgning i Pinolie en halv Time. Dette vil ikke bestadige Staderne eller de dertil hørende Dele, og desuden vil den høje Temperatur, der naas, sikre en grundig Desinfektion. Ved omhyggelige, praktisk udførte Forsøg i Forbindelse med mikroskopiske Underøgelser af denne Sygdom, naar den er paa sit Højdepunkt, vil der — derom føler jeg mig overbevist — opdages en eller anden praktisk Plan til dens heldige Udryddelse."

Denne Sygdom anses i Amerika af flere for at være mere ødelæggende og mere smitsom end den virkelige Bipest, og da den fordrer en mere omstændelig Behandling, have vi ment, at det var rigtigt, at den blev omtalt her i Bladet. Det er jo ikke umuligt, at den kan komme til at holde sit Indtog her i Landet; derfor er det ingen Skade til, ifald det skulde ske, at være en lille Smule forberedt paa at tage Kampen op imod dem, før den faar anrettet alt for store Ødelæggelser. Og da det jo lader til, at Sporerne af disse Baktierier ere mere sejglivede end Bipestbakteriens, saa gælder det om ikke at forveksle denne ny Sygdom med Bipesten.

Om Planternes Vækst.

Af Professor A. S. Cook.

Efter „American Bee Journal.“

Fra talrige Breve, som jeg har modtaget, føler jeg ganske sikkert, at mange Læsere ikke blot vil opnaa Fornøjelse, men meget af Værdi, om jeg i denne Artikel giver en simpel og klar Fremstilling af Marsagen til Planternes Vækst. Enhver Biavler og enhver Landmand kan i Virkeligheden ikke være for vel bevandret i Væren om Planternes Fysiologi. Der er mange, som tro, at Planterne tage Homningen lige fra Saften, men det skulde synes, at man ved simpelt hen at smage paa Saften hurtigt maatte blive rettet i denne Fejltagelse.

En af de mest beundringsværdige Opdagelser, der har været gjort i dette Aarhundrede, var den, Schwann gjorde for omtrent 60 Aar siden af Celler. Det blev derved paavist, at Grundlaget for al Byg-

ning i baade Dyr og Planter bestaar i Celler. Disse Celler ere noget nær i samme, enten de findes i Planter eller Dyr. Planterne bestaa saaledes af Celler — jmaa Sæffe eller Kar, der ikke, som deres Navn antyder, ere tomme Beholder men som altid ere fyldte med en halvstændende Stof, kendt som Protoplasma eller Cytoplasma. Dette Cytoplasma er de store Arbejder i alle Planter og Dyr. Saaledes ere Cellerne Sædet for alt Arbejdet, der gøres, og alt Arbejdet bliver udført af dette Cytoplasma.

Som enhver veloplyst Person ved, opslides og opbygges vi stadig. Naar eller vi udføre et Arbejde som at bevæge en Muskel, rives der Cellevæv ned eller opslides for straks at opbygges igen. Det er, hvorfor vi stadig maa have Føde for at skaffe Materiale til denne Opbygning eller Anabolisme, som det er kaldet. Men Planterne forholder det sig paa samme Maade. De opslides og opbygges. Cellerne, der udgøre Organismen, handle denne Henseende, som hele Organisme handler. De ere Arbejderne og ved Arbejdet slides de op og maa da sikkert erstattes. Planterne vil saaledes omkomme af Hunger uden Føde lige saa sikkert, som Dyrene vil.

Vi se da, hvorfor Planterne hensygn naar Vandet, deres vigtigste Næringsstoft tilbageholdes, eller naar de gro paa daarligt udpint Jord. Disse Celler udføre to vigtige Funktioner. De have Gane til at opsuge flydende Stoffer og lade dem overgaa til andre Celler. Paa denne Maade føre Saften fra Rodderne højt op til Bladen.

Den anden vigtige Gerning, disse Celler have at udføre, er deres Arbejde i Planterne med at optage visse Næringsstoffer og at opbygge Cellevævene. De ere saaledes baade Overbringere og Bearbejder. Det er den levende Celles Funktion overat optage Vædske, der komme i Berøring med den. Saaledes optage Cellerne Planternes Rodder Vand og mineralske Salte, og, som vi have set ovenfor, føre disse Stoffer op gennem Stammen og Røstene lige til de allerøverste Blade.

Naaste er Vandet det mest vigtige Element, som Rodderne optage, og i Modsetning til, hvad de fleste Folk tro, optage alt Vandet, der behøves i Planten, praktisk talt igennem Rodderne. De mineralske Elementer ere ganske talrige, men kun ti behøver Jorden i Almindelighed at være forsynet med. Disse ere Kvælstof, Kalium og Fosfor, som altid ere forenede i en Oplosning, naar de medføres som en De-

af den raa Saft fra Rødderne. Efter som dette Materiale passerer igennem Cellerne, sædvanlig i den ydre, blødere Del af Beddet, optage Cellerne, hvad de behøve til deres Næring. De tære særlig stærkt paa Kvælstoffet. Som anført, føres denne Saft til Bladene.

Bladcellerne, lige som ogsaa dengrønne Del af Barken, have som en udgørende Del af deres Protoplasma, Chlorofylet. Paa Bladens Underside findes der Vanddrætsaabninger, hvorigennem der optages Kulsyre fra Luften.

Bladene have ved Hjælp af Protoplasmaet i Cellerne Evne til at danne Kulhydrater, sandsynligvis af Vandet og Kulsyren, som de modtage henholdsvis gennem Rødderne og fra Luften. Medens det maa antages, at de fleste af Kulhydraterne — ved denne Benævnelse mene vi Stivelsen, Sukkeret og Cellulosen — dannes af Vand og Kulsyre, er det dog meget sandsynligt, at Cellerne have Evne til at omdanne deres egne æggehvideagtige eller kvælstofholdige Elementer til disse Kulhydrater, hvilket de maatte gøre i Tilfælde af, at Vandet eller Kulsyren ikke var til Stede. Vi ved, at Dyrenes Celler gøre noget lignende som dette.

Materialet, Bladene frembringe, er sædvanlig en eller anden Form af Sukker. Dette bæres bort i en Oplosning, der undertiden kaldes „bearbejdet Saft“, og føres til Cellerne, omdannes ofte til Stivelse og oplagres. Da Stivelsen er uopløselig, vil den forblive der, indtil den atter omdannes til Sukker. Naar som helst der er Overmaal af Kulhydrater, oplagres denne Stivelse, og naar den er nødvendig, omdannes den atter til Sukker og føres bort for at benyttes. Cellevæggene og i Virkeligheden alle træagtige Bestanddele i Planterne ere dannede ved Forandring af dette Sukker til Cellulose, der er den væsentligste Bestanddel af alle træagtige Væv.

Væksten af alle vore almindelige Træer lægges altid til det udvendige Lag Dannelsesvæv, der bestaar af det ydre Ved og den indre Bark. Paa denne Maade tillægges der en Ring til Træet hvert Aar. Vi kalder derfor saadanne Planter exogene, hvilket betyder, at Tilvæksten foregaar i Stammens ydre Dele ved Udvikling af Aarringe.

Som ovenfor nævnt, er Planternes Nektar ikke Saft. I Bunden af Blomsten eller hvor som helst Nektar affindres, er der særlige Nektarceller, som afvige ikke blot i Udseende fra de almindelige Celler, men som have en forskellig Funktion. Disse

Celler have Evne til at tage Sukker fra Saften, eller muligvis de kunne uddrage nogle Elementer fra Saften og omdanne til Sukker. Dette er omtrent altid Rørfukker. Saaledes udskille disse Celler Sukker fra Saften og lade ikke uden videre Satten passere ud i Blomsten. Sukkeret i Nektaren kan være i Saften eller kan være dannet af Nektarcellerne. I hvert Fald er Nektaren ganske forskellig fra Saften.

Vi have set, at Kvælstoffet, der føres op af Saften, bliver benyttet til Næring for Cellerne. Kvælstoffets Nytte er da sandsynligvis at fremme Plantens Vækst. En Jordbund, der er meget rig paa Kvælstof, vil fremvise kraftige Planter. Det antages, at Kaliummet og Fosforstren ere mere nødvendige ved Frugtansættelsen eller Dannelsen af Frugt og Krø hos Planterne. Uden Tvivl ere alle disse Elementer nødvendige ved al Udvikling og Vækst.

Jeg har ovenfor henledt Opmærksomheden paa Chlorofylet i Bladene. Det er dette, der gør Bladene grønne. Ved Bladens Virksomhed bliver dette stadig opbrugt. Derfor maa der til Stadighed dannes nyt, ellers vil Planten blive gul og sygelig. For at danne Chlorofyl maa Bladene ikke blot have de nødvendige Elementer, men ogsaa Sollys. Vi ser da, hvorfor Planter eller Græs under et Bræt bliver aule. Chlorofylet bliver obbrugt, og i Mangel af Sollys kan intet nyt dannes igen.

Jeg nævnte ovenfor, at alt Vandet i Planterne kommer fra Rødderne. De, som have bemærket, hvorledes Planterne oplives paa en taaget Morgen, kunne betvivle denne Angivelse. Da Saften passerer ud i Bladene, fordamper Vandet stadig fra deres Overflade, efterladende Saltene, det medfører, til deres Næring. Det er sandsynligt, at Bladene udføre den sværeste Del af Arbejdet i Planterne. Ved denne Fordampning svinder der en uhyre Mængde Vand bort. En taaget Morgen i en tør Tid opliver Planterne, fordi den forhindrer denne virksomme Fordampning.

Vi skulle aldrig benytte Ordet Fordøjelse i Forbindelse med Planternes Virksomhed. Fordøjelse er Præparering af Foden, saa at den kan lade sig opsluge. Planterne tage sjældent nogen Føde, der ikke kan lade sig opsluge. Derfor have de fleste Planter ingen Fordøjelsesorganer og udføre ingen Fordøjelse.

At danne Aflæggere.

Af Doolittle.

(Sluttet.)

„Dette synes at være meget let. Men sig mig nu, hvorledes jeg skal udføre den kunstige Formerelse saaledes, at jeg kan faa stærke Stader og et rigeligt Overflud af Honning?“

„Saaledes som De stiller Spørgsmaalet, vil det blive en meget moderat Formerelse, De onsker. I de sidste 25 Aar har jeg brugt følgende Fremgangsmaade: Om trent 8—10 Dage, før man venter et Honningtræk, vælger man ud et stærkt Stade, som vi for Bekvemmeligheds Skyld vil kalde Nr. 1, og ryfter alle Bier, Dronningen med, af Kammerne ned i et Stade, fyldt med tomme Tavler eller med Kammer med Kunstvoxs i. Dette Stade stilles paa den Plads, hvor Nr. 1 før stod; Magasinkasserne i det gamle Stade sættes paa det nye. Paa denne Maade faar man en stærk Familie bestaaende af Dronningen og alle Bierne i en af Bi-gaardens bedste Stader, et Stade fuldt af Bostavler eller af Kunstvoxs og de delvis fyldte Magasinkasser fra Nr. 1, saaledes færdigt til at drage Fordel af det forestaaende Honningtræk. Nu flytter man et andet Stade, som vi vil kalde Nr. 2, et Stykke fra sin Plads og anbringer alle Yngeltavler fra Nr. 1 i et Stade, som sættes paa den Plads, Nr. 2 før havde; men kort før man hænger Yngeltavlerne ind paa denne Plads, tager man fra en af de ovenfor beskrevne Dronningavlsstader den Table, hvorpaa Dronningen sidder, med Bier og Dronning, og saasnart Yngeltavlerne er komne paa den Plads, hvor Nr. 2 før stod, ryfter man Dronningen og Bierne fra denne Table ned foran Indgangen til det Stade, hvori disse Yngeltavler er (altsaa paa den Plads, Nr. 2 før havde) og lader dem gaa ind sammen med de hjemvendende Trækbier fra Nr. 2, som nu søger efter sit gamle Hjem. Sæt en Magasinkasse paa dette Stade, og alt er færdigt. Man har saaledes et Stade bestaaende af et fuldt Sæt af Yngeltavler, en god ung Dronning med Arbejdsbier til at beskytte hende og endelig alle Trækbier fra Nr. 2; dette bliver altsaa ogsaa et godt, stærkt Folk, færdigt til at udnytte det snart begyndende Honningtræk. Det fra sin Plads flyttede Stade Nr. 2 beholder alle sin Tavler og al sin Yngel, sin gamle

Dronning og delvis fyldte Magasinkasser, men mister alle sine Trækbier. Efter 8—10 Dages Forløb er det vel forsynet med Arbejdsbier igen, saa at det ogsaa er i god Stand, naar det ventede Honningtræk kommer. Af 2 Stader faar man saaledes 3. Onsker man en stærkere Formering, kan man gentage den samme Operation, naar Honninghøsten er tilende, kun sætter man ikke Magasinkasser paa og maa fodre Nr. 1 eller forsyne det med fyldte Honningtavler“.

Honningen.

Af Jens Jensen.

—

I Tidsskiftet for Bivol Nr. 10 for 1 Juli 1899, under Rubrikken „Gavnlig Bivint“ skrives der om Behandlingen af Honningen: „Den udslyngede Honning bør ikke helbes i Glas, før den har henstaaet mindst 2 Døgn i en stor Beholder, i hvilken den skummes omhyggeligt og røres godt igennem, inden den fylbes paa Glas“. Da nu den Tid nærmer sig, hvor vi Bivolere skal arbejde med Honningen, vil jeg derfor advare Regynderne om at være lidt forsigtige med Behandlingen, og ikke sætte deres Honning paa Glas efter at den kun har staaet et Par Dage, hvis de vil have en fin Handelsvare, som de selv kan garantere for, er holdbar. Jeg finder det mærkeligt, at der ikke i Tidsskiftet fremkommer noget om Honningens Behandling. Der skrives om Dronningavl, Rammemaal og forskelligt andet, men Honningen bliver der hældent strevet om. Hvad om Dommerne ved Bivolsubstillingerne skrev en Kritik over den udstillede og bedømte Honning i Lighed med den Artikel, Jakob Olsen skrev om Bihusene paa Udstillingen i Zoologisk Have i 1899. Det vilde sikkert hjælpe til, at Bivolerne kom til at indse, at det ikke er nok at slynge Honningen ud og fylde den paa store Beholdere. Nej, for at faa en Vare, som tager sig ud, naar den bliver fyldt paa Glas, ikke i store Kruffer eller Spande, saa skal Honningen, naar den er skummet ren, røres godt igennem, ikke en, men mange Gange og Dage. Saa faar vi den fint krystalliseret, ellers ikke.

Om Honningssalget kunde jeg have lyst til at skrive lidt. Den første Fordring, der stilles fra Køberens Side er jo (eller

burde være), at Hønningen er rent og pænt behandlet, og at den er holdbar; de to første Punkter lader vi Husmoderen tage Ansvaret for, men hun bør til Gengæld saa ogsaa have Vren for Varen, naar den bliver godt omtalt. Det tredje Punkt faar hun ogsaa Ansvaret for her hos os, da jeg ikke har noget med Hønningen at gøre, efter at jeg har taget den ud af Bihujene. Dernæst spørger Koberen om Prisen, og der er jo mange forskellige Priser. Mon ikke vi, som kan levere en Vare, der er holdbar, og som vi kan garantere for, kunde blive enige om, ikke at sælge Hønningen under 50 Ore Pd. Lad saa dem, der ikke tør garantere for det, de sælger, sælge den for 35—40 Ore. Kunde der ikke fra DBF's Side gøres en Del for Salget af dansk Hønning, saaledes at Forbrugere, som købte Hønning gennem Forhandlere, kunde have Garanti for, at det, de købte var ægte dansk Hønning. Hvis der af Biavlerforeningen blev anstiftet et Varemærke, som var gældende for hele Landet, og som kun Biavlere der er Medlemmer af Danmarks Biavlerforening, skulde have Ret til at bruge, med vedkommende Biavlere's Navn og Postadresse paa Eddiketten, saa vilde Forbrugerne af Hønningen altid vide, hvem der havde leveret Hønningen og, hvem der bar Ansvar for dens Vgthed. Jeg tillader mig endelig at henstille til Bestyrelsen for Danmarks Biavlerforening at tage ovennævnte Sag under Overvejelse, for om muligt at saa Salget af Hønning ind under bedre Former end den er for Njeblikket.

Fodring.

Af N. N. Underjen.

Overgemte Tavler kunne som bekendt ikke udslynges, men man kan hænge dem ind i Stedet, tæt op til Yngelen, for at Bierne kunne tømme dem. Man kan ogsaa tømme dem saaledes, at man tager et Par Dæksbrætter op og paasætter et Slags Foderapperat, som er lavet af 1 $\frac{3}{4}$ " brede Lister saa store, at en Ramme med overgemte Tavler kan (efter at være affrækket og oversprøjtet med lunket Vand) nedlægges deri, hvorpaa Dæksbrædderne igen anbringes ovenover. Denne Slags Fodring har jeg prøvet ved forskellige Stader, og jeg tror, at det er meget at anbefale til nye Sværme.

Den opliver og fremskynder Arbejdet i Staderne, og kan anvendes til Fodring af ethvert som helst Stade om Foraaret, naar den daglige Udflugt er begyndt. Man faar da sine overgemte Tavler fuldstændigt og smukt tømt. Denne saavel som enhver anden Fodring skal helst foretages i den sidste Halvdel af Eftermiddagen, og Tavlen bør borttages næste Morgen, da der ellers let fremkaldes Røveri. Men en saadan overgemt Table bliver tilnærmelsesvis ogsaa tømt paa en Nat.

Biavlsudstillingen.

I Anledning af nogle Klager fra Biavlsudstillere ved Landmangsforsamlingen i Odense, var Subsektionens Medlemmer samlet i Odense den 11. August, og skal vi som Svar paa indsendte Klager bemærke, at vi indrømmer Klagerne over den forholdsvis høje Takst for Transport og Opførsel, men da det ikke forterer under Sektionen, men under Intendanturen, beklager vi, at derved er intet at gøre for Udstillerne fra Sektionens Side.

Angaaende Transporten da henvises til Virksomhedsplanen § 24, hvor det hedder Risikoen bæres af Udstillerne.

At der kan være begaaet Smaafejl ved Indpakningen kan indrømmes, da det var overdraget til flere, men det viste sig ogsaa, at flere Udstillere havde en absolut daarlig Pakning; hos mange Udstillere fandtes flere Glas knuste ved Modtagelsen, ligesom Propperne var sprunget af mange Flasker, m. m.

Sektionen vil erstatte enhver berettiget Klage, som efter det store Antal af Udstillere, forholdsvis er meget ringe. Skulde der mulig være nogle Udstillere, som har modtaget Genstande, som ikke tilkommer dem, bedes de godhedsfuldt sende samme til N. Jørgensen i Odense, lige som mulig berettigede Klager jendes til samme, som da paa bedste Maade drage Omsorg for en Berigtigelse.

C. Rikkelsen. N. Jørgensen.
A. C. Underjen. N. Pedersen.
J. Holm.

Gave til DBF.s Biavlskole.

Fra Hr. Agent E. Kriel, Aalborg, har jeg til DBF.s Biavlskole modtaget som Gave en Sværmsfanger, 2 Dronebure og en Del Forsætterblif. For denne Gave takkes Hr. Kriel paa det hjerteligste.

N. S. Kristensen.

Forsøg.

Af E. J. Grønning.

Nedegørelse for mine udførte Forsøg med 2 □' og 2 Lavnormalstader i Aaret 1899.

Ligesom det foregaaende Aar har jeg foretaget nøjagtige Forsøg med ovennævnte 2 forskellige Rammemaal. Det skal her bemærkes, at jeg i Sommeren 99 har arbejdet efter en noget forskellig Plan imod 98, hvor jeg — som meddelt i Bladet — ved kunstig Træt (regelræssig Hjernelse af Forsøglingen paa et bestemt Antal Honningceller og Bandedrøring) æggede Bierne til forceret Yngelsætning. — Da har jeg tænkt mig, at det kunde have sin store Betydning netop at anvende den Driftsmaade, som det store Flertal af Landets mindre stillede Biavlere anvende, nemlig denne: med saa lille Udgift og Tidspilbe som vel muligt, men dog forventende et antageligt Overskud. Derefter har jeg altsaa indrettet Arbejdet og Driften, særligt ved Forsøgstaderne, i 1899. Herefter skal jeg gaa over til at meddele, hvorledes og til hvilke Tider de forskellige Arbejder ere foretagne. Først maa jeg dog bede at erindre, som allerede tidligere meddelt i Tidsskriftet, at Aaret 98 var et meget fattigt Honningaar. Dog fik Bierne foruden det lille Overskud, de gav, samlet tilstrækkeligt til Vinterforraad, påsende fordelt i Kammerne. De fodredes altsaa slet ikke.

Ved Indvintningen i Efteraaret 1898 havde Forsøgstaderne hver ca. 30 Pund Honning. □' Staderne havde 7 og Lavnormal 9 Kammer — som man vil se: 1008 □" hver. Indvintningen og god, forsvarlig Tilpakning (tørt, magert Hø ved

Enderne, 6 a 8" tykt Uldstof foroven foretoges paa samme Dag. Flyvehullerne midt paa Staderne, lige meget aabnede i Vinterens Løb. Staderne staa i lige Række nær ved hinanden, under gode Løforhold.

Den 22. April 99 foretoges Forsøgsaarstellersynet og Rengøringen. Overvintningen for Lavnormal „god“, omend der var forbrugt megen Honning og ikke saa døde Bier. Der blev taget 2 Kammer bort, indskrænkedes altsaa til 7. Der fandtes Yngel i 2 Tavler, ca. 4 Kv. i hver. □' Staderne viste en „meget god“ Overvintning, Honningforbruget mindre, saa døde Bier; de indskrænkedes nu til 6 Kammer, Yngel i 2, ca. 6" Kv. De påffedes derpaa alle forsvarligt og godt til og stod saaledes urørte til den 3. Maj, hvor de blot tilsaaes for at saa konstateret Udviklingen. Denne var gaaet jævnt godt frem i alle 4 Stader, men 12×12" ikke alene beholdt det tidligere Overtag, som de havde ved første Efteraarsyn, men de vare atter et godt Stykke forud med Yngelsætning. Det samme viste sig, da de først i Juni tilsaas. Den 5. Juli gaves alle Familier den første Kunsttable nær Yngelen, 4 Dage senere atter 1 Kunsttable og samtidig gaves tomme, færdigbyggede Tavler ned ved Enderne, ligesom Magasiner påsattes foroven hos samtlige Familier uden Dronevoks, men det skal bemærkes, at i Kammerne vare ny, ubyggede Kunsttavler (Dronevoks), og trods dette var Dromingerne dog ikke gaaede derop (der var givet påsende med Droneceller forneden.

Ved Udslyngningen i Slutningen af September gav 12×12" Staderne 57 Pbd. eller gennemsnitlig 28½ Pbd. hver. Lavnormal gav 41 Pbd. eller 20½ Pbd. hver. Foruden dette Overskud beholdt hver Familie ca. 30 Pbd. Honning, påsende fordelt i det samme Antal Kammer som ved Indvintningen 98. Lavnormal staa selvfolgelig kun paa en Tavlerække til Vinter.

Skulde den ærede Bestyrelse ønske Forandring eller mere udførlige Nedegørelser ved mine fremtidige Forsøg, da skal jeg gerne rette mig derefter, saa meget mere som jeg endnu ikke har lagt den endelige Plan at arbejde efter for 1900, thi jeg anser det som en Selvfølge, at Forsøgene fortsættes, idetmindste endnu nogle saa Aar, hvis de allerede indvundne Resultater ikke skulle blive uden Værdi og Arbejdet og Udgifterne spildte.

Fra Kredse.

Hjørring Amts BF. afholdt den 28. Juli Biavlsubstilling i Hjørring. Ved Biavlsubstillingen, der afholdtes sammen med Dyrstfuerne i Hjørring, faldt Præmierne saaledes:

Hønning.

1. Pr. (8 Kr.): Mejeribestyrer Bang, Thors-
høj, Åbmd. Jens Jørgensen, Hjørring, Åbmd. N.
M. Andersen, Brønden, Snekker N. P. Nielsen,
Møjen, Høllum, Skomager N. Andersen, Elling,
Lærer N. Jensen, Badstjær, Fru Sofie Jensen,
Badstjær, og Maler Hansen, Jerslev. — 2. Pr.
(5 Kr.): Lærer N. Raatund, Vasted, Åbmd.
Marinus Jensen, Hjørring, Åbmd. Jens Kr. Kris-
tensen, Graarup, Lærer J. C. Jensen, Taars,
Jens Martin Jensen, Møtholm, Jerslev, Lømrer
Jens Chr. Andersen, Elling. — 3. Pr. (3 Kr.):
Chr. Jensen, Tveden, Jerslev, Fru Lise Jensen,
Elling, og Chr. Bach, Etenuu.

Bøfs.

1. Pr. (8 Kr.): Jakobsen, Drenvad, og Chr.
Nielsen, Nias Mølle. — 2. Pr. (5 Kr.): Frits
Pedersen, Langøkke, Taars, Jens Alfred Jensen,
Polen, Taars, og Maler Hansen, Jerslev. — 3.
Pr. (3 Kr.): Åbmd. Jens Jørgensen, Hjørring,
Søren Bach Bjergby, Maren Kirstine Jensen,
Nørholm, Jens Kr. Kristensen, Graarup, N. C.
Madsen, Sørig Møse, Lærer J. C. Jensen, Taars,
og Niels Jøfumsen, Søfing.

Bøfstabler.

1. Pr. (8 Kr.): Købmand Jens Jørgensen,
Hjørring. — 2. Pr. (5 Kr.): Gartner J. Jensen,
Højhøft, og Marinus Sørensen, Nderhede.

Mjød.

1. Pr. (8 Kr.): Skomager N. Andersen, El-
ling. — 2. Pr. (5 Kr.): Peder Jakobsen, Dren-
vad (gl. Mjød), samme (ny Mjød), Lærer J. P.
Jensen, Elling, og Maler Hansen, Jerslev. — 3.
Pr. (3 Kr.): Åbmd. Jens Jørgensen, Hjørring,
Fru Lise Jensen, Elling, og Lømrer J. C. An-
dersen, Elling.

Hønning, Vin og Vikor.

1. Pr. (6 Kr.): Åbmd. Jens Jørgensen,
Hjørring (Kirsebærvin), Skomager N. Andersen,
Elling (Vikor), Fru Lise Jensen, Elling (Hindbær-
vikor), samme (Ribsvin), Lærer J. C. Jensen,
Taars (Vin), og N. Jensen, Badstjær (Vin). —
2. Pr. (4 Kr.): Fru Lise Jensen, Elling (Stit-
felsbærvin) og Lærer J. P. Jensen, Elling (Kafau-
vikor). — 3. Pr. (2 Kr.): Åbmd. Jens Jørgensen
(Vin), Lærer J. C. Jensen, Taars (Vikor) og
Fru Sofie Jensen, Badstjær (do.)

Østetøj.

1. Pr. (6 Kr.): Fru Sofie Jensen, Badstjær
(Stiftelsbørgele) — 2. Pr. (4 Kr.): Fru Lise
Jensen, Elling (Jordbær og Stiftelsbær).

Hønningfager.

1. Pr.: Fru Thora Voesen, Vejle.

Vistader.

2. Pr. (5 Kr.): J. P. Thomsen, Smidstrup.

Biavlsubstillingen talte op mod 100
Numre og var anbragt i et Telt, der var
altfor lille til at rumme saa mange Gen-

stande, men desuagtet var den godt besøgt.
Som Dommer fungerede Husejer J. C.
Bech, Alborg, Købmændene Ad. Andersen
og Jens Nielsen, Hjørring, samt P. Dren-
vad, Taars.

3 Præmier uddeltes 265 Kr. + 3
Præmier, der af forskellige Grunde i L: kunde
uddetales.

Sundeved BF.

afholdt Søndag d.
17. Juni ds. Eftm. Kl. 5,45 (Tiden for
Smaabane Togets Ankomst baade fra
Nabenraa og Graasten), et velbesøgt Møde
paa Barnæs St. Ligeledes afholdtes Møde
i Gæstgivergaarden i Kværns Fredag den
22. ds. Eftm. Kl. 6. Her var Besøget,
grundet paa mangelfuld Bekendtgørelse
ikke saa godt. Derimod var dets Karakter
meget tilfredsstillende, det samme gælder
for Mødet i Barnæs, hvorvel Deltagelsen
i Diskussionen her lod en Del tilbage at
ønske. Th. Buchholz, Rødding, gav i
sine Foredrag over Wellsmetoden grundig
Befæd, baade historisk og praktisk, han
fremhævede baade deres gode og daarlige
eller mindre gode Eider. Som dens gode
Eider nævnte han den forøgede Arbejdslyst,
iblandt Wellsfolkene gaves sjælden doone
Familier. De gav gennemsnitlig lidt større
Udbytte end henholdsvis en enkelt Familie.
Gik der en Dronning tabt i Vinterens
Løb, var der dog altid en tilbage, og
Folket gik ikke tabt, som naar det kun var
en Dronning i Stedet, og saa den lette
Overvintring af imaa Folk. Som Well-
melodens mindre gode Eider regnede han:
det forøgede Arbejde ved Pasningen af to
Familier istedetfor een. Den forøgede Ud-
gift til Dronninggitter, Indstud, større
Stade og — saabidt jeg husker — ogsaa
forøget Sværmelyst. Ved Beregningen af
Udbyttet vilde han derfor have dette anset
for to Folk og ikke for eet. Herimod ind-
vendtes af Formanden, Jes Sørensen,
Kværns, at det burde kun regnes som Ud-
bytte af eet, og der fortes en Diskussion
om dette Emne. Det vilde være fornoje-
ligt at faa at vide, hvad man mener om
dette Spørgsmaal andre Steder. Paa
Forespørgsel om, hvor Grænsen var for
vor Trugstadebiavl, Højstadebiavl og Kube-
biavl (efter tyss Mønster) erklæredes en
Linie, trukket fra Flensborg i sydvestlig
Retning, for at være nærmest passende. —
Til Slutning anmodes Medlemmerne om at
tænke lidt paa nu i Sommerens Løb at
belade sig paa Udstillingen i Fjlsted til
Efteraaret, at den kan blive saa fylldig og
righoldig som muligt. Det er dog glæde-
ligt at se, at har end de forrige Aar op-
dift Nedgang i vor Forenings Medlems-

antal, saa er det nu ved at stige igen. I Barnæs har vi f. Eks. faaet 5 a 6 ny Medlemmer, hvorfor Mødet ogsaa blev holdt der, og i de andre Kredse kommer der stadig uogle ny til og erstatter idetmindste dem, der gaar bort. En ny Faktor, som gør Indtrædelse i Foreningerne nødvendig, er ogsaa den 1. Januar d. A. kommen til med Strafttrædelsen af den ny tyske, borgerlige Lovbog, hvorefter enhver er ikke alene ansvarlig for den Stade, hans Bier gør, men man skal endog yde Vedkommende en Smertespenge (Schmerzengeld). Ja, skulde endog den Ulykke ske, at en Mand bliver syg og dør efter Bistit, kan Ejeren af Bierne komme til at forsørge Mandens ev. Kone og Børn — en nydelig Udsigt. Her kan vore Foreninger være til betydelig Støtte for Medlemmerne ved Indtrædelse i „Haftpflicht“-Forsikringselskaber. (Haftpflicht = man hæfter for gjort Skade). Tillige og ikke mindst er der en ren Pengefordel ved at være i vore Biforeninger for Biavlere. Til en veldreven Biavl hører jo ogsaa at lade Bierne forny deres Bygning i Yngellejet efterhaanden ved hvert Aar at indsætte ny Tavler — lad os sige 3 — nærmest Indgangen. Har man saa 10 Stader, bruger man altsaa 30 Tavler = 5 Pd. Gennem Foreningerne faas de for 1,70 Mk. pr. Pd. Hos Forhandlere kan man godt komme til at give 2,20 Mk., en Forskel altsaa af 50 Pf. pr. Pd. Ganget med 5 = 2,50 Mk. ÷ Medlemsbidraget 1 Mk., en Fortjeneste af 1,50. Saa har man endda gratis Udgang til Biavlsmoderne og Biavlsudstillinger.

J. Clemmensen.

Ekko fra Staderne.

Nordjylland, 3. August.

Vore Bier give vist ikke mere end 40 Pd. Honning pr. Stade iaar. Ifjor gav de næsten dobbelt saa meget. W. J.

Roskilde, 4. August.

Jeg venter ikke at faa mere end 10 Pd. Honning i Gennemsnit af de Bisolk, jeg passer. P. J.

Sorøensegnen, 4. August.

Det er simpelt her paa Egnen med Honning; her er kun saa, som faar noget iaar. Vi haabe dog, at der kan blive saa megen Honning, at vi kan holde Biavlsudstilling. S.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 30. Vil De meddele mig hvordan De mener jeg bedst kan faa affat 600 Pd. Honning af dette Aars Høst, som jeg ingen Kober ved til? En 2 a 300 Pd. Honning tror jeg at kunne faa affat her paa Bladjen. L.

S.: Naar De arbejder Deres Honning i salgs i „L. f. B.“, saa er vi sikker paa, at De let kan faa solgt deres Honning til god Pris.

Nr. 31. Etablerer DBF. ikke et Udsalg af Honning i den kommende Vinter, hvor Biavlerne kan sende Deres Honning ind? L.

S.: DBF. har til Opgave at lære Biavlerne at passe Bierne, saa de kan faa det stort mulige Udbytte af deres Biavl, men at sælge Honningen, det har de Delegerede stadig sagt, at det blev den enkelte Biavlers egen Sag.

Et og Andet.

Af Brodr Nielsen, Ollerup.

Stikkelystne Bier. Ved Behandling af Stader med stikkelystne Bier tilraader Doolittle at blæse 8—10 Pust Røg ind ad Indgangen samtidig med, at Stadet forstyrres ved, at der bankes paa det; naar man saa venter i 3—4 Minuter og derefter ved Abningen af Stadet blæser 4—5 Pust Røg hen over Kammerne, saa er man Herre over Situationen.

Dronninggitre fra Peststader. Om Dronninggitre, der have været benyttede i Peststader, udtaler Mac Coy, at de ere fuldstændig sikre at bruge igen uden at være desinficerede. Han angiver, at for at Larverne kunne blive suge, maa de enten fodres i Celler, hvori der har været angrebet Yngel eller ogsaa med smittet Honning, og da der intet findes paa Dronninggitrene til at fodre Yngelen med, kunne de ikke smitte nogen Bifamilie. Han nævner endvidere, at han i Provinsen Ontario har været heldig med at helbrede Tusinder af bipestsyge Familier, og i ethvert Tilfælde har de gamle Dronninggitre været benyttede igen paa de helbrede Familier uden paa nogen Maade at have været desinficerede, og ingen af disse Familier har af den Grund atter faaet Sygdommen senere.

Et Dronningtab. I A. B. Journal omtales et Tilfælde, hvor en Biavler fik en 7-Kroners Dronning dræbt, ved at en ubefrugtet Dronning søgte ind i et forfært Stabe, da den vendte tilbage fra sin Varringsudflugt. I Følge vore Erfaringer er det noget, som ikke sjældent sker, at unge Dronninger flyve fejl, naar de vende tilbage fra deres Udflugter; særlig er dette Tilfældet, naar Staderne have et ensartet Udseende og staa opstillende tæt sammen i en lige Række. Af ovenstaaende Tilfælde ses det, at der ikke alene er Fare for at miste unge Dronninger ved Fejlsflyvning, men at en værdifuld Dronning ogsaa undertiden kan gaa i Løbet paa den Maade. At give Staderne et uensartet Ydre kan derfor meget anbefales.

Viæg med Posten. At sende Dronninger med Posten er ret almindeligt i vore Dage, men det er vist noget af en Nyhed, at Viæg ogsaa med Held kunne forsendes paa denne Maade. Imidlertid omtales der i A. B. Journal et Tilfælde, hvor en Biavler ved Naam J. J. Mundy har modtaget en lille Kramme med Viæg fra Redaktør Bender i Australien, og endstødt Veggene forblev paa Postkontoret et Par Dage, før han fik dem, udklækkedes de dog rigtigt, og han avlede nogle gode Dronninger af dem.

Forsendelse af Viæg med Posten kan maasse i Fremtiden faa Betydning, naar man onsker at blodopfriske sine Bier, men vi skulle dog nævne, at Redaktør Bender mener, at det heldigste er at udtage Veggene af Staderne og forsende dem, i samme Dag de blive lagte.

* * *

Et Bistif i Øjet. For Pinse opholdt jeg mig en 8 Dages Tid paa Diakonisseanstalten i Flensborg. Her traf jeg en Mand fra Tarp i Nærheden af Slesvig, som var bleven stukket af en Bi i selve Øjet, omtrent under Pupillen, der hvor det hvide begynder. Han havde været der 3 Uger og skulde blive der en lille Tid endnu. Saavidt jeg kunde forstaa, beholdt han Øjnet.

I Schweiz findes der mange store Biavlere. Den største af dem alle ejer 251 Bisfolk. Der findes 8 Biavlere med over 150 Folk hver. 75 med over 100 Folk. 105 har over 50, og ca. 500 have imellem 25 og 35 Folk. I Danmark findes der kun faa Biavlere, der har over 35 Bisfolk.

Savnlige Vink.

Bejret (11 August har i de sidst foreløbne 14 Dage været meget ustadigt, og Biernes Honning Forraad er i den sidste Tid snarere blevet mindre end større, endog paa Egne hvor der findes større Marker med gul Sennep i Blomst. For Dernes og Sjhyllands vedkommende er Hovedtræffet nu forbi for i Mar. der kan maasse nok, hvis varmt Vejr snart indtræffer, blive indbaaret lidt Honning, men det vil dog næppe naa længere end til det daglige Forbrug. Flere Biavlere har allerede begyndt at ordne deres Bisfolk til Vinter, og det vil vist mange Steder være nødvendigt at give Bierne et større Tilskud af Kludisoder, før at faa dem i god Vinterstand.

Udslyngede Tavler stankes paa begge Sider med lidt rent Vand og indhænges ved Solnedgang til Bierne til Afslutning. I Egne, hvor Træffet ej er afsluttet, maa man dog give Bierne Afgang til de udslyngede Tavler gennem en mindre Abning (f. Eks. en 1/4" høj Abning under et Indskud eller et 3" bredt Hul i Bunden af et Magasin), da de ellers kun ville samle den afslukkede Honning i nogle enkelte Celler paa samme Table.

Forraad. Om August-Efterhønet have vi allerede udalt os S. 244, Det er ganske vist muligt, at Hvidklover og gul Sennep vil kunne afgive en Del Nektar i Slutningen af denne Maaned, men vi antage dog ikke, at dette Udbytte vil naa synligt ud over det daglige Forbrug. Der vil i ethvert Tilfælde intet at være risikere ved i alle Sommertrækssegnene at afslutte dette Efterhønet ved Maanedens Slutning.

Vinterlejet. Med Hensyn til selve Overvintringen har Vinterlejets Størrelse ringe Betydning. Vi har forsøgt, endog paa i stränge Vintre, at lade nogle Familier beholde dobbelt faa megen Bygning, som de behøvede, og disse har dog overvintret fortrinligt. Et faa stort Vinterleje har imidlertid i det tidlige Foraar store Ulemper, fordi man derved nødes til ofte i temmelig uheldigt Vejr at foretage en Indstrækning af Stadets Rum paa den Tid, da Yngelen er i rask Udvikling. Dette Arbejde kan ofte bevirke en længere Standsning i Familiens Vækst. Vi tilraade derfor fremdeles at indstrække Vinterlejet til at omfatte saamange Tavler, som rigeligt kunne rumme baade Bierne og deres Forraad. Dog maa der hellere være 2—3 Tavler for meget end 1 for lidt.

Fodring. Hvis en Bisfamilie paa denne Tid endnu har tilstrækkeligt Forraad til Vinterbrug anbragt paa passende Maade i Tavlerne, da det er nemmest at lade den beholde dette Forraad urørt. Det vil dog efter endt Honninghøst meget ofte vise sig, at Forraadet enten er for lille eller anbragt paa en uegnet Maade eller begge Dele. Bierne forstaa meget godt at anbringe Foderet paa passende Maade, men naar Biavleren borttager en Del af det, enten foroven eller paa Siderne, faa hænder det naturligtvis meget let, at Nekten bliver utilstrækkeligt eller uheldigt anbragt; Forraadet skal omgive Alhygen baade foroven og paa Siderne. Er dette ikke Tilfældet, da bør Fejlen rettes snarest muligt i de Egne, der saavel Eftertræk. Fejlen er oftest denne, at hele Forraadet findes paa de yderste og bageste Tavler,

næsten slet intet paa de midterste. Den rettes ved at udslynge en Del af de yderste Tavler og erstatte det saaledes borttagne Forraad ved Fodring fraoven, enten med Hønning eller med Kaudisfoder. Da Prisen paa Hønning er betydelig højere end paa Sukkeret, vil man være stærkt fristet til at udslynge saa meget Hønning som muligt af Stadet og erstatte det med Kaudisfoder. Vi ville dog advare imod at blotte Winterlejret helt for Hønning, da det let vil medføre en altfor silbig Udvikling af Yngelen til næste Foraar.

Kaudisfoder laves af lyst Kaudis (eller Kaudisgræs), der uvløjes i samme Vægt togende Vand, altsaa $\frac{1}{2}$ Pot Vand til hvert Pd. Kaudis. Foderet gives paa denne Maad hest med ca. 2 Pd. hver Nat.

Somme Tavler indhænges i Koster eller Skabe, paa hvis Bund man strør noget Raftalin, saa at der vedligeholdes en stærk Lugt deraf lige til Oktober Maaned. Ere nogle Tavler stærkt angrebne af Møl, bør de spooles, inden de hænges.

Svage Stader med gode Dronninger bør fremdeles opmuntres til atngle ved Fodring, saa at de inden 15. Septbr. kunne belægge mindst 6 Tavler a 120 □". Svage Stader med slette Dronninger bør derimod enten have ny, dygtige Dronninger eller forenes med andre Stader, der have gode Dronninger.

Forening bør helst ske mellem 2 Familier, der staa ganske nær ved hinanden. Læt bagved den ene Bistunge anbringes ved Solnedgang et bitet Traadnærindstueb. Vagred dette anbringes den anden Families Tavler med paasiddende Bier. Det er sikrest samtidig at borttage den ene Dronning, hvis den ene Familie ikke er dronningløs. Den følgende Aften 1 Time før Solnedgang borttages Indstuet. Foreningen foregaar da i Løbet af den paafølgende Morgen.

Hønningpriserne ville efter al Sandsynlighed blive høje, da der i mange Egne kun er høstet meget lidt Hønning iaar. Sælg derfor ikke Hønningen til Spotpris.

Røveri. I de Egne, hvor Træffet er forbi, bør man ikke behandle Bierne, jøvend lige inden Aften, ellers vil man let fremkalde Røveri, som det ofte kan være meget vanskeligt at saa standjert.

Brekasse.

Ny Holdere af „L. f. B.“ faar alle de tidligere paa Maaret udkomne Nr. gratis tilsendt. Oplaget er tilstrækkeligt stort.

Egte Krainere og italienske Dronninger agtes indførte den 25. August. Bestillinger bør være Ned. ihænde senest den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. 25 Øre pr. Stk. Er en Dronning død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaende i tilbageendes.

Tilskud. Efternævnte Foreninger er for 1900 bevilget følgende Tilskud, nemlig:
5 c. Kolind 6 Kr.
18 c. Vaarje Herred 14 „

Ældre Aargange af „L. f. B.“ Paa Centralmødet i Svendborg 1899 blev det vedtaget, at Kredse gratis kunde faa ældre Aar-

gange af „L. f. B.“, imod at de selv skulde bære alle ved Forendelsen forbundne Omkostninger, og at ingen Kreds kunde faa mere end et Eksemplar for hver Tidsskriftholder, der findes i Kredsen. Af ældre Aargange have Eksemplarer af 1876, 77, 78, 79, 80, 81, 86, 87, 94, 95, 97, 98 og 99. Eksemplarerne ere hæftede og i god Stand. Besøgning om ældre Aargange indsendes til N. E. Kristensen, Roskilde.

Kundgørelser.

Bistik kan undgaa uden Biernes Bedøvelse. Arvind Andrews Ansigtbeskytter under Biernes Pansing. Sikker, let og bekvem. Pris Kr. 2,65. Hovedoplag: A. Harboesgaard, Vesterbrogade 271,2 København V.

Abbots Honningglas

realiseres under Pris hos

Chr. Riegels, Viborg.

„Vejledning til Biavl“ af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Bo lade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den por ofrit tilsendt.

Hønning købes.

Smuk lys Hønning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Hesseldahls Efterfl.

Vilhelm Kopel.

Gl. Kongevej 100, København V.

Min prisbelønnede

Bi-Pibe

for Røgere saa vel som for Ikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, jendes til

Grønning, Bjepru, Bræmninge.

Sendes til Ulandet mod Efterkrav.

Ny, hvid og hvidgul, Ima **Hønning**

købes pr. Contant. Hurlig Afregning. Københavns Honninghus. P. A. E. Møller.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Nansensgade 53, Kbhvn. K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Ægte Bidronninger

af ublandet nordisk Race, tillagte og ndtagne af Eftersværme. Befrugtede. Pris Kr. 3,50. Forsendes mod forud indsendt Betaling Bjørnholts Bigaard, Nybro, Sverrig. Selma Johansson.

Flotte gode udirommede Familier kan jeg forstaae omkring Midten af September.
V. Friberg, Tranebjerg.

Ny, hvid og hvidgul, Ima **Honning**

købes pr. Contant. Hurlig Afregning. København Honninghus. P. A. E. Møller.

Unge, gode Dronninger
(3 Kr. pr. Stk.) faas fra 10. Juli hos
N. S. Kr. Jensen,
„Ålbershøile“, Roskilde.

Ægte Bidronninger

af ublandet nordisk Race, tillagte og udtagne af Eltersværme. Befrugtede. Pris Kr. 3.50. Forsendes mod forud indsendt Betaling Bjørnholts Bigaard, Nybro, Sverrig.
Selma Johansson.

Gammel & ny Honning

købes til højeste Pris. Tilbud sendes til Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, Telf. 3244.

Unge, befrugtede **Krydsningsdronninger,**
avlede efter Doolittles Metode, faas fra 1ste August a 2½ Kr. pr. Stk. hos Brødr. Nielsen, Ollerup, V. Skerninge.

Udslyngere

leveres i flere Udsyrelser til billigste Pris. Forlang Katalog.

Chr. Riege's, Viborg.

Endnu

Roskilde.

haves **Ima gul Scannop** af egen Avl tilfalg. Pris pr. Pd. 25 Øre. **N. S. Kristensen,** „Ålbershøile“,

De billigste, bedste og mest akkurate **Divoliger og Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaavedstaber, ægte Divotstaber** haves af Tid paa Lager. Illustreret Prislister franko. Løved pr. Svendborg.
Kristian Pedersen.

„Husmandsbladet“

(Tidsskrift for det mindre Jordbrug)

koster 59 Øre **Fjerdingaaret** og kan bestilles ved **Postbudet.** Bestilling for et **helt Aar** skal indsendes sammen med Aarsbetaling, 2 Kr. 36 Øre, til **Udgiveren, Fr. Oehlerich, Thoreby v. Grønge St.**

Ny tiltredende Holdere kunne faa det hidtil udkomne af denne Aargang for **25 Øre** Kvartalet.
•
• **Enhver, der til 1. Oktober tegner sig som Aarsholder,** faar gratis tilsendt følgende Bøger: „Om **Sjæsend og Radsaaning**“ — „**Kalk,** dens Betydning og Anvendelse“ — „**Vejledning i Svinehold**“.

NB. **Prøvenumre** sendes gratis og frk.

Dronninger

af dansk Race kan faas efter 1. Juli a 3 Kr. pr. Stk. Bestillinger modtages. Jens C. Pedersen, Fløng pr. Hedehusene.

Foreningsmeddelelser.

Den berammede Udstilling i Elbo m. fl. Herreders BF. vil som Følge af det daarlige Honningaar ikke blive afholdt.

C. Bjerregaard.
Sekretar.

Bestershøjinge og Omegns BF. afholder Møde Søndag d. 2. Septbr. d. A. hos Gnd. Hans Larsen, Blongheld, Gjærup pr. Korinth, med praktisk Undervisning, Judvintring ved P. Hansen, Gæpe. Enhver der interesserer sig for **Diavl** er velkommen
Brobyværk, d. 7. August 1900.

H. P. Hansen.

Udstilling. Standerborg Amts **Diavlforsenings Udstillingskomitee** afholdt Møde i Horsens den 1. August, og det vedtoges at afholde en **Udstilling** i Horsens den 22.—23. September sammen med **Hønjævlforeningen.** Hr. Skovrider Carlsen, Nyholm pr. Horsens, valgtes til at forestaae **Ordningen,** og til ham maa alle **Forebyggelses og Indmeldelser** ske. Enhver **Diavler** har Ret til at indstille alle **Diavlsprodukter,** og d'Fr. **Fabrikanter** har Ret til at indstille alle **Redstaber,** **Diavlen** vedrørende, men kun **Foreningsmedlemmer** kan ætse **Pramie.** **Udenforstaaende** blive bedømte sammen med **Medlemmets.**

Enhver **Udstiller** maa selv betale **Fragten** for de **udstillede Genst.** til Horsens, men disse bliver af **Foreningen** fragtede fra og til **Baneg** i Horsens. De **udstillede Genstaende** maa anmeldes **senest 15. September** og skal være i Horsens **senest den 21. September.** **Samtidig** med **Indmeldelsen** maa der medfølge **50 Øre** for det 1. Nr. og **25 Øre** for hvert Nr., som **Bedkommende** vil have mere. **Udstilleren** har **fri Afgang** til **Udstillingen.** **Udstillingslokalet** vides **endnu** ikke.
Hornlyld, den 3. August.

Sørensen.

„**De nye Dibenner**“ holder Møde Søndag den 17. August hos Gaardejer P. C. Nielsen, Nydam, Holmstrup.

Indhold af dette Nummer :

At danne Udslyngere	255
Diavlsstolen	247 og 254
Diavlsudstillingen	256
Brevkasse	261
Den nye Udslyngdom i Nordamerika	251
Ekko fra Staderner	259
Et og Andet	259
Forrig af Grønning	257
Fødring	256
Fra Kredsen	258
Foreningsmeddelelser	262
Gave til DBF	261
Gavnlige Binf	260
Honning	255
Rundgørelser	245
Lidt af Honningbiens Naturhistorie	248
Om Planternes Vækst	252
Spørgsmaal og Svar	259

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, **Altiefelstads,** Roskilde

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Bavl.

Udgivet af
„Danmarks
Bavlforening“.

STIFTET 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

PAULI. T. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 1. i de 6 Vintermaanedes. den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedes Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2 og 3 Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Table-Fyldeapparat.

Staderne ere i Aar de fleste Steder paa Verne rige paa Bier, men meget fattige paa Honning. Den ene af Hovedbetingelserne for en god Overvintring er tilstede, den anden mangler. Alle ældre Bavlere ved, at efter et daarligt Bjaar kommer et godt. Det kan ikke betale sig at lade Bierne sulte ihjel, fordi de et Aar paa Grund af uheldige Vejrforhold ikke har kunnet samle Honning nok til eget Brug. I dag skulle viomtale Alberts Table-Fyldeapparat. N. skriver:

Fodringen med fyldte Tavler er i mange Tilfælde at foretrække for enhver anden Fodringsmetode. Især frembyder den Fordele paa Tid, hvor man paa Grund af den kolige Temperatur maa staffe Foderet nær til Biernes Opholdssted, saaledes f. Eks. ved Nødfodring tidlig paa Foraaret, ligesom senere hen hos svage Bisolk. Fodringen gennem et Hul i Toppen af Bistadet kan ikke anvendes ved alle Slags Stadeformer, f. Ex. Lavstabet, Patentstabet o. fl. a. Wien selv om dette ogsaa var Tilfældet, saa lader der sig dog

ikke faa godt paa denne Maade give større Kvantiteter paa en Gang, som ved fyldte Tavler. I det knappe Aar 1882 har jeg i Særdeleshed i Efteraaret lært at statte Tavlen som Foderapparat. Det drejede sig den Gang om fra Midten af Septem-ber i Lobet af ca. 8 Dage at give over Halvdelen af Vinterfoderet til næsten alle Bisolkene i Bigaarden. Saaledes maatte jeg næsten til ethvert Stede give 8—10

Ø. Kandisjuckeropløsning, og hertil maatte jeg have brugt et større Antal store Foderstaa, dersom jeg ikke ved hurtig Fylning af Tavler i mit Table-Fyldeapparat havde været i Stand til at kunne benytte denne af Bierne selv staa og hensigtsmæssigste Foderbeholder. Om Dagen fyldte jeg saa et større Antal Tavler og hengte

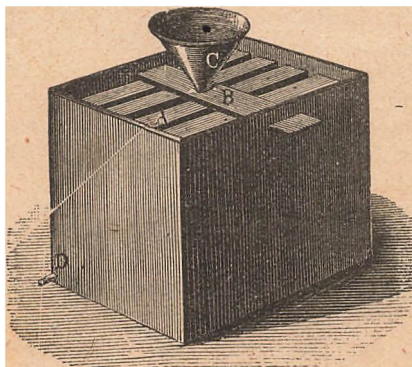

Fig 2. Fyldeapparat.

dem om Aftenen ind til Bierne i Forhold til, som de trængte til det. Den næste Morgen vare de hver Gang tomte, selv naar jeg paa en Gang havde sat 4 a 5 Tavler ind til dem, medens der ved andre Fodringsmaader især i kolige Nætter hyppigt bliver Rester tilbage, som man maa varme op igen til Brug næste Aften. De

er næppe heller til at undgaa, at Bierne tilsløse sig med Foder og gaar til Grunde derved, ijør naar Foderet er blevet foldt. Mange ser endnu den næste Dag ud, som om de vare pudrede, have haarde Sukkerklumper paa Bingerne og falde ned foran Stedet, naar de ville flyve bort. Alt dette forekommer enten slet ikke eller dog kun i langt ringere Grad ved Fodringen med Tavler. Nu lader denne Fodringsmetode sig rigtignok kun anvende med Fordel i Tilfælde af, at man enten har fyldte Honningtavler eller er i Stand til hurtigt og let at fylde Tavlerne med Foder. Hertil tjener netop Table=Fyldeapparatet, som jeg her i Korthed vil beskrive. Dypper man en Tavle hurtigt ned i en Bædste, idet man holder den lodret, saa vil kun saa eller ingen Celler blive fyldte, fordi den i Cellerne værende Luft ikke kan undvige og derfor ikke tillader Bædsten at trænge ind. Dypper man derimod Tavlen ganske langsomt ned, saa fyldes allerede et større Antal Celler; Bædsten løber nemlig ind ved den underste Rand af Cellen, medens Luften træder ud ved dens øvre Rand. Dette Forhold finder ogsaa Sted ved en Sukkeropløsning, som indeholder noget mindre end Halvdelen Vand, naar dette er lunkent og naar man i Forvejen har sugtet Tavlen med en Svamp eller en Bedugger for at modvirke Bædstens Bedhængen. Da imidlertid den langsomme Neddriften af Tavlen i Bædsten dog ikke lader sig fuldbyrde, saa regelmæssigt, at samtlige Celler fyldes, saa har jeg ladet mig lave en Bliskasse, i hvilken jeg kan indsatte 4 Tavler (A) lodret saaledes, at der er Mellemrum mellem dem af Knap en halv Tomme. Ovenover Tavlerne skydes en Slaa (B), for at de ikke ved Fyldningen skulle kunne stige opad. Midt paa Slaaen er der anbragt en Tragt (C) med en Udløbsaabning af ca. $\frac{1}{4}$ Tommes Gennemsnit. Naar de sugtede Tavler ere indsatte, saa hælder jeg lunkent Sukker eller Honningopløsning gennem Tragten. Paa Grund af dennes snævre Udløbsaabning, stiger Bædsten i Kassen saa langsomt og regelmæssigt, at Cellerne næsten alle fyldes paa den angivne Maade. Desuagtet tager Fyldningen kun ca. en 5 Minuters Tid.

Efter Paafyldningen tapper man det mellem Tavlerne værende Foder tilbage til den første Beholder ved Hjælp af et Afløbsrør ved Kassens Bund, der hidtil holdtes tilsluttet med en Prop. Naar man ikke vil fylde flere Tavler, kan man lade Tavlerne dryppe af, ved simpelt hen at hænge dem ind i Fyldekassen, og lade det overflødige løbe af inden de gives til

Bierne. Vil man fylde flere Tavler, saa tager man de fyldte ud og stiller dem ind i en Trækasse, der er tæt, eller i en anden Beholder, hvis Bund er belagt med smaa Lister, for at Tavlerne kunne dryppe fuldstændigt af. I Fyldekassen bliver de baarne hen til Bigaarden, for at der ikke undervejs skal gaa Foder tabt. Det er indlysende, at Dronetavler bedre egne sig til Fyldning end Arbejdetavler; dog kan de sidstnævnte ogsaa godt brug s. Kun bør man ikke glemme at give Foderet lunkent og at fugte Tavlerne i Forvejen.

Behandlingen af udtrommede Bier.

Af Lebrecht Wolff.

Det staar ikke til at nægte, at Kob af udtrommede Hedebeer under visse Omstændigheder er meget fordelagtig, thi for det første er de forholdsvis billige at købe*), og til lige yder Indjørslen af Hedebeerne med deres bekendte Sværmelyst Koberen en Garanti for, at hans Stader hurtig ville forøges, hvad der ofte er ham magtpaaliggende, thi naar de om Efteraaret hvervede nøgne Sværme blive rigtigt behandlede, sværmer de sikkert og til rette Tid næste Aar, og Formeringen skrider rask frem. Men det kommer an paa Behandlingen, og derfor vil maast et Par Anvisninger ikke være Begyndere, der ville forstaa sig udtrommede Bier, uvelkomne. Fremfor alt maa man kun staa sig gode Sværme, der i det mindste vejer 5 Bund, thi selv om man kan være sikker paa, at de hovedsagelig bestaar af ung Bier, saa udbliker dog ikke Dødeligheden om Vinteren, og saa gælder ogsaa her ved Overvintringen den Regel: „den, der ikke gaar kraftig ind i Vinteren, gaar heller ikke kraftig ud af den“. Endvidere maa man betænke, at Sværmene ved Indjætningen i de ny Boliger, saavel som ved den nødvendige Fodring blive meget ophidrede, at de om Vinteren ere mere i Bevægelse og derfor have større Tab af Bier end de, der ikke ere blevne forstyrrede. I hvert Fald er det godt at træffe h. stemt Afstale med Sælgeren angaaende Vægten. Indflytningen af Bierne i Boligen gaar bedst for sig om Aftenen, da der om Dagen let vil blive Spektakler, Røveri o. l. Desuden flyver der i sidste

*) Prisen er i Midten af September Maanedet i Hannover ca. 3 Kr. 50 Dre for 5 Bund Bier. Ved. er vigtig til som Forsøg at indforfrive nøgne Bier i Midten af denne Må.

Fald mange Bier bort, hvad man undgaar i Skumringen. Udtrømmede Bier faar man i Reglen først i Oktober, efter at de i Slutningen af September ere hentede hjem fra Heden. Allerede før Modtagelsen maa man indrette deres Boliger. Er det muligt, gaar man frem paa følgende Maade: Først indsættes en godt halv fyldt, forseglet Honningtavle, saa følger 5—6 Tavler med 4" tilbæftet Honning og med noget ubedækket Honning; tilsidst kommer der endnu en Tavle, fyldt som den første. Helt sikkert vilde det være at udstyre Boligen med saadanne Tavler, som ere fyldte helt eller $\frac{3}{4}$ med forseglet Honning, da Bierne derved om Vinteren vilde sidde altså faldt og overvintre daarligt. Mangler man saa danne Tavler, saa kan man stille en eller to tomme Tavler i Midten og strælle Cellelaagene af de to nærmeste, og som den første og sidste anbringe vellydte Tavler. Bierne bærer da den afdækkede Honning ind i Vinterlejet og bruger den om Vinteren. Kan man kun udstyre Boligen med ganske tomme Tavler, saa maa Folket naturligvis fodres helt og holdent, først med Honning, derpaa med Krystalsukker. Af det sidste giver man saa meget, at Bierne egentlig have Vinterfoder nok deri. Dersom dette er spist op heimod Foraaret, saa kommer Turen til Honningen, naar Ungeltiden begynder, og Unglen kan ernæres paa naturlig Maade. I mange Tilfælde er det højt nødvendigt at paase, at Bierne har nogle Tavler, der indeholde Blomsterstøv. Dette maa de have, for at de Bier, der udflækkes om Foraaret, kunne ernæres paa naturlig Vis. De kunne rigtignok leve udelukkende af Honning, ja endogsaa af Sukker, men Ernæringen er da unaturlig og mangelfuld, og de unge Bier opnaar derved ikke de nødvendige Kræfter og den, særlig om Foraaret saa nødvendige Arbejdsduelighed, ja, selv deres Levedygtighed bliver forringet og tillige: deres Levetid bliver ikke den normale, men de dø tidlig. Deraf opstaar da det skadelige Tab af Bier om Foraaret. Disse mangelfuldt ernærede Bier ere ogsaa langt mere modtagelige for Sygdomme, s. Eks. Majhygen, og derfor maa man aldrig forjømme at give de udtrømmede Bier Blomsterstøv. Men nu er der mange Begyndere, der slet ikke har færdige Bokstavler, ikke engang tomme, og som dog vil begynde sit Vihold med udtrømmede Bier. Saa er der ganske vist ingen anden Udvej end at tage sin Tilflugt til Kunsttavlerne, med hvilke han udstyrer Kammerne fuldstændig og dernæst fodrer

han Bierne. Hvorvel den udelukkende Udstyrelse med Kunsttavler kun er lidet anbefalelsesværdig, saa kunne de udtrømmede Bier dog bringes til at overvinde derpaa. Kun maa det erindres, at man maa fodre mere end til det egentlige Vinterbehov, fordi Bygningen af Tavlerne lægger Beslag paa en Del af Foderet. Og saa i dette Tilfælde maa man holde fast ved, at man først giver en god Portion Honning, der føres ind i de øverste Celler og tjener til Foder for de i Foraaret udflækkede Bier. Senere kan man fodre med Sukker, der i Vinterens Løb fortæres af Bierne Mindst en, men helst to Tavler, der indeholder; Blomsterstøv, for man under alle Omstændigheder give et saadant Folk; hvem der ikke ejer saadanne Tavler, maa erhverve dem ved Køb. Naar de udtrømmede Bier behandles paa denne Maade og forsynes med godt og tilstrækkeligt Foder til Vinteren og Foraaret, saa kan man være sikker paa, at de vilde trives, og derfor kan Køb af saadanne udtrømmede Hede-bier anbefales alle, der ønsker en hurtig Formering af deres Stadaantal.

Om at fodre Bier med brændevinsblandet Honning.

Af C. P. Dadant.

Gjer American Bee Journal.

Følgende Forespørgsel har været rettet til mig:

„Fr. Dadant! Har De nogensinde hørt, at Bier bleve fodrede med Honning, tilsat Brændevin, og er det sandt, at det gør Bierne dristige og foraarjager dem til at forsøge at røve fra andre Stader. Jeg har hørt fortælle, at naar Bier blive fodrede med Brændevin i Honning, saa gør det dem dristige til at røve hos andre Bivæveres Familier. Hvad er Deres Mening?“

En Ting, som vi straks før noget andet maa gøre opmærksom paa, er, at Bierne gør ikke Forskel paa de Familier, der tilhøre deres Gjer, og andre Folks Bier. Det kan se ud, som om det var overflødig at nævne dette, men jeg har ofte hørt den Bemærkning, at den og dens Bier røvede fra den og dens Stader, just som om en Mand kunde „hidse“ sine Bier paa en anden Mand's Bigaard paa samme Maade, som flemme Drenge „hidse“ en

Hund paa en anden, eller som nogle af vore saakaldte civiliserede Kristne organisere en Prise-Fægtning.

Bierne have ingen moralsk Følelse udover, hvad der angaar deres Hjem's Interesser. De elste deres Hjem, de elste deres egne Søstre, og de elste deres Moder med en Erbhødighed, der ligner Urefrygt, og alle deres Handlinger, enten de ere til Fordel eller Skade for Biavleren, er Resultatet af disse Følelser, hvis vi kunne kalde deres Instinkt saaledes. Det er noget, der følger af sig selv, at de elste Honning, men naar de fylde sig med den, ærligt eller uærligt efter vore Begreber, naar Beslighed tilbyder sig, saa er det kun med den Hensigt at tage den hjem og anbringe den i Cellerne til almindeligt Gode for Familien. De kende ikke noget til Vener udenfor deres Hjem, og alle andre Stader blive betragtede, enten som Fjender eller som muligt Bytte. Derfor ville de røve Deres egne Stader ligesaavel som Deres Naboers, og hvis Brændevin har nogen Indflydelse paa dem og gør dem mere ondskabsfulde, saa vil det kun forøge mulige Besværligheder i Deres egen Bigaard saavel som i Deres Naboers.

Jeg har aldrig hørt om, at stærke Drikke have været benyttede ved Fodring af Bier uden i et Tilfælde. Jeg erindrer at have læst i „L'Apiculteur“ for nogle Aar siden om en gammelmands Biavler, der havde fodret sine Bier med Brød, dhyppet i Honning, hvori der var blandet et vist Kvantum Vin, for at helbrede dem for Bugløb tidligt om Foraaret. Da jeg aldrig har prøvet det, kan jeg ikke sige, om denne Opkrift var af nogen Værdi som et styrkende Middel for syge Bier.

Den Biavler, hvis Familier blive røvede af andre Bier, berusede eller ikke berusede, kan lægge Skylden paa sig selv og sig selv alene. En Bisamilie i sund Tilstand og rigtigt behandlet skulde intet have at befrygte af Røverbier, undtagen Uheld uden for Biavlerens Kontrol skulde tilstøde, saadanne som at Tavlerne falde ned af Varme, eller Staderne væltes af Vinden eller af Dyr eller ondskabsfulde Memmeser.

Naar der ingen Honning er i Marken (og det er den eneste Tid, der er Grund til at frygte Røveri), og Vejret er varmt, da vil Bierne sædvanlig klynge sig omkring Indgangene i tilstrækkeligt Antal til at tilbagedrive enhver Angriber lige fra en Elefant til en Moskito. Hvis Vejret er køligt eller Familien svag, er det Biavlerens Pligt at formindske Indgangen i For-

hold til Familiens Styrke. Den eneste Tid, da der saa i det Hele taget vil være nogen Fare for de svage Familier, er paa kølige Morgener, naar Bierne ere klyngede borte fra Indgangene, og da kun, hvis de røvende Familier ere tidlig i Marken og oplagte til Handling. I saadanne Tilfælde kan Biavleren, hvis han forudser nogen Besværlighed, let undgaa den ved helt at lukke de svage Familiers Indgange, til Vejret bliver varmt nok til, at de selv kunne forsøre sig.

Men hvorfor skulde nogen holde svage Familier i den Tilstand? Paa enhver Tid af Aaret undtagen om Vinteren, er det nemt nok at forstærke en svag Familie ved at hjælpe den med Ungel eller udtrybende Bier fra stærkere Familier*), skøndt dette maa gøres med Dømmekraft og Omhu, at der ikke gives dem mere, end de nemt kunne holde varmt.

Naar Bierne finde Honning paa en Tid, da den er sparsom, saa har det en Virkning paa dem, som er godt kendt af den praktiske Biavler, og Familien, der har gjort „Fundet“, er let at opdage, thi dens Bier ere i en usædvanlig stærk Virksomhed. De Bier, der have opdaget Byttet, have sikkert en Maade, hvorpaa de kunne underrette de andre Bier derom, men de have ingen Midler til at meddele dem Stedet, og da det kun er ved at følge dem eller ved at søge paa egen Haand, at deres Søstre kunne faa Underretning herom, saa bliver Resultatet, at hele Nabolaget udspejdes af ivrige Søgere. Ethvert Stade blive undersøgt, enhver Revue i Bihuset, enhver Hylde under dets Tag bliver estersjet; intet undgaar deres Opsmærksomhed. Lad da de svage Familier tage sig i Vare, thi Røverne ville flokkes om dem i Hundredevis og tiltvinge sig Afgang, hvis ikke en god Forsvarsstyrke er ved Haanden.

Brændevin er ikke nødvendigt til at foraarstige dette. Nogle faa overseet Tavler, nogle faa Draaber flydende Honning eller ogsaa nogle faa Skfulde jød Frugtsaft eller Strup vil fremkalde Besværligheden, og den paapaselige Biavler vil omhyggelig undgaa enhver saadan Opsvælgelse. Den Mand, der med uærlige Hensigter overser Naboernes Bier opmuntrer sine Bier til at røve, risikerer selv at blive det første Offer, det kommer til at gaa ud over.

*) Vi vil paa det bestemteste fraraade Begynderne i det tidlige Foraar at forstærke sine svage Bisfolk med Ungel eller udtrybende Bier, tagne fra et stærkt Bisfolk. Red.

For Begynderne i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.

IV.

Boghveden har nu tildels afblomstret; derimod staar Lyngen nu i et ganske storartet og prægtigt Blomsterflor, og naar nu blot det varme og gode Vejr vil vedblive i nogen Tid uden Nattefrost, da vil Bierne sikkert kunne hjembære megen Honning endnu. For de Biablere, der bo saa nær Heden, at Lyngtrækket kan have nogen Betydning, gælder det om at give Bierne rigelig Blads i Form af tomme, men færdigbyggede Tavler. Kan dette ikke ske paa anden Maaden, saa tilraades det at udslynge al den Sommerhonning, der findes i Magasinerne, og forneden i Yngellejet tages alt, hvad der findes af Honning, lige til Yngelen naas. Tavler med Yngel i maa under ingen Omstændigheder komme i Udslyngningsmaskinen, da Ynglen derved tager Skade og dør. Nu at give Kunsttavler for at skaffe Blads, vil daarlige kunne betale sig, fordi for megen af den gode Træktid medgaar til disses Udbygning, derimod kunde der under et saa ypperligt Lyngtræk være Tale om endnu at indhænge en Kunsttable lige ind til Ynglen, hvis man har forsømt dette tidlige, for dermed grædes at forny Yngellejet. Men ster saadan Fornøelse under et godt Træk, uden at man samtidig sørger for at give dem rigeligt af tomme Celler til at samle Honning i, da ster det meget ofte, at man ser Kunsttavler tildels helt fyldt med Honning, istedetfor at der absolut bør findes Yngel i den største Del af den. I saa Fald maa Tabellen fjernes, hænges bag Ynglen, og en ny hænges istedet.

Nu nærmer sig den vigtige Tid, da man bør forberede sig paa Indvintningen af sine Bier. Dog anses det for tidligt nok, ja mest passende for Lyngtrækssegnene, naar Indvintningen paabegyndes fra Midten og afsluttes med Udgangen af September Maaned. Den sidste Udslyngning foretages altsaa omkring Midten af denne Maaned, saafremt Vejret og Trækket vedvarer til denne Tid. Et Spørgsmaal, som gentager sig ved alle Stader er dette: Hvormange Rammer skal nu denne Familie have til Vinter? Thi det gaar ingenlunde an at give alle Familier lige mange Tavler, hvad enten der ere mange eller færre

Bier, nej Familien bør kun have saamange Rammer, at alle Tavlegange ere fyldte med Bier. Dette er den første Betingelse, den anden er: at der i disse Tavler findes det fornødne Forraad af Honning eller Føde, ca. 30 Pd. til en jævn god Familie, for det tredje: at Forraadet sidder rigtig fordelt i Tavlerne. Lad os tænke os en Familie, der behøver 9 Rammer, Fydehullet i Enden af Stedet. Da nævnes den første Ramme der Nr. 1. Denne bør være fyldt næsten helt ned. Nr. 2 halvt fyldt tilligemed en Del Blomsterstov, Nr. 3 $\frac{1}{3}$, Nr. 4, 5 og 6 $\frac{1}{4}$, Nr. 7 $\frac{1}{3}$, Nr. 8 godt halvt og noget Blomsterstov og endelig Nr. 9 helt fyldt med Honning. Saaledes vil et naturligt Yngel- og Vinterleje se ud, naar Bierne have arbejdet under gode Betingelser, afpassede efter Biernes naturlige Levevis. Naar jeg udtryffeligt nævner, at det gælder om at afpasse Rammeantallet efter Bimængden, da er det særligt de midterste Tavler, det gælder om at faa rigtigt afpasset. I en Familie, der kun behøver 7 Rammer, bør den midterste, Nr. 4, indeholde $\frac{1}{4}$ og Nr. 3 og 5 $\frac{1}{3}$ osv. som det første Ets. Man forstaar nok, hvad det er, det gælder om at afpasse og skaffe tilveje; det er: en cirkelbannet Bue af Honning udenom Biernes Siddeplads, der i denne Tid bestaar af Yngel, men senere hen bestaar af tomme Celler, i og paa disje tomme Celler sidde Bierne i Vintertiden Side om Side, ligesom Mellemrummet mellem disje er tæt pakket med Bier. De sidde næsten, som om det ikkun var et eneste Legeme med deres Forraad tæt sluttende om sig paa alle Sider. Saaledes bør det ogsaa være, thi saaledes vilde Bierne i fri Naturliv opføre deres Winterbo, saafremt de ikke af Menneſtehaand eller andet blev forstyrret deri. Behøver en Familie kun 5 Rammer at sidde paa, da bør der kun findes 1 fyldt Honningtable i hver Ende, de 3 midterste indeholde saa deres egentlige Siddeplads, den midterste af disje med mindst Honning i osv. For det fjerde, at Yngeltavlerne ere regelmæssige, lige byggede, fri for Buler, Huller og anden Uregelmæssighed samt fri for Møl, at de kun endnu ere lysebrune, ikke sorte, men hvad der med Bestemthed maa fordres, at der mindst en Gang har været ynglet i Cellerne, thi helt hvide Tavler gaar det ikke an at overvintre Bier paa, da disje ere for kolde, hvilket kan være Narfag til, at Familien fear Buglob, og Unde, som vi frem for alt maa se at undgaa. For det fjerde, at Familien har en

god, frugtbar Dronning, burde maasse være sat frem over Nr. 1. Har man forsømt rettidig at faa en for gammel eller ikke god Dronning fornyet, da kan det endnu paa de Egne, hvor der findes Kubebavl, lade sig gøre ved Hjælp af de dødsdømte Bier at redde disse og samtidigt en god, ung Dronning, som da sammen med Bierne kan forenes med vort svage Stade, efter at den daarlige Dronning er fjernet.

Om Udtromning og Forening skal jeg give en Anvisning i næste Nr. af Bladet, ligesom en Anvisning til at overvintre Reserverdronninger vil blive givet, men i saa Fald maa man have i Behold fra de andre Familier 3 Tavler til hver Reserverdr. med ca. 3" Honning foroven og tomme Celle- forned, hvor der har været ynglet i. — Og endelig for det femte er dette endnu at omtale, at i gode Honningaar er et Vinterleje, som det ovenfor beskrevne med nok og passende Honningmængde oveni Tavlerne meget let at skaffe tilveje, hvormod det bliver ulige vanskeligere at skaffe det tilveje i daarlige Aar, særligt hvis Yngellejet ikke rettidigt og i passende Størrelse har været afskåret i Forhold til Familiens Størrelse til maasse 7, 9 eller højst 11 Kammer. Da vil det som oftest vise sig, at der er Yngel i altfor mange Tavler og for lidet Honning foroven. Under saadanne Omstændigheder maa den endelige Behandling udsættes saalænge, til Ynglen har forladt Cellerne; da først udtages de overflødige og daarligste Tavler i Ynglelejet, et Par af de bedste Honningtavler sættes ved hver Ende, og Fodring med Kandisopløsning maa uophødeligt foretages.

Nogle Vanskeligheder, der staar i Forbindelse med Bipesten.

Af Th. Wm. Cowan.

De, der har haft meget at gøre med Bipeft, vil villig indrømme, at for de fleste Biavlere er der mange og store Vanskeligheder ved denne Sygdom, som trods ham og som kun kan overvindes ved fornøden Rendskab til Tingene. Sygdommen faar i mange Tilfælde Lov til at sprede sig, uden at der tages de mindste Forsigtighedsregler, undertiden af Uvidenhed, Sorgløshed eller Rigebyldighed fra Biavlerens

Side til Skade for andre, der holde Bier i Nabolaget. Det er som Følge deraf ikke til at undres over, at Bipeften spredt sig, og at der fra alle forslændige Biavlere i forskellige Lande stilles Fordringer til Love, der kunne forhindre, at Biavlen tilintetgøres. For at gøre det kort og godt, vil jeg kun omtale nogle af de Vanskeligheder, vi have at overvinde for at faa Folk til at forstaa Formen, hvorunder denne Sygdom fremtræder, og studere dens Oprindelse.

1. Bipeften er frugtelig smitsom; der burde tages ligesaa mange Forsigtighedsregler overfor den, som overfor Kolera og Kopper. Hvad disse Sygdomme ere for Menneskene, er Bipeften for Bierne.

2. Bipeften er en Bacteriesygdom, der har sin Oprindelse fra en lille Organisme ved Navn Bacillus alvei, som optræder under to forskellige Former. I det tidligste Stadium af sin Tilværelse har den Form som en Stav, og kaldes da sædvanligvis Bacillus for at adskille den fra den senere Form „Spore“, som den da almindelig kaldes.

3. Der er stor Forskel paa disse Stadier, og da begge samtidig kunne være tilstede i Stedet, vilde den Behandling, der dræber den ene, ingen Indflydelse have paa den anden.

4. Bacillus alvei er i Formen stavdannet, og alt som hver Stav naar Modenhed, deles den i to, hvoraf hver lever selvstændig videre og gennemgaar samme Process, og da to Generationer kan opstaa i Løbet af en Time, er det ikke til at undres over, at Bipeften breder sig saa hastig.

5. Under visse Betingelser have Bacillerne Evne til Sporedannelse lig Planternes og ere begavede med en vidunderlig Livskraft, saa de kunne udholde Angreb af forfællig Art, uden at deres Spireevne tager Skade. Røgende Vand eller Frysning dræber Bacillerne, men ikke deres Sporer. Paa samme Maade virker kemiske Midler, som vel kunne dræbe Bacillerne, men ikke Sporerne, med mindre Midlet er saa stærkt, at det ogsaa dræber Bierne. Det er overordentlig vanskeligt at faa Folk til at forstaa denne store Forskel mellem Sporerne og Bacillernes Livskraft og det er herved, Faren opstaa.

6. Sporer, der komme i Berøring med passende Næringsmidler, har Evnen til at udvikle sig til Baciller selv efter lang Tids Forløb, og ifølge Dr. Klein, en af vore første Autoriteter, er der ingen Grund til at tro, at denne Tid er begrænset. Derfor bryder Sygdommen undertiden ud i Egne,

hvor der i lang Tid ikke har været holdt Bier.

7. Erfaringen har vist, at ved Bipeft som ved alle epidemiske Sygdomme, er det de svage, sygelige og slet ernærede, der blive angrebne og smitter de andre, og saa hurtigt breder Smitten sig, at med mindre der tages Forsigtighedsregler, kan et helt Nabolag i kort Tid blive angrebet.

8. Bifolk, der lide af Bipeft, ere i Almindelighed svage, og dette krister Bierne fra andre Stader til at berøve dem deres Honning og saaledes hjemføres Sygdoms-spinerne sammen med den stjaalne Stof.

9. Tavler, som have indeholdt angrebne Larver, bibeholde Sporerne. Dronningen lægger Æg i Cellerne, og Arbejderne anbringe deres Honning deri. Paa denne Maade bliver baade Honningen og Blomsterstøvets Midler til at overføre Sygdommen til Larverne under Fodringen. Medens Arbejderne forsøge at rense Tavlerne, sprede de Sporerne, som ogsaa kunne drives ud af Stedet ved den Luftstrøm, der frembringes af de vittende Bier ved Flyvehullet under deres Forsøg paa at befri Stedet for daarlig Luft*).

10. Naar vi undersøge Staderne, og de tilfyneladende ere funde med talrig Yngel og tykke lyse Larver, finder vi undertiden en Celle med en ung Larve, der bevæger sig uroligt, eller er horisontalt udstrakt i Stedet for sammenrullet, og hvis Farve er bleggul, og vi vide saa, at dette er det første Tegns paa Bipeften. Pacillen er paa dette Stadium kun stavformet. Sygdommens videre Fremstridt kan standses ved at fodre Bierne med Fodersirup, til hvilken der føjes et antiseptisk Mittel. Bierne bortsjerne saa i Reglen de døde Larver.

11. Fraregnet erfarne Biavlere eller Folk, der er særligt uddannede, er der kun meget saa, der er lykkelige nok til at opdage Sygdommen paa dette tidlige Stadium, hvor den er saa let at kureres.

12. Naar der i Tavlerne findes spredt Yngel med indsunne, gennemhullede Cellaag, og Cellerne indeholde en raaden, kaffebrun, seig Masse, skulde Behandlingen være følgende:

a. Hvis Folket er svagt, er det langt det bedste at tilintetgøre Bierne, Tavlerne, Rammerne, Dækket og desinficere Staderne. Saaledes behandles udelægges Sporerne og fjernes denne Smittefilde.

*) Dette stemmer ikke med Mac Eboys Udtalelser. Sporerne findes ikke flyvende i Luften over i Stedet, men findes kun i Honningen og Biernes Foder.

b. Hvis Folket derimod endnu er stærkt, kan man bevare Bierne ved at danne en kunstig Sværm og fodre dem med Raudis-sirup, blandet med Medicin, i 48 Timer, efter hvilken Tid de kunne anbringes i et rent Stade, forsynet med ny Tavler, og fodres med medicinblandet Foder et Par Uge endnu. Vokstavlerne, Rammerne og Dækket brændes, og Boligen desinficeres ved at skubbes med kogende Vand og Sæbe, og derpaa overstruges den med Karbolvand. Naar Lugten er forsvunden, er den til at tage i Brug. Bierne saa Lov til at opholde sig 48 Timer i den tomme Bolig, thi i den Tid er Honningen, som de mulig have medført, opbrugt.

13. Naar Biavleren forsøger at befri sine Stader for Sygdommen, maa han tillige prøve at have de strøbelige Biers Livskraut, da det er ved dem, at Sygdommen fik Fodstætte. Dette maa han gøre ved at holde sine Bifolk stærke med unge, frugtbare Dronninger, god, sund Føde, Renlighed og passende Ventilation.

14. Biavleren kan selv være den, der udbreder Sygdommen ved uforsigtig forst at behandle syge og derpaa sunde Stader, uden at være saa forsigtig at desinficere sig og sine Redskaber. Klæder, Redskaber og Hænder burde vaskes i Karbolsæbe, og Redskaberne desinficeres ved Overstrøjtning med et passende Mittel.

Dette er kun nogle faa af de mange Vanskeligheder og kun en ringe Del af det omtalte Spørgsmaal, men her er sagt nok til at vise, at med mindre der toges mange Forsigtighedsregler, er det meget vanskeligt at blive af med Sygdommen. Det bliver saaledes indlysende, at de, som ikke regner Faren for Smitte, og som ikke ville bruge passende Midler til at befri deres Bihaver for Bipeften eller forhindre dens Indtrængen, ere en sand Fare for Biavlens.

En Rettelse.

Af N. Fagle.

I Artiklen om Rammemaal i Nr. 2 af „L. f. B.“, Side 38, staar, „at Bredden af Labnorma:rammen i udvendigt Maal er 14 1/2“ (379 mm.)“ — læs: 14“ (366 mm.)“.

Idet jeg beklager denne Fejl, som jeg herved har rettet, beder jeg Læseren om Undskyldning derfor. Endvidere takker jeg

Hr. Aug. Petersen, fordi han har gjort opmærksom derpaa (selv havde jeg ikke før bemærket den). Jeg maa tilføje, at Fejlen simpelthen er en Skrivefejls af mig og ikke — som det synes, Hr. A. P. antager — en Trykfejls hos Vorbeck, som jeg har været saa letvindig at efterskrive uden først at undertafte den en Prøvelse.

A. P. bebrejder mig ogsaa, at jeg ikke har søgt nærmere Oplysning om dette Punkt hos Erslev; dette havde jeg dog ikke forsømt, og jeg havde fundet, at Bredden begge Steder var angivet til 14", men med nogen Uoverensstemmelse i det tilføjede Metermaal; hos Erslev er nemlig 14" sat lig 365 mm, medens det samme Maal hos Vorbeck er sat lig 367 mm. Begge disse Angivelser have den fælles Egenkab at være fejlagtige, og Sandheden ligger just lige midt imellem dem: 14" dansk Maal er nemlig lig 366 mm. Men omendstønt jeg, da jeg skrev Artiklerne om Rammemaal, havde efterset Kilderne, tog jeg dog Fejl og skrev 14½", istedetfor 14". Fejltagelsen hidrørte fra, at jeg i Vorbecks Tabel forvekslede Linien „Stadets Bidde“, med Linien „Rammens“ udbendige Bredde“. Jeg erkender imidlertid, at der ikke heri ligger nogen fyldestgørende Undskyldning.

I samme Forbindelse oplyser A. P., at Højden af Lavnormal² aldrig af Erslev har været angivet til 8¼" (215 mm.) Dette kan gerne være fuldstændig sandt, og jeg tror endvidere, at E. aldrig umiddelbart har angivet den nævnte Højde, men han har dog i det mindste i 3. Udgave leveret Materiale, hvorefter det kan udregnes, at Højden af Lavnormal skal — som af Hr. A. P. angivet — være 8⅓" (213 mm.) under Tablebæreren. Der staar nemlig Side 30, at Sidelisternes Længde under Tablebæreren er 8" (210 mm.), samt at Bundlisten, der er ⅓" (3 mm.) tyk, er fastsømmet til disses nederste Ende. Regnestykket er altsaa. Sidelisternes Længde under Tablebæreren 8" + Bundlistens Tykkelse ⅓" = 8⅓" ∴ Højden af Rammen under Tablebæreren.

Men der staar tillige paa selvsamme Side, at Højden af de indvendige Trævægge i Stedet er 8" (209 mm.), samt at de paa Overflaten ere forsynede med en Metalliste eller Zinfals, der i Følge Figur 14 og 15 i 3. Udgave af Fører i Biavl kun er lidt over ¼" (7 mm.) høj og endelig, at der mellem Bunden og Bundlisten er en fri Bivejs af ⅓" (10 mm.) Højde. Naar dette tages i Betragtning, og navnlig naar Trævæggens Højde 8" lægges til Metallistens Højde ¼", saa ses det, at

Stadets Højde fra Bunden til Metallistens Kant er 8¼" (216 mm.), og naar man endvidere lægger Mærke til, at den fri Bivejs mellem Bund og Bundliste skal have en Højde af ⅓", saa viser det sig, at Rammens Højde under Tablebæreren ikke kan være væsentlig mere end 7⅞" (206 mm.) Regningen er følgende: Trævæggens Højde 8" + Metallistens Højde ¼" = 8¼" ÷ den fri Bivejs Højde ⅓" = 7⅞" ∴ Rammens Højde under Tablebæreren eller en Højde, der næsten er ¼" 6 (mm) mindre end efter Hr. A. P.s Angivelse.

Paa Grund af denne Tvetydighed kunde jeg ikke tage Hensyn til Erslevs Angivelser, hvorefter jeg ansaa Vorbecks Tabel som paalidelig, og dette, dels fordi den i sig selv er utvetydig, og dels fordi den er angivet som DBF.s Rammemaal, hvilket indtil da ikke havde været modsagt. Sluttelig maa jeg imidlertid spørge gennem „T. f. B.“, om Vorbecks Tabel i Virkeligheden ikke sparer til DBF.s Rammemaal, og i benægtende Fald, hvor man da kan saa paalidelig Oplysning om dette Punkt.

Den 31. Maj 1900.

Forhungret eller fort Yngel.

W. L. Hawley.

Dr. Howard har utvivlsomt Ret, naar han siger, at den syge Yngel, der kommer fra York, styldes daarlig Ernæring. I Maj 1897 havde jeg over 200 angrebne Bifolk. Over Halvdelen vare meget angrebne; om dette ikke kunde standses, betød det Ruin for mig. Først troede jeg, det var Bipeft, men ved grundig Underiøgelse kom jeg til det Resultat, at det ikke var Bipeft, men noget andet. Jeg kunde ikke kalde det forhungret Yngel, da vi havde fodret alle Bifolk, og ethvert Bifolk havde rigelig Honning. Ved nøjere at efterse Staderne opdagede jeg, at de mest angrebne ikke havde Blomsterstøv i en eneste Celle. Det Blomsterstøv, der blev indbaaret, blev øjeblikkelig opbrugt. Da jeg nu var sikker paa at have opdaget Grunden til Sygdommen, gav jeg mig i Færd med at kurerer denne.

Jeg forstfattede mig en halv Pot raa Karbolsyre og en Spand, som kunde rumme

11 Potter Vand, heldte i Vandet $2\frac{1}{2}$ Spisestkefuld af Syren, skaffede mig en 4 Tommer bred, flad Malerpensel, og med denne Pensel, Vand, Syre og Rygeapparat gif jeg i Gang med den første Behandling af Stade Nr. 1. Jeg gav Bierne lidt Rog for at lade dem vide, at jeg var paa Færde. Dernæst løftede jeg Laaget af, fjernede Tappet og oversprøjtede det øverste af Yngelkammerne med Bier og det Hele. Jeg gav dem et ordentligt Styrtebad. Vær ikke bange; det skader dem ikke; og naar Du synes, Du har givet dem nok, saa giv dem lidt endnu i Tilgift. Bliv ved dermed, til Du ser Vandet løbe ud af Stadets Indgang. Læg saa Tappet (eller Madrasen) over og oversprøjt det, til det er fugtigt. Behandl Resten af Staderne paa samme Maade. Spring ikke et eneste Stade over, dersom Du onsker Arbejdet skal være til Nytte. Tag saa 24 Timer efter en Spandsfuld Hvedemel og Rygeapparatet, gaa til Nr. 1, gennemgaa den sædvanlige Indledning med Rygning, luf Stadet op, tag en af Kammerne, hold den i en hvilkenjomhelst Stilling over Stadet, og sørg for at komme saa meget Mel i Cellerne som muligt. Naar Du har fyldt Tavlen saa fuld af Mel, som Du kan, sæt den saa tilbage i Stadet paa den ene Side af Yngeltavlerne. Fyld den anden Table saa meget som muligt, og sæt den paa den anden Side, og hvis Folket ikke har Honning nok, saa bør det fodres. Undersøg alle Staderne en Gang om Ugen, og hvis noget Folk mangler enten Mel eller Honning, saa forsyn det dermed, og om 3 Uger vil Du ikke finde Spor af Sygdommen. Jeg bruger Karbolsyre for at hjælpe Bierne med at holde deres Hus rent. Ved at give al død Yngel alt gammelt og surt Bibrød, som befinder sig i Staderne, samme Lugt, fjerner Bierne al den Slags, saafnart de faar Mel. Du skal aldrig fodre med Mel eller anden Erstatning for Blomsterstøv udenfor Stadet, da det er en uheldig Maade at fodre paa og hjælper til at udbrede Sygdommen. Du skal fodre dem direkte i Tavlerne ved at anbringe disse i Staderne.

Fort Collins Col.

Hertil følger Udgiveren af „Gleanings“ følgende:

Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at De ikke har haft den virkelige „sorte Yngel“, ellers vilde det ikke gaa saa let med Helbredelsen. Den Metode der kurerer Bipesten, helbreder ikke Stadet for sort Yngel. Hvis De har flere af disse syge Larver,

send mig saa en Prøve i en stærk Tinasse. Jeg tror at kunne afgøre, om det er samme Sygdom, som fandtes i New York.

Hvorledes kommer Myresyre i Honningen?

Af E. h. Buchholz.

Naturhonning indeholder, som bekendt efter flere jagtlyndige Waends Undersøgelser en ganske lille Smule Myresyre, omtrent gennemsnitlig 0,004 Gr. i 100 Gr. Honning. Dette Kvantum er vel forsvindende lille, men under ellers normale Forhold tilstrækkeligt til at konservere Honninge Men Spørgsmaalet om, hvorledes denne Myresyre kommer over i Honningen er endnu ikke tilstrækkeligt oplyst, idet der her hersker forskellige Meninger og Opfattelser. Man har her som sædvanlig, hvor der ingen rigtig Klarhed hersker, fremsat flere Formodninger, hvoraf endog nogle ere blevne til Troesartikler, navnlig fordi de ere fremsatte af Lærde. De mest sandsynlige lyde som følger:

1. Bierne udgyde i hver Honningecelle, førend de forsegle den, en ganske lille Smule Myresyre gennem deres Tunge fra Spyttkirtlerne.

2. Bienen berører med Braadens Spids Honningen og tilfører den saaledes Myresyren fra Giftblæren.

3. Honningen opsuger denne Syre fra Luften i Bistaber, der er overmættede dermed.

Det kunde vel nok være Umagen værd at undersøge disse 3 Troesartikler en lille Smule nærmere.

Næsten alle Lærde, som have beskæftiget sig med Undersøgelse af Bier og deres Produkter, ere af den Mening, at Bigift er en koncentreret Myresyre. Dog have de nyeste Undersøgelser tilfulde bevist, at denne Paaftand er falsk, thi den egentlige Myresyre er ingen Gift, hvorimod Bigiften er et virkeligt Giftstof, som efter Fordampning af Myresyren lader et ikke flygtigt Alkaloïd tilbage, der ser ud som et fint, hvidt Pulver, og som i meget lang Tid kan bevare sine giftige Egenskaber.

Hvad nu Paastanden Nr. 1 angaar, da er det ved kemisk Undersøgelse af Biernes i Hovedet indeholdte Spyttkirtler tilstrækkelig bevist, at disse vel nok inde-

holde en Syre, men denne Syre er Vinsyre og ingen Myresyre. Derfor kan Honningen ikke modtage sin Myresyre ad den Vej. Da Honningen vel indeholder Myresyre, men ingen Bigist, saa falder Nr. 2 af denne Grund, men ogsaa af en anden Grund: fordi den var unaturlig, bort af sig selv. Braaden maa vistnok kun anses som et Baaben til Forsvar og er intet Medskab til Honningens Konservering. Tilbage bliver altsaa nu kun Nr. 3 at undersøge. Derksom Honningen kan opsuage Myresyren fra den med dette Stof mættede Luft i Bistadet, saa bliver Spørgsmaalet, hvorfra Luften har modtaget dette Emne. Fra Biernes Giftblære gennem Braaden kan det ikke stamme, da saa straks det Spørgsmaal vilde fremstaa, hvorved Fordampningen, Alkoholidet, den egentlige, ikke flygtige Bigist bliver af, naar Myresyren gaar over i Luften. Enhver Biavler vil vistnok have bemærket den stærke, syrlige Lugt, som efter gode Træddage strømmer ud af et Bisfolks Flyvehul; ved at iagttage dette, kommer man nemlig let paa den Tanke, at Luften i et Bisfolk er overmættet med Myresyre. Ved nærmere Undersøgelse viser det sig dog, at kun en ganske lille Brøddel af den udstømmede Luft henhører til denne Syreart. Derimod stammer denne stærke Lugt fordetmeste fra Fordunstning af de æteriske Olier, som indeholdes i den friske indbaarne Nektar, Blomsterstøvet og Klæbvokset. Nævnlig er Støvet fra enkelte Planter meget rigt paa æteriske Olier. Naar nu Biene indbære disse Emner i den til 30—35 Gr. opvarmede Yngelrede, saa optager de den samme Varmegrad, og Olierne fordampe og blander sig med Stadeluften og undviger med den ved Luftfornyelsen gennem Flyvehullet. Denne udstømmende Luft har dog ogsaa en syrlig Lugt og Smag og maa derfor ogsaa indeholde Syre. At denne Syre er Myresyre og ikke udelukkende Kulshyre, har man et meget nemt Middel til at bevise. Som de fleste bekendt, farves Lakmuspapir rødt, naar det kommer i Berøring med Syrer, dog undtages herfra Kulshyre. Nu kan man meget nemt befæste et Stykke af dette Papir i Stadets Flyvehul om Natten efter en stærk Træddag, og man vil om Morgenen finde Papiret farvet rødt, især hvis Duggen om Natten er falden rigelig. Dette er Bevis for Myresyrens Tilstedeværelse i Stadeluften. Man har imidlertid iagttaget, at den Mængde Myresyre, som undviger fra et Bistade, staar i et vist Forhold til den Mængde Yngel, der i samme Tid forlader deres Celler, saaledes at jo

mere Yngel, der udklækkes, des mere Syre undvies og undviger der fra Bisfolket.

Derved er man endelig borte ledet til Opdagelsen af den reite Kilde for Myresyren, nemlig Yngelcellerne. Det er nu ved yderligere Forsøg fastslaaet, at de i de af Yngelen nylig forlavede Celler værende Coconer ere denne Syres egentlige Anested. Skont Luften i Stadet mættes med Myresyre fra Yngelcellerne, saa maa man dog ikke tro, at Honningen modtager sin Syre ad denne Vej, nemlig gennem Luften. Denne Syre tiltrækkes nemlig meget stærkere af Luften end af Honningen. Men derved at en saadan Celle fyldes med Honning, gennemtrænges den af den udstømmende Myresyre. Derksom den Antagelse var rigtig, at Honningen fik sin Syre enten fra Epithelcellerne eller fra Giftblæren, saa maatte jo enhver Honning indeholde Myresyre; dette er nemlig ikke Tilfældet. Ved Undersøgelse af Honning i ny Tavler, hvori der endnu ingen Yngel har været udklækket, viser det sig, at denne Honning vel indeholde Vinsyre, men ingen Myresyre. Ligeledes indeholder Sukkeropløsning, udslynget af den Slags Tavler, ikke Spor af Myresyre. Derimod indeholder Honning i gamle Yngeltavler denne Syre i saa fuldt Maal, at denne Honning endog tilbørlig modtager sin stærke Smag deraf. Derved er Beviiset ført for, at Honningens Indhold af Myresyre stammer fra Yngelcellerne. Mange Menneker foretrækker jo netop en saadan med Syre mættet Honning fremfor den af ny Tavler udslynkede, der, som man udtrykker sig, ofte har en „slow“ Smag. Af samme Grund er det maaste ogsaa, at enkelte Menneker foretrækker Rubehonning, der paa Grund af Tavlernes Ruusning vistnok maa indeholde denne Syre i rigere Maal.

Kun til Slut endnu dette:

Vi staa her atter ligesom før noget forunderligt i Bilibet, nemlig: Den ny Nektars, Blomsterstøvets og Klæbvokset æteriske Olier have nemlig for et Bisfolks Sundhed en lignende Betydning, som den fra Yngelcellerne udstømmende Myresyre for Honningens Konservering, men begge have deres store Betydning som Desinfektionsstof i Bistadet. Dermed hænger det vel ogsaa sammen, at Bipesten kan forsvinde efter et godt Honningtræk.

Om Biernes Indvintring.

Af Brødr. Rielsen, Ollerup.

Straks efter Indførelsen af Kunststader med bevægelig Tavlebygning voldte Overvintringsspørgsmaalet adskillige og temmelig store Vanstueligheder, fordi Bierne overvintrede daarligt i de ny Boliger, særlig i strænge Vintre. Meget har været talt og skrevet om Biernes Overvintring siden den Tid, og det glædelige er, at man nu er naaet saa vidt, at det kan lade sig gøre at indvintrere og overvintre Bier, uden at man behøver at frygte for, at de dør eller lider Nød i Vintertiden. I hele den Tid, vi have drevet Biavl, har vi aldrig mistet en Bisfamilie i Vintertiden; men vi have dog haft nogle Tilfælde, hvor enkelte Familier have overvintret mindre godt; men i saadanne Tilfælde have vi som Regel altid bagefter kunnet forklare os Aarsagen til den mindre heldige Overvintring.

Naar vi i denne Artikel ville udtale os om Overvintringsspørgsmaalet, saa antage vi, at den bedste Maade, vi kunne gøre dette paa, er ved at omtale, hvorledes vi bære os ad med at indvintrere og overvintre vore Bier, idet vi gaa ud fra, at hvad man selv har prøvet og fundet godt, kan man uden Betænkning anbefale til andre.

Som bekendt anvende vi det lave Normalmaal i vore Stader. Dette Ramnemaal anses jo af enkelte for at være uheldigt til at overvintre Bier paa, hvad vi dog ikke have mærket noget til. Dengang vi benyttede brune Bier i vore Stader, plejede vi at ordne Yngelrummene til Indvintringen ved Vindetrækkets Begyndelse, d. v. s. vi udsøgte et passende Antal af de bedste Yngeltavler til Vinterlejet, Næsten afgrænjes fra dette ved en Træindstudsbor med Bivej under. Men siden vi have faaet Krydsningsbier og benytter begrænsede Yngelrum, udsætter vi dette Arbejde, til vi have faaet Honningen høstet af Magasinerne i første Halvdel af August Maaned. Aarsagen til, at vi gøre dette nu, er den, at Staderne gerne ere saa vrimglende fulde af Bier ved Vindetrækkets Begyndelse, at det er forbundet med temmelig meget Arbejde at faa Magasinerne af Staderne og Yngelrummene gaaet igennem og ordnet paa den Tid.

Dette have vi ønsket at gøre op-

mærksom paa her, for at ingen bagefter skal komme og sige, at hvad vi skriver nu stemmer ikke overens med, hvad vi have skrevet tidligere. Vi have nemlig uylig haft et Tilfælde af denne Bestaenhed. I det en Biavler, har gjort den store Opdagelse, at en af vore „Anvisninger“ fra tidligere Tid ikke rimer sammen med dem, vi give nu. Vi have nemlig for en Del Aar siden skrevet, at det Arbejde, man lader Bierne udføre i September, slider paa deres Foraarskræfter; sidste Aar have vi derimod udtalt i en Artikel, at den egentlige Efteraarsfodring udføre vi for største Delen i første Halvdel af September. Disse to Udtalelser, mener vedkommende, kunne let blive vildeledende for andre Biavlere. Sagen er imidlertid den, at da vi skrev det første, var det brune Bier, vi havde, da vi skrev det sidste derimod Krydsninger, og der er noget Forskel paa det. De brune Bier holde gerne tidligt op med at yngle og er derfor ofte mindre bistærke om Efteraaret; med Krydsningerne er Forholdet et andet; de ere i Reglen mere bistærke end de brune Bier, yngle senere og kunne derfor uden Skade taale at udføre en Del Arbejde i September; selv om der slides en Del Bier, blive de stærke nok endda til Overvintringen.

Efter denne lille Afstikker skulle vi atter vende tilbage til vort Emne. Altsaa, i første Halvdel af August høster vi Honningen af Magasinerne og ogsaa af de bageste Tavler i Yngelrummene, hvis de ere fri for Yngel og fyldte med Honning. Derefter underjages Yngelrummernes Tavler, og Vinterlejet afgrænses med en Indstudsbor med Bivej under. Alle hullede Tavler, der ikke længere ere tjenlige til Yngel, udtages af Vinterlejet og hænges bagved Indstuddet. Det er ligegyldigt, hvor Tavlerne hænge, om de ere fyldte med Blomsterstøv eller indeholde Yngel, naar de ere daarlige hænges de alligevel ud bag Indstudsøren for senere at borttages til Indsmeltning, naar Yngelen er udløbet af dem. Det kan paa ingen Maade betale sig at have gamle hullede Tavler i Vinterlejet, da Bierne udvikle sig mindre godt paa saadanne Tavler om Foraaret. Samtidig med at Vinterlejet ordnes, lægge vi mærke til, hvormed Forraad der findes i Tavlerne, hvilket noteres, for at vi senere kunne give det manglende ved Fodring. Ligeledes ser vi efter, om der findes droningløse Familier; saadanne gives snarest mulig en Dronning og opmuntres til Yngelansætning enten ved Fodring eller Afstikning af Tavler. Vi lade ikke Bierne

beholde flere Tavler at sidde paa om Vinteren end høist nødvendig. Et stort Vinterleje anse vi for uheldigt, fordi Forraadet, hvis det ikke er særlig rigeligt, da let kan blive anbragt for spredt i Tavlerne, og det er mindre heldigt for Overvintringen. Det er nemlig en Betingelse for en heldig Overvintring, at der i de Tavler, Bierne sidde paa om Vinteren, findes saa meget Forraad, at det kan vare, til mildt Vejr indtræffer om Foraaret. Vi overvintrer aldrig med Magasiner paa Staderne, saaledes som Erslev i sin Tid anbefalede; det er forbundet med adskillige Ulemper, og vi tror heller ikke, at der vindes noget derved. Folk, der ikke ønske at fodre deres Bier om Efteraaret, kan det maaste anbefales, at overvintrere med et fyldt Honningmagasin paa Staderne; men for dem, der har Tid til at fodre, kan det ikke betale sig, særlig i daarlige Honningaar.

Saa snart Bierne ere færdige med at renslifte Magasintavlerne, og de overflødige Tavler i Yngelrummene ere blevne fjærnede, begynder vi Vinterfodringen. Til Tilberedning af Fodersirup benytte vi lyst Randsimuld. Af dette kommer vi 50—100 Pd. i en blanksturet Bryggerfedel, hældes Vand paa, til det staar 2—3 Tommer over Sukkeret, gør derefter Ild under Kedlen og vedbliver at fyre jævnt under denne indtil alt Sukkeret under stadig Omrøren er smeltet. Foderet øses saa straks op i Blisbeholdere. Skulde det senere vise sig at være for tykt, saa at det forstikker i Foderne, fortyndes det med Vand. Salt eller andre fremmede Emner tillsætter vi aldrig Foderet.

Bierne give vi Foderet saa hurtigt, som de kunne tage det af de fuldkomne Fodrere. Naar vi mene, at en Familie har faaet et passende Quantum, undersøger vi den for at se, om det passer; har den ikke faaet nok, kunne vi let give den det manglende, uden at det er nødvendigt at undersøge den oftere.

Umindelig regnes det jo, at en Bifamilie skal have 20—30 Pd. Foder til Vinterbrug. Vi bedomme ikke Forraadets Størrelse efter Vægt, men efter, hvormeget det fylder i Tavlerne. Naar en Familie, der indvintres paa 8 lave Normalrammer, har en Fodermængde, der svarer til 6 forseglede Tavler af normal Tykkelse, saa finde vi, at det er passende; meget stærke Familier give vi lidt mere, svagere lidt mindre Forraad. Nogle kunne maaste mene, at der bliver for lidt tom Bygning i en saadan Familie til Bierne i den kolde Tid at sidde paa; men efter vor Erfaring

er der ingen Fare i saa Henseende; thi Bierne skulle nok saa meget af Foderet forbrugt, at der bliver tom Bygning nok, til den kolde Tid kommer. Vi anser det ogsaa for en stor Fordel, at der findes rigeligt Foder i Tavlerne, fordi Bierne da kunne holde deres Klynge mere tæt samlet i Vintertiden; Foderet omgiver Klyngen, og Bierne have let ved at naa det, uden at de behøver at sprede sig ret meget, og jo roligere og mere tæt samlede de kunne sidde mellem Tavlerne om Vinteren, des bedre bliver Overvintringen. Dette have vi altid sørget for, naar vi indvintre vore Bier, idet vi sørge for, at de ikke saa for mange tomme Geller i Vinterlejet.

Efterhaanden, som vi blive færdige med at fodre Bierne, pakke vi dem for Vinteren. Til Overpakning benyttede vi mest 3 Tommer tykke Tæpperammer, fyldte med Hakkelse eller Savsmuld; i nogle saa Stader bruge vi gamle tykke Sække, hvoraf et Par Stykker sammenlagt oven paa Voksdugen eller Dækbrædderne danne en tilstrækkelig Overpakning. Vi have ofte prøvet at udfylde Rummet over Tæpperammen eller Sækkene med tørt Enghø, for at Bierne skulde have det rigtigt varmt; men vi have aldrig mærket, at Overvintringen har været bedre for det. Som Pakning i Underrummene bruge vi godt 3 Tommer tykke Endestopninger, fyldte med Savsmuld. De fleste af vore Stader have 3 Tommer Pakrum i Sidevæggene; men vi have dog ogsaa nogle Stader, der kun have 1½ Tommes Pakning i Siderne, og i disse have vi overvintret Bier lige saa godt som i dem med tykkere Pakning.

Fra Kredsjene.

20 Mar. Den 4. September 1880 blev det paa et Møde i Hotel „Prinsen“ i Roskilde besluttet at oprette en Biavlerkreds for „Gl. Roskilde Amt og omliggende Sogne“. Der indmeldtes sig 16 Medlemmer. Til Formand valgtes Gaarbejer Donnergaard, Ansager, og til Sekretær Kunstgartner Fr. Weidt, St. Fjergensbjerg. Som Delegeret for Kredsen mødte N. E. Kristensens, Himmelov paa DBF. Repræsentantmøde, der afholdtes 18. Septbr. f. Aar i København.

Etto fra Staderne.

Soriansøegnen, 20. Aug.

Udbyttet af mine Bier har efter Aaret været meget tilfredsstillende; jeg har haft godt 40 Pd Honning pr. Stade, naar indtages en Sværm fra Maj, der gav 10 Pd. Paa Grund af det overordentlig varme Vejr vi har nu, haaber jeg at faa ikke saa lidt mere, da der findes to store Stykker Boghvede faaet til Staldfoder, som Bierne trække meget stærkt af. De to Huse, der har givet mest Honning, er sjerde Krydsning af gule og brune, — jeg har aldrig maekt den mindste Degeneration i nogen Retning hos Krydsningerne. Jeg bruger 8 a 10 □' Tavler til Yngelrum, hvoraf den bagerste i alle Husene er en Drone-table, derefter et lodret Gitterbræt, men intet vandret, da Dronningerne aldrig ere gaaede op og belagt Lyftavlerne i Magasinerne
A. Therkildsen.

N. Bork, Larm, 4. Aug.

Honningudbyttet tegnede til at blive meget lille iaar, men den sidste Tids gode Vejr har bødet betydeligt derpaa, thi der har været storartet godt Træk paa Boghvede og Lyng, den sidste kan nok give en Del endnu, saa her paa Egnen bliver Udbyttet, om end ikke stort, saa dog uogenlunde. Jeg har haft den Fornøjelse at hjælpe en Mand med at klække nogle Dronninger ud efter de Metoder, vi lærte paa Biavlsstolen, og det lykkes storartet efter alle tre Metoder. Vi prøvede Doolittles Metode med 7 de stobte Cellerkopper, men uden at komme Dronningsfoder i Kopperne, hvilket gik meget godt, thi af de tre stobte Kopper blev de to antaget. Jeg er meget glad for mit Ophold paa Biavlsstolen, og som jeg lovede, skal jeg nok arbejde videre her i min Egn paa Biavlens Fremme og til Gavn og Glæde for mine Medmennesker. En venlig Hilsen til mine Kammerater fra Biavlsstolen.

B. Jensen Pedersen.

Rødding, Slesvig, 15. Aug.

De store Forventninger, vi her paa Egnen gjorde os om Honningudbyttet i Aar, ere ved de sidste 4 Ugers kolde Regn- og Blæstbølge omtrent giorde til Intet. Da vi intet Træk have paa Boghvede og Lyng, vil vort Udbytte vistnok omtrent blive lig 0. Th. Buchholz.

Driftebrohus, Køge, 21. Aug.

Jeg har endnu ikke haft Lejlighed til at slynge Honning ud, begrundet paa den travle Høstid, men man hører jo bestandig Udtalelser om et ringe Udbytte af Bierne iaar, saa dette Arbejde kan maaste hurtig udføres. Dog haaber jeg at faa en Del Honning af mine Bier, thi efter hvad jeg kan se af Magasinerne, er der ikke saa ganske saa fyldte Tavler. Jeg benytter Lavnormalrommen i Magasinerne og min store Kamme forneden i Staderne.

Jakob Olsen.

Espe, 13. Aug.

Der bliver kun lidt Honning her i det sydlige Fyn iaar. Aarsagen dertil er ikke alene, at Vejret har været mindre heldigt, men vore to vigtigste Honningplanter, Agerkaal og Hvidkløver, har været meget sparsomt tilstede. Høsten her bliver betydelig under en Middelhøst.

B. Hansen.

E. Tornby, Hjørring, 24. Aug.

Honningudbyttet her paa Egnen bliver vistnok ringe, det er den almindelige Klage. Jeg faar mindre Udbytte end i Fjor. Vejret har været udmærket i Lyngtrækket. Her findes lidt Lyng i Nærheden og en Mand her i Sognet havde faaet Boghvede, hvad der gavne mine Bier meget.

Anders Jørgen Jensen.

Ansager, Mølbygaard, Varde, 24. Aug.

Om Honninghøsten her paa Egnen kan jeg meddele, at det er først nu i de sidste 14 Dage, at Bierne har samlet Honning. Den vedbarende Tørke har forhindret Planterne i at give Honning i Juli og Juni Maaned mere end til Husbehov, og flere Steder har det været nødvendigt at fodre. Nu har Udfluggingen begyndt, og det viser sig, at enkelte Stader givere t Udbytte af 25 a 30 Pd. og derover. Hvis Vejret endnu i ca. 14 Dage vedbliver at være varmt, kan Udbyttet blive meget godt, thi den sildig saae Boghvede samt Lyngen er endnu i fuld Blomstring.

B. S. Knudsen.

Tranebjerg, 27. August.

Jeg har kørt 15 Familier paa Heden. Det viste sig, da jeg saa mine Stader efter, at der var ingen, der havde Honning i Vinterlejet og kun en lille Smule i Overkasserne, og saaledes er det gennemgaaende hos alle herover. Nu vil det jo vise sig, om Bierne ude paa Heden kan samle til deres Vinterfodring og lidt til de andre Stader, som jeg lod blive hjemme.

A. E. Haagensen.

Ollerup, 26. August.

Vi er omtrent færdig med at slyuge Honning, høfter omkring ved 1000 Pbd. Har til Dato udslyngt 960 Pbd.

N. Rielsen.

Taastrupvejen, 28. August.

Her paa Egnen er det et meget daarligt Bjaar iaar. Af 18 Familier høfter jeg ikke mere end 300 Pbd. Honning og kommer endda til at bruge ca. 300 Pbd. Randis til Foder Krainerbisolket har været det bedste af alle mine Stader, det har givet 4 Sværme. Forjværmen vejede 6¼ Pbd. og 4. Sværmen 3½ Pbd., og dog har det givet nogen Honning. Til næste Aar vil jeg søge at faa flere Dronninger efter det Folk, da jeg derved antager, at jeg kan faa forbedret min Virace. I Fjor høstede jeg af mine 18 Bisolk 1350 Pbd. Honning.

N. P.

Midtsjælland, 27. August.

Jeg har i disse Dage begyndt at ordne mine Stader til Vinter. Det viser sig, at alle Staderne ere meget rige paa Bier, men meget fattige paa Honning. De, der har mest, har kun 25 a 30 Pbd. Honning, men nogle har kun 5 a 6 Pbd., saa jeg kommer til at fødre med 8 a 10 Pbd. Randis pr. Folk. Trods det daarlige Bjaar er der dog flere Biavlere, som sælger deres Honning til 35 Ore pr. Pbd. Jeg tager 60 Ore iaar.

N. P.

Et og Andet.

Triest, Østerrig, 9. Juli 1900.

Dette Aar har hidtil været ganske abnormt. Vaad, koldt, blæsende Vinteren igennem, Foraaret ligesaadan, Vegetationen langt tilbage. Midt i April maatte jeg fødre for at Bierne ikke skulde sulte ihjel, og den 2. Maj gif det løs med Sværmingen. Ved de to sidste Aar, i særdeleshed Aaret 1898, som er det værste, jeg nogensinde har oplevet, da jeg om Efteraaret maatte slaa 4 Sværme sammen og fødre hele Tiden, var mit Antal af Bisolk naturligvis gaaet meget tilbage. Biavlerne paa vor Højslette havde tildels ganske mistet deres Bier. Nu er jeg igen naaet op til 40 Stader og vil kunne melde en Høst paa 16—20 Pbd. pr. Stade. Et saadant Aar har jeg ligesaalidt set Magen til, som til det flette i 1898, det første og forhaabent-

lig ogsaa det sidste uden en Draabe Honning i Gebinst, men man maatte fødre med 150 Pbd. Vel skal man ikke roje Dagen, før Solen gaar ned, men dersom Sommer og Efteraar ikke blive altfor elendige, vil det sidste Aar i det 19. Aarhundrede blive det bedste, jeg har oplevet. Dog nu nok for i Dag, jeg anbefaler mig.

Schröder.

Der findes der paa Egnen formodentlig mange Blauter, der blomstre om Efteraaret, som der kan ventes et stort Udbytte af.

Red.

Savnlige Vink.

Vejret (23 August) har i de sidst forløbne 14 Dage været særdeles godt for Bierne, og paa Lyngegnene er der indbaaret megen Honning, saa Aaret vil vistnok for en Del af Eftertrækssegnene blive et Middelaar. Fra næsten alle Egne med tidligt Træk klages der over, at Bierne kun giver et lille Udbytte iaar.

Fodring. I alle Egne, hvor Træffet nu er sluttet, anse vi den første Halvdel af Septbr. for den bedste Tid at give Familierne det manglende Vinterforraad. Forhelsen af Foder i Fodrerne bør foregaa ved Solnedgaa (se ibrigt S. 260.) Dog kan man nu ved Foderets Tilbeholdning tilfætte lidt mindre Vand for at fremsthynde Foderets Forsegling i Cellerne. Vi fraraade dog at bruge mindre end 3 Pægle Vand til 2 Pbd. Sukker, da Foderet ellers let krystalliserer i Fodrerne i Løbet af de kolde Nætter.

Dronningløse Familier bør forenes med andre, der have gode Dronninger. Dertil kan benyttes udtrømmede „dødsdomte Bier“. Disse kunne indbringes i det dronningløse Stade bag et bitet Gitter, forjænebe med en Honningtavle. Efter 2 Døgn's Forløb borttages Gitteret om Aftenen, og Foreningen foregaa da uden Kamp i Løbet af den følgende Morgen. Har man nogen Tvivl i at opsoge Dronningen, ville vi dog tilraade at borttage den flette Dronning mindst 1 Døgn, før Foreningen skal foregaa. Man kan ogsaa indføre de udtrømmede Bier i et andet Stade (uden Bier) paa saa mange Tavler, som Bierne kunde belægge. Sent om Aftenen ved Lygteløsheds udtages disse Tavler en for en med paafidende Bier og indhænges bagtil i det dronningløse Stade uden Gitter men dog adfille fra de dronningløse Bier ved 1 tom Tavle. Om Morgenen vil da Foreningen foregaa uden Kamp.

Pakning. Det kan ganske vist lade sig gøre at ordne Bistadernes indvendige Pakning endnu i Oktober Maaned; men der er i'ke Tvivl om, at det er heldigst for Bierne, om dette Arbejde fuldføres i September. I de Egne, der savne Eftertræk paa Boghvede og Lyng, tilraade vi derfor at ordne hele Pakningen i de hule

Bægge og over Bierues Sæde allerede i den første Halvdel af September. Hertil udtræves naturligvis først, at Familien har det fornødne Vinterforraad (20—30 Pd. af de Familiens Etyrke.) Hvad der mangler i dette Forraad, maa helst gives snarest ved Fodring med Kandijsjoder. Dernæst eftersees Fækingen i de hule Bægge. Det vil ofte vise sig, at Hækkelsen er junket sammen faaledes, at der mangler Fæking i et Rum af 1—2 Tommer foroven. Dette Rum bør da udhyles. Undertiden er den gamle Fæking vaad eller muggen. Dette hidrører fra Utætheder i de ndre Bægge. I det Tilfælde bør hele Fækingen i Bæggene fornyes og Yderbæggene kittes og males. Ovenover Vinterlejet lægges derpaa et enkelt Lag Boksbug med den malede Side nedad, eller ogsaa Dæksbrædder. Midt i Dækket bør være udfaaaret en rund Abning ca. 3" bred. Ovenpaa Tappet eller Dæksbrædderne lægges et Par Lag Aviser, som lægges saaledes, at de kan bøjes ned over Vinduet eller Indstuden, og der maa påsjes paa, at Papiret flutter tæt ind i Fæljen, og tæt op til Husets Sider. Det er netop foroven imellem Vinduet og Fæljen, at det er saa vanskeligt at faa tætnet ordentligt, for der kan gaa megen Varme tabt ved en lille Abning paa det Sted. Vi har prøvet at overvinde med Glasøren løst en 1/8" op fra Stadets Bund, men da vore Vihuse som Regel ere tørre have vi ingen Fordel mærket ved det. Endel Biavlere bruger, at paffe Rummet saavel bag Vinduet som over Vinterlejet med „Løs“ Hækkelse, vel er det et godt Fækingmateriale, men Huset er saa besværligt at faa gjort rent om Foraaret. En Pakramme eller en påsende stor Pose der er syldt med Hækkelse er langt renligere at bruge bag i Huset og til at paffe med ovenpaa Aviserne over Vinterlejet, benyttes enten den bekendte Tapperamme (se „Ledetraad i Biavl“ S. 64.) eller en påsende stor Sæk, der er godt halvt syldt med Hækkelse, man bør sørge for at Fækingen falder godt til overalt. Det har sin store Betydning, at dette Arbejde udføres paa den Tid at Bierne endnu jævnlige flyver ud, da de saa henter Klæbvoks for dermed at tætte alle Revner og Sprækker særlig foroven i Vinterlejet, som derved bliver meget lunere, en hvørs Boksbugen eller Dæksbrædderne først ordnes paa den Tid da Biernes Flugt er helt eller næsten helt ophørt. Fækingen bagved Vinduet behøver dog ikke at anbringes før i Slutningen af Septbr. eller i Begyndelsen af Oktober, naar Nattefrosten begynder.

Honningtavler. Det er en stor Fordel i det tidlige Foraar at have nogle forseglede Honningtavler parate til at fodre med enten ved Indhængning tæt op til Viflyngen eller ved Nedlægning i Foderanbningen over Bierues Sæde. Den sidstnævnte Fodringsmaade kan endog saa anvendes i me et foldt Vejr. Man bør derfor ved den sidste Udflugning parate uoale godt forseglede Honningtavler. Over enkelt Tavle omvilles med 3—4 Lag Avispapir og hængemmes paa et tørt Sted til Brug om Foraaret.

Malning af Distaber kan nu foretages paa en blæjende Dag lidt før Solnedgang.

Tagene bør nu eftersees baade med Hensyn til Tæthed og Befæstelse. Zimtage behøve næsten intet Eftersej, da de i en lang Marvætte kunne holde sig tørre. Derimod bør Dragte hvert Efteraar udbredes med Nitning og Malning. Tagene bør naturligvis være saaledes befæstede, at Efteraarstormene ikke kunne rive den af.

Brevkasse.

Ægte Krainere og italienske Dronninger agtes indforfrøene den 10. Septbr. Restillinger bør være Red. ihænde senest den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. 25 Øre pr. Stk. Er en Dronning død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaacnde tlbagesendes.

Kundgørelser.

Abbots Honningglas

realiseres under Pris hos

Chr. Riegels, Viborg.

„Vejledning til Biavl“

af V. E. V. Smith i Bjergsted pr. Svebølle faas i enhver Bo lade a 50 Øre. Naar 54 Øre tilsendes Forfatteren, faas den por ofrit tilsendt.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Hesseldahls Efterfl.

Vilham Kopel.

Gl. Kongevej 100, København V.

Min prisbelønnede

Bi-pibe

for Røgere saa vel som for Fikke-Røgere faas frit tilsendt, naar 3 Kr. 16 Øre pr. Postanvisning, hvorpaa Bestilling kan skrives, sendes til

Grønning, Vejrup, Brønninge.

Sendes til Ublandet mod Efterkrav.

Ny, hvid og

hvidgul, Ima **Honning**

købes pr. Contant. Hurlig Afregning. København Honninghus. P. A. E. Møller.

Maanedsskriftet Hunden

bestilles hos Udgiveren, Forstkandidat Viggo Møller, Nansensgade 53, Kbhvn K. Organ for Hundevenner og Jægere. Oplysende Tekst og gode Afbildninger. Abonnementspris 3 Kr. om Aaret. Annoncer 10 Øre Linien. Prøvenummer gratis.

Ægte Bidronninger

af ublandet nordisk Race, tillagte og udtagne af Eftersværme. Befrugtede. Pris Kr. 3,50. Forsendes mod forud indsendt Betaling Bjørnholts Bigaard, Nybro, Sverrig. Selma Johansson.

„Husmandsbladet“

(Tidsskrift for det mindre Jordbrug)

koster 59 Øre *Tjerdingsaaret* og kan bestilles ved *Postbude*. Bestilling for et helt Aar skal indsendes sammen med Aarsbetaling, 2 Kr. 36 Øre, til *Udgiveren, Fr. Oehlerich, Thoreby v. Grøenge St.*

Ny tiltvødende Holdere kunne faa det hidtil udkomne af denne Aargang for 25 Øre Kvartalet.

Enhver, der til 1. Oktober tegner sig som Aarsholder, faar gratis tilsendt følgende Bøger: „*Om Smaasød og Rudsøanding*“ — „*Kalk*, dens Betydning og Anvendelse“ — „*Vejledning i Svinehold*“.

NB. *Prøvenumre* sendes gratis og frk.

Udslyngere

leveres i flere Udstyrelser til billigste Pris. Forlang Katalog.

Chr. Rieggels, Viborg.

Endnu

haves *Ima gul Sennop* af egen Avl tilsalg. Pris pr. Bd. 25 Øre. *N. S. Kristensen, „Åldershvile“*,

Roskilde.

De billigste, bedste og mest akkurate *Biboliger* og *Udslyngere* samt de mest brugte *Smaaretsfaber*, ægte *Bibolstavler* findes al Tid paa Lager.

Illustreret *Prisliste* franko. Ved pr. *Svendborg*.

Kristian Pedersen.

Noget gode udtrommede *Familier* kan jeg forfatte omkring *Midten* af *September*. *L. Friberg, Tranebjerg.*

Unge, gode Dronninger

(3 Kr. pr. Stk.) faas fra 10. Juli hos *N. S. Kristensen, „Åldershvile“*, Roskilde.

Unge, befrugtede Krydsningsdronninger,

avlede efter *Doolittles* Metode, faas fra 1ste August a 2½ Kr. pr. Stk. hos *Brødr. Nielsen, Ollerup, V. Skerninge*.

Gammel & ny Honning

købes til højeste Pris. Tilbud sendes til *Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, Telf. 3244*.

Dronninger

af dansk Race kan faas efter 1. Juli a 3 Kr. pr. Stk. Bestillinger modtages. *Jens C. Pedersen, Fløng pr. Hedehusen*.

Foreningsmeddelelser.

Udstilling. Skanderborg Amts *Diavlerforenings* Udstillingskomitee afholdt Møde i *Horsens* den 1. August, og det vedtoges at afholde en Udstilling i *Horsens* den 22.—23. September sammen med *Hønsjævlforeningen*. *Fr. Skovrider Carlsen, Bygholm pr. Horsens*, valgtes til at forestaa *Ordningen*, og til ham maa alle *Forespørgsler* og *Judmeldelser* ske. *Enhver Diavler* har Ret til at udstille alle *Diavlsprodukter*, og *d. Hr. Fabrikanten* har Ret til at udstille alle *Redstaber*. *Diavlen* vedrørende, men kun *Foreningsmedlemmer* kan æffe *Premie*. *Udenforstaaende* blive bedømte sammen med *Medlemmerne*.

Enhver Udstiller maa selv betale *Fragten* for de udstillede *Genst.* til *Horsens*, men disse bliver af *Foreningen* fragtede fra og til *Baneg* i *Horsens*. De udstillede *Genstaude* maa anmeldes senest 15. September og skal være i *Horsens* senest den 21. September. *Samtidig* med *Judmeldelsen* maa der medfølge 50 Øre for det 1. Nr. og saa 25 Øre for hvert Nr., som *Bedommende* vil have mere. *Udstilleren* har fri *Udgang* til *Udstillingen*. *Udstillingslokalet* vides endnu ikke.

Horslyld, den 3. August.

Sørensen.

Udstillingen i Horsens vil blive afholdt i *Arbejderforenings* store *Sal* paa *Søndergade* den 22.—23. September. *Anmeldelserne* skal indsendes til *Fr. Skovrider Carlsen, Bygholm, Horsens*, senest 8. September (iftedetfor som tidligere meddelt den 15. September).

Horslyld, 24. August 1900.

Sørensen, Sekretær.

Kolding BF. afholder ingen *Udstilling* iaar begrundet paa det *daarlige Høningaar*. *Lunderkov*, 20. August 1900.

P. Christensen.

Samsø BF. afholder Møde *Søndag* den 9. September, *Etim. Kl. 3*, hos *Hjulmand N. J. Sørensen* i *Koldby* og *Søndag* den 16. Septbr. d. A. hos *Hjulmand J. S. Jørgensen* i *Dnsbjerg* med *Foredrag* og *praktisk Undervisning*. *Enhver* der *interesseres* sig *Diavl*, er *velkommen*.

Tranebjerg, 28. August 1900.

A. E. Haagenjen.

Indhold af dette Nummer:

<i>Biernes</i> Indvintroing	273
<i>Bipest</i>	268
<i>Brevkasse</i>	261
<i>Brændevinsblandet</i> Høning	265
<i>Ekko</i> fra <i>Staberne</i>	275
<i>Et</i> og <i>Andet</i>	276
<i>En</i> <i>Kættelse</i>	269
<i>For</i> <i>Begyndere</i>	267
<i>Fra</i> <i>Krebsene</i>	274
<i>Foreningsmeddelelser</i>	278
<i>Gavnlige</i> <i>Vink</i>	276
<i>Rundgørelser</i>	277
<i>Myreshyen</i> i <i>Høningen</i>	271
<i>Sort</i> <i>Yngel</i>	270
<i>Tavle</i> - <i>Fyldeapparat</i>	263
<i>Udtrommede</i> <i>Bier</i>	264

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde

Den danske Bi-Tidende

Tidsskrift for Biavl.

Udgivet af
„Danmarks
Biaavlerforening“

STIFTET 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Aldershvile, Roskilde.

FAULL T. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 15. i de 6 Vintermaanedec, den 1. og 15. i de 6 Sommermaanedec. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Dronningeførelse.

Naar den fremskredne Biavler om Efteraaret ordner sine Bisfolk til Vinter, sker det meget ofte, at han opdager, at Dronningen i et eller flere af Staderne ere mindre gode. Da det ikke kan betale sig at indvintre et Stade med en slet Dronning, fjernes Dronningen af Stadet og istedetfor indføres en god Dronning, som enten havees gaaende som Reservedronning paa et, Par Tavler i et Smaastade eller som faas ved Køb. Vi ved, at denne Dronningfornyelse i Septbr. Maaned ikke er saa ganske ringe i de senere Aar. Noget bestemt Tal kan der selvfølgelig ikke opgives, men det er dog vist næppe for højt, naar vi antog, at Dronningerne iaar i denne Maaned bliver skiftet i over 500 Bistader her i Landet. Af de mange Metoder, vi har anvendt ved Dronningførelse, synes vi bedst om følgende:

1. Naar Dronningen er i et Forsendelsesbur, fjernes Dækket over Foderet, det Foder,

der er i Foderrummet, trykkes ind imod Bierne, og Foderaabningen fyldes helt med Forsendelsesfoder (støt Randis eller Melis, iblandet Honning, som er ættet til en fast Dejg). Derefter anbringes Buret ovenpaa Ingekrammerne, saaledes at Foderrummet er lige over en Tavlegade. Bierne i Stadet fjerner Foderet, og Dronningen gaar ned i Stadet.

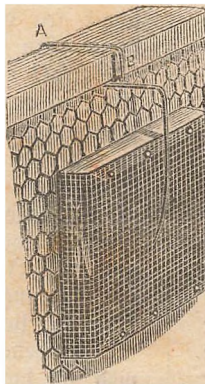
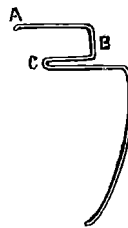

Fig. 27. Dronningbur af Traadvæv.

2. Er Dronningen i en Forsendelseskasse, som indeholder 1 eller 2 smaa Rammer, saa udfører vi Rammerne af Kassen indenfor et Bindue i Stuen og børster Dronningen med sine Ledsgagere ned paa en Tavle, der er $\frac{1}{3}$ fyldt med Forraad, og som egner sig til at anbringe i Midten af Stadets Vinterleje.

Et Bur af Jerntvist anbringes over Dronningen og hendes Ledsgagere, trykkes derpaa ind i Tavlen paa et Sted, saa der kommer en Del Celler med Honning ind i Buret. Stadets Bier fjerner Cellerne paa enkelte Steder, hvor Buret er knuget ned i Honningen, og naar der 48 Timer efter ses til Stadet, er alt i Orden; Foreningen er sket. Er Dronningen i et Smaastade,

fanges den med en Gellebæfhytter og anbringes tillige med nogle Bier i Buret. Et faadant Bur laves af Jernvæv med 12—18 Traade pr. løbende Tomme.

Af et Stykke Traadvæv som er 8" langt og 6" bredt udklippes et firkantet Stykke, som er 1 □" af hver af de 4 Hjørner, og derefter ombøjes Kanterne over et skarptantet Bræt af passende Størrelse; af hver af de ombøjede Kanter trækkes nogle af de yderste Dværraade ud. Buret er saa færdigt, det er 6" langt, 4" bredt og 1" dybt. Er man bange for, at Buret skal falde af Tabellen ved Medsætningen i Huset, kan der anbringes et Staalraad til at fastholde det, som vist ved Fig. 27.

Disse Metoder har den stor Fordel fremfor flere andre, at Foreningen af Dronningen og Stadets Bier foregaar uden at Biavleren behøver at aabne for Stedet, og give Dronningen fri. Indførelsen af Dronning i et Stede, saavel som alle andre Arbejder i Efteraaret bør udføres lige inden Solnedgang.

Wellsmetoden.

Af Brodr. Nielsen, Ollerup.

Det er nu flere Aar siden, at Wellsmetoden første Gang blev omtalt her i Bladet, og mange har siden Tid gjort Forsøg med denne ny Biavlsmetode, saa at vi nu nok kunne sige, at den har været grundigt prøvet her i Vandet.

Det store Udbytte, der i Henshold til Wells's Beretninger stilledes i Udsigt, gav Anledning til, at mange danske Biavlere anskaffede sig Wellstader eller lod sine Enkeltstader lave om til Dronningsstader; man haabede jo at opnaa et stort Udbytte derved. Dog tror vi, at ingen her i Vandet har opnaaet et Udbytte ved Anvendelsen af denne Driftsmetode, der svarer til, hvad Wells selv har faaet. Dette er sikkert Aarsagen til, at Wellsmetoden nu om Stunder bliver saa sjældent omtalt her i Bladet. Den har ikke svaret til Forventningerne.

Vi have i flere Aar — siden Foraaet 1893 — gjort Forsøg med Wellstader, men det, vi i den Tid har erfaret om dem, taler just ikke til deres Nos. Vi have haft 7 Wellstader i Brug i vor Bi-

gaard paa en Gang, men tre af disse have vi atter lavet om til Enkeltstader; de fire derimod bruge vi endnu med 2 Familier i hver. Honningudbyttet, vi have opnaaet af Wellstaderne, har det ene Aar med det andet været mindre end af Enkeltstaderne; derimod have de givet os en hel Del mere Arbejde. Da et Wellstade indeholder 2 Familier, saa regne vi det for lig med to Enkeltstader. Naar et Wellstade derfor skal være forholdsvis lige saa godt som et Enkeltstade til at give Honning, saa maa det give dobbelt saa meget. Der er ingen Mening i at sammenligne Udbyttet af et Wellstade med Udbyttet af et Enkeltstade, thi det er dog i Virkeligheden to Familier, der findes i et Wellstade, selv om ogsaa det er lavet af et almindeligt Enkeltstade.

De fleste Ulemper, vi have fundet ved Wellsmetoden, stamme fra, at Flyvehullerne ere anbragte saa nær sammen paa den ene Side af Staderne. Det er af denne Grund meget almindeligt, at den ene Familie i disse Stader bliver kraftig paa den andens Bekostning, og det fører en hel Ulejlighed med sig at faa dem udjævnet igen, saa de blive ens stærke. Ved at have Flyvehuller paa begge Sider af Staderne, saa at de kunne drejes, lettes dette Arbejde dog meget.

Den største Besvarlighed med Wellstaderne have vi haft i Sværmetiden, thi Bierne have hos os været slemme til at sværme i disse Stader. Naar en Sværm udgik fra den ene Afdeling af et af Staderne, saa fulgte der gerne samtidig eller lige straks efter en Sværm fra den anden Afdeling ogsaa. Disse Sværme have altid forenet sig i een stor Klynge, og det har vi været mindre glade ved, fordi den ene Dronning derved i Reglen gik tabt. Naar vi saa hældte de forenede Sværme tilbage i Stadet igen, blev den ene Afdeling dronningløs. I denne har vi dog snart kunnet faa en ung Dronning udklækket af en af Sværmecellerne, men det har hørt til Sjældenhederne, at vi have været heldige med at faa en saadan ung Dronning befrugtet, naar der i den anden Afdeling af Stadet fandtes en befrugtet æglæggende Dronning. Aarsagen til dette kunne vi ikke saa lige forklare, men sikkert er det, at efter en Tids Forløb har de unge Dronninger gerne været forbundne fra deres Afdelinger, uden at vi senere have kunnet opdage, hvor de var blevene af. Og paa denne Maade har vi adskillige Gange kommet til at staa med kun een Familie i Stedet for to. I Ujeblikket, da vi skriver dette, har vi to Stader i denne Forsætning.

Paa Egne, hvor Vi rne ikke ere tilbøjelige til at sværme, kan vel en Del af disse Bejværligheder undgaas, men vi ere dog tilbøjelige til at tro, at Wellsstaderne altid vil foraarlage Vanskeligheder ved de unge Dronningers Befrugtning, naar Flyvehullerne ere paa den ene Side af Staderne, saaledes som de skulle være efter Wells Anvisning.

Om Efteraaret har vi ogsaa haft Besværligheder med, at Familierne forene sig. Naar en Familie er bleven dronningløs paa den Tid, har den i Løbet af en halv Dags Tid kunnet være inde til den anden. Bignende Tilfælde have vi haft, naar vi om Efteraaret have fjernet Dronningen af en Familie for at give den en ny Dronning: Bierne have forenet sig, før vi om Aftenen have kunnet indføre en anden Dronning. Denne Slags Ulemper har vi aldrig med Enkeltstaderne.

Vi have prøvet, saaledes som det har været anbefalet, at lade Bierne flyve ud paa hver Side af Staderne, og det har vist sig, at ovennævnte Ulemper derved for en stor Del undgaas. Men ved at have Flyvehullerne anbragte paa denne Maade gaar man bort fra det egentlige Grundprincip i Wells metoden, nemlig, at de to Familier gjensidig skulle opvarme hinanden i den kolde Vintertid og det tidlige Foraar ved at sidde tæt op til det gemmehullede Indstød, saa at de danner ligesom een stor Klynge. Naar Indgangene ere paa hver sin Side, bliver der Træk igennem Stedet fra det ene Flyvehul til det andet, og det bevirker, at Bierne ikke danne deres Vintersæde op til Indstødet, men et Stykke fra dette. Wellsstadet bliver paa denne Maade et foldt Overvintningsstade i Stedet for et varmt. Dog har det vist sig, at de Bisfok, vi have indvintret saaledes, have overvintret fortræffelig med et forholdsvis ringe Foderforbrug. Dette gode Resultat med Henjyn til Overvintringen hidrører dog næppe fra, at der er to Familier i Staderne, men fra den rigelige Tilgang af frisk Luft i Vintertiden. Om Foraaret er det samme Tilfældet som om Vinteren, Familierne ere ikke for at slutte sig op til Indstødet, saaledes som de gør det i de Stader, hvor Flyvehullerne ere paa en Side; de holde i Reglen deres Klynge støttet til Forvæggen ved Indgangen, og først hen i Tiden, naar Vejret bliver varmere, ansætte Bierne Yngel i Tablerne, der hænge nærmest Indstødet midt i Stedet.

Angaaende Fællesarbejdet i Overrummene, da maa vi sige, at vi ikke tillægge det nogen særlig stor Betydning. Vi have

i Modsetning til flere andre ikke mærket, at Bisfokene have arbejdet bedre i Wellsstaderne, fordi Bierne have kunnet gaa sammen i Overrummene; vi have prøvet baade med og uden Fællesarbejde, men Resultatet er blevet det samme, idet vi ikke have kunnet mærke nogen Forskel paa Biernes Flid.

Efter disse vore Erfaringer med Wells metoden ere vi komne til at betragte den paa en lidt anden Maade end i Begyndelsen, da vi troede, at der ved Hjælp af den kunde opnaas et større Udbytte baade af Honning og Voks. Vi ere ad Erfaringens Vej kommen til at indse, at Enkeltstaderne passe bedre for os, og at vi af dem kunne opnaa et større Udbytte med mindre Arbejde end af Wellsstaderne, naar vi holde kraftige Familier. Derfor vilde vi ogsaa hellere have set, at de Wellsstader, vi have nu, havde været Enkeltstader, men da disse store Stader ikke saadan lade sig skabe om, saa er det vor Afgt at vedblive at bruge dem som Wellsstader indtil videre, og — maaste vi saa med Tiden kunne komme til bedre Resultater.

Som Sagen stiller sig i Øjeblikket, ere vi af den Opfattelse, at Enkeltstaderne passe bedst for de mindre øvede Biavlere, og vi anbefale derfor ikke nogen af disse at anstaffe sig Wellsstader. Enkeltstaderne ere de simpleste og mest letfattelige at behandle og arbejde med, Wellsstaderne ere det modsatte; thi ved Brugen af dem kan der, som nævnt, tilstøde meget, der fordrer Dgglighed af Biavleren, og særlig er dette Tilfældet, naar Staderne sværme, stifte Dronning eller blive dronningløse. Biavldriften skulde helst være saa simpel som mulig, saa at der kunde gives Anvisninger, der ere til at følge. Dette kan til Dels lade sig gøre for Enkeltstadernes Vedkommende, men ikke for Wellsstadernes, fordi der ved Brugen af dem kan indtræffe meget, som ikke er til at forudsæ, og som der ikke kan gives bestemte Regler for. Dog anse vi det for hørdigt, at dygtige Biavlere fremdeles gøre Forsøg med Wells metoden, fordi der mulig derved kan komme Ting frem, der kunne blive til Gavn for Biavlere, men vi ville advare Begynderne mod at eksperimentere paa dette Omraade, fordi de næppe ville opnaa Fordel og Fornøjelse deraf, men snarere Skuffelse.

De bosniske Bier.

Nj W. Skarytka, Echley, N. Østerrig.

Saaledes som det gaar med al anden Dyreart, at Dyrets Nytteverdi formindskes, ja forringes i den Grad, at det ofte slet ikke lønner sig at holde disse Dyr, naar Racerne ikke fornyes, saaledes se vi det ofte nok ogsaa hos Bierne. Derjom de antydede følger ikke skulle indtræde, og derjom Dyrenes Ydeevne ikke alene skal forblive den samme, men endogaa stige, saa er en Blodfornyeelse ubetinget nødvendig, i den Henseende bliver Bierne ofte stedmoderlig behandlede. Det overvejende Antal af Biavlere skænker endnu den Dag i Dag ikke Bierens Krydsning den Opmærksomhed, som den skal og bør have, derjom Biavlere skal blive til varig og stigende Nytte. I den sidste Menneskealder anvendes foruden den italienske Bi ogsaa Krainer eller Kärntner Wien til Krydsning. Men begge disse Viracer have som Folge af langvarig og intensiv Indavl mistet saa mange af deres Egenstaber, at der ofte er forbundet Uheld med Indførelsen af dem. De skarpt afvigende Beretninger, der fremkomme i Bibliotekene om disse Racer, leverer tilstrækkelig Bevis for denne Paastands Rigtighed. Det er heller ikke muligt andet. De, der drive Handel med Bier, stræbe saa vidt muligt at formere deres Bier for at kunne imødegaa Fordringer og Bestillinger. Denne Formering udnyttes i den Grad, at kun de Bier, der udmærke sig ved særdeles stærk Svärmelyst, blive benyttede eller dog foretrukne. At det forholder sig saaledes, kan vi læse i enhver Prisliste over Krainerbierne. Der hedder det i Almindelighed: „de give to, tre og endnu flere Sværme“. Men nu ved enhver Biavler, der driver sin Forretning for Fordelens Skyld, at Sværmingen sker paa Beføstning af Honningudbyttet. En passende Formering af Biværmerne maa jo enhver Biavler ønske sig, hvis han ogter at udvide sit Stadeantal. Men for den, der ikke vil udvide mere, bliver Sværmingen en Plage. Men da sidstnævnte ogsaa fra Tid til anden maa tænke paa en passende Fornyeelse for at sikre sig sine Biers forfattede Ydeevne, saa maa han vælge en Virace til Krydsningen, der ikke er meget tilbøjelig til at sværme, men som besidder alle de Egenstaber, der ere værdifulde for Biavleren. I den Henseende viser de „bosniske Bier“ sig efter 5 Aars

Erfaring at være de bedste. De „bosniske“ Bier ere en Race, der er uberørt af Menneskenes Kultur, og som derfor har bevaret deres Naturegenskaber fuldt og helt. Det er en haardsor Bi: den er ikke saa modtagelig for Vejrforhold, som de andre sydlige Viracer. De overstaa med Lethed selv meget streng Vintre, og er ligeledes i Stand til at foretage Menneskesubflugter i en Temperatur, som vilde staa andre Viracer. De begynde deres Udflugt tidligere end alle andre Viracer og indstille den senere paa Aftenen end disse. Deres Flyvelid varer derfor længere, og deres Ydeevne er som Folge deraf større. Deres Stikkelyst er mindre end selv de mindst stikkelystne Krainerbiers, deres Svärmelyst er som de lyste Biers og lader sig helt undertrykke ved de almindelige Forholdsregler. Dronetavler opføre de „bosniske Bier“ kun meget lidt af. Ja, naar der bliver hængt Dronetavler ind, undlader de i Reglen helt at bygge saadanne. De bosniske Bier bygge særdeles hurtigt, hvad der bevirkes ved Dronningens store, vedvarende Frugbarhed. De bosniske Arbejdsbier er noget mindre end de andre Racers, dog virker dette absolut ikke hæmmende paa Arbejdets Resultat. Dronningen hos de bosniske Bier er let at kende, da hun har en paafaldende rødbrun Farve og er kraftig bygget. Forjæntesten af at have gjort denne overordentlig anbefalelsesværdige Virace bekendt og tilgængelig for Sagttagelse i vide Kredse tilkommer uimodigelig Hr. Finans- og Toldkommissær Franz Glozsl, dengang i Sarajevo (tidligere i Banjolutka) Bosnien. Ved hans Hjælp blev det muligt i Aaret 1895 at erholde bosniske Bistammer til Sagttagelse og Krydsningsforseg. De Forhaabninger, der var sat til denne Virace, blev fuldtud retfærdiggjorte, saa at jeg paa det bedste kan anbefale denne Race til enhver Biavler, der vil foretage en Blodfornyeelse eller Krydsning af sin Viggaard med Held. Men da man nu ikke kan erholde Bier fra de Indsødte i Bosnien og Herzegovina, fordi de nærer den Overtro, at de sammen med Bierne sælger Hujets Lykke, saa tog den „Bosnisk-Herzegovinske Centralforening for Biavl i Sarajevo“, der allerede tæller 800 Medlemmer, Sagen i sin Haand. Igennem den og ligeledes gennem Forfatteren af denne Artikel, hvem den ovennævnte Centralforening har overdraget Enebestyrelse af dette Anliggende, kan man erholde garanteret ægte, bosniske Biværme.

— — —
Vi kende ikke den bosniske Virace,

jaa vi kan ikke udtale nogen Dom over den, men vi antage dog ikke, at den „lille“ Vi kan være bedre end de Racar, vi hidtil har drevert Blavl med. Vi agte dog at gøre et Forsøg med den Race og skal senere meddele, hvad vi synes om den.

Med.

Bilarvernes Føde.

Af Prof. A. F. Cook.
(Efter American Bee Journal.)

Den store Forskel mellem Planter og Dyr bestaar i, at Dyrene maa fordoje deres Føde, medens Planterne optage en Næring, som ingen Fordøjelse behøver. Ved Fordøjelse mene vi Omdannelse af Føden, saa den kan lade sig indjuge eller optage gennem en organisk Hinde. Vi kalde dette Osmosis. En god Forklaring af Fordøjelsen er da, at den gør Føden osmotisk. Det er ofte forklaret som Opløsningsprocessen eller Fødens Opløsning. Dette er ikke korrekt. Nogle Stoffer, som Hviden i et Æg eller Blod, ere ikke osmotiske, endskønt de ere flydende. Disse Stoffer maa derfor fordojes, ellers kan de ikke opluges. Der er andre Stoffer af lignende Natur. Nogle af disse ere, lige som Rørsukker, let opløselige, men behøve Fordøjelse. Saaledes maa Rørsukkeret uden Tvivl fordojes, før det kan optages i Blodet. Bierne gøre dette med Rørsukkeret i Nektaren, og det omdannes paa denne Maade til forvandlet Sucker i Honningen. Naar vi spise Honning, have Bierne udført Fordøjelsen for os, men naar vi spise Sucker, maa vi selv udføre den.

Den laveste Afdeling af Dyrene, Protozoaerne, have kun en enkelt Celle og ere saaledes af Bygning lig Blommen i et Æg. Disse have selvfølgelig ingen Fordøjelseskanal, men de have en mærkelig Evne til at optage deres Næring i sig og fordoje den, og ere saaledes ogsaa virkelige Dyr. Den lille mikroskopiske Amoeba er en af disse Protozoaer. Næsten alle andre Dyr besidde en Nærings- eller Fordøjelseskanal. Jeg siger næsten alle, for nogle Dyr have ligesom Bændelformen i deres Livs Ækonomi fundet Pladsen, hvor deres Føde allerede er fordojet, saa de behøve ingen Fordøjelseskanal og have ingen. Uden Tvivl havde de engang een, men af

Mangel paa Brug er den efterhaanden juunden bort. Hvis vi ønske at beholde vore Organer kraftige og uskadede, maa vi bruge dem.

Koraldyrene have en Fordøjelseskanal med kun een Mundaabning. Dyrene over Koralafdelingen have, hvis de i det Hele taget have en Næringskanal, een, der er fuldstændig, og et Rør med en Abning i hver Ende. De fleste Dyr med fuldstændig Næringskanal have denne delt i Mund, Episerør, Mave, smaa og store Tarme. Bien er en Undtagelse fra dette. Saaledes finde vi hos Bien en Mund, Epi erør, to Maber, smaa og store Tarme. Pierens Munde modtager Epistasterne, som er deres vigtigste Fordøjelsesfast. Biens Episerør er lille og fører fra Mund til Mave. Honningmaben er lige ovenfor den virkelige Mave, og denne er upaatsigelig Sædet for al Honningsfordøjelse. Det er, at Rørsukker i Nektar bliver omdannet til forvandlet Sucker i Honning, hvilket er en Blanding af Desetrose og Livulose. Denne Honningmave er derfor ikke til at sammenligne med Kyllingens Kro. Kroen er simpelthen et Oplagshus for Føden, medens Honningmaben virkelig er en sand Mave, idet Fordøjelsen foregaar i den.

Efter Honningmaben følger den lange, krumme virkelige Mave. Denne er betydelig større end Honningmaben, og i denne finder Fordøjelsen af de æggehvideagtige Stoffer, Fibrod eller Blomsterstov Sted. Der er mange korte Rør hæftede ved begge Enden til den virkelige Mave. Disse have engang været ansete for at virke paa samme Maade som Leveren hos højere Dyr. Men de ere nu kendte som Afsondringsorganer og svare saaledes til vore Nyrer. I Virkeligheden er Bygningssforskellen ikke stor, thi vore Nyrer bestaa af et stort Antal smaa Rør. I Bierne ere disse Rør skilte fra hverandre i Modsætning til i Nyrerne, hvor de er tæt samlede. Vi vide, at disse Rør ere Nyrer i Virksomhed, da Urin har været fundet i dem. De smaa og store Tarme er mulig lidt mere end Ledninger for de ved Fordøjelsen ubrugte Resten af Fødeemnerne. Uden Tvivl kan fordojet Materiale, der ikke har været indjaget i Maven, optages i Blodet fra Tarmene.

Der er meget store Kirtler i Hoved og Bryst paa alle Arbejdsbier. Den øverste Hovedkirtel i Brystet udmunder i det almindelige Rør lige ved Grunden af Biens Ligula eller Tunge. Der er lidt Tvivl om, at dennes Afsondring afgiver det Næringsstof, der omdanner Rørsukkeret i Nektar

taren. Dens Stilling og Kirtlens store Udstrækning gør dette omtrent sikkert. Den yderligere Kendsgerning, at vi ikke kende nogen anden Kilde til denne Fordøjelsesjuft, styrker denne Slutning. Det er forunderligt, saa meget Bien gør paa een Gang. Den samler Honning, den samler Blomsterstøv og er paa samme Tid stærkt i Arbejde med at fordøje Honningen i Honningmaven. Og tillagt til dette er dens svære Arbejde med at flyde fra Blomst til Blomst og at føre dens Byrde af Blomsterstøv og Nektar til Stedet. Bier have været fundet at flyde en $\frac{1}{4}$ Mil i 5 Minuter, endstønt ladede med Nektar.

De lavere Hovedkirtler udtømmes paa Siden af Munden. De se ud som en Trevl af Løg og ere meget rigelige. Cheshire er ganske vist paa en fejl Vej, naar han angiver, at disse Kirtler forstærke Føden for Larverne. Jeg har udført Forsøg, som jeg skal omtale senere, hvilke fuldstændig modbevise denne Angivelse. Deres virkelige Funktion er uden Tvivl at fordøje Blomsterstøvet eller Bibrødet og omdanne det til Mælkesaft, hvilken Proces finder Sted i den virkelige Mave.

Som jeg har nævnt, er Honningmaven den Beholder, hvori Honningen bliver ført til Stedet, og ogsaa det Fordøjelsesbeholdende Rum, hvori Rørfutteret i Nektaren omdannes til Honningens forvandlede Sukker. I den nederste Ende af Honningmaven er den lille, kugleformede Mavemund, et mærkeligt lille Organ, som uden Tvivl tjener til at udfille Blomsterstøvkornene, som indtages med Nektaren, fra denne, medens Bien er i Færd med at indsamle eller at flyde til Stedet. Hvis vi parterer et Vble i fire Dele og indbilder os, at disse ere let adfille, men dog forenede ved Skindet med elastiske Gummistrimler, have vi et temmelig nøjagtigt Billede af denne Mavemund. De indvendige Dele af disse Parter skulle være dækkede med lange Haar, som vende nedad. Disse Parter aabne og lukke sig bestandig, naar Bien flyver. Nektaren passerer ind imellem dem, medførende Blomsterstøvkornene. Naar de lukkes, passerer Honningen tilbage i Honningmaven, men Haarene tilbageholde Blomsterstøvkornene, som stadig føres igennem paa denne Maade til den virkelige Mave, hvor de, som vi have set, blive fordøjede. Bien tager ogsaa Bibrødet fra Cellen ind i sin Mund, blander det med Udsondringen fra de lavere Hovedkirtler, allerede beskrevet, og lade saa dette gaa videre til den virkelige Mave. Kun Ammebierne eller de yngre Arbejdere

besidde disse lavere Hovedkirtler fuldt udviklede. Saaledes fordøje Ammebierne for største Delen den aggehoideagtige Føde.

Et slapt Rør, udstrækkende sig fra den nederste Del af Mavemunden, rækker ned i den virkelige Mave. Undtagen Honningmaven er draget op, tjener dette som en Ventil, der forhindrer enhver Tilbagestrømning af Føden fra den egentlige Mave. Men i Tilfælde af, at Bien sufter at tilbagegaae denne Chylus, som fordøjet Blomsterstøv kaldes, hæver den blot Honningmaven, dragende dette ventillignende Rør op. Saaledes kan det eller kan det ikke paa denne Maade virke som en Ventilation efter Biens Behag.

Dronerne og Dronningerne have ikke de lavere Hovedkirtler og kunne af den Grund ikke fordøje Blomsterstøv. Derfor maa Ammebierne fodre ikke alene Larverne, men ogsaa Dronerne og Dronningerne. Dronerne og Dronningen ere i Besiddelse af de andre Kirtler. Disse ere i Virkeligheden nødvendige for dem, da Honningen ikke er fuldstændig fordøjet eller omdannet til forvandlet Sukker, og Dronerne og Dronningen tage Honning til Næring og nødsages derfor til at fordøje den en Del. En Del af denne Fordøjelse er, som vi allerede have set, udført af Arbejdsbierne, idet de fordøje Nektaren paa deres Vej til Stedet.

Som før nævnt mener Cheshire, at Udsondringerne fra de lavere Hovedkirtler udgør Bilarvernes Næring. Som nævnt ovenfor har jeg ligesom andre paavist, at dette er en Fejltagelse. Ammebierne fordøje Blomsterstøvet og tillægge sandsynligvis mer eller mindre Honning til dette, og Gelee eller Chylus er Larvernes, Dronernes og Dronningens Føde. Vi vide, at Trækul er fuldstændig uosmotisk α : at det ikke kan lade sig opjuge. Hvis vi derfor fodre et Dyr med Trækul, vil det aldrig passere ind i Blodet. Jeg fodrede med Honning, iblandet med fint, pulveriseret Trækul, til en Bifamilie i Fangenskab. Ikke alene almindelig Yngel, men ogsaa Larver i Dronningceller vare Bierne isærd med at fodre. Jeg fandt Trækul i Dronninggeleen saavel som i Celler med almindelig Yngel. Dette viser, at Foderet er Chylus, og at det opghylpes fra den virkelige Mave. Hvis Cheshires Antagelse var rigtig, maatte dette Trækul have passeret igennem Mavens og Tarmenes Vægge ind i Blodet og saa igen igennem de lavere Hovedkirtlers Vægge for at være blandet med disses Udsondring. Vi vide, at dette aldrig kunde finde Sted. Da Larvefoderet

er Chylus, maa Trækullet naturligvis følge med dette mælkeagtige Foder, naar det opgylpes fra den virkelige Mave.

Dr. de Blanta har paavist, at det Mælkefoder, som Dronninglarven fodres med, er vidt forskellig fra det, der bliver fodret til Drone- og Arbejderlarver. Hvis dette var, som Cheshire holder paa, en Udsjondring, saa kunne vi ikke forklare denne Forstel. Hvis det derimod er Chylus, saa kunne vi bestemt se, hvori denne Forstel bestaar, thi ved at tillægge mere eller mindre Honning kan Mælkefoderets Natur let forandres af Ammebierne.

For nogle Aar siden fremsatte jeg den Paastand, at Honning var fordojet Nektar. Dette fremkaldte Bevægelse blandt Biavlerne, da de troede, at deres Produkt vilde tabe i Omdømme ved en saadan Angivelse. De havde ikke behøvet at frygte, thi Sandheden skader aldrig nogen. Biavlerne skulle virkelig være glade ved at kende denne Kendsgerning og at kunne oplyse derom. Jeg føler mig overbevist om, at Honning er et sikrere og bedre Næringssemue end Rørsukker, og dette netop af den Grund, at Fordøjelsen delvis er udført af Bierne. Der er kun saa Handlinger, der foregaa ved Madtillavningen, der ere saa rene, og hvoriimod saa lidt kan indvendes, som imod denne beundringsværdige Omdannelse i vore Yndlings Honningmaver. Hvis, som undertiden nævnt, Rørsukker ikke er saa sikkert et Fodemiddel som Honning — og jeg tror, der er god Grund til denne Mening — saa er det formædlest denne forudgaaende af vore smaa virksomme Venner udførte Fordøjelse af Honningen.

Død Yngel.

Af Brodr. Nielsen, Ollerup.

Amerikaneren Mac Evoy omtaler, at død Yngel undertiden kan findes i Staderne for Hovedtrækkets Begyndelse, uden at den behøver at hidrøre fra Sygdom. I Forsommertiden, da der findes megen Yngel i Staderne, sker det nemlig let, naar Bejret er daarligt i længere Tid, at Bierne opbruge al den usforseglede Honning eller Foder, der findes i Tavlerne, og da er der Fare for, at Yngelen kan dø af Sult, selv om Staderne indeholde rigelige Forraad af forseglet Foder. Til Yngelens

Opklækning skal der meget Foder, men i daarligt Bejr, naar der ikke kan indsamles Blomsterstøv, ere Bierne i nogle af Familieme ikke altid hurtige nok til at tage Gul paa det forseglede Foder i Forhold til den Mængde Larver, der skal fodres. Og naar de ikke gør det, siger Mac Evoy, saa vil der snart vise sig Yngel, der er død paa forskellige Udviklingsstrin af Mangel paa Føde. Han tilraader at afstrælle noget af det forseglede Forraad i saadanne Familier om Aftenen eller ogsaa at fodre, for at Bierne altid kunne have rigeligt af usforselet Foder i Yngelrummenes Tabler.

Endvidere gør han opmærksom paa, at der er stor Forstel paa Bier fra forskellige Dronninger; nogle ere gode til at fodre Larverne til alle Tider, medens andre ere meget daarlige, undtagen naar der er Honningtræk. Han anbefaler derfor at stikke Dronningerne i Træktiden i de Familier, hvis Bier ere daarlige Larvefodere, med unge Dronninger fra gode Familier, hvis Bier have vist at være gode til at fodre Larver baade i gode og daarlige Tider.

Ved at følge disse af Mac Evoy givne Vink vil man sikkert til Tider kunne undgaa død Yngel i sine Stader i Foraarstiden og Forsommeren, og i andre Henseender vil det vist ogsaa være heldigt, om man i Yngletiden for Hovedtrækket sørger for, at Bierne altid have tilstrækkeligt af usforseglet Foder i Yngelrummene. Yngelansætningen vil derved blive bedre, og man vil vist næppe saa tidt finde, at Yngelen ovenpaa en daarlig Bejrperiode sidder spredt i Tavlerne og ser ud, som om den var tyndet ud.

Der er imidlertid en Del Arbejde ved at fodre og afstrælle Forraadstabler, saa hvis dette kan undgaaes ved at lægge sine Dronninger til paa de Familier, der ere gode til at pleje Yngelen ogsaa i daarligt Bejr, saa vil meget derved være vundet og i alle Tilfælde være langt at foretrække.

Hvad vi her have nævnt, er nok værd at tage i Betragtning, eftersom Bejret her til Lands er meget ustadigt og uberegneligt i Foraarstiden.

Somrammen.

Mærkelig nok er Somrammen kun lidt brugt af vore Biavlere, og dog er det et

næsten uundværligt Nedsfab for de Viab-
lere, som vil have god Honning af Tavler
fra Ruber, thi ved Brugen af Sømrammen
kan man udslynge selv det mindste Table-
stykke. Naar Tellelaagene er skaaret af,
sættes Tavlestykket fast paa Sømmene, hele
Rammen sættes ned foran Soldet i Cy-
lindermaskinen, og Honningen kan nu ud-
slynge ligesom af en sædvanlig Table.
Ved Anvendelsen af denne Ramme kan
Viableren udslynge Honningen af Rubes-
tavler og Brudstykker af Tavler. En Søm-
ramme er let at lave. Man tager 5 Lister
af samme Slags, som benyttes til Rammer,
flaar i Midten af Bredsidene nogle 1" lange
Søm med et Mellemrum af $1\frac{1}{2}$ a $1\frac{3}{4}$ ",
hvorefter Listerne fastsømmes paa den ene
Side af en Ramme.

For Begynderne i Vestjylland.

Af C. J. Grønning.
V.

I sidste Nr. lovede
jeg at give en Anvis-
ning til Udtromning og
Forening samt om
Overtvintning af Reser-
vedronninger, hvilket jeg
herved opfylder. Den
Udtromning, her er Tale
om, er den, der bør
anvendes overfor Rubefamilier, der hos
disse Holdere ellers vilde blive kvalte ved
Svovl eller Røg, for paa denne Maade
at udvinde deres Forraad (Honningen).
Tiden for saadan Udtromning af en Rubes-
familie bør absolut udsættes, til Ynglen
har forladt Cellerne, hvilket i Reglen ogsaa
vil være Tilfældet henimod Mikkelsdags-
tiden. Saar kan Arbejdet desværre mange
Steder paabegyndes noget før, da Ynglens
rige Blomsterflor desværre ligesom Vog-
hvedens gav saa lidt Honning paa Grund
af det ugunstige Vejr. — Nu til Sagen:
Er Ruben, der skal optages, helt fuldbygget,
da maa jaadit muligt alle Bier trommes
ud af den, forinden Værket løsnes og ud-
tages. Man bør medtage enten en tom
Kube eller hellere en Transportkasse, hvori
er hængt en 3 a 4 Rammer, hvorpaa

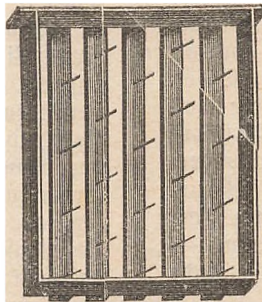

Fig. 28. Sømrammen.

Bierne kan samle sig. Henimod Aften,
naar Bierne tilbøls have ophørt med at
flyve, skrider man til Arbejdet. Et Pust
Røg eller to Blæses af Pipiben ind ad
Flyvehullet; et Par Minuter efter løsnes
Ruben fra Brættet, og Transportkassen
eller den tomme Kube sættes istedet. Ruben
med Bierne sættes paa Spidsen ned foran,
det gamle Flyvehul vendt ind imod og i
Højde med Bundbrættet, saaledes at der
dannes en Forbindelse imellem begge.
Ruben maa støttes saaledes, at den staar
fast og ikke vakler eller ryfter, naar man
med begge Hænder nede paa Rubens Sider
og nær Spidsen med lette Slag drive
Bierne opad. Pas paa altid at bante
nedenunder Bierne, at de ikke skal for-
styrres og løbe op og ned blandt Ragerne;
en Fjeder maa have liggende ved Siden
for dermed at rellede de Bier, der muligen
løbe alle andre Steder hen undtagen ind
ad Flyvehullet paa den ny og midlertidige
Volig. Under Arbejdet ligger man ned
paa Knæerne med Bierne
lige foran sig. Ved
rigtig Udførelse i varmt
og godt Vejr vil det i
Reglen ikke tage lang
Tid, inden alle Bierene
marscherede op og ind
i den nye Volig; de
sidste Bier kan med
lidt Røg og Fjeren
hjælpes ud af Ruben.
Naar denne er tømt for
Bier, bæres den bort
og dækkes tæt til, at
ingen fremmede Bier
skal søge den. Er Ruben
derimod en Sværm, der
skal optages (den har
maaſte ikke en Gang naaet at faa Ruben halvt
udbygget), da foretages in-
en Udtromning, men
naar Ruben er løftet fra
Brættet, og en tom fat
istedet for for til at
fange de Bier, der muligen
flyve om, vendes Ruben
med Bierne i, med Toppen
nedad, heldende lidt
skraat fremad. Med
Fladen af begge Hænder
trykker man paa
Rubens udbvendige Side
overalt, hvor man
ser, at Boksbygningen
er fastgjort til sammes
Naar man saaledes er
vis paa, at alle Kanter
af Bygningen ere løse,
da taget med en Knib-
tang fat paa Bindene,
me, forinden de trækkes
ud, drejes de rundt
nogle Gange for at løsne
dem fra Ragerne og da
vil de let kunde trækkes
ud uden videre at beskadige
Bierne, eller at Honning-
ingen flyder ud og maaſte
tilføler mange Bier. Dette
sidste maa man især vogte sig

for, da det, foruden at der gaar mange Bier tabte, tillige kan gaa ud over Dronningen. For at Voksbygningen ikke skal falde sammen, naar Bindene udtages, og Bierne derved tilføles og dræbes, da have nogle Stykker Pilepinde, ca. $\frac{1}{2}$ " tykke, som lojelig stilles ned imellem Ragerne; disse vil da hindre hine i at falde tæt sammen; først da trækkes Spilerne eller Korspindene ud. En ren Spand eller Ballie have staaende ved Siden af, og med Hjeren i højre Haand tages det første lille Tavlestykke med venstre. Bierne, der sidde derpaa, børstes rolig og langsomt tilbage i Kuben, Ragesstykket lægges over i Ballien, et Stykke Lærred lægges over for ikke at hidloffe Rovbier; den næste Rage, der maasse er lidt tungere, gribes forsigtig med Fingrene, Bierne børstes ligeledes ned til de andre. Saaledes fortsættes, til al Bygning paa denne Maade er blevet fjernet af Kuben, og Bierne endnu kun have tilbage. De løse Bier, som muligens have samlet sig oppe i den tomme Kube, bringes ned til de andre. Et aabent Stykke Lærred, der giver Luft fri Udgang, lægges over Kuben, hvori Bierne findes, bindes stramt til, og saaledes kan de staa til videre eller straks bæres hen til Blivestedet.

Den fuldbyggede Kubes Indhold kan udtages paa forskellige Maader, saafremt Kuben ikke kan bruges mere, sfer det lettest ved, at denne staaes midt igennem med Snittet samme Vej, som Voksbygningen løber. — Selvsjogeligt har man, forinden de udtrommede Bier faas hjem, lagt sin Plan og bestemt, hvorledes de skal anvendes. De kan anvendes som selvstændige Familier, som Reserve, særlig for Dronningens Skyld, og endelig til at forene og forstærke andre, mindre kraftige og maasse dronningløse Familier med.

Vil man lave selvstændige Familier af saadanne Bier, da fordres ubetinget, at man har færdigbyggede Tavler at give dem, og hvoraf de 3—4 midterste indeholde Honning og noget Blomsterstov i den øverste sjerde, hellere tredie Del, og selvsjogeligt Tavler, der tidligere have været ynglet i; Resten af Vinterforraadet kan saa gives dem i Form af Kandisopløsning. Da det tilraades kun at danne selvstændige Folk, naar Kubefolket er meget stort, eller ogsaa at man slaar 2 a 3 mindre Familier sammen. I sidste Tilfælde maa de oversflødige Dronninger fjernes, og den eneste, der findes, maa sættes i Bur (Landskafste) i 12 a 24 Timer. —

Som Reserverfamilie fordres ligeledes, at 3 Tavler med Honning og Blomsterstov

have i Behold lig de ovenfor beskrevne, og at Boligen er forberedt. Dette udføres saaledes: Hos et befolkede Stade, helst med Flyvehullet i Enden, udføres i Bagenden et lille Flyvehul, ca. 3" langt, et Flyvebræt paahæstes. Indstudsdoeren indimod den gamle Familie, bør være aldeles bitæt, for ikke at sige lufttæt, Siderne beslaaede med Klædeslister, i en anden Indstudsdoer, som passer til Stadet, udføres et Udgangshul, 4 a 5" langt og 1" højt, og en Slags Bro,

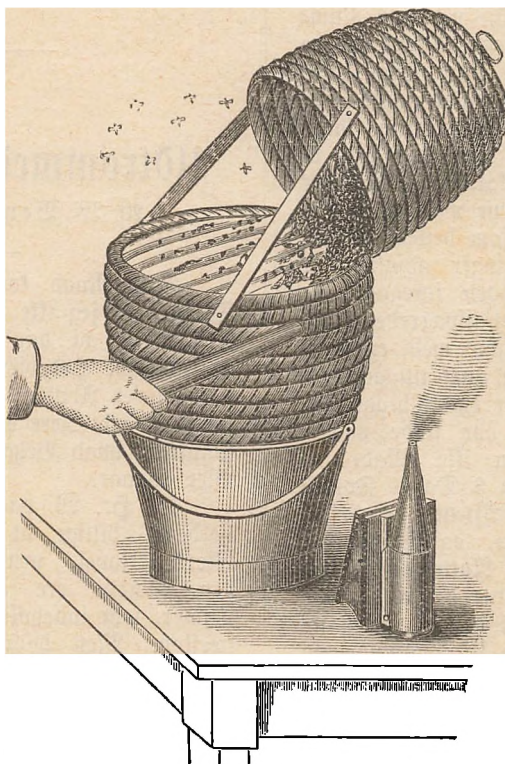

Fig. 20. Kuben Udtromning.

passende bag til Døren, laves af et Stykke Bræt, der paa langs kan gaa ind i Stadets Brede. Brættets Brede maa rette sig efter, hvor stor Afstand der bliver, naar Kammerne samt Indstudsdoeren ere indsatte bag den første Dør, hvor den lille Familie skal sidde, hen til Stadets Ende; denne Afstand maa være Brættets Brede. Ved hver Ende af Brættet fastsømmes en Lisse, 1" høj; Listerne vende nedad, naar Brættet lægges ned og danner saaledes en Bro, hvorunder Bierne: naa Ugangen; ovenover Broen

kan vaffes tørt Hø eller andre varmholdige Stoffer. Saaledes er altsaa Voligen færdig til at modtage den lille Reservecfamilie; kun skal endnu bemærkes, at Stadets egentlige Familie i Forvejen alt er efterset og ordnet til Vinter, at den i dette Tilfælde er givet en Kamme mere tilbage i Stedet end dersom den skulde staa selvstændigt, og at Voksdugen eller Dækket, der kun bør naa til Yderkanten af Baqdøren, er fasttrykket til denne enten med Mursten eller bedre en faststruet Liste, der Nabningerne ved Zinkfalsene ere gjort tætte med Trækiler. Husk endelig paa at gøre det aldeles bitet imellem begge Familier, saafremt Forsøget ikke skal mislykkes, og begge Familier gaar sammen til en. Henimod Aften rystes da den lille Familie ned paa Kammerne, og aasnart de nogenlunde ere gaaede ned, dækkes de til. Et Par Dage efter fodres de, saafremt de mangler noget, men de vilde dog forholdsvis forbruge langt mindre Vinterfoder, da de nyde godt af den stærkere Varme. Skal Bierne benyttes til at forstærke eller forene med andre Familier, da gælder altid som bestemt Regel, at de overflødige Dronninger absolut bør fjernes, forinden Foreningen foregaar, og at Familierne have siddet aspærrede 2 a 3 Dage bag hinanden, altsaa med en bitet Fernvæbsdør imellem sig, som tillager Luften at cirkulere og bliver ens i begge Familier. De fremmede bør sidde paa et Par Honningtabler, men ikke tillades at flyve ud. Efter de 2 a 3 Dages Forløb hæves Traaddøren om Aftenen saameget, at Bierne kunne passere, og Foreningen vil foregaa i Løbet af Natten sikkert og uden at en eneste Bi bliver dræbt.

Sluttelig endnu kun dette: Sorg nu for snarest muligt at faa Udflugtningen og Indvintningen afluttet. Det uheldige Vejr har ogsaa tilbøielig ødelagt Dvngblomsten, saa fra nu af er der ikke synderlig mere for Bierne at hente iaar. Det vil i dette honningnappe Aar kunne betale sig at staa en lille Handel af med sine Bier paa den Maade, at man tager Honningen noget nærmere fra sine Bier og istedetfor giver dem Kandisopløsning til Erstatning, men man bør huske paa at give Bierne mindst 1 Pbd. Foder for hvert Pund Honning der tages ud over, hvad de burde have beholdt til Vinter. Selvfølgelig maa de Tabler, hvori der findes Yngel, og som passer og hører til Yngel og Vinterlejet, paa ingen Maade fratages Bierne. Der kan kun som Regel tages 1 a 2 af de syldte Enderammer. Saasnart disse ere udflugtede, bør Foderet holdes i Tavlerne, enten ved Hjelp

af en lille Rande med spids Udløbstud eller ved at benytte Tavlesyldeapparatet. Haves en større Biacl, da er dette Fyldeapparat meget at anbefale. Til 1 Pbd. Kandisgrus eller hel Kandis tilføjes 1 Pagl Vand, der ved jevn Opvarmning og stadigt Omrøret let lader sig opløse. Det bør koges, men kun i kort Tid, og viser der sig Skum, bør dette skummes af. Under alle Forhold bør Foderet gives i lunke Tilstand, og kun om Aftenen kan det gaa an at fodre Bierne, saafremt man ikke vil udsættes for Nøveri. Af samme Grund bør man ogsaa nu indskrænke alle Flyvehuller, mest dog ved de mindre Familier.

Udtrommede Hedebeer.

Af W. Beyer, Tegesener

Gode Raad komme aldrig forilde! Derfor vil jeg ikke forholde Begyndere de Erfaringer, vi har gjort med Hensyn til udtrommede Hedebeer. Saa gerne jeg end ellers læser Artikler af Hr. L. Wolff, kan jeg dog ikke være enig med ham paa alle Punkter, hvad Behandlingen af de nøgne Bier angaar.

1. Hr. W. paastaar: „Det er forholdsvis billigt at anskaffe sig de nøgne Bier“. Javel, men kun for Begyndere, der allerede ere rigelig forsynede med Tabler, som indeholde Honning og Blomsterstøv. Men hvordan gaar det med de Begyndere, der maa tage deres Tilflugt til Kunsttabler, og deres Antal er ikke ringe. Dem koster de nøgne Bier mindst 26 Mk.*) Tallene beviser det. Man kan købe en Sværm nøgne Bier for den lofende Pris af 5 Mk. (inkl. Fragt og Emballage) men det brede er tilbage. Til Udflugtningen af Kammerne og til Vinterforraad udkræves mindst 25 Pbd. Honning og Sukker, Pris 17 Mark, dertil kommer for Tabler med Blomsterstøv 4 Mark, ialt 26 Mark. Det er en Pris, der om Foraaret ikke engang forlanges for en Familie

*) Regner vi Prisen paa en 5 Pbd. Familie til 5 Kr., 1 Pbd. Voksstaver 2 Kr., 10 Pbd. Honning 5 Kr., 15 Pbd. Kandis 4 Kr., bliver det ialt 16 Kr. Et godt Rubestade kan paa flere Egne her i Landet købes om Foraaret for 12 Kr. Saa foretrækker vi at købe den gode Rubefamilie. Med.

gode, virkedigtige Hedebinr. Tilmed løber Begynderen, der om Foraaret anstaffer sig en Familie, ikke den Risiko, at hans Bier om Vinteren gaar til Grunde ved Bugløb eller lignende.

2. W. paaftaar endvidere: „Bierne kunne næres udelukkende med Honning, ja, endogaa med Sukker“. Jeg har for flere Aar siden overvintret 12 Sværme nøgne Bier uden Blomsterstøv. Indsamlingen fra Lyngen var nemlig flaaet fejl, og jeg maatte hjælpe mig med Honningstavler uden Blomsterstøv fra mit 16-ræmmede Buestade. Mellem Juletiden og Renselsesudflugten gik alle Bier tilgrunde, uden at jeg kunde forklare mig Grunden dertil. Vor Lærermester Kanitz's Bog gjorde mig klogere. Der læste jeg, at Bierne ikke kunne overvintre uden Blomsterstøv, da Honningen alene ikke er tilstrækkelig kvælstofholdig. Bisolk, som Kanitz har forsøgt at overvintre paa ren Honning, ere alle gaaede til Grunde. Til Efteraaret vil jeg atter lade en Sværm overvintre uden Blomsterstøv, og dersom Redaktøren tillader det, skal jeg til næste Foraar give Underretning om deres Befindende.

Hertil fojer Red. af Centralbladet den Bemærkning: Vore Hedebinr have ofte slet ingen Celler med Blomsterstøv og overvintre dog godt.

Om Biernes Indvintring.

Af Brodr. Nielsen, Ollernup.

(Sluttet).

Naar Fodringen er tilendebragt og Pakningen i Orden, saa staar der kun tilbage at afpasse Flyvehullernes Størrelse. Vi ere noget tilbøjelige til at tro, at meget store Flyvehuller ere de helbigste for Bierne i Vintertiden. Rigelig frisk Luft er jo en vigtig Betingelse for en god Overvintring. Forsøgsvis have vi overvintret Familier med helt aabne Flyvehuller, 1 1/2" brede, og de have klarer sig hyppeligt igennem Vinteren. I Almindelighed give vi ellers 1" Indgang for hver Tavle, Bierne besætte ved Indvintringen, meget stærke Familier dog lidt mere. Det er ubetinget bedre at give Bierne lidt for for store end

for smaa Indgange om Vinteren, særlig naar Staderne staa paa et Sted med godt Lø, hvor de ikke ere udsatte for Vindens Paavirkning.

Før vi slutte denne Artikel, ønske vi at udtale os om nogle af de uregelmæssige Tilstande, der kunne opstaa i Bisfaderne om Vinteren. Til at begynde med skulle vi da omtale Fugtigheden i Staderne og mugne Tavler? Varsagen er sikkert den, at Bierne indvintres paa for mange Tavler og med for smaa Flyvehuller. Den Luft, der findes i og omkring Biernes Klynge, er i Vintertiden betydelig varmere og indeholder derfor mere Fugtighed end Luften i den øvrige Del af Yngelrummet. Fugtigheden i Staderne opstaar derved, at den opvarmede Luft fra Biernes Klynge trænger ud blandt den foldere Luft, der omgiver de ubesatte Tavler i den bageste Del af Staderne; der afkøles den og maa folgelig udskille noget af sit Vandindhold, der saa for en Del afsættes som Fugtighed paa Stadernes Sider og Bund. Denne Fugtighed, der ofte kan være til Stede i saa stor Mængde, at den driver som Vand ned ad Tavlerne, er det, som bevirker, at Tavlerne mugne, naar Vejret bliver mildere henimod Foraaret. For at undgaa disse Ulæmpen har det i de senere Aar været anbefalet, at der skulde være et svagt Gennemtræk fra Indgangen ind under Rammerne og bagud i Staderne; men vi tro, at det vil være langt bedre og mere naturligt at indvintre Bierne paa lidt kneben Plads og med rigelig store Flyvehuller.

Saa er der Tørstnod, der kan indtræffe, naar Bierne ere indvintrede paa Honning, og denne krystalliserer i Tavlerne om Vinteren. Det sikreste Middel til at undgaa denne Ubehagelighed er at hølste Honningen nær fra Bierne om Efteraaret og give dem Kandisfoder i Stedet til at overvintre paa. Vi have aldrig haft en Bisfamilie, der har lidt af Tørst i Vintertiden, naar den har været indvintret mest paa Kandisfoder; dette Foder krystalliserer nemlig ikke i Tavlerne om Vinteren; derimod have vi af og til maattet vandfodre enkelte af de Familier, vi have overvintret paa Honning.

Endelig er der Uro i Staderne, som vel i de fleste Tilfælde hidrøre fra en fejlagtig Indvintring. Naar Bisfamilierne nemlig indvintres paa for mange Tavler, saaledes som de lidt blive indvintrede i 10 × 12" Staderne for at undgaa Efteraarsfodring, saa haander det let, at Foraaret i de Tavler, Bierne lejre sig paa om Vinteren, bliver opbrugt, før Foraaret naas;

sker dette, nødsages Bierne til at hente Foder fra Forraadstablerne uden for deres Klynge, hvad de ikke altid have faa let ved, naar Vejret er meget koldt, og der ikke er Bivej over Rammerne i Staderne. Det hører derfor ikke til Sjældenhederne, at en Bifamilie dør om Vinteren med et stort, efterladt Forraad i Tavlerne baaved Klyngen I Stader med Bivej over Rammerne sker dette dog sjældent, fordi Bierne ere i Stand til at flytte sig hen imod Forraadstablerne og at hente Foder fra disse, selv om Vejret er noget koldt. Men selv om Bierne ere i Stand til at hente Foder fra Tavlerne uden for deres Klynge og derved at undgaa Hunaersbøden, saa ere de dog i en uheldig Tilstand for en god Dvervintning, thi denne Indbæring af Foder i Bisklyngen om Vinteren virker næsten som en Slaags Fodrning, og da den maa fortsættes uafbrudt lige til Foraaret, maa Bifamilierne af den Grund opretholde en højere Varmegrad i deres Klynge end sædvanlig, og dette er meget uheldigt, fordi det ofte bevirker, at der bliver ansat Vnael for tidlig og i for stort Omfang. En saadan tidlig Yngelsatsning gør Bierne urolige; de udvide deres Klynge formeget, og de ere i Reglen meget tilbøjelige til at flyve ud efter Vand i upassende Vejr. Naar Foraaret kommer, finde vi, at disse Familier have tæret stærkt paa Forraadene, og at de ere i en temmelig daarlig Forsatning; de have ofte en forholdsvis stor Mængde Yngel, men kun faa Bier til at passe den, og de ere af den Grund meget udsatte for at faa Foraarsvindsot, d. v. s. at Biernes Antal svinder ind en Tid i Stedet for at tage til. Og alt dette kunde have været undgaaet, naar Bifamilierne havde været indvintrede paa rette Maade, paa ikke for stor Plads, men med rigeligt Foder i alle Tavlerne til at vare Vinteren igennem.

Vi have nu efterkommet Hr. Mathiesens Opfordring om at udtale sig om Dvervintningsspørgsmaalet, og vi haabe, at andre ville gøre det samme. Spørgsmaalet er jo af stor Vigtighed, da et godt Udbytte af Biavlens frem for alt afhænger af en heldig Dvervintning.

Biavl i det gamle Palæstina.

Af Selok Merril (Konsul) i Jerusalem.

I gamle Dage var Palæstina berømt for sin Honning, og der er altid blevet drevet Biavl her, men indtil for nylig har Fremgangsmaaden været meget primitiv. Men for at have udviklet denne Industri ved Indførelsen af moderne Biboliger og forbedrede Redskaber, tilkomme en Familie ved Navn Baldensperger, som kom til Palæstina fra Schweiz i Aaret 1849, og nedsatte sig i Artas, en lille Landsby omtrent 7 Mil syd for Jerusalem nærved den berømte Salomons Dam. Faderen havde altid været interesseret i Biavl, og begyndte at holde nogle Bier i de stedlige Kuber, det vil sige laane terra-cotta Krucker. Hvad han virkelig omnaade i den Retning, var ikke betydeligt, udover at vække Interesse for denne Sag hos sine 5 Sønner, og takket være deres Iver og Udholdenhed fremmedes Biavlens med Held. Baldenspergers Sønner trængte til Undervisning, men Bøger vare dyre, og Forbindelsen med Europa sjelden, og det var ikke før Aaret 1880 at der virkelig gjordes en Begyndelse. I 1883 optog de Planen om at flytte deres Bier fra det ene Sted til det andet. Fra Eanen om Ramleth bleve Staderne flyttede til Jafa, en Distance a 12 Mil, for at Bierne kunde drage Fordel af Dranaeblomsterne, der er meget talrige i disse Egne. Flytningen foregik paa den Maade, at hver af Kvinderne hele Vejen bar en Kube paa deres Hoved. Bierne samlede megen Honning af Drangeblomsten, de bleve derefter i April Maaned flyttet et andet Sted hen for at udnytte Trækket af Cactus og Akacieblomster. De opretede ogsaa en ny Bigaard, og skaffede fra andre Egne Indhøstninger fra Citronblomster og fra veld Timian. Næste Aar havde de ogsaa en god Honninghøst, alene de 50 Stader i Jafa gav 6000 Pd. i mindre end en Maaned. Det varede ikke længe, før denne Industri begyndte at tiltrække sig Regeringens Interesse, derfor blev der lagt en Skat af lidt under 10 cent paa hvert Stode, men denne forøgedes snart ved en juedig Plan, hvorved Embedsmandene ikke alene talte de virkelige Stader, men hvert Vindu, hver Dør og Gul, hvor de faa Bier kravle, regnedes for en „Kube“, med

det Resultat at 150 Kuber regnedes som 2000. Sagen maatte bringes for Retten, og blev først afgjort efter 10 Mars Proses, da viste det sig, at Baldenspergerne skyldte Regeringen 500 L. Denne Dom angik kun en stor Viggaard. Det var i 1889 at denne Dom faldt, og da Baldenspergers nægtede at betale blev deres Bistader folgte for ca. 1,25 L. Stykker. Den vanskelige Del af Arbejdet bestod i at overløbere Staderne til Køberne, hvad der var Embedsmændenes Higt. Køberne, Embedsmændene og et stort Antal Kameler og Kamel drivere gif til Stedet, hvor Viggaarden var, for at tage Staderne med, men da Bundbrædderne i Staderne tilfældigvis ikke vare hængte fast, sværmede Bierne ud, saasnart der blev vært ved Staderne og alle maatte trække sig tilbage. Der blev sluttet et Kamppromis, saaledes, at det halve Beløb blev betalt og Bierne forblev i deres oprindelige Herres Besiddelse. Bavlernerne maatte kæmpe med Fjender, der til Tider næsten ødelagte deres Industri. Store gule Gedehamne optraadte i saadan Mængde, at de forhindrede Biernes Arbejde og ødelagde Klæsker af dem. Spurve, Svaler, og Videre (Merops opiofiter) gjorde ogsaa stor Skade. Grævlungerne ødelagde en Vinter 15 Familier. Rotterne ere meget besværlige, de æde ikke Honning men uli i retgøre Bierne. To Slags Firben gøre megen Skade. Der er ogsaa en stadelig Kaspommerflugt, der kaldes „Dødningshovedet,“ som viser sig om Efteraaret og trænger ind i Staderne for at æde Honning, men den skader ikke Bierne. En af disse Kaspommerflugte kan spise en Tjese fuld Honning ad Gangen. En stærk Vifamilie stikker Emyttesterterne ihjel. Den værste Fjende er Memest. Hvorjomhelst der oprettes en Viggaard skulle Scheikerne i de nærmeste Landsbyer modtage en hvis Mængde Honning, i modsat Fald blive Bierne stjaalne. Naar et Stade er bleven stjaalen, bruges der Ild; jommetider Vand, for at dræbe Bierne. Omtrent en Tiendedel af al Honningen maa gives bort for at forhindre Folk i at tage Staderne. Endvidere, naar Bierne bæres fra et Sted til et andet paa Kameler, stjæler Beduinerne eller de vilde Arabere lejlighedsvis Kamelerne. Naar man til denne Lyte søger Statteydeherne, saa vil man se at Biaolen i Palæstina er truet af mange Vansteligheder og udtræver Taalmodiggend, Taft og Udholdenhed. Da det saa ud til, at denne Industri for Baldenspergers Bedkommende, vilde blive ødelagt ved Skatterne, folgte de en stor Mængde Familier, nogle til de

Indfødte, der havde været deres Tjenere, og havde lært Arbejdet af dem, og nogle til en lille Koloni Føder i Wady Honein (paa Sorons Sletter, syd for Romich), saa at der er nu omtrent 700 Bifamilier foruden de, der tilhører Baldenspergers. Der er god Afjætning for Honningen. Den sendes til Tyskland, Schweiz, England og en lille Smule til Franfrig. Sidste Aar 1899 var Markedet ualmindelig godt, fordi den gule Gedehams havde været slem ved de indfødte Bier. Udførselsstolden udgør 1 Procent. Gennemsnitsudbyttet er 100 Pd. Honning pr. Familie. Arbejdsmaanederne ere April, Maj, Juni og Juli. Efter Oktober iages intet fra Bierne. De beholde saa al den Honning, de bør have, 25 a 30 Pd. pr. Familie, til at leve af. I Januar begynder Ejerne at Spekulationsføre dem. De Indfødte rundt i Landet producerer Honning paa deres simple Bis, som de altid have gjort; men de hverken frembringe eller sælge meget, og da de ikke kunne udtage Honningen uden at dræbe Bierne, er deres Udbytte ikke ret stort. „Udslyngerne“ som Baldenspergers benyttede bidrager meget til det Held, de har med Bierne.

De udbyggede Tavler.

I et saa honningfattigt Aar som iaar har mange Stader staaet med al for meget tom Tavlebygning. Folgen deraf er, at Bierne ikke har kunnet besætte alle Tavlerne, saa der har rigtig været noget for Voksmollet at gøre. Jeg er sikker paa, at der er mange Tavler, hvori der er lagt Mølæg. Hvis disse Tavler nu ved Indvindingen bliver hængt op paa Loftet eller sat ned i en Kasse uden Kastalin, saa er de til Foraaret udsatte for at blive forteret af Voksmollarverne, som udvikler sig, lige saasnart Foraarsvarmen naar Tavlernes Opbevaringssted. Tavlerne fra saadanne Stader bør svooles, forinden de hængemmes og atter svooles, inden de til Sommer indhænges i Staderne. Ved Svoolningen dræbes nemlig kun Voksmollarverne, ikke Livet i Voksmolaggene. Derfor tilraades det ogsaa at svoolde Tavlerne om Foraaret for at dræbe de ved Foraarsvarmen udviklede Mollarver. Svoolningen udføres lettest paa den Maade, at den tætte Kasse, hvori

Tavlerne agtes opbevaret Vinteren over, fyldes med Tavler. Laaget fastgøres, derefter laves en lille Nabning paa 2" i Diameter, hvorigennem man kan stikke Svovlspraasen. Svovlningen foretager jeg i Reglen altid ude paa Gaardspladsen eller ogsaa i en tom Stue. Saasnart Svovlspraasen er udbændt, lukkes Nabningen med en Prop. Inden jeg benytter Tavlerne om Foraaet, tager jeg dem op af Kassen og lader dem staa i et Par Dage i mit Værksted, forinden de gives til Bierne. I en saadan tæt Kasse er Tavlerne beskyttet for Mus og Stuv, og behandlet paa den Maade ere Tavlerne beskyttet for Voks-møttet, som ikke alene odelægger Tavlerne, men ogsaa fuldstændig kan odelægge Biskellene.

* *

Fra Kredse.

Varje Herreds BF. har paa Mødet den 7. Juli valgt til Formand L. P. Pedersen Bonde, Skovhusene, Langebæk. Til Bestyrelsesmedlemmer valgte Hans Nielsen, Skyttemarken, og Niels Pedersen, Langebæk. Til Revisorer valgte Nielsmus Johansen, Skovhusene, og Hans Nielsmusen, Skyttemarken.

Etke fra Staderne.

Stige, 7. September.

Min Honninghøst er iaar henved 200 Pbd. af 3 Stader. Det ene af Staderne har givet omtrent Halvdelen S. R.

Frederiksborg, 9. Septbr.

Mine Biskell overvintrede jeg sidste Efteraar med en Vandiskage over Vinterlejset. Bierne overvintrede særdeles godt, og de blev i Lobet af Sommeren meget birige, men trods det gode Vejr, vi har haft i denre Sommer, har de dog ikke engang samlet til Vinterbehov. Nu har jeg begyndt at fodre, og hvis Vejret red-bliver at være godt, vil jeg være færdig med Fodringen i Lobet af en 3 a 4 Af-tener. Jeg indvintre altid mine Biskell med 20 a 30 Pbd. Forraad.

Et og Andet.

Ejstrup, Thykland, 11. Aug.

Det ser sørgeligt ud med vor Honninghøst iaar. Trods det smukke, varme Vejr i Juli og Lindenes Rigdom paa Blomster, har vore Bier samlet forholdsvis lidt Honning. Endnu i Juli maatte vi fodre dygtigt. Nu staa vore Stader ude i Dyngen, som lover en særdeles rig Blomstring. Men dersom Vejret ikke snart bliver smukt og varmt, maa vi bringe Foder ud i Heden. Som Følge af den mangelfulde Formering er antallet af Stader næsten alle Steder betydelig ringere end sædvanlig. Mange Biskellere have af hvert overvintret Stade kun kunnet regne en Forværm og en halv Efterværm. Der er kun faldet saa Sværme i Hedeegnene, hvad man maa anse for et Held under disse ugunstige Vejrforhold. I saa Fald vilde der blot have været saa mange flere at fodre. Der klages paaafaldende meget over Dronningmangel. Afværmede Moderstader og Efterværmene, som havde Dronninger, komme af med dem paa en usofklarlig Maade. Som før sagt, bør man kun benytte kraftige Familier med befrugtede Dronninger til Omflytning, det løner sig heller ikke at anvende de mindre kraftige Biskell dertil. Vi indrette det i Reglen saaledes, at vi først bringe de stærkeste Familier ud i Heden og senere de svagere. Disse saa da de stærkere Staders Blads og tillige nogle af deres udslyvende Bier, hvad der hjælper dem meget, De stærkeste Familier saa saa en anden Blads. For Øjeblikket er der kun lidt at gøre ved Bierne. Hovedsagen er vaage over Bygningen i de Stader, som skulle bruges til Overvintring. Opføres der for mange Dronneceller, maa disse stæres bort, saafremt de ikke ere fyldte med Honning. Dersom Bierne paa Heden have bygget deres Kuber fulde og fyldt dem med Honning, maa der anbringes Underbygning. Men man skal ikke være altfor hastig dermed. Formaalstjenligt er det kun, naar det sker tidligt omtrent midt under Høsten. Henimod Slutningen af August er det allerede ikke formaalstjenligt. Bierne bygge ganske vist Biskell i Underbygningen, men naa sjældent at saa dem fyldte med Honning. Vedre havde det da været at udelade Underbygningen, saa havde Bierne naaet at saa Honningen godt forseglet. Trods de for Øjeblikket stelte Udfigter for Hon-

ninghøsten, ville vi dog ikke fortvivle. Alt kan endnu ende godt. Biavleren paa Heden haaber, saa længe Lyngen blomstrer.

Rudolf Dathe.

— — —
D. er den største Biavler i Hannover. Han havde i Høsten 1899 451 Bisfolk.

Ned

Bipest. Den bekendte Mac Ewoy, hvoraf „L. f. P.“ Nr. 8. bragte et Billede har i 1899 ejet 126 Bigaarde i Provinsen Ontario i Kanada og fundet Bipest i 47 af dem. Over $\frac{1}{4}$ af Biavlerne vidste ikke, at deres Stader havde Bipest. 20 af de mindste Familier som vare mest angrebne bleve brændte; de øvrige bleve helbredede. Mac Ewoy har nu været Biinspektør i 9 Aar, og har i den Tid helbredet mange Tusinder af Bisfamilier, og han mener, at Ontario, hvor for 9 Aar siden Bipesten truede med fuldstændig at tilintetgøre Biavlen, nu vil blive et af de sikreste Steder at drive Biavl paa.

En Følge af det daarlige Bjaar. At daarlige Bjaar i høj Grad virker hæmmende paa Livet i Biavlerforeningerne er en Selvsølge. Betegnende i den Henseende er det, at medens der ellers hvert Efteraar holdes et endog meget betydeligt Antal Biavlerudstillinger, enten for Biavl alene eller ogsaa sammen med Fjerkræ eller Frugtudstillinger, saa er Forholdet iaar, grundet paa det ringe Høstingudbytte, helt anderledes. Der afholdes nemlig i dette Efteraar ikke en eneste større Biavludstilling ng heri Landet.

Savnlige Vink.

— — —
Bejret (12 Septbr.) har i de sidste forløbne 14 Dage været ustadigt med søligt Vejr, og særlig har nogle af Natterne været meget kolde. I Sommertræksægnene har det været meget besværligt for Biavlerne, at ordne Staderne til Vinter, da mange af Staderne kun havde lidt Høsting i Tavlerne, og Bierne har været udsædvanlig slemme til at rove, saa kun en Times Tid lige inden Afsten har kunnet benyttes til Eftersyn af Staderne. Mange Biavlere har dog allerede nu faaet ordnet Bierne til Vinter, og har givet dem tilstrækkelig med Foder. De Biavlere der endnu ikke har ordnet deres Bier til Vinter, bør snarest jørgø for at saa udført dette for næste Aars Udbytte paa vigtige Arbejde,

der kan jo let indtræffe koldt, regnu dt Vejr, saa det er næsten umuligt at faa Arbejdet ordentligt udført.

Høstingudbyttet syntes i Aar i næsten alle Sommertræksægnene, at have været langt under Middelhøjt. Navnlig til det ringe Udbytte maa søges i at paa den Tid Ugerfaalen blomstrede, var Vejret koldt og ustadigt og da det blev godt Vejr, var der intet for Bierne at trække af. Hvidkloveren, der paa mange Egne giver det egentlige Hovedtræk, var iaar kun tiitede i ringe Antal paa Grund af den stærke Tørre i Sommeren 1899. Lindetræffet var jævnt godt, men da Staderne vare fattige paa Forraad, skulde der indbrøves meget inden de tomme Celler i Yngellejet bleve fyldte.

For Eftertræksægnenes Vedkommende er Udlyngningen ikke sluttet endnu, men Udbyttet kan vistnok regnes for en Middelhøjt. Prisen paa Høsting er jo meget forskjellig i de forskjellige Egne af Landet, men Biavlerne tage iaar de fleste Steder 5—10—15 Ore mere for Pd. af Høstingen end ifjor. Den højere Pris kan dog langt fra erstatte det manglende Kvantum Høsting. Enkelte Forhandlere byde 10 Ore for Pd. af lys Høsting end de gav ifjor i September Maaned.

Dødsdømte Bier. Endskønt Kubebiavlernes Tal aftager stærkt Aar for Aar, er der dog endnu mange Egne, i hvilke dødsdømte Bier kunne faas enten uden Betaling, naar man vil udtromme dem, eller dog for en meget ringe Betaling (60—100 Ore. Disse Bier have jo slet ingen Værdi for Kubebiavleren, og han sparer jo oven i Købet Arbejdet med at drøbe dem, naar en anden Biavler paatager sig at tromme dem ud. Saadanne udtrommede „nøgne“ Bier (uden Hvgning) kunne dog ikke overvintres som selvstændige Familier, med mindre man kan give dem særlig Hvgning, mindst 5 Tavler a 120 „“. Vi forretrækker dog i de fleste Tilfælde, at sætte 2 saadanne udtrommede Kubebier sammen for at det kan blive et godt Stade at indvintrø. Jo større Følk des flere Tavler gives det. Det er heldigt naar der er nogen Høsting foroven i Tavlerne. Det manglende Forraad gives ved Fodring med et Bund Sukkerfoder hver Afsten. Denne Fodring bør helst være tilendbragt i September Maaned.

I Eftertræksægnene bør Staderne nu ordnes til Indvintringen ved Indstrækning af Hvgningen til et saadant Antal Tavler, som rigeligt kunne rumme Bierne og deres Forraad, men husk paa at hver af de midterste Tavler i Vinterlejet bør indeholde mindst 2 Pd. Forraad, og hele Vinterlejet 25 a 30 Pd.

Roveri kan paa denne Aarslid meget let opstaa, naar flere Familier i Bigaarden fodres. Fornøelsen af Foderet bør derfor foretages ved Solnedgang. Høst den øvede og paapaselige Biavler vil Roveri dog ikke saa let tage Overhaand, fordi han søger for at standje det i Tide, dels ved at overbruge Roverne med Baid og dels ved Indstrækning af det angrebne Stades Indgang. Paa den mindre øvede Biavler, eller naar Bierne i Fodringstiden ikke tilses tilstrækkelig, kan Roveri undertiden tage saadan Overhaand, at der skal stærkere Midler til at standje det. Vi bruger saa at sige det angrebne Stades Flyvebræt med et Stykke Løg, for at der kan blive en stærk og ubehagelig Lugt, derpaa sættes et Stykke Glas som er en 6—8" bredt og 4—6" højt og foran Flyvehullet, saa at der ved hver Side kun er $1\frac{1}{2}$ " Plads til Ind- og Udgang for Stadets egne Bier.

Møl. Endnu i Slutningen af Septbr. Maaned bør man raage over de tomme hengemte Tavler ved at vedligeholde en stærk Lutz af Kamfer eller Kastalin i de Kasser, hvori Tavlerne opbevares, men iøvrigt aftager de flyvende Møls Antal meget stærkt saajuart Rættene begynder at blive folde.

Mus. Naar Indgangene i Træstader kun ere $\frac{2}{3}$ høje, kunne hverken Husmus eller Markmus trænge ind i Staberne. Tre Indgangene derimod højere, da bør man ved Forsatsblik (Nøds paa samme Maade som de almindelig brugte Zinkfyndere) indstrænke Indgangens Højde til $\frac{1}{4}$ i Skovegne kan man dog være udsat for Angreb af den lille Epidemus (Angelmuic); denne kan kun udelukkes ved Indgange af $\frac{1}{4}$ Højde.

Brevkasse.

DBF. I Anledning af Kantonnements-overserne i Jylland er jeg udfommanderet fra 20. Septbr. til 6. Oktober. Henvendelser til mig kan derfor ikke ventes ekspederet pr. Omgaende.

C. Hjertegaard.

„Tidskrift for Biavl“ udkommer som sædvanlig kun 1 Gang maanedlig (d. 15.) i Oktober—Marts.

Ægte Skrinere og italienske Dronninger agtes indførtrevne den 20. Septbr. Bestillinger bør være Red. ihænde senest den Dag. Prisen vil blive 3 Kr. 25 Ore pr. Stk. Er en Dronning død ved Modtagelsen, erstattes den, naar den omgaende tlbagesendes.

Kundgørelser.

De billigste, bedste og mest akkurate **Bi-boliger** og **Udstygere** samt de mest brugte **Smaaredskaber**, **ægte Divotstaver** have af Tid paa Lager.

Illustreret **Prisliste** gratis.

Udødt pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Bistik kan undgaaes uden Biernes Bedøvelser Arvind Andrews Ansigtbeskytte. under Biernes Pasning. Sikker, l t og bekvein. Pris Kr. 2,65. Hovedoplag: A. Harboes aar, Vesterbrogade 271,2 København V.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Hesseldahls Efterfl.

Villem Kopel.

Gl. Kongevej 100, København V.

Ny, hvid og hvidgul, 1ma Honning.

købes pr. Contant. Hurlig Afregning. København Honninghus. P. A. E. Møller.

Gammel & ny Honning

købes til højeste Pris. Tilbud sendes til Jens Hansen, Blaaagaardsgade 4, Telf. 3244.

Foreningsmeddelelser.

Udstilling. Skanderborg Amts Biavlerforenings Udstillingskomite afholdt Møde i Horsens den 1. August, og det vedtoges at afholde en Udstilling i Horsens den 22.—23. September sammen med Hønsjævlforeningen. Hr. Skovrider Carlsen, Bygholm pr. Horsens, valgtes til at forestaa Ordningen, og til ham maa alle Forespørgsler og Indmeldelser ske. Enhver Biavler har Ret til at udstille alle Biavlsprodukter, og d'Her. Fabrikanter har Ret til at udstille alle Redskaber, Biavlens vedværende, men kun Foreningsmedlemmer kan ætse Præmie. Udenforstaaende blive bedømte sammen med Medlemmerne.

Enhver Udstiller maa selv betale Fragten for de udstillede Genst. til Horsens, men disse bliver af Foreningen fragtede fra og til Baneg. i Horsens. De udstillede Genstande maa anmeldes senest 15. September og skal være i Horsens senest den 21. September. Samtidig med Indmeldelsen maa der medfølge 50 Ore for det 1. Nr. og saa 25 Ore for hvert Nr., som Vedkommende vil have mere. Udstilleren har fri Afgang til Udstillingen. Udstillingslokalet vides endnu ikke.

Hørshjld, den 3. August.

Sørensen.

Sundeved BE.s paa lagte Udstilling i Festsed nu i Efteraaret aflyses herved paa Grund af den mindre gode Hønsjævhøft.

B. B. B.

J. Clemmensen, Skriftfører

Indhold af dette Nummer:

Biernes Indvintning	289
Bilarvernes Føde	283
Brevkasse	292
Biavl i Palæstina	290
Død Dugel	185
De bosniske Bier	282
De uohyggede Tavler	291
Dronningindjærelse	279
Ekko fra Staderne	292
Et og Andet	293
For Begyndere	286
Fra Kredsen	292
Foreningsmeddelelser	294
Gavnlige Bink	293
Kundgørelser	294
Somrammen	285
Udtrommede Bier	288
Wellsmetoden	280

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde.

Udgivet af
„Danmarks
Biaavlerforening“.

Medigret af
N. S. Kristensen,
Albershøyle, Roskilde.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 15. i de 6 Vintermaaned. den 1. og 15. i de 6 Sommermaaned. Kundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Til Overvejelse.

II.

Ikke alene fra Biavlskredsene her i Landet, men ogsaa igennem en Del af Udlandets Ablade lyder der stadig Klager over Tilslutningen. Klagerne har omtrent ens Ordlyd: Biavlsmøderne blive kun daarligt besøgte, Medlemsantallet svinder Aar for Aar, enkelte Kredse ere døde eller døende. Trods alt Arbejde af de ledende Biavlere i Kredsen for at fastholde de ældre Medlemmer og vinde Begyndere for Foreningen, saa er der stadig Tilbagegang i Medlemsantallet, og til Møderne kommer der en Gang imellem kun Biavlslæreren og Kredsformanden. Det er en Selvsølge, at naar der i et Par Aar i Træk er holdt en Række af saadanne, slet besøgte Møder, saa taber de ledende Mænd i Kredsen Lysten til at arbejde og til at ofre Tid og Penge til saadanne Møder, særlig da der i Reglen kun er en tom Kasse at arbejde med. Følgen deraf er, at Virksomheden i vedkommende Kreds indskrænkes til kun at holde den aarlige Generalforsamling, der kun bliver besøgt af nogle faa Medlemmer. Livet i Kredsen er lige ved at uddø, og selv om en saadan Kreds bestaar af Navn i en Række af Aar, saa gavner den ikke Biavlssagen. Mange ere de Forslag, der fra forskellige Sider er fremkommet for at

fremme Foreningslivet og vedligeholde Medlemsantallet i Kredsene. Men det hidtil anvendte har dog langfra virket tilfredsstillende i ret mange Tilfælde. Disse Forslag har altsaa ikke været praktiske. Vi siger som Ersløv: „Naar en Sag skrider godt fremad med sine nuværende Virkemidler, er det uklogt at bringe Forstyrrelse deri ved store Forandringer“. Er Sagen eller som i dette Tilfælde Foreningslivet paa flere Steder i Tilbagegang, saa gælder det om at finde den rette Maade at arbejde paa og vælge de rigtige Virkemidler for at bringe den fremad igen. Vi tror, at skal Foreningslivet i Biavlskredsene ikke alene vedblive at bestaa, men ogsaa udvikle sig, saa bør:

1. Medlemsbladet udgives til saa billig en Pris som muligt og det bør holdes af alle Medlemmerne i Kredsene; det er det eneste Bindeled mellem Kredsen's Medlemmer, og det bringer tillige Meddelelse om hvad Arbejde, der skal udføres ved Biern, og om Foreningslivet andre Steder m. m.

2. Kredsene maa søge at give Medlemmerne saa rigeligt Bederlag for det ydede Kontingent som muligt, a. ved Fællesindkøb af Bihuse, Biavlskretstaber, Kunsttavler, Honningglas m. m. b. Hvis Foreningen har Midler til det, ved gratis Bortlodning af gode Bihuse og Biavlskretstaber.

3. Ved hvert andet eller tredje Aar paa et centralt Sted at lade afholde en

Diablsudstilling og sørge for, at der ved en saadan Udstilling, og mindst engang om Aaret i de store Kredse afholdes et Møde med Foredrag over et specielt Emne om Diabl, som kan fængsle ogsaa de ældre Diablere — at høre et Foredrag over Begyndelsesgrundene har ingen Interesse for dem.

4. For at faa ny Medlemmer til Kredse og henlede de udenforstaaendes Opmærksomhed paa Diablen, bør der holdes Møder paa en Tid af Aaret, hvor intet andet lægger Beslag paa Folks Tid, altsaa i Winterhalvaaret. Vi ser derfor ogsaa, at i næsten alle andre Foreninger holdes Møderne om Vinteren.

Vi har allerede for flere Aar siden gjort opmærksom paa, at vi ansaa det for uheldigt, at alle Diablsmoderne holdes paa den Tid af Aaret, da Landmænd og Haandværkere har allertravleste. Nogle selvstændige Landmænd og Haandværkere kan, maasse nok til Nød affe den halve Dag til saadan et Møde, men den Haandværker, der arbejder ude hos Fremmede, den arbejdende Svend eller Husmanden, der arbejder for Fremmede, kan vi ikke vente at faa med til vore Møder og langt mindre den tjenende Karl. For at faa dem til Møde er det nødvendigt, at vi holder Møder paa Tider af Aaret og paa en Tid af Døgnet, hvor de ikke er forhindret i at give Møde og disse Møder bør averteres, saa det er befældt, at vi ogsaa onsker Ikke-Diablere tilføede, og at Mødestedet bør ligge bekvemt, er en Selvfølge.

Diablsforeningerne har hidtil holdt næsten alle sine Møder paa den Tid af Aaret, der kunde arbejdes ved Bierne; det var ogsaa tidligere paa sin Plads. Det gjaldt om at gøre Kubediablleren og Begynderen fortrolige med Bierne og at lære dem de praktiske Greb ved Diablen. Nu er Forholdet forandret, nu er der i alle Landets Byer Diablere, der kan lære Begynderne Begyndelsesgrundene, og hvor de kan søge hen for at faa Vejledning i det praktiske Arbejde. Det viser sig derfor ogsaa, at de praktiske Møder ikke mere blive besøgte; nu maa vi forsøge Aftenmøder rundt om i vore Landsbyer for at faa ny Medlemmer til vore Kredse.

Høglæggende Arbejdere.

Af Peder Hansen, Espe.

I Tilslutning til, hvad Brodr. Nielsen har skrevet om obenævnte Emne i „T. f.

B.“ Nr. 11, kan jeg meddele, at jeg iaar har set to Tilfælde, hvor der er lagt Droneæg i Staderne, medens Dronningen gif som ubefrugtet. Det ene var hos en kraftig Familie, der havde sværmet, og de overflødige Dronningceller var fjernet. Da det en Tid efter blev undersøgt, var der ingen Arbejdsyngel, men derimod en Del spredte Æg og Larver, der senere udviklede sig til Puffelyngel. Men da jeg ikke havde nogen Dronning at give dem, fik de Lov at støtte sig selv indtil videre, og det var heldigt, for da jeg saa kom og vilde ordne dem til at modtage en Dronning, var der god Arbejdsyngel og Puffelynglen var forspunden.

Det andet Tilfælde var hos en meget stor Esterbærm, der var sat paa Ledere og blev fodret stærkt, for at de kunde bygge. Hos dem var der 14 Dage efter, at de var kommen i Huset, en Mængde Droneyngel, og en uforholdsmæssig stor Del af Larverne, de havde bygget, vare Dronetavler. Da jeg nu var aldeles sikker paa, at de var dronningløse, holdt jeg op med at fodre dem, men der gif over 14 Dage igen, inden jeg fik en Dronning til dem. Men da jeg saa kom med den, var Stillingen fuldstændig forandret, alle Drone-larverne var borte, og der var Yngel næsten i hver eneste Arbejdscelle, saa nu var alt jo i Orden. At det har været en Dronning, der er gaaet fejl, som er kommet ind til dem, er ikke sandsynligt, da dette Stades Flyvehul er mindst 5 Alen fra den nærmeste Nabo, og der var heller ingen andre Stader der paa Pladsen, som bleve dronningløse. Men jeg tænker, at det har været dette Misforhold, som det er at have en ubefrugtet Dronning i længere Tid, samtidig med at der bliver baaret rigelig Forraad ind i Stedet, der i dette Tilfælde har gjort Bierne saa ivrige paa at faa noget Yngel.

Det var vel nok det urolige Vejr, vi havde i den Tid, der var Grunden til, at saadanne abnorme Tilstande indtraf, men det er alligevel heldigt at være klar over, hvad der kan ske, for havde jeg haft let Afgang til Reserverdronningen, er det aldeles sikkert, at jeg havde spildt to Dronninger ved denne Lejlighed, og jeg meddeler mine Erfaringer her for at advare andre imod at være for hurtige til at erklære et Stade for dronningløst.

Wellsmetoden.

Af Jakob Olsen, Driftebrohus.

I „T. f. B.“ Nr. 15 har Brødrene Nielsen, Ollerup, givet en interessant Beskrivelse af deres Forsøg med ovennævnte Metode, og som det er de fleste af „T. f. B.“'s Læsere bekendt, har jeg benyttet den omhandlede Driftsmaade ved min Biavl, siden den blev bekendt her i Landet, men da mine Forsøg har faaet et noget andet Udfald end Brødr. Nielsens, skal jeg tillade mig at fremkomme med følgende: Brødr. Nielsen anfører, at det store Udbytte, der i Henhold til Wells' Beretninger stilledes i Udbygning, gav Anledning til, at mange danske Biavlere anstiftede sig Wellsstader eller lod sine Enkeltstader lave om til Todronningsstader, hvorved man haabede at opnaa et stort Udbytte. Dog tror de ikke, at nogen Biavler her i Landet ved denne Driftsmaade har naaet et Udbytte, der svarer til, hvad Wells selv har faaet. Ganske vist er det Udbyttets Størrelse, der her i dette Tilfælde vel nærmest er bleven tragtet efter, men selv om det dog ikke er naaet, forekommer det mig, at man ikke med fuld Berettigelse kan underkende Wellsmetodens Værd i enkelte Retninger, thi det kan jo have sin Grund i helt andre Forhold. Det, som der efter min Anskuelse nærmest maa tages i Betragtning, er en Sammenligning mellem Enkeltstadernes og Wellsstadernes Udbytte, opnaaede i en og samme Bihave, og her har mine Wellsstader i Modjættning til Brødr. Nielsens langt haft Fortrinnet. Af Wells' Beretninger ser det jo ud, som han har høstet et forholdsvist stort Udbytte, men maaske er hans Egn langt mere honningydende end de fleste her i Landet. Forholdet mellem hans Et- og Todronningsstader kan vel anslaaes gennemsnitlig at have været saadan, at et af de sidste Slags Stader har givet det samme Kvantum Honning som tre af de første. Det er altsaa det, som vi skulde se at blive klar over, om ogsaa Biavl, drevet paa samme Maade her i Landet, giver det samme Resultat. Jeg har tidligere fremdraget, at Udbyttet af mine Wellsstader stod i Forhold til, hvad Wells selv høstede, nemlig at en saadan regelmæssig har givet ligejaamegen Honning som tre Enkeltstader, og det har nu i en Aarrække vist sig at være Tilfældet. Har Aaret været mindre godt, har det passet, og har det som i Fjor været med de bedre, da

blev Forholdet det samme. Deraf slutter jeg, at denne Driftsmaade virkelig maa have noget paa sig, og at det ikke vedblivende maa anses at være Tilfældighederne, der alene har været det bestemmende. I Aar staar jeg uheldigvis noget mere uklart overfor Spørgsmaalets Afgørelse, idet jeg kun har benyttet Todronningsstader og den eneste Forstel, der har været foretaget i Behandlingen, er, at i to af disse har der ikke været brugt den Fremgangsmaade, at lade dem arbejde i Fællesskab i Magasinet under Hovedtrækket, men derimod er hvert Folk bleven tildelt et saadant for sig alene, og efter hvad jeg kan se, har dette bevirket en betydelig Forringelse i Udbyttets Størrelse. Disse to Stader har knapt givet en Trediedel imod Wellsstaderne med Fællesarbejde i Magasinerne, altsaa det samme Forhold som forhen. Jeg kan fuldt ud slutte mig til Brødr. Nielsen om, at et Wellsstade bør sammenlignes med to Enkeltstader; den Opfattelse har jeg altid haft af denne Driftsmaade. Som jeg ser af Brødr. Nielsens Artikel, er de kommen til det Resultat, at det er upraktisk at have Flyvehullerne anbragte jævnsides paa Stadets ene Side, hvilken Anskuelse jeg ogsaa har haft i flere Aar, og som jeg forøvrigt har udtalt mig om i „T. f. B.“. Mærkelig nok har Brødr. Nielsen haft en Del Besværigheder med at forebygge Wellsstadernes Tilbøjelighed til at ville afgive Sværme, og uaagtet jeg nu har haft adskillige af den Slags Stader i Brug i en Række af Aar, erindrer jeg dog aldrig at have faaet nogen Sværm, endstøndt der ikke har været Mangel paa Bier paa den Tid af Aaret; ikke sjældent har de været saa birige, at de har poset ret betydeligt ved Flyvehullet om Aftenen, men maaske har det sin Grund i Biernes mindre Tilbøjelighed til Sværmning hos mig. Den Ulempe, som Brødr. Nielsen har stødt paa ved de jævnsides Flyvehuller, at Bierne forenede sig til et enkelt Folk, naar den ene Dronning blev skiftet, vilde sikkert fuldstændig bortfalde, naar der benyttedes et Flyvehul paa hver af Stadets Bredsider, modsat det gennemhullede Indskud, og jeg kan ikke indse, at man derved kommer bort fra det egentlige Grundprincip i Wellsmetoden og forhindrer de to Familier i at opparme hinanden i Vintertiden ved at sidde tæt op til det tynde Skillerum. Jeg har nu i flere Aar brugt den Fremgangsmaade med Hensyn til Flyvehullernes Anbringelse med ikke saa ganske saa Stader aarlig. Sidste Aar overvintrede jeg 30 Familier i den Slags Stader, men ikke i

et eneste Tilfælde har de afvejet fra Principet: at lejre sig tæt op til det gennemhullede Indstak, og aldrig har jeg mærket den ringeste Forskyrrelse i Winterlejet, arundet paa, at der skulde opstaa Træk igennem Stedet fra det ene Flyvehul til det andet. Tværtimod har de overvintret godt uden Tab af Bisfolk, og naar For-aaret kom, udbilledes Yngelreden altid fra det tynde Indstak med en saadan Fart, at de bleve bistærte til Hovedtrækket. Af det foranstaaende fremgaar det jo tydeligt, at Fællesarbejdet i Magasinerne, efter hvad jeg kan forstaa, maa have en absolut Afgørelse paa Honningmængden, der indbæres, og det er ikke første Gang, jeg er kommen til denne Antagelse, thi jeg har nemlig tidligere gjort Forsøg med at lade Dronningstaderne have hver sit eget Magazin og derved kommen til det samme Resultat.

Af mine Erfaringer med Wellsmetoden draager jeg da den Slutning som min forelobige Overbevisning, at ved Hjælp af denne Driftsmaade sættes man i Stand til at kunne høste mindst en Trediedel mere Honning aarlig end af Enkeltstaderne. Derfor er det min Agt vedblivende at drive Biavl efter denne Fremgangsmaade, da jeg for Tiden tror, det er den mest lønnende.

Rammespørgsmaalet.

Af G. Mathiesen.

Side 235 i „T. f. B.“ tager Brødr. Nielsen endnu en Gang Ordet i Diskussionen om Rammespørgsmaalet, dog i en mere nedstemt Tone end tidligere sket over for mig. Jeg kan denne Gang fatte mig i Rorthed, da der ikke er fremkommet ret mange ny Synspunkter i deres sidste Artikel til yderligere Belysning af Rammespørgsmaalet.

Et Punkt har jeg lagt Mærke til i Brødr. Nielsens Artikel, det er, hvor de skriver, at de har hørt ældre, erfarne Biavlere udtale, at der ved Bruugen af 10×12" Stedet kan indtræffe Tilfælde, hvor Yngelrummet bliver saa overfyldt med Honning, at Dronningen mangler tilstrækkelig Uglægningssplads. Det vilde være onskeligt, om disse erfarne Biavlere her i Bladet vilde forklare deres Udtalelser nøjere,

saa vi yngre Biavlere kunde saa „lært“, hvorledes de behandler deres Bisfolk.

Den første Sommer, jeg høstede Honning af 10×12 Stader, indtraf ogsaa det Tilfælde hos mig, at et 10×12" Stades Underrum blev overfyldt med Honning, saa at Moderbien manglede fornøden Uglægningssplads, men det kunde ikke nemt falde mig ind at give Rammemaalet Skylden, thi Grunden var ganske simpelt den, at jeg dengang ikke benyttede Overrum, men høstede Honningen af de bageste Tavler i Underrummet. Jeg husker endnu godt, at jeg tog den ene fulde, forseglede Honningstavle op af Stedet efter den anden, og det gik temmelig nemt for mig, da der kun fandtes ganske faa Bier paa Tavlerne, hvilket forekom mig paafaldende. Ved nærmere Efterhyn viste det sig, at der kun fandtes Yngel i et Par Tavler, saaledes havde Bisfolket „indmuret“ sig i Honning. Jeg var Begynder i Biavl og havde af den Grund, at jeg manglede den fornødne Kendskab til praktisk Biavlsdriit, undladt at give Agt paa, om der ogsaa fandtes tilstrækkelig Uglægningssplads for Dronningen. Lad os blot være fri for saadan en forældet Andvisning som den, at udslungne Honning af Yngeltavler; vi skulle ikke gerne bidrage til, at der kan være en „god, tilberedt Jord“ for „Frofornet“, Bacillus alvei, og lad os ogsaa være fri for, at et meget yderliggaende lavt Rammemaal bliver anbefalet af DBF., thi det er ikke nødvendigt, at vi kommer Grænsen mellem Sukkerfoderet i Underrummet og Honningen i Overrummet altfor nær, saa der bliver Fare for, at den høstede Honning af Magasintavlerne ofte bliver et Blandingsprodukt.

Til Brødr. Nielsens Udtalelser om Metermaalet vil jeg tillade mig at bemærke, at det næppe vil falde ret mange af dette Blads Læsere vanskeligt at saa Kendskab til det ny Maal; det er ikke nogen vidtloftig Historie at saa lært, at en Meter er 100 Centimeter, og 1 Centimeter er 10 Millimeter, og med Hensyn til Forholdet imellem Metermaalet og Tommemaalet, da finder jeg heller ikke, at nogen af Danmarks Biavlere ret længe, naar de selv vil, har nødig at være uskyldig paa dette Punkt; en Tommestof med Metermaal paa den ene Side kan temmelig sikkert købes i alle Landets Købstæder til en Pris af 20—25 Ore, om ikke billigere. Det forekommer mig, at naar Folk i sin Tid kunde saa 3 Mark = 48 Skilling til at gælde for 1 Kr. = 100 Ore — et lille Kunststykke, særlig for ældre Menneſter, —

saa er der ingen Grund for os til at flaa paa Storitomme for Tømmemaalet med sine bejværlige Brøker.

Hvorfor kan der ikke ligesaa godt flaaes en „tyk Streg“ over de nu anbefalede Maal, som over Højnormal? Hvorfor skulde nu Normalrammen (den høje) netop pasje saa udmærket, fordi den blev „vendt“ $\frac{1}{2}$ Omgang. Det er interessant at se, at der er „sounget“ fra den ene Yderlighed til den anden: I Aargang 1891, S. 60, har Ersklev skrevet: For at give den sikreste Overvintring bør Vinterlejers Tavler være mindst 12 Tom. brede og mindst 8 Tommer høje.

De fremragende Biavlere, som ere enige med Brodr Nielsen paa Kammeisvørgsmaalets Omraade, opfordres herved til at fremtomme med klare og bestemte Grunde, „hvorfor det er et temmelig haabløst og et for Biavlens lidet nyttigt Arbejde at arbejde paa at saa et ensartet Kammemaal indført, passende efter Metermaalet.“ Hvorfor kan de nuværende anbefalede Maal ikke godt flydes til Side fra DBF.s Omraade? Hidindtil har jeg ikke set, at Hr. Brodr. Nielsen, trods den Vistand, der er ydet dem fra flere Sider, har formaaet at bevise, at mine Anskuelser, ikke stemmer med Virkeligheden.

Røveri?

Af D. F.

Jeg har i Sommer oplevet et Tilfælde, som jeg aldrig har hørt eller set noget om før. Det var en Aften i Juli Maaned, Klokkeren var henad 9; jeg kom ud i Haven, saa hørte jeg straks, at der var noget galt med Bierne og gik hen for at undersøge, hvad der var i Vejen med dem. Jeg saa da, at et middelstærkt Stade havde ualmindelig travlt, og tænkte straks, at de vare ude paa Røveri. Jeg undersøgte da Flugtreningen og fandt ogsaa ganske rigtig i min Nabos Bigaard et Stade, som var mindst lige saa stærkt i Aktiviteten som mit, men det mærkelige ved det var, at der ikke var Spor af Slagsmaal og saa godt som ikke en død Bi at opdage, hverken ved min Nabos eller mit Hus. Saa det var ganske umuligt at opdage, hvem der var den angribende Part. Min Nabo og jeg stod og betragtede det

en Tid, men ingen af os kunde blive klog paa, hvorledes det hang sammen. At der var noget galt, det var let baade at høre og se. Jeg havde nu alligevel faaet en svag Anelse om, at det var mine Bier, det gik ud over, hvorfor jeg gik hjem og undersøgte mit Stade for at se, om det mulig skulde have mistet sin Drønning, men der var aldeles intet at opdage; der var fuldt op baade af Ug og Ungel og ikke saa lidt Honning, endog helt ud paa den bageste Table. Saa tænkte jeg ved mig selv, at det dog vist alligevel ikke var fra dem, der blev røvet. Flyvehullet blev saa indskrænket, saa der kun var en meget lille Plads, og det fik Lov at staa endnu en Dag. Bierne fløj ogsaa raff ud og ind hele Dagen, der var ingen Ting at se, men da det blev Aften, var det samme Historie igen. Jeg kiggede saa ind af Glasruden og saa, at al den Honning, som havde siddet i den bageste Table, var bleven borte, saa var jeg jo ikke i Tvivl om, at det alligevel var mine Bier, der blev bestjaalet. Da det saa var blivet mørkt, og Bierne havde holdt op med Røveriet for den Dag, saa luffede jeg Flyvehullet helt til, men aabnede det alligevel igen næste Dag, thi da de fremmede Gæster ikke kunde komme ind af Hovedindgangen, saa var de frække nok til at gaa ind ad Bagdøren, i dette Tilfælde et lille Hul, der var blevet i Staaltraadsnettet, der sidder for Luftventilerne i Bagstiden af Huset, og i Lobet af nogle Timer var Huset næsten sort af Bier, baade udvendig og indvendig. Saa luffede jeg atter lidt op og lod dem mere sig, som de vilde, til det blev mørkt. Saa tog jeg Huset og fjernede det ca. 50 Alen fra sin tidligere Plads; dette hjalp. Siden den Tid har de haft Fred, men der gik vistnok en Del Bier tabt ved Flytningen, da det vel ikke blev flyttet saa langt bort, uden at en hel Del søgte den gamle Plads igen, naar de kom ude fra Marken. — Jeg kunde have lyst til at høre, om nogen kan give mig Oplysning om, hvad Grunden kan have været til, at Røverne uhindret kunde saa Afgang til Stadet. Der havde ikke været aabnet ind til Tavlerne i flere Dage, da jeg opdagede, det var galt, saa de fremmede kan ikke være hidlokket ved Uforsigtighed fra min Side, og Stadet var temmelig kraftigt; der var 14 Tavler (Lavnormal) foruden og 1 Honningkasje foroven, som var omtrent helt bejat af Bier.

Hønningtrækkets Forbedring.

Af G. Mathiesen.

For at Biavlen i en højere Grad end hidtil kan blive en Indtægtskilde for de mindre bemidlede Biavlere, er det ikke nok at den ene Side af Sagen, Biernes fornuftige Behandling, omtales. Nej, Opmærksomheden bør ogsaa være rettet paa at skaffe en større Udstrækning af Jord, der er bebovet med Planter, som afgive Næring for Bierne.

Det kan ikke nægtes, at paa det nævnte Biavlksomraade har de større Landejendomsbesiddere et Fortrin fremfor mange Smaakaarfolk blandt Biavlerne, da de ved deres Sædskifte i Marken kan tage Hensyn til Bierne og dyrke hønningdydende Planter, hvorved Bierne kan faa en længere Træktid, hvad der naturligvis er en god Mobbægt i flette Hønningaar.

At en Del af Biavlerne, som enten paa Grund af deres Bigaards gunstige Beliggenhed eller paa Grund af deres økonomiske Velstillethed kan skaffe sig godt Hønningtræk, og af disse Grunde næsten hvert Aar kan sikre sig en pæn Ekstraindtægt, er jo meget godt for Bedkommende, men det er fedeligt nok for mange Smaa-biavlere, som ved store Anstrængelser ere komne i Besiddelse af 3—4 Bisfolk og har købt Foder til dem, maasse baade om Efterommeren og om Foraaret, naar Hovedtrækket kommer, faa at faa uheldigt Bivejr i den korte Tid, dette i de fleste Egne af Landet varer. Her er et Punkt, som bør drages frem i Forgrund af Fremtidens rationelle Biavlere, for at raade Bod paa, hvad der hidtil er forsømt ved denne Side af Biavlen.

Det Spørgsmaal kan da stilles: Hvorledes kan Hønningtrækket uden væsentlige Ulemper forbedres for Bierne?

Da der er flere Veje, der kan gaas, er Spørgsmaalet ikke vanskelig at besvare. Det ligger for det første nær at fremelske et langt bedre Hønningtræk ved Plantning langs Vejene af nektarydende Træer, som f. Eks. Lind og Frugtræer*); derfor maa Løsenet her være gennem Skrift og Tale

*) Alhornen er ikke alene et meget haardt og smukt Træ, der trives godt som Allectræ ved Vejene, men det er ogsaa en god Biplante, der giver jardeles megen Hønning paa en Tid, hvor der i de fleste Egne intet Træk findes. Vi vilde derfor paa det varmeste anbefale Alhornen til Plantning, saavel ved Vejene som til Lætræ ved Haverne. Red.

at virke for, at de rette Autoriteter, Amts- og Sogneraadene, vækkes til i en højere Grad end hidtil er sket, at række Biavlerne en hjælpende Haand. Smaakaarmanden bør ikke indtage en altsfor tilbageholdende Stilling i denne Sag, men træde frem og varetage sine Interesser. Linden egner sig godt baade for vort Vejrlig og vore Jordbundsforhold. Dens talrige Blomster afgive rigelig Nektar, i Reglen paa en Tid, da det egentlige Hovedtræk i Sommertræk-egnene er i stærkt Aftagende.

Plantning af Frugtræer langs Vejene, som er almindelig i Sydtykland, vil vel have sine Ulemper, men naar det kan lade sig gøre i vort Naboland, maa dette ogsaa kunne gaa an hos os. At Plantning af Frugtræer langs Landevejene kan give en god Indtægt ved deres Frugter er udenfor al Tvivl. Efter en Meddelelse i „Aftenposten“ blev der forrige Aar fra Landevejene i Württemberg indhøstet Frugt til et Beløb af over 2 Millioner Kr. mod 720,000 Kr. i Aaret 1878, og Sachsen har i de sidste 13 Aar havt aarlig omtrent 1,224,000 Kr. af den samme Indtægtskilde. Ogsaa i Frankrig og Belgien indbringer Frugtablen langs Vejene i de senere Aar en betydelig Sum. Belgiens $\frac{1}{3}$ Mill. Frugtræer, som blev plantet i Aaret 1894 indbringer nu 720,000 Kr. aarlig.

Det er dog ikke alene ved Plantning af nektarydende Træer langs Vejene, at der kan ydes Biavlen en verdifuld Støtte, men ogsaa paa andre Felter kan der fra Myndighedernes Side bringes Biavlerne Hjælp til Selvhjælp. I „Blomsterkalender for Biavlere“ har dens Forfatter blandt andet skrevet saaledes:

„Skovudrydningsmanien, der sikkert er gaaet altsfor vidt, vil blive aflost af en Bestræbelse for Træplantning paa saadanne Arealer, som egne sig dertil. Denne Plantning bør da ikke udelukkende holde sig til Maaletræer, men meget mere omfatte Løvtræer, f. Eks. Lind og Frugtræer, hvor Forholdene tillade det“.

Her er en vid Mark til at vise sin gode Villie overfor Biavlensagen. Ganske vist hængaar der flere Aar, inden Træerne er i Stand til at frembringe et rigt Blomsterflor, men naar deres rette Tid kommer, kunne de paa mange Egne bidrage betydeligt til at forbedre Hønningtrækket for Bierne.

Ogsaa paa Landbrugets Omraade trænges der til Reformer fra Statens Side, som vil komme til at gavne Biavlen, men her er ikke det rette Sted til at komme nærmere ind derpaa.

Forhindring af Fjoraarsjvindsjot.

Af G. M. Doolittle.

Spørgsmaal: „Saaledes som jeg forstaar det, fjoraarsjages Fjoraarsjvindsjot derved, at en Vi eller to ad Gangen forlade Stedet i ugunstigt Vejret, indtil alle ere tabte. Hvis dette er rigtigt: hvorfor kan det ikke forhindres ved at anbringe Jerntraadvæv for Indgangene til at afholde Bierne fra at flyve i upassende Vejret?“

Svar: Saavidt min Erfaring rækker, er det aldrig heldigt at indespærre Bierne i Stedet ved at anbringe Jerntraadvæv over Indgangen, undtagen de skulle flyttes et Stykke eller forjendes ved Salg, og i disse Tilfælde kan det ofte være ødelæggende for Familien, hvis den er kraftig, om det er nødvendigt at holde den i Stedet i en halv Time eller derover med Jerntraadvæv anbragt kun joran Indgangen. Sagen synes at være denne:

Naar de faa Bier, der tjene som Vagtbier, af en eller anden Grund begive sig til Indgangen og mærker, at den er spærret, meddeler de straks dette til Resten af Familien; naar flere Bier komme til for at begive sig ud og finder, at de ikke er istand til at gøre dette, faa begynder de at bide i Traadvævet og gør Alarm, indtil hele Familien er bragt i Oprør, og dette tager let til i en saadan Grad, at Masjerne i Traadvævet tilstoppes af Bierne, ja at ingen Luft kan komme igennem. Naar dette indtræffer, blive Bierne varme eller ophedede ligesom gærende Plantestoffer, Hovningen i deres Honningsæt opgylpes, indtil alle Bierne ere vaade og tilfølede, og de omkomme da ofte ved en Varme, der er tilstrækkelig til at smelte Tablerne.

Der er ingen Sikkerhed for, at dette ikke kan indtræffe paa enhver Tid, undtagen Vejret er saa koldt, at det fjoraarsjager Bierne til at flynge sig tæt sammen, og hvor Bier indespærres i Staderne paa denne Maade, naar de ere tæt sammenflyngede, er det nødvendigt, at Diableren er ved Haanden til at fjerne Traadvævet, naar Vejret bliver mildere, da Tab ellers kan indtræffe. Jeg tvivler som, at der kan anvendes noget Middel, hvorved Bierne kan hindres i at flyve ud af Staderne i Fjoraarstiden i upassende Vejret, som ikke vil koste mere, end Fordelen, der opnaas herved, vil beløbe sig til.

Hvor Bier ere i hattelsepakkede Stader, lade de sig ikke saa let lokke ud paa enhver Solfstinsdag, naar Luften er alfor kold for dem til at flyve sikkert. Hvis et bredt Bræt er anbragt i skraa Stilling foran Indgangen til at udelukke Solstraalerne fra denne og den nederste Del af Stedet, vil Bierne ikke vove sig ud, undtagen Vejret er varmt nok for dem til at flyve sikkert, men da disse Brædder maa borttages, hvergang Vejret er passende for Bierne at komme ud, antager jeg ikke, at der spares Bier nok til at betale for Ulejligheden. Jeg har praktiseret dette efter en større Maalestok tidligere, men i de sidste Aar her jeg ikke gjort det, fordi jeg tror, at det ikke betaler sig, naar Diableren har meget andet at gøre.

Fjoraarsjvindsjot hidrører derfor ikke fra Tabet af de faa Bier, som lejlighedsvis begive sig ud efter Foder, naar Vejret er upassende, men fra Resultatet af en daarlig Overvintring, hvor de gamle Biers Livskraft opslides, saa at de begive sig ud af Stedet for at dø og ikke for at hente Foder. Et virkeligt Tilfælde af Fjoraarsjvindsjot kan ikke helbredes ved at indespærre Bierne i Stedet, thi de ville dog lige saa hurtigt i dette, som om de havde deres Frihed til at flyve ud. Dette er i det mindste den Antagelse, jeg er kommen til efter en omhyggelig Sagttagelse i denne Retning i over 20 Aar.

Midlet mod Fjoraarsjvindsjot er en heldig Overvintring.

Karbolshyre mod Røveri.

Af Brodr. Nielsen, Ollerup.

En Eftermiddag i Lindetræktiden sidste Sommer undersøgte vi et Stade for at se, om dets Dronning var bleven befrugtet; det havde nemlig sværmet tidligere paa Sommeren. Det var godt Vejret den Dag og tilskyndende godt Træk. Ved Aftens-tide, da vore andre Bier omtrent havde holdt op med at flyve, bemærkede vi en usædvanlig livlig Flugt ved dette Stade, og ved at iagttage de ud og indflyvende Bier, saa vi, at de, der fløj ud, vare stærkt lastede med Honning. Dette var et Tegn paa, at Røveri var paa Færde, men det faldt os mærkeligt, da Stadets Bier

ikke gjorde det mindste Forsøg paa at stanse Røverne; de løb uroligt omkring paa Flyvebrættet, som om de ikke vare rigtig klare over Situationen. Vi saa os omkring i Bigaarden, men alle vore andre Stader vare rolige, saa Røverne maatte altjaa komme fra en anden Bigaard. Ved at lægge Mærke til, hvad Reining, de udflyvende Bier fløj i, overbevistes vi snart om, at Røverne kom fra en Rabobiavlens Stader. Da vi kom hen, hvor disse stod, ca. 200 Alen borte, var der en livlig Flugt ved et af dem. Biernen fløj, trods Halvmørket, det nu var, nok saa lystigt ud og ind og kom slæbende med Honning, saa det stod efter. Vi anbefalede vedkommende Biavler at sætte flere Magasiner paa Stedet, for nu vilde det nok komme til at „give rigtig ned“. Da vi atter kom hjem, var det mørkt, og Røverne havde ophørt med deres Virksomhed for den Dag.

Næste Morgen Kl. ca. 5, da vi kom ud for at se, hvordan det stod til med Stedet, vare Røverne allerede mødte og i fuld Virksomhed med at hjembære Honning. Det var aabenbart, at Biernen ikke vare i Stand til at fjerne Røverne fra Stadets egne Bier, thi ellers vilde de sikkert have anfaldet dem. Hvad skulde vi nu gøre for at standse dette mærkelige Tilfælde af Røveri? Luffe Flyvehullet var vi ikke for. Da kom vi pludselig i Tanke om, at vi havde en Flaske med noget raa Karbolsyre staaende. Den maatte prøves. Vi fik den hentet, dnyppede en Fjer i Syren og smurte lidt af denne paa Flyvebrættet og omkring Indgangen. Det hjalp; Røverne blev heftig forstrækkede, ingen af dem turde mere vove sig ind i Stedet, og snart var dette Røveri standset.

Det synes at fremgaa heraf, at Karbolsyren i visse Tilfælde kan være et godt Middel til at standse et paabegyndt Røveri med. Fornylig er man ogsaa andre Steder bleven opmærksom paa dette Middel. Herom skriver en bekendt Biavler, Australieren H. R. Jones, blandt andet følgende i „Australasian Bee Keeper“:

„Af de mange Midler, jeg har prøvet i samme Tilfælde af Røveri, har Karbolsyren været det bedste. Denne Syre udsender en Lugt, der er saa ubehagelig for Biernes Lugtesans, at kun de retmæssige Beboere af Stedet paa Grund af deres store Kærlighed til Hjemmet vil passere den, medens de mest udholdende Marobørere ere tilfredse med at lugte den lan gt borte. En svag Blanding af Syre og Vand, stærket ved Indgangen, er ofte tilstrækkeligt, men i meget slemme Tilfælde

finder jeg, at det er en stor Fordel at kaste en Haandsfuld Græs løseligt foran Indgangen og overstænke dette lejlighedsvis med Blandingen“.

I Tilslutning hertil har Redaktøren af ovennævnte Blad dette at sige:

„Jeg kan ogsaa bevidne Karbolsyrens Virksomhed i Tilfælde af Røveri, og jeg tror, hvor den en Gang har været prøvet, vil ingen undvære en Flaske af den i Bigaarden For behageligt at kunne benytte Syren, forfatter jeg mig en tætsluttende Prop og stærer to Rønder i den paa langs. Dette gør Flasken til en god Bestæmte, thi ved pludseligt at vende den om vil flere Draaber af Karbolsyren blive kastet ud og ved et simpelt Sving med den endevendte Flaske kan Syren dirigeres til ethvert Sted“.

Om at saa Rødkløverbier.

Af Brodr. Nielsen, Ollerup.

I Aarenes Løb har der af og til været Tale om at frembringe Bier, der kunde samle Honning af Rødkløveren. Dette er ikke saa underligt, da Rødkløveren som bekendt er vor rigeste Honningsplante. Man havde derfor ved Indførelsen af de italienske Bier store Forhaabninger, fordi disse Biers Tunger vare lidt længere end de almindelige brune Biers. Dog blev man tilbids stoffet i sine Forventninger, thi det viste sig snart, at Italienernes Evne til at samle Honning af Rødkløveren var meget begrænset; særlig gjaldt dette Rødkløverens første Slet, hvor Blomsterrørene vare normalt udviklede. Senere har det dog vist sig, at de italienske Bier af og til kunde samle ikke saa lidt Honning af Rødkløverens anden Slet, naar Blomstringen falder paa en Tid med meget varmt og tørt Vejr. Blomstjerne blive da ikke saa fuldt udviklede, og Rørene følgerlig heller ikke fuldtud saa dybe.

I de senere Aar have de fleste Biavlere dog opgivet Haabet om nogensinde at saa Rødkløverbier. Derfor har dette Spørgsmaal i den sidste Tid ikke været ret meget omtalt. Nu for nylig have nogle af de amerikanske Biavlere imidlertid atter taget denne Sag op, idet de have begyndt at udveksle Meninger derom i deres Blade. Den bekendte amerikanske

Biavler, Dr. C. C. Miller har saaledes i et af de sidste Numre af „American Bee Journal“ i en Artikel udtalt sig om Spørgsmaalet. Han er af den Mening, at det kan lade sig gøre at fremelske Bier, der kunne naa Honningen i Rødkløveren, men han indser godt, at det vil tage lang Tid at naa Maalet alene ad denne Vej. Derfor anbefaler han, at Biavlerne ikke alene skulle arbejde i Retning af at faa Bier med længere Tunger, men ogsaa paa at faa Rødkløver med kortere Nør. Ved at gøre dette, antager han, at man vil kunne opnaa et Resultat i mindre end den halve Tid. At gaa til Yderlighederne koster de største Anstrængelser, og dem undgaar man ved at gaa frem paa denne Maade.

I Planteriget gives der mange Eksemplarer paa, at der blandt Planter af et og samme Slags kan findes enkelte Eksemplarer, der afviger betydeligt fra de ov-

hos de enkelte Individuer, men hos hele Familier. Vi se af og til Eksemplarer paa, at enkelte Bifamilier kunne udmærke sig ved en usædvanlig Fliid fremfor de øvrige, og at enkelte andre kunne være usædvanlig dovne. Saadanne Afvigelser fra det almindelige bør Biavleren lægge Mærke til og søge at udnytte til sin Fordel. Der er næppe Tvivl om, at der ogsaa finder Afvigelser Sted med Hensyn til Længden af Biernes Tunger, idet Bierne i nogle af Familieme have længere Tunger end i andre. Dette kan Biavleren dog ikke bestemme ved Hjælp af Synet. For at afhjælpe denne Mangel har Franskmændene Charton-Froissard for en Del Aar siden opfundet Blottometeret eller Tungemaaleren, et Redskab, med hvilket man kan maale Bitungernes Længde. Naar man ved Hjælp af et saadant Apparat maaler Længden af Biernes Tunger i de forskellige Familier

Chr. Andersen's Bigaard, Nørre Bork, Tarn.

rige i Udseende. Disse Afvigelser benytter særlig Blomsterdyrkeren sig af ved Fremelskning af ny Blomster, som adskille sig fra de almindelige ved en forskellig Form eller Farve. Hvad der gælder for andre Planter, maa ogsaa gælde for Rødkløveren. Hvis vi Biavlere lagde Mærke til Kløvermarkerne i Blomstringstiden, vilde vi maasse finde enkelte Rødkløverplanter, hvis Kopper havde kortere Nør end andre. Kunde vi udvælge saadanne til Frø, saa dette og atter gøre vort Udbalg gentagne Gange nogle Aar, vilde vi saa ikke ved Hjælp af denne Fremgangsmaade kunne naa at faa Rødkløver med kortere Nør? Dr. Miller tror det, og vi ere tilbøjelige til at dele hans Anskuelse i denne Henseende.

I Dyreveriget er det samme Tilfældet som i Planteriget; der finder Afvigelser Sted. Hos Bierne mærke vi ikke dette

hvert Aar og stadig lægger sine Dronninger til paa de Familier, hvis Bier have de længste Tunger, saa vil der uden Tvivl kunne opnaas Frenstridt i Retning af at udvikle Bier med længere Tunger, som bedre end de almindelige ville være istand til at samle Honning af Rødkløverens Blomster.

Her i Landet, hvor Forholdene ere smaa paa Biavlens Omraade, er det næppe sandsynligt, at denne Sag foreløbig bliver taget op. I Amerika er Forholdet et andet; der drives Biavl i det store som intet andet Sted i Verden, og vi tvivle ikke om, at de praktiske, amerikanske Biavlere ville tage denne Opgave op og søge at løse den. Foreløbig kunne vi derfor forholde os rolige og afvente, hvilke Resultater, der naas i Amerika. Selvfølgelig vil det ingen Skade være til, om ogsaa danske Biavlere

eksperimenterede paa dette Omraade, men at naa til et Resultat og faa Opgaven løst paa en tilfredsstillende Maade, vil fordre Arbejde, Dygtighed og Taalmodighed, saa der er antagelig ingen her til Lands i Njeblikket, der vil gøre Forsøget. Skulde der være nogen, saa tror vi, at Vedkommende vilde staa sig ved at forjuge med italienste eller frainske Bier fremfor brune, thi disse sidste ere absolut de daarligste til at arbejde paa Rødkløver.

Vykkes det en Gang at løse denne Opgave, saa vil det sikkert i høj Grad skabe om paa Biaavlsforholdene. Hvilke Mængder Honning vil der da ikke kunde samles af vore duftende Rødkløvermarker?

Danske Bigaarde.

Af Gdr. Chr. Andersen, Nørre Bork, Tarm.

VI.

I 1889 begyndte jeg at drive Biavl, og siden den Tid har jeg lidt efter lidt forøget mit Stadeantal, saa jeg har nu 15 Drugstader og 2 Smaastader til Reservedronninger. Staderne, der alle er til 10 × 12" Rammen, ere malede hver med sin Farve, fordi jeg antager, at Bierne og de unge Dronninger saa lettere finde deres Bolig. Ovenover Rammerne i mine Stader bruger jeg Voksduge med paalimmede Trælister; det er anbragt en 1/4" over Rammerne, saa der er en Bivej imellem disse og Voksduget. Ovenpaa Voksduget lægger jeg gammelt Tøj og derover lægger jeg Sække, halvt fyldt med Hø. Siggende, men mindre Sække anbringer jeg bag Indskudet i Hovedrummet. Røfningen lader jeg altid blive i Staderne om Sommeren, saalænge der er Plads til den. Jeg har ofte maattet sætte 2 Følk sammen, fordi det ene enten er blevet vislerøst eller har haft en daarlig Dronning. Jeg har flere Gange prøvet paa at avle Dronninger, men det er altid mislykkedes for mig; først nu i Høsten har jeg faaet lært det af Manufakturhandler B. J. Petersen, Nørre Bork, der var paa Biavlskolen i Sommer.

Honningen faar jeg let folgt. Jeg sætter en Del af den paa Abbots Glas, som lukkes med en Røfprop, og udstyrer dem med Gifletter. Jeg har faaet Kunder i de nærmeste Røfsteder, som jeg leverer Hon-

ning til hvert Aar. Prisen har været ca. 45 Ore pr. Pbd. i enkelte daarlige Bieaar 50 Ø. For at forbedre Træffet laar jeg gul Sennep, som søges stærkt af Bierne, samt gule Lupiner; den sidste giver dog kun Blomsterstøv.

Udbyttet af mine Bier har været følgende:

I Aaret	1892	93	94	95	96	97	98	99	1900
Stade-	Pbd.	Pbd.	Pbd.	Pbd.	Pbd.	Pbd.	Pbd.	Pbd.	Pbd.
Nr. 1.	44	76	108	26	38	54	28	23	8
2.	38	82	99	25	—	37	41	34	37
3.	52	90	94	13	46	53	39	32	—
4.	27	33	77	10	35	51	7	24	—
5.	45	90	99	23	44	40	44	49	29
6.	33	70	88	19	45	58	35	32	26
7.	27	80	81	10	21	35	31	40	29
8.	40	73	100	39	48	—	38	25	—
9.	31	43	112	26	56	46	24	34	29
10.	2	2	85	36	51	60	23	42	—
11.	6	6	58	19	13	24	22	20	13
12.	—	—	—	9	4	18	33	17	6
13.	—	—	—	—	51	56	51	54	46
14.	—	—	—	—	—	—	—	32	35
15.	—	—	—	—	—	—	—	28	28

Salt | 345|645|1001|255|452|532|406|486| 286

Som det ses af ovenstaaende, giver et velpasjet Bistade herovre i Vestfyland hvert Aar et ret betydeligt Udbytte, saa vi kan driftig anbefale Biavlens saavel til Smaakaarsfolk, som til enhver, der har Tid og Lyst til at jyske med disse nyttige Smaadyr.

Jeg har holdt „T. f. B.“, lige siden jeg begyndte at drive Biavl, og jeg har haft megen Gavn og Glæde af Bladet.

Fra Kredsjene.

BF. for Frederiksborg Amts nordlige Del afholdt 6.—9. September Møder i Frederiksværk, Helsing, Græsted og Hillerød. Paa de 3 sidstnævnte Steder holdt Red. af „T. f. B.“ Foredrag over Indvindingen og foreviste fine smukke Udsbilleder af Biffender, Biplanter, Biernes Naturhistorie samt forskellige Arbejder ved Bierne. Skal der af den lange Række Billeder fremhæves nogle, maa det vistnok være Billederne omgaende Bipeften og Voksmøllet. Under Forevisningen blev der givet en veiledende Forklaring, hvorved der fremkom meget, som var nyt for alle de Tilstedeværende. Møderne var trods den travle Aarstid godt besøgte.

Solbæk Amts BF. afholdt Lørdagen den 6. Oktober sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „Skarrits“ ved Jyderup Station. Formanden, Lærer Smith, fremlagde det retiderede Regnskab for 1899 og gav Beretning om Foreningens Virksomhed i Aaret 1900. Medlemsantallet havde iaar været 124, hvoraf 90 Holdere af Tidsskriftet. Det økonomiske Selskab, som tidligere havde støttet Foreningen med 300 Kr. aarlig, havde i de senere Aar nedsat sit Tilskud betydeligt, og i de senere Aar endog til 50 Kr. aarlig. Lensgreve Lerche-Lerchenborg støttede Foreningen med en Gave paa 20 Kr. om Aaret. Fra Hovedforeningen var lovet et Bidrag iaar paa 53 Kr. til Møder og lign. Aaret var begyndt med en Underbalance af 79 Kr., som haabedes at være dekket ved Regnskabsaarets Slutning. Der var iaar afholdt 11 Diavlsmøder med Foredrag og praktisk Vejledning, hvoraf 4 paa Samsø. En Bortlodning af 2 Bihuse, 1 Solvoxfsmelter og 1 Bipibe samt 30 ældre Aargange af „T. f. B.“ foretoges derefter. 1 Bihus tilfaldt Gaardmand Jens Madjen i Højbn, 1 Bihus Gartner Jenjens Hustru paa Frydendal, 1 Solvoxfsmelter Ladefoged N. S. Jenjen i Bistende og 1 Bipibe Blikkenslager P. Nielsen i Nykøbing.

Det vedtoges i 1901 at afholde jaavidt mueligt mindst 10 Diavlsmøder, hvor Medlemmer af Foreningen ønskede saadant, og indgav Begæring derom til Amtsformanden. Endvidere, at en Bortlodning af nogle større Genstande som Bihuse og lignende ogsaa skulde foretages i 1901. Det vedtoges endvidere at tage Penge fra Hovedforeningen istedetfor at faa Møder afholdt ved de faste Diavlslerere.

Efter Tur udtraadte af Bestyrelsen Skomager Haagenen fra Samsø, Lærer Engberg af Haborup og Træskomager Anders Pedersen af Skippinge. Haagenen og Engberg bleve genvalgte, og valgte Dyrkløge Pedersen af Torbensfeldt pr. Mærkav.

Til Revisorer genvalgte Lærer Rasmussen, Ellede, og Lærer Nielsen, Uggerløse. Formanden holdt til Slutning et Foredrag om Biavlen før og nu, der paafulgtes af Diskussion.

Skanderborg Amts BF. afholdt den 22. og 23. Septbr. en særdeles vellykket Udstilling i Horsens. Der var 32 Udstillere med ialt 62 Udstillingsnumre.

Præmier tilkendtes følgende:

Hønning.

1. Pr. (6. Kr.) Stovrider Carlsen, Bugholm, Horsens, og N. M. Andersen, E. Brønden,

Flaenestjold. — 2. Pr. (4 Kr.) M. Hansen, Hyrup. S. P. Enevoldsen, Hatting. Mads Nielsen, Dr. Ritzlev, og P. M. Pedersen, Brønd og. — 3. Pr. (Medaille) Simon Pedersen, Grumstrup, og Suedker B. Boejen, Vejle.

Boks.

1. Pr. (3. Kr.) F. Vindal, St. Aldum. — 2. Pr. (2 Kr.) M. Sørensen, Sundum Skov, og P. Knudsen, Glud.

Bihuse.

1. Pr. (6 Kr.) Suedker B. Boejen, Vejle. — 2. Pr. (4 Kr.) P. M. Pedersen, Brønding.

Styngmaskiner.

1. Pr. (3 Kr.) Suedker B. Boejen, Vejle. — 2. Pr. (Medaille) samme.

Kunsttavler.

1. Pr. (2 Kr.) Suedker B. Boejen, Vejle.

Dommere vare: For Honning og Boks: Trafikchef F. Møller, Aarhus, Materialist Holst og Købmand Petersen, Horsens. For Bihuse og Redskaber: M. Hansen, Hyrup, Simon Pedersen, Grumstrup, og Skredder Sørensen, Hornshuld.

Den 1. Udstillingsdag Kl. 2 holdt Trafikchef F. Møller et meget interessant og lærerigt Foredrag, der overværedes af mange Tilhørere, hvoraf de fleste vare Biavlere.

Ekko fra Staderne.

Balle Maltgøveri pr. Vejle, 13. Septbr.

Pas paa! Høningudbyttet her paa Egnen er meget ringe. Af 3 Familier har jeg høstet 25 Pd.; jeg maa i Stedet give 8 a 10 Pund Rands pr. Familie. 2 stærke Sværme i Hus har jeg maattet fodre en Tid og omkrent give dem hele Forraadet til Vinter. En Kubefamilie havde, da jeg den 1. Septbr. vilde se til den og fodre, lidt Hungersbøden, naaget den i Sommeren havde været stærk nok til at give 2 Sværme — omkring 1. Juli — Til Kubebavlere siger jeg: pas paa! Hvis I ikke fodrer, vil Eders Bier være døde til Foraaret, i hvert Fald paa Egne med tidlig Drak. I en anden Bigaard med Kuber saa jeg den 10. ds. ogsaa en Kubefamilie død af Mangel paa Næring, og et Par andre ligeledes lide af Næringsløst. Tilfælles til Lærere og Medelever paa Biavlsstolen. J. Møller Nielsen.

Carlshøj, Kongens Lyngby, 15. Septbr

Jeg skal ikke undlade at gøre Tidsskriftets Læsere bekendt med mit Udbytte af

et Krains. Stade med Dronning af 1898. Stedet afgav 23. Maj iaar en meget stor Sværm, og havde dog dengang 14 10×12 Rammer. 8.:Dagen derpaa kom en Efterværm, og de følgende Dage endnu 2 Sværme, ialt 4. Bladsen indskrænkedes derpaa i Moderstaden, og der blev udslunget 12 Pd. Honning. Efter den 1ste Efterværms Afgang udsfar jeg 3 Dronningceller for at stifte mine Krydsningsdronninger. 17. Juli afgav Forsværm en Sværm saa stor, at den ikke kunde rummes i en almindelig Kube, men jeg maatte tage en anden til Hjælp. Forsværmens havde ved Sværmens Afgang 2 Magasiner og 15 10×12 Rammer i Underrummet. Magasinerne aftoges, og Bladsen indskrænkedes, og der udslingedes 26 Pd. Honning.

Honninghøsten gav:

af Moderstaden	ialt 34 Pd. Honning,
af Forsværm	— 35 — —
af 2.:Sværm	— 20 — —
af 3.:Sværm	— 18 — —

og Sværm, som Forsværm afgav, har samlet nok til Vinterforbrug, ligesom de øvrige Sværme har beholdt tilstrækkelig Honning til at indvintre paa.

Af mine andre Stader, som ikke have sværmet, har Udbyttet været ca. 40 Pund. 4.:Sværm mistede sin Dronning ved Barringsudflugten, men fik en befrugtet Dronning i Stedet og er nu i god Stand men den har jeg maattet hjælpe med lidt Kandisfoder.

Jeg kan ikke lade være at anstille Betragtninger over dette Resultat og det flette Udbytte, jeg havde af mine Krydsningsdronninger fra Brødr. Nielsen og sammes Bemærkning i Anledning deraf, som lød:

„Hvad der i nævnte Tilfælde har kunnet være Aarsagen til de ulige Resultater, skulle vi ikke udtale os om, det vil vi overlade til Læseren at filosofere over“.

Jeg skal her henvise til Brødr. Nielsens Artikel om Krydsninger i Aprilnumret. Der er meget i nævnte Artikel, jeg godt kunde have lyst til at imødegaa; saaledes en Bemærkning:

„Et det ikke mærkeligt, at to Biavlere med et og samme Slags Bier kunne opnaa saa vidt forskellige Resultater“.

Jeg spørger: kan man sige et og samme Slags Bier om Krydsninger. Mig forekommer det ikke ganske korrekt, undtagen der er Tale om en bestemt Race.

Saavidt mig bekendt skrev Brødrene Nielsen til de Biavlere, som havde mod-

taget Krydsningsdronninger fra dem og bad om at faa Dplysninger om, hvorledes de var fornøjet med dem. Resultatet havde jeg ventet at se bekendtgjort i Tidsskriftet, men jeg har endnu ikke set noget dertil; maaste har jeg overset det.

H. Lund.

Som Efterkrift til Foranstaaende skal tilføjes: hvad jeg har lært i denne Sommer er, at man ikke altid skal ræsonnere som saa: har jeg ikke havt større Udbytte af mine Bier iaar, er det vel min Mangel paa Kendskab til deres Behandling eller Egnens mindre gode Træforhold eller Aarets Vejrforhold, der er Skyld deri.

Nej, Skylden kan ogsaa ligge i, at det er daarlige Bier, enten det nu er mange Aars Indavl eller Vanrøgt, der er Skyld deri.

Der er ikke Tvivl om, at der kan fremstilles Stammer af Bier, ligesom af vore større Husdyr, med en overordentlig stor Ydeevne, og jeg mener, at der i de fleste Bigaarde findes en og anden Familie, som er værd at arbejde med. Naar man saa ved Indføb af Dronninger til Blodfornyelse kunde være sikre paa at erholde virkelig gode, frugtbare Dronninger af god Afstamning, kunde man gennem saa Aar oparbejde sig en yderig Bistand. Og her, tror jeg, var noget, DBF. kunde tage op: Avlscentre, kontrollerede af Biavlskonsulenter eller Biavlslærerne, hvor der arbejdedes paa at frembringe Dronninger kun af flittige Bier, og disse Centre skulle findes flere Steder, saaledes at Forjendelsen af Dronninger ikke blev for lang. Dette til Overvejelse.

H. L.

Kappendrup, Tjen, 19 Septbr.

Honninghøsten har været daarlig her paa Nordhøen. Gennemsnitsudbyttet er fra 10 til 20 Pd. pr. Stade; det er ikke ret meget. Jeg har iaar reddet 5 Bifamilier fra Svovlpraasen ved Udtromning. Nu fodrer jeg rask med Kandisopløsning. Mine Bifamilier ere meget kraftige iaar. En hjertelig Hilsen til Biavlskolens Lærere og Elever.

Kasmus P. Hansen.

Nordvendtsysjel, 21. Septbr.

Honninghøsten er her under et middelaaers. Overvintringen var vistnok de fleste Steder efter Omstændighederne god, men Foraaret var meget uheldigt for Bierne. Hvidkløveren blomstrede meget svagt, og Trækket paa Algerkaalen gik næsten helt tabt, begrundet paa ustabigt Vejr (Regn og Blæst) under denmes Blomstring, saa de Bifolk, der savnede Forraad fra forrige

Nar, var udjatte for at dø af Sult, hvad ogsaa flere gjorde hos enkelte Biavlere, der forsømte at fodre. Lyngrækket var meget godt, men gav et altsfor ringe Udbytte, da de fleste Stader var meget bifattige. Jeg har et Gennemsnitsudbytte af ca. 20 Pd. pr. Stade, som er det ringeste, jeg har haft i den Tid, jeg har været Biavler. Det er nu 4 Nar siden, vi havde et godt Bjaar her.

J. R. K.

Fabjerg pr. Lemvig, 21. Septbr.

Nu er jeg færdig med Udflingningen for iaar, og Udbyttet viste sig at være jævnt godt. Mine 7 Bifamilier gav 350 Pd. Honning, altsaa gennemsnitlig 50 Pd. pr. Stade. Min bedste Familie gav, foruden et meget rigeligt Vinterforraad i 12 14×10" Tavler, ca. 115 Pd. Honning. Sommertrækket var daarligt, men Lyngen gav et udmærket Træk. Min Krainerfamilie, som jeg modtog i Foraaret, blev i Sommer overført i et 10×12 Stade og forstærket med en moden Yngletable; derefter udviklede den sig godt, saa den blev kraftig til Indvintningen og gav et lille Overflud. Alle mine Familier have et rigeligt Vinterforraad, saa jeg behøver ikke at fodre.

R. J. Borum.

Tranebjerg, 19. Septbr.

Jeg har nu afholdt Møder i Koldby den 9. og i Onsbjerg den 16. Septemder. I Koldby indvintrede jeg 12 Familier, men kun en af dem havde nok til Vinterforraad; alle de andre havde kun fra 4 til 16 Pd. De maa altsaa fodres. I Onsbjerg var jeg kun hos en Biavler; hans Bier havde været paa Heden, og Staderne vare overslydte med Honning; han vidste ikke, hvad han skulde gøre ved den. Slynge den ud af Tavlerne var ikke mulig, selv om ogsaa man brugte Borbeck's Honningsløsner. Hos mig er det ligesaadan. Jeg har ca. 100 Pd. Lynghonning, som sidder i de Tavler, jeg har taget fra Staderne, der var paa Heden. Jeg havde 14 Bifolk i Enkeltstader og 2 Bifolk i et Wellstade paa Heden, og jeg antager, at de har samlet omtrent 500 Pd. Honning af Lyngen, ca. 30 Pd. pr. Familie, saa jeg har kunnet vintreforsyne de Stader, jeg havde hjemme, med slydte Honningtavler fra Staderne, som var paa Heden, og dog havde de selv nok og kunne endog give 100 Pund Honning i Overflud til Udflingning.

I Stauns har jeg 3 Stader staaende. I dem holdte jeg først i August 50 Pd. Honning, og nu staar Huene propfulde af Honning, saavel i Magasinerne som i

Yngellejet, men jeg fik kun 30 Pd. udflinget Honning; det er umuligt at faa det ud. Tavlerne vare næsten lige saa tunge, efter at vi havde slyrget dem, som før vi begyubte. Jeg maatte lade dem beholde det hele, og der er ikke Tale om, at de kan flytte Honningen om, for der er ikke tom Boksbygning i Staderne. Lyngen har givet megen Honning iaar.

Jeg har nu faaet tilsendt Diplom og Broncemedaille fra Udstillingen i Odense; jeg havde ventet lidt Mont i Præmie til at dække lidt af de store Udgifter, der fremkom ved Forsendelsen af Varerne til og fra Udstillingen. Jeg synes dog, at det er for daarligt at spidse os af med en stor 5 Ere som 2. Præmie. Der var jo ikke saa faa Penge bevilliget til Præmier. Det skal just ikke opmuntre nogen Biavlere til at være Udstillere for Fremtiden. Jeg for min Part vil betænke mig 2 Gange, og der er vist flere Biavlere, der tænker som jeg. Vare der nu ikke gaar for stort et Svind i Medlemsantallet til Nytaar. Der er flere her i Kredsen, der taler om, at det ikke kan betale sig at have Bier, naar der skal fodres baade Foraar og Efteraar. Der er vist mange Bifolk, der vil dø i Vinter, men der er mange af disse, der kunde frelles fra Hungersdøden, naar de fik for 1 eller 2 Kr. Kantsfoder.

A. E. Haagenfen.

Bording, 26. Septbr.

Med Genjyn til Honninghøsten saa er det meget forskelligt. Af en Familie har jeg høstet 70 Pd., men ellers er Udbyttet fra 20 til 40 Pd. pr. Stade.

Chr. P. Jørgensen.

Kasjagaard, Spynnary, 15. Septbr.

Bierne har her paa Egnen givet et ringe Udbytte iaar; endog paa Lyngen har det ikke været rigtig godt, men der fik de dog en Del Honning samlet.

J. P. Andersson.

Rejsø, 16. Septbr.

Det lader til, at jeg er uheldig med at udstille; ifjor kom mine Sager for sent til Zoologisk Have, saa tænkte jeg, at det dog ikke skulde gaa lige saadan i Odense, hvorfor jeg affendte det som Ildgods ca. 8 Dage før Udstillingen blev aabnet, men det naaede dog først Udstillingsbygningen flere Dage efter at Udstillingen var aabnet. Hvor Fejlen ligger, har jeg ikke kunnet opdage, men det kan jo i Grunden ogsaa være ligemeget.

Jeg har iaar samme Antal Familier som ifjor; iaar har jeg dog kun høstet

240 Pd. Honning, hvilket er 200 Pd. mindre end ifjor. D. D.

Eystrup, den 8. Septbr.

Eftertrækket har heller ikke givet det Udbytte, som jeg havde haabet, mine Stader ere paa Mosjegrundsheden gennemsnitlig kun bleve 20 Pd. tungere; Staderne paa Sandheden have samlet noget mere. Vedre end ifjor er det ganske sikkert. I Gaar har jeg slynget den første Honning ud for iaar Honningen er meget smuk; jeg slynge ikke mere end 20 Pd., men jeg vil udslynge alle de mørke Tavler. For at være ganske sikker paa, at jeg har virkelig ren Lynghonning, udslynger jeg først Tavlerne i en almindelig Slynge. Sommer- og Boghvedehonningen lader sig let slynge ud paa den, medens Lynghonningen forbliver i Cellerne. Lynghonningslyngerer slynge derimod alt ud, saa Tavlerne blive aldeles rene. Rudolf Dathe.

Et og Andet.

Stor Honninghøst. En Biavler i Florida, D. D. Poppleton, meddeler i „Gleanings“, at han iaar har høstet 16,500 Ibs udslynget Honning af sine 115 Bisfolk. Det er lidt over 130 Pd. pr. Familie. I enkelte Egne af Amerika, Asien Afrika og Australien regnes 100 Pd. pr. Familie for et Gennemsnitsudbytte. I Danmark kan Gennemsnitsudbyttet vist næppe sættes højere end 35 a 40 Pd. pr. Familie.

Mod Røveri anbefales Laurberolie. Ved Hjælp af en Fjeder stryger man Olien om Flyvehullet. Virkningen skal være forbauende. Olien er ogsaa fuldkommen uskadelig. Derjom Olien bliver stiv, maa den stilles paa et varmt Sted for atter at blive flydende. Maaſte den ogsaa kunde anvendes som Middel imod Bistif.

I de forenede Stater bliver der om Efteraaret holdt Marked paa mange forskellige Steder. Biavlerne, som bor tæt ved Markedspladserne, giver om Morgenen paa Markedsdagen hvert af deres Bisfolk 2 a 3 kraftige Pust Røg. Efter 2 a 3 Timers Forløb gives igen 2 a 3 Pust Røg til hver Familie, og dette gentag 3 med 2 a 3 Timers Forløb hele Dagen. Dette Arbejde udføres for derved at fræmme Bierne fra at flyde ud og hjemsoge de Sukkergodtshandlende, der staa paa Markedet med deres jøde Sager.

I „Prakt. Raadgiver“ skriver en Hr. Linn: Nu er det den gunstigste Tid til at undersøge, om der er Bipeft i Staderne paa Grund af, at Bierne nu efter Trækkets Ophør har trukket sig tilbage fra den underste Del af Tavlerne i Kuberne og fra de bageste Kammer i Husene. Finder man ved Undersøgelsen en tilluftet Celle i den Del af Tavlebygningen, hvor der tidligere har været Yngel, saa er den mistænklig og maa undersøges. Man aabner Cellen med en spids Riv og undersøger Indholdet. Finder man en indtørret Masse, saa har Sagen ingen Betydning, men finder man en brun, seig og klæbrig Masse, der lader sig trække ud i en lang Traad, saa har man at gøre med Bipeft. Ofte finder man en graa Masse, der ikke lader sig trække ud som Traad; det er en Larve, som er gaaet i Forraadnelse, men det er ikke Bipeft. Vegge have en grim Lugt, derfor kan man ikke kende Bipeften paa Lugten alene. Om Foraaret staa Sagerne aunderledes, thi saa er Bipeftmassen indtørret og ligger paa den underste Celle-væg, og Cellen synes tom.

At der paa denne Tid af Aaret i de yderste Tavler af Yngellejet findes nogle Celler med død Yngel er meget almindeligt. Aarsagen dertil er, at Bierne ved Trækkets Ophør har trukket sig tilbage fra disse Tavler, inden de sidste af Yngelen er kommet frem af Cellerne. Yngelen findes derfor fuldt udviklede inde i Cellerne, men ere døde af Kulden.

Paa Egne, hvor der findes Bipeft, bør Biavleren „altid“ have sin Opmærksomhed henvendt paa Staderne, for at han ikke ved sit Arbejde eller ved Røveri imellem Bierne faar ført Bipeften fra det ene Stade til det andet. Red.

En Rekord. Den bekendte amerikanske Fabrikant E. H. Root ejer 500 Bisfolk og har en Wimester, Mr. Wardell, til at passe dem. W driver en meget betydelig Dronningavl. Til at udbygge de støbte Dronningfopper og pleje de deri nedlagte, unge Larver benytter han saavidt mulig saadanne Bisfolk, som ere i Færd med at stifte Dronning, men inden de unge Dronninger kommer frem af Cellerne, blive de sjerne fra Stedet, og ny Sæt Dronningfopper indhængte i Stedet. Bierne bliver trofast ved at udbygge de indhængte Dronningfopper uden at knurre i det Haab, at det dog tilsidt vil lykkes dem at faa opklækket en ny Dronning. Han har hvert Aar flere af den Slags Bisfolk, men

naar jo ikke lige langt med dem alle. Saar har han et Bisfokk, som han sætter stor Pris paa. Det har udbygget 263 Dronningceller, og det bygger endnu. Det er en Reford, som hidtil ingen andre af hans Bisfokk har naaet. At et saadant Stade bliver fodret rigeligt, er jo en Selvfølge.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 32. Ved Køb af Sukker til at fodre med har jeg iaar haft meget vanskeligt med at faa lyst Kandisgrus; det har altid været mere eller mindre mørkt. Hvorfor anbefales der altid lyst Kandisgrus; er det brune ikke lige saa godt? A. N.

S.: Vi antage, at mørk og lys Kandisgrus har samme Foderværdi, men Grunden til, at den lyse Kandisgrus foretrakkes for den mørke, er, fordi den mørke Farve fremkommer ved Brændning af Sukkeret. Foderet af det mørke Kandis antages derfor at være mindre godt at benytte til Vinterforraad for Bierne.

Nr. 33. For et af mine Stader, som jeg i August Maaned gav en ny Dronning, fandt jeg ved Eftersynet idag (2den Oktober) 2 Kammer, helt belagt med Yngel lige op til Tavlebæreren. Hvad vil De raade mig til; skal jeg lade de to Kammer blive paa deres Plads midt i Vinterlejet, eller er det heldigere at tage de 2 Kammer ud af Stadet, ødelægge Yngelen og give det et Par Tavler istædet, som er $\frac{1}{3}$ fyldt med Kandisfoder? A. N.

S.: Det er megen uheldigt, at der midt i Vinterlejet findes 2 Kammer, som ikke indeholder noget Forraad; at fjerne disse 2 Kammer med den megen Yngel, vil dog være et ret betydeligt Tab for Stadet. Vi tror, at De staar Dem bedst ved at lade de 2 Kammer med Yngel blive paa deres Plads i Stadet og give dette en Mandiskage paa 4 a 5 Pd., som anbringes over de 2 Kammer. En saadan Kandiskage kan De støbe i en Lavnormalramme.

Gavnlig Vink.

Bejret (10. Oktober) har i de sidst forløbne 4 Uger været afvæslende med Regn og smukke, milde Dage. Der har været god Lejlighed til at udføre de afluttende Jndvintringsarbejder ved Bierne. Findes der endnu Bisfokk, som ikke har tilstrækkeligt med Vinterforraad, vil vi anbefale, at der snarest gives dem en Mandiskage af saa stor en Vægt, at den indeholder det manglende Forraad.

Fodring. Det er i Reglen sikrest at aflutte Biernes Efteraarsfodring den 1. Oktober eller dog i den første Uge af den Maaned. Det kan dog ikke godt undgaaes, at der paa denne Tid findes enkelte Familier rundt omkring i vore Bisgaarde, der endnu mangler en Del af deres Vinterforraad. Dette gælder saaledes om nogle Stader i Eftetrækseguene og om sent udtrommede dødsdømte Bier eller om saadanne Familier, der nylig have faaet tilsat en Dronning. Det kan da ogsaa endnu, hvis Bejret er mildt, lade sig gøre at fodre Bierne med flydende Foder. Betingelsen for denne Slags Fodring er nemlig kun denne, at Bierne kunne flyde ud og rense sig uden altfor mange Dages Mellemrum. Efter vor Erfaring bør Foderet dog paa denne Aarstid ikke være saa tyktflydende, som vi ofte have set det tilraadet, thi derved besværliggøres Hentningen af Foderet i høj Grad for Bierne, og man udsætter sig desuden for, at det i meget koldt Vejr stikker i Foderapparaterne. Vi anvende derfor omtrent samme Tilberedning til Efteraarsfoder som til Foraarsfoder, nemlig $1\frac{1}{2}$ Pægl Vand til hvert Pd Kandis. Men saadant Foder maa naturligvis ikke gives for langsomt om Efteraaret, thi derved vilde man fremkalde ny Angelsætning og let saa faa vandholdende Foder i Tavlerne, at Bierne slet ikke ville forjægle dem. Gives det derimod hurtigt (1—2 Pd. hver Nat), da frembringes en saa stærk Varme i Vinterlejet, at fraaede Foderets Fordampning og Forsegling kan foregaa endnu paa denne silbige Aarstid. Det er dog en Selvfølge, at man ved denne silbige Fodring bør pakke Stadet omhyggelig til, for at Varmen kan vedligeholdes i Biernes Klunge.

I Eftetrækseguene bør Staderne nu ordnes til Jndvintringen ved Jndfrankning af Bygningen til et saadant Antal Tavler, som rigeligt kunne rumme Bierne og deres Forraad, men helst paa at hver af de midterste Tavler i Vinterlejet bør indeholde mindst 2 Pd. Forraad, og hele Vinterlejet 25 a 30 Pd.

Pakning. Naar Familierne ere forshnede med tilstrækkeligt Vinterforraad, er der nu ikke længere nogen Grund til at ufrakte den egentlige Jndvintring længere, da stærk Kulde ikke hjælper tan indtræffe hos os allerede i Oktober. Vi antage, at Pakningen i de hule Væge allerede for længe siden er efteret og foreget eller fornyet. Nu bør man da særlig lægge Mærke til Pakningen foroven, som man ikke let kan gøre for Lun. Det nemmeste Pakningsmiddel hertil er en Sæk, halvt fyldt med Halkelse, eller en omhyggelig stoppet Tapperamme (se Ledetraad i Biavl S. 64). Benytter man Dækbrædder over Vinterlejet, da bør der ovenpaa disse lægges et Par Lag Aviser og derover en 3—5" tyk Pakning af gamle Klæder,

Tapper eller Hattelse, der dækkes med nogle Dræder, hvorpaa der lægges Mursten for at faa Hattelsen godt sammentrykt. Bagved Indfuddøren anbringes en Pakramme eller Hattelsepude, men vi ansæ det ikke for heldigt, at denne Del af Pakningen er altsor tæt. Efter vore Erfaringer bør der helst om Vinteren kunne foregaa en meget langsom Luftveksel fra Indgangen nedenunder Viftungen og ud bagved denne. Løs os har i ethvert Tilfælde denne Forsyningsmaade givet en god Overvintring. Man maa dog ikke heraf slutte, at vi slet ikke tillægge brune Vagvatning Betydning. Vi anvende den i alle vore Stæder, og vi skulle med Henyn til Høstaderne bemærke, at der i disse ofte er faeben Plads mellem Glasdørene (Indfuddene og Vagdøren) til at indsaue en almindelig 3-4" tyk Pakramme eller Palmvunde. Hvis man af den Grund helst vilde undlade at pakke bagved disse Indfud, da vilde man dog begaa en stor Fejl. Er Rummet mellem Indfuddene og Vagdøren end ikke mere end 1" eller endog saa 1/2", har det dog stor Betydning at udfylde det med Pakning, der enten kan bestaa af en Palmmaatte, et Tæppe eller flere Lag tyk Papir. Avispapir kan endog saa godt ande des, naar det lægges i mange Lag (6-10)

Indgangene. Saa snart Vinterens daglige Udslugter ophøre, hvilket dog ofte først sker i November Maaned, bør Indgangen aabnes i en Bredde af 6-10" (efter Famliens Styrke), hvis man i Efteraaret har indskrænket denne af Henyn til Røveri. Savnes Læ i Vigaarden, bør dog Stædernes Indgange indskrænkes noget. Er man udfat for Angreb af Mejsler, da faa man omgive Indgangen og Flyvebrættet med et Stykke gammelt Gistenet eller med et Jerntraadnet med 2 Masser paa hver Tomme.

Stæderne bør staa fast og vedligeholdes med Maling og Ritning. Tagene bør være tætte og godt befæstede.

Brevkasse.

„Tidskrift for Biao“ udkommer som sædvanlig kun 1 Gang maanedlig (d. 15.) i Oktober—Marts.

Ældre Aargange af „T. f. B.“ Paa Centralmødet i Svendborg blev det vedtaget, at Kredse gratis kunde faa ældre Aargange af „T. f. B.“, imod at de selv skulde bære alle ved Forjendelsen forbundne Omkostninger, og at ingen Kreds kunde faa mere end et Eksemplar for hver Tidskriftholder, der findes i Kredsen. Af ældre Aargange haves Eksemplarer af 1876, 77, 78, 79, 80, 84, 86, 87, 94, 95, 96, 97, 98 og 99. Eksemplarerne ere hæftede og i god Stand. Begæring om ældre Aargange indsendes til N. E. Kristensen, Roskilde.

Kundgørelser.

Honning købes. Prøve med Pris og Garantii tilstilles B. Hansen, Gudum n. Skole pr. Struer.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Hesseldahls Efterfl.

William Kopel.

Gl. Kongevej 100, København V.

Gammel & ny Honning

købes til højeste Pris. Tilbud sendes til Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, Telf. 3244.

100 Pd. *braa Honning* er tilsalg á 45 Øre pr. Pd. hos K. J. Borum, Fabjerg, Lemvig.

Lys Honning købes.

Pris og Prøve bedes sendt til Urtekræmmer Hansen, Vesterbrogade 11, København B.

De billigste, bedste og mest akkurate **Staboler** og **Udflyngere** samt de mest brugte **Smaaaredfaber**, **ægte Sivostablar** haves al Tid paa Lager.

Illustreret Prisliste gratis.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pedersen.

Foreningsmeddelelser.

Gl. Roskilde Amts BF. vil i November Maaned lade afholde Møder med Foredrag og Forevisning af Lyssbilleder i Skole, Roskilde, Røskilde og Smørum. Til disse Møder, der afholdes om Aftenen, indbydes ikke alene Børnene og deres Familier, men alle Beboere paa Egnen og særligt indbydes Egnens Ungdom til at give Møde. — Tid og Sted for Møderne vil blive bekendtgjort i de lokale Blade.

Indhold af dette Nummer:

Brevkasse.....	310
Daukte Vigaarde.....	304
Ekko fra Stæderne.....	305
Et og Andet.....	308
Fra Kredse.....	305
Foreningsmeddelelser.....	310
Gavnlige Vink.....	309
Honningtræffets Forbedring.....	300
Kundgørelser.....	310
Foraarssvindstot.....	301
Karbolshyre mod Røveri.....	301
Rammesjorgsmaalet.....	298
Røveri.....	299
Rødfløverbier.....	302
Til Overvejelse.....	295
Wellsmetoden.....	297
Uglæggende Arbejdere.....	296

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde

Den danske Bi-Tidning

Tidsskrift for Biant.

Udgivet af
„Danmarks
Biavlerforening“.

STIFTET 1866

Redigeret af
N. S. Kristensen,
Albershvile, Roskilde

F. A. G. K. A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Kundgørelser optages for 20 Øre pr. Petit-Linie 1. Gang, 10 Øre 2. og 3. Gang samt 8 Øre fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

Forjendelsesbure til Dronninger.

„E. f. B.“ har ofte i den sidste halve Snes Aar bragt Meddelelser om de forskellige Maader, man kunde bruge, naar en Dronning skulde indføres i et andet Stade. Vi mener derfor, at det ogsaa kunde interessere Bladets Læsere at faa noget at vide om de forskellige Maader, paa hvilke nogle af Europas

store Dronning-handlere emballerer deres Dronninger. Da

flere af disse store Biavlere har drevet Dronninghandel omtrent en Menneftaalder, er det en Selvsølge, at de har en meget stor Erfaring paa dette Omraade. Italien er vistnok det Land, hvor Dronninghandelen er ældst, og hvorfra der er sendt langt de fleste Dronninger. Grunden dertil maa søges ikke alene i Italienerbiernes smukke gule Farve, men ogsaa deri, at enkelte Forsattere

tillagte dem mange gode Egenstaber fremfor de brune Bier; bl. a. paastodes der i sin Tid, at de italienske Bier under almindelige Forhold kunde hente Honning af Rødkløverens Blomster paa Grund af, at deres Tunge var meget længere end de brune Biers; denne Paastand viste sig dog snart at være en Overdrivelse. Men desuagtet drives der dog en meget betydelig Handel med Dronninger fra Italien og vi antage, at denne Handel bliver større Aar for Aar. De første Dronninger, vi modtog fra Italien,

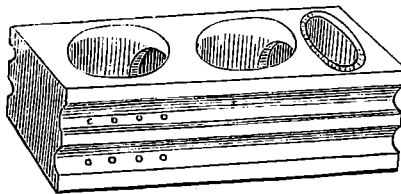

Fig. 31. Frank Ventons originale Forjendelsesbur 1899.

Fig. 32. Italiensk Forjendelsesbur til 2 Dronninger.

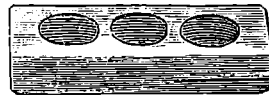

Fig. 33. Dansk Forjendelsesbur til 1 Dronning.

kom hertil i Smaafasjer der vare 4" høje og brede og som indeholdt 2 smaa

Rammer med hver sit 4 a 5 □" store Tavlestykke, der var fyldt med Honning og fastbundet med Sejlgarn. I 2 af Kasserens Sider var skaaret et Par Savsnit, for at Bierne kunde faa den fornødne Luft. I de senere Aar har der dog kun været en Ramme i hver af de Kasser, vi har modtaget. Fig. 34 viser en saadan Kasse, som vi har modtaget iaar. Foruden Dron-

ningen var der 150 a 200 Arbejdsbier i Kassen. Forsendelsen foregaar altid uden Uheld, naar kun Afjenderen havde iagttaget, at der var tilstrækkeligt med forseglet Foder i Tablerne. Er Foderet ikke forseglet, saa vil det ofte ske, at Bierne under Forsendelsen bliver sølet til af det utildækkede Foder og gaar tilgrunde. Er Forraadet ikke meget rigeligt i Forhold til det Antal Bier, der er i Kassen, saa kan det Tilfælde indtraffe, at de dør af Sult, inden de naar Maalet; det sker undertiden, at de er længere paa Rejsen end beregnet. I de sidste Par Aar har dog Forsendelsesburene begyndt at fortrænge Kasserne. Et saadant Forsendelsesbur er til 2 Dronninger (se Fig. 32). Det er omtrent 5" langt, 1 1/4" bredt og 1" højt. De to store Rum, hver i sin Ende af Buret, er til Dronningerne med 12—20 Ledfagere og dækkes af et sort Staaltraadsbælv med 8 a 10 Masker pr. løbende Tomme. De 2 smaa

Rum midt i Buret, der ved en Aabning er for- enet med hver sit store Rum, er til at opbevare Foder i til Bierne under Rejsen. Dette Foder er fast og bestaar af stødt Melis, der er fugtet og æltet til en

fast Dejg. Foderet dækkes af et Stykke gult Voksbug. Fra hver af de store Rum er der 6 smaa, borede Huller, der fører Luften til og fra Bierne. Forsendelserne i disse Bure bringer sjældent Tab, naar det da ikke er saa sent paa Aaret, at Bierne stivne af Kulde paa Rejsen. Ved at benytte Forsendelsesbure istedetfor Kasser spares der ret betydeligt i Porto, idet disse Bure i Udlandet kan sendes som Vareprøve, hvilket er langt billigere end en Postpakke, og Rejsen bliver derved 1 a 2 Døgn kortere.

Næst efter Italien har Krain den største Handel med Dronninger. En af de største Handelende benytter Forsendelses- kasser, der ere 8" lange, 6" brede og 6" høje. I de 2 Sider af Kassen findes Luftaabninger, som ere 3 1/2" i Gennemsnit og forsynede med sort Staaltraadsbælv. I Kassen er anbragt en Kamme, som er

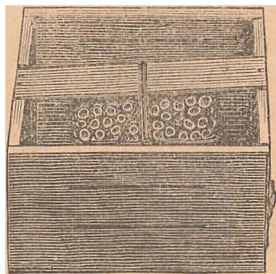

Fig. 34. Italiensk Dronningkasse.

16 a 18 □" stor og fyldt med en forseglet Honningtavle. Dronningen findes anbragt i et Bur, som er lavet af en Træklods, der er 1 1/2" tyk og gennemboet med et 1" Centrumsbor; disse Aabninger ere lukkede med Staaltraadsbælv. Igennem Træklodens ene Side er der boret et Hul, som er til at lukke med en lille Blikplade (se Fig. 35.) I dette lille Bur indsættes Dronningen ganske ene. Buret fastlaas med et Par Søm til Kassens Laag, saa det kommer i en Afstand af 1/2 til 3/4" fra den i Kassen anbragte Kamme. Derefter fyldes der 1/3 til 1/2 Pd. Bier ned i Kassen. Laaget sættes paa, og den er færdig til Forsendelse. Bier, der forsendes paa denne Maade, befinder sig særdeles vel under Rejsen. Vi har endnu ikke modtaget nogen saadan Kasse, uden at der har været bygget mindst 2 a 3 □" Tavlestykke under Dronningburet og ofte det dobbelte, det bedste Bevis for, at Bierne ikke har lidt ved Rejsen. Denne

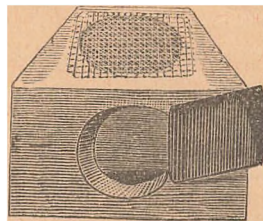

Fig. 35. Bur fra Krain til Juleparving af Dronninger under Forsendelsen.

Maade at forsende Dronninger paa, egner sig derfor særdeles godt, naar Dronningen skal sendes langt bort, eller det er et særdeles udmærket Eksemplar, men denne Forsendelsesmaade

er ikke ganske billig, da en saadan Kasse skal sendes som Postpakke. Er det en større Ordre paa 6, 12 eller flere Dronninger, saa er der som Regel 6 Dronninger, anbragt hver i sit Rum i en Kasse, der er 1 Alen lang, 12" bred og 6" høj. At det ikke er noget behageligt Arbejde at pille Dronningerne ud af Burene og Bierne af den store Kasse, er en hel anden Side af Sagen.

De tykke Dronninghandlere, vi have haft Forbindelse med, synes ikke at være ret dygtige i Faget, saa vi vil ikke kunne lære noget af dem.

Det er først i de senere Aar, at der her i Landet er bleven ført nogen synderlig Handel med Dronninger af egen Avl. Vi tro, at saabel Sælger som Køber hos os er bedst tjent med Forsendelsesburet. Det Forsendelsesbur, vi benytte, er omtrent ligesom det, Fr. Benton i sin Tid opfandt;

det er kun til 1 Dronning, er 4" langt, $1\frac{1}{4}$ " bredt og $\frac{7}{8}$ " højt (se Fig. 33). De 3 Huller ere 1" i Gennemsnit og $\frac{3}{4}$ " dybe; de staa i Forbindelse med hverandre med en Gennemgang. Som ses af Billedet, er der i den ene Ende af Buret skaaret et Snit med en Sav for Luftfornyhelses Skyld. Er det meget varmt i Vejret, opholder Bierne sig i de 2 af Rummene, men er Vejret koldt, trække Bierne sig sammen i det midterste Rum, tæt op til Foderet. Til Foder benyttes stød Mandis, hvori kommes lidt Honning, hvorefter det æltes sammen til en stiv Deig, som fyldes i det 3. Rum, der er bestemt til Foderrum, hvorefter det dækkes med et lille Stykke af en Kunsttaale. Først anbringes 12 a 16 Bier i de 2 Rum; derefter slippes Dronningen fra Gellebeskytteren ned til Bierne, som ere dækkede enten med sort Bombinet

Hvorfor aftager Antallet

paa

DBF.s Medlemmer?

Af H. D. Rosved, Bornholm.

I flere Aar har jeg ofte overvejet, hvad Uarsagen er til, at Medlemsantallet i Danmarks Biavlerforening mere og mere aftager, skønt vor lokale Forening aarlig udvise et stedse større Medlemsantal. Jeg har nu faaet Svar herpaa i en Artikel i vort Medlemsblad Nr. 16 „Til Overvejelse.“ I denne Artikel lægges over Mangel paa Tilslutning til Biavlsmøderne. Disse afholdes om Sommeren og de fleste

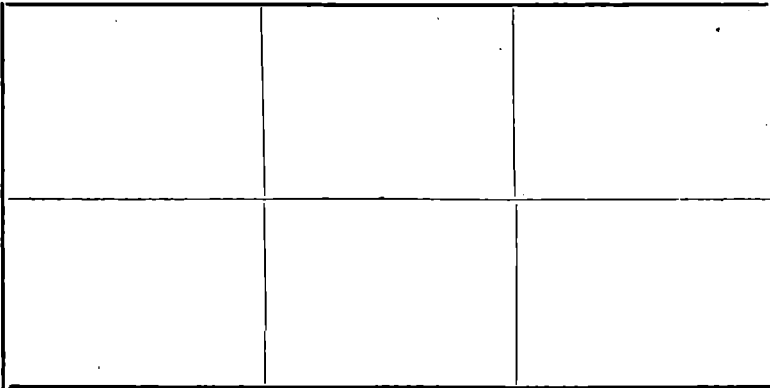

Fig. 36. Grundrids af en Forsendelseskasse til 6 Dronninger.

eller sort Staaltraadsbæb. Et Stykke Pap slaas fast som Laag til at skrive Adressen paa, og Buret er da færdig til Forsendelse. Dette Bur har den Fordel, at man ved Brugen af det kan indføre Dronningen fra selve Buret til Stedet, hvilket vi anse for en meget stor Fordel. Dette Bur tilfredsstiller for Tiden fuldt ud alle de Fordringer, vi stiller til et Forsendelsesbur, der skal anvendes inden for Landets Grænser, og da det kan sendes som Brev for 8 Ore, vil det ikke i noget Tilfælde behøve at være over 3 Døgn paa Rejsen før det kommer Modtageren i hænde.

har i den Tid travlt og mener ikke at kunne ofre den fornødne Tid til Deltagelse i slige Møder, ja selv om Søndagen kan det have sin Vanskelighed at faa Tilhørere. Jeg kender det af egen Erfaring, da jeg en Sommer holdt en Del Møder her paa Øen; de Mødte var i Reglen allerede Medlemmer af Foreningen, saa at det var en Sjældenhed at faa optaget nye Medlemmer.

Hvis DBF. atter skal florere, tror jeg ikke, at der kan findes andet Middel dertil end at Foreningen udgiver Medlemsbladet i to Størrelser. Jeg vil tillade mig at foreslaa denne Foranstaltning gennemført saaledes: Det nuværende Blad udgaar som hidtil særligt i 18 Numre, hver paa 16 Sider. Af Bladets nuværende Indhold borttages Hovedet, Brevkassen, Etto fra Staderne, Et og Andet, Foreningsmeddelelser, Gavnlig Vink og Kundgørelser, alt

dette jaar Plads i et 4- eller 8-sidet Omflag, som følger sammen med Hovedbladet til en Abonnementspris af 1 Kr. 50 Ore om Aaret. Omslaget, der tillige udsendes som et særligt Blad, skal ikke koste meget mere end hvad Postpengene for det udgør, til Eksempel 25 Ore om Aaret. Omslagets Holdere skulle være Medlemmer af DBF., men kun have $\frac{1}{4}$ Stemme ved skriftlige Afstemninger. Abonnementsprisen for Bladet, 25 Ore, tages fra de lokale Foreningers Aarsbidrag, som i Reglen er 50 Ore om Aaret. Bladet (Omslaget) vil da komme til at udgaa i 5 a 6000 Eksemplarer, medens Hovedbladet nok vil beholde 1 a 2000 Holdere. Omslaget vil blive læst af alle Biavlere, medens næppe Halvdelen nu læser hele Bladet, fordi de, især om Sommeren, ikke kunne overkomme det. Hr paa Bornholm har enhver betaler 50 Ore i Medlemskontingent, ganske samme Rettingheder som den, der betaler 2 Kr. og faar Bladet; det er derfor ikke saa underligt at adskillige efterhaanden frasiger sig Bladet. Da Omslaget vil komme næsten enhver Biavler i Hænde, tør man forvente, at det vil blive et meget yndet Blad at avertere i, selv om Prisen pr. Petitlinie vedbliver at være 20 Ore første Gang med Moderation for de øvrige Gange. Her paa Bornholm vilde Omslaget kunne komme til 3 a 400 Biavlere og maaske flere, da vi herovre ikke har mere end hver fjerde Biavler i vor Forening. Jeg tror, at naar den ovennævnte Foranstaltning gennemføres og vi anstrængte os noget, vilde vi i faa Aar kunne faa Medlemsantallet fordoblet, og en lignende Virkning vilde vistnok ogsaa kunne mærkes i de andre Provinser. Dette Forslag beder jeg om maa blive taget under grundig Overvejelse og Drøftelse i Winter.

Biavlsudstillingen ved den 18. danske Landmandsforsamling i Odense 1900.

Ved Apoteker Chr. Mikkelsen.
Fmd. for Subsektion 4 d (Biavl).

Biavlsudstillingen*) fik paa den 18de danske Landmandsforsamling en tidligere

*) Se iøvrigt „Virksomhedsplan for den 18de danske Landmandsforamling i Odense 1900“.

ufendt Betydning. Den havde sin egen smukke Bygning, overordentlig heldigt beliggende mellem Hovedrestaurationen og Fiskeriudstillingen og ved den store Færdjelsvej. Den var i enhver Henseende rig holdig, Udmykningen, saavel indvendig som udvendig, smuk og tiltalende, og den kunde glæde sig ved et stort og interesseret Publikum.

Biavlsudstillingen, Subsektion 4 d, var oprindelig henlagt under Sektion 4 a, men den kom alligevel til at arbejde ganske uafhængigt og selvstændigt lige fra Pegenhedsfelsen af, hvilket formodentlig ogsaa vil blive Tilfældet ved fremtidige Landmandsforamlinger, hvor det maa haabes, at Biavlen maa blive tillagt en endnu større Betydning og i fuld Udstrækning nyde den Anseelse, som den fortjener.

Subsektionens Medlemmer vare: Apoteker Chr. Mikkelsen, Formand, Modelsmedler S. Holm og Bagermester A. Zinglersen, alle af Odense. Senere tiltraadte Hr. Gartner Andersen, Nyborg, og Fabrikant Kr. Pedersen, Toed, som begge vare foreslaaede dertil af DBF., der ydede et Bidrag paa 300 Kr. til Landmandsforamlingen.

Det blev overdraget Hr. Holm at udarbejde Tegning og Overflag til en Udstillingsbygning for Biavl, hvilket derefter forelaa paa et Møde den 12. Januar 1899. H. havde tænkt sig en Pavillon med en Facade paa 18 Alen og en Døbde paa 25 Alen samt med en Bordflade paa 80 [] Alen. Bygningen vilde koste ca. 1000 Kr. Tegningen og Forslaget vedtoges og indsendtes til Komiteen med Bemærkning om, at forskellige Endringer vistnok vare ønskelige, men af økonomiske Grunde turde man ikke stille større Fordringer. Smidtidigt haabede man dog at maatte faa Vejtlighed til at konferere med Udstillingens Arkitekt, hvilket ogsaa skete senere. Ved Mødet den 7. April 1900 forelaa Arkitekt. Rosen's skonne Tegning: den mægtige Kube, 20 Alen høj og 11 Alen i Diameter forneden, tættet — foruden med Læred — med Straa, prydet med en Krone og en Gran-Guirlande, hvorpaa der var fæstnet Skjolde, forestillende Bier. Fra Kuben var der Indgange til to mindre, runde Bygninger, der ogsaa stode i direkte Forbindelse med Pladsen udenfor. Planen maatte dog af Hensyn til de uventet mange Udstillere senere ændres noget, idet der i Stedet for de tvende runde Bygninger opførtes 2 rektangulære Sidefløje, hver paa $16 \times 9\frac{1}{2}$ Alen, forbunden ved Gange med Kuben, men uden selvstændige Indgange. Denne

Forandring tillod, at der kunde blive en Bordplade paa ca. 200 □-Alen. Foran det Hele var der et med Stakit indhegnet Parti, egentlig bestemt til Haveanlæg, men i Stedet for benyttet til Opstilling af de udstillede Bistader. Til dette Parti kom man gennem en med Søjler og Bifuber smukt dekoreret Indgang ligeoverfor Indgangen til Ruben, hvor følgende Inscription var anbragt — med grønne Bogstaver paa hvid Grund —:

Hvad Kræfter smaa, der sammen gaa,
 Ved Flid formaa, I undre paa,
 Hvis ind I naa, hvor Biværk staa.

Der fandtes altsaa kun een Udgang til Udstillingen, og da den kun havde en Bredde af 4 Alen, var der ofte her stærk Trængsel, hvorfor det maa anbefales ved fremtidige Udstillinger enten at gøre Indgangen betydelig bredere eller have i det mindste 2 Ind- og Udgange. I det Hele er det af Bigtighed, at der sørges for rigelig Plads med brede Gange. Vi havde langtfra Plads nok; særlig paa de „store“ Dage var Trængslen ganske overvældende.

Saa snart man traadte ind i Ruben, mødte man en stor, høj Opsats med Honningglas paa et rundt Bord, og bag derved Fabrikant Hr. Pedersens store Udstilling af alt muligt, henhørende til Bivolen. Der var ogsaa her udstillet levende Bier i Observationsstader, som i høj Grad interesserede de Besøgende, men da Bierne aabenbart lide meget ved at udstilles paa denne Maade, bør de ikke staa længere end et Par Dage, og et Stade ad Gangen vil være tilstrækkeligt. Paa det Bord, som indvendig fulgte Rubens Runding, fandtes iøvrigt et Par mindre Opsatser med Mjød og Honning, forskellige Delinger samt en Kramme med Dronningceller, der beundredes meget, navnlig af Biavlere. Her lige ved Indgangen var ogsaa opstillet Mikroskopier, i hvilke de Besøgende under vejledende Forklaringer af Lærer Klausen og Apoteker Wittelsjen fik Lejlighed til at se forstørrede de forskellige Dele af Bien, navnlig dens Tunge og Braad. Disse Fremvisninger gjorde megen Lykke.

Gangene, som førte fra Ruben ind til Sidebygningerne, vare helt luffede paa den ene Side, men aabne foroven paa den anden ud mod Pladsen. De vare smukt dekorerede med Grønt og levende Planter, og paa Bagvæggene var der malede Inscriptioner. Paa den ene:

Uf Luft og Vand smaa Celler kan
 I vore Planter's Blomsterstand

Bed Straaler milde
 Fra Lysets Kilde
 En herlig Nektar lave.

Og af utalte Cellers Væld
 Udbrages den fra Gry til Kvæld
 I Sommerlid
 Ved Biers Flid
 Til liflig Honninggave.

Hvis Du paa Biavl lægger Bind,
 Da kan Du Gaven høste ind
 Med liden Møje
 Og Dig fornøje
 Ved Biers travle Færd.

Paa den anden:

Boks til Lys, til Segl og Saar
 Gavn har gjort i tusind' Aar

og

Uindring god for Liv i Nød
 Hentes tit fra Honning sød.

I Sidebygningen til Venstre var der foruden Borde langs Væggene et stort Midterbord med Opsatser, rigt besatte med Mjød og andre Honningdrikke; i Sidebygningen til Højre var der ligeledes Borde langs Væggene, men istedetfor et Midterbord var der her blot en Forhøjning, paa hvilken de forskellige Udstykningsmaskiner, Apparater til Udmelting m. m. vare opstillede. I Sidebygningerne havde foruden de større Firmaer — Aug. Andersen, Slagelse, Sylvius Knugen, Odense, og P. A. Müller, København — de fleste andre Udstillere deres Sager anbragte. Bordene vare fulde af Boks og Honning, af Delinger og Kunstavler, mægtige Stabler af Honningfager etc.

Uf Hensyn til de mange Smaakaarsfolk betaltes der Intet for Udstillingsplads indtil 1 □-Alen. (Sluttes).

Mere om Krydsningerne.

Uf Brødr. Nielsen, Ollerup.

Paa Foranledning af H. Lunds Ekko i sidste Nr. af Bladet skulle vi tillade os atter at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende Krydsninger.

Først maa vi sige, at det vilde have glædet os, om Hr. Lund i Stedet for at anstille Betragtninger vilde have imøde-

gaet, hvad urigtigt han har kunnet finde i vor forrige Artikel om dette Emne.

Der næst skulle vi omtale, hvad vi tror, der var Årsagen til det daarlige Resultat, H. Lund opnaaede med Krydsningerne i 1900. Lund skriver selv i Februarannuaret, at han ingen slynderlig Erfaring har med Krydsningerne, og deri kunne vi give ham Ret. I Sommeren 1898 modtog han nemlig sine første 3 Krydsningsdronninger fra os; den første af disse afsendtes herfra den 4. Juli, de andre to den 10. i samme Maaaned. Han skrev til os den 8. Juli, samtidig med at han bestilte de 2 sidste Dronninger, at han ved Hjælp af disse 3 Dronninger vilde danne fire Familier af een Familie, han havde. Men da de sidste 2 Dronninger først afsendtes til ham den 10. Juli, har han ikke kunnet faa Kunstværnene dannet før omkring Midten af Maaenen, og disse ny Familier have som Følge deraf næppe kunnet naa at blive kraftige til Indvintningen. Dog skriver Lund i Februarheftet, at disse Familier vare temmelig gode i Foraaret 1899, altsaa efter Overvintningen. „Temmelig gode“ er imidlertid ikke det samme som gode, og vi ere derfor noget tilbøjelige til at tro, at Familierne paa den Tid i Stedet for temmelig gode have været temmelig svage. I hvert Fald er dette for udenforstaaende det mest jandsynlige.

Efter saaledes at have sat sig ind i, hvad Tilstand Hr. L.s Bier antagelig have været i om Foraaret 1899, ligger det nær at formode, at Staderne først henimod Trækfets Slutning have naaet at indeholde et nogenlunde stort Antal Trækbier, og at dette saa har været den egentlige Årsag til, at de intet Overskud have givet. Det er jo noget, enhver Biavler ved, at det kun lidt nytter, at Staderne vrimle med Bier, naar Trækket er forbi, thi for at faa et godt Udbytte skulle de være kraftige allerede ved Hovedtrækfets Begyndelse. Og lad os saa ikke glemme, at Sommeren 1899 var meget tør, og at Trækket mange Steder paa Grund af Tørken ophørte tidligt.

Hr. L. finder det ikke ganske korrekt at bruge Benævnelsen „et og samme Slags Bier“ om Krydsninger. Dertil ville vi sige, at naar Dronningerne ere lagte til paa een bestemt Familie og avlede paa een Gang, saa synes vi ikke, at det er saa uforkert endda at bruge denne Benævnelse. Om dette kunne Meningerne imidlertid være delte, men da det er en Sag af underordnet Betydning, skulle vi ikke opholde os længere derved.

Efter at Hr. L. og J. P. Mortensen, Fuglebjerg, havde fremsat deres nedsettende Udtalelser om Krydsningerne i „T. f. B.“ sidste Vinter, sendte vi en Del Forespørgsler ud til enkelte af de Biavlere, der havde modtaget Dronninger fra os de foregaaende Aar for at faa at vide, hvordan de vare tilfredse med dem. Forespørgslerne udsendte vi spredt, saadan at vi kunde vente, at saa Underretninger fra Landets forskellige Egne. Størsteparten af disse Forespørgsler fik vi Svar paa, og vi talte vedkommende Biavlere for deres venlige Imødekommethed i saa Henseende. Af Hr. L.s Udtalelser i sidste Nummer af Bladet fremgaar det, at han har faaet Rys om, at vi have udsendt disse Forespørgsler, og at han har ventet at se Resultatet af dem offentliggjort i Tidsskriftet. Det var dog ingeniende vor Hensigt med Udsendelsen af Forespørgslerne at ville offentliggøre Svarene, men for at imødekomme Hr. Lund skulle vi i det efterfølgende søge i en sammentrængt Form at give Hovedindholdet af hver af de indkomne Svar, haabende, at de paagældende Biavlere intet derimod kunne have at indvende. Svarenes Indhold bliver derefter saalydende:

Sindal, Odder, 6. Marts 1900.

I Følge min Erfaring kan jeg ikke andet end hælde til og støtte den Anskuelse, at Krydsningsbierne godt og vel staa de brune Bier paa lige Linie, saavel i Yngledygtighed som Samle-drift. Ja, jeg synes næsten at kunne give dem Fortrinset tiltrods for al Kritik. Hvad Stikkeriet angaar, da forekomme de mig mere tilbøjelige til at stikke end de brune Bier.

N. S.

Korsør, 7. Marts 1900.

Mine Krydsningsbier have ubetinget, under lige Forhold, været de flittigste og givet de talrigste Bisolk og den mest Honning. Jeg tror albrig at have været stuktet af en Krydsningsbi; de brune derimod lade sig mærke en Gang imellem.

E. B.

Gjettrup, Hobro, 12. Marts 1900.

Endnu har jeg ikke haft megen Fornøjelse af de i August 1898 fra Dem modtagne 2 Krydsningsdronninger. De indsattes i 2 Stader, hvori der fandtes lidt død Yngel. Men i Sommer (1899) fandtes der i Juni Maaened atter død Yngel i Staderne, og da Grønning var her til Møde, erklærede han det for Best og anbefalede mig at sætte Bierne paa Ledere — —

B. N.

Soleby, Volland, 1900.

Seg er udmærket godt tilfreds med

den modtagne Krydsningsdronning. Om Krydsningerne skulde være mere stikkelystne end brune Bier, har jeg aldrig lagt Mærke til.

H. P. M.

Middelfart, 6. Marts 1900.

Dronningerne, jeg har modtaget fra Dem, har jeg været uheldig med, men Skylden har sikkert været min egen eller tilfældige uheldige Omstændigheder. Jeg beklager ikke at være i Stand til at kunne give Evar paa Deres Forespørgsel.

L.

Ljstrup-Stenderup, Horsens, 6. Marts 1900.

Artikel angaaende Krydsningsbierne er allerede indsendt til Bladet — Jeg har været særdeles tilfreds med dem og kan give dem min bedste anbefaling. (Se „T. f. B.“ S. 99 d. A.)

H. T.

Samsø, 12. Marts 1900.

Dronningaen, jeg modtog fra Dem for et Par Aar siden, blev desværre dræbt af mine Bier ved Indførelsen.

J. P. P.

Gentofte, Sjælland, 21. Marts 1900.

Jeg har ingen Erfaring med Krydsningerne, da jeg var uheldig med at indføre de modtagne Dronninger.

B. J.

Taastrup, Sjælland, 14. Marts 1900.

Hvad Krydsningsdronningerne angaa, da er jeg meget tilfreds med dem, jeg har haft. Krydsningsbierne ere i den varme Tid mere sluttige end de brune, og hvad Stikkelysten angaar, har jeg ikke lagt Mærke til, at der er nogen Forskel.

B. S.

Fredensborg, 11. Marts 1900.

— — Jeg forstev nu fra Dem en krydset Dronning, som jeg modtog den 29. Juni; den blev indført samme Dag efter Millers Metode. 1ste Juli saa jeg den ny Dronning gaa mellem Bierne, og samtidig gav jeg Familien en moden Ingentable, og 3die Juli fandt jeg Weg af den ny Dronning. Familien udviklede sig nu godt, saa jeg indvintrede den paa 4 10×12" Rammer, men denne Familie døde i Vinteren 97—98 (ikke af Sult). Foruden den Familie havde jeg samme Vinter 2 andre Familier, der døde.

M. P. S.

Med ovenstaaende forte Uddrag af de den Gang modtagne Breve haabe vi at have tilfredsstillet Hr. L.s Forventninger.

Til Slutning onsker vi blot at gøre opmærksom paa, at L. i sin Artikel i Februarumret omtaler de gode Resultater, der have været opnaaet ved Krydsning af vore større Husdyr. „Men at overføre denne Erfaring paa Bierne“, skriver L., „og slutte deraf, at en Krydsning af vore egne Bier med fremmede Racer skulde give

et lignende eller tilsvarende Resultat, kan vi ikke“.

Utsaa efter L.s Formening passer det ikke at gøre Sammenligninger mellem Bierne og de større Husdyr paa dette Omraade, og deri kunne vi tildels give ham Medhold.

Men naar vi saa vende os til en anden Side og lægger Mærke til, hvad Biavlslærer Grønning, en Autoritet paa Biavlens Omraade, udtaler i en Artikel i „T. f. B.“ Nr. 7, 1899, saa ser vi, at han er af en hel anden Opfattelse. Han slutter netop fra de daarlige Resultater, der har været opnaaet ved Krydsning af de større Husdyr, at lige saa daarlige Resultater vil man komme til ved Krydsning af Bierne.

Det er mærkeligt, at to Modstandere af Krydsningerne kunne være af saa forskellige Meninger. Og endnu mærkeligere synes vi, det er, at de gode Resultater, der have været opnaaet ved Krydsning af de større Husdyr ikke skulde kunne overføres paa Bierne, naar de daarlige kan. Man kommer næsten uvilkaarlig til at tænke, at i det mindste den ene af de to Herrer tager fejl eller skriver om noget, han ikke kender til, hvilket ogsaa ligger nær at formode, da de begge her i Bladet have tilkendegivet, at de ingen større Erfaring have med Krydsninger paa Biavlens Omraade.

Zinkfalske.

Af Jakob Olsen, Driftebrohus

Der er nu forløbet adskillige Aar, siden de amerikanske Zinkfalske blev indførte her i Landet, saa det maa jo antages, at de er blevet prøvet saa grundigt, at der paa alle Omraader er Klarhed over deres mere eller mindre praktiske Brugbarhed. Zinkfalsken, som den indførtes, var jo noget forskellig fra den, der nu almindelig anbefales, idet den kun var ca. $\frac{1}{4}$ " bred, hvilket var suldt tilstrækkeligt, da den jo ikke alene skulde tjene som Hvilepunkt for Rammerne, men desuden som Sidedstyr for deres øverste Del, derved at Tavleværernes Ender gik ud imod den sidst opbøjede Kant. Smidderitid kom der snart efter dens Indførelse en Forbedring, der bestod deri, at

Falsen fik den dobbelte Bredde, hvilket havde til Hensigt at give Bierne Udgang til at kunne færdes uden om Tavlebærernes Ender, og som Sidesstyr for Rammen blev da anbragt en lille Krampe ind i Sidelisten tæt op til Tavlebærernes Underkant. Vil man nu spørge, hvilken af disse to Fals, der maa anses for mest praktisk, da kan det maaste være, at der iblandt Viavlerne er delte Meninger derom, men da jeg antager, det kan have sin Interesse, at dette Spørgsmaal bliver omtalt i „T. f. B.“, skal jeg i det følgende fremkomme med min Utskuelse desangaaende. Den smalle Zinkfals i sin først fremstillede Form kan jo fuldt ud udbylde Pladsen meget tilfredsstillende, naar Staderne ere byggede aldeles nøjagtige og af et saadant Materiale, at der ikke kommer nogen Forskydning tilstede, efterhaanden som Træet bliver udsat for forskellige Temperaturforandringer. Fortrækker Træet sig derimod ved Indtørring, tvinges Zinkfalsen derved til at følge efter, og da det er nødvendigt, at ikke blot denne er sommet fast til Sidevæggene, men ogsaa i den bagved opstaaende Kant, sker det under Tiden, at Falsens Bund faar en noget skæv Form, som besværliggør Tætningen ved Vinduet, samtidig med at dens Bæreevne forringes. At de fremhævede Ulemper ogsaa kan indtræffe ved den brede Fals er maaste ikke usandsynligt; derfor forekommer det mig, at der dog ikke er nogen absolut Grund til at benytte den i altsor stor Udstrækning. Man har jo tænkt sig, at en af Fordelene ved den $\frac{1}{2}$ “ brede Zinkfals kunde søges deri, at der blev Mulighed for, at den kunde bruges som Foderapparat, hvilket dog ikke er min Hensigt at komme nærmere ind paa her.

I Nr. 10 af „T. f. B.“ har Hr. Aug. Petersen, Bregninge, givet en Andvisning til en Omændring af vore Stader, som tydeliggøres ved Tegning af en Ramme og Stadets øverste Del. Forandringen bestaar deri, at der anbringes en Liste af ca. 2“ i Bredde og $\frac{1}{2}$ “ i Tykkelse bagpaa Sidevæggens Overkant, med udhøvet Fals til Dæksbræderne at hvile i. Fra den omhandlede Liste og ud til Ydervæggene lægges et tyndt Bræt, som kan gaa ned i den hule Bæg, saaledes at det staar i Højde med Listens Overkant. Derved bliver Pakrummet altsaa tilgængeligt, selv om der er Bier i Stadet. Denne Forbedring anser jeg for at være af større Værdi, da den bevirker stor Nøjagtighed og tillige er i Besiddelse af den paapegede Fordel, at man kan komme til at efterse Sidepatningen uden synderlig Forstyrrelse

for Bierne. Af Andvisningen ses det tillige, at Zinkfalsen er $\frac{1}{2}$ “ bred, hvorfor der er anbragt en lille Krampe i Rammens Sidelister, tæt under Tavlebæreren, der tjener som Sidesstyr for denne, hvilket i alt væsentligt maa anses at være meget anbefalelsesværdigt, men dog forekommer det mig, at man meget godt kan undvære Zinket baade i Falsens Bund og paa den bagved opstaaende Flade, og istedetfor benytte et af passende Bredde og Tykkelse galvaniseret Baandjern, som er lagt ind i Bæggen og fæstet forsvarligt til denne til Rammerne at hvile paa. Jeg kan ikke indse, af hvilken Grund, der skal anbringes alt det Zink paa dette Sted i Stadet, thi da det er Meningen, at Bierne skal færdes udenom Tavlebærernes Ender, er de sikkert bedst tjente med at bevæge sig i en Fals af Træ alene, og da der ikke kan være Tale om nogen Fastkæmning af Rammerne, hverken paa deres Hvilepunkt eller i den fremkomne Bigang, maa det da ikke kunde betragtes som en absolut Nødvendighed. I nogle af mine Stader har jeg istedetfor Zinkfals lagt en Strimmel Zink sammen og fastsømmet paa Sidevæggene, altsaa med den sammenbøjede Kant opad. Et saadant dobbelt Zinklag er meget solidt og har samme Fordel som Zinkfalsen, at Rammerne glide let derpaa, og naar det bliver hæftet forsvarligt til Bæggenes Overkant, kan den derved fremkomne Fals holde sig saa nøjagtig, at et Par tilhøvede Træklodser med Lethed kan tætte ved Vinduet, idet Biernes Tilbøjelighed til at anbringe Klæbvoxs paa dette Sted kun er ringe, naar der blot er den for dem passende Gang af $\frac{1}{4}$ “ at bevæge sig i. Ved baade den brede og den smalle Zinkfals kan der jo efter Behag benyttes Bigang over Tavlebærerne, og da en saadan Gang har mange Fordele, bliver den vistnok i Almindelighed foretrukket af Viavleren.

Et andet Spørgsmaal er, hvorledes Magasinerne anbringes; dette afhænger jo for en Del af deres Konstruktion. I 10 \times 12“ Stadet for Eks. bruges der som bekendt forskellige Størrelser paa Magasinrammen, idet den ofte benyttes i halv Højde og af samme Bredde som Hovedrammen, og undertiden svarer dens Bredde til Ingerammens Højde; hvilken af disse Former, der maa anses for mest praktisk, kan maaste afhænge af Forholdene, og med hvilket Syn man ser derpaa, men det forekommer mig dog, at skal alle praktiske Forhold tages med i Betragtning, da maa Magasinrammernes Bredde absolut svare til Ingerammens. Med den af Hr. Aug.

Petersen foreslaaede Endring af vore Stader for Dje, bliver det da rettest at anbringe Magasinerne direkte paa Tablebærerne i Yngelrummet, forudsat at der er Bigang over disse og ligeledes under Magasinerne; derfor er det nødvendigt at bruge samme Rammebredden i Magasinet som forneden i Stadet. Vil man bruge Afspærringsgitter, da kan det i dette Tilfælde enten lægges direkte paa Tablebærerne eller hæstes paa en $\frac{1}{4}$ " høj Ramme. Et Magasinrammerne derimod af Bredden som Yngelrammernes Højde, da gaar disse jo ca. $1\frac{1}{2}$ " ud over Bakrummet til hver Side, hvorved man bliver affaaet fra at have Bivej over Yngelrammerne, idet der da bliver $\frac{1}{2}$ " Plads mellem disse og Bundlisterne, naar Magasinrammerne er paafat med Gang derunder, hvilket jo er nødvendigt, da de i modsat Fald vil komme til at staa paa Bakrummet med den Del af Rammen, som gaar ind deraf.

Sluttelig skal dog bemærkes, at Tanken med foranstaaende nærmest har været, at der igennem DBF. skulde arbejdes hen til et ensartet Rammemaal ogsaa for Magasinernes Vedkommende, der havde den samme Bredden som Yngelrammen. Thi kun derved sættes man efter min Anskuelse istand til at faa virkelig tidsvarende Stader, som indeholder de Forbedringer, der i de senere Aar ere indførte: Fals af $\frac{1}{2}$ " Bredden, hvor Rammerne hvile paa en opstaaet Kant, enten saa denne skal være af Zink eller Baandjern, Bigang over Yngelrammen og udenom Tablebærernes Gænder osv.

Naar en Diabler blot en Gang har prøvet paa at flytte Rammerne i et befolkede Stade, som er forsynet med den $\frac{1}{2}$ " brede fuldkomne Fals, vil han finde, at det er langt fordelagtigere at benytte denne Fals end de tidligere brugte. Vi er sikker paa, at han vist næppe mere vil anskaffe sig Stader med kun $\frac{1}{4}$ " brede Fals. Vi antager, at han saasnart han faar et Hus tomt for Bier ikke vil sty den Ulejlighed og Udgift der er forbunden ved at anbringe den fuldkomne Fals i det tomme Stade. Saadan er det da gaaet hos os og saaledes vil det vist gaa alle Steder. I de ældre Stader, hvor der kun er $\frac{1}{4}$ " tykke indre Sidevægge til Falsen at hvile paa, er det praktisk at benytte den $\frac{1}{2}$ " brede Zinkfals. At der til Stader med $\frac{1}{2}$ " tykke Sidevægge ligesaa godt kan benyttes galvaniseret Baandjern, er muligt. Baandjernet har maaske nok saa stor en Bæreevne som den ombøjede Zinkant. Vi tror dog,

at det vil være heldigt om Falsens Bund og Side ere dækkede med Zink.

I Magasinerne til 10 + 12 Stadet, foretrækker vi Halvrammen $12\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{4}$ " fremfor Rammer der ere $10\frac{1}{2}$ " brede og 4 eller 6" høje. Vil man benytte Afspærringsgitter imellem Magasinerne og Hovedrummet, bør man altid anbringe Gitteret $\frac{1}{4}$ " over Tablebærerne for at der kan blive en Bivej under Gitteret til Bierne, saa at de kan benytte alle Gitterets Abninger til Gennemgang. Spørgsmaalet om Magasinrammernes Størrelse var til Forhandling paa DBF.s Diskussionsmøde i Kolding i 1893 (se "T. f. B." 1894, S. 36—37). Der var paa Mødet mest Stemning for Halvrammen $12 \times 4\frac{3}{4}$ " til 10×12 " Stadet og Halvrammen 12×6 " til \square " Stadet. Red.

Dronningavl og Italienerne.

Af B. E. B. Smith, Bjergsted.

Aaret 1900 har de fleste Steder været et meget daarligt Aaar; Gennemsnitsudbyttet kan vel kun anslaaes til 12 a 15 Bund Honning pr. Stade, og jeg tager derfor iaar 75 a 80 Dre pr. Bd.

For mit Vedkommende gik Vinteren ikke videre godt; jeg var nemlig syg, saa jeg ikke kunde tilse Bierne i rette Tid, og da jeg saa endelig henimod Maj fik en anden Diabler til at efterse dem, vare flere af Bisfolkene døde. Sagen er nemlig den, at jeg hidtil har været for sorgløs og tænkt, at naar Bierne havde Forraad nok til midt i April, saa skulde jeg nok selv sørge for Resten, men jeg ser nu, at det er en fejl Tro, og jeg har derfor lovet mig selv Bod og Bedring og vil herefter lade hvert Stade beholde mindst de reglementerede 20 Bd. Honning eller efteraarsfodre dem — hvis de mangle noget deri —, for at jeg kan gaa Vinteren imøde med en god Samvittighed.

Naar, der blev saa taget fat paa Foraarsofdringen, og jeg fik Resten af Staderne bragt i god Stand, saa jeg fik megen Glæde af dem i Sommer, men som sagt, kun lidt Honning, da Vejret her som andre Steder ikke var gunstigt under Hovedtrækket; det var ikke varmt nok. Men Glæden ved Diablsdrift er heller ikke ringe,

selv om Udbyttet ikke bliver efter Dufte; man ved jo isorvejen, at somme Aar kun give lidt Honning, men de fleste jævnt godt, og enkelte Aar endog i stor Overflodighed, og at vil man være med til at høste Honning i de gode Aar, saa maa man ogsaa tage de daarlige Aar, som de falde.

Først ser man Bierne holde Rensningsudflugt efter den lange Vinterhvile, saa begynde de at trække, og efterhaanden som Foraaret skrider frem, ere de mere og mere paafærdte, saa det er en Lyst at se derpaa. Foraarsfodringen fremstynnder Ungelen, men naar man i Midten af Maj Maaned kan begynde at udbide Pladsen i Staderne, er det først rigtig en Fryd. Vel arbejder man ligesom Bierne, mest med en god Honninghøst for Dje, men ligesom disse glemmer man heller ikke at arbejde for det Aar, der kommer efter, og disse Arbejder, som jeg her vil henlede Opmærksomheden paa, ere rigtig fornøjelige, saasom at formere Antallet af sine Stader, hvad enten det sker ved naturlige Sværme eller ved Kunstsværme (Delinger), at forny Dronningerne i de Stader, hvor det paatrænges, at italiensere sine Bier og deslige.

Kunstsværme.

Det er særdeles fornøjeligt og tillige et forholdsvis storlaaet Syn at se et Stade sværme, at indfange Sværmen, sætte den i Hus osv., men derimod er det ikke morsomt at se Sværmen flyve sin Vej eller „stikke af“, og slikt kan hænde for den bedste Viabler. At følge en Sværm, naar den stikker af, er i Reglen haabløst, og der er vist heller ikke mange erfarne Viablere, der forsøger derpaa. En anden Sag er det med en Sværm, der kommer langvejs fra og er træt; den kan man nok følge, idet den snart vil sætte sig. For at sikte sig mod den Værgelse at se en Sværm stikke af, eller at en Nabo tilegner sig den, naar den sætter sig i hans Have, anbefaler jeg at formere ved Delinger eller Kunstsværme, og saadanne ere lette at danne, naar man blot erindrere og iagttager:

1. At da Arbejdsbierne ikke ere kønsløse, som man troede i gamle Dage, men usfuldkomne Hunner, fremkomne af befrugtede Æg ligesom Dronningerne, kan der af ethvert befrugtet Æg oplækkes en Dronning. For at blive en Dronning eller fuldkommen Hunni, maa Larven udvikles i en egen Celle — en Dronningcelle — og opfødes med en finere Føde. Naar et Stade mister sin Dronning paa en Tid, hvor der findes Æg i Arbejdsceller, bygge Bierne Dronningceller uden om flere saadanne, eller vælge hellere dertil 3 Dage

gamle Larver*), opføde dem med bedre og rigeligere Føde, og Larven udvikler sig til en Dronning. Saadanne Celler kaldes Nøbceller, men de Dronninger, som fremkomme af dem, ere lige saa gode som alle andre Dronninger.

Naar man deler et Stade, bliver den ene Halvdel altsaa uden Dronning, og vil straks oplække sig en ny, og ikke blot en, men flere, undertiden en Snes Stykker eller derover. Disse kunne en Ugestid efter benyttes, dels til ny Kunstsværme, dels til Stader, der have kassable Dronninger.

2. Man kan allerede med Held dele folkestærke Stader i Slutningen af Maj, ja endog før.

3. Bierne vænne sig ikke let til et nyt Flyvehul, naar de ikke syntes mindst $\frac{1}{2}$ Mil bort; derfor maa det Stade, der faar en ny Plads, have mange flere Bier med end dem, der bliver paa den gamle Plads, hi de Bier, der alt have fløjet ude, søge straks deres gamle Standplads, og d. t. ny Stade maa udstyres med Tavler, hvori der er megen tildækket Yngel. Dette kan, om fornødent gøres, forstærkes en Ugestid efter med en Table med tildækket Yngel fra et andet Stade, men de paasiddende Bier maa ikke følge med; dem maa man først afbørste. — Pladskifte med et folkestærkt Stade kan ogsaa med Held anvendes og foretages bedst midt paa Dagen, naar Bierne flyve stærkest**).

4. Man maa sørge for, at ingen af Kunstsværmene mangle Forraad.

5. Det følger af sig selv, at man til Tillæg af ny Dronninger udvælger de frugtbarste Dronninger, da denne Egenstab oftest er arvelig. Lægges man Vind paa italienske Bier — eller andre Racer —, maa man benytte ægte fødte og ægte befrugtede Dronninger.

Hertil bemærkes sluttelig, at man ikke maa forlange mere af en Kunstsværm, end at den ved egen Hjælp kan staa til Vinteren over; man kan ikke vente, at den skal kunne give Overstud den Sommer.

Kunstsværme kunne dannes paa mange forskellige Maader, men enhver tænkelige Viabler vil, naar ovenstaaende iagttages, let finde den Maade, der passer ham bedst. (Sluttes)

*) Vi har fundet, at i Reglen vælger Bierne Larver, der ikke ere over 2 Dgn gamle.

**) Pladskiftet bør isølge vore Erfaringer kun udføres af den ældre, erfarne Viabler. Begynderen maa vi paa det bestemteste fraraade at benytte denne Maade at forstærke svage Folke paa. Red.

Bien.

Melodi: Et Lyt for de Lærde blot.

Bierne til den Klasse hør'
Som i et Samfund leve,
Dg ordnede, som det sig bør,
Af Skaberens de bleve.
Dg vil vi af Guds Skaberværk
En Værdom her fremdrage,
Gaa da til Bien hen og mærk
En Travlhed uden Mage.

Til Biens Samfund høre skal
En Dronning, Droner flere,
Dg Arbejdere i Tusindtal
Sig rigtig bør formere.
Dg Dronningen, hun Moder er
Til hele Myldren inde,
Som naar vi i et Stade ser,
Da altid ville finde.

Dronen, han jo af Hunkøn er
Dg jamler ikke Honning,
Han ganske uundværlig er
Saa vel som nogen Dronning.
Naar Parringstiden er forbi,
Da holdes Droneslaget,
Det gør den vise Arbejdsbi,
Det er forlængst opdaget.

Arbejderen af Hunkøn er
Om ikke fuldt udviklet.
Forsellig er dens Gærninger,
Det er af Gud beskiftet.
Thi nogle made skal de smaa,
Dg andre Tavler pudse,
Men holde Vagt de ogsaa maa
Ved deres Hjem og Huse.

De ældre Bier flyve ud
Paa Mark, i Skov og Have,
Ufjoger hver en Blomst saa prud
Dg hylber deres Mave,
Alt med den fine Nektar sød,
Som de til Honning lave. —
— Dg Honning sikkert alle nød,
Hvis bare de den have.

Dg derfor, kære Venner, saa
Vil Honning selv I avle,
I lære skal og kende maa
Til Biens Liv paa Tavle.
Dg dertil sikkert hjælpe kan
„Tidskrift for Biavl“ Eder
Ja, derfor hold den alle Mand,
Som efter Honning leder.

B. Jensen-Pedersen,
N. Bort, Tarm.

Om Forsøg med Brødr. Nielsens Krydsningsdronninger.

Af Niels Larsen, Vejstrup.

Da Brødr. Nielsens Dronninger atter ere komne paa Tale heri Bladet, finder jeg Anledning til at fremkomme med de Resultater, jeg har opnaaet med et Par af disse Dronninger sidste Sommer. — Først nogle Bemærkninger til Hr. Proprietær H. Lunds „Ekko“ i Oktobernummeret. Det er første Gang, jeg har hørt om et saa stort Udbytte af en Krainerfamilie. Jeg antager derfor ikke nu, at Hr. Lund vil have Krainerne indrullerede i den Række af udenlandske Bier, som det kun kan være raadeligt for ganske enkelte af vore hjemlige Biavlere at eksperimentere med. Med den sidste Bemærkning henlyder jeg til en Artikel af Hr. L. i Februarnummeret, hvori han bl. a. omtaler et daarligt Resultat, han fik i 99 af et Par Krydsningsdronninger fra Brødr. Nielsen. Hr. L. er af dette Forsøg straks parat til at drage den Slutning, at udenlandske Bier, som komme hertil fra sydligere, mildere Klimaer, ikke egne sig for vore Forhold, og i denne Forbindelse nævner han Italiener- og Krainerbierne. Nu i Aar kommer Hr. L. med en Beretning om et stort Udbytte af en Krainerfamilie. Det beviser, at man ikke skal være for hurtig til at affige sin Dom over et bestemt Slags Bier, som man ikke har tilstrækkelig Erfaring med eller hvad der er endnu værre, slet ikke har prøvet.

De Oplysninger, Proprietær Lund fremkommer med i sin Kritik af Brødr. Nielsens Dronninger, ere temmelig mangelfulde. Jeg havde ventet at høre lidt om, hvordan Honningtrækket var paa hans nærmeste Omegn i Fjor. Hvis han havde flere Bifamilier, hvad disse havde givet. Om han begrænser Ingelredens under Hovedtrækket. Særlig dette sidste tillægger jeg stor Betydning i mindre gode Honningaar. Jeg har nemlig erfaret, at unge frugtbare Dronninger kunne ansætte Ingel i et altsfor stort Antal Tavler i den bedste Træktid.

De her fremdragne Punkter burde Hr. L. have oplyst os om i sin første Artikel. Det er Sammenligning under lige Forhold med vore hjemlige Bier, man skal bruge Maalestok for, hvad de indførte eller

Krydsninger af samme ere værd. Hr. L. burde have prøvet Krydsningerne endnu et Aar; det kunde da være, at han var blevet en Smule mildere stemt for dem; i hvert Fald havde hans Dom faaet en Smule mere Vægt. Kun et Aars Forsøg af den Slags er efter min Formening for kortvarigt.

At Hr. L. glæder sig over sit Udbytte af sin Krainerfamilie i Sommer, har han selvfølgelig god Grund til, men for yderligere at sætte dette Resultat i et flatterende Lys, er det ikke korrekt at anstille sammenlignende Betragtninger mellem dette og det, han fik af Brødr. Nielsens Dronninger ifjor. For den, der har været Biavler i nogle Aar, vil nemlig have bragt i Erfaring, at der kan være stor Forskel paa Udbyttet i de forskellige Aar. I vaade og kolde Somre har vi som Regel daarligt Træk, og omvendt, i overvejende varme og tørre Aar avler vi som oftest megen Honning. Dertil kommer endnu, at i et bestemt Aar kan der være stor Forskel paa Udbyttet i Landets forskellige Egne. Med ovennævnte for Øje maa det staa klart for den tænkende Biavler, at Forsøg med udenlandske Bier eller Krydsninger af samme kan man ikke saadant „faa klaret“ ved et enkelt Aars Forsøg.

Sidste Aar har ikke været godt for Biavlen her paa Egnen, naar vi bedømmer Udbyttet efter, hvad de brune Bier have givet. Dog har jeg faaet 120 Pbd. af to Krydsningsfamilier, og desuden gav den ene Familie en god Sværm den 7. Juni. For at bringe alle 3 Familier i Vinterstand har jeg opfodret 30 Pund Kandis. Dette Udbytte var ikke værd at nævne, hvis de brune Bier her paa Egnen havde givet det samme, men her stiller Sagen sig ganske anderledes. 5 Familier af disse have tilfammen givet 69 Pbd. Honning og have til Vinterforraad faaet et Tilskud af 35 Pund Kandis.

Da disse 5 Stader staaar ganske nær ved mine Krydsninger, har der været de samme Betingelser for Honningtrækket. Pasningen af disse Stader med brune Bier har ogsaa været god; et Par af dem blev spekulationsfodret i Foraaret. Krydsningerne derimod blev slet ikke fodrede sidste Foraar. I et af de 5 Stader, hvori det kunde synes nødvendigt at begrænse Ungelreden, blev dette udført ved Hjælp af „Tyktaavler“. Omkring ved samme Tid, nemlig i Begyndelsen af Juni, blev begge Krydsningernes Ungelreder begrænsede til hver 8 Tavler. Trods denne Begrænsning blev Krydsningerne dog de kraftigste til

Indvintningen. Endnu skal nævnes to Biavlere, begge her fra Sognet; den ene har 6, den anden 8 brune Familier; af disse have de slet intet Overflud faaet sidste Sommer.

Som Resultat af 2 Aars Forsøg med Brødr. Nielsens Krydsningsdronninger, alt i alt sammenlignet med de brune Bier her paa Egnen, kan jeg til Slutning fort fremhæve: 1. at Krydsningerne have udviklet sig til kraftigere Folk; 2. have været flittigere til at samle Honning; 3. dygtigere til at bekæmpe Voksmodlene og 4. fredeligere ved Behandlingen.

Biaaret 1900.

Af Brødr. Nielsen, Øllerup.

Nu er dette Biaar med dets Forhaabninger og Skuffelser omtrent sluttet. Honningen er høstet, og Staderne vel snart de fleste Steder ved Hjælp af Sukkerfodring forsynet med et tilstrækkeligt Vinterforraad og derved bragt i en passende Vinterstand. Resultatet af Aarets Arbejde har i adskillige Egne ikke været særlig opmuntrende, da Udbyttet mange Steder har været temmelig ringe.

Foraaret var gennemgaaende godt for Bierne. Særlig var Vejret heldigt i Frugtblomstrækket, og Bierne udviklede sig derfor godt til Hovedtrækket. Sværmingen begyndte allerede i sidste Halvdel af Maj. I selve Hovedtræktiden var Vejret derimod mindre heldigt. I Tid'en for Sct. Hansdag havde vi nogle saa Dage med godt Træk paa Ugerkaalen. Men derefter blev det ustadigt Vejr i ca. 3 Uger, lige i den allerbedste Træktid. I dette Tidsrum svandt Forraadene i Stedet for at tiltage. I Lindetræktiden var Vejret i flere Dage smukt og varmt, men Vinden var ikke rig paa Honning iaar, saa det fyldte ikke ret meget i Staderne.

Vort Honningudbytte har ikke været nær saa stort iaar som i Fjor. Af 23 Stader har vi udslynget godt 1000 Pund Honning, men saa har vi i Efteraaret paa disse Stader maattet opfodre ca. 340 Pbd. Kandis. 45 Pbd. var det højeste, vi opnaaede af en Familie iaar. I Fjor høstede vi af 22 Familier 1730 Pbd. Honning med en Efteraarsfodring af 150 Pbd. Kandis. Der er saaledes en ikke ringe Forskel paa Indtagten af vore Bier i disse to Aar.

Bejret har været meget uheldigt for Dronningavlen iaar. Det har til Tider været meget vanskeligt at faa de unge Dronninger befrugtede. Vi har i Sommer anvendt ialt 11 Familier til Dronning-avl. Ved Hjælp af disse har vi frembragt godt 100 Dronninger, hvoraf vi har solgt 91 Stkr. og selv anvendt Resten. For at skaffe disse 11 Familier Vinterforraad har vi nu i Efteraaret maattet fodre dem med ca. 180 Bund Sukker. Det ses heraf, at Frembringelse af Dronninger til Salg ikke er nogen særlig glimrende Forretning, naar der tages i Betænkning, hvad Arbejde og Bekostning der er forbunden dermed.

Honningen, der har været høstet her paa Egnen i Aar, er ikke af nær saa fin Kvalitet som i Fjor; den falder noget gullig. Hvidkloveren har været alt for sparsomt tilstede irar til, at der kunde samles ret meget hvid Honning. Til Slutning vil vi onste, at det kommende Aar maa blive mere gunstigt for Biavlen, end det nu afsluttede har været.

Fra Kredsene.

Handers Amt BF. afholdt Biavl-udstilling Dyrstuedagen, den 23. Juni i Randers. Paa Grund af den tidlige Aarsid og det daarlige Honningaar var der ingen ny Honning udstillet, men der var udstillet 13 Nr. Honning fra forrige Aar, og af dem opnaaede de 11 Nr. Præmie. Fremstillingen var meget smuk. 3 „E. f. B.“ Nr. 8 og 9 var bekendtgjort, at alle kunde konkurrere til Præmie i Redskabsafdelingen, naar vedkommende Udstillere betalte 50 Ore i Medlemsbidrag, og der var stet Henvendelse til et Par af vore største Forretninger paa det Omraade, om at udstille, men trods alt dette var der kun udstillet et Bihus og en Samling af Smaaredskaber.

Præmierne tilkendtes følgende:

For Honning.

1. Pr. (7 Nr.) Estrædder A. Kristensen, Asjerg. F. Jensen, E. Zussing. F. Jensen, Lund og L. Kristensen, D. Torslev. Til den sidstnævnte udbetaltes Præmien ikke paa Grund af Fejl ved Anmeldelsen.

2. Pr. (5 Nr.) Jens Alm, Naasted. L. Kristensen, E. Torslev (ikke udbetalt). M. Jensen, Haslund. M. Nielsen, Borupstær. Kristen Pedersen, Vinde. H. P. Rasmussen, Romalt. M. P. Kristensen, Svenstrup. N. Holm, Gadsum.

Stketoj.

2. Pr. Estrædder A. Kristensen, Asjerg.

Voks.

1. Pr. (5 Nr.) N. Holm, Gadsum.
2. Pr. (4 Nr.) K. F. Kristensen, Havitslev. Kristen Jørgensen, smst. H. P. Rasmussen, Romalt. Erik Nielsen, Kalsø.
3. Pr. (3 Nr.) A. Kristensen, Asjerg. J. Jensen, Dverfusing, og J. Alm, Naasted.

Redskaber.

1. Pr. (5 Nr.) For et Bihus L. Kristensen, E. Torslev.
2. Pr. (4 Nr.) Smaaredskaber M. P. Kristensen, Svenstrup.

Vor Udstilling iaar maatte i enhver Henseende kaldes vellykket paa Grund af, at der var udstillet saa megen fjorgammel Honning. Til næste Aar vil der neppe blive udstillet ret megen Honning.

En Biavl-udstilling, der afholdtes i Hørsholm den 16. Oktober i Sparekassens Lokaler paa Foranstaltning af det økonomiske Selskab, havde ikke formaet at samle ret megen Interesse om sig fra Publikums Side, ligesaa lidt som den havde fremkaldt noget større Antal Udstillere; af saadanne havde nemlig kun ialt 6 givet Møde med Fremstillinger af Honning og Voks, der var opstillet paa Borde i Sparekassens Venteværelse.

Udstillingen tog sin Begyndelse ved 2-Tiden, og da Bedømmelsen en god Times Tid senere var tilendebragt, uddelte Sparekassedirektionens Formand, Hr. Chr. P. Hansen, Præmierne, idet han udtalte, at denne Biavl-udstilling stod langt tilbage for den i Fjor afholdte, baade i kvantitativ og i kvalitativ Henseende, men hertil var naturligvis det daarlige Aaar, vi havde haft i Aar, Skyld.

Dommere vare: Redaktør Kristensen, Roskilde, Apoteker Petersen og Sparekassedirektør Hansen, Hørsholm.

Præmierne bleve tilkendte følgende:

A. For Honning: 1. Præmie (10 Nr.) Cigar-mager N. Steffensen, Vidstrup. 2. Pr. (8 Nr.) Stovløber Morten Jørgensen, Ringsted. 3. Pr. (5 Nr.) Træskomager Niels Petersen, Asjerg. 4. Pr. (5 Nr.) Træskomager Anders Hansen, Hørsholm. 5. Pr. (4 Nr.) Murer Gram, Vallerød Mose. Hædernde Dmtale fik Stovløber Hansen, Haslund.

B. For Voks: 1. Pr. (6 Nr.) Niels Pedersen. 2. Pr. (5 Nr.) Anders Hansen. 3. Pr. (4 Nr.) Morten Jørgensen. 4. Pr. (4 Nr.) N. Steffensen.

Efter Præmieuddelingens Slutning holdt Redaktør Kristensen et længere Foredrag om Biavl, hvilket han illustrerede med en Mængde særdeles interessante Udsnit, der paa en meget oplysende Maade sammen med Talerens Ord gav Besøjerne værdifuld Vejledning, saavel om selve Bienen, dens Liv og Virken, som om den Maade, man som

Diavler burde udnytte dette flittige og nyttige Insekt paa, ligesom ogsaa de Sygdomsfarer, der truede det, og nogle af de Planter, der i særlig Grad tjener Honningbien til Næring, bleve fremstillede og med stor Interesse beskuede af de Tilstedeværende, hvis Antal det kun kan beklages ikke var større, end det var.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 34. Er det muligt af et lille Tavlestykke med død Yngel at bedømme hvad et Bifolk fejler? H. B.

S.: Det er ikke vanskeligt at bedømme, hvad et Bifolk fejler, naar der i det indsendte Tavlestykke enten findes Bipebaciller eller Spor af Bøksmol, men er der intet deraf at finde i Tavlestykket, saa er Sagen langt vanskeligere. Saa maa Aarsagen til, at Ynglen er død, søges enten i Mangel af passende Foder eller Mangel af passende Varme, enten paa Grund af for stærk Udvidelse af Yngellejet i Forhold til Folkets Størrelse eller ved et stort Tab af Bier paa Grund af koldt Bygevejr. Under saadanne Forhold er det ofte vanskeligt at bestemme Aarsagen til, at Ynglen er død, endog naar man er paa selve Bladsen, og langt vanskeligere er det, naar der kun foreligger sparsomme Oplysninger fra en Begynder og et lille Tavlestykke.

Nr. 35. Er gul Sennep en Honningsplante? N. B.

Alle forårsblomstrede Planter er gode Honningsplanter, gul Sennep ogsaa; den dyrkes nu mange Steder som Foderplante og for at høste Frø af den.

Ekko fra Staderne.

Høgholt, Sindal, den 17. Oktober.

Mit Honningudbytte er iaar kun 25 Pd. pr. Stade, omtrent ren Lynghonning; der er saa godt som intet høstet af hvid Honning her paa Egnen, og der er vist slet ingen Sværme kommet. Den 15. September trommede jeg en stærk Kubefamilie over i et med ca. 20 Pd. Honning i 7 Stkr. 10×12" Rammer forsynet Stade. Jeg saa ikke Dronningen, men antog, den var kommen med ind i Stadet. Det var

den nu alligevel ikke, thi da jeg tog „Værket“ ud af Kuben, fandt jeg den tillige med en halv Snes Arbejdere i Toppen af Kuben, og i min „Besigtelse“ kom jeg til at tabe og træde paa Dronningen.*) Stønt det var en stor Tromling, var den jo dog værdiløs uden Dronning. Jeg købte saa en Krydsningsdronning hos Brødr. Nielsen, Øllerup. Den 28. September indførte jeg den efter den af Red. i „T. f. B.“ af 15. September beskrevne Maade for Dronninger i Forjendelsesbure. Stadet blev ikke undersøgt før Indførelsen, da jeg mente, at de Tavler, der var givet Tromlingen, var uden Yngel. Stadets Vinterleje var dækket med Glas; i et af disse var et Hjørne afbrudt, derover lagde jeg Forjendelsesburet med Foderaabningen nedad mod Rammerne. For lettere at observere, om Dronningen skulde blive kastet ud, lagde jeg en Lem under Flydebrættet. Da jeg næste Morgen kom ud til Staderne, var alt roligt. Jeg kom til at tænke paa, om Burets Foderaabning skulde være anbragt lige over en Tavlebærer, saa Dronningen ikke kunde slippe ud, og skøndt jeg godt kendte Faren ved at forstyrre Bierne saa snart efter Indførelsen, tog jeg dog forsigtig Dækket af og vendte Buret om; det var vrimlende fuldt af Stadets Bier; i en Fart fik jeg Buret lagt tilrette igen og lukkede Stadet. Jeg blev staaende nogle Øjeblikke for at se Virkningerne af Forstyrrelsen; det varede heller ikke mange Minuter, inden der blev kastet 4—5 Krydsningsarbejdere ud, og Bierne bleve atter rolige. Næste Morgen — altsaa endnu en Dag for tidlig — tog jeg forsigtig Buret bort, og atter blev nogle af Dronningens Ledjagere kastede ud. Tredjedagen undersøgte jeg Stadet og fandt Dronningen i bedste Velgaaende tiligemed 4 lukkede Dronningceller, der alle vare oprevne i Siderne, samt 3—4 □“ lukket Yngel. En af Tavlerne har altsaa alligevel, uden jeg har opdaaget det, indeholdt lidt Æg eller ung Yngel. Var det ikke et usædvanligt Held, at den ny Dronning blev modtaget, uagtet der var Dronningceller i Stadet. J. Jensen.

Til Stader, der har haft Dronningceller, har vi flere Gange givet en befrugtet Dronning, og de er som Regel altid blevet godt modtagne, men i den varme Tid af Aaret er det Tilfælde indtruffet nogle Gange, at Stadet har sværmet en Dags Tid efter, at Dronningen er blevet indført. Red.

*) Det sker meget ofte, at Dronningen og nogle saa Bier ikke kommer med, men bliver tilbage i Toppen af Kuben. Red.

Gavnlig Vink.

Vejret (10. November) har i den sidste forløbne Maaned været meget mildt og ustadigt; der er falden meget Regn, men der har dog været god Vejrlighed til at foretage de afsluttende Indvintningsarbejder ved Bierne (Indførelse af Dronninger, Forening af Etader, Fodring, Pakning m. m.) Torsdag den 8. ds. var det særdeles smukt Vejr, Solen skinnede og næsten ingen Vind, Bierne benyttede Vejrligheden til at flyde ud. En saadan god Udflugt paa Aaret har en meget stor Betydning for Biernes Overvintning ved at bidrage til at indskrænke den Tid, i hvilken Bierne maa opholde sig i Vinteren inde i Etaderne.

Fodring. I enhver velpasjet Bigaard er dette Arbejde nu endt for dette Aars Bedkommende. Der findes imidlertid uden Tvivl heri Landet ogsaa et Antal mindre vel passede Bihaver, i hvilke der endnu saa sent paa Aaret kan være Grund til at fodre, fordi Familierne ikke have det nødvendige Vinterforraad. Dette burde mindst være 25 Pd. hos hver Familie. Er det dog 20 Pd., da vilde vi helst foretrække at opsætte Fodringen til det tidlige Foraar. Er det derimod endnu mindre, f. Eks. kun 15 Pd., da vilde vi tilraade de sige Familiens Overvintning ved Hjælp af en Kandistage eller Tablebarerne. Hvis Vejret fremdeles i nogen Tid holder sig mildt (uden stærk Frost) kan det dog endnu lade sig gøre uden at odelægge Bierne at fodre med Kandisopløsning, naar denne gives ca. 30° R. varm ved Furtigsfodring (mindst 2 Pd. hver Nat.) Det varme Foder fremkalder nemlig en saa stærk Virksomhed i Winterlejet, at dette bliver saa varmt, at Bierne ere i Stand til at forfølge Foderet, og skulde end enkelte Teller blive uforlegede, vil dette næppe øde nogen meget skabelig Virkning, naar Indholdet af dem er Kandisopløsning (ikke Honning).

Kandistage. I en Gryde hældes 3 Bøge Vand, og dertil kommer 6 Pd. lyst Kandis eller lyst rent Kandisgræs og 1/2 Pd. Honning. Smelt det under jævnlig Omrøring over en svag Ild. Naar alt Sukkeret er fuldstændig smeltet, tages Gryden af Ilden for langsomt at afkøles. Naar Siruppen i Gryden begynder at stivne, som ses ved, at den bliver lysere, bør man røre i den paany og derefter hælde den op i Tallerkener, i hvilke der forud er lagt et Lag Papir. Efter saa Timers Forløb kan man da i hver Tallerken en sprød Kage, som let kan brydes i stykker eller deles med en Kniv. Papiret anbringes for, at Kagen ikke skal klæbe ved Tallerkenen. I Stedet for at benytte Tallerkener til at støbe Kandistagen i, har vi i de senere Aar benyttet smaa Træforme, der har været 1 1/2" høje, 5 a 6" brede og haft samme Længde som Kammeus Overlist i Huset (a saa til 10x12" Stedet er Formen 12" lang, til 2" Etadet 14" og til Lavnormal 15 1/2"). Grunden til, at vi hvr støbte Kandistagen i saadanne Smaafasser, er den, at vi meget ofte har haft svært ved at saa tætnet ordentlig i Etadet, naar der er lagt et større Stykke Kandistage ovenpaa Kammerne. Men er Kandistagen støbt i en saadan Form eller Kasse, saa er det saa let at tætte baade foran og bagved Kassen, enten med Tappet eller med Dæksbræderne.

Pakning. De Biavlere, som endnu ikke har pakket sine Bier til Vinter, bør snart udføre dette

Arbejde; vel er det sandt, at man nok kan udføre dette Arbejde, om ogsaa det fryser nogle Grader, men heldigst er det dog ogsaa at udføre dette Arbejde, inden Vinteren kommer. Vi bruger altid ovenpaa Dæksbræderne og Tappet at lægge et Par Lag Aviser, som vi lægger saaledes, at de kan højes ned over Vinduet eller Indskudet, og vi passer nøje paa, at Papiret slutter tæt ind i Kassen og tæt op til Huset's Eider. Det er netop foruden imellem Vinduet og Kassen, at det er saa vanskeligt at saa tætnet ordentligt, og der kan gaa nogen Varme tabt ved en lille Klæbning paa det Sted. Vi har prøvet at overvintre med Glasdøren løftet 1/8" op fra Etadets Bund, men da vore Bihuse som Regel ere tørre, haje vi ingen Fordeel været ved det. Endel Biavlere bruger endnu at pakke Kammet, saavel bag Vinduet som over Winterlejet, med „Løs“ Pakkelse; vel er det et godt Pakmateriale, men Huset er saa besværligt at saa gjort rent om Foraaet. En Pakpose eller en Pakramme, der passer, er langt renligere at bruge bag i Huset, og til at pakke med ovenpaa Aviserne over Winterlejet bruges en passende stor Sæk, der er godt halvt fyldt med Pakkelse. Man bør sørge for, at den slutter godt til overalt.

Brebkasse.

De Amts- og Herreds- m. fl. Foreninger, som endnu ikke have erholdt det dem for indeværende Aar bevilgede Tilskud — se „T. f. B.“ Nr. 5, S. 132 og 133 — fra DBF. indbetalt, bedes inden Aarets Udgang tilstille undertegnede Sekretær Kvittering for det tilstaaede Beløb, ledsaget af de i Tidsskrift Nr. 6 d. A., Side 151, nævnte Oplysninger.

Efter Modtagelsen af omtalte Kvittering og Oplysning om Beløbets Anvendelse, vil Tilskudet omgaaende blive Foreningerne tilsendt.

Fredericia i Novbr. 1900.

C. Bjerregaard,
Overjergent.

DBF's Medlemmers Opmærksomhed henledes paa, at „T. f. B.“ ifølge Lovene skal bestilles og betales inden Nytaar. Alle Medlemmerne anmodes derfor om at bestille og betale Bladet san betids til Amts- eller Herredsforeningerne, at Ordren kan være Redaktionen i Hænde in den Nytaar.

DBF's Bogsamling. Da Aftenerne nu ere lange, hidrættets her Reglerne for Udlaan af af Bøger fra DBF's Bogsamling i Haab om, at mange vil benytte sig af denne lette Udgang til at udvide sine Kundskaber om Bøgel.

1. Bøgerne laanes kun ud til Kredsformand, der senere igen udlaaner dem til de enkelte Medlemmer.
2. Hver Kreds kan erholde 5 Bøger paa en Gang til Laan.
3. Kredsen er DBF. ansvarlig for de laante Bøger, hvis fulde Verdi betales, naar de hvorfommer, og en passende Erstatning betales, hvis de tage betydelig Skade.
4. Udlaanet til Kredsenes sker paa Hujt 6 Maaneder.
5. Kredsformændene føre en Liste over Laanerne i deres Kreds og er pligtige at opgive, hvilke Bøger Kredsen har til Udlaan, naar som helst Red. træver det.
6. Portoen for Bøgerens Forsendelse udredes af Kredsen.

Rundgørelser.

Honning købes. Prøve med Pris og Garanti tilstilles H. Hansen, Gudum n. Skole pr. Struer.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Hesseldahls Efterfl.

William Kopel.

Gl. Kongevej 100, København V.

Gammel & ny Honning

købes til højeste Pris. Tilbud sendes til Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, Telf. 3244.

100 Pd. brun Honning er tilsalg á 45 Øre pr. Pd. hos K. J. Borum, Fabjerg, Lemvig.

Bistader.

Diablerne gøres bekendt med, at jeg forarbejder aldeles nøjagtige og solide Trugstader af godt Materiale og med de nyeste Forbedringer til rimelige Priser. Bestillinger bedes tilsendt inarest.

Driftsbureau pr. Røge, den 22. Oktober 1900.

Jacob Olsen.

Foreningsmeddelelser.

Skanderborg Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling og Vortlodning i Horsens den 29. November, Formiddag Kl. 11.

Bestyrelsen.

Bejle Amts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling hos Hr. Suedter Boesen, Bejle, Lørdag den 17. November, Kl. 2 Efterm.

Regnskabet fremlægges.

Valg af Bestyrelsesmedlemmer.

Forhandling om Virksomheden i det kommende Aar.

Bejle Søndermarks Skole, 20. Oktbr. 1900.

S. Holm, Fmd.

Randers og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Højstolehjemmet i Randers Lørdag den 15. December, Kl. 1.

M. Nielsen.

Elbo m. H. Herreders BF. afholder sit aarlige Centralmøde paa Forsamlingsbygningen i Fredericia Mandag den 26. November, Kl. 2 Em., hvortil Kredsforsmændene og Kredsenes Delegerede bedes give Møde.

Dagsorden:

1. Meddelelse fra Bestyrelsen.
2. Regnskabet for 1899 fremlægges til Godf.
3. Valg af 1 Sekretær og 1 Revisor.
4. Valg af Delegeret til DBF's Centralmøde i 1901.
5. Virksomhedsplan for 1901.

Meddelelse om nyt Valg af Kredsforsmand bedes jendt til Sekretæren inden Mødets Afholdelse.

Lille Velling pr. Borkov.

Niels Ladegaard.

Breve og Meddelelser til Nordlesvig og Sundeved Diablerforeninger bedes i Tidrummet fra 15. November til 1. Maj jendte til henholdsvis Hr. Th. Buchholz, Rødding, og Jes Sørensen, Sværsk.

f. T. Nstov Højstole, 5. November 1900.

J. Clemmensen,
Strikthører for NSBF. og SBF.

Gern og Omegns BF. afholder Generalforsamling i Søbyvads Kro Lørdag den 6. December, Aften Kl. 1/2. Regnskabet fremlægges. Ny Bestyrelse vælges.

B. Mikkelsen.

Ringe og Omegns BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 2. December, Em. Kl. 2, hos Stomager Peder Hansen, Espe.

Gl. Roskilde Amts BF. afholder Generalforsamling i „Aldershvile“, Roskilde Mandag d. 3. December Kl. 1/2 (Markedsdagen). Til Forhandling forelægges: 1) Valg af 2 Bestyrelsesmedlemmer, 2) Valg af 1 Revisor, 3) Meddelelse om Virksomheden i det forløbne Aar, 4) Foreningens Virksomhed for Aaret 1901 bestemmes. Kredsenes Sogneformand bedes bestille „T. f. B.“ for 1901 hos undertegnede Sekretær jensef den 31. December d. A.

Driftsbureau, den 8. November.

Jacob Olsen.

Nalborg Amts BF. afholder Generalforsamling Lørdag den 8. December, Kl. 10 Fmd., i Haandværkerforeningens lille Sal. Indgang fra Stranden.

Dagsorden.

Regnskabet fremlægges, Bestillingsmænd vælges, Diskussion om Foreningens Virksomhed for Aaret 1901, i henhold til Foreningens Love af 1. Jan. 1896 med Tillæg af 1. Januar 1900.

Medlemmerne anmodes om at bestille Tidsskriftet hos Undertegnede jensef den 20. Decbr. d. A. De Delegerede for Smaaafredene anmodes om at give Møde. Iøvrigt opfordres alle Medlemmer til at komme tilstede til Generalforsamlingen.

Nalborg, den 8. November.

J. C. Beck,
Daumarksgade 90, Nalborg.

Indhold af dette Nummer:

Brevkasse.....	325
Diablendstillingen	314
Viaaaret 1900.....	322
Vien	321
Trommingavl	319
DBF's Medlemsantal	313
Effo fra Staderne.....	324
Fra Kredsene.....	323
Foreningsmeddelelser	326
Forsendelsesbure	311
Gavnlige Bink.....	325
Krydsningsdrømninger	321
Rundgørelser	326
Krydsningerne.....	315
Spørgsmaal og Svar	324
Zinkfalje	317

Roskilde Avis' Bogtrykkeri, Aktieselskab, Roskilde

Den danske Bi-Tidning
Tidsskrift for Bavl.

STIFTET 1866

Udgivet af
„Danmarks
Bavlforening“.

Redigeret af
H. S. Kristensen,
Aldershvile, Rostkilde

FAU. K.A.

Bladet koster for hele Aaret 2 Kr., alt iberegnet. Det udgaar den 15. i de 6 Vintermaaneder, den 1. og 15. i de 6 Sommermaaneder. Rundgørelser optages for 20 Ore pr. Petit-Vinie 1. Gang, 10 Ore 2. og 3. Gang samt 8 Ore fremdeles. De maa indleveres mindst 7 Dage, før de ønskes indrykkede.

F. Møller.

Det var et heldigt Valg, DBF. gjorde

den 23. Septem-
ber 1869,
da den valgte
Overdrifts-
inspektør F.
Møller til
Formand for
Foreningen.
M. var den
Gang kun 40
Aar gammel,
og hans store
Arbejdsevne,
hans person-
lige Elfbær-
dighed og ud-
strakte Be-
kendtskab med
Mennesker af
alle Sam-
fundsclasser i
Forbindelse
med hans
varme Inter-
esse for og
indgaaende

Fhv. Trafikchef F. Møller, Amdr. af Dbg. p. p.

Rendtskab til Bivablen gjorde ham særlig stiftet til denne Post. Det maa da ogsaa tilskrives M.s energiske Virksomhed i For-

eningen, at den ny Bivablsdrift saa hurtigt fik en stor Udbredelse her i Landet og i Lobet af kort Tid bredte sig til saa mange Tusinde Hjem.

Igenom Udblandets Bivablsliteratur var M. bleven bekendt med de amerikanske Trugstader. Han indsaa straks, hvilke store Fordele, der maatte være forbunden med at benytte Trugstader med store Kammer og befatte med stærke Bifolk. Thi „et stærkt Folk giver med mindre Arbejde mere Udbytte end 5 smaa Folk“. M. valgte den amerikanske

□ Kamme, og den vedføjede Afbildning (Fig 38) viser, hvorledes hans Trugstader ser ud. Det er en Modsatning til de

ældre, da benyttede Stadesformer, som næsten alle havde smaa Rammer, der skulde tages bagud af Huset. M.s Stade er stort nok, selv i det bedste Honningaar, let at behandle og billigt at lave. Naar denne Stadesform dog ikke, som man skulde have ventet, fandt nogen særlig vid Udbredelse her i Landet, maa Grunden vistnok søges i, at Biavlernes store Flertal fremdeles foretrak Stader med fast Bund. □' Rammen eller, som den ogsaa kaldes, 12 × 12" Rammen har derimod faaet en ret betydelig Udbredelse, særlig i de magre Egne i Sjælland.

Foruden som Præsident i DBF. har M. tillige virket for Biavlen i Egenstab af Biavlsforfatter. Allerede i 1863—64 skrev M. i „Nordisk Tidsskrift for Biavl“, udgivet af Baron Breton, flere interessante Artikler, hvoriblandt „Bemærkninger ang. Træforhold“ og om „Biavlen i Omegnen af Flensborg“, indeholdende de første Sagtagelser, der vare gjorte over danske Biplanter. Senere har M. i dette Tidsskrift (Aargang 1869—70—71) skrevet en Række Artikler om „Nordiske Honningplanter“ med Vejledning angaaende de forskellige Planter's Roksested, Blomstringstid og Værdi som Honningplanter, den bedste danske Vejledning, som findes om dette Emne. Derimod har M. ikke givet de danske Biavlere en Vejledning i Biavl. For en Del Aar siden havde M. efter Egende en Bibog færdig til Udgivelse, men den saa desværre ikke Lyset. Det vilde sikkert ikke blot glæde alle M.s Venner, men tillige kunne blive til stor Nytte og Vejledning for alle Danmarks Biavlere, om M. vilde bevise dem den Tjeneste at lade sin Bog udkomme i Trykken.

DBF. har bestaaet i 34 Aar, og i den Tid har M. været Præsident for Foreningen i over 17 Aar og siddet 6 Aar i Bestyrelsen. I 1882 trak M. sig trods mange Opfordringer tilbage fra Formandspladsen, men valgtes i 1889 ind i Bestyrelsen og blev paany i 1895 enstemmig valgt til Præsidentposten, hvilken Stilling han først har nedlagt i Sommer ved Centralmødet i Odense.

Det er naturligt, at vi nu, da F. Møller ved Aarhundredets Slutning har trukket sig tilbage fra sin ledende Stilling som Præsident i DBF., føler Trang til at takke ham for det store og uegennyttige Arbejde, han i en saa lang Aarrække har udført til Biavlens Fremme og Blomstring her i Landet. Vi ere sikre paa, at naar

vi bringe ham denne Tak, tale vi paa alle danske Biavlernes Vegne.

Biavlsudstillingen ved den 18. danske Landmandsforsamling i Odense 1900.

Ved Apoteker Chr. Mikkelsen.
Fmd. for Subsektion 4 d (Biavl).
(Sluttet).

Under Hold A (Honning og Boks) var der 146 Udstillere med mange Hundrede enkelte Genstande; under B (Fabrikater af Biavlsprodukter) var der 46, og under C (Hjælpe midler for Biavlere) 33 Udstillere*).

Anmeldelsesfristen blev forlænget til 15. Maj, og den 22. Juni begyndte vi at modtage de anmeldte Genstande. Udpakningen, Numereringen**), og Opstillingen af disse gav et betydeligt Arbejde, der tilmed generedes ved, at Ubygningen endnu ikke var færdig, og det anbefales ved senere Udstillinger, at sikre sig rigelig og paalidelig Assistance samt rigelig Plads til de mange Kasser og Kurve. Der var adskillige Glas og Flasker iu som Følge af mangelfuld Indpakning, og i enkelte Tilfælde stemmede Forfendelsen ikke med, hvad der var anmeldt. Ved Opstillingen blev der vistnok taget vel meget Hensyn til „Symmetrien“, hvilket vanskeliggjorde Overfigten og senere Nedpakningen; det maa anbefales i videst mulig Udstrækning at opstille hver enkelt Udstillers Genstande for sig. —

Bedømmelsen fandt Sted den 29. Juni. De valgte Dommere vare: Trafikchef Møller, Aarhus, Gartner Andersen, Nyborg, og Redaktør Kristensen, Roskilde. I Forening med Subsektionens Medlemmer delte de sig i 2 Hold, saaledes at Møller

*) Se isvrigt „Katalog over Biavlsudstillingen ved den 18. danske Landmandsforsamling“, forfattet af N. Ziegler Jensen, Odense.

**) I Henhold til DBF.s Udstillings-Vedtagter kunde der for Odense-Udstillingens Vedkommende, ligesom ved tidligere afholdte Udstillinger, være sendt et tilstrækkeligt Antal Udstillingsnumre til hver Udstiller, som dermed skulde mærke sine Genstande. Derved havde Subsektionen undgaaet det meget betydelige Arbejde, der er ved at mærke alle de mange Udstillingsgenstande. Red.

og Kristensen samt Holm fik Gruppe B og C, medens Andersen, Zinglerfen og Mikkelsen fik Gruppe A.

Tallystemmet benyttedes med 15. som høist. Der var stillet til vor Naadighed foruden 10 Sølvmedailler og 23 Bronze-medaille, 500 Kr. til Pengepræmier, og for at det størst mulige Antal Udstillere, som for en stor Del bestod af Smaakaarsfolk, kunde faa Del deri, vare Præmierne satte til 12, 8 og 4 Kr.; der kunde altfaa blive 13 første, 29 anden og 28 tredje Præmier.

I Forhold til de mange Udstillere og i Betragtning af Diablens Betydning var det for faa Penge, Subsektionen raadede over; — en Privatmand søgte iøvrigt at raade nogen Bod herpaa ved at uddele et Antal Ekstrapremier —; vi burde have haft mindst 1000 Kr. (i Randers havde man 750 Kr.) Bedømmelsen tog hele Dagen, ja for Gruppe B og C's Bedkommende endog en Del af Natten med; man burde have imødekommet det fremførte Ønske om 6 Dommere foruden Subsektionens egne Medlemmer.

Der var udstillet en Mængde Honning baade fra ifjor og iaar, men af den første var endel gæret, og den fra iaar var paa enkelte Undtagelser nær, fordi det var faa tidlig paa Aaret, endnu flydende. Som Regel var den omhyggelig behandlet, i rene og godt overbundne eller paa anden Maade vel tillukkede Glas; Eksempler paa det modfattede vare dog ikke helt ualmindelige. I nogle Tilfælde havde man rørt ældre Honning op og fyldt den paa Glas; en saadan behandlet Vare kan ikke holde sig ret længe. Skal Honning opbevares i længere Tid, maa den i moden, frisk og flydende Tilstand holdes i de velrensede og og velstørrede Opbevaringskar (ikke i Lerkruffer, som let sprænges, naar Honningen stivner); derefter bindes over med vaadt, i Spiritus dyppet Pergamentpapir og henses paa et koldt Sted. Af Voks var der forholdsvis mindre paa Udstillingen og kun ganske enkelte første Klasse's Stykker. At bestemme det er ikke let. Man kan jo nok se, om Voks er vel behandlet, „fri for Fod“, for Biele og andre Urenligheder, men kun ved en kemisk Underøgelse kan det afgøres, om det er fri for Harpiks, Plantevoks, Talg, Ceresin m. fl., Stoffer, som undertiden kunne forekomme deri, dels maasse som forsættelige Blandinger, dels hidrørende fra indførte Kunsttænder*). Ved

Udsmeltning af Voks, — som helst maa ske i emaillede Kar —, vogte man sig for at anvende for stærk Varme; Damp eller Vandbad bør foretrækkes, og Alarmingene foretages bedst paa den Maade, at man lader det smelte Voks henstaa roligt i nogen Tid ved svag Varme, helde det klart fra Bundfaldet og sigte det.

Der var udstillet mange smukke Kunsttænder og Delinger, udmærkede Honningtænder*), Mjød og andre Fabrikater af Honning, fortrinlige Udflyngningsmaskiner og Bistader af forskellige Konstruktioner. — For at de Besøgende kunde faa det størst mulige Udbytte af Diablsudstillingen, var der sørget for, at der hele Tiden var sagkyndig Vejledning, der navnlig blev ydet af Hr. Zinglerfen, som var tilstede hver Dag, Gariner Andersen og Fabrikant Kr. Pedersen. — De Foredrag, der vare anmeldte af Gartner Andersen, Diablslærer Grønning og Redaktør Kristensen til Afholdelse, dels paa Industripalæet, dels i vor Udstillingsbygning, havde vi derimod ikke rigtig Held med; paa Palæet mødte kun et Par Tilhørere, og ved Udstillingen var Trængselen og Forstyrrelsen faa stor, at der ingen No blev til at høre Foredragsholderne. Der bør ved fremtidige Udstillinger sørges for et passende Lokale paa selve Udstillingspladsen eller i dens umiddelbare Nærhed til Afholdelse af Foredragene.

Besøget var jo hver Dag betydeligt. Mandag den 2. Juli mødte mange Hundrede Diablere fra hele Landet, som Komiteen havde tilstaaet Afgang for modereret Betaling —, men paa enkelte Dage var Trængselen som sagt aldeles overvældende. Hertil bidrog dog ogsaa, at en Del af Publikum opholdt sig temmelig længe i Udstillingen, ikke blot af Interesse for de udstillede Sager, men ogsaa fordi det var hyggeligt og lunt, og fordi man kunde købe og nyde Honningtænder, Mjød etc. paa Stedet. Der blev af enkelte Udstillere solgt for betydelige Beløb daglig, og dette kan jo være meget godt, men saadanne

i sin Dom end kemikeren. Vi antage, at ingen Udstiller forsættelig blander fremmede Stoffer i Vokset. For Tiden er der ingen Fare for, at det danske Voks bliver forfalsket ved Indførelse af udenlandske Kunsttænder, da der kun bliver indført nogle faa Pd. aarligt paa Grund af den høje Told (1 Pd. = 33 Øre), der er paa forarbejdet Voks. Red.

*) Det er desværre langtfra muligt i alle Tilfælde ad kemisk Vej at oplyse, om Voks eller Kunsttænder ere forfalskede, og vi er sikre paa, at den praktiske Vokstænder er langt heldigere

*) Der bør hertil — som forøvrigt overalt — kun benyttes ægte dansk Honning, ikke den indførselne mistænkelige Vare, der kan forekomme, blandet med „Kunsthonning“, Melasse fra Rørstuffer, Stibelsesirup m. m.

Forretninger bør fremtidig betale en rimelig Afgift, og Udsalgsstederne anbringes og indrettes saaledes, at den almindelige Færdsel ikke generes deraf. Publikum vilde i det Hele gjerne købe af de udstillede Sager, og der blev ogsaa solgt, navnlig ikke saa lidt Honning og Mjød, idet et Par af Subsektionsmedlemmerne paatog sig den dermed forbundne ret store Ulejlighed.

Ligesom ved Udpakningen, saaledes er det ogsaa af Bigtighed ved Nedpakningen og Tilbagejendelsen at raade over tilstrækkelig og paalidelig Assistance, thi det er et betydeligt og ret vanskeligt Arbejde, naar det gælder saa mange Hundrede tildeels skrøbelige Sager. Der indløb senere enkelte Klager over, at der manglede Et og Andet eller over, at et Glas eller en Flaske var itu. Det er kedeligt at modtage saadanne Klager, især naar man har gjort sig den største Umage, men Subsektionen kan ikke paatage sig noget Ansvar i saa Henseende eller indlade sig paa at give Erstatning; under et saa livligt Besøg er det ganske umuligt at forhindre, at en eller anden Ting forsvinder.

Der er indløbet mange Klager over de høje Forsendelsesomkostninger, og indrømmes maa det, at det er ubehageligt, naar disse blive saa store, at de i flere Tilfælde andrage end mere end Værdien af de udstillede Genstande. Opnaar Vedkommende saa ikke at saa Præmie, bliver det let dobbelt ubehageligt. Som Forholdene vare, maatte Forsendelsesomkostningerne blive uforholdsmæssig store; det vilde være meget ønskeligt, om der kunde ske nogen Forandring deri næste Gang.

Men Bjavsudstillingen var ellers helt igennem meget vellykket, og det tør siges, at ogsaa den bidrog til, omend i det smaa, at faste Glans over den 18. danske Landmandsforsamling; den blev besøgt af mange Tusinde Mennesker, og det maa antages, at den ikke blot har glædet, men ogsaa været til Gavn for Mangfoldige. Det vilde være en Lykke af stor Rækkevidde for vort Folk, særlig for Smaakaarsfolk, om dette indbringende og interessante Bierhverv, som Bjavlen er, kunde vinde Indgang i langt større Maalestok end Tilfældet er, thi ikke alene giver det i Reglen en god Indtægt, men idet man nyder dermed, vænnes man til at bruge Fritiden paa en god og sund Maade i og ved Hjemmet.

Af Honning bruges der uhyre Mængder; i de europæiske Lande produceres der aarlig over 160 Millioner Pund, og dog indføres der fra Amerika mellem 2 a 3 Mill. Pund, omtrent lige saa meget, som der

avles i Danmark. Men det vilde sikkert let være muligt at fordoble vor Produktion. For at udvinde et Pund Honning kræves der vel Besøg af Bier paa f. Eks. ca. 315,000 Kloverblomster; alligevel vil der næppe blive Mangel paa Blomster med Honningsaft; vi har en rig Mangfoldighed af saadanne, selv paa de „nøgne“ Søder, og tilstrækkelig med Bisfolk vil sikkert ogsaa uden Vanskelighed kunne staves tilveje. Lad os da haabe, at Bjavsudstillingen ved den 18. danske Landmandsforsamling ikke blot har bidraget til at gøre den alt bestaaende Bjavl fuldkomnere, men at den ogsaa har givet en Mængde danske Mænd og Kvinder, som hidindtil have staaet udenfor, Lyst til at være med i den Germania, til Held for dem selv og vort Fædreland.

Indføring af Dronninger ved Pap-Metoden.

Af E. N. Root i „Gleanings“.

Der er i American Bee Journal gjort Hentydninger til den ny Indføringsmetode, som vi i et Nars Tid eller to have anvendt i vor Bigaard, og som vi i den sidste Tid har søjet til alle Bentonburene, som udsendes fra os. Det er vel kendt, at Dronningens Besrielse fra Bentonburet hidtil er sket ved, at Bierne have ædt Sukkeret gennem et lille Hul i den ene Ende af Buret, men indtil for et Par Maaneder siden har dette Hul været lukket med en lille Prop. Modtageren fik Anvisning om at fjerne den omtalte Prop, naar han anbragte Buret i Stedet. Sommetider hænder det efter en lang Rejse, at Bierne næsten havde fortæret alt Sukkeret, og i saadanne Tilfælde blev Dronningen befriet, inden Bierne blev bekendt med hende. Men alt dette er blevet forandret. Et Stykke Pap med en Række Huller slaas fast over Hullet istedetfor at lukke det med en Prop. Naar Buret er modtaget, lægges det paa Ingersammerne, efter at Dækket er fjernet, og det er alt, hvad der er at gøre. Bierne stikke deres Tunger gennem Hullerne, gnaber dem større og river Pappet af. Dette tager fra 12 til 18 Timer, efter hvilken Tid Sukkeret er ædt ud og Dronningen befriet, saa at det hele gaar aldeles mekanisk. Alt, hvad Modtageren

har at gøre, er simpelt hen at modtage Buret, fjerne Dækket og lægge det ovenpaa Yngleramerne i det dronningløse Stade, lukke Stadet og saa „la' rulle“. De trykter paa Knappen, og Bierne gør Nesten. Denne Indførelsesmetode er intet Eksperiment. Vi have brugt den i vor Bigaard i over et Aar. Mr. Wardell, vor Bipasser, kom til den Slutning, at Bierne aad Sukkeret altfor hurtigt og befriede sommetider Dronningen, før de havde haft Udfigt til at blive bekendt med hende. Han fik den Ide, at sømme et Stykke Pap over Sukkeret som en Forhindring, den, han efter sit Kendskab til Bier, nok troede, de vilde gnave væk. Planen lykkedes fuldkomment. Han regnede imidlertid Opfindelsen saa ringe, at han ikke fortalte mig noget derom, og jeg antager, han havde brugt Metoden i et halvt Aars Tid, før jeg hændelsesvis erfarede, at han havde gjort en Forbedring med Hensyn til den almindelige Sukkerindførelsesmetode. Han vedblev at bruge den med største Held, men han brugte den i Forbindelse med Millerburet, der er indrettet efter samme Princip som Bentons. Tidlig i Sommer anvendte vi Metoden paa alle de Bentonbure, som vi sendte ud, og Resultaterne have været enestaaende gode. Efter den gamle Metode havde Bierne, naar Modtageren havde fjernet Proppen, adt saa meget af Sukkeret, særlig efter en lang Rejse, at Dronningen slap ud efter 10 a 15 Minuters Forløb, hvad der er for kort en Tid, men nu bruger de samme Bier fra 12—18 Timer til at fjerne Pappet, før de kommer til Sukkeret, og det tager altid over 12 Timer, før de kan befri deres ny Dronning. Jeg spurgte Mr. Wardell, hvor mange pCt. Dronninger han kunde indføre med Sikkerhed paa denne Maade. „3h“, sagde han, „jeg mister slet ingen“. „Vilde det være sikkert at sige paa Tryk“, spurgte jeg, „at i det mindste 99 pCt. af de paa denne Maade indførte Dronninger ville blive antagne af Bierne?“ „3h“, svarede han, „naar jeg bruger Millerburet, tror jeg, jeg kunde garantere en hel Del mere end 99 pCt.“ Vi have hørt om mange Maader at indføre Dronninger paa, men jeg tror ikke, der endnu har været opfundet nogen, der er saa ligefrem for Begyndere som Sukker-Pap-Metoden. Derjom man bruger Millerburet (et fladt, aflangt Bur), og Familien har været dronningløs en 4—5 Dage, kan man næsten garantere for absolut Antagelse. E. Root vilde gøre det nu, men Ulykken er, at saa mange af Bisolkene, hvor Dronningerne indføres, have været

dronningløse i 7—10 Dage, saa Bierne holde sig til de af dem opførte Biserceller, og saa er det ofte meget vanskeligt at indføre en Dronning paa hvilken som helst Maade.

Grunden til, at Forfatteren anbefaler at anbringe et gennemhullet Papstykke over Foderaabningen eller Foderrummet er, at det ofte indtræffer, at Bierne har fortæret det mest af Foderet, inden Forsendelsesburet ankommer til Stedet, hvor Dronningen skal indføres. Vi efterser altid de Bure, vi modtager fra Udlandet, og fylder Foderrummet med Foder, før at det kan være saa fyldt som muligt, naar Bierne ankommer til Bestemmelsesstedet. Ved Indførelse af Dronninger under særlig vanskelige Forhold har vi flere Gange, efter at have fyldt Foderrummet med Foder, derover anbragt et Stykke af en Kunsttable, hvori der har været stukket nogle Huller. Paa et eneste Tilfælde nær har Indføringen af Dronninger under disse Forhold gaaet heldigt. Red.

Om Honningens Behandling, Anvendelse og Salg.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

At Honningen er det vigtigste Produkt, der frembringes ved Biavl, er der ingen Tvivl om; Boksset bliver ved Siden deraf kun en Biting. Det maa derfor være paa sin Plads, at Spørgsmaalet om Honningens Behandling, Anvendelse og Salg bliver draget frem for at drøftes her i Bladet. Der arbejdes jo ihærdigt paa at forstørre Honningproduktionen, og der er ogsaa opnaaet betydeligt i denne Henseende, men derfor maa vi ikke glemme, at der en anden Side af Sagen, som er omtrent lige saa vigtig, nemlig at man har Kendskab til Honningens rette Behandling, og at man udfører denne Behandling paa rette Maade. Og endelig bør man da ogsaa vide Betsked om, hvad Honningen kan anvendes til, og paa hvad Maade og til hvilken Pris den bør sælges.

Bed Udlyngning i Sommertiden bør det paases, at der kun høstes Honning af forjæglede Tavler. Slynget der ud paa

den Tid af Tavler, der ikke ere helt, men kun delvis forseglede, udsætter man sig for at faa Honning, der ikke er tilstrækkelig moden og af den Grund mindre holdbar. Eiter Trækkets Slutning er det en anden Sag; da kan Honningen godt være moden, fordi Tavlerne ikke ere helt forseglede. Bierne pleje nemlig ikke at forsegle Cellerne, uden naar disse ere helt fyldte med Honning, og efter Trækkets Slutning findes der ofte mange haldfylde Honningceller.

Efterhaanden, som Biavlslødristen skrider frem, gaar man mere og mere bort fra at udslynge Honning af Tavler, der benyttes til Yngel. Anvendelse af Honningmagasiner eller Honningrum er nu snart almindelig alle Vegne, og den moderne Drift fører mere og mere i Retning af ikke at høste Honning af Yngelrummene. Ved at høste Honningen af smukke, hvide Tavler i Magasinerne, faar man en finere Kvalitet, end naar den udslynnes af sorte Yngeltavler, der undertiden indeholde meget Blomsterstøv. Dronninggitre anvendes nu om Stunder mange Steder til at hindre Dronningerne i at belægge Honningrummernes Tavler med Wg.

Udslyngningen bør foretages i et bitat Rum, hvor Luften ikke er for indeluffet. Honningen er et fint Stof, der ligesom Mælk er meget tilbøjeligt til at tage Smag af den omgivende Luft, i Fald denne ikke er nogenlunde ren. Derfor bør Honningen hverken udslynnes eller opbevares i Bærelser eller Rum, hvor der lugter gammelt eller hvor Lugten er opfyldt med fremmede Dunster. Dette tror vi, at Biavlerne i adskillige Tilfælde gjorde klogt i at lægge sig paa Sinde for i Fremtiden at undgaa at faa gammeltmagende Honning.

Efter Udslyngningen bør Honningen sies op i store Beholdere. Naar den har henstaaet i disse et Par Dage, slummes den. Lige før KrySTALLISERINGEN er ved at begynde, foretages nok en Stumning. Ved denne fjernes alt Skum, Voksfuler og anden Urenlighed fra dens Overflade. Saasnart Honningen forandrer Farve, bliver lysere, hvad der er et Tegn paa, at den begynder at krySTALLISERE, omrøres den jævnlige, indtil den bliver meget tykflydende, for at hindre den i at blive grovkornet. GrovkrySTALLISERET Honning er nemlig ikke saa behagelig at nyde som finkornet og sølgelig heller ikke saa god en Handelsvare.

Honning bør altid — saa vidt mulig — opbevares paa et tørt Sted, da det øverste Lag i Beholderne ellers er tilbøjeligt til at optage Fugtighed fra Luften og blive tyndflydende. Af enkelte anses det

for en Fejl, naar der dannes sig et tørt, hvidt Lag oven paa Honningen, efter at den har været krySTALLISERET en Tid. Dette er imidlertid ikke en Fejl, men et Tegn paa, at den er holdbar.

Til Opbevaring af Honning anse vi af forskellige Grunde Blikbeholdere, der kunde rumme ca. 50 Pund for at være de bedste. Blikbeholdere egne sig bedre end nogen anden Slags Beholdere til Forsendelse af Honning. Naar der i en saadan Beholder ikke fyldes mere end 50 Pd., saa kan en enkelt Person med Lethed haandtere den. Beholdere med indtil 100 Pd. i eller derover ere ikke saadan at have med at gøre. Til Partier under 50 Pd. kan der anvendes mindre Beholdere.

Ved Salg i Smaapartier er det meget almindeligt at anbringe Honningen i Glas. Af disse gives der forskellige Slags, for Eks. Overbindingsglas, Abbots Glas og Glas med Skruelaag. Overbindingsglassene ere de billigste, men ogsaa de støreste. Honningen holder sig mindre godt i dem i lang Tid, fordi den er saa meget udsat for Luftens Paavirkning, og ved Brugen bliver Papiret over Glasene let tilføjet, saa at det hele faar et mindre appetitligt Udseende. I Abbotsglassene kan Honningen opbevares meget længe, naar Glasene ere lukkede med Kortpropper. Men disse Glas anses af enkelte for at være upraktiske paa Grund af deres smalle Hals, der vanskeliggør Optagningen af Honningen, naar den er fast. Skruelaagsglassene anse vi for at være de smukkeste og mest praktiske, men i Forhold til de andre have de været temmelig dyre, og saavidt vi vide, kunne de paa Grund af Toldforhøjelse ikke længere faas til Købs her i Landet til en rimelig Pris.

Den heldigste Tid at fylde Honning i Glasene paa er lige efter, at den har faaet den sidste Omrøring i de store Beholdere. Haves der saa en Beholder med en Ustapningshane ved Bunden, kan Honningen snildt gennem denne astappes i Glasene. Ved at lade Straalen, der løber ud af Hænen, falde lige midt i Glasene, undgaar man Luftblærer i Honningen.

Om Honningens Anvendelse have vi udtalt os i en Artikel i „T. f. B.“ Nr. 2 denne Aargang. Vi fremhævede deri, at den mest fordelagtige Maade, Honningen kunde anvendes paa, var som Erstatningsmiddel i visse Tilfælde for Smør og Margarine. Ofte lyder der Klager over Vanskeligheder ved Afstæningen af Honningen, men saadanne Klager fremkomme i Reglen kun fra de Biavlere, der avle lidt

Honning. De større Biavlere kunne i Almindelighed uden Vanskeligheder affatte deres Honning, selv om ogsaa Priserne til Tider ere noget trykkede paa Grund af, at enkelte sælger til Spotpris. Det er ofte de smaa Biavlere og særlig dem, der staa uden for Biavlerforeningerne, der odelægge Priserne. Vilde dette Slags Biavlere i Stedet for at løbe rundt og falbyde den Smule Honning, de høster, bruge den i deres egne Husholdninger, saa vilde de derved gavne sig selv og andre. Det er forresten mærkeligt at se, at saa mange Biavlere næsten slet ikke bruge noget af Honningen, de høster, men at de derimod med en vis feberagtig Hast søger at faa den gjort i Benge hurtigst mulig til en eller anden Pris. Og ofte sælger de Honningen til en meningsløs lav Pris, naar bare de kunne slippe af med den, endstønt de med Fordel kunde have brugt den selv i deres Husholdning. Man skulde næsten tro, at saadanne Biavlere ikke kender, hvortil Honning kan anvendes. Sikkest er det midlertid, at enhver Biavler med Lethed og paa en fordelagtig Maade aarlig kan forbruge ca. 100 Pd. Honning i sin Husholdning.

Med Hensyn til Honningsalget, da vor det mest rimeligt, at der blev arbejdet i Retning af, at Biavlerne kom til at sælge deres Honning direkte til Forbrugerne i Stedet for som hidtil, at en stor Del af den bliver solgt igennem Mellemandlere. Ved at undgaa Mellemandlere vilde Biavlerne kunne opnaa at faa en højere Pris for deres Honning. Det er særlig Honningforbrugerne i de større Byer, det er vanskeligt for Biavlerne, der i Almindelighed bor paa Landet, at faa fat i. Dette Forhold er imidlertid ikke let at ændre, undtagen det skulde være ved, at Biavlerforeningen tog Sagen i sin Haand og lod oprette et eller flere Honningudsalgssteder i hver af Landets store Byer. Men saa er der igen det at bemærke til dette, at Omkostningerne ved Oprettelsen af saadanne Udsalgssteder sikkert ville blive aa store, at det inætt vilde vindes derved.

For at holde Honningsprisen oppe, tror vi, at det vilde være heldigt, om der var saa meget Sammenhold mellem Biavlerforeningernes Medlemmer, at de kunde blive enige om hvert Aar at fastsætte en bestemt Pris for Honning i Smaapartier, saa at den ene Biavler ikke undersælger den anden. Her paa denne Egn har enkelte Biavlere i de sidste Aar solgt Honning til samme Pris pr. Pd. i Smaavægt, som vi have kunnet opnaa i store Partier, og

følgelig have vi ikke solgt saa meget Honning i Smaapartier, som vi ellers vilde have kunnet, da Folk søger andre Steder hen, naar de kunne købe 5 Dre billigere. Ved at se paa dette kommer man let paa Tanke, at det er dumt at virke for Biavlens Udbredelse, da man derved kan komme til at skade sig selv. Og det er i Virkeligheden heller ikke opmuntrende, naar man ikke opnaar andet for sit Arbejde end at faa Honningspriserne sat ned. Derfor burde der samtidig med, at der arbejdes paa Biavlens Udbredelse, ogsaa arbejdes paa at bringe Honninghandelen ind i et fast Spor, saa at der ingen Fare var for, at den ene Biavler skulde komme til at se skævt til den anden, fordi Honningspriserne sættes ned.

Hvad Pris, Honningen bør sælges til, kan der være delte Meninger om; Prisen bør selvfølgelig for en Del rette sig efter Aarets Bessaffenhed og Honningens Kvalitet. Efter den Erfaring, vi have med at sælge Honning, vil der for smukt, lys Honning kunne opnaas en Pris af henholdsvis 40, 45 og 50 Dre pr. Pd. i Partivægt, efterom Aarene ere gode eller daarlige til. Dette kalder vi antagelige Priser, og naar Honningen kan sælges dertil, saa kan det nok betale sig at drive Biavl. Ved Fastsættelsen af Honningspriserne maa der ikke alene tages Hensyn til Udbyttet paa ens egen Egn, men ogsaa til, hvad der har været avlet Landet over, og derefter maa Priserne rette sig. Om Udbyttet i vore Nabolande er stort eller lille, har i Almindelighed ingen synderlig stor Indflydelse paa Honningspriserne og Handelen med Honning her i Landet.

Prisen paa Honning i Smaapartier burde altid være 10 Dre højere pr. Pund end Prisen paa større Partier; er den ikke det, udsætter man sig vist for, at Prisen efterhaanden vil falde. Vi kunne heller ikke godt forlange, at Forhandlerne eller Opkøberne skulle kunne give 45 Dre pr. Pd. af Honningen i Partivægt, naar vi selv sælge til 50 Dre i Smaapartier og Glas. En Forstel af 10 Dre paa Pundet er ikke for meget, thi naar Honningen skal sælges ud, er der noget, der hedder Svind, og Opkøberne have gerne tillige Fragt at betale, og lidt Fortjeneste skulde vi da ogsaa gerne have ved at sælge Honningen i Smaapartier fremfor i samlet Vægt. Runde Biavlerne Landet over baade i Byerne og paa Landet blive enige om at tage en bestemt Pris for Honning i Smaapartier, f. Eks. 50, 55 eller 60 Dre pr. Pund efter Aarenes Godhed, saa tror vi, at det vilde

have sin store Betydning for at holde Honningen oppe i en passende Pris. Enten Folk giver 5 Ore mere eller mindre for et Bund Honning siger i Almindelighed ikke stort, da de købe omtrent lige meget for det. Derimod har en Femøre mere for Bundet ikke lidt at sige for de fleste Biavlere. Det gælder om ved Sammenslutning at holde Prisen oppe; synke kan den af sig selv.

Dronningceller, som man faar i Kunstsværmene, til de Stader, der trænge til unge Dronninger.

Der er dem, der paaftaa, at Staderne hvert Aar forny deres Dronninger; dette er dog ingenlunde Tilfældet, men det sker alligevel ikke saa sjældent. Saalænge en Dronning vedbliver at være nogenlunde frugtbar, bliver den ikke kasseret hos mig, men jeg har særlig min Opmærksomhed henvendt paa de ældste Dronninger, og de, der ikke ere mig gode nok, blive udrangerede,

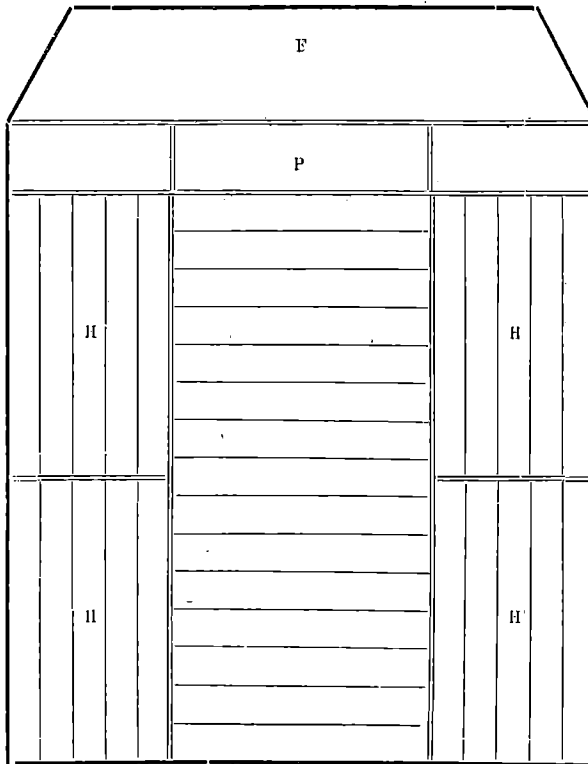

Fig. 37. F. Møllers Stade.

F Flyvebræt. P Pafning. H Hakrum om Vinteren, Honningrum om Sommeren.

Dronningavl og Italienerne.

Af B. E. B. Smith, Bjergsted.

Alt forny Dronninger.

Vi ere i det foregaaende alt komne ind paa Dronningavl, og det staar kun her tilbage at meddele lidt om, hvorledes man bedst kan anvende nogle af de mange

dog saaledes, at jeg først tager den mest mulige Nytte af dem og ikke gerne lægger dem af før i Juli Maaned. Man kan i i Løbet af Forsommeren fratage de Stader, der har mindre gode Dronninger, den ene Yngeltavle efter den anden og benytte disse til at forstærke Kunstsværmene med, og saa svinder disse Stader efterhaanden saa meget ind, at man med stor Væthed kan finde Dronningen i Slutningen af Juni eller Begyndelsen af Juli Maaned. Det er da

Lid at drøbe dem og give Staderne Dronningceller istedet.

Man kan ogsaa kassere gamle Dronninger paa den Maade, at man om Efteraaret — i September eller Begyndelsen af Oktober — forener det Stads, hvis Dronning er tilaars, med et andet Stads, der har en ung Dronning. Man opnaar derved at kunne høste al Honningen af det ene Stads og dernæst at faa et tomt Hus, som man saa næste Aar kan besætte med en Kunstværmer.

Forøvrigt har Tidsskriftet saa ofte behandlet Dronningabl og givet Anvisning til at forny sine Dronninger, saa jeg finder ingen Anledning til i denne Artikel at omtale denne Sag mere, end jeg nu har gjort. —

Italienste Bier.

De italienske Bier ere kendelige fra de danske derved, at de tre forreste Ringe paa Bagtroppen ere gule paa Arbejdsbierne; Dronningerne ere mere eller mindre gule over hele Kroppen, hvorimod det forekommer mig, at Hanbierne ikke have nogen isjnefaldende Forskel fra de danske Hanbier, og dog skal der være Forskel, da det jo derved er slaaet fast af Dzierzon, at Hanbier fremkomme uden Befrugtning, eller af ubefrugtede Æg. Imidlertid havde jeg dog en Gang — saavidt jeg mindes i 1879 — en italiensk Dronning, hvis Hanner tilbids havde de tre forreste Ringe paa Bagtroppen gule ligesom Arbejdsbierne, hvilket var mig en Gaade, som jeg endnu ikke har faaet løst, da jeg kun har truffet det hos denne ene Dronning.

Mine første italienske Bier indforskrevet jeg selv i 1873 fra Dathe i Øststrup i Hannover, og det var smukke, slanke, bagtil spidse Bier med nydelige flue — jeg vil kalde dem „citrongule“ — Ringe. Da jeg bor paa Landet, kostede det mig imidlertid nogen Ulejlighed og Tidspilde ved, at de skulde gaa gennem Toldvæsenet og afhentes paa Toldkontoret, hvorfor jeg senere fik andre til at indforskrive dem til mig. Maskininspektør Wood i Nyborg indforskrevet saaledes 2 Gange nogle til mig, og de vare ligesaa smukke, som de, jeg havde faaet fra Dathe. Senere fik jeg italienske Bier gennem Ersløv, men de vare ikke nær saa smukke. Han kaldte dem „lædergule“, og saavidt jeg husker, paastod han, at de skulde være endnu bedre end de citrongule. Fra „T. f. B.“'s nuværende Redaktør har jeg ligeledes faaet af de lædergule, saa de stamme formentlig fra samme Sted.

Jeg tør ikke paastaa, at de italienske

Bier ere bedre end de danske; det er vist ogsaa et stort Spørgsmaal, om de ere det, og det er just heller ikke af den Grund, at jeg foretrækker de første; heller ikke foretrækker jeg dem for deres store Godmodighedens Skyld, thi de ere langt værre til at stifte end være egne. Nej, jeg holder dem for deres Skønheds Skyld, og jeg undrer mig over mig selv, at jeg i saa mange Aar har ladet mig nøje med de lædergule, der ikke ere stort anderledes end Blandinger af de „citrongule“ italienske og danske Bier.

Det vilde derfor være mig og vistnok alle de Biavlere, der holde af Italienerne, særdeles kært, om vi igen kunde faa de slanke „citrongule“ istedetfor de tarvelige „lædergule“, selv om de mulig skulde være lidt dyrere, hvilket jeg dog betvivler, og jeg tillader mig derfor herved at henstille denne Sag til Redaktionens Velvillie.

Der er saa ofte talt om, hvorledes man bærer sig ad for at italiensere sine Bier, og jeg vil derfor her kun anføre, at vil man gøre sine Bier til Italienerne, saa er Reglen den, at man første Aar forsyner alle sine Stader med italienske Dronninger, som man selv har tillagt efter en indforskrevet Dronning. De Dronninger, som man selv lægger til, forudsættes at ville blive befrugtede af danske Hanbier, men saa er man dog naaet saa vidt, at man Aaret efter har ægte italienske Hanbier i alle sine Stader, da Hanbierne fremkomme af ubefrugtede Æg. Andet Aar indforskriver man — for Blodfornyelsens Skyld — atter en ny italiensk Dronning, og de Dronninger, man avler efter den, kunne ventes at blive befrugtede af italienske Hanbier, og altsaa blive baade ægte fødte og ægte befrugtede Italienerne.

Saaledes er Theorien, men i Praksis viser det sig meget vanskeligt her at holde den italienske Virace ren, hvorfor man de fleste Steder hertilands er bleven staaende ved at nøjes med ægtesødte Dronninger — saavidt muligt i alle sine Stader — og saa lade Befrugtningen blive, som det kan falde sig.

Jeg vil sluttelig advare imod at stifte sine Dronninger før St. Hansdag, da hver befrugtet Dronning om Foraaret har samme Værdi som et helt Stads.

Endvidere bemærkes det, at vil man italiensere sine Bier, saa maa man undgaa naturlige Sværme saa meget som muligt.

Til ovenstaaende Artikel vil vi føje følgende: Da der gaar 14 Dage fra det Dødblik af, at Kunstværmeren er dannet, til den første Dronning kommer frem, saa vil

det i mange Tilfælde være fordelagtigt ikke at udføre de Dronningceller, der skal anbringes i andre Stader, førend 11 a 12 Dage efter, at Kunstbarmen er dannet. Vi maa endelig huske paa, at i hele Forommeren er det et betydeligt Tab for et Bisfolk at være viserløst, selv for en kort Tid, og efter at Dronningen er sødt, kan der paa Grund af daarligt Vejr ofte gaa et Par Uger, inden den begynder Ugløgningen. Et Stade, der har været viserløst i 2 a 3 Uger i Forommeren, er næsten altid fattigt paa Bier, naar Hovedtrækket begynder.

Af italienske Bier er der, som Forfatteren bemærker, 2 Slags, nemlig de lysegule og de mørkegule. Grunden til, at de mørkegule hidtil er blevet foretrukket af de fleste af dem, der indforstriver Bier, er, at de ere fra Bjergene i Norditalien og derfor menes at være bedre vant til barskt og koldt Vejr end de lysegule Bier, der høre hjemme i de langt varmere Sletteegne. Vi har haft italienske Bier i mange Aar, og allerede for flere Aar siden har vi aldeles bestemt kunnet fastslaa, at de italienske Bier ere langt mindre stikkelystne end de brune. At de fra Tyskland hertil indførte Dronninger har været ægte, tvivler vi meget om; vi ved jo, hvor vanskeligt liget det er at holde en indført Race ren. Vi vil gerne i tilstundende Sommer indforstrive af de citrongule Bier til de Biavlere, der ønske Dronninger af den Farve. Vi havde forresten allerede for længere Tid siden bestemt os til at indforstrive nogle Ekstr. aldeles gule Dronninger fra Amerika til Forsøg, men de vil jo blive betydelig dyrere end de fra Italien indførte. Ikke alene er Risikoen ved Forsendelsen fra Amerika og hertil betydelig større end ved Forsendelsen fra Italien, men Amerikanerne forlange ogsaa meget høje Priser for virkelig gode Dronninger. Vi sætte Biernes gode Egenstaber i første Række og Farven i anden; derfor synes vi for Tiden ogsaa bedst om Krainerbierne, fordi vi finder, at de af alle de Biracer, vi kende, ere i Besiddelse af de fleste af de Egenstaber, vi sætte Pris paa. Men kunde den smukkeste Farvetegning og de bedste Egenstaber findes forenede hos en Birace, eller hos en Bisfamilie, saa burde den anbefales til alle, der ønske fremmede Bier

Red.

Om Bipest.

Af C. S. Grønning.

Et Bjaar nærmer sig nu atter sin Afslutning, og for mange, særlig her i Vestjylland, var det begyndt i Haab og Fortrøstning om et godt Høningudbytte, da vi her nu i flere Aar har maattet nøjes med et Udbytte, der gaar langt under en Middelhøst. Derimod har vi særlig lagt Mærke til, at i saadanne daarlige Bjaar tiltager Bipesten i en ganske foruroligende Grad —; desværre er den saa frygtede Engdom og dens i allerhøjeste Grad saa hurtig udbredende Smitte endnu ikke almindelig bekendt blandt Biavlerne. Man burde i daarlige Aar være langt mere paapasselig overfor Biernes egen Udbredelse af Smitten derved, at man ved Hjælp af alle Midler undgaar Røveri, at Yngellejet holdes paa saa kneben Plads som vel muligt, d. v. s., at Bierne kunne besætte Tavlerne lige fra Loft til Gulv og fra Side til Side helst med flere Lag Bier, da kan de let frembringe den saa nødvendige Varme og ligeledes let holde den vedlige, baade Nat og Dag, baade i varmt og koldt Vejr, saafremt Biavleren da ikke er saa ufornuftig at rive Pakningen ud af Staderne, noget jeg i min lange Praksis har set saa meget af. Jeg vil her, som saa ofte, benytte Lejligheden til at udtale aldeles bestemt — vil vi gøre noget for at vore Bier rigtig skal befinde sig vel og trives sikkert og godt, da giv dem en forsvaerlig tyk, tæt og varmholdig Pakning rundt om deres Sideplads, hellere 6 a 8" tyk end det halve deraf, og lad saa Pakningen blive hele Aaret over, saavidt der er Plads dertil. Det er en Fejl ved mange af de ældre Stader, at der ikke i Sommertiden, naar der er paasat Magasiner, at der da ikke kan være en tyk Pakning udenom. Staderne kunde dog let forhøjes, hvilket jeg meget vil tilraade.

For dem, der ikke kender Bipest, skal jeg her anføre Kendetegnene, thi det er aldeles rigtigt for enhver, der giver sig af med Bier, at han kender, hvorledes sund og god Yngel ser ud, og hvorledes syg og pestbesængt Yngel ser ud. Al sund Yngel, hvad enten den er i aaben eller lukket Tilstand, hvad enten den er i tidligere eller ældre Udvikling, da ligner de bestemt hinanden; for at nævne det ved sit rette Navn, Larverne er kridhvite alle sammen. Den lukkede eller forseglede Yngel maa ligeledes

have en og samme Farve i store Flader; derfor kan Farven af Laagene godt variere noget fra Iſegul til mørk og brandgul. Jo ældre Vokſbygningen er, des mørkere vil Yngellaagene ogsaa være, og ombendt: jo nyere Bygning, jo Iſjere. Hvad man da ſaa iſær bør have ſin Opmærkſomhed henvendt paa, naar Yngeltabler underſøges, er dette: Kan der blandt den aabne Yngel findes blot en eneste Larve, der i Farve er afvigende fra de andre, Iſegul eller endog mørkegul, Ringene paa Larven ere tilbels udbiſkede, hvorimod de blanke Ringe paa den ſunde Larve tydeligt kan ſes, da er det miſtænkeligt. Dog ſkal her udtrykkelig bemærkes, at jeg altid ſærlig har min Opmærkſomhed henvendt paa den lukkede Yngel, ſaaſremt jeg finder et Cellelaag, der i paaſaldende Grad afviger i Farve og Form fra de andre, kendelig mere mørk, maatte noget ſlad eller endog noget indſaldet, da maa den underſøges med en Tændſtik, der i den ene Ende er ſlankt afſlaaret, aftages Laaget, Tændſtikken føres ned, drejes rundt mod Cellens Bæge; følger der da en Bædſke med ud, lig Chokolade, lidt Iſjere eller mørkere, og ſom i en ſejg Slim eller Traad lader ſig trække ud fra Cellen uden ſtraks at ſlippe denne, da er det Bipeft; ved at lugte dertil, lugter det afſtjheligt raadent.

Skulde der ſaa vel blandt de aabne ſom og undertiden blandt den lukkede Yngel findes en Larve, der er i raaden, brun Tilſtand, men ſom med Tændſtikken let lader ſig fjerne i nogenlunde hel Tilſtand, da tør jeg ikke ſtraks erklære Stedet for ſmittet, men jeg maa mere omhyggeligt underſøge de lukkede Celler, og ſom Regel finder jeg Sygdommen. En Tid paa Aaret, hvor Sygdommen meget let lader ſig opdage, er i Efterſommeren, ſ. Eks. ved ſidſte Udſlygning. Ynglen er maatte da ſom Regel næſten ophørt; da ſes det jo meget let, om der hiſt og her i Yngel-lejet findes et eller flere mørke indſalbne Cellelaag, der ved Underſøgelse med Tændſtikken nok ſkal viſe ſig at være Beſt. At der i Udſkanten af Yngeltavlerne paa denne Tid af Aaret undertiden kan findes forſeglet Yngel, der er død, men ikke i Forraadnelse, har ikke noget dermed at gøre, men er en Fejl fra Biavlerens Side, begaaet derved, for det første, at Yngellejet har været for ſtort og for det andet, at der har været for lidt Pakning, en Fejl man dog alligevel i Fremtiden maa undgaa.

Foder aldrig Bierne med gæret Foder eller endog med Foder, der blot har henſtaaet i nogle Dage, uden at det atter har

ſaaet et Opkog, hvorved de Gærſporer, ſom mulig have fundet Vej dertil ved Røgningen, ere blevne ødelagte. Ved Behandlingen af Bierne i det Hele taget, ſærligt da i den Tid paa Aaret, hvor der findes Yngel, maa vi komme ind paa en langt mere varſom og omhyggelig Behandlingsmaade for at undgaa, at Ynglen ikke forkøles og tager Skade, ja maatte dør deraf, men ogsaa for at fremmede Bier ikke ſkal ſaa Lejlighed til at røve af Honningen, thi ganſke viſt kan Biavleren ſelv føre Smitten fra et ſygt til et ſundt Stæde, men jeg er dog ikke i mindſte Tvivl om, at Sygdommen i ganſke anderleds høj Grad udbredes ved Biernes Røveri. Findes der derfor enten i den ſamme Biqaard eller i Nabolaget et peſtbeſængt, maatte ſvaagt Stæde ſtaaende og tilmed med flere Tavler og ſtøre Iſjbehul end Bierne fuldtud kunne beſætte, da kan man være ganſke ſikker paa, at ens gode Familier røver ſig Sygdommen til. (Fortſættes).

Snyltehvepſene.

Af Filomella.

Snyltehvepſene er Menneſkets bedſte Venner i Kampen mod ſkadelige Inſekter. De lægge deres Æg i Inſektlarverne, ſom ſaaledes kommer til at huſe en eller flere Gæſter inde i Kroppen og tilſidſt maa lade Livet, naar Snyltehvepſelarven er udviklet og borer ſig ud af Varten. Saa talrige er de, at omtrent hvert Inſekt har ſin eller ſine beſtemte Snylttere, ſelv om de leve ſkulte i Jorden, i det indre af Træerne eller i Viſtaderne, ſom Vokſmøllene. Af det ſtore Vokſmøls Pupper har jeg ſet 2 Slags Snyltehvepſe, en ſlanſk, brun „Johneumon“ (Limneria sp.) og en af de ſmaa guldglinſende „Metalhvepſe“. Snyltehvepſens Hun ſværmer alſaa omkring Viſtuberne, liſter ſig ind og opſøger Vokſmøllarverne i Tavlerne. Har den fundet en, underſøger den, om den ikke allerede er ſtuffet i Forvejen af en anden Snyltehvepſ, thi i ſaa Fald lader den den urørt, og hvis ikke, ſænker den ſin lange Læggebraad, der ſtaar udenfor Kroppen, ned i Larvens Legeme, ſidder den gennemborer Huden. Ved Sticket krymper Vokſmøllarven ſig, men Smerten ophører ſtraks, og den forſætter

sin Vden; den har imidlertid ikke mærket det lille Vg, som gled ned gennem Braaden i Saaret i det Njebli, Hvedsen staa den, men af Vgget kommer en lille Larve, som suger dens Blod i sig og vokser rask til. Voksmodlarven spinder sig kort efter ind og forvandler sig til Puppe. Da er Snyltehvepsen voksen og gnaver sig ud af Puppelegemet, som samtidig dør. Biavleren faar ikke disse tro Venner at se, undtagen han samler Voksmodlarverne og Pupperne i en Kasse og „klækker“ dem, d. v. s. fodrer og passer dem, indtil Voksmodlene selv — Nattesværmerne eller Vysfluene — komme frem, da vil han se, at der af nogle kommer smaa, slanke, fine Insekter i Stedet; det er Snyltehvepsene, som desværre ikke er saa hyppige Gæster i Staderne, som man kunde ønske.

Om Udrugning af Hønsæg ved Hjælp af Biernes Varme.

Af Brødr. Nielsen, Ollerup.

Dette Emne har tidligere været omtalt i „T. f. B.“ i en Artikel, der var oversat fra Tyll af nuværende Stationsforstander D. Carstens, Refsvindinge.

Saavidt vi vide, er der ingen her i Landet, som har prøvet denne Fremgangsmaade til Udrugning af Hønsæg. Det kunde være af Interesse, om den blev prøvet. Efter at have læst ovenfor anlydende Artikel i „T. f. B.“, tænkte vi selv paa at ville gøre et Forsøg med Metoden, men til Dato have vi endnu ikke faaet dette udført, men venter at faa Lejlighed dertil næste Aar. Aarsagen til, at vi nu drager dette Spørgsmaal frem, er nærmest den, at en Amerikaner, John. G. Norton, i et af de amerikanske Viblade fornylig har omtalt et Forsøg, han har gjort med Udrugning af Hønsæg paa denne Maade. Resultatet af dette har været særdeles tilfredsstillende, og vi have derfor ment at ville omtale det for „T. f. B.“'s Læsere.

J. G. Norton bor i Illinois. Staderne, han benytter, ere toetaages. Væggene ere pakkede med 4" tyk Hønsægspakning foran og bagved, og 2" paa hver af de

andre Sider. Over Rammerne anvendes Voksbug eller Kanavaas. Der ovenpaa benytter han saa en Hønsægspude med et Hul i Midten af Form som en Hønsæg Kede. I dette kan der anbringes fra 16 til 50 Vg. Naar Væggene ere anbragte i Keden eller „Rugemaskinen“, presses der en andre mindre Hønsægspude ned over dem til at holde paa Varmen. Væggene behøve ikke at vendes uden hver anden eller tredje Dag, saa der er ikke meget Ulejlighed derved. Af over 100 befrugtede Vg fik han udklækket en god, kraftig Kylling af hvert.

Naar man benytter stærke Familier, der har mindst 6 Tavler godt besat med Yngel, til Rugemaskiner, saa kan man, skriver han, gøre Regning paa at opnaa et tilfredsstillende Resultat.

Derjom det virkelig forholder sig saadan, at man med Held kan faa Kyllinger udrugede paa denne Maade, saa vil den maaste i Fremtiden kunne faa en ikke ringe Betydning for dem, der give sig af med Fjerkræavl. Det er jo klart, at det ikke vil kunne have nogen særlig skadelig Indvirkning paa en Bifamilies Udvikling, om der i Foraarsstiden anbringes en Snes Hønsæg eller der omkring ovenpaa Voksbugen eller Dæklarredet over Yngelrummet, naar Væggene tilpækkes omhyggeligt, s. E. paa den Maade, som er nævnt oven for. Det vil sikkert være langt mere fordelagtigt at faa Kyllinger udrugnet paa denne Maade end ved Hjælp af Viggehøns eller kostbare Rugemaskiner.

Bifolk i en Hvedemark.

Ved Godsinspektør Jens Jensen,
Buchhagen.

At en Bifærm sætter sig fast i en Hvedemark og bygger Ragerne paa den staaende Hvede er vist en stor Sjældenhed. Da jeg den 7. August 1899 om Aftenen Kl 7 $\frac{1}{2}$, vilde gaa ud ad Marken, kom mine tre Karle, der vare ved at høste Hvede med Maskinerne, ridende i fuldt Trav. Da det endnu ikke var Fjraften, var det mig umuligt at fortsaa, hvad der var passeret. De fortalte nu, at der pludselig var kommen Bier, der havde

overfaldet Hestene og dem selv. De to Heste, der havde faaet de fleste Bistik, satte ajsked i fuld Gallop med Maskinerne, og det skyldtes alene Karlenes vandsnærværelse, at de ikke løb løbst, hvorved der kunde være passeret en stor Ulykke.

Hestene vare meget urolige, da de kom paa Stalden; de slog og væltede sig og vilde ikke tage deres Foder. For den ene Hest, der havde faaet de fleste Bistik, var jeg meget urolig. Den var oversaaet med Bistik paa hele Kroppen, hvoraf hvert var jvulmet op saa stort som en halv Baldnød.

I Haab om at fange et godt Bifolk med megen Honning, brød jeg nu op under Forsyning af Stør, Handsker, Biskurv osv. Næsten hele Gaardens Personel fulgte med for at se, hvorledes jeg vilde udføre min Sag. Efterat vi nu efter lang Søgnung fandt Bifolket, viste det sig til min største Urgrelse, at det store Hjul af Maskinen var gaaet midt over Bygningen og havde knust Ragerne, samt en stor Del af Bierne. Det var blot muligt at redde nogle smaa Stykker Rager med Honning i, der dog vare saa besnudsede, at de blot kunde bruges til Fodring.

Efter hvad jeg kunde konstatere, bestod Bygningerne af 5—6 Rager, der hver havde indeholdt 5—6 Pd. Honning.

Imidlertid var det bleven mørkt, og saa maatte vi vende tilbage med usorrettet Sag.

der at stille op. Efter en Times Tid saa jeg, at der kom en Sværm flyvende mod Mejeriet og gik ind i det omtalte Rør. Efter kort Tids Forløb vare Bierne inde og begyndte at flyve ud og ind. Nu vare gode Raad dyre. Til min største Glæde opdagede jeg, at det var Sværmen fra Piletræet.

Nu lavede jeg mig hurtigt en Kasse, i hvilken der var Plads til at kunne optage nogle Halvrammer. I Midten af Kassen blev der indsat en Skillevæg med en Bitømmer (Gerstung). Paa den ene Ende indfattes der et Stykke Jærnrør, der passede til Rørene i Muren, og paa den anden Ende anbragtes Flyvehullet samt et lille Flyvebræt. Nu stoppede jeg Rørene til i Mejeriet med Undtagelse af eet, i hvilken Røret fra Kassen jattes ind. I det forreste Rum af Kassen havde jeg hængt 3 Rammer ind med Yngel. Nu vare Bierne tvungne til at gaa igennem Kassen med Bitømmeren, hvis de vilde ud, hvilket havde tilfølgende, at de ikke kunne komme tilbage, men maatte bliue i forreste Rum. Efter 3 Dages Forløb befandt alle Bier sig i Kassen med Rammerne, hvor de vare i fuldt Arbejde. Jeg tog nu Sværmen bort og satte den i et tomt Stæde. Da Dronningen ikke var kommen med ud af Muren, maatte Sværmen oplække sig en anden.

Paa denne Maade kan man fange ethvert Bifolk, der sidder i et hult Træ eller lignende Stæder.

Den 12. Oktober 1900.

Hvorledes jeg fangede en Sværm, der sad under Gulvet i et Mejeris anden Etage.

Af Jens Jensen, Godsinspektør, Buchhagen.

I vort Mejeri er Gulvet i den anden Etage hult og forlynet med et 1" Rør igennem Muren. En skøn Sommereftermiddag — det var den 12. Juli 1899 — aigav et af mine Bistader en stor Sværm der satte sig højt oppe i et gammelt Piletræ. Jeg forsøgte nu at fange Sværmen ved Hjælp af en lang Stige og en Sværmsanger, hvilket dog ikke vilde lykkes, da den sad paa en Gren, der ragede langt ud over Borggraven. Jeg var naturligvis meget ærgerlig derved, men hvad var

Indgangens Retning.

Af G. M. Doolittle.

Nogle synes at tro, at det er ligegyldigt, hvilken Retning Staderne vender, men jeg er af en anden Mening. Jeg har haft Stader med Indgangen vendt i omtrent alle Retninger, og de daarligste har været dem, der have vendt mod Nord, medens de, der vendte mod Syd, altid have været de bedste. Af de Familier, der have haft Indgangen vendt imod Nord, har jeg mistet adskillige om Vinteren; naar de, der havde Indgangene mod Syd eller Sydøst, kunde holde en god Mensningsudflugt og derved blive i god Stand til at taale en anden lang og kold Periode,

fløj de andre slet ikke paa Grund af, at Solen ikke kunde skimme paa deres Indgange; de døde derfor af Bugløb, som det er kaldet, ved ikke at have en Lejlighed til at stille sig af med deres Etskrementer.

Desuden vil Bierne om Sommeren i Stader, hvis Indgange vende mod Solen, i Almindelighed arbejde længere hver Dag end de, hvis Indgange Solen aldrig skinner paa. Dertil kommer, at de herskende Vinde i denne Egn ere fra Sydvest til Nord, og hvor Indgangene vende mod Vest eller Nord, vil mere Forraad blive fortæret for at vedligeholde Varmen i Klyngen, naar de herskende Vinde blæse lige ind ad Indgangen og bortfører en Del af Varmen, der frembringes af Bierne.

Saa er der igen dette, at paa alle blæsende Dage kunne Bierne let naa Indgangene, naar Staderne have deres Bagside imod Vinden; derimod bliver de, hvis Forsiden vender mod Vinden, Gang paa Gang blæst bort fra Indgangen, før de kunne naa at faa Fodfæste og løbe ind. Det var denne sidste Del, der bragte mig til at sige, at jeg aldrig vilde vende Stade, ikke engang om Sommeren, i nogen anden Retning end fra Syd til Øst.

I Kældere med en lige Temperatur har det mindre at betyde, i hvad Retning Indgangene vende, naar Kælderen er fuldstændig mørk. Hvis der er et Vindue i Kælderen, der giver Lyset Udgang, er det heldigst at formørke dette. Kælderen ved mit Udbigaard ønsker Folkene ikke mørk; derfor vender jeg Indgangene ind imod Væggen, bort fra Lyset, og Bierne overvintre da omtrent lige saa godt som her i min fuldstændig mørke Kælder. Jeg tror, at omtrent alle ere enige om, at en fuldstændig mørk Kælder er bedre for en heldig Overvintring end en lys.

Doolittle anser det for heldigst, at Staderne i hans Egn vender Indgangen imod Syd og anser det for mindst heldigt at vende den imod Nord. I den lange Række af Aar vi har drevet Biavl, har vi hvert Aar haft Stader, hvis Indgange har vendt mod Øst, Syd og Vest, uden at vi har mærket nogen Forskel paa Overvintringen eller i Udbyttet af Staderne. I de sidste 2½ Aar har vi haft 5 Stader staaende med Indgangen vendt imod Nord. I Vinteren 1898—99 overvintrede disse 5 Stader udmærket, og det ene af dem gav den første af de 3 Sværme, der saldt her i Bigaarden det Aar. I Vinteren 1899—1900 syntes Overvintringen ikke at gaa rigtig godt, idet

der ved et Par af Staderne hen ad Foråret var enkelte Bier, der fløj ud; de trængte til at rense sig paa Grund af, at de Stader, der vendte Indgangene imod Nord, tidligere holdt op med at flyve end de andre Stader. Vi ville raade Biavlerne til at tage alt muligt Hensyn til Pladsen, hvor Bierne opstilles, at Staderne kan komme til at staa i saa godt Læ som muligt, men vi tror ikke, at det har nogen væsentlig Indflydelse hverken paa Overvintringen eller paa Honningudbyttet, naar blot Staderne staar i Læ, enten Flyveaabningen vender imod Øst, Syd, Vest eller mod Nord. Red.

Vokstablerne.

Af S. Jensen, Lund, Marslev, Randers.

Vi faa jævnlige Meddelelser i Tidsskriftet om Dronningaavl, Dronningindsørelse osv. og det altid tilbagevendende Kamme-maal. Kunde det nu ikke være godt en Gang at dvæle lidt ved Kunsttablerne. Den bevægelige Tavlebygning, Udlyngeren samt Kunsttablerne ere Grundpillerne i den fremstredne Biavl, og efter min Mening kan ingen af dem undværes. Vor afdøde Ven, H. Erslev, tog en Gang Pennen for at anbefale formindstet Brug af Kunsttablerne og navnlig nøjes med Strimler, paahæftede Kammernes Bærestykke som Vejledning til Bygningen, paa Grund af, at Kunsttablerne vare saa dyre, saa det trak for mange Penge fra Biavlerne. Jeg indrømmer villig, at Tablerne ere meget dyre, og særlig nu, da vi har faaet dem fabrikeret af nogenlunde godt Voks, og det er særlig derfor, at nærværende fremkommer. Jeg vil paa ingen Maade gaa med til at bruge Strimler, thi som gammel Biavler har jeg Erfaring for, at det betaler sig overmaade godt at bruge hele Kunsttabler. Naar en Sværm forsynes med Tavler, kan den i et godt Bjaar foruden en god Vinterforsyning give et ret godt Overstøb. I et Hungrebjaar er Sværmen nærved at staffe sig Vinterforsyningen, naar den kommer rettidig og har Tavler, hvilket er ganske umuligt for den, naar den selv skal bygge dem. Og saa har vi endda i mange Tilfælde, hvor Bierne absolut ville bygge Drone-celler, den store Fordel, at de ved Kunsttablernes Brug vinges til at bygge Arbejdervoks. Jeg vil ogsaa have indført

Vengebesparelse ved Brugen af Kunsttavler. Maaden, det skal ske paa, er ved at Biavleren selv støber sine Tavler. Ersklev har i en ældre Udgang af „T. f. B.“ givet en fuldstændig Anvisning til at støbe dem. Jeg har i flere Aar ventet paa at faa det udført, men tvungen af Omstændighederne, Vokssets Stigning, de daarlige Honningaar, vi har haft, saa flere Tavler gaar ud af Brug, har jeg først faaet Planen udført iaar, og da det gif mig meget bedre end jeg ventede, skriver jeg nærværende, for at andre ogsaa kunne faa Del i det samme Gode. Jeg forskrev altsaa en Tavleform fra Hr. Købmand A. Rasmussen, Kallundborg, og fulgte Anvisningen efter Tone, og det gif ogsaa meget godt. Tavlerne bleve smukke, og jeg fik ikke saa lidt flere af Pundet, end jeg ventede. Formen kostede 18 Ore pr. □ = Tomme.

Fabrikanten angiver som Fortrin ved de i disse Forme forfærdigede Tavler:

- 1) Bierne foretrække dem fremfor andre Tavler.
- 2) De trække sig ikke skæve eller pukkede i Stadets varme Luft.
- 3) De kunne anvendes ogsaa i store Kammer uden at traades.
- 4) Man er fuldstændig sikret mod Voksforfalskning, naar man bruger sit eget Voks og køber hos paalidelige Biavlere.
- 5) Tavlernes Fremstilling, siden han begyndte at bruge det angivne Løsningsmiddel, er blevet saa let, at enhver Tables Forfærdigelse kun medtager 1 Minut.

Naar Biavleren er naaet til det Staaantal, han ønsker, kan han uden syn-derlig Indbød af Voks holde det gaaende med det Voks, han smelter af kasserede Tavler (nu behøver de ikke at blive saa gamle), og Afstræling ved Udslyngningen og andet mere, som den paapasselige Biavler indsamler, hvad der er en betydelig Besparelse. Da jeg haaber, at andre Biavlere vil støbe deres Tavler selv, saa vil jeg henlede deres Opmærksomhed paa Anvisningen af Købmand J. Jørgensen, Hjørring, som findes i „T. f. B.“ 1896, Nr. 18.

Fra Skaane.

Brev til „T. f. B.“

II.

Alle mine Bisfolk kom lykkelig igennem Vinteren 1898, saa at jeg i Foraaret 1899 havde 16 Bisfolk; deraf var dog det ene dronningløst. Ogsaa dette Foraar var usædvanlig mildt, og allerede den 23. Januar begyndte Bierne at holde deres første Mensningsudflugt. Foraaret var koldt med megen Blæst, saa at det var vanskeligt for Bierne at flyve længere bort fra Staderne. Hesthoven (den store Skræppe) blomstrede usædvanlig stærkt, men Blæsten og Kulden forhindrede Bierne i at besøge dem. For at faa Bierne stærke, besluttede jeg at gøre et Forsøg med Foraarsfodring. Jeg nænnede dog ikke at rive Vinterpakningen op af Frygt for at slippe for megen Varme ud. Jeg fodrede derfor ude i det fri. Det gif udmærket, og de 3 Bisfolk, som jeg fodrede, udviklede sig godt. Jeg vil med det samme meddele, at ingen andre Bier end mine findes indenfor en Afstand af $\frac{1}{4}$ Mil, og at jeg altid fodrede henimod Aften, samt at jeg stadig gif og arbejdede ude i Haven, og dog mærkede jeg ikke det mindste til Novbierne. Jeg fodrede dog kun med hengemte, fyldte Kammer, af hvilke Cellelaagene vare afstrællede, og Tavlen overstænket med lunket Vand. For at Bierne ikke skulde ødelægge Voksbygningen, flyttedes Kammen hen til en ny Plads i Haven, saasnart den var blevet fuldt besat med Bier. Hvad jeg dog tror der mest af alt bidrog til mine Bisfolks raske Udvikling var — om jeg saa maa kalde det — Vandfodringen. En større Lønne med den ene Bund opad nedjattes midt i Vigaarden. Herpaa sloges næsten daglig Vand, saa at det stadigt stod 1 a 2 cm. højt. Ros, Smaapinde og Stene lagdes i Vandet, for at Bierne ikke skulde drukne. For at lokke Bierne derhen lagde jeg til en Begyndelse lidt Honning paa Rosket. Ved Middagstiden saas daglig i en længere Tid af Foraaret og Forsommeren 80 til 100 Bier samtidig drikke af Vandet og derpaa rask begive sig tilbage til deres Bolig. Jeg antager, at flere Tusinde Bier reddedes paa denne Maade fra at drukne i et tæt herved liggende Æer. Da Bierne om Foraaret forbruge meget Vand til dermed at opløse den forsurede Honning samt til Beredning af Foder til

Engelen, tror jeg, at de sparede meget Arbejde ved at have saa nær til Vandet.

Jeg havde i disse 3 Aar kun haft et Slags Rammemaal, nemlig Højnormalmaalet. Uagtet jeg godt indsaa hvilke Ubehageligheder, der kan følge med Anvendelsen af mere end et Rammemaal i samme Bigaard, saa besluttede jeg mig dog til at anskaffe et større Rammemaal. Jeg havde nemlig ofte lagt Mærke til, hvorledes Bierne gerne vilde bygge til paa Rammernes Sidelister og bygge dem fast til Husets Sidevægge, særlig naar Afstanden mellem Rammen og Sidevæggen var blevet noget for stor, eller Rammerne, uagtet jeg bruger Afstandsstifter, var kommet til at hænge af en eller anden Aarsag for langt fra hverandre, eller Bierne havde haft for lille Plads. Den nederste Del af Rammen benyttedes kun under det bedste Træk, og meget ofte byggede Bierne Tavlen saaledes, at der blev en Abning paa 1 til $1\frac{1}{2}$ " imellem Tavlen og Underlisten af Rammen. Derfor tænkte jeg, at Rammen var noget for smal og lidt for høj. Vendte jeg den om, blev Forholdet modsat; saa var Rammen for bred og for lav. Jeg besluttede mig derfor til at anskaffe mig et nyt Rammemaal og gjorde Huset 30 cm. ($11\frac{1}{2}$ " bredt og 35 cm. ($13\frac{3}{8}$ " højt til Falsen og i Overfatskasserne anvendte jeg Rammer, der vare halvt saa store som Rammerne i Underrummet. Jeg begyndte med dette Rammemaal i Sommeren 1899, og om Efteraaret indvintrede jeg 5 Bisfolk paa det ny Maal. Dette Rammemaal er jo næsten af samme Størrelse, som den i Danmark saa udbredte 10×12 " Ramme. Af de 5 Sværme, som var sat i Hus paa dette Rammemaal, byggede det ene, uagtet det ikke sad videre trangt, Rammerne fast til Huset, skønt Afstanden imellem Rammerne og Vunden ikke var mere end 2 cm. ($\frac{3}{4}$ "), hvilket jeg finder er en passende Afstand. Det saa jo ud, som om Bier, der lige var kommet fra et Hus med høje Rammer, vilde have Tavlerne lige saa høje i den ny Bolig, som de havde i den gamle. Jeg har hver Vinter i de sidste 3 Aar forfærdiget et nyt Hus med Plads til 40 Kammer i Hovedrummet og bestemt til to Familier, men dog paa Forsiden forsynede med 6 Flyvehuller. Fordelene ved de mange Flyvehuller ere ifølge min Mening følgende: Da jeg hidtil mest har forøget mit Staaantal gennem Sværmning og Sværmene ofte har været smaa samt kommet sent, har jeg let i et saadant Staa kunnet forenet to Folk til et eller tre til to. Bag et stærkt Bisfolk har jeg let

kunnet indvintre en lille Efterbærm med egen Flyveaabning. Jeg har sat den paa 3, 4 eller 5 Kammer, skilt fra det stærke Bisfolk ved en bitæt dobbelt Dør af Traadbøv. I Sommeren 1899 stiftede jeg mig to prægtige Bisfolk af eet paa følgende Maade: Et stærkt Bisfolk paa 14 Ingelkammer havde en 3 Aar gammel Dronning, som jeg vilde have byttet med en yngre. Jeg gik og ventede paa, at det skulde sværme. Allerbedst som jeg gik og saa paa Bierne, begyndte de at styrte ud af Huset. Jeg stødte mig hen til Huset for at se, naar Dronningen kom ud. I det Øjeblik, hun kom ud, fangede jeg hende paa Flyvebrættet og dræbte hende. Sværmen satte sig i en Klynge i Toppen af et stort Kastanietræ. Jeg lagde den døde Dronning paa Huset, og efter 1 Times Forløb havde hele Sværmen samlet sig, dels omkring den døde Dronning, dels paa Forsiden af Huset. Da Dronningen borttoges, begyndte Bierne lidt efter lidt at løbe ind i deres gamle Bolig. Siden undersøgte jeg alle Kammerne i Stedet, og alle Dronningcellerne paa de to største, og alle smukkeste nær borttoges. Rammerne indhængtes atter, men med et Indstøb i Midten og med en Dronningcelle i hvert Rum. Derpaa sættes en Overfatskasse ober hver Afdeling. Paa denne Maade fik jeg nu to gode Bisfolk med unge Dronninger, og dog kostede jeg omtrent 15 Kilo Honning. Bisfolkene havde nu hver sin Udgang. Naturligvis fik det Bisfolk, som fik det ny Flyvehul, det største Antal unge Bier og Ingeltavler. Jeg anskaffer mig nu intet Bihus, bestemt til et Folk, med mindre end to Flyvehuller, og er Huset bestemt for 2 Bisfolk, har det mindst 4 Flyvehuller. Mange Bemærkninger kunne gøres mod de mange Flyveaabninger paa mine Bihuse og fremsfor alt den Bemærkning, at Dronningerne ved Parringsudtøen let kan flyve fejl og gaa ind til et andet Bisfolk og blive dræbt. Dette er dog endnu ikke indtruffet hos mig, men om saa skulde ske, borttages det bitætte Staaltraadsgitter, og Folket forenes med sin Rabo. Dog er det min Tanke, at i Fald Dronningen gik tabt ved Parringsudflugten, har det i 9 af 10 Tilfælde sket ved et rent Ulykkestilfælde, saasom Dronningen er blevet opsnappet af en Jugl eller deslige.

Honninghøsten har været lille i Aar; gennemsnitlig er der vel høstet 4 a 5 Kilo Honning pr. indvintret Bisfolk. En og Anden har maaske faaet noget mere, men mange betydeligt mindre, og nogle har ingen Ting høstet. Aarsagen til denne lille

Honninghøst har vistnok i Almindelighed været det lange kolde Foraar, hvilket gjorde, at Bisfolkene ved det korte Hovedtræks Begyndelse vare for folkesfattige. Dertil kom, at midt i det korte Hovedtræk indtraf der nogle kolde og regnsfulde Dage. Hovedtrækket er her paa Egnen meget kort: omtrent fra St. Hansdag og til Midten af August. Indtræffer der daarligt Vejr i denne Tid, er alt faa om Udbytte forsvundet for det Aar. Ofte sker det, at Bisfolkene ikke naar at blive birige, sørend i Midten eller Slutningen af August, just som Hovedtrækket er forbi. I saa Tilfælde fortærer det stærke Bisfolk paa kort Tid alt, hvad det som spagt har samlet under Hovedtrækket. Det gælder her paa Egnen om at gøre alt, hvad gøres kan, for at saa Bisfolkene stærke inden Midsummer.
N. N. Oldén.

Magasinrammernes Bredde.

Af Jacob Olsen, Dristebrohus.

I Anledning af Redaktionsanmærkingen til min Artikel i Nr. 17 om Zinkfalske skal jeg tillade mig at fremkomme med følgende Bemærkninger. Jeg tvivler paa ingen Maade om, at den brede Zinkfals har mange Fordele, værtimod, men det forekommer mig, at en opstaaende Kant af galvaniseret Baandjern i visse Retninger paa noget nær kan anvendes med den samme Veltelse i Behandlingen for Dje. At det er nødvendigt, at Indervæggene er $\frac{1}{2}$ " tykke, for at et saadant Baandjern skal kunne fæstes forsvareligt, er der ingen Tvivl om; saa tynde Bægge som $\frac{1}{4}$ " anser jeg for at være upraktiske, selv om der kan anbringes Zinkfals paa dem, da de jo ikke har nogen Modstandsevne, saa Mellemrummet kan stoppes ordentlig fast, ikke at tale om, at de ikke kunde sammenpløjes eller sømmes fast til Bunden, hvilket er nødvendigt for at opnaa den fornødne Læthed og Holdbarhed. Med Hensyn til Magasinerne i 10×12 " Stedet henviser Redaktionen til Diskussionsmødet i Kolding 1893 og anfører tillige, at der paa dette Møde var mest Stemning for en Halvramme af $12\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{4}$ ", altsaa Ingel-

rammens Højde bestemmer Magasinrammernes Bredde osv. Grunden til, at man i sin Tid antog en saadan Halvramme, var vel nærmest med den Tanke for Dje i honningknappe Aar at kunne flytte Magasinrammerne ned i Underrummet, hvor disse blev satte med Enden hvilende paa Stadets Bund, idet saadanne to kunde optage samme Plads som en Ingelramme.*) Denne Tanke ser jo meget praktisk ud, men jeg antager, at det kun er i enkelte Tilfælde, at det virkelig har været udført i Praksis. I hvert Fald har jeg aldrig set, at man har brugt den Fremgangsmaade. Desuden kommer jo dertil, at det var paa en Tid, hvor man vel egentlig ikke havde Bigang over Ingelrammerne, at nævnte Rammeform blev indført, og hvor den altsaa kunde udfylde sin Plads tilfredsstillende med Hensyn til den fremkomne Bigang mellem Magasinrammernes Bundliste og Ingelrammernes Tavlebærer. Dette Forhold har imidlertid forandret sig en Del, da man gik over til den $\frac{1}{4}$ " høje Plads over Ingelrammerne, idet dette bevirkede den i min Artikel om Zinkfals forekomne Ulampe, at der blev en dobbelt Bigang, saa langt som Tavlebærerne i Ingelrummet naaede, naar Magasinerne vare saa høje, at Rammerne manglede $\frac{1}{4}$ " i at naa Underkanten. Forøvrigt har man jo to Veje, ad hvilken denne Ulampe vil kunne forebygges, enten at benytte Afspærringsgitter, som er fæstet paa en Ramme af $\frac{1}{4}$ " i Tykkelse eller bygge Staderne saaledes, at Baggens Overkant staar i Højde med Tavlebærernes, saa langt ned som Magasinerne udvendige Bredde naar, altsaa ca. $1\frac{1}{2}$ " til hver Side, hvilket jo meget godt kan lade sig gøre, naar der ovenpaa Glasdøren sømmes en Liste, der

*) Marsagen til, at Halvrammen $12\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{4}$ " er blevet anbefalet til Indførelse, var dog ikke alene, fordi man i honningknappe Aar kunde sætte to saadanne Halvrammer ind i Hovedrummet og anvende dem istedet for en Helramme, nej, det var særligt, fordi der hidtil kun var benyttet Trediedelsrammer ($10\frac{1}{2} \times 4$ ") eller ogsaa, hvor der, som hos mange Biavlere, slet ikke benyttedes Magasiner. De ældre Trugstader havde derfor ikke ret megen Plads over Hovedrummet, men da Halvrammen kun var $1\frac{1}{4}$ " højere end Trediedelsrammen, saa kunde den i Reglen benyttes i de fleste, ældre Huse, uden at der behøvedes at forandres noget ved Staderne. Man naaede ved at benytte Halvrammen at saa 10×26 " Tavlebygning i Magasinerne mod 630 □", som der var, naar der benyttedes $\frac{1}{3}$ Del Rammer. Ved at benytte saa lav en Ramme, haabede man ogsaa at kunne anvende Magasinerne uden at benytte Afspærringsgitter, hvad der af mange Biavlere antages at være et betydeligt Gode. Red.

gaar ind derover. Men man kommer derved bort fra den af Hr. Aug. Petersen foreslaaede Forbedring af vore Stader, at kunne efterse Pakrummet uden at overslytte Bierne i andre Stader, grundet paa, at Dækbrøttet, som hviler paa Pakningen, højest kan blive $1\frac{1}{2}$ " bredt, i Vægge som er 3" tykke, hvilket jo er for smal en Abning til en nøjagtig Undersøgelse af Stopningsmaterialet i de hule Vægge. Den anden Fremgangsmaade, Benyttelse af Afspærringsgitter, kan jo til Nød afhjælpe den paapegede Ulempe af den dobbelte Bigang, men dertil forlanges, at Gitteret er hævet $\frac{1}{4}$ " fra Tavlebererne, og da dette tillige skal være i Stadets hele Længde, forudsat at der er paasat Magasiner overalt, bliver det jo næsten nødvendigt at have en Ramme af Længde som Magasinet til hver af disse, altsaa i 10×12 " Stedet, hvor der som Regel i et Stade med 18 Rammers Plads bruges 3 Magasiner, skulde der være lige saa mange Rammer med paasat Afspærringsgitter. Til 12×12 " Stadet var der ved det omhandlede Møde i Kolding mest Stemning for at bruge en Magasinramme, som var 12" bred og 6" høj. Efter min Anskuelse havde det da været rimeligt at bruge den samme Fremgangsmaade overfor 10×12 " Stadet. Ganske vist kommer man derved tildels bort fra Magasinrammernes Veitemelse overfor Spørgsmaalet som nævnt i de honningfattige Aar, men da denne Anvendelse vistnok kun yderst sjældn er bleven benyttet, er der næppe nogen Nimmelse i at holde paa en saadan Rammebredde alene af denne Grund. Ved at gaa over til halv Højde af Ingelrammerne bliver jo Magasinrammerne ca. 1" højere end forhen, men dette kan næppe have nogen Betydning ved den praktiske Biavl, da det samme Kvadratindhold kommer tilstede, ligesom der bliver Plads til den samme Honningmængde og det samme Rum for Bierne at opvarme, med den Forskel, at det er lige over Ingelrammerne istedet for at Magasinrammerne ellers gaar et lille Stykke ind over Pakrummet, hvilket vel nærmest maa tale til Fordel for en Magasinramme af samme Bredde som Ingelrammen.

DBF.s Biavlskole.

Onsdag den 18. Juli. Nr. 21 — et □' Stade — blev undersøgt. Dronningen,

et usædvanlig stort og smukt Eksemplar, blev fanget i en Cellebestytter, en 10—12 Bier blev børstet af en Table ned i et Forsendelsesbur, som blev dækket med et lille Stykke sort Bobinet; derefter anbragtes Cellebestytterens Epidis under Bobinettet, og Dronningen gik ned i Forsendelsesburet. Bobinettet sømmedes fast til Buret med nogle smaa Søm. Derover lagdes et Stykke Pap, og Buret var færdigt til Afjendelse. I en Table med Wg blev der udskaaet en 1" bred Strimmel Table. 7 Celler med Wg bleve udvidede for at give Bierne Anvisning til Dronningceller. Hver af disse Celler var der givet en Plads paa $\frac{1}{4}$ ". Resten af Wggene, som var forneden ved Tavlens Kant bleve ødelagte. Udenfor et af Staderne mente man at mærke Høveri; de omkringflyvende Biere bleve stankede med koldt Vand, ligesom Husets Tag og Forside bleve overstankede. Høverne forsvandt straks. Stadet Nr. 19 undersøgtes; der trangtes til mere Plads. En Table med Honning anbragtes foran Ingellejet. Nr. 9, et □' Stade, undersøgtes; det havde nylig faaet en ung Dronning, der havde belagt et lille Stykke med Wg. Stadet havde omtrent Honning nok til Vinterforraad.

En Samling af Forsendelsesbure fra Tyskland, Krain og Italien bleve foreviste, og de forskellige Forsendelsesmaaders Fortrin og Mangler bleve omtalte.

Torsdag den 19. Juli. Foretoges i Righed med de foregaaende Aar en Udflugt gennem Sect. Hans Hospital og Boserup Skov til Rattinge Bæk, hvor Cellulosefabriken, den store Frugthave, der iaar bugnede af Frugt, og Honneriet besaas Efter at have nydt Udsigten samt en Forfriskning besaaes Bigaarden, der nu i Løbet af det sidste Aar var vokset fra 4 til 34 Jolk. Denne stærke Udvidelse var dog for Størstedelen fremkommet ved Køb af Bier. Det er Ejeren, Statsraad Ferslevs Agt at oprette en meget stor Bigaard. Staderne pasles af Gariner A. Larsen, Korbæk ved Frederikshund. De fleste af Staderne var af 10×12 " Maalet, Resten af Lavnormal. Flere af Staderne bleve undersøgte; det viste sig, at de kun indeholdt lidt Honning.

Fredag den 20. Nr. 29 undersøgtes, der fandtes 19 Dronningceller udbyggede paa den indhængte Tablestrimmel; der blev saa taget Dronningføder fra et Par af Cellerne, som anbragtes i de støbte Dronningkopper. Fra Nr. 32 udtoges et lille Tablestykke med 1 a 2 Døgn gamle Larver, hvoraf de 9 oversættes i de støbte

Dronningfopper efter Doolittles Metode. De anbragtes i Midten af Yngellejet i Nr. 21. Dette Støde var forinden efter- set, og alle paabegyndte Dronningceller vare obelagte. Dronningen i Nr. 35 havde lagt en Del Æg; den fangedes og anbragtes i et Forjendelsesbur. En Dronningcelle indhængtes istedet. I Nr. 16 var den unge Dronning udløbet af Celler den saa meget stor og kraftig ud.

Lørdag den 21. Nr. 21 undersøgtes. 3 af de kunstige Dronningceller fandtes forlængede af Bierne, og Larverne svømmede i en stor Mængde Foder; derimod fandtes hverken Foder eller Larver i de 6. Fra Nr. 29 blev taget noget Dronningfoder og anbragt i de tomme Celler, 6 Larver blev taget fra Nr. 19. Fhv. Gaardbestyrer Ssens Larsens Bigaard i Roskilde blev besøgt. Den bestod af 5 Wellsstader og 4 Lavnormalstader; desuden fandtes der en særdeles god Solvoksmelter. De fleste af Bisfollene blev undersøgte; flere af dem vare meget smaa.

Søndag den 22. Flere af Eleverne vare om Formiddagen i Roskilde Domkirke, og om Eftermiddagen foretoges der forskellige Arbejder i Bigaarden; en Del Redstaber blev foreviste og forklarede.

Mandag den 23. Nr. 21 blev undersøgt. 2 af de sidst indsatte Larver vare modtagne. Sværmen i Nr. 38 efter- saas; af denne blev der taget Larver til Indsættelse i de tomme Dronningfopper. 9 ny Dronningfopper blev støbte af Eleverne og belagte med Foder og Larver. De blev ligesom de tidligere anbragte paa en Trækiste og indhængt i samme Kamme i Nr. 21. Af Nr. 30 borttoges Dronningen, og der gaves Bierne Anvisning til Dronningceller paa en Tavle, fuldt belagt med Æg, som toges fra Nr. 38 (Sværmen). 2 Tabler med Larver toges fra Nr. 30 og gaves til Nr. 38.

Tirsdag 24. Udflugt pr. Bane eller Cykle til Ledreborg og Hørthadalen. Gæstgiver D. Hansens Bistader blev eftersete. Et ældre Trugstade til 3 Familier blev særlig stærkt kritiseret; man fandt, at Støder til 1 Familie var langt de bedste. Kristensen holdt inden Aftenen fra Skoven et Foredrag om Voskøllens Farlighed i flet passede Bigaarde.

Onsdag den 25. I Nr. 21 var 8 Dronningceller antagne. Omlarvning foretoges paany af Eleverne. Nr. 38 blev undersøgt. En Sværm indfangedes ved Hjælp af en Sværmsfanger. 3 af Staderne fik hver fra $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ Bund Bier; Resten af Sværmen, ca. 3 Pd., blev givet til

Nr. 35. Bierne blev godt modtagne alle 4 Støder.

Torsdag den 26. Smaaftadet Nr. 1 undersøgtes; Dronningen indfangedes. En Bitommer anbragtes under et Magasin i Nr. 19. En Del Stader eftersaas; nogle af de udførte Arbejder fandtes at være lykkedes særdeles godt, andre vare lykkedes mindre godt.

Fredag den 27. Nr. 21 undersøgtes; der fandtes ialt 13 Dronningceller. I Nr. 30 fandtes 4 Dronningceller. I Nr. 31 indfangedes Dronningen og anbragtes i Smaaftadet Nr. 32. Dronningen i Nr. 3 blev indfanget og anbragt i et Forjendelsesbur. Forfællige Stader bleve eftersete.

Et Par Aftener fra Kl. 8 til 10 forevistes Lysbilleder, hvoraf der fandtes flere ny, særdeles interessante og lærerige Billeder.

Lørdag den 28. afholdtes den afsluttende Prøve, hvor DBF.s Præsident, Kadetajn H. Schroll, Lykkensjæde, og Gl. Roskilde Amts BF.s Formand, Proprietær H. Hansen, Nymølle, vare tilstede samt Censorer. Den mundtlige Overtøring fandt Sted om Formiddagen i Teknisk Skole, om Eftermiddagen afslagdes der Prøver paa praktisk Færdighed i Bigaarden.

Efter de afsluttende Prøver udtalte Kristensen paa egne og Grønninges Begne en Tak til Eleverne for det gode Forhold, der iaar ligesom de foregaaende Aar havde raadet paa Biaulskolen i Roskilde, og som særlig var Grunden til, at der kunde naas saa langt i saa kort en Tid.

Præsidenten takkede saavel Lærerne som Eleverne for det Arbejde, som her var udført til Biaulens Fremme.

Skolens Elevantal var det største, det endnu har været, idet der var 23 Elever, som deltog i hele Kursus'et, og 5 Elever deltog i Undervisningen i en Uge; desuden var der mange Tilreisende, som besøgte Skolen 1 eller 2 Dage.

Skolen var iaar ikke besøgt af Biaulere fra Udlandet.

Marskiftet.

Af J. Jensen-Pedersen, N. Bork pr. Larm.

Naar man staar ved et Marskifte, hvor man har det gamle Aar bag sig, og

det ny foran sig, da ile Tankerne uvilkaarlig foran En frem i Tiden, frem i det nye Aar, for at male Billeder og bygge Luftkasteller, hvoraf maasse nogle blive til Virkelighed, men hvoraf de allerfleste ramler sammen og forsvinder som en Skygge. Hvad det nye Aar og Fremtiden vil bringe os, enten Glæder eller Sorger og Stusselser, ligger skjulte for os. Det sker vel og for de fleste, at Tankerne vandre tilbage i Tiden og dvæler ved Minderne fra det gamle Aar, særlig de gode Minder, Minderne om det, som bragte os Glæde og Betsignelse. Ja,

„Mindet lader som ingenting,
Er dog et lønligt Kildepring“.

Det er et Kildepring, hvoraf vi kan øse Kraft og Mod til at kæmpe videre frem mod det Maal, vi har sat os, og det er godt at have et Maal at arbejde efter, og selv om end de færreste naar Maalet, fordi det er for højt sat, saa er det dog dejligt, naar man ser tilbage, da at kunne sige: „Jeg har gjort min Pligt og kæmpet tappert og ærligt.“

Et af de Minder, som bringer mig Glæde, naar jeg lader Tankerne glide tilbage i det gamle Aar, som vi nu snart staar ved Enden af — er Mindet om Biavlsskolen i Roskilde, om hvad jeg der lærte, hørte og saa om den lille travle Bi, som jeg nu har faaet saa fær, at jeg har gjort det til min Opgave at arbejde for dens Udbredelse, saa at der i Aarens Løb maa staa en eller flere Bifamilier ved hvert Hjem i min Omegn. For at Biavlen kan lykkes og give Overflud eller med andre Ord blive lønnende, maa man jo have nøje Kendskab til Biernes Naturliv samt Kendskab til deres Behandling. Dette faar man ved enten at tage paa en Skole, hvor der gives Undervisning i Biavl, eller gennem Bøger og Blade. Det første har vel ikke alle Raad og Lejlighed til, da det, skønt Undervisningen er gratis, dog bliver en Udgift paa ikke saa faa Kroner, naar man regner Dagslønnen, som gaar tabt, til Kostpengene. Men at holde et Blad som „T. f. B.“, det har sandelig alle Raad til, og det vil jeg anbefale enhver, der har med Bier at gøre, thi derigennem kan vi yngre Biavlere faa mange nyttige Vink, som maasse ere dyrekoøbt af de ældre, erfarne Biavlere.

Derfor, kære Venner og Biavlere, lad os være enige, alle vi, som har holdt Bladet i det sundne Aar, om at bestille det for det kommende Aar og tillige søge at faa alle de Biavlere, som endnu ikke holder

„T. f. B.“, til at bestille det hurtigst muligt, da jo mange næsten arbejder med deres Bier i Blinde. eller uden Kendskab til den rette Behandling, og derved skiller sig selv af med mange flere Pbd. Honning, end de 4 Pbd. det vilde koste dem at holde Tidsskriftet — Naar vi nu snart skal sige Farvel til det gamle Aar, da lad os hilse det nye med det Haab, at det maa tælle en hel Del flere Holdere af Tidsskriftet, og at det maa give os rigelig-re Honning end det gamle Aar.

Honningkager.

Utter i Aar bringer „T. f. B.“ et Par Opkrifter paa Kager til Julen. Men da Aaret har været knapt med Honning, har vi valgt et Par Opkrifter paa Kager, hvortil der ogsaa benyttes Sukker. Sukkeret bør enten være Randis eller Demerara. Sirup maa ikke benyttes, thi derved taber Kagen saavel sin Betsmag som sit gode Udseende.

4 Eggeblommer røres med $\frac{1}{3}$ Pbd. Sukker og 1 Bægl Honning, 10 Kd. fint ståret Pommerantzskal, 10 Kd. Sukat, lidt Ingefær, $\frac{1}{2}$ Pbd. Mel, $\frac{1}{2}$ Teskefuld Hjortetalsalt og tilsidst de piskede Hvider. Det bages i en Form med løs Bund. Formen bør beklædes med Papir, som er smurt med Smør.

1 Pbd. Honning og 1 Pbd. Randis koges med $\frac{1}{4}$ Pbd. Klaret, $\frac{1}{4}$ Pbd. Smør, lidt stødt Kviksilver og den fint hakkede Stal af 2 Citroner. Naar det er svalet, tilsettes lidt Potaske, der er godt opløst i Vand. 2 Pbd. Hvedemel iblandes, og Dejgen æltes godt; den henættes 8 a 14 Dage paa et varmt Sted og omæltes et Par Gange. Rulles ud i $\frac{1}{4}$ “ tykke Blade og bages paa en Jærnplade. Naar Stykkerne ere halvfolde, steres de i passende Stør.

En Overkop fuld med Smør, 2 bito med Honning, 4 vel piskede Eg, en Teskefuld Citronolie, $\frac{1}{2}$ Overkopfuld sur Mælk, en Teskefuld Soda og Mel nok til at gøre Massen stiv ved Omrøring. Bages i Form i Ovnen.

Gitterskydere.

Efter enhver streng Vinter, hvor Jorden i længere Tid har været belagt med Sne, klages der altid over, at en Del Bifolk har været hjemløst af Mus, der enten helt eller delvis har ødelagt dem. For at Musene ikke skal komme ind i Staden, maa dets Flyvehul være under $\frac{1}{4}$ " højt, da Musene kan komme ind igennem en lille Abning, og en stor Del af de Stader, der er anstaaede i de senere Aar, har derfor meget lave Flyvehuller, men der findes dog endnu mange, særligt af ældre Stader, der har Flyvehuller, som ere $\frac{1}{2}$, til 1" høje. Igenem saa høje Flyvehuller kan Musene let passere baade ud og ind, men det er kun, naar Vejret er saa koldt, at Bierne ikke kan forsvare sig, at Musene gør nogen Skade.

I Anledning af et Spørgsmaal fra en Biavler om, hvad han i den kommende Vinter skal gøre for at forhindre Musene fra ogsaa iaar at ødelægge hans Bier, kan vi give følgende Raad. 1. Indstræk Musenes Antal saa meget som muligt ved at anbringe en lille Bunte Mursten eller lignende tæt ved Bistaderne og deri anbringe en almindelig Musfælde. 2. I Stedet for de almindelige Zinkskydere til at indsnævre Flyvehullet med, bør der benyttes Skydere, lavet af et Afspæringsgitter. Fig. 42 viser, hvorledes disse Zinkskydere ere lavede. Ved et lille Folk, der ellers har en Flyveaabning paa 3" vil vi raade til at benytte en Gitterskyder paa 6 a 7" og til et stort Folk benyttes Gitterskyderen i hele Stabets Bædder. Bierne kan passere ud og igennem Gitterskyderens Abninger, naar de vil, medens Musene ere lukkede ude. Naar Vejret tillader Bierne at flyve ud og rense sig, bør Gitterskyderne fjernes, da de besværliggør Bierne Rensningen af Bihuset. Vi vil anbefale disse Zinkskydere til de Biavlere, der i tidligere Aar har lidt under Musenes Angreb.

Afstandsmaalere.

Omstaaende Billeder S. 348 forestiller et Par nye Afstandsmaalere, der for kort Tid siden ere bragte i Handelen af G. Heidenreich i Sommensburg i Tyssland.

Disse Afstandsmaalere besidder den Fordel fremfor de almindelig brugte, at de ere til at tage af Rammen, naar denne skal udsluges. Fig. 39 viser den ene af disse Afstandsmaalere, set ovenfra. Fig. 40 viser samme, set fra Siden. Fig. 41 viser den anden Afstandsmaaler, set fra Siden. Disse Afstandsmaalere fastgøres til Rammen ved, at den gaffelformede Abning skydes ind paa Rammens Sideliste. De ere særlig at anbefale til Anvendelse paa Rammer, hvor der ikke er Afstandsmaalere forneden, naar disse Stader skal flyttes fra et Sted til et andet. Da disse Afstandsmaalere er forarbejdede af Blik, antage vi, at de ere udsatte for at rustne, naar de benyttes i Staderne; vi tror, at de havde været langt bedre, naar de havde været forserdiget af Aluminium. Prisen er 70 Ore pr. 100 Stk.

Fra Kredsen.

Langelands BF. afholdt Møde med Generalforsamling Søndag den 27. Maj hos undertegnede, hvor Hr. B. Hansen fra Espe var kommen tilstede. Forst eftersaas Bierne, som ikke var særlig kraftige. Bipest fandtes i en Familie med en Krydsningsdronning fra ifjor. Hos de brune Bier fandtes ikke Pest. Formentlig har Krydsningerne faaet Pesten ved at røve hos Pestfamilier fra de nærliggende smaa Bigaarde, hvor Pesten desværre trives frodig endnu. Om Astenen blev det sat paa Ledere, og nu er der ikke Pest at se i det. I Almindelighed er det ikke slemt med Pesten. Naar der blot bliver taget kraftig fat, og hvis alle Biavlere vilde det, var den let at besejre ved Hjælp af Overforingsmetoden og ved omhyggeligt Udvalg af de bedste Bifamilier til Formering og Fornælse fra forfællige Egne. Den 9. Juni holdtes Møde hos Tomrer R. Madsen, Fugsbølle, ved Aug. Petersen, hvor der kun var lidt med Bier og Homning, men mange tomme Huse fortalte os om, at det for har været en ret stor Bigaard; men som de fleste Steder her paa Den havde ogsaa Pesten lagt Bierne øde her. Vi har antaget en Mand, Chr. M. Christensen, Stebne, som paa Anmodning af bipestlidende Biavlere her i Kredsen, tildels

paa dennes Regning, besorger Bierne overførte og Biavlerne gjort bekendt med at bekæmpe Besten. Honning har her ikke været meget af iaar; enkelte have høstet 50 Pd. pr. Stade, men det er kun faa, de fleste har maattet nøjes med en 10 a 20 Pd. pr. Stade; enkelte har slet intet høstet.

H. Christensen

Elbo m. fl. Herredes BF. afholdt sit aarlige Centralmøde i Fredericia den 26. November.

1. Formanden oplyste, at Bestyrelsen — paa Grund af det daarlige Honningaar — havde anset det for nyttigst ikke at lade afhold: Udstilling i afdvigte Sommer. Centralmødet gav Bestyrelsens Afgørelse i saa Henseende sin Tilslutning.

2. Regnskabet for 1899 fremlagdes og godkendtes. Aarets Indtægt beløb sig til 317 Kr. 89 Ore og Udgift til 240 Kr. 16 Ore. Foreningens Formue den 31. December 1899 var 294 Kr. 29 Ore.

3. Oversergent C. Bjerregaard genvalgtes til Sekretær.

4. Gaardejer P. Henriksen, Borkop, genvalgtes som Revisor.

5. Som Delegerede ved DBF.s Centralmøde i 1901 valgtes N. Ladegaard, C. Bjerregaard og som Suppleant Stabssergent J. Thygelsen.

6. I Lighed med tidligere Aar vedtoges det at uddele gratis Tidsskrifter til mindre bemidlede Medlemmer med 1 gratis Eksemplar for hver 5, og 2 for hver 10 Medlemmer o. s. fr. efter Kredsformandenes Indstillinger.

Kredsformændene bedes om inden 25. December d. A. til Foreningens Sekretær at indsende de omtalte Indstillinger.

7. Man vedtog at andrage DBF. om Pengetilskud for Aaret 1901 i Stedet for Vandrelærer og at lade Foredrag med praktisk Besledning i Biavl afholdes ved egne Biavlslærere.

Med Hensyn til Virksomheden i 1901 overlodes det til Bestyrelsen at tage Bestemmelse.

Fredericia, i December 1900.

Gl. Roskilde Amts BF. afholdt den 3. December sin aarlige Generalforsamling i „Aldershvile“ ved Roskilde.

Til Medlemmer af Bestyrelsen genvalgtes fhv. Gaardbestyrer J. Larsen,

Roskilde, og istedetfor Gaardmand D. Hansen, Daastrup, der frabad sig Genvalg, valgtes Garner A. Larsen, Rørbæk. Til Revisor genvalgtes Kobmand Johan. M. Wigler, Roskilde.

Angaaende Virksomheden i Løbet af Aaret oplystes det, at der var afholdt 6 Møder i Foreningen. De 2 Møder, der vare afholdte i Juli Maaned, vare kun svagt besøgte. Derimod vare de 4 Vintermøder med Lysbilleder særdeles godt besøgte.

Det vedtoges i en nær Fremtid at afholde Møder med Foredrag og Lysbilleder i Viby, Borup og Hvalsø for derved at udbrede Kendskab til Bierne og Biavlstriften.

Fra Roskilde Borger- og Haandværkerforening var der endnu ikke modtaget nogen Opfordring om at deltage i den paatænkte Udstilling i Roskilde til næste Aar, men

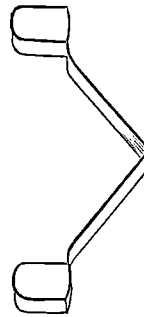

Fig. 39.
Afstandsmaaler
set ovenfra.

Fig. 40.
Samme, set fra
Siden.

Fig. 41
Afstandsmaaler
set fra Siden.

det var at vente, at en saadan Indbydelse vilde komme. Det blev overdraget til Bestyrelsen at forhandle om Sagen og derefter fremlægge Resultatet paa Foraarsmødet. Alle de Tilstedeværende vare stemte for at deltage i Udstillingen, hvis passende Betingelser kunde opnaas. Angaaende en tidligere afholdt Udstilling førtes der nogen Diskussion. Det blev

foreløbig bestemt at indbyde alle Fabrikanter og Biavlere til at udstille, men at kun dem, der var i Gl. Roskilde Amts og Randsø Lune Herreds BF., kunde blive tildelt Pengepræmie.

Lembvig og Omegns BF. afholdt i Aar et Biavlskursus paa 5 Dage. Første Dag, den 7. Juni, var Redaktør N. S. Kristensen tilstede. Mødet tog sin Begyndelse Kl. 10 Form. i Lembvig Afholdshjem. Kredsens Biavlslærer bød Deltagerne Velkommen og gav en Forklaring over Droneavl. Derefter gaves Ordet til Redaktør Kristensen, som holdt et længere Foredrag om Stabesformer. Kl. 2 besaas en Bigaard, en $\frac{1}{4}$ Mil fra Lembvig, hvor flere Dronninger blev fremviste. Kl. 5 foreviste Red. Kristensen en Række Lysbilleder angaaende Biernes Naturhistorie, Viffender m. m., og sammen med Billederne holdt R. et interessant Foredrag. Dermed sluttede det første Møde.

Den 21. og 30. Juni foretoges Dron-

ningavl efter forskellige Metoder, bl. andet ogsaa med støbte Gellekopper og Omklæbning; af 9 overførte Larver blev 7 antagne. Den 14. Juli bejaas Resultatet af Dronningavlen, og Dronningindsørelse foretoges. Den 24. November afholdtes Foredrag om Viernes Fjender, Indvintroing med Forsøg, og den første Foraarsbehandling; dermed sluttede Kursus'et for i Aar.

P. Nielsen.

Aalborg Amts BF. afholdt den 8. December d. A. sin halvårlige Generalforsamling. Følgende forhandlede.

- 1) Regnskabet fremlagdes i revideret Stand og godkendtes. (Indtægten har været ca. 800 Kr., Udgiften ca. 600 Kr.).
- 2) Husejer J. C. Bech, Aalborg, og Havedyrker Joh. Chr. Jensen, Barmer, genvalgtes til Medlemmer af Bestyrelsen; desuden valgtes Lærer Olsen, Øster Sundby.
- 3) Til Revisor valgtes Lærer Jens Poulsen, Grydsted.
- 4) For Fremtiden skal Valget som Delegeret til Centralmødet kun gælde for 2 Aar. (Gjældt 3 Aar).

9) Til at bedømme Biqaardene i Amtet genvalgtes Husejer J. C. Bech, Aalborg, og Havedyrker Joh. Chr. Jensen, Barmer, Maler Nielsen, Bælum, blev Suppleant.

10) Fra Hoved Foreningen ønskes den ordinære Støtte i Form af Penge.

11) Lærer Jensen, Gug, valgtes til ved Udstillingen 1901 at holde Foredrag om Biavlen.

12) Et Frieekspl. af „Tidskrift for Biavl“ stilles til hver Smaaafreds' Raadighed.

Formanden sluttede Generalforsamlingen med en oprigtig Tak til hver af Deltagerne i Mødet for godt Samarbejde og bad hver om i sin Kreds at arbejde for, at Aalborg Amts Biavlforening kan vokse sig stor og stærk til Held og Gavn for Biavlen i Amtet.

Den nyvalgte Bestyrelse holdt derpaa Møde, og konstituerede sig med Lærer Bitch-Lavridsen som Formand, Havedyrker Joh. Chr. Jensen, Barmer, Kasserer, og som Sekretær og Kasserer Husejer J. C. Bech, Aalborg.

Skanderborg Amts BF. afholdt

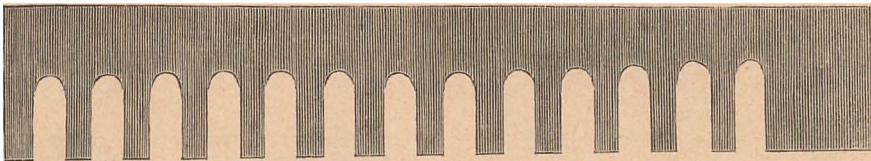

Fig. 42. Den ny Gitterkryder (naturl. Størrelse).

- 5) Det bestemtes at Lærer Bitch-Lavridsen, Støvring, og Husejer J. C. Bech, Aalborg skulle repræsentere Kredsen ved Centralmødet i København. Som Suppleant valgtes Lærer Jensen, Gug pr. Aalborg.
- 6) For en Løn af 90 Kr. og 10 pCt. af Honningsalget valgtes Husejer J. C. Bech, Aalborg, som Leder af Biavlsskolen for Aaret 1901.
- 7) De gamle og mindre tidssvarende Biboliger i Biavlsskolen skal Tid efter anden erstattes af ny. To ny Huse købes i Aar.
- 8) Biavlslærerne i Kredsen erholde som Godtgørelse pr. Møde 2 Kr., og Rejseudgifterne dækkede. Til Biavlslærere valgtes: Husejer J. C. Bech, Aalborg, Havedyrker Joh. Chr. Jensen, Barmer, Maler Nielsen, Bælum, Lærer Bitch-Lavridsen, Støvring, samt Ledvogter Kr. Jensen, Bagterp pr. Hjørring.

sin årlige Generalforsamling i Horsens den 29. November. Regnskabet oplæstes og godkendtes. Det udviste en Underballance for Udstillingen den 22.—23. September paa 60 Kr. 99 Ore, men desuagtet blev der valgt en Udstillingskomite for Aaret 1901. Valgte bleve:

M. Hansen, Hyrup, Købmand Griffen, Nimb, Stovrider Carlsen, Pugholm, S. Pedersen, Grumstrup, M. Sørensen, Lundumskov, Erik Kristensen, Tolstrup, P. Pedersen, Brønding, Strædder J. Jensen, Aastrup, og L. Sørensen, Hornshjld.

Det overdroges til Bestyrelsen at ordne Virksomhedsplanen for Aaret 1901. Simon Pedersen, Grumstrup, genvalgtes til Bestyrelsesmedlem. L. Sørensen, Hornshjld, genvalgtes til Kasserer og M. Sørensen, Lundumskov, til Revisor.

Derefter foretoges en Bortlodning af Redstaber (65 Kr.) til Kredsens Medlemmer. L. Sørensen.

Spørgsmaal og Svar.

Nr. 36. Hvad skal jeg gøre ved mine Krainerbier. I Sommer har de ikke sværmet, og nu i Efteraaret har jeg prøvet paa at fodre dem med flere Slags Sukker, men de har ikke villet tage noget Foder. D. F.

S.: Den daarlige Sommer antages at være Narstag i, at Deres Krainerfolk ikke har givet Sværme. De burde have fodret Bierne fra De modtog dem, lige til der blev Træk, saa er vi sikre paa, at Rassen nok havde givet en eller to Sværme. Nu antager vi, at Folket er for lille og Bejret for koldt til, at Bierne kan hente Foderet, d. r. gives dem. Det bedste, De nu kan gøre, er paa en varm, stille Dag at sætte Bierne i et Hus bagved et andet Folk, kun adskilt fra dette ved et bitet Indstuds. At de skal gives halvfylde Tavler og have deres eget Flyvehul er en Selvsølge. Til Foder for Bierne bør anvendes enten lyst Kandis eller Melis; vi foretrækker det første Slags Sukker.

Nr. 37. De anmodes herved om at besvare os følgende Spørgsmaal: Der staar i „T. f. B.“ for 15. April, at Tilskudene til Kredsene er 60 Ore for hver Tidsskriftsholder, og dog er der til vor Forening kun bevilget 25 Kr., naagt vi har 61 Holdere af Tidsskriftet; ifølge vor Regning skulde vi have 36 Kr. 60 Ore. Vi tillader os derfor at spørge: kan vor Kreds ikke faa 11 Kr. 60 Ore mere udbetalt, naar vi til DBF.s Sekretær indsende Kvittering for 36 Kr. 60 Ore. N. R.

S.: - Ved Bestyrelsesmødet den 31. Marts d. A. blev der bevilget de Kredse, der ønskede Pengetilskud, 60 Ore pr. Tidsskriftsholder, dog saaledes at Beløbet rundedes af til hele Kr. Ved Opgørelsen havde Deres Kreds 42 Holdere. $42 \times 60 = 25,20$, er rundet af til 25 Kr. Det er en Selvsølge, at DBF.s Bestyrelse ved Bærgningen af Budgettet for Foreningen ikke kan bevilge Tilskud for Holdere, som Kredsene endnu ikke har. Efter de nu gældende Regler kan ingen Kreds faa større Tilskud end det, der er bevilget den paa Foraarsbestyrelsesmødet. Havde deres Kreds haft 60 Holdere den 31. Marts, saa havde den faaet 36 Kr. i Tilskud.

Nr. 38. Jeg vilde gerne vide, hvor mine 4 Glas Honning, som jeg sendte til Udstillingen i Odense, er blevet af. Jeg

har ikke faaet dem tilbage endnu eller hørt noget om dem. De er nok saa venlig at give mig Oplysning om dem. B.

S.: Angaaende den manglende Honning, bør De klage til Apoteker Wittelsen, Odense, som var Formand for Biavlsudstillingen. „T. f. B.“s Red. havde intet med Udstillingen at bestille udover at være Dommer ved 2 af Holdene (Forædlede Produkter og Hjælpemidler).

Nr. 39. Da jeg skal have mine 15 Bifamilier flyttet omrent 30 Favne, anmodes De om igennem Tidsskriftet at meddele mig, om det kan lade sig gøre at flytte dem nu i Slutningen af denne Maaned, uden at det medfører Fare for Bugløb, naar Staderne bliver baaret forsigtig og ellers staar uden Forstyrrelser. Naar jeg flytter paa denne Tid, kan de vel ikke til Foraaret huste, hvor de stod før. N. R. M. T.

S.: De kan godt flytte Bifolkene i den sidste Haldedel af denne Maaned uden Skade for Bierne, naar kun Flytningen sker paa en Dag, hvor det er mildt Vejr, og foregaar med tilbørlig Forsigtighed. Bierne har glemt den gamle Plads længe inden Foraaret.

Ekko fra Staderne.

Lynd, Narslev, Randers, 28. Oktober.

Herfra lyder ogsaa Klager, ligesom fra flere andre Steder i Landet, over det ringe Honningudbytte. Dersom Bierne ikke vare blevne fodrede med et Par Pd. Kandis pr. Stade i Begyndelsen af Juli Maaned, vare de omkomne af Hunger. Ved Saa-ning af Boghvede opnaaede jeg, at Bierne selv fik samlet Vinterforraad. Men der er ingen her paa Egnen, som har høstet nogen Honning. Vi maa haabe, at det kommende Aar bliver et godt Honningaar.

Jens Jensen.

Norre Bort, Larm.

Den 28. November var en dejlig varm Solskinsdag, som loffede en Maske af mine Bier ud til Renselsesudflugt, særlig var der mange ude ved en Tromling, som er indvintret mest paa Sukkerfoder. Jeg stod med mit Lupeglas og iagttog en Del Bier, som havde sat sig paa Bihusets Tag (Filttag), og det var virkelig interessant at se dem rense sig. P. Jensen-Pedersen.

Lemvig, 9. Decbr.

Mit Udbytte af Bierne iaar er det ringeste, jeg nogensinde har haft. Grunden dertil er, at da jeg skulde til at udslynge Honning, blev jeg angreben af Tyfusfeber og kom ikke op igen før den 10. Oktober. Husene vare smækfulde af Honning, men da jeg den første Dag, jeg kunde, prøvede paa at udslynge Honning, var Temperaturen 12 Gr. R. Jeg havde et tæt Telt at udslynge i og benyttede kogende Vand til at dyppe Honningløseren i; jeg fik en Del Honning udslynget. Næste Dag var Temperaturen kun 7 Grader; Honningen kunde ikke lade sig udslynge, uaagtet jeg dypede Honningløseren i kogende Vand, og Bierne vare ikke til at arbejde med paa Grund af Kulden. Det lykkedes mig at faa 3 dødsdømte Bisolk hos en Kubebianler, som jeg gav passende fyldte Honningtavler. Jeg har iaar sat 40 Bisolk til Indvintring.

P. Rielsen.

Et og Andet.

Angaaende den store Bavlsubstilling paa Landmandsforsamlingen i Odense, maa jeg sige, at jeg ikke nærrede store Forventninger med Hensyn til mine 4 Glas Honning, men jeg sendte dem for ogsaa at hve mit Bidrag til en fylldig Udstilling. Men det var dog over Forventning at betale 1 Kr. 50 Ore i Fragt for en Kasse paa 9½ Bund fra Banegaarden og til Bavlsubstillingen, og skønt jeg fik en 3. Præmie, saa fik jeg kun 2 Kr. Netto.

Jeg tillader mig at anmode den ærede Redaktør om at fremkomme med Præmielisten i „T. f. B.“, at Udstillerne kan faa Oplysning om Fordelingen af Præmiebeløbet; saavidt jeg husker, var der 800 Kroner til Præmier, og jeg ved ikke mere derom, end at en 3. Præmie var 4 Kr. Dette Resultat af Udstillingen giver ikke Lyst til at udstille en anden Gang.

J. J.

Alt Fragten af Udstillingsgenstande til og fra Udstillingen var meget for dyr, ere alle enige om, men derved var intet at gøre, da et særligt Udvalg havde al Forsendelse under sig. Præmielisten for Bavlsubstillingen findes i „T. f. B.“ Nr. 11 (15. Juli). Præmierne vare: Sølvmedaille,

1. Præmie = 12 Kr. Broncemedaille, 2. Præmie = 8 Kr. 3. Præmie = 4 Kr.

Præmiernes Størrelse blev bestemt af Subsektionen, ikke af Dommerne, som flere Udstillere fejlagtig antager. Red.

Tidlige Droner.

Mr. Wardell, E. R. Roo's Aimester, meddeler, at han tidligere har haft meget vanskeligt med at faa tilstrækkeligt med Droner til at befrugte de Dronninger, der blev fødte tidligt paa Aaret, selv om han fodrede Staderne nok saa omhyggeligt, saa vilde Dronningen ikke lægge Droneæg. Men nu har han til Dels løst dette Problem, paa følgende Maade: Han giver et Bisolk en Kamme ind i Yngellejet, hvis øverste $\frac{2}{3}$ Del er Arbejdersovs og den nederste $\frac{1}{3}$ Del Droneovs. Dronningen vil begynde at lægge Æg i Arbejdercellerne og efterhaanden, som hun udvider Kredsen, vil hun lægge Æg i Dronecellerne. Paa denne Maade mener han at have drejet Bierne „en Knap“. Thi han har derved været i Stand til at sikre sig Droner fra det Stade, han helst vil have Droner fra og saa disse paa saa tidlig en Aarstid, hvor det ellers er vanskeligt at faa en god Forsyning af udsøgte Droner. Dette Vink vil være meget nyttigt for vore Dronningavlere. For et Aarstid siden blev det Spørgsmaal rettet til Doolittle, hvorledes han var sig ad med at ordne denne vanskelige Sag. „Jeg arrangerer det ikke videre heldigt“, sagde han, „paa en vis Tid af Aaret er det næsten umuligt at faa Bierne til at udklække Droner“.

Savnlige Vink.

Bejret (10. December) har siden den 10. Novbr. været meget mildt efter Aarstiden, og kun et Par Dage (7. 8. Decbr) har det været Frost af nogen Betydning. Bierne er nu i Vinterro, og kun nu og da paa særdeles milde Dage ses en enkelt Bi ude paa Flyvebrættet.

Sne. Under særegne Forhold kan Sneen heri Norden optræde som en farlig Fiende for Bierne, nemlig naar Jorden er iedækket, men Bejret mildt og klart Solskin. Solstraalerne kastes da stærk tilbage fra den blændende hvide Sneflade. Hvis de da finde Vej ind gennem Indgangen, løffe de Bierne ud til en Henselsesudflugt. De komme da frem i Mængde, og et stort Antal af dem finde da Døden ved at stivne paa Sneen. Naar Indgangen er dækket af Is Sne, opstaar denne Fare ikke; men den Sne kan

jo let blæse bort eller to, derfor bør man om Vinteren beskytte Indgangen ved Skyggebrætter (se Fig. 43). Et saadant bestaar af et $\frac{1}{2}$ " (1,3 cm) tykt Bræt, der er ca. 5" (13 cm) bredt og et Par Tommer længere end Stadets Indgang er bred. Dette Bræt opstilles, naar Sneelag indtraffer, paa Flyvebrættet 3" (7,5 cm) foran Indgangen, skraat hældende op imod Stadets Forvæg. Brættet maa befestes ved Hjælp af 2 Søm, der stikkes ned i 2 Huller, som ere borede i Flyvebrættet, og en Hvirvel, der befastes saaledes i Forvæggen, at den kan trykke Skyggebrættet ind til denne. Disse Skyggebrætter beskytte ogsaa meget imod Blæst. Hvis der i Vintertiden skulde indtræffe milde Dage uden Sneelag, bør man dog borttage Skyggebrædderne for ikke at hindre en gavnlig Vænteløshedslugt

No er en af Hovedbetingelserne for, at Bierne kan overvinde godt; derfor bør Viableren sørge for, at Bierne blive saa lidt som muligt forstyrrede i Vintertiden. Og særligt gælder det at have fuldstændig Ro i Bigaarden, naar det er stærk Frost, for enhver Vi, som forløber Viskningen, stoner af Kulden, og hver Gang Bierne blive forstyrrede i deres Vinterro tage de mere Næring til sig og vil derfor let komme til at lide af Anglob. Derfor bør særligt Stød mod Husene og Opvulning af Tagene undgaaes. Flyver Hønsene op paa Husenes Tage, bør man indhegne Bihusene med et Staaltraadsnæt eller hvis Bihusene staa i en Række og omtrent er ens høje, kan man beskytte dem mod Hønsenes Opfløjning ved at anbringe et Staaltraadsnæt over Husenes Tage. Mod Angreb af Insektædende Fugle (Minsvitten m. fl.) beskyttes Bierne ved at anbringe et Par Skruer i Husets Forside en 12" over Flyvehullet. Paa dem hænges et Stykke Jernet, der er saa langt, at det naar nedover Flyvebrættet. Det fastholdes til Flyvebrættets Enden med et Par Skruer eller med et Par smaa Søm. Se til Staderne en Gang imellem, om der ikke er et eller andet at rette, men husk paa ikke at lukke op for Staderne, uden at det er nødvendigt. Ligger der flere døde Bier i Flyvehullet, saa renses det; brug til at rense med et Stykke af en Hegutraad, der er bojet i en Vinkel.

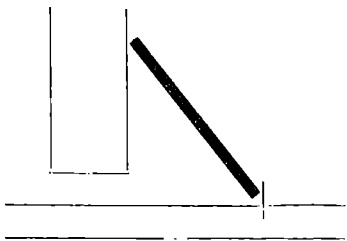

Fig. 43. Et Skyggebræt.

Brevkasse.

Ublaante Bøger. De Bøger, der ere ublaante i Tiden fra 1. Juni 1886 til 1. Juni 1900 og endnu ikke ere tilbagesendte, bedes tilsendt „T. f. B.“ Red. snarest.

Medlemmerne i alle DBF's Kredse erindres om at bestille og betale „T. f. B.“ helst inden Nytaar hos deres Kredsformand.

„Tidskrift for Biavl“ bestilles og betales samtidig til Redaktøren, N. S. Kristensen, Roskilde. Formændene bedes om ved enhver

Bestilling af „T. f. B.“ foruden Høsternes nøjagtige Adresse tillige at angive Foreningens Nummer og Bogstav efter Listen i „T. f. B.“ 1900 S. 111—113.

„T. f. B.“ vil i Maret 1901 udgaa den 15. i hver Maaned, samt d. 1. i hver Maaned i Sommerhalvaaret. Prisen paa „T. f. B.“ er for Maret 1901 usorandret. I Danmark altsaa, naar mindst 10 Eksp. første Gang bestilles gennem en Amt- eller Herredsforening og forubetales til Redaktøren, 150 Ore pr. Eksp., paa Posthusene 2 Kr. I Slesvig, naar mindst 5 Eksp. bestilles og forubetales hos Redaktøren paa en Gang, 2 Kr. pr. Eksp., paa Posthusene i Slesvig 2,90 Ore pr. Eksp. I Sverrig og Norge under Korsbaand 2,90 Ore, men paa svenske og norske Posthuse 1,93 Ore. I alle Postforeningens Lande under Korsbaand 2,90 Ore pr. Eksp. hos Redaktøren.

Vi tilraade vore ærede Læsere at bestille Bladet i Tide, hvis de ønske at sikre sig den hele Uargang. Der er desuden den store Fordel ved at bestille Bladet inden Nytaar, at Postbudene blive i Turen med at bringe Bladet til de tidligere Holdere; derved undgaaes mange Fejltagelser. — Holderne bedes særlig at passe, at de faar de første Numre af Bladet, saa følge nemlig altid de øvrige i rette Tid; men undertiden uddeler et Bud det første Nummer fejl, og hvis der da ikke klages over Mangelen, fortjættets Fejlen fremdeles med alle de følgende Numre.

Ny Holdere for 1901 ville hos Kredsformændene erholde frit de 3 Smaastifter, af hvilke DBF. endnu har Oplag, nemlig Nr. 8 „Votsemøllene“, Nr. 10 „Vedtraad i Biavl“ og Nr. 12 „Bipekt“. Hos „T. f. B.“'s Redaktør kunne disse Skrifter ligeledes erholdes, men kun naar vedkommende Holder indsender Postbitteringen, eller hvis Bladet er bestilt hos ham.

Smaastrifter. De Kredsformænd, der ikke hove tilstrækkelig Oplag af de 3 forhaandenværende Smaastrifter til Uddeling til ny Holdere af Bladet, paamindest om at henvende sig til „T. f. B.“'s Redaktør med Opgivelse af det Antal, de vente at faa Brug for.

Medlemskort. Foreninger, som benytte DBF's Medlemskort, kan saa disse Kort ved Henvendelse til Redaktøren. Kortet bør kun benyttes til de Medlemmer af Foreningen, som ere Holdere af „T. f. B.“

Artikler. Flere indsendte Artikler samt „Spørgsmaal om Biavl“ have vi af Mangel paa Plads maattet gemme til Nr. 1 1901.

De lange Aftener kunne anvendes til at læse gode Skrifter om Biavl og til at forarbejde Stader og Redstaber til Brug næste Aar.

Hjælp paa at bestille og betale norske Uargang af „Tidskrift for Biavl“ inden Jul.

Nr. 1 vil blive udsendt 15. Januar.

Hold „T. f. B.“. Vi bede alle „T. f. B.“'s Læsere om ogsaa i det kommende Aar at holde Bladet. Og vi haabe, at saavel Læsere som særlig Kredsformændene ville virke for Bladets Udbredelse til Biavlsagens Fremme, saa det kan

komme til ethvert Hjem, hvor der holdes Bier. Enhver, som har et Bifolk burde holde „L. f. B.“, et lille Bunt af Bladet i rette Tid har ofte bragt Biavleren saa stor en Fordel, at han derfor har kunnet holde Bladet i mange Aar. Men der er endnu mange, der have Bier, men ikke kender „L. f. B.“, je at faa dem med ind i DBF. til Fordel baade for dem selv og for Biavlslagen.

Til Læsere. Samtidig med at vi med dette Nr. Sluttes „L. f. B.“ 34. Aargang, vil vi bringe saavel vore Medarbejdere som alle Bladets Læsere vor hjærteligste Tak for det forløbne Aar. Vi haaber ogsaa i det kommende Aar at møde Velvillighed og Støtte, ligesom hidtil. I dette Haab Sluttes til dette Nr. og ønsker alle vore Læsere og Medarbejdere en rigtig glædelig Jul og et godt Nytaar. Med.

Kundgørelser.

Honning købes. Prøve med Pris og Garanti tilstilles B. Hansen, Gudum n. Skole pr. Estruxer.

400 Pund ndslynet, fin, krystalliseret brun Honning er tilsalg a 45 Ore, naar mindst 50 Pbd. tages (ellers 50 D.) hos Landpost C. P. Jørgensen, Bording St.

Honning købes.

Smuk lys Honning i større og mindre Partier købes til enhver Tid.

H. C. Hesseldahls Efterfl.

Vitiam Kopel.

Gl. Kongevej 100, København V.

Gammel & ny Honning

købes til højeste Pris. Tilbud sendes til Jens Hansen, Blaagaardsgade 4, Telf. 3244.

100 Pd. brun Honning er tilsalg a 45 Ore pr. Pd. hos K. J. Borum, Fabjerg, Lemvig.

Bistader.

Biavlerne gøres bekendt med, at jeg forarbejder arbejds usjagtige og solide Trugstader af godt Materiale og med de nyeste Forbedringer til rimelige Priser. Bestillinger bedes tilsendt inarest.

Dristehus pr. Røge, den 22. Oktober 1900.

Jacob Olsen.

2 a 300 Pd. lys Honning (helst Hvidkløver) søges. Tapet-sererværkst., Odinsvej 1, o. G., Frederiksb.

Hold Bladet „Blen“!

For at vække Interessen for Biavl og give nogen Vejledning for det store Antal Biholdere heri Landet, der ikke holder „L. f. B.“, tilbydes Bladet „Blen“ for 25 Ore for 12 Hefter i Aaret frit tilsendt. Men det maa bestilles hos Udgiveren,

Gartner A. C. Andersen, Nyborg.

De billigste, bedste og mest akkurate **Biholiger** og **Udslyngere** samt de mest brugte **Smaaredstaber**, **egte Bivolds-**
tabler haves al Tid paa Lager.

Illustreret Prisliste franko.

Tved pr. Svendborg.

Kristian Pederjen.

Lys Honning købes.

Pris og Prøve bedes sendt til Urtehræmmer Hansen, Vesterbrogade 11, København B.

Foreningsmeddelelser.

Svendborg og Dmøgnus Biavlerfreds afholder Aarsmøde Søndagen den 30. December Eftm. Kl. 2 hos Gæstgiver Kr. Pederjen, paa Torvet i Svendborg.

Regnskabet fremlægges, der foretages Valg af Bestyrelse for det kommende Aar. Medlemsbidraget bedes indbetalt, og ny Medlemmer optages.

Willy Lund.

Skanderborg og Dmøgnus BF. afholder Generalforsamling Fredagen den 28. December Kl. 1 Eftm. paa Afholdshjemmet i Skanderborg.

Regnskabet fremlægges.

Plan for næste Aar.

Valg af Bestyrelse og Formand.

NB. Medlemmerne bedes give talrigt Møde.

Eftning, den 7. December 1900.

Søren Jørg. Nielsen.

Bording og Dmøgnus BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 29. Decbr. Kl. 1 Eftm. hos Undertegnede.

Landpost C. P. Jørgensen, Bodholdt, Bording St.

Slaugerup og Dmøgnus BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag den 16. ds. Eftm. Kl. 2 paa Hotel Dannebrog i Frederiksund. Efter Generalforsamlingens Slutning holdes der Foredrag og fremvises Udsbillede af Redaktør Kristensen, Roskilde.

Rundskrivelse til Nordflesbigs BF.

Siden den sidste Rundskrivelse er nu næsten atter et Aar forløben, et Aar, som i flere Henseender for os Biavlere har været rigt paa Skuffelser og fattigt paa Honning. —

Det høje Haab, hvormed vi herovre efter en god Overvintring og dito Udvintring begyndte at imøese Sommerens Udbytte, blev desværre snart til mørk Støffelse, idet Bierne midt i Begyndelsen af det bedste Træk pludselig afbrødes i deres Arbejde ved Blæst, Regn og overtrukket Himmel. De fleste Biavlere vilde dog næppe tro, at Honningudbyttet midt i den bedste Tidskube være forbi for iaar, og dog var dette Tilfælde. Til trods for at vi siden fik Varme og Solskin i Mængde, havde man dog det Særind, at der næppe saas en Bi i den ellers uppgig blomstrende Boghvede. Den hvide intet, og med Lyngen skal det efter flere Biavlernes Udtalelser være gaaet omtrent ligesaa. Aaret 1900 har vistnok baade i Syd og Nord været det daarligste Honningaar i Mand's Minde, og samme bør kendetegnes med en sort Streg i Biavlernes Kalender. Dog vi maa holde Modet og vore Bifolk oppe til bedre Tider.

Spvad vort Foreningsliv angaar, da her det vistnok ikke siges, at Futeresken for Biaalskagen endnu har lidt saa meget under Trykket af de daarlige Tider, som under et andet Tryk udefra. Man har bedst kunnet se og hore dette paa vore Møder, rundt om i Foreningerne. Jeg er dog overbevist om, hvad jeg ogsaa flere Gange har udtalt, at vi i Fremtiden maa henlægge en Del af vore Møder til Winterhalvaaret, thi paa denne Tid faa vi langt lettere og sikrere fat i Befolkningens brede Lag, og kunne vi derved hverve en nybagt Biaavler istedetfor to forsvagte, saa vilde det alligevel være en Gevinst. Desuden maa vore Foredrag ved Wintermøderne, jærlig gaa ud paa Agitationen for Biaalskagen for at hverve ny Begyndere.

Endnu til Slutning en hjertelig Tak til alle Bestyrelser og Medlemmer indenfor NFB. for godt Samarbejde i 1900, haabende paa, at alle som een vilde være med, til at bestille „E. f. B.“ og t. l. at agitere for Jammies Udbredelse inden Nytaar for derved at vise, at vort Foreningsliv er os baade en Hoved- og Hjertesag.

Kødding, den 20. November 1900.

E. h. Buchholz,
Formand for NFB.

Breve og Meddelelser til Nordflesvig og Sundeved Biaavlerforeninger bedes i Tidrummet fra 15. November til 1. Maj sendte til henholdsvis Hr. E. Buchholz, Kødding, og Jes Svendsen, Svær.

f. L. Ulfvø Højfjole, 5. November 1900.

J. Clemmensen,
Skriftfører for NSBF. og SBF.

Balko Stifts BF. afholder sin aarlige Generalforsamling Søndag den 23. December, Kl. 2, i Hertogte Foramlingshus. Bestyrelsen.

Besker Forslev og Omegns BF. afholder Generalforsamling hos Undertegnede Torsdagen den 28. December, Eftm. Kl. 2. Regnskabet for 1900 fremlægges. Valg af Bestyrelsesmedlemmer. Tidsfristet for 1901 bestilles. Forslag til Medsketelse i Frijsen paa Tidsfristet for 1901.

Gjerttrup pr. Høbro, den 21. Novbr. 1900.

W. yrial Nielsen.

Narhns og Omegns BF. afholder den 22. December d. A. Kl. 2 Generalforsamling paa Hotel „Dagmar“, Narhus.

H. Thorbrøgger,
f. L. Sekretær.

De Medlemmer i **Langelands BF.**, som endnu ikke har betalt for iaar, bedes venligst at tilsende Undertegnede Beløbet inden 24. Decbr. Og de Medlemmer, som ikke inden nævnte Dag have ytret Ønske om nogen Forandring, for dem vil Bladet som sædvanlig blive bestilt og betalt af Undertegnede. Eneholdere af Bladet erindres om, at Kontingentet nu er 2 Kr.

Windeby pr. Rudsboing, 4. Decbr. 1900.

Hans Christensen, Fmd.

Syddjællands BF. afholder sin aarlige Generalforsamling i Ræstved hos Fru Bendtsen Lørdag den 22. ds., Kl. 12 Middag, med følgende Dagsorden:

1. Det reviderede Regnskab for 1900 oplæses og fremlægges til Godkendelse.
 2. Valg af 2. Bestyrelsesmedlemmer.
 3. Valg af 1. Revisor.
 4. Hvor mange Møder skal vi afholde i 1901?
 5. Skal vi sende nogen Delegeret til Centralmødet i 1901?
- Jens Hansen.

Lembvig og Omegns BF. afholder Generalforsamling Lørdag den 22. December, Kl. 2, hos Urnager P. Nielsen, Lemvig.

Dagsorden:

1. Regnskabet fremlægges,
2. Valg af Ræstformand, som fratræder efter Tur, Valg af 1 Revisor,
3. Valg af 1 Delegeret til at møde ved Centralmødet i 1901,
4. Virksomhedsplaner for 1901 lægges.

P. Nielsen.

Maribo Amts BF. afholder Generalforsamling Lørdag den 5. Januar 1901, Form Kl. 10, paa Hotel „Søro“ i Maribo.

Dagsorden:

1. Regnskabet for 1900 fremlægges, og Meddelelse angaaende Foreningen gives.
2. Valg af Bestyrelsesmedlemmer istedetfor Jensen, Grifsen, Knudsen, Romme, Aug. Petersen og Nielsen Bruslerup, som efter Tur fratræder. Tillige foretages Valg af en Revisor.
3. Foreningens Virksomhed for 1901 bestemmes. Skal Foren. sende nogen Delegeret til Centralmødet 1901? Skal Foren. forsøge Virvgt blandt dens Medl. i 1901?

Dhrr. Kredsformand, som endnu ikke har indsendt deres Medlemslister, bedes sende dem snarest til Undertegnede. Tillige anmodes Dhrr. Biaavlslærere og Virvgtere, som endnu ikke have sendt deres Blanketter og Regninger, om snarest at indsende Blanketterne i udfyldt Stand og Regningerne i kvitteret Stand til Undertegnede.

Taastrup pr. Høddby, 1. Decbr. 1900.

D. Hansen, Fmd.

Indhold af dette Nummer:

Narskiftet.....	345
Afstandsmaalere.....	347
Biaavlsudstillingen.....	328
Bifolk i en Hvedemark.....	322
Bipest.....	336
Brevkasse.....	352
DBF's Biaavlskole.....	344
Dronningavl.....	334
Ekko fra Staderne.....	324
Et og Andet.....	351
F. Møller.....	327
Fra Staane.....	341
Fra Kredsene.....	347
Foreningsmeddelelser.....	353
Gitternydere.....	347
Gavnlig Vink.....	352
Hovningens Behandling.....	331
Hovninglager.....	346
Indføring af Dronninger.....	330
Indgangens Retning.....	339
Kundgørelser.....	326
Sværningsangning.....	339
Snylteheps.....	337
Spørgsmaal og Svar.....	324
Udrugning af Eg ved Biernes Varne.....	338
Vokstavlene.....	340